INDEX TO
TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

THIRTY-THIRD SESSION OF THE LEGISLATIVE COUNCIL UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA

21ST, 22ND, 24TH TO 26TH AND 28TH FEBRUARY 1969.

Volume LXXVIII (Nos. 1 to 6)

© GOVERNMENT OF TAMIL NADU
1970

LEGISLATIVE ASSEMBLY DEPARTMENT
MADRAS-9.

Price 35 *Paise*]

PAGES.

Monday, 24th February 1969.

I. Questions and Answers 83–93

II. Announcement *re* nomination of a member to the Business Advisory Committee ... 92

III. Presentation of the Second Supplementary Statement of Expenditure for 1968–69 ... 93–97

IV. Presentation of the Statement of Demands for Excess Expenditure in 1964–65 ... 97

V. Discussion on the Governor's Address-cont. 97–132

VI. Papers laid on the table of the House ... 133

Tuesday, 25th February 1969.

I. Questions and Answers 133–153

II. Announcements—

(1) Business of the House 153

(2) Message from the Assembly 153

III. Calling attention to delay in giving service connections to pumpsets for irrigation purposes in the Ramanathapuram district ... 153–154

IV Government Bill—

The Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Bill, 1969 (L.A. Bill No. 3 of 1969) 155–156

V Discussion on the Second Supplementary Statement of Expenditure for 1968–69 ... 156–197

VI Statement of Demands for Grants for excess expenditure in 1964–65 197

VII Papers laid on the table of the House ... 197–198

Wednesday, 26th February 1969.

I Questions and Answers 201-213

II Calling attention to non-payment of salary to teachers in Radhapuram and three other Panchayat Union Elementary Schools in Tirunelveli district ond Mandapam Panchayat Union Schools in Ramanathapuram district. 214–215

PAGES.

Wednesday, 26th February 1969—cont.

III Government Resolution—

Amendment to notification under section 7 of the Cotton Transport Act, 1923 (Central Act III of 1923) 215–216

IV. Discussion on the Governor's Address—*cont.* 216–259

Friday, 28th February 1969.

I Questions and Answers 261–274

II Business of the House 274

III Point of Order *re* "Report in Murasoli" 274–275

IV. Discussion onthe Governor's Address (cont.) 275–312

Index 313–334

PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF TAMIL NADU.

Governnor of Tamil Nadu

SARDAR UJJAL SINGH.

Members of the Council of Ministers.

1. The Hon. Thiru M. KARUNANIDHI, Chief Minister in charge of Public, General Administration, Matters relating to I.C.S. and I.A.S. Officers, District Revenue Officers and Deputy Collectors, Police, Elections, Prohibition, Legislature, Information and Publicity and Cinematograph Act.

2. The Hon. Thiru K. A. MATHIALAGAN, B.A., Minister in charge of Finance, Planning, Revenue, Board of Revenue, District Revenue Establishments, Commercial Taxes, Indians Overseas, Refugees and Evacuees.

3. The Hon. Thiru A. GOVINDASAMY, Minister in charge of Food, Agriculture, Food Production, Animal Husbandry, Fisheries, Forests and Cinchona.

4. The Hon. Thirumathi SATHIAVANI MUTHU, Minister in charge of Public Health, Medicine, Harijan Welfare, Women's and Children's Welfare, Stationery and Printing, Government Press, Tourism, Orphanages, Beggars, Approved Schools and Vigilance Services.

5. The Hon. Thiru S. MADHAVAN, B.COM., B.L., Minister in charge of Industries, Textiles, Yarn, Handloom, Mines and Minerals, Iron and Steel Control, Employment and Training, Companies, Education including Technical Education, Official Language, Law and Courts.

6. The Hon. Thiru S. J. SADIQ PASHA, B.A., B.L., Minister in charge of Public Works, Minor Irrigation including Special Minor Irrigation Project Works, Highways and Wakfs.

7. The Hon. Thiru M. MUTHUSWAMY, B.A., B.T., Minister in charge of Municipal Administration, Community Development, Panchayats, Bhoodan and Gramdan, Khadi and Village Industries, Rural Industries Project, Ex-Servicemen and Prosperity Brigade.

8. The Hon. Thiru P. U. SHANMUGHAM, Minister in charge of Labour, Registration, Passports, Ports, Prisons, Legislation on Weights and Measures, Newsprint Control and Prices and Supplies of Goods Act.

9. The Hon. Thiru SI. PA. ADITANAR, M.A., Bar-at-Law, Minister in charge of Co-operation, Transport, Nationalised Transport and Motor Vehicles Tax.

10. The Hon. Thiru K. V. SUBBIAH, B.A., Minister in-charge of Religious Endowments, Housing and Accommodation Control.

11. The Hon. Thiru O. P. RAMAN, B.A., B.L., Minister in charge of Electricity, Legislation on Money Lending (Rural Indebtedness and Legilation on Chits.

THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL.

Principal Officers

Chairman.

THE HON. THIRU M. A. MANICKAVELU.

Deputy Chairman.

....

Panel of Vice-Chairmen.

1. THIRU A. R. DAMODARAN.
2. THIRU N. V. NATARAJAN.
3. THIRU S. JAYARAMA REDDIAR.
4. THIRU M. SANKARALINGAM PILLAI.

Secretary to the Council.

THIRU G. M. ALAGARSWAMY, B.A., B.L.

LIST OF MEMBERS OF THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL WITH THEIR CONSTITUENCIES.

Serial number and name of Member (1)	Name and class of constituency. (2)
1 Abdul Wahab, K. S.	State Legislative Assembly.
2 Adityan, S. T., B.A., B.L. ..	Tirunelveli Local Authorities.
3 Aiyaswamy, M.	Nominated.
4 Alamelu Appadurai	State Legislative Assembly.
5 Arivazhagan, K., M.A.	Madras-Chingleput Teachers.
6 Arunachalam, T. S. ..	State Legislative Assembly.
7 Chidambara Mudaliar, A. ..	Madurai Local Authorities.
8 Chitrarasu, C. P.	State Legislative Assembly.
9 Clubwala Jadhav, Mary C. ..	Nominated.
10 Damodaran, A. R., B.SC. (Hons.)	Madras North Graduates.
11 Damodaran, G. R., B.SC., (Eng.) Eng., F. I. E. E., (Lond.), M.I. NUC., E. (Lond.) M. S. E. (India).	Salem-Coimbatore-Nilgiris Teachers.
12 Devaraja Mudaliar, T. V. ..	North Arcot Local Authorities.
13 Doraiswamy Naidu K. ..	Coimbatore-Nilgiris Local Authorities.
14 Ethirajalu, M.	State Legislative Assembly.
15 Ganesan, Saw.	Do.
16 Isvarmurti, V., M.A. (Visva Bharathi), M.A. (Oxon.)	Madras West Central Graduates
17 Janardhanam, A. P., M.A. ..	Nominated.
18 Jayarama Reddiar, S., B.A. ..	Ramanathapuram Local Authorities.
19 Kaliyannan, T.M., M.A., B. COM,	Salem-Dharmapuri Local Authorities.
20 Kothandaraman, K. K. ..	Coimbatore-Nilgiris Local Authorities.
21 Krishnamoorthy, G.	Thanjavur-Tiruchirappalli Teachers.
22 Krishnaswamy Naidu, R. ..	State Legislative Assembly.
23 Lakshmanan, S. V., B.A. ..	Do.
24 Lakshmanaswami Mudaliar, Dr. A., B.A., M.D., LL.D., D.SC., D.C.L., F.R.C.O.G., F.A.C.I.	Madras District Graduates.
25 Lakshmi Krishnamurthy ..	State Legislative Assembly.
26 Mani, K.S.	Thanjavur Local Authorities.
27 Manickavelu, M. A., B.A., B.L. (Chairman).	State Legislative Assembly.
28 Manjubhashini, S.	Nominated.
29 Mohanlal Mehta	State Legislative Assembly.

Serial number and name of Member. (1)	Name and class of constituency. (2)
30 Muthiah Chettiar, Dr. M. A., B.A., D.LITT.	Nominated.
31 Muthu, S.	State Legislative Assembly.
32 Muthu, P.T.	Salem-Dharmapuri Local Authorities.
33 Natarajan, N. V.	State Legislative Assembly
34 Narayanaswamy, D. V. ...	Nominated.
35 Parangusam, G.	State Legislative Assembly.
36 Ponnappa Naidu, A.	Do.
37 Ponnuvelu, T. K., B.A.	Do.
38 Raghavanandam, S.	Do.
39 Rajagopal, C. V.	Do.
40 Rajah Iyer, M., M.A., L.T. ...	Madurai-Ramanathapuram Teachers.
41 Ramakrishna Achari, K. ...	State Legislative Assembly.
42 Raman Nair, R.	Do.
43 Ramasamy Padayatchi, S. S. ..	South Arcot Local Authorities
44 Ramaswami Reddiar, O. P. ..	Nominated.
45 Ramaswamy Mudaliar, V. K. ..	Chingleput Local Authorities.
46 Sambasivam, R.	South Arcot Local Authorities
47 Sankaralingam Pillai, M., M.A.	Tirunelveli-Kanyakumari Teachers.
48 Santosham, D., M.A., B.L. ..	Madras South Graduates.
49 Saraswathy Pandurangam ..	Nominated.
50 Shanmugam, P.U. (Minister) ..	North Arcot-South Arcot Teachers.
51 Shanmugam, T. K.	Nominated.
52 Sivasubramania Pandian, M. ..	Tirunelveli Local Authorities
53 Srinivasam Pillai, T. S. ..	Tiruchirappalli Local Authorities.
54 Subbiah, T. K.	Do.
55 Sundaresa Thevar, N.	Thanjavur Local Authorities.
56 Swaminathan, G., B. PHARMAS.	Madras East Central Graduates.
57 Thanga Pandian, V., B.A., B.T.,	State Legislative Assembly.
58 Thiagarajan, N. R.	Madurai Local Authorities.
59 Thirugnanasambandam, P. ..	Ramanathapuram Local Authorities.
60 Vijayarangam, G.	North Arcot Local Authorities.
61 Wilson Apollos, N.	Kanyakumari Local Authorities.
62 and 63 *Vacant.*	

THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL.

Friday, the 21st February 1969.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George at half past twelve of the clock, Mr. Chairman (THE HON. THIRU M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

Condolence resolution on the demise of Dr. C. N. Annadurai, Chief Minister of Tamil Nadu.

MR. CHAIRMAN: It is with very great regret and sorrow that I have to announce to the House the demise of Dr. C. N. Annadurai, who was the Leader of this House and Chief Minister of this State, on the 3rd February 1969.

I now call upon the Hon. the Leader of the House to move the Condolence Resolution.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: "நமது தமிழகத்தில் தனிப்பெரும் தலைவராய்; தமிழ் மக்களின் அண்ணாவாய்; தமிழ் மொழியின் காவலராய்; தமிழ்ப் பேச்சிலும் எழுத்திலும் புதிய பாணியை வகுத்த பாவலராய்; வள்ளுவன் வகுத்த வாழ்க்கைக்கு ஓர் இலக்கணமாய்; தமிழ்ப் பண்புக்கு ஓர் உறைவிடமாய்; உண்மையான ஜனநாயகவாதியாய்; கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு என்பவற்றை வாழ்க்கையாய் அமைத்துக் கொண்டு, இந்திய நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டிற்கும், தமிழகத்திற்கும், தமிழ் மொழிக்கும், தமிழ் மக்களுக்கும் அதிலும் குறிப்பாக வசதியற்ற சமூகத்தின் அடித்தளத்தில் கிடந்த மக்களுக்குத் தொண்டாற்றி, இறுதி வரையில் தமக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியாளராகவே வாழ்ந்தவரும், நமது பேரன்பிற்கும், பெருமதிப்பிற்கும் உரியவராகவும், தமிழ் நாட்டு முதலமைச்சராகவும், இந்த அவையின் முதல்வராகவும் இருந்தவரான பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எதிர்பாராவகையில் மறைவு எய்தியமை குறித்து, இம் மன்றம் தனது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தையும், ஆறாத் துயரத்தையும் தெரிவிப்பதுடன், அப்பெருந்தகை மறைவால் வருந்தும் அவரது துணைவியார் ராணி அம்மையாருக்கும் அவரது குடும்பத்தினருக்கும், தனது ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது" என்று தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

தலைவரவர்களே, இந்த மன்றத்தினுடைய முதல்வராகவும், தமிழகத்தினுடைய முதல்வராகவும், தமிழ்நாட்டில் மாத்திரமல்லாமல், அனைத்திந்தியாவிலும் ஜனநாயக பாரம்பரியம் கட்டிக்காக்கப்பட வேண்டுமென்பதற்கேற்ப, தன்னுடைய அரசியல் நெறிமுறைகளை வகுத்துக் கொண்டவராகவும் இருந்த, தமிழ்நாட்டு மக்களுடைய இதயத்தில் கொலுவீற்றிருந்த பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள், பெப்ரவரி திங்கள் இரண்டாம் நாள்

[திரு. மு. கருணாநிதி] [21st February 1969

விட்டார்கள். அவர்கள் தமிழ்நாட்டு அரசியலில் 1937-38-ம் ஆண்டின் போது, மொழிப் பிரச்னையிலே தமிழ்நாடு தன்னுடைய முழுக்கவனத்தையும் செலுத்தியபோது அடியெடுத்துவைத்தார்கள். அந்தக் காலத்திலே தமிழ்நாட்டு அரசியல் மிகவும் காடு முரடாகவும், கல்லும் முள்ளும் நிறைந்ததாகவும் இருந்தது என்பதையும், அண்ணா அவர்களுடைய அரசியல் நுழைவிற்குப் பிறகு தமிழ்நாட்டு அரசியல் மேடையில் எந்த அளவிற்கு நாகரீகத் தென்றல் வீசத் தொடங்கியது என்பதையும் அவரைத் தொடர்ந்து உணர்ந்தவர்கள் நன்கு அறிவார்கள். "கேட்டார்ப் பிணிக்குந் தகையவாய்க் கேளாரும் வேட்ப மொழிவதாஞ் சொல்" என்ற வள்ளுவருடைய குறளை மெய்ப்பித்துக் காட்டிய பெருமை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கு உண்டு. "விரைந்து தொழில்கேட்கும் ஞாலம் நிரந்தினிது சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின்" என்ற குறளுக்கு இலக்கியமாகத் திகழ்ந்தவர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள். எழுத்தால், பேச்சால், நாடகத்தால், இலக்கியத்தால், கலைநயத்தால், நடிப்பால், அரசியல் பேச்சுக்களால், அரசியல் எண்ணங்களால், கற்பனை வளத்தால், தமிழக மக்களுடைய இதயத்தை ஒருசேரக் கவர்ந்தவர் அவர். இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாக தமிழ் அன்னை தவமிருந்து பெற்ற தலைமகனாக பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் விளங்கினார்கள். உத்தமர் காந்தியாருடைய புனித நெறிகளை தன்னுடைய வாழ்க்கையில் கடைப்பிடித்தது மாத்திரமல்லாமல், தன்னைச் சேர்ந்த கட்சிக்காரர்களும், மற்றக் கட்சிக்காரர்களும் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்பதிலே அக்கறை கொண்டு அவர் ஆற்றிய தொண்டிற்கு அடையாளமாக, அவரை எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் மனம் விட்டு, தென்னாட்டு காந்தி என்று அழைக்குமளவிற்குப் பெருமை பெற்றார்கள். அவர்கள் இரண்டாண்டு காலம் தமிழகத்திலே ஆட்சியை நடத்திய நேரத்தில், சொல்லப்போனால் அவர்கள் நல்ல உடல் நலத்தோடு, தெம்போடு ஓராண்டு காலம் தான் ஆட்சி புரிய முடிந்ததே தவிர, அதற்குப் பிறகு அவருக்கு அடிக்கடி ஏற்பட்ட உடல் நலக்குறைவின் காரணமாக, அந்த உபாதையையும் சகித்துக் கொண்டு, அவர் ஆற்ற வேண்டிய உரைகளை ஆற்றி, செய்து முடிக்க வேண்டிய பணிகளை அவர் திறம்பட செய்திருக்கிறார். அவர் ஒரு கூட்டத்திலே குறிப்பிட்டார். இந்த சட்டமன்றத்திலும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். 'நான் மிக முக்கியமான மூன்று காரியங்களைச் செய்து முடித்திருக்கிறேன் செய்யவேண்டிய காரியங்கள் இன்னும் ஏராளமாக உள்ளன' என்று கூறியிருக்கிறார். பல ஆண்டுகளாக சமுதாயத் துறையிலே ஆற்ற வேண்டிய சீர்திருத்தங்களில் ஒன்று என்று கருதப்பட்ட சுயமரியாதைத் திருமணத்தைச் சட்டப்படி செல்லும்படி ஆக்க வேண்டுமென்ற தீர்மானத்தை அவர் கொண்டு வந்த போது, சமுதாய சீர்திருத்தத்தில் அவருக்கு இருந்த அக்கறையை எடுத்துக்காட்டினார். அதைப்போலவே இந்த நாட்டிற்குத் தமிழ்நாடு என்கிற பெயர் வைக்கப்பட வேண்டுமென்பதற்கான கிளர்ச்சிகளையும், கொந்தளிப்புகளையும் எண்ணி, அவற்றிற்கு

21st February 1969] [திரு. மு. கருணாநிதி]

எல்லாம் முற்றுப்புள்ளி வைப்பதுபோல, இந்த மன்றத்தின் எல்லா உறுப்பினர்களும் ஏகோபித்துப் பேராதரவைத் தந்து அந்தப் பெயரைச் சூட்டிய நேரத்திலும், தமிழ்நாட்டில் ஏற்பட்டிருந்த மொழிக் கிளர்ச்சிகளைக் குறைக்கிற அளவிற்கு, மொழிப் பிரச்னையிலே தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரை அவர்கள் உருவாக்கிய தீர்மானத்தை, நாம் யாரும் மறந்திருக்க முடியாது. தன்னுடைய முதல் வரவுசெலவுத் திட்டத்தை அவர்கள் சட்ட மன்றத்தில் சமர்ப்பித்த நேரத்தில் 'எவ்வளவோ செய்ய வேண்டுமென்கிற எண்ணத்தை நான் வைத்துக் கொண்டிருந்தும், இப்போது இவ்வளவு தான் செய்திருக்கிறேன்' என்று சொல்லி தன்னுடைய பேச்சை அவர்கள் முடித்தார்கள். அப்படிப்பட்டவர் இன்னும் 12-40 p.m. பல ஆண்டு காலம் வாழ்ந்திருந்து, இன்னும் பல முன்னேற்றப் பணிகளை யெல்லாம் செய்ய வேண்டுமென்று நாம் எதிர்பார்த்து இருந்த நேரத்தில், அவர்கள் மீண்டார்கள். நம்மோடு நீண்ட காலம் வாழ்வார் என்று நம்பிக் கொண்டிருந்த நேரத்தில், அந்த நம்பிக்கையில் பேரிடி விழுவதைப் போல மீண்டும் அவரை நோய் கவ்விக் கொண்டது. அயல் நாட்டு மருத்துவர்களும், தமிழ் நாட்டின் தலை சிறந்த மருத்துவர்களும் அவர்களுடைய உடலைக் காப்பாற்ற எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகள் சாதாரணமானது அல்ல. கட்சி மாற்சரியங்களைக் கடந்து, அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டு, தமிழகத்திலே இருக்கிற மக்கள் அத்தனை பேரும் 'அண்ணா வாழ்க, உடல் நலம் பெறுக' என்று வாழ்த்திக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் நம்முடைய ஆசையெல்லாம் வெறும் கனவாகப் போகிற அளவிற்கும், பயனற்றுப் போகிற நிலைமைக்கும் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பெப்ரவரி திங்கள் இரண்டாம் நாள் இரவு நம்மை விட்டுப்பிரிந்து விட்டார்கள். அவர்கள் இன்று நம்மிடையே உருவ அளவிலே இல்லையென்றாலும், அவர்களுடைய எண்ணங்கள் நம்முடைய இருதயங்களில் பதிந்து இருக்கின்றன. அவர்கள் உருவாக்கித்தந்த கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு என்கிற நெறிகளைக் காக்க நாம் நம்மை ஆக்கிக் கொள்ளவேண்டும். இதைத்தான் மறைந்த அந்தப் பெரியவருக்கு, நம்மையெல்லாம் ஆளாக்கி விட்டவருக்கு, தமிழகத்திலே ஒரு புதிய விடிவெள்ளியாகத் தோன்றி தமிழர்கள் உலகத்திலே தலைநிமிர்ந்து நிற்கும்படியான பெருமையை உருவாக்கித் தந்தவருக்கு நாம் செலுத்துகிற காணிக்கையாக இருக்க முடியும் என்று கூறி, அவர் வழி நடப்போம், அவர் எந்த அமைதியைத் தமிழகத்திலே, இந்தியாவிலே காக்க வேண்டுமென்று விரும்பினாரோ, அந்த அமைதியைக் காக்க நம்மாலான எல்லா முயற்சிகளையும் மேற்கொள்ளுவோம் என்று கூறி, அவருடைய குடும்பத்தாருக்கும், அவரை இழந்து தவிக்கின்ற கோடிக்கணக்கான மக்களுக்கும் ஆழ்ந்த இரங்கலை இந்த மன்றத்தின் மூலமாகத் தெரிவித்து நான் முடிக்கிறேன்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்தத் தீர்மானத்தை நான் மனப்பூர்வமாக வழிமொழிந்து ஆதரிக்கிறேன். என் உதடு

[திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்] [21st February 1969

தூற்றிக்கொண்டிருந்தாலும் என் உள்ளம் போற்றிக் கொண்டிருந்த எதிர்க் கட்சித் தலைவர்களில் அவர் ஒருவர். மிகச் சிறந்தவர் இந்தத் தீர்மானத்திலுள்ள எழுத்துக்களில் ஒன்றைக்கூட நான் குறைக்க விரும்பவில்லை. சென்ற 33 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கார்ப்பரேஷனுக்கு போட்டி போட்ட காலத்தில், அவரைப்பற்றி அறிவேன். அதன் பின்னால் அவர் எழுத்துக்களைப் பத்திரிகைகளிலும் புத்தகங்களிலும் படித்திருக்கிறேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவராக உள்ள ஒருவரின் எழுத்துக்கள் அத்தனையையும், பத்திரிகை அத்தனையையும், புத்தகங்களையும் முழுவதுமாகப் படித்தவன் நான் என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். 'மாற்றான் தோட்டத்து மல்லிகை எனினும் மணம் வீசத்தான் செய்யும்' என்ற கருத்து படைத்தவர் அவர். அவருடைய பத்திரிகையை, புத்தகத்தை நான் வைத்துப் படித்துக் கொண்டிருக்கும் போது, மற்றவர்கள் கேட்டால் நான் அவர்களுக்கு அதைத்தான் சொல்வேன். 1942-ல் மதுரையில், தஞ்சாவூரில் நடந்த பொதுக் கூட்டங்களில் அவர் பேச்சைக் கேட்கும் பாக்கியம் கிடைத்தது எனக்கு. அந்தக் காலத்தில் பிரிட்டிஷ் சர்க்காரின் சாதனையைப் பற்றித் தெளிவாகவும் விரிவாகவும் அவர் பேசிக்கொண்டிருந்தார். அதை ஆயிரக் கணக்கான மக்கள் கரகோஷம் செய்தும், சிரமசைத்தும் ரசித்துக் கேட்டுக்கொண்டிருப்பதை நானும் நண்பர்களும் பார்க்கும் போதெல்லாம் 'இப்பேர்ப்பட்ட பிரசங்கி நம்முடைய கட்சியில் இருந்தால் 1947-க்கு முன்பே நாம் சுதந்திரம் பெற்றுவிடலாமே' என்று பேசிக் கொள்வோம். அப்படி அருமையாகப் பேசும் சக்தி வாய்ந்தவர். அவர் சட்டமன்றத்திற்கு 1952-ல் வந்தபோது அவர் பேச்சை நிதானமாக நான் கேட்டுக்கொண்டிருப்பேன். இங்கு நாங்கள் எதிர்க்கட்சியாக வந்துவிட்டோமே என்று வருத்தப்பட்ட நண்பர்களிடமெல்லாம், நான் சொல்வதுண்டு. இப்போது முதலமைச்சராக வந்திருப்பவர் சிறந்த மனிதர், இனிமேல் சட்ட மன்றத்தில் இலக்கிய மணம் கமழும் என்று நான் சொல்வதுண்டு. அவர் இருக்கும்போது நான் எதிர்க்கட்சியில் வரும் பாக்கியம் எனக்குக் கிடைத்ததாகவே கருதுகிறேன். அவருடைய எழுத்துக்களை ஏற்கனவே படித்திருந்தாலும், பழைய திராவிடநாடு பத்திரிகை முழுவதையும் படித்தேன். அத்தனை உணர்ச்சியும் இரண்டாம் தேதி இரவு இந்தச் செய்தியைக் கேள்விப்பட்டவுடன் அழிந்ததுபோலாகிவிட்டது. மனம் மிகவும் வருந்தினேன். முதலமைச்சராக இருந்து அவர் பேசும் பேச்சைக் கேட்கிறோம் என்ற சந்தோஷம் எனக்கிருந்தது. இன்று அந்த நிலை மாறிவிட்டது. துரதிருஷ்டம் நம்மைப் பற்றிக்கொண்டது என்று தான் கருதவேண்டியிருக்கிறது. இந்தியாவில் எதிர்க்கட்சிகள் சமூகமாக ராஜ்யத்தை ஆளமுடியுமா என்று சந்தேகப்பட்டுக் கொண்டிருந்தபோது, 'ஆளமுடியும்' என்பதை நிரூபித்துக் காட்டியவர் திரு. அண்ணாதுரை அவர்கள். அவர் வழியை எல்லோரும் பின்பற்றி இந்த ராஜ்யத்தை நல்வகையில் முன்னேற்றத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து, அவரது குடும்பத்தாருக்கு என்னுடைய வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

21st February 1969]

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: Mr. Chairman, Sir, it is indeed a melancholy privilege for me to associate myself with the sentiments expressed by the Hon. the Leader of the House and the hon. the Leader of the Opposition. The loss is not only a loss to Tamil Nadu but to the whole of the country and I venture to state that it is a loss that the whole World could ill-afford to have sustained under the present circumstances.

Sir, it has been my privilege to have known Dr. Annadurai for about three decades in many capacities, not political but otherwise. I can assure everybody that there has been no greater person who had the simplicity of his ways, the sincerity of his views and the sympathy for all concerned. These were the basic concepts to which Dr. Annadurai dedicated himself. Poor or rich, they had the same sympathy from him in regard to their affairs. The great merit of Dr. Annadurai has been that he has shown to the world at large and particularly to all those who occupy positions of importance, whether in the State or at the Centre that, when a person goes abroad, whether he be an Ambassador, a delegate, or a simple visitor, the first thing he should keep in view is the reputation of his country and the good name of his country. I have been several times to many parts of the world and I have seen many people speak about our country. Let me say this, Sir, without indulging in any exaggeration. From all accounts that I have heard from the various people, nobody has kept aloft the image of India so well, so consistently and with such beatific splendour as Dr. Annadurai.

After all is said and done, it is only for twelve months that he was really able to discharge his full responsibilities as the Chief Minister of the State. Unfortunately a very fell disease took hold of him and incapacitated him. His great love for his countrymen and his inclination always to see the good side of things made him rather weak in one respect. Sir, criticisms have been levelled against him that he was not able to maintain law and order when he did not use force to the extent to which others might have used. Unfortunately, if it is a weakness, it is a weakness that Dr. Annadurai was subject to. There is no question about it. When anything happened, when any tragedy occurred, and when shooting had to be resorted to, he would sit and weep for hours because he could not tolerate the position that anybody should have used force—the lethal weapons to destroy human beings. Let me give you an example. He was due to deliver the inaugural address of a very important association, an All-India Association of Surgeons and everybody was looking forward to hear him, because his reputation had spread far and wide. About four hundred or five hundred delegates from all over India, Doctors of eminence had come. When at 8 O'clock we met, word was brought by the Hon. the Health Minister that the Hon. the Chief Minister, Dr. Annadurai, was not able to attend and there-

fore he had requested the Health Minister to read his inaugural
12-50 p.m. address. The reason was the previous night a tragedy had occurred, which completely prevented him from expressing the most deep sorrow for the loss sustained. That is the view that he always took.

Dr. Annadurai did not have any resentment against anybody whatsoever. To forget and forgive was his watchword always. Even when others in this House or any of his colleagues wanted to take a strong line, he would always desist from such a step and was always amenable to sweet reasonableness. In Dr. Annadurai we have lost a great leader of India, who shed lustre not only in this country but in all parts of the world. Today the world is passing through a grave crisis, and our own country is passing through a graver crisis. What better memorial can we have for Dr. Annadurai than to follow in his footsteps, to imbibe his great traditions, to emulate his great example, and so to show to the world that after all is said and done, differences—minor differences—here and there do not count and that what counts however is the great love that Indians have for Indians. It is not this or that angle of vision that is going to help us. What I would respectfully suggest is that the best memorial that we can possibly dream of erecting is the memorial to live his life, to imbibe his great traditions, and to follow his noble example, whether we be in power or in the opposition. Things are moving so fast and, as I said, the world is going at a pace in which we can imagine that we want many more of Annadurai's to guide us. But, alas! the one light and noble example is gone, and we are bereaved. We feel this loss more than ever. The whole country feels his loss, and not only Tamil Nadu. I may hardly refer to the millions of people who came to pay their last respects to Dr. Annadurai. Let us keep his memory fresh always. Let us follow his example. Minor incidents do not count.

Sir, I have been in this Opposition for 15 years from 1952 to 1967. I have always felt that from the Opposition one can speak directly, forcefully and strongly, but still with moderation always aiming at what is good for the country and not what is good for the party. I, in my old age, must confess that today parties count more than the interests of the country—I do not refer to any particular party—and that has been our annihilation. Let us understand that parties do not count. Men may come and men may go. But our country should go on for ever. And in that light it was that Dr. Annadurai conducted himself all through.

It was a great privilege for me to sit and hear the Leader of the House, Dr. Annadurai, answering questions, almost making the Opposition wonder at the way he was answering questions. It was a delightful experience. I hope and trust that that experience will be borne in mind by all of us, whether for the time we are in the treasury benches or in the opposition benches.

Sir, if I speak about Dr. Annadurai and all his achievements, it will take too long. The only thing I have got to say is, let us remember that one of the greatest patriots of the day is gone—a true patriot who always recognised the value that is to be attached to the improvement of the masses and the classes. He had known patriots of the classes. I have no doubt that all the simplicity that he has exhibited is only because he came from the masses. After all, he was from the poorer middle class. He knew their difficulties. He knew their handicaps, and, he, therefore, was in sympathy with them.

On this day, let us rededicate ourselves to the true voice of our country in the life of Dr. Annadurai and to what he has told us, what he has practised, and what he has preached. Let us, therefore, in this solemn hour, rededicate ourselves. And I join with the other speakers in conveying our sincere condolences to the members of his bereaved family.

திரு. சா. கணேசன் : தலைவர் அவர்களே, அறிஞர் அண்ணாவைப் பறிகொடுத்து மிகத் துயரத்திலே ஆழ்ந்திருக்கிற நாம் நம்முடைய மரியாதையையும் வணக்கத்தையும் புலப்படுத்துகிற முறையிலே இங்கே கனம் முதலமைச்சர் அவர்களாலே கொண்டுவரப் பெற்றிருக்கும் தீர்மானத்தை ஏற்று அதிலே கலந்துகொள்கிற நிலையிலே சில வார்த்தைகள் சொல்ல முன்வருகிறேன். பரந்த கல்வி அறிவும், நிறைந்த உள்ளமும், சிறந்த உள்ளம் மட்டுமின்றி, உயர்ந்த வாழ்வு நல்ல எளிய முறையிலே வாழ்ந்து நம்மைக் கண்கலங்கச் செய்துவிட்டு மறைந்த பெருமகன் அண்ணா அவர்கள். அவர்களுடைய கல்வியறிவு, பண்பாடு இவற்றையெல்லாம் மாற்றாரும் மதிக்கத்தக்க நிலையிலே வாழ்ந்த பெருமகன் என்று எண்ணும்போது, நமக்கெல்லாம் கட்சியோ கொள்கையோ கூட உள்ளத்தில் தோற்றாமல் தமிழ் மகன் தமிழ் நாகரிகத்தையுடைய ஒருவன் எப்படி இருக்க வேண்டும், எப்படியிருப்பான் என்று நாம் விரும்புவோமோ அல்லது அனுமானிப்போமோ அந்த நிலையிலே அதற்கு ஒரு உருவமாகத் திகழ்ந்த ஒரு பெருமகனை இழந்துவிட்டோம். அவருடைய அறிவு, பேச்சிலே ஏற்படுகிற கனிவு, சிந்தனையிலே உள்ளத் தெளிவு இவையெல்லாம் அவரை ஒரு நல்ல கலை உள்ளம் படைத்த செம்மலாக ஆக்கிப் பறித்துக்கொண்டு போய்விட்டது. அவருடைய வாழ்வைப் பார்க்கும்போது தன்னந்தனியனாக நின்று தன் முயற்சியாலேயே, தன் காலிலேயே நின்று கையை ஊன்றி வளர்ந்து மலர்ந்து மணம் பரப்பி நின்ற ஒரு தனிக் தமிழ் மகன் என்று எண்ண மனம் இனிக்கிறது. இவரைப்போன்ற வேறு ஒரு தனி மனிதரை எளிதாக நம்மாலே கண்டுவிட முடியாது என்று எண்ணும்போது, இந்த அவையிலே நம்மோடு அவர் இருந்து இன்னும் பல்லாண்டுகள் பணி செய்ய மாட்டாத நிலையை ஆண்டவனே ஆக்கிவிட்டாயே என்று உள்ளம் பெரிதும் வருத்தமடையத்தான் செய்கிறது. அவருடைய பெருமை அவர் வகித்த பதவியிலோ அறிவிலோ கூட இருப்பதாக நான் எண்ண முடியவில்லை. அவருடைய இதயத்திலேதான் அவருடைய

பெருமை இருந்தது. அறிவு மட்டும் உலகத்தை வாழவைத்துவிட முடியாது. அறிவை விட இன்றியமையாதது இதயம்—அகம். அன்போடு இணைந்தபொழுதுதான் அறிவு பயன்படும்—மணக்கும். அந்த நிலையிலே மனமும் உள்ளமும் (Mind and heart) என்று சொல்வார்களே அப்படி இருந்தது. இதயமும் மூளையும் இசைந்து நல்ல பணிகளை ஆற்றிய நல்ல கலைஞராக அவர் விளங்கினார். அத்தகைய ஒரு பெருமகன் இன்று நம்மிடையே இல்லை. அவர் உலக வாழ்க்கையை நீத்தார் என்றாலும் மக்களின் உள்ளத்திலே நிறைந்துவிட்டார். அத்தகைய ஒரு புகழ் படைத்த தலைமகனை பெற்றதற்கு தமிழ்த்தாயும், தமிழர்களும் பெரிதும் மகிழ்வார்கள். அந்த மகிழ்ச்சிதான் நமக்கெல்லாம் இனி ஆறுதலாக இருந்து அந்த ஆறுதலிலே அவர் விட்டுச் சென்ற கடமையை செம்மையாகத் திறமையாக ஆற்றி வரவேண்டும். அது அவர் வழிவந்த அமைச்சர்களுக்கும் தம்பிமார்களுக்கும் கடமையாகும். புது அமைச்சரவைக்கு நம்முடைய தளராத ஆதரவைத்
1-00 p.m. தருவதன் மூலம் நாம் செயல்படவேண்டுமென்று மட்டும் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே கூறிக்கொள்கிறேன். அவருடைய வாழ்வு மண்ணிலே மங்கிவிட்டாலும் மனதிலே மணக்கிறது. அத்தகைய பெருமகன் வாழ்க ! அவருடைய புகழ் பல்லாண்டு வாழ்க !! என்று உங்கள் எல்லோருடன் கூட நானும் அவரை வாழ்த்தி இந்த இரங்கல் தீர்மானத்தை முழு மனதோடு ஆதரித்து அமைகிறேன். வணக்கம்.

திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி படையாட்சி : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சரால் கொண்டுவரப்பட்ட இந்த அனுதாபத் தீர்மானத்தில் கலந்துகொண்டு இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக முதலமைச்சராக இருந்த நமது திரு. அண்ணாதுரை அவர்கள் இந்த அவையில் அங்கத்தினராகவும் இருந்து கடந்த இரண்டு ஆண்டுகள் சிறந்த முறையிலே பணியாற்றி வந்தார்கள் என்பதை அனைவரும் ஏற்றுக்கொண்டு பேசப்பட்டது. கட்சியென்றால் அது வெளியிலேதான் பேசப்படவேண்டும் என்று இருந்ததே தவிர இந்த அவையில் வரும்போது அனைவரும் எல்லா கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற உணர்வோடு பொறுப்போடு பேசியும் நடந்து கொண்டும் வந்தார்கள். அவர் சிறந்த நிர்வாகத் திறமையுடையவர். தமிழ் மக்களின் முன்னேற்றத்திற்காகப் பாடுபட்டவர். இரண்டாண்டு நம் மத்தியில் இருந்து மறைந்துவிட்டார். அதனால் ஏற்பட்ட வேதனை அனைவருக்கும் இருக்கிறது. குறிப்பாகப் பிற்பட்ட சமூகத்திற்கு என்னென்ன செய்யவேண்டுமென்றும், எந்த வகையில் அவர்கள் உயர்த்தப்பட வேண்டுமென்றும், ஆழ்ந்து சிந்தித்து அதற்கான முயற்சிகளையெல்லாம் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். சில காரியங்களைச் செய்துமிருக்கிறார். பிற்பட்ட சமூகத்தினுடைய துரதிருஷ்டம் காரணமாகவோ, என்னவோ அவர் மறைந்து விட்டார். அவர் மறைவு எனக்கே ஒரு சொந்த

நஷ்டம் என்று எண்ணியெண்ணி வேதனைப்படுவதுண்டு. இருந்தாலும் அதையே நாம் சொல்லிக்கொண்டும் பேசிக் கொண்டும் இருப்பதால் பயனில்லை. அடுத்து வந்த முதலமைச்சர் அவர்களும் அவர் வகுத்த பாதை, அவர் கொண்டிருந்த எண்ணங்களின் அடிப்படையில் தொடர்ந்து வருவதைக் காண்கிறோம். அவர் எண்ணத்தை மேலும் செயல்படுத்த இவர்களும் ஈடுபடுவார்கள் என்று எண்ணி முதலமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கும் இத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : மதிப்பிற்குரிய தலைவரவர்களே, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் நம்மையெல்லாம் விட்டுப் பிரிந்து விட்டதைத் தொடர்ந்து, இங்கே கொண்டுவரப்பட்டு இருக்கும் இரங்கல் தீர்மானத்தில் அளவு கடந்த வேதனையுடன் நான் பேச முயற்சிக்கிறேன். அண்ணா அவர்களுடைய சவ ஊர்வலத்தை இங்கேயுள்ள பலர் பார்த்திருப்பார்கள். அதைப் பார்த்தவர்களில் நானும் ஒருவன். பெரிய தலைவர்கள் இறந்துவிட்டால் பெருந்திரள் கூடுவது இயற்கை. இது போன்ற பெரிய தலைவருடைய ஊர்வலங்களை, குறிப்பாக மூன்று ஊர்வலங்களை, நான் திரைப் படங்களில் காணும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. நமது மறைந்து விட்ட உத்தமர் பிரதமர் நேருஜியுடைய ஊர்வலம், மறைந்த மாமேதை காந்தி அவர்களுடைய ஊர்வலம், அமெரிக்க ஜனாதிபதி கென்னடியுடைய ஊர்வலம், ஆகிய இந்த மூன்று ஊர்வலங்களை நான் திரைப்படத்தில் பார்த்தேன். அண்ணா அவர்களுடைய சவ ஊர்வலத்தை நேரிலே பார்த்தேன். இவற்றையெல்லாம் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, நிச்சயமாக மற்றவர்களுடைய ஊர்வலங்களைக் காட்டிலும் இரண்டு மடங்கு அதிகமாக மக்கள் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய ஊர்வலத்தில் பங்கு கொண்டார்கள் என்று திட்டவட்டமாகச் சொல்லுவேன். இத்தகைய மக்கள் திரள் ஒரு சவ ஊர்வலத்தில் கலந்து கொண்டது உலக சாதனை என்று சொன்னால், அது மிகையாகாது என்பது என்னுடைய கருத்தாகும். அண்ணாவைப் போன்ற உத்தமத் தலைவர்கள் அடிக்கடி தோன்றுவதில்லை. பெரியவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள், 'ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறைதான் இத்தகைய பெருந்தலைவர்கள் உலகத்தில் தோன்றுவார்கள்' என்று. அந்த அளவிற்கு உயர்ந்த தலைவர் பேரறிஞர் என்பதை நாம் சொல்லும்போது மிகைப்படுத்திக் கூறுவதாக யாரும் நினைக்க முடியாது. அண்ணா அவர்கள் நடத்திக்கொண்டிருந்த வாழ்வின் உச்சக்கட்டத்தில் நம்மையெல்லாம் விட்டுப் பிரிந்து சென்று விட்டார்கள். சில நண்பர்கள் என்னிடம் சொன்னார்கள். அண்ணாவிற்கு வந்த யோகம் மரணயோகம் என்று. அந்த அளவிற்கு அவர்கள் உயர்நிலையில் நம்மை விட்டுப் பிரிந்து விட்டார்கள். அவருக்காக கண்ணீர் சிந்தியவர்கள் நூற்றுக் கணக்கில் அல்ல, ஆயிரக் கணக்கில் அல்ல, கோடிக்கணக்கான மக்கள் என்று சொன்னால்

அது மிகையாகாது. அண்ணா அவர்களிடத்தில் இருந்த திறமையைப் பார்க்கும்போது, உண்மையிலேயே அவர் ஒரு விநோத மனிதராக வாழ்ந்தார். மனிதர்களிடம் திறமை இருக்கும். ஒரு துறையில் திறமை இருக்குமானால், இன்னொரு துறையில் அவரிடம் திறமையிருக்காது. காந்திஜி ஒரு பெரிய அறிவாளி. ஆனால் அவருக்கு சங்கீதத் துறையில் ஒருவிதமான திறமையையும் காண முடியாது. காமா பயில்வான் குஸ்தி சண்டையில் திறமைசாலி. ஆனால் அவருக்குக் கல்வித் துறையில் திறமையை காட்டச் சொன்னால், ஒரு இம்மி அளவு கூட காட்ட முடியாது. எல்லாத் துறையிலும் ஒருவர் திறமைசாலியாக இருக்க முடியாது. ஆனால் அண்ணாவின் திறமை பல துறைகளில் உண்டு. அவர் தலை சிறந்த பேச்சாளர் என்பதை எல்லோரும் பேசுகிறோம். அண்ணா தலைசிறந்த பேச்சாளர் என்று சொல்லும்போது, மற்ற பேச்சாளர்கள் யாருமே அவருக்கு நிகராக வர முடியாத அளவிற்கு அவ்வளவு திறமையான பேச்சாளராகும். அண்ணா நல்ல எழுத்தாளர் என்பது மட்டுமல்ல, அண்ணாவிற்கு நிகரான எழுத்தாளர் யாருமே இல்லை என்று சொல்லுமளவிற்கு அவர் சிறந்த எழுத்தாளர் என்று எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்ளும் படியான சக்தியை உடையவர். ஆங்கிலத்தில் "ஆர்கனைஸர்" என்று சொல்வார்கள். கட்சியை வளர்ப்பவர். ஒரு புதுக் கட்சியைத் துவக்கி அதை வளர்த்து 18 ஆண்டு காலத்திற்குள் ஆளும் கட்சியாக அதை உருவாக்கிக் காட்டிய "ஆர்கனைஸிங் கெபாசிடி" உலகத்தில் அண்ணாவைத் தவிர, வேறு யாருக்கும் இருந்திருக்குமா என்று எனக்குச் சந்தேகம் தான். அந்த அம்சத்தில் உலகத்தில் ஈடு இணை இல்லாத தனிப்பட்ட மனிதராக இருந்த அவரிடம் அந்தத் திறமை இருந்தது. அதை நாம் கண்டோம். அதேபோல் நடிப்புத் துறையில் நன்றாக நடிப்பார்கள் என்று பலர் சொல்லியதைக் கேட்டிருக்கிறோம். அவர் நடித்த நாடகங்களை நானும் பார்த்திருக்கிறேன். அவருடைய நடிப்புத் திறமையைப் பற்றிப் பேச வேண்டுமென்றால் என்னுடைய மற்ற நண்பர்கள் அதைத் தப்பாக எடுத்துக் கொள்ள மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அருமை நண்பர்கள் எம்.ஜி.ஆர்., சிவாஜி கணேசன் இவர்களை எல்லாம் விட சிறந்த முறையில் நடிக்கக் கூடிய நடிப்புத் திறமை பேரறிஞர் அண்ணாவிடமிருந்தது என்பதை நான் திட்ட வட்டமாகச் சொல்ல முடியும். இந்த முறையிலே பல அம்சங்களில், உலகத்தில் ஐந்தாறு அம்சங்களில் ஒவ்வொரு துறையிலும் தலைசிறந்த மகன் என்ற ஆற்றல் பெற்று தனி மனிதன் உலகச சரித்திரத்தில் யாராவது இருந்திருக்க முடியுமா என்று என்னால்
பி. ப. 12-30 சொல்ல முடியவில்லை. எனக்குத் தெரிந்தவரையில் அப்படியில்லை. 1962-ம் ஆண்டு திருச்சியிலே தற்போது நமது முதலமைச்சராக இருக்கும் அருமைத் தலைவர் அவர்கள் சிறைச்சாலையிலிருந்து வெளியிலே வந்த சமயம், அவரை வரவேற்க பேரறிஞர் திருச்சிக்கு வந்தபோது நடைபெற்ற பாராட்டுக் கூட்டத்தில் நான் பேசினேன். தமிழகத்தில் உருவாகியிருக்கும் சூழ்நிலையைப் பார்க்கும்போது அடுத்த 67-ல் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக நிச்சயமாக உட்காருவார்கள் என்பதை நான்

அப்போது பேசினேன். ஆண்டவன் நான் சொன்ன அந்த வார்த்தைகளை மெய்ப்பித்துத் தந்தான். உண்மையாக்கி வைத்தான். முதலமைச்சராக அவர் ஆன பிறகு ஒரு இடத்தில் என்னுடைய தலைமையின் கீழ் பேரறிஞர் அவர்கள் பேசினார்கள். அப்போது நான் 62-ம் ஆண்டு சொன்ன ஜோஸியத்தை நினைவு படுத்தி பேசி மறுபடியும் சொன்னேன். அண்ணாவிடத்தில் உள்ள ஆற்றலையும், திறமையையும் பார்க்கும்போது அவர் ஒரு நாளைக்கு இந்த தேசத்தின் பிரதம மந்திரியாக வருவார் என்று சொன்னேன். ஆனால் ஒரு நிபந்தனை என்று கூறி அவருக்கு ஆண்டவன் நீண்ட ஆயுளைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டேன். உள்ளபடியே பேசினேன். நான் பேசுவதற்கு வேறு காரணம் இருந்தது. அப்போதிருந்த சூழ்நிலை சரியாக இல்லை. அவர் நோய்வாய்ப்பட்டு பாதிக்கப்பட்டவர் என்பதைவிட வேறு வகையில் அவர் தீர்க்கப்படக்கூடும் என்ற சந்தேகம் இருந்தது. அந்த அடிப்படையிலே தான் நான் அப்படி பேசினேன். ஆண்டவன் அந்த எண்ணத்தைப் பூர்த்தி செய்ய முடியாத நிலை ஏற்பட்டு விட்டது என்பதை நினைத்து வருந்துகிறேன். என்னுடைய அந்த வார்த்தை பூர்த்தியாகி இருந்திருக்குமானால்—உண்மையில் சொல்கிறேன்—நிர்வாகத்தில் தலைசிறந்து விளங்கியிருப்பார். இந்த நாட்டினுடைய அடிப்படையையே மாற்றியமைத்திருப்பார். தமிழகத்தில் அவர் ஆட்சி பீடத்தில் இருந்ததை நாம் பார்த்தோம். பலபல காரியங்களில் அவர் செயல்படுவதை நாம் பார்த்தோம். இரண்டு ஆண்டு காலமாக அவர் ஆட்சியில் இருந்தார் என்று எல்லோரும் சொல்கிறார்கள். அவர்கள் ஒரு ஆண்டு காலம்தான் முறையாகச் செயல்பட்டார். அடுத்த ஒரு ஆண்டு காலத்தில் எப்போது பார்த்தாலும் வியாதி, ஆஸ்பத்திரி, மருந்து, வலி என்று கஷ்டப்பட்டார். ஒரு விஷயத்தைச் சொல்லவேண்டுமென்று சென்றால், 'இங்கே வலிக்கிறது, அங்கே வலிக்கிறது' என்று அவர் சொல்லிக் கொண்டு, அந்த வலியோடு விஷயத்தைக் கேட்கவரும்போது நமக்கே அந்த விஷயத்தைச் சொல்ல மனம் வராமல் திரும்பிவிடுவது வழக்கம். அந்த நிலையில் ஓராண்டு இருந்தார். முழுக்க இரண்டாண்டுகள் அவர்கள் நல்ல சுகாதாரத்துடன் செயல்பட்டிருந்தால் இன்னும் எவ்வளவோ நல்லவைகள் தமிழ்நாட்டுக்குக் கிடைத்திருக்கும். நான் ஒரு அம்சத்தை மட்டும் சொல்லிவிட்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். சுயநலம் கலந்த அம்சம் என்று சிலர் நினைக்கலாம். அதில் அவருடைய பெருந்தன்மை அடங்கியிருப்பதால் அதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அவரிடத்தில் ரொம்பவும் நெருங்கிப் பழகியவர்களில் நானும் ஒருவன். அரசியல் தொடர்பு அவரிடத்தில் சமீப காலத்தில் ஏழெட்டு வருஷமாகத்தான் இருந்தது. ஆனால் அரசியல் கலக்காத நட்பு என்ற விதத்தில் சுமார் 25 வருஷங்களாக ரொம்பவும் நெருங்கிப் பழகுகிற பேறு பெற்றிருந்தேன். 1950-ல் என்னுடைய திருமணத்திற்கு வந்து நேரடியாக ஆசி கூறினார்கள். அப்போது அரசியல் தொடர்பு எங்களிடத்தில் இல்லை. 20 வருஷங்களுக்கு முன்பு திருச்சிக்கு எப்போது வந்தாலும் பேரறிஞர் அவர்கள் என்னுடைய காரைத்

தான் கேட்பார்கள். எங்கே போவதற்கென்றாலும் ' ஜானியிடத்தில் காரை வாங்கி வா ' என்று சொல்லியனுப்புவார்கள். அதிலேயே புதுக்கோட்டை, தஞ்சாவூர், ராமநாதபுரம் போன்ற இடங்களுக்குப் போவார்கள். எப்போதுமே அவர் வந்தால் நான் மகிழ்ச்சியோடு காரைக் கொடுப்பேன். நட்பு என்பதைத் தவிர வேறு வியாபாரத் தொடர்போ, அரசியல் தொடர்போ இருந்ததில்லை. அன்பு மட்டும்தான் எங்களிடத்தில் இருந்த தொடர்பு. அவர் ஒருமுறை சொன்னார். ' ஜானி, எப்போது வந்தாலும் உன்னுடைய காரை ஏன் கேட்கிறேன் தெரியுமா ? எனக்கு கார் வேண்டுமென்று சொன்னால் பத்துக் கார்கள் வரும் என்பது எனக்குத் தெரியும். ஒருவர் காரையும் நான் வாங்க விரும்பவில்லை. உன் காரை நீ கொடுக்காவிட்டாலும் வலுக்கட்டாயமாக வாங்கத் தோன்றுகிறது. மற்றவர்கள் கார் கொடுப்பார்கள் என்றால் ஒவ்வொரு சொந்த நோக்கத்தோடு, பிரதி உபகாரத்தைக் குறியாக வைத்துக் கொடுப்பார்கள். நீ கொடுப்பது வெறும் அன்பு முறையிலே என்பதைத் தவிர வேறு இல்லை. ஆகவேதான் உன்னுடைய காரை மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக் கொள்கிறேன்' என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் வாய் திறந்தால் 10 கார்கள் வரும். ஆனால் காரைக் கொடுத்து காரியம் சாதித்துக்கொள்ள இடம் கொடுக்கக்கூடாது. அன்புக்காக கொடுத்தால் மட்டுமே அதை வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற பெருந்தன்மையுள்ள பேரறிஞர் அவர்கள் பழைய மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. வெங்கடராமன் அவர்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்தார்கள். இருவரும் நேருக்கு நேர் உட்காரும் அந்தக் காட்சியைக் காணும்போது இச்சபையின் கண்ணியம் உயர்ந்ததாக இருந்தது. அந்தக் காட்சியை இப்போது காண்பதற்கில்லை. நமது பழைய அமைச்சர் அவர்கள் இந்த சபையைவிட்டு வெளியே போகும்போது இங்கே குறிப்பிட்டது எனக்கு நினைவிருக்கிறது. தமிழகத்தில் தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் தலைசிறந்த பேச்சாளன் என்ற இறுமாப்பு எனக்கு இருந்தது, பேரறிஞர் இந்த சபைக்கு வந்த பிறகு எனக்கு இருந்த புகழையெல்லாம் அவர் தட்டிக்கொண்டு போவதைப் பார்க்கும்போது பொறாமை உணர்ச்சி ஏற்படுகிறது, இனித் தொடர்ந்து இங்கேயிருந்து புகழை மங்கவைத்துக்கொள்வதை விட டெல்லிக்குப் போவது நல்லது என்று நினைப்பதாகச் சொன்னார்கள். அந்த அளவுக்கு இரண்டு மொழிகளிலும் ரொம்பவும் நல்ல விதமாகப் பேசக்கூடிய ஆற்றல் பேரறிஞர் அவர்களுக்கு இருந்தது. அவர் இஸ்லாமியர்களிடத்தில் தனிப்பட்ட பாசம் கொண்டவராக இருந்தார். என்னுடைய அருமைத் தலைவர் கண்ணியத்திற்குரிய காயிதே மில்லத் அவர்களிடத்தில் அண்ணனிடம் உள்ள அன்பை அவர்கள் வைத்திருந்தார்கள். அதுதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் முஸ்லீம் லீக்கிற்கும் இடையே உள்ள தொடர்பு, எல்லாக் கட்சிகளின் தொடர்பைவிட ரொம்பவும் ஆழமானதாகவும், அன்பு நிறைந்ததாகவும் காணப்படுவதற்குக் காரணம். அத்தகைய இஸ்லாமியர்களுடைய நலனில் அக்கறையுள்ளவர்கள் என்ற முறையில் இஸ்லாமியர் சமுதாயத்தினரின் அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சிறிது

நேரத்திற்கு முன்பு ஒரு கருத்து தோன்றியது. அது பேசவும் பட்டது. அதை நான் மீண்டும் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். அதாவது இந்த சபையிலே பேரறிஞர் அவர்களுடைய படம் வைக்கவேண்டுமென்பது என்னுடைய அவா. அதை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் செயலிலே உருவாக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொண்டு நம்மை விட்டுப் பிரிந்த பேரறிஞர் அவர்களுக்கு ஆண்டவன் எல்லாக் குற்றங்களையும் மன்னித்து அருள் புரிய வேண்டுமென்று எல்லாம் வல்ல இறைவனைப் பிரார்த்தித்து என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. டி. கே. ஷண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் முன்மொழிந்த தீர்மானத்தை வழிமொழிந்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். மறைந்த மாமேதை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களோடு பல ஆண்டுகள் அன்புத்தொடர்போடு பழகிய பேறு எனக்குண்டு. இந்த 1-20 p.m. மன்றத்திலே அவர்களைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் பேசவேண்டுமென்று நான் விரும்பியபோது எதைப் பேசுவது, எதை விடுவது என்று தீர்மானிக்க முடியாமல் எண்ணங்கள் பல அலை மோதிக்கொண்டு வருகின்றன. குறிப்பாக இசை, நாடகம், நடனம் ஆகிய பல்வேறு கலைத்துறைகளில் ஈடுபட்டுள்ள கலைஞர்கள் இன்று தங்களுக்கெல்லாம் பெருமகனாக, தலைமகனாக விளங்கிய ஒரு மாமேதையை இழந்து தவிக்கிறார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நாடகத்துறை இன்று ஒரு குறிக்கோள் இல்லாத முறையில் நடைபெற்றுவருவது நாட்டிலுள்ள பலருக்குத் தெரியும். இந்த நாடகத்துறையின் நலிவைப் போக்குவதற்கு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 1967-ம் ஆண்டிலே சங்கரதாஸ் சுவாமிகள் நூற்றாண்டு விழா நடைபெற்றபோது அந்த விழாவிலே கலந்துகொண்டு ஒரு அரிய கருத்தை வெளியிட்டார்கள். எல்லாக் கலைகளுக்கும் தாயகமாக விளங்கும் நாடகக்கலை வளருவதற்கு, அதை வளர்ப்பதற்கு திரைப்படத் துறையிலே உள்ள படாதிபதிகள் முன்வரவேண்டுமென்று மிகவும் விரிவாகக் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். இறுதியாக படாதிபதிகள் ஒவ்வொரு படத்தையும் எடுத்து முடித்துத் திரையிடும்போது நாடகத்துறையின் நலிவைப் போக்க நாடகத்துறையின் வாழ்வுக்காக ஒவ்வொரு படாதிபதியும் பத்தாயிரம் ரூபாய் நன்கொடையாகத் தரவேண்டும்; அதற்கு ஈடான தொகையைத் தமிழக அரசு கொடுத்து உதவும்; ஆண்டுதோறும் இப்படிச் சேரக்கூடிய தொகையைக் கொண்டு நாடகக் குழுக்களை நிரந்தரமாக நடத்துவதற்கும் நாடகக்கலையின் நலிவைப் போக்குவதற்கும் பயன்படுத்தலாம் என்று கருதுவதாக ஒரு அரிய கருத்தை வெளியிட்டார்கள்.

ஓராண்டுக்குப் பிறகும் கூட அந்தக் கருத்தின்படி செயல்படுவதற்கு, யாரும் முன்வராத நிலையை உணர்ந்து மிகவும் வருந்தினார்கள். அண்மையிலே நடைபெற்ற என்னுடைய மதிப்பிற்குரிய நண்பர் சிவாஜி கணேசன் அவர்களுடைய பாராட்டு

விழாவிலே மன்றில் அதை நினைவுபடுத்திக் கூறினார்கள். நாடகத் துறை வளர்ச்சியடைவதற்கு எல்லா வகையிலும் ஆதாரமாக இருக்கக்கூடிய நாடகத்துறையின் வளர்ச்சிக்காக 10,000 ரூபாய் ஒவ்வொரு ஆண்டும் தரப்படும் என்று ஒவ்வொரு படமுதலாளியும் தயாரிப்பாளரும் நாடகத்துறையை வளர்ப்பது மட்டு மல்லாமல் சினிமாத்துறைக்கும் நல்ல கதாசிரியர்களும், நடிகர்களும், நாடகங்களும் கிடைக்க வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று மீண்டும் நினைவுபடுத்துகிறேன், அதற்குக் கொடுத்து உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கூறினார். உடனே மதிப்பிற்குரிய திரு. எம்.ஏ.எம். செட்டியார் அவர்கள் தம்முடைய நன்றியுரையில் 10,000 ரூபாய் தாம் முதல் நன்கொடையாகத் தருவதாக அறிவித்தார்கள். இப்படி நாடகத் துறை வளர்ச்சிக்கு ஒரு அரிய பெரிய கருத்தை வெளியிட்டு நாடகத் துறையை வளர்க்க வேண்டுமென்று கருதி யிருந்த அந்த நல்லவர், அவருடைய கருத்தின்படி அதனை செயல் படுத்தி வைத்து நாடகத் துறையின் வளர்ச்சியைக் கண்ணால் காணும் அந்த நல்ல வாய்ப்பைக் காண முடியாமல் மறைந்து விட்டாரே என்பதை எண்ணும்போது நாடகக் கலைஞர்களாகிய எங்களுக்கெல்லாம் நாடகத்துறைக்கு நல்வழிகாட்டிய ஒரு கிடைத் தற்கரிய தெய்வத்தை இழந்த உணர்வு தான் ஏற்படுகிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1937-ம் ஆண்டு முதல் அவரோடு தொடர்பு கொண்டவன் நான். எங்களுடைய நாடகங்களைப் பற்றி அவர்கள் மதிப்புரை வழங்கியிருக்கிறார்கள். 1939-ம் ஆண்டிலே அவர்கள் வழங்கியுள்ள ஒரு மதிப்புரை நாடக விமர்சனத்திலேயே ஒரு பெரிய இலக்கிய மாக விளங்குகிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. பொதுவாகக் கலைஞர்களைப் பாராட்டும் விழாக்களிலே அவர்கள் பேசிய பேச்சுகள் அனைத்தையும் நான் டேப் ரிகார்டுகளில் பதிவு செய்து வைத்திருக்கிறேன். அவற்றையெல்லாம் நூல் வடிவில் வெளியிட்டால் நாடகத் துறைக்கு மாத்திரமல்ல, கலைத் துறைக்கே பெரும் இலக்கியச் செல்வமாக விளங்கும். கலைத் துறையில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எவ்வளவு ஈடுபாடு வைத்திருந்தார் என்ற உண்மைக்குச் சான்று அவர் கடைசியாகக் கலந்து கொண்ட நிகழ்ச்சி, கலைஞர் என்.எஸ்.கே. அவர்களின் திருஉருவச் சிலையைத் திறந்து வைத்த அந்த மறக்கமுடியாத நிகழ்ச்சி. எங்கெங்கு கலைநிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொண்டாரோ அங்கெல்லாம் அவர் கூறுவது வழக்கம்; அதாவது நான் என்னை முழுவதும் கலைத் துறையில் ஈடுபடுத்திக்கொள்ள வாய்ப்பில்லையே; வேறு துறைக்குப் போய்விட்டேனே; முழுமையாக இதில் ஈடு படுத்திக் கொள்ள முடியவில்லையே என்று குறைப்பட்டுக் கொள் வது வழக்கம். அப்படிப்பட்ட ஒரு பெருமகனை இழந்து தவிக்கும் தமிழகத்திற்கும், பாரதத்திற்கும், உலகத்திற்கும் யார் அனுதாபம் கூறுவார்கள்? அப்படிப்பட்ட ஒரு பெருமகன் காட்டிய வாழ்க்கையிலே இந்த அமைச்சரவை தொடர்ந்து செல்லும் என்று நாங்கள் பூரணமாக நம்புகிறோம். கலைஞர் களாகிய எங்களுக்கு கலைஞர் முதலமைச்சராக இருக்கும் இந்த

அமைச்சரவை அண்ணாவின் வழியிலே நடைபோடும் என்பதில் நம்பிக்கை இருக்கிறது. அதற்கு எங்களால் ஆன பூரண ஒத்துழைப்பையும் அளிப்போம் என்பதில் ஐயமில்லை. எங்களுடைய ஆழ்ந்த வருத்தத்தை தமிழகக் கலைஞர்கள், தமிழகம் மட்டுமல்ல, பாரதக் கலைஞர்கள் எல்லோருடைய சார்பிலும் தெரிவித்து அமர்கிறேன்.

DR. M. A. MUTHIAH CHETTIAR: Mr. Chairman, it is with melancholy feelings that I associate myself with the sentiments expressed by the hon. Members of this House. A great son of India and a great patriot has passed away. There is not one field of activity in which he has not excelled others. He was one of those who served this country all his lifetime. I am one who was associated with him in the Pachayappa's College forty years ago and closely associated with him during the Justice Party days and the Self-Respect Movement from 1930 onwards and more so during the Anti-Hindi Movement in 1937 when I had the peculiar fortune and misfortune of being the Leader of the Opposition. In those days, with great success he carried on the fight against Hindi and the fight for the preservation of Tamil. His great services to the country, particularly in the field of growth of democracy, could never be forgotten. As a parliamentarian, few could excel him whether in the Central Parliament or here. Probably if he had been alive, he would have had many opportunities to excel others. Speaking about India in World Conferences, he held aloft the flag of India wherever he was, particularly in foreign countries. Particularly at a time when our country was fighting against foreign aggression, few could have imagined or dreamt that a leader who devoted all his lifetime to the separation of Tamil Nad, with a parochial interest to some extent could have risen to the great height and spoken that he would stand as one man with the whole of India behind the Central Government to fight aggression. He rose above party politics in an emergency like that and even in other fields of activity quite apart from parliamentary debates in this House and in other places in Delhi and Madras. In Madras we had the peculiar fortune of having him in the Opposition for a few years. 1-30 p.m. One could then see the way in which he dealt with the Government. He was a model to the Opposition as well as to the Government. He showed to the people that quite apart from political differences, there were many fields of activity where one could work for the country with a good smile and good cheer. A man of culture, a good writer and an eminent speaker, as I have already mentioned, he rose to great heights. Nobody could have thought that he would be removed from us in the prime of his great political career. We can only feel that though he is dead, he will always remain with us in the form of the great work that he did. Particularly in a democratic country like ours we should always be reminded of what a great parliamentarian he was. With these words, I wish to associate myself with the sentiments expressed and pay our homage to the great departed leader.

திருமதி சரஸ்வதி பாண்டுரங்கம் : தலைவரவர்களே, மறைந்த காலம் சென்ற முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு அஞ்சலி செலுத்து கின்ற வகையில் கொண்டு வந்திருக்கிற இரங்கல் தீர்மானத்தை யொட்டி இரண்டொரு வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் நம்முடைய தமிழகத்தில் தலைசிறந்து ஆங்கிலத்தில் புலமை பெற்று விளங்கிய திரு. சத்தியமூர்த்தி அவர்களைப் பற்றி அயல்நாடுகளில் எல்லாம் இப்படிப் பாரத தேசத்தில் ஒரு புலவர் இருக்கிறார் என்று சொல்லத் தக்க அளவிற்கு அவர் புகழ் தேடித்தந்து மறைந்தார். அதற்கு 25 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால் மறைந்த மாமேதை நம்முடைய அண்ணாதுரை அவர்கள் மேல் நாடு சென்று அவருடைய ஆங்கில புலமையை எடுத்துக் காட்டினார். அது மட்டுமல்ல, அங்கே யிருக்கிறவர்கள் மற்ற மாகாணங்களையும், தமிழ் மாகாணத்தையும் நடத்துகிற அரசு பற்றிப் பேசும்போது, "தமிழன் என்ற பெருமையோடு தலை நிமிர்ந்து நில்லடா" என்று எப்படி நாமக்கல் கவிஞர் எடுத்துப் பாடினாரோ அந்த விதமாக திரு. அண்ணாதுரை அவர்கள் நம்முடைய இந்திரா காந்தி அவர்களைப் பற்றியும், மத்திய சர்க்கார் பற்றியும் உயர்ந்த விதமாகக் கூறி அது அசைக்க முடியாத சர்க்கார், அந்த சர்க்கார் பாரத தேசத்திற்குத் தேவை என்று சொல்லியபோது, அது பெண் இனத் திற்கு, பெண் சமுதாயத்திற்கு, பெண்ணால் ஆளக்கூடிய ஒரு ஆட்சிக்குக் கொடுத்த பெரும் வரவேற்பு என்றுதான் எண்ண முடிந்தது. அந்த அளவிற்கு எங்கே சென்றாலும் கூட யார் கேட்டாலும் இது குடும்ப விவகாரம், என் பிரிவினை பற்றி கேட்ட போது கூட, இது குடும்ப விவகாரம் என்று கூறித் தமிழனின் பெருமையை எடுத்து வைத்தார். காங்கிரஸ் அல்லாத சர்க்கார் இங்கே ஏற்பட்ட போது மத்திய மாநில சர்க்கார் உறவு எப்படி யிருக்குமோ, தொழிற்துறை எப்படியாகுமோ என்றெல்லாம் இங்கேயும் மற்ற மாநிலங்களிலும் நினைத்தபோது, மற்ற மாகாணங்களையெல்லாம் விட சிறந்த சர்க்காராக மத்திய அரசாங்கத்தோடு இணைந்து, பிணைந்து நடத்திக் காட்டிய பெருமை அவருடையதாகும். அந்தத் தலைவர், காலம் சென்ற முதலமைச்சரின் மறைவு குறித்து நாம் எவ்வாறு திருமதி ராணி அண்ணாதுரை அவர்களுக்கு நம்முடைய வருத்தத்தை தெரிவிப்பது என்றுதான் புரியவில்லை. சகோதரர்கள் சொல்லு கிறார்கள். வருத்தங்களையும், அனுதாபத்தினையும் தெரிவிக்கிறார்கள். இருந்தாலும் பெண்களுக்குக் கணவன் இறந்து விட்டால், அதுவும் இப்படிப்பட்ட உயர்ந்த கணவன், சிறந்த கணவன், மறைந்து போகும்போது அம்மையார் அவர்களுடைய உள்ளத்தில் இருக்கிற சங்கடங்களுக்கு எப்படி ஆறுதல் சொல்லி அந்த உள்ளத்தை ஈடு செய்ய முடியுமென்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. அம்மையார் அவர்களுக்கு பெண் குலத்தின் சார்பில் என்னுடைய துக்கத்தையும், ஆறுதலையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். மறைந்த முதலமைச்சர் அவர்களின் ஆத்மா சாந்தியடைய வேண்டுமென்றும் பிரார்த்தித்துக் கொள்கிறோம். அவர் தன்னுடைய உடலை மறந்து

உழைத்ததால்தான் இப்படிப்பட்ட அகால மரணம் அவருக்கு ஏற்பட்டது என்று நான் எண்ணுகிறேன். இப்போது வந்திருக்கிற அமைச்சர்கள் கூட தங்களுடைய உடலைக் காப்பாற்ற வேண்டும். உடலைக் காப்பாற்றினால்தான் நாம் எடுத்துக் கொள்கிற காரியம் செவ்வனே சீராக நடைபெறும். உடலை மறந்து விடாமல் அதைப் பேணிக் காத்து, இந்த நாட்டையும் செவ்வனே காக்க வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொண்டு, மறைந்த முதலமைச்சருக்கு என்னுடைய அஞ்சலியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

** **திரு. என். வி. நடராசன் :*** மதிப்பிற்குரிய அவைத்தலைவர் அவர்களே, மறைந்த மாமேதை அண்ணா அவர்களுடைய அருமைக் குணங்களையும், திறமையையும் கனம் உறுப்பினர்கள் பலர் எடுத்துக் காட்டினார்கள். என்னைப் போன்றவர்கள் அவரோடு எங்கள் சொந்த வாழ்வில் குடும்பத்தாரோடு நெருங்கி வாழ்ந்ததைக் காட்டிலும் நீண்டகாலம் அவரோடு சேர்ந்து பொதுப்பணியிலே ஈடுபட்டு வந்திருக்கிறோம். அவர்களுடைய பொதுவாழ்வு ராஜா சர் அவர்கள் எடுத்துக் கூறியதைப்போல, ஜஸ்டிஸ் கட்சியில் இருந்து சுயமரியாதை இயக்கமாகி, பிறகு திராவிடக் கழகமாக உருவெடுத்து அது திராவிட முன்னேற்றக் கழகமாக மலரும்படி செய்து நல்ல ஆட்சியையும் கண்டு அதற்கான நல்ல வழிவகைகளையும் தந்து மறைந்திருக்கிறார்கள். ஒன்றை இந்த மன்றத்தில் கூற விரும்புகிறேன். ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் மத்திய குழுவில் நானும் இடம்பெற்று அறிஞர் அண்ணா அவர்களுடன் பணியாற்றும் வாய்ப்பைப் பெற்றிருந்தேன். ஜஸ்டிஸ் கட்சியென்றால் ஆங்கிலேயருக்குத் துணையாக இருப்பது என்றும் அதுதான் அக்கட்சியின் திட்டம் என்றும் கூறிவந்தார்கள் பலர். அப்போது ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கும் தேசிய உணர்ச்சி இருக் கிறது என்பதை உலகறிய எடுத்துக்காட்டிய மாமேதை அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்பு கிறேன். ராஜா சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். 1937-ம் ஆண்டின் இறுதியில் பிரிட்டிஷாருக்கும், காங்கிரசுக்கும் வேறுபாடுகள் ஏற்பட்ட காரணத்தால் மாநிலங்களில் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருக்கும் காங்கிரசார் வெளியேறவேண்டுமென்று காங்கிரஸ் மேலிடம் தீர்மானித்து அதன்படி ராஜாஜி அமைச்சரவையும் நமது மாநிலத்தில் ஆட்சி பீடத்தில் இருந்து வெளியேறிவிட்டது. அப்போதிருந்த வெள்ளைக்கார கவர்னர் ஜஸ்டிஸ் கட்சியை அழைத்து நீங்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்க வேண்டுமென்று ராஜா சர் அவர்களைக் கேட்டார்கள். அவர்கள் கட்சியின் முடிவைக் கேட்டுச் சொல்கிறேன் என்று பதில் சொல்லி விட்டார்கள். அடையாறு மாளிகையில்தான் ஜஸ்டிஸ் நிர்வாகக் குழு கூட்டப்பட்டது. சில தலைவர்களுக்கு பதவி ஏற்றுக் 1-40 p.m.
கொள்ள வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருந்தாலும் அண்ணா அவர்கள் அப்போது தலைவராக இருந்த பெரியாரிடத்தில் வேண்டுகோள் விடுத்தார்கள். நமக்கும் காங்கிரசுக்கும் எவ்வளவு அபிப்பிராய பேதம் இருந்தாலும் வெள்ளைக்காரன் இந்த நாட்டை

விட்டு வெளியேற வேண்டுமென்பதில் யாருக்கும் அபிப்பிராய பேதம் இல்லை என்பதையும், அதனால் பதவி ஏற்க முடியாது, வெள்ளைக்காரர்கள் வெளியேறத்தான் வேண்டுமென்பதுதான் ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் எண்ணம் என்பதையும் எடுத்துக்கூறி ஒரு தீர்மானத்தை உருவாக்கி அதை நிறைவேற்றவும் செய்தார்கள். பம்பாய் போன்ற மற்ற மாநிலங்களில் எல்லாம் இங்கே ஜஸ்டிஸ் கட்சி பதவி ஏற்றுக்கொண்டால் தாங்களும் ஏற்றுக்கொள்ளலாம் என்று வைத்திருந்த திட்டம் கைவிடப்பட்டது. அப்படிப்பட்ட தேசிய உணர்வை தமது பொதுவாழ்வின் ஆரம்ப காலத்திலேயே அண்ணா அவர்கள் உள்ளத்தில் வளர்த்திருந்தார்கள். 1947-ல் சுதந்திரம் பெற்ற நேரத்தில் பெரியாரோடு பிணக்கு வந்தாலும் சரி என்று வெள்ளைக்காரன் வெளியேறியது இந்திய விடுதலையின் வெற்றி என்று திராவிடர் கழகத்திலிருந்து கொண்டே தம்முடைய எண்ணத்தைத் தெரிவித்து உண்மையான தேசியவாதியாக அவர்கள் நிரூபித்தார்கள். காங்கிரஸ் நண்பர்களே; உங்களுக்கு ஞாபகமாகச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். நாங்கள் விலைவாசிப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு சிறையிலிருந்து வெளியே வந்தபோது அறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கு அளித்த வரவேற்பில், நாங்கள் கருதினோம், சர்க்காருடைய கொடுமையான தடைகளையும் அடக்குமுறைகளையும் அவர் கண்டித்துப் பேசுவார் என்று. ஆனால் அன்று அண்ணா அவர்கள் பேசியது அரசியல் உலகிலே ஒரு பெரிய வியப்பை—ஏன்—ஒரு பெரிய பண்பாட்டையே உண்டாக்கிற்று. அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள் இங்கே கட்சிப் பிரதிக் கட்சியைப் பற்றி இப்போது நான் பேசவில்லை, சர்க்காரின் அடக்குமுறைக் கொடுமைகளையும் கண்டிக்கப்போவதில்லை. இந்தியாவையும் இந்திய மக்களைப் பற்றியும் சேர்த்து அடிமைப்படுத்த அன்னியர்கள் படையெடுத்திருக்கிறார்கள். பாகிஸ்தானும் சீனாவும் சேர்ந்து இந்தியாவை விழுங்க நினைக்கின்றன. நான் உண்மையான தமிழன்—இந்தியன் என்ற முறையில் சொல்வதெல்லாம் நமக்குள் எவ்வளவு வேறுபாடுகள் இருந்தாலும் நம்முடைய நாட்டை அன்னியன் ஆக்கிரமிக்க விடமாட்டேன் என்று கூறினார்கள். முழக்கமிட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட தேசிய உணர்வை இந்த நாட்டுக்கு அளித்தது மட்டுமல்ல. அடிக்கடி அவர்கள் சொல்வார்கள். அரசியல் கட்சிப் பிரச்சினைகள்—வேறுபாடுகள் என்பது நீதிமன்றத்தில் இரண்டு வழக்கறிஞர்கள் கட்சிப் பிரதி கட்சியாக நின்று வழக்குகள் நடத்தி அதில் நீதிபதி என்ன தீர்ப்பு வழங்குகிறாரோ அதற்கு கட்டுப்படுவதுபோல நாம் அரசியல் நடத்தவேண்டும். காங்கிரசுக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் எவ்வளவோ கருத்து வேறுபாடுகள் இருக்கலாம், ஆனால் தீர்ப்பு அளிக்க வேண்டியவர்கள் மக்கள், அந்த நோக்கத்தோடு அரசியல் நடத்தவேண்டுமென்று கூறுவார்கள். அவர் தன் கட்சியைப் பற்றி குறைவாகவே மார்க் போடுவார்கள். அப்படி அடக்கமான சுபாவத்தோடு இந்த நாட்டிலே அரசியலை வளர்த்தார்கள். அண்ணா வழங்கிய அப்படிப்பட்ட அரசியல் பண்பாட்டினை நாம் எதிர்காலத்தில் துணையாகக் கொள்ள

வேண்டும். அந்த மாமேதையின் மறைவுக்கு வருத்தத்தையும் மரியாதையையும் தெரிவித்துக்கொள்ளும் இந்த கட்டத்தில் ஒன்றைமட்டும் தாழ்மையோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எதிர்காலத்தில் ஆளும் கட்சிக்கும் எதிர்க்கட்சிக்கும் எவ்வளவு வேறுபாடுகள் ஏற்பட்டாலும் அரசியல் நாகரிகத்தோடு வலியுறுத்திய அம் மாமேதையின் எண்ணம் இனிதே ஈடேற பணிபுரியவேண்டுமென்று கூறி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் கொண்டுவந்த தீர்மானத்தை நான் வழிமொழிகிறேன்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால். மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்திலே பேசக்கூடிய வாய்ப்பைத் தந்திருக்கிறீர்கள். உள்ளபடியே ஏறக்குறைய 30 அல்லது 35 ஆண்டுகளாக உள்ள பழக்கம். இங்கே நீங்கள் எல்லாம் அவருக்கு இறுதியாக உங்களுடைய மரியாதையை, அனுதாபத்தைத் தெரிவித்தீர்கள். ஆனால் அப்படியொன்றும் அனுதாபத்தை என்னால் தெரிவிக்க முடியாது. என்னுடைய எண்ணம் நான் இன்னும் கொஞ்ச நாளில் இறந்துவிடுவேன். அப்போதுதான் அவரை நான் மறப்பேன். அவர் பெருந்தகை. பெரிய உள்ளம் படைத்தவர். எளிய வாழ்க்கையிலேயே அவர் இருந்தார். விரும்பினார். நான் அவரோடு முதலமைச்சராவதற்கு முன்பும் பின்பும் சேர்ந்திருந்தவன். முதலமைச்சராக ஆனபிறகு ஒரு சமயம் சேலத்திற்கு அவரோடு போகும்போது காரிலேயே நான் கொஞ்சம் உறங்க ஆரம்பித்தேன். முன்னடி இருப்பவர் ராஜகோபால் தூங்குகிறார் என்று அவரிடம் சொன்னார். அதற்கு அவர், அவருக்கு என்ன, பெரிய ஜமீன்தார் என்று சொன்னார். 'எனக்கு மேலே ஓட்டுமில்லை, கீழே கந்தலும் இல்லை, என்னைப்போய் ஜமீன்தார் என்று கூறுகிறீர்களே' என்றேன். 'எனக்குக் கிடைத்தது பிச்சைக்கார ஜமீன்தார்தான்' என்று கூறினார்கள். அதில் அடிப்படையாக தொக்கி நிற்பது என்னவென்றால் சாதாரணமான வாழ்க்கையில் விருப்பமும் பரந்த உள்ளமும் அவருக்கு இருந்தது என்பதுதான் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். அது வேடிக்கையாக இருந்தாலும் உண்மையும் அதிலேயிருக்கிறது. ஆகையால் சில நேரங்களில் அவர் வேடிக்கையாகப் பேசினாலும் அதிலும் கருத்து இருக்கும்.

நான் என்னுடைய சிறு வயதிலே அப்போதெல்லாம் வருமான வரி கட்டக்கூடிய நிலையில் உள்ள ஒரு குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவனாக இருந்தேன். அந்தக் குடும்பத்தில் பிறந்தவனாக இருந்தாலும் உதவாக்கரையாக ஊரைச் சுற்றிக் கொண்டு, அலைந்து கொண்டிருந்தேன். ஏன் என்னுடைய 15, 16 வயதிலும் அப்படித்தான் இருந்தேன். அப்படிப்பட்ட என்னை இழுத்து, மனிதனாக்கி, ஒரு உருவகமாக நாட்டிற்குக் காட்டியது அவர்தான். என்னை மட்டுமல்ல, என்னைப் போன்ற லட்சக்கணக்கான மக்களை இழுத்து அப்படியாக்கி வைத்திருக்கிறார். இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்னால் கூட சொன்னார். இப்போதும் சொல்வார். "நான் தானே உன்னை இழுத்துக் கொண்டு அலைந்தேன்" என்று.

[திரு. சி. வி. ராஜகோபால்] [21st February 1969

எப்படியாவது ஒவ்வொருவரையும் உயர்த்தியே தீரவேண்டுமென்கிற பெரிய நல்ல எண்ணம் உள்ளவர் அவர். நான் அவரோடுதான் இருந்தேன். என்னுடைய உள்ளத்திலே இருக்கிற எண்ணங்களை எல்லாம் எடுத்துக் கூற முடியவில்லை. அவ்வளவு கொள்ளை, கொள்ளை, கொள்ளையாக அவரைப் பற்றி என்னுடைய இருதயத்திலே கருத்துக்கள் நிரம்பியிருக்கின்றன. என்னைப் பற்றி அவர் பேசியதும், குலாவியதும் மனம் பூராவும் இருக்கிறது. அதையெல்லாம் என்னால் சொல்ல முடியவில்லை. நான் சாகும் போது தான் அதையெல்லாம் என்னால் மறக்க முடியும். அதுவரையில் என்னால் அவற்றையெல்லாம் மறக்க முடியாது என்று கூறி நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தை முழு மனதுடன் ஆமோதிக்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : I fully associate myself with the sentiments expressed by the Hon. the Leader of the House, the Leader of the Opposition and other hon. Members of the House. We never thought that our beloved Leader of the House would leave us so suddenly, though he had been ailing for some time. In spite of the best and devoted medical aid and treatment, this has happened. Only twenty-three months ago, he assumed the office of Chief Minister of this State and also became the Leader of our House. During the short span of time, he, by his unfailing courtesy, simplicity and dignity, endeared himself to everyone of the Members of this House and to all citizens not only of this State but of the whole of India and spontaneously drew their affection and love. He guided the destiny of the State when it was
1-50 p.m. critical in so many ways and steered it safely and smoothly. Even at the zenith of his power, he never offended anybody or gave room for such thinking even among those who might disagree with his policies. He was soft-spoken but firm. He created a style of his own in Tamil literature and rhetoric. He was an ardent social reformer and a powerful speaker. He was lovingly called 'Aringnar Anna' because of his literary attainments and his brotherliness to all. The adulation he received was such as would have made a lesser man over-proud and aggressive. But he remained uncorrupted by praise as well as power. Rarely can this be said of the generality of politicians. Above all, he was a democrat and a parliamentarian. Even in the face of the greatest provocation, he never lost equanimity and showed utmost consideration to a different point of view. How much he evoked love and admiration from the people was evidenced by the touching scenes witnessed in the streets of the City when millions of people thronged to pay their last homage to the departed leader

It is not only a loss to our State but to our nation as well. It is all the more great when his services are needed for consolidating the solidarity and integrity of the nation. Due to his death the country has become poor and the void that has been created cannot be filled easily for a long time to come. The best form of

21st February 1969] [Mr. Chairman]

showing our respect and of paying our homage to the departed soul is not only to cherish the principles and ideals for which he lived but also to adopt them in public and private life.

Now, I request hon. Members to stand in silence for a couple of minutes and pass the resolution unanimously.

Accordingly, the hon. Members stood in silence for a couple of minutes and the resolution was passed *nem. con.*

MR CHAIRMAN : The House will now adjourn for the day as a mark of respect to the late Dr. C N. Annadurai and meet again at 4 p.m. tomorrow. 1-51 p.m.

The House then adjourned.

THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL.

SATURDAY, THE 22ND FEBRUARY 1969.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at four of the clock, Mr. Chairman (THE HON. THIRU M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I.—WELCOME TO NEW MINISTERS.

MR. CHAIRMAN : On behalf of the House, I extend a warm and cordial welcome to the new Ministers

II.—QUESTIONS AND ANSWERS

STARRED QUESTIONS.

Fire accidents.

* 17 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of persons arrested in connection with the fire accidents in the City of Madras; and

(b) the number of previous prosecutions against them?

தீ விபத்துக்கள்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சென்னை நகர தீ விபத்து சம்பந்தமாக மொத்தம் எத்தனை பேர் கைதானார்கள்?

(இ) அவர்கள் மீது ஏற்கனவே எத்தனை வழக்குகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : (அ) தலைவர் அவர்களே, 1967-ல் நடைபெற்ற தீ விபத்தில் 9 பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள். 1968-ல் நடைபெற்ற தீ விபத்தில் 6 பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள். 1967-ல் கைது செய்யப்பட்டவர்களில் 4 பேர் ஏற்கனவே பல வழக்குகளில் சம்பந்தப்பட்டவர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள்.

(இ) குற்றம் சாட்டப்பட்ட நால்வரில் எட்டி முன்பே ஒரு வழக்கில் சம்பந்தப்பட்டிருக்கின்றான். பட்டு என்கிற பத்மநாபன் இதற்கு முன் பெண்களை இழிவாகத் தாக்கிய இரு வழக்குகளில் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறான். ஹரிராமன் என்பவன் சொத்து பற்றிய குற்றங்களுக்காக ஏழு முறை தண்டிக்கப்பட்டு ஒருமுறை சென்னை நகர் காவலர் சட்டத்தின் கீழ் 65-ம் பிரிவின் கீழ் அபராதமும் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறான். கே. வேணு மதுவிலக்கு வழக்கின் கீழ் முன்னரே நாற்பது முறை தண்டிக்கப்பட்டு ஒழுங்காக நடந்து கொள்ளும்படி 106-வது பிரிவின் கீழ் இருமுறை கண்டிக்கப்பட்டுள்ளார். அவன் E-1 மயிலாப்பூர் காவல் நிலையத்தில் மிக நீண்ட குற்றப்பட்டியலை உடைய போக்கிரியும் ஆவான்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: இந்த வழக்குகளில் எத்தனை பேர் தண்டிக்கப்பட்டார்கள்? என்னென்ன தண்டனை அவர்களுக்குக் கிடைத்தது? இனிமேல் அப்படிப்பட்ட குற்றங்கள் நடக்காமல் இருக்க வாக்குறுதிகள் கொடுக்கப்பட்டனவா?

மாண்புமிகு. திரு. மு. கருணாநிதி: இந்த வழக்குகளில் யார் கைதுசெய்யப்பட்டார்கள் என்பதுதான் மூலக் கேள்வியாக இருப்பதால் தண்டிக்கப்பட்ட விவரம் இதில் இல்லை. இப்படிப்பட்ட குற்றங்கள் செய்யக் கூடாது என்று கூறுவதால் மட்டும் அவர்கள் அதை செய்யாமல் விட்டுவிடுவதும் இல்லை. இது அவரவர்களுடைய மனோபாவத்தைப் பொருத்ததாகும்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு: சென்னை நகரத்தில் அடிக்கடி தீ விபத்துக்கள் ஏற்படுவதைப் பற்றி விசாரணை செய்து சர்க்காருக்கு அறிக்கை சமர்ப்பிக்கவேண்டுமென்று ஒரு பிரத்தியேக அதிகாரியை இந்த அரசு நியமித்திருக்கிறது. அவர் விசாரித்து சர்க்காருக்கு அறிக்கை சமர்ப்பித்துவிட்டாரா? அப்படியானால் அந்த அறிக்கையை மன்றத்தில் வைக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: தீ விபத்து வழக்குகள் நீதிமன்றத்தில் இருப்பதால் அந்த அறிக்கையை வெளியிடுவது உசிதமல்ல என்பதற்காகத்தான் அதை வெளியிடுவது நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: இந்தத் தீ விபத்தில் கைது செய்யப்பட்டவர்களில் பெருவாரியானவர்கள் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதைத் தெரிவிக்க முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: தீயவர்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு: இந்த பிரத்யேக அதிகாரியின் விசாரணை பற்றி தெரிந்துகொள்வதற்கு பொது மக்களும் அரசியல் கட்சியில் இருப்பவர்களும் ஆர்வத்தோடு இருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த வழக்கு எப்போது முடிவது, எப்போது மன்றத்திற்கு வைப்பது? நீதிமன்றம் வழக்கை விசாரித்து முடிவு கூற வேண்டுமென்று சொல்லி அதற்குப் பிறகாவது அந்த அறிக்கையை மன்றத்தில் வைக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: வழக்குகளை விசாரித்து முடிவு சொல்வது நீதிமன்றத்தின் விவகாரம். அது முடிந்தவுடன் அந்த அறிக்கையை வைப்பது பற்றி அரசு ஆலோசிக்கும்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவர் அவர்களே, தீ விபத்துக்களுக்குக் காரணம் 'மார்க்ஸ் காஸ்' என்ற ஒரு காஸ் என்றும், அது தானாகவே தீப்பற்றிக்கொள்கிறது என்றும் கூறப்படுகிறது. சிறிய குடிசைகளில் சாராயம் காய்ச்சிய பிறகு அந்த அடுப்புகளிலிருந்து தானாக நெருப்புப் பற்றிக் கொள்கிறது என்றும் கூறப்படுகிறது? இதில் எது உண்மை?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: இரண்டையும் இந்த அறிக்கை வந்தபிறகுதான் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

The Thoughts of Mao

* 18 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether the Government **are** aware of the fact that the book entitled "The Thoughts of **Mao**" is being distributed in Tamil Nadu?

மாவின் சிந்தனைகள்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

மாவின் சிந்தனைகள் என்னும் புத்தகம் தமிழகத்தில் விநியோகிக்கப்படுவது அரசுக்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: மாவட்டங்களில் இச்சிறு நூல் வழங்கப்பட்டு வருவது பற்றி அரசாங்கத்துக்குத் தகவல் எதும் இல்லை. ஆனால் "மாவோவின் சிந்தனைகள்" என்னும் சிறு நூலின் சுமார் 25 படிகள் சென்னை மாநகரத்தில் வழங்கப்பட்டதாகத் தெரிய வருகிறது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவர் அவர்களே, மாவோவும் அவருடைய நாடும் நம் நாட்டுக்கு எதிராகவே இருந்துவருபவை. அத்துடன் நம்மீது யுத்தம் வேறு தொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய சிந்தனையை வெளியிடுவது பற்றி என்ன நடவடிக்கை இந்த அரசாங்கம் எடுத்துள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: எந்த அரசியல் கட்சியாக இருந்தாலும் வெளி நாட்டினுடைய புத்தகங்கள் அல்லது அதில் கூறுகிற கருத்துக்களை யெடுத்து வெளியிடுவதற்கு உரிமையிருக்கிறது. அனுமதியிருக்கிறது. அவ்விதம் வெளியிடும் நூல் இந்த நாட்டினுடைய பாதுகாப்பிற்கு, ஒற்றுமைக்கு பாதகம் விளைவிக்கக் கூடியதாக இருந்தால், அப்படிப்பட்ட புத்தகங்களை இந்திய பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் தடுப்பதற்கும், நடவடிக்கை எடுப்பதற்கும் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. ஆனால் அப்படிப்பட்ட எந்த வெளியீடும் மாநிலத்தின் பாதுகாப்புக்கோ ஒற்றுமைக்கோ பாதகம் விளைவிப்பதாக இருந்தால், இந்திய பீனல் கோடு சட்டத்தின்படி நடவடிக்கை எடுக்க மாநில அரசுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. ஆனால் குறிப்பிட்ட இந்த 'மாவோவின் சிந்தனைகள்' என்ற புத்தகம் என் கைவசம் இருக்கிறது. அதை முழுவதையும் நான் படித்துப் பார்த்த வகையில், அதில் இந்தியாவின் ஒற்றுமைக்கு பாதகம் விளைவிக்கும் வகையில் எதுவும் இல்லை. அது முழுவதிலும் அவர்களுடைய கட்சியை எப்படி நடத்தவேண்டும், எப்படிச் செயல்முறை அமைய வேண்டுமென்றுதான் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, 'துப்பாக்கி யிலிருந்துதான் அதிகாரம் பிறக்கிறது' என்று மாவோ கட்சியினர் ஒரு போஸ்டர் ஒட்டுகிறார்கள். நாம் பரிபூரண ஜனநாயகத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே அதை மனதில் கொண்டாவது கவனித்து அதன் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அதை இந்த அரசு வன்மை யாகக் கண்டிக்கிறது. அப்படி ஒட்டியவர்கள் சிக்குவார்களானால் அவர்களைத் தண்டிக்கவும் இந்த அரசு தயாராக இருக்கிறது.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : 'மாவோவின் சிந்தனைகள்' என்ற புத்தகத்துக்கு மத்திய அரசு தடை உத்தரவு விதித் திருக்கிறார்களா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : விவரம் இல்லை.

Representation of the Merchants Association of Chinnamanur.

* 19 Q.—Thiru N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Merchants Association from Chinnamanur of Madurai district has submitted a Memorandum entitled "the real position of middle class merchants in Tamil Nadu" in February—March 1968; and

(b) the action taken thereon?

சின்னமானூர் வணிகர்சள் சங்க முறையீடு

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டு கிறேன்—

(அ) மதுரை மாவட்ட சின்னமானூர் வணிகர்கள் சங்கம் 1968 பிப்ரவரி, மார்ச்சில், தமிழகத்தில் நடுத்தர வணிகர்களின் உண்மை நிலை என்று ஒரு Memorandum சமர்ப்பித்ததா?

(இ) அதன் மேல் எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : (அ) இல்லை

(இ) இக்கேள்வி எழவில்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே. வணிகர் களின் நிலை பற்றி ஒரு புத்தகம் அழகாக அச்சிட்டு அமைச்சர் களுக்கு அனுப்பியிருப்பதாகவும் அதன் காப்பியை எனக்கு அனுப்பியிருப்பதாகவும் கூறி அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதை ஒருக்கால் புத்தகம் என்று நினைக்காமல் படிக்காமல் விட்டுவிட்டார் களோ என்று நினைக்கிறேன். அதைத் தேடிப் பார்த்துப் படித்து அதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அந்தப் புத்தகம் வந்த தாகத் தகவல் இல்லை. ஆனால் கேள்வியில் கேட்டிருக்கிற சின்ன மானூர் வணிகர்கள் கழகம் சம்பந்தமாக வருவாய்த் துறை

வாரியம், மதுரை மண்டலத்தைச் சேர்ந்த கமர்ஷியல் டாக்ஸ் டெபுடி கமிஷனரை விசாரித்ததில், சின்னமானூரில் வணிகர்கள் கழகமே இல்லை என்ற தகவல்தான் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் சர்க்கரை வியாபாரிகள் 18, 19 பேர்கள் சேர்ந்த சங்கம்தான் இருந்தது. அந்த சங்கம் கூட 1968 மார்ச் மாதத்திற்கு மேல் செயல்படவில்லை என்று மட்டும் தகவல் கிடைத்திருக்கிறது.

Government Godown at Tiruvarur.

* 20 Q.—Thiru N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Food and Agriculture be pleased to state—

(a) whether it was found out that there was a deficiency of 35,000 kalams of paddy in the stock held in the Government Godown at Tiruvarur of Thanjavur district during 1967–68;

(b) if so, the reasons therefor; and

(c) whether it is a fact that 25 thousand bags of paddy were spoilt as a result of storing the harvested paddy without having it dried?

திருவாரூரிலுள்ள அரசாங்க கிடங்கு

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு உணவு வேளாண்மை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1967-68-ல் தஞ்சாவூர் மாவட்ட திருவாரூரிலுள்ள அரசாங்க கிடங்கில் நெல் இருப்பு வைத்திருந்ததில் 35 ஆயிரம் கலம் குறைந்ததா?

(ஆ) அப்படியானால், அதற்குரிய காரணங்கள் யாவை?

(இ) பச்சை நெல்லை காய வைக்காமல் கிடங்கில் கொட்டி வைத்ததில் 25 ஆயிரம் மூட்டை நெல் கெட்டுப் போனதா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : (அ) இல்லை. திருவாரூரில் அரசாங்கக் கிடங்கு ஏதும் இல்லை.

(இ) & (உ) இவ்வினாக்கள் எழவில்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, அது அரசாங்கக் கிடங்காக இல்லாவிட்டாலும் கூட, கூட்டுறவு இலாகா வும் அரசாங்கத்தின் அங்கம்தான். அப்படி கூட்டுறவு இலாகா கிடங்கு இருக்கிறதா? மத்திய அரசாங்க உணவு இலாகா கிடங்கு இருக்கிறதா? எனக்குக் கிடைத்த தகவலின்படி பச்சை நெல்லைக் காயவைக்காமல் அடுக்கி வைத்ததால் 25,000 மூட்டை நெல் கெட்டு விட்டதாகத் தெரிகிறது. அது மத்திய அரசாங்கத்தைச் சேர்ந் ததா, கூட்டுறவு இலாகாவைச் சேர்ந்ததா அல்லது மாநில அரசாங் கத்தைச் சேர்ந்ததா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : தஞ்சாவூர் கோவாபரேட் டிவ் மார்க்கெட்டிங் பெடரேஷன் திருவாரூர் கிளையில் நவீன

ஆலையில்தான் அந்த நெல் தேக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது முழுமையாகக் கெடவில்லை. அதை அரிசியாக்கிய நேரத்தில் அந்த அரிசியினுடைய நிறம் மட்டும் மாறியது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : இந்த கெட்டுபோன நெல்லை மதுரையிலுள்ள வியாபாரிகளைக் கொண்டு அறைத்து மக்களுக்கு கொடுக்கும்படி கட்டயிடப்பட்டதா? அந்த அரிசி சாப்பிட லாயக்கில்லாதது என்று பொதுமக்கள் கூறி அதை வாங்க மறுத்து விட்டார்கள். அந்த அரிசி பிறகு மலைப்பிரதேசங்களாக உள்ள கொடைக்கானல், ஊட்டியில் உள்ளவர்களுக்கு, அரிசியைப் பார்க்காதவர்களுக்கு, அரிசியின் நிறம் தெரியாதவர்களுக்கு, அரிசியின் வாடை தெரியாதவர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டது என்பது உண்மையா ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : அந்த அரிசி தேனிக்குப் போனது உண்மை. தேனியில் அது என்ன ஆனது என்று தெரியவில்லை.

Seizure of paddy from smugglers.

* 21. Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Food and Agriculture be pleased to state—

(a) whether 219 bags of paddy were seized from smugglers in February 1968 near Jayankondan; and

(b) the result of the case filed against the lorry-owners?

கடத்தல்காரர்களிடமிருந்து கைப்பற்றப்பட்ட அரிசி

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு உணவு வேளாண்மை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) ஜெயங்கொண்டம் அருகே 1968 பிப்ரவரியில் 219 நெல் மூட்டைகள் கடத்தல்காரர்களிடமிருந்து கைப்பற்றப்பட்டதா ?

(இ) லாரி உரிமையாளர்கள் மீது தொடுத்த வழக்கின் முடிவென்ன ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : (அ) ஆம். ஜயங்கொண்டம் என்னுமிடத்தில் இரண்டு சரக்கு பேருந்துகளிலிருந்து (Lorry) 219 நெல் மூட்டைகள் 14—2—1968-ல் கைப்பறபட்டன.

(இ) ஜயங்கொண்டம் தாசில்தார், கைப்பற்றிய மூட்டைகளுடன் இரண்டு லாரிகளையும் காவல்துறை மேற்பார்வையாளரிடம் ஒப்படைத்தார். கைப்பற்றிய நெல் மூட்டைகளுடன் இரண்டு லாரிகளும் அரியலூர், துணைக்கோட்ட மாஜிஸ்திரேட்டிடம் முன்னிலைப்படுத்தப்பட்டன. அரியலூரிலுள்ள அரியலூர் கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்க நிறுவனத்திடம் நெல் மூட்டைகள் ஒப்படைக்கப்பட்டு அந்த நெல்லின் விற்று முதலை நீதிமன்ற ஆணைகளின்படி கட்டி விட வேண்டுமென்று மேற்படி சங்கத்திடம் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டது. தமிழ்நாடு நெல், அரிசி (போக்குவரத்துக் கட்டுப்பாடு) ஆணையின்படி குற்றம் இழைத்ததாகச் சரியான சாட்சியம் எதுவுமில்லாததால், புலனாய்விற்குப் பிறகு இவ்வழக்கு 12—7—1968-ல் கைவிடப்பட்டது, பயணப்பட்டி எழுதி வைக்காமைக்காக, லாரியின் வலவர்களுக்கு ஜயங்கொண்டம் துணை மாஜிஸ்திரேட் அபராதம் விதித்தார்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, சென்ற இரண்டாண்டுகளாக லாரி உரிமையாளர்களின் மீது தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று நான் கூறி வந்திருக்கிறேன். அப்படி நடவடிக்கை எடுக்காததற்கு என்ன காரணம்? ஏதாவது சட்ட சிக்கல் இருக்கிறதா? அப்படியிருந்தால் புதிய சட்டம் கொண்டு வந்தால் என்ன? இதைப்பற்றி அரசாங்கம் ஆலோசிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : லாரிகளில் தவறான முறையில் எடுத்துச் செல்பவர்கள், லாரியின் முதலாளிகள், தண்டிக்கப்படுகிறார்கள். லாரியை ஓட்டுபவர்களும் தண்டனைக்கு ஆளாகிறார்கள். இந்த நிலையில் டிரிப் ஷீட் எழுதாததற்காக ஒவ்வொரு டிரைவருக்கும் பத்து ரூபாய் அபராதம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, இதைக் கொண்டு மாட்டு வண்டிகளில் செல்லும் நெல்லைக் கைப்பற்றும் போது அரசாங்கக்கணக்கில் அவை கொண்டு வரப்படுகின்றனவா இல்லையா என்று தெரியாமல் போவதால், அப்படி வரும் நெல் பற்றிய கணக்கை மாதந்தோறும் கூடும் டெவலப்மெண்ட் கவுன்சிலில் அறிக்கையாக வைக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் எங்கே மாட்டு வண்டியில் போனதைப் பிடித்தார்கள் என்று விபரம் கொடுத்தால் அந்தக் கணக்கு சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதா, என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று விசாரித்து சொல்ல முடியும்.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் மாட்டுவண்டி போவதைத் தேடிப்பிடிப்பதும், விபரம் கொடுப்பதும், பெட்டிஷன் போடுவதும் இயலாத காரியம். இப்படிப்பட்ட கேள்விக்குறி இருக்கிறது என்றாலே தவறாக கொண்டு போகிறவர்கள் திருந்துவார்கள் என்பதால், அந்தமாதிரி அறிக்கையை வெளியிட அரசாங்கம் முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : வண்டியாக இருந்தாலும் காராக இருந்தாலும் ஒரே தண்டனைதான். மாட்டு வண்டிக்கு வேறு, லாரிக்கு வேறு என்பதல்ல. எல்லாவற்றிற்கும் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

Water-supply Scheme, Dharmapuri

* 22 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Health and Harijan Welfare be pleased to state the present stage of the Dharmapuri Water-supply Scheme?

[22nd February 1969

தருமபுரி குடி தண்ணீர் திட்டம்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு சுகாதார-அரிஜன நல அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

தருமபுரி குடி தண்ணீர் திட்டம் எந்நிலையில் உள்ளது?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : இத்திட்டத்திற்கான புலனாய்வு வேலைகள் நடந்துகொண்டு இருக்கின்றன.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, தர்மபுரி புதிதாக ஒரு மாவட்டத்தின் தலைநகராக ஆக்கப்பட்டது. அதனால் தண்ணீர் தேவை அதிகமாக இருக்கிறது என்று எனக்கு வந்த கடிதத்தில் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே சீக்கிரமாக இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற முயற்சி எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : சீக்கிரம் செய்ய வேண்டுமென்று தான் முயற்சிகள் நடைபெற்று வருகின்றன. இது வரையில் நடைபெற்ற புலனாய்வுகளில் பெண்ணையாறு, காவேரி போன்ற ஆறுகளில் இருமத்தூர் பகுதியில் கிடைக்கும் தண்ணீர் குடிப்பதற்குத் தகுதியற்றதாக பரீட்சைக்குப் பிறகு தெரிந்து அந்தத் திட்டம் கைவிடப்பட்டது. ஜெயலத்தாறு பக்கத்தில் பாலக்கோடு பகுதியில் தண்ணீர் எடுத்தால் 356 ஏக்கர் நஞ்சை நிலத்தை அதற்காக எடுக்கவேண்டியிருப்பதால் அது இப்போதிருக்கிற உணவுத் தட்டுப்பாடுக்கு உகந்ததல்ல என்று அந்தத் திட்டமும் கைவிடப்பட்டது. இப்போது அடுத்து ஒக்கனக்கல் வீழ்ச்சிக்கு அருகில் இருக்கும் காவேரி தண்ணீரை எடுக்கும் முயற்சியிருக்கிறது. சின்னாறு பக்கத்தில் உள்ள தண்ணீரையும் எடுக்க முயற்சிகள் நடைபெறுகின்றன.

Aided Secondary School Teachers

* 23 *Q*.—THIRU G. KRISHNAMOORTHY (on behalf of Thiru M. Rajah Iyer): Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state —

(*a*) whether the Inspectress of Girls' Schools, Tirunelveli has denied the increment due to any teacher, who changed over from one Aided Secondary School to another without any break of service; and

(*b*) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

Music teachers

* 24 *Q*.—THIRU G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(*a*) the number of posts of Music Teachers abolished in Aided Girls' High Schools in Tiruchirappalli Town area from the commencement of the school year 1967–68;

22nd February 1969]

(*b*) the reasons therefor;

(*c*) the number of permanent teachers affected by such abolition;

(*d*) whether representations have been received from the Managements of the affected High Schools; and

(*e*) if so, the action taken or proposed to be taken on such representations?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : (அ) ஒன்று.

(இ) 1966-67, 1967-68 ஆண்டுகளில் நிர்வாகத்தினர் 9 பிரிவுகளை மூடிவிட்டதால், இசை ஆசிரியருக்குப் போதிய வேலை இல்லை.

(உ) ஒன்று.

(எ) ஆம்.

(ஐ) இந்த முறையீடு பரிசீலனையில் உள்ளது.

THIRU G. KRISHNAMOORTHY : Was the closure of the sections due to the introduction of electives or the increase in the teacher pupil ratio, Sir?

THE HON. THIRU S. MADHAVAN : The total number of periods for the whole school for music was 43. They wanted to reduce the periods. That is why they wanted to reduce the music teachers. They have given alternative proposals that they may be allowed to teach moral instruction. It is under the consideration of the Government.

THIRU G. KRISHNAMOORTHY : Sir, this particular teacher is not being paid for the last two years. What is the difficulty in the Government just treating the teacher as supernumerary teacher and paying her the salary?

THE HON. THIRU S. MADHAVAN : The Inspectors of Schools has taken action not to pay grant for these teachers. But they have referred the matter to the Government. The Government are considering it.

THIRU G. KRISHNAMOORTHY : May I submit to the Government that this teacher has put in seventeen years of service, and terminating the services of a teacher, a lady teacher and a music teacher in a girls' high school who has put seventeen years of service is not proper?

THE HON. THIRU S. MADHAVAN : She may have put in seventeen years of service, but she must be governed by rules and regulations.

Intensive Agricultural Research and Sub-soil Water Schemes.

* 25 *Q*.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(*a*) whether the U.N. experts conducted intensive agricultural research in the Caveri Delta area; and

[22nd February 1969

(b) whether the U. N. has offered to give 6.5 lakhs **Dollars** for the implementation of the scheme to cultivate lands with sub-soil water?

தீவிர விவசாய ஆராய்ச்சி, நில நீர் ஆராய்ச்சி திட்டங்கள்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு பொதுப் பணி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) காவேரி கழிமுகப் பகுதியில் (Delta area) ஐ.நா. நிபுணர்கள் சமீபத்தில் தீவிர விவசாய ஆராய்ச்சி நடத்தினரா?

(இ) பூமிக்கடியில் இருக்கும் தண்ணீரைக் கொண்டு வேளாண்மை மேற்கொள்ளும் திட்டத்திற்கு ஐ.நா. சபை 6½ லட்சம் டாலர் நிதி உதவி கொடுப்பதாகக் கூறியுள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா: (அ) தீவிர விவசாய ஆராய்ச்சி சம்பந்தமாக ஐ.நா. நிபுணர்கள் இதுவரை பங்கெடுக்கவில்லை. I.A.D.P நிபுணர்கள் பங்கெடுத்துள்ளனர். கீழ் ((Food Foundation) என்ற தீவிர சாகுபடி திட்டத்தின் ஐ.நா. வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் வந்துள்ள நிபுணர்கள் நில நீர் ஆராய்ச்சி தான் நடத்தியுள்ளனர்.

(இ) ஐ.நா. வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் நடைபெறும் நில நீர் ஆராய்ச்சி திட்டத்தை விரிவு படுத்தி காவேரி டெல்டா பகுதியில் பூமிக்கடியிலிருந்து கிடைக்கும் நீரின் அளவை ஆராய்ச்சி செய்து காணவும், அதனைக் கொண்டு வேளாண்மை விரிவுப்படுத்தவும் ஐ. நா. 7.079 லட்சம் டாலர் கொடுக்க உறுதியளித்துள்ளது.

THIRU V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: May I know when this investigation is likely to be over?

THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA: The investigation will take some more time.

Ad hoc body constituted for the transfer of the Panchayat Union Elementary School Teachers.

* 26 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state:

(a) the names of the M.L.As who have been appointed to the sub-committee for the transfer of the teachers of Panchayat Unions in this State:

(b) whether any of the M.L.Cs. are members of this Sub-Committee: and

(c) if not, the reasons therefor?

22nd February 1969]

ஊராட்சி ஒன்றியத் தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்களை மாற்றல் குறித்த ஆலோசனைக் குழு

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) தமிழக ஊராட்சி ஒன்றிய ஆசிரியர்களை மாற்றுதல் பற்றிய உதவிக் குழுவில், சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்கள் யார் யார் இடம் பெற்றுள்ளனர்?

(இ) சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் யாராவது இக் குழுவில் உறுப்பினர்களாக உள்ளனரா?

(உ) இல்லையெனில், அதற்கான காரணமென்ன?

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி: (அ) ஊராட்சி ஒன்றியத் தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்களின் மாறுதல் குறித்து ஆலோசிப்பதற்காக அமைக்கப்பட்ட தனிக்குழுவில் சட்டமன்ற மேலவை உறுப்பினர்கள் சேர்க்கப்படுவதில்லை.

(இ) சட்டமன்றப் பேரவையைச் சேர்ந்த தொகுதி உறுப்பினர் அக்குழுவில் சேர்க்கப்படுகிறார்.

(உ) சட்டமன்ற மேலவை உறுப்பினர்கள் அலுவல் வட்டார அடிப்படையில் (Functional Territorial basis) தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். இவ்வட்டாரங்கள் பெரியவை என்பதுடன், அவற்றின் அதிகார வரம்பில் பல ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்கள் அடங்குகின்றன. எனவே, இந்தத் தனிக்குழுவில் சட்டமன்ற மேலவை உறுப்பினர்களைச் சேர்த்துக் கொள்வது நடைமுறையில் இயலாது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவர் அவர்களே, அவர்களுடைய தொகுதி முழுவதும் இல்லாவிட்டாலும், எங்கே அவர்கள் குடியிருக்கிறார்களோ அந்த பஞ்சாயத்து யூனியன் சம்பந்தப்பட்ட இடங்களிலாவது சேர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் உத்தரவிடுமா?

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி: அங்கத்தினர் குடியிருக்கும் இடத்தில் பிரதிநிதித்துவம் கொடுப்பது நடைமுறைக்கு ஒத்துவராது.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, the same situation arises in the case of the District Development Councils. The M.L.Cs. have been asked by the Collectors of the districts to choose the district in which they would like to serve. May I suggest to the Hon. Minister that the same procedure may be adopted in the formation of the committee so that the Members of this House would have the opportunity of serving on such Committees?

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி: மாவட்ட வளர்ச்சிக் குழு என்பது ஒரு மாவட்டத்திற்கு ஒன்றாக இருப்பது. அது இரண்டு மாதங்களுக்கு ஒருமுறை கூடுகிறது. அதன் உறுப்பினர்கள் செல்

வதற்கும் கருத்துக்களை சொல்வதற்கும் வாய்ப்பாக இருப்பதற்காக இடம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டு மாவட்டங்களில் சேர்ந்து ஒருவர் இருந்து மேலவை உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால் 50, 60 ஊராட்சிக் குழுக்களில் இடம்பெற வேண்டியிருக்கும். அப்படியானால் ஆண்டு முழுவதும் அந்தக் கூட்டங்கள் நடைபெறுவதாகவும் இருக்கும். அதில் கலந்துகொள்வது நடைமுறைக்கு ஒத்துவராது என்பதால் தேவையில்லை என்று அரசாங்கம் கருதுகிறது.

திரு. ஜி. பராங்குசம்: தலைவர் அவர்களே, வட்டார வளர்ச்சிக் குழுக்களில் மேலவை உறுப்பினர்களுக்கு எந்த குறிப்பிட்ட பஞ்சாயத்து யூனியனில் அவர்கள் சொந்த ஊர் இருக்கிறதோ அவற்றில் இடம் கொடுப்பதால் அதிகமாக எண்ணிக்கை வந்துவிடாது. ஆகையால் அவர்களுக்கு இடம் தருவதைப் பற்றிப் பரிசீலனை செய்ய அரசாங்கம் முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி: சட்டமன்ற மேலவை உறுப்பினர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைவிட பரந்த பகுதிக்கு அதிகாரம் செலுத்துபவர்களாக இருப்பதால் அவர்களை குறுகிய எல்லைக் கோட்டில் அடைக்கக் கூடாது என்று விட்டுவிட்டோம்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: பரந்த பகுதியில் வேண்டவே வேண்டாம். ஒரே இடத்தில் பிரதிநிதித்துவம் அளிக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி: அத்தகைய எண்ணம் அரசாங்கத்திற்கில்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: மாவட்ட வளர்ச்சிக் குழுவில் மேலவை உறுப்பினர்கள் ஒரு மாவட்டத்திற்குத்தான் உறுப்பினர்களாக இருக்கலாம் என்று கூறினார்கள். தஞ்சையைப் பொறுத்தவரையில், கீழ்த்தஞ்சை, மேல்தஞ்சை என்று இரண்டு மாவட்டங்களுக்கும் பிரதிநிதியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிற போதிலும் அவர்களைப் பொறுத்து இரண்டு மாவட்டங்களிலும் பிரதிநிதித்துவம் அளிக்காமல் ஒரு மாவட்ட வளர்ச்சிக் குழுவில்தான் அங்கத்தினர்களாக இருக்கலாம் என்று கூறுகிறார்கள். ஒருவர் ஒரு மாவட்டத்திலுள்ள இரு வளர்ச்சிக்குழுக்களிலும் பிரதிநிதித்துவம் பெற அரசாங்கம் வாய்ப்பு அளிக்க ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி: ஏற்கனவே அப்படிப்பட்ட உத்தரவு அனுப்பப்பட்டிருப்பதாக கருதுகிறேன். இல்லாவிட்டால் அதைப் பரிசீலித்து ஆவன செய்யத் தயாராக இருக்கிறோம்.

திரு. எஸ். ஜெயராம செட்டியார்: அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்கனவே உத்தரவு பிறப்பித்ததாக சொல்கிறார்கள். எனக்கு ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் எந்த பகுதியில் அதிகமாக வாக்குகள் கிடைத்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறேனோ அந்த மாவட்டத்தின்

டெவலப்மென்ட் கவுன்சில் கூட்டத்திற்கு போகமுடியாத நிலையில் மேற்கு ராமநாதபுரம் தான் நான் போகவேண்டுமென்று கலெக்டர் தாக்கீது அனுப்பியிருக்கிறார்கள். 33 பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் இருக்கின்றன. எல்லாவற்றுக்கும் போவது கஷ்டமாக இருக்கும் ஆனால் மேற்கு கிழக்கு இரண்டு மாவட்டங்களில் இருப்பது கஷ்டமில்லை. ஆனால் அடுத்தடுத்து இரண்டு நாட்களில் கூட்டம் போடுகிறார்கள். சேர்ந்து போடுவதில் சிரமம் இல்லை. அதைச் செய்வதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி: அதைப்பற்றி விரைவில் கவனிக்கலாம்.

திரு. கே. கே. கோதண்டராமன்: சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் 3 பஞ்சாயத்து யூனியன்களின் ஆசிரியர் மாற்றும் குழுக்களில் அங்கம் வகிக்கிறார்கள். அவர்கள் தொகுதி மூன்று யூனியன்கள் சேர்ந்த தொகுதியாக இருக்கிறது. ஆகையால் அவர்கள் மூன்று இடங்களுக்கு போகும்போது மேலவை உறுப்பினர்கள் ஒரு இடத்திற்காவது போவதற்கு அரசாங்கம் உத்தரவிடுமா?

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி: மூன்றுக்கும் முப்பதுக்கும் இடையில் வித்தியாசம் நிறைய இருக்கிறதல்லவா?

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: என் ஜில்லாவில் இரண்டு டெவலப்மென்ட் கவுன்சில் இருந்தது. புதிதாக வந்த கலெக்டர் பெல்லியப்பா அவர்கள் அவற்றை ஒன்றாக வைத்து இரண்டு ஜில்லாக்களிலும் சேர்ந்து பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கும் நிலையில் வைத்திருக்கிறார்கள். அது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி: மூலக் கேள்வி, மேலவை உறுப்பினர்கள் இடம் பெறுவது பற்றியாகும். இப்போது சொல்லப்படுவது மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் இரண்டையும் ஒன்றாக ஆக்கியது பற்றி. அது நடைமுறைக்கு ஒவ்வாதது. அதைப் பிரிப்பதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும்.

THIRU V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: Mr. Chairman, Sir, I do not know whether the Hon. Minister knows this. There are two district development councils in my district and I attend both the council meetings. The Collector is sending invitations to me to attend the meetings of both the district development councils. There is no harm in allowing them to attend the meetings of both the councils so that they might be of some use.

THE HON. THIRU M. MUTHUSWAMY: There is no difficulty; we will examine.

திரு. டி. கே. சுப்பையா: தலைவர் அவர்களே, இப்போதுள்ள விதிகளின்படி மேலவை அங்கத்தினர்கள் எங்கு வாசம் செய்கிறார்களோ அந்தப் பகுதி பஞ்சாயத்து யூனியன் கூட்டத்திற்குச் செல்கிறார்கள். அவ்வாறு இருக்க இந்த இடத்தில் மட்டும் ஏன் விதிவிலக்கு இருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[22nd February 1969

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி: பஞ்சாயத்து யூனியன் நடவடிக்கைகளில் கலந்து கொள்வது என்பதும் ஆசிரியர் மாறுதல் குழுவில் கலந்துகொள்வதும் தனித் தனியான நிலைகள். உறுப்பினர்கள் அந்தக் குழுவிலும் இடம் தேவையில்லை என்றால் அதை எடுத்துவிட ஆலோசிப்போம்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு: இதுபற்றி பல கேள்விகள் கேட்டு பல பதில்கள் சொல்லப்பட்டன. இங்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். இனிமேலாவது மேலவை உறுப்பினர்கள் அந்தந்த மாவட்ட தலைநகரில் இருக்கிற இடங்களில்—அங்கேதான் இந்தக் குழு கூடி ஆசிரியர்கள் மாற்றங்கள் குறித்து தீர்மானிப்பதால்—அங்குள்ள அங்கத்தினர்களையாவது அக்குழுவில் சேர்க்க அரசாங்கம் முன்வருமா? அந்த விஷயம் பரிசீலிக்கப்படும் என்றாவது முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லிவிட்டால் பிறகு பார்த்துக்கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: மேலவை உறுப்பினர்களுடைய இந்த உரிமைப் போராட்டத்தை நாங்கள் மிகுந்த அனுதாபத்தோடு கவனித்து அதைப் பற்றி பரிசீலிக்க முயற்சிப்போம்.

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி: இன்றைய தினம் ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்களில் நடைபெறும் இந்த நியமன மாறுதல்கள் மாவட்ட அளவில் செய்யப்படுவதில்லை. அந்தந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் அளவில்தான் செய்யப்படுகிறது.

MR. CHAIRMAN: Questions are over.

[*Note.*—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member]

III. ANNOUNCEMENT REDECISION OF THE BUSINESS ADVISORY COMMITTEE.

MR CHAIRMAN: At a meeting of the Business Advisory Committee held at 3-30 p.m. today, the following programme of business has been decided:

February 24th—Presentation of the Second Supplementary Statement of Expenditure for 1968—69 and Demands for Grants for Excess Expenditure in the year 1964-65.

Discussion on the Governor's Address (continued.

February 25th—Discussion on the Second Supplementary Statement of Expenditure for 1968—69 and Demands for Grants for Excess Expenditure in the year 1964—65.

Discussion on the Governor's Address (continued).

February 26th—Discussion on the Governor's Address (continued).

22nd February 1969]

February 27th—(1) Reply to the debate on the Governor's Address.

(2) Consideration of Appropriation Bills.

February 28th—Holiday.

March 1st—Presentation of the Budget for 1969-70. Consideration of Official Bills.

Further programme will be decided later.

The Council will meet from 4 p.m. to 7 p.m. daily.

IV. CALLING ATTENTION TO DROUGHT CONDITIONS IN CHINGLEPUT DISTRICT.

THIRU V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: Mr. Chairman, Sir, I wish to call the attention of the Hon. the Minister for Finance to a matter of urgent public importance, namely, the serious drought conditions almost bordering famine in the Chingleput District and the need to take relief measures by the Government to alleviate the conditions by way of remission of kist, postponement of collection of loans, etc., and the necessity for supply of foodgrains in the district.

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN: Mr. Chairman, Sir, the South-West and the North-East Monsoons have failed in Chingleput district during 1968 with the result that the tanks have remained empty. Paddy crops could not therefore be raised in time and the ryots were thrown out of agricultural operations. Consequently the Commissioner of Land Revenue and Land Reforms had undertaken in the first half of December 1968 a tour of the worst affected areas in the district for a personal assessment of the situation and in the light of his finding the Government have approved the following relief works to the the time of Rs. 23.43 lakhs with a view to providing employment to the ryots in the affected parts of the district.

Owing to adverse seasonal conditions, the Collectors have applied for more relief measures. The Government observe that there has been general failure of rains in the State with the result that adverse seasonal conditions prevail not only in these two districts but also in other districts. Therefore the question of undertaking certain immediate measures in order to provide relief to ryots and agricultural labourers in all the drought affected parts of the State was considered at a high-level Conference held by the Chief Minister on the 17th February 1969. It was decided to provide more money for undertaking constructive items of work like minor irrigation works, repairs to Public Works Department tanks and supply channels, deepening of wells both for irrigation and drinking purposes and road works. The Government have accordingly sanctioned another Rs. 7.25 lakhs for Chingleput district for undertaking constructive items of work referred to above. In all, relief to the tune of Rs. 35.68 lakhs for Chingleput District has been provided.

[22nd February 1969

SRI N. R. THIAGARAJAN : On a point of order on the Governor's Address, Sir.

MR CHAIRMAN : Let me take up the subject first.

V. DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS.

MR. CHAIRMAN : Now we will resume the discussion on the Governor's Address. There is an amendment given notice of by the hon. Member Thiru S. V. Lakshmanan, to the Address. He will move the amendment and speak on the Address.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே இருந்த மந்திரி சபையின் கொள்கையை நிர்ணயிப்பதற்காக கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் இங்கே உரை நிகழ்த்தினார்கள். ஆனால் இப்போது அந்த மந்திரி சபை மாறியதோடு, அதன் பின்னர் 7 நாட்களுக்கு ஒரு தாற்காலிக மந்திரி சபை ஒன்றும் பதவியில் இருந்து, தற்போது புதிதாக மூன்றாவது மந்திரி சபை வந்திருக்கிறது. ஆகவே முன்னாள் முதலமைச்சர் அவர்களைப் பற்றியும், கீழ் வெண்மணி சம்பவத்தைப் பற்றியும் அதிலே பேச வேண்டியிருந்தது. அப்படிப்பட்ட நிலையில் தொடர்ந்து கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையின் மீது விவாதம் நடத்துவது சரிதானா என்பது பற்றி தலைவர் அவர்கள் தகுந்த ரூலிங் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இப்போது அமைந்திருக்கிற அமைச்சரவை இதற்கு முன்பிருந்த அமைச்சரவையின் கொள்கைகளைப் பின்பற்றி நடைபெறுகிற அமைச்சரவை என்பது மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். முன்பு ஒருமுறை திரு. இராஜாஜி அவர்கள் தலைமையில் அமைச்சரவை இருந்து, அந்த அமைச்சரவை மாறி திரு. காமராஜர் அவர்களுடைய தலைமையில் வேறொரு அமைச்சரவை உருவானபோது, இதைப் போன்ற ஒரு கேள்வி சட்ட மன்றத்தில் எழுந்தது. திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் அதற்கு பதில் அளிக்கிற நேரத்தில் அமைச்சரவை மாறினாலும் கொள்கை மாறுதல் எதுவும் இல்லை என்று குறிப்பிட்டு பழைய அமைச்சரவையின் கொள்கையின் அடிப்படையில் தான் இந்த அமைச்சரவையும் நடைபெறும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் புதிய அமைச்சரவை பொறுப்பேற்ற நேரத்தில் நான் பத்திரிகைகளில் வெளியிட்ட அறிக்கையில் பழைய அமைச்சரவையின் கொள்கையில் எந்த மாற்றமும் இல்லை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். ஆகவே கவர்னர் அவர்களுடைய உரை அந்தக் கொள்கையினுடைய அடிப்படையில் அமைந்திருக்கிற காரணத்தால் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய இந்த ஒழுங்குப் பிரச்னைக்கு அவசியம் இல்லை என்று கருதுகிறேன்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, முன்பு இராஜாஜி அவர்களின் மந்திரி சபைக்குப் பிறகு அடுத்த மந்திரி சபை உடனடியாக பதவியேற்று விவாதம் தொடர்ந்து நடத்தப்

22nd February 1969]

பட்டது. தற்போது பதவிக்கு வந்துள்ள மந்திரி சபையின் நிலை அப்படியல்ல. கவர்னர் பெருமான் உரைமீதான விவாதம் நிறுத்தப் பட்டது. தாற்காலிக மந்திரிசபை அமைந்தது. அது மாறி இப் போது புதிய மந்திரிசபை அமைந்திருக்கிறது. எனவே அதற்கும் இதற்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது என்ற காரணத்தால் இது சரி தானா என்று ரூலிங் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளு கிறேன்.

மிஸ்டர் சேர்மன் : ரூலிங் கொடுக்கிறேன். தற்போதைய விவாதமானது கவர்னர் அவர்களுடைய உரைமீதான விவாதம். 4-40 p.m. பழைய கவர்னர் தான் இப்போதும் இருக்கிறார். அதில் ஒன்றும் மாற்றம் இல்லை. மந்திரிசபையில் தான் ஒரு சிறிய மாற்றம். பழைய மந்திரிகள் தான் அதிகமாக இருக்கிறார்கள் என்றாலும் புதிய முகங்களும் இருக்கின்றன. மந்திரிகளில் கொஞ்சம் மாறுதல் இருந்தாலும் கொள்கையிலே மாற்றம் எதுவும் இல்லை. அதே கொள்கை தான் இன்னும் இருக்கிறது என்ற காரணத்திற்காக விவாதம் தொடர்ந்து நடைபெறலாம் என்று 'ரூலிங்' கொடுக் கிறேன்.

* **திரு. எஸ். வி. இலட்சுமணன் :** தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய திருத்தத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்.

இறுதியில் கீழ்க்காணும் திருத்தத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளவும் :

"இருப்பினும், கோவை மாவட்டத்தில் பெரும்பாலான வட்டங்களில் பஞ்ச நிலைமை காரணமாக பயிர் சாவியாகப் போவதையும் அந்த வட்டங்களை எல்லாம் பஞ்சப் பகுதிகள் என்று அறிவித்துப் பஞ்ச நிவாரண வேலைகளை உடனடியாகத் தொடங்க வேண்டிய அவசியத்தைப் பற்றியும் குறிப்பிடாதது வருந்தத் தக்கது"

திரு. டி. கே. சுப்பையா : நான் இந்தத் திருத்தத்தை வழிமொழிகிறேன்.

* **திரு. எஸ். வி. இலட்சுமணன் :** தலைவர் அவர்களே, கோவை ஜில்லாவில் பல்லடம், அவினாசி, கோயம்பத்தூர் தாலுக்காக்களில் மிகுந்த வறட்சி நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பல்வேறு கிராமங்களில் மக்கள் குடி தண்ணீருக்குக் கூட மிகுந்த கஷ்டப்பட்டுக் கொண் டிருக்கிறார்கள். அதோடு விவசாயத் துறையைப் பார்க்கும்போது அதிலே எந்தவிதமான முன்னேற்றமும் இல்லை. பெரும்பாலான நிலப் பரப்பில் விதைக்கவேயில்லை. விதைத்த நிலங்களிலும் வேளாண்மை கருகிவிட்டது. பெரும்பாலான கிணறுகளில் ஏற் தண்ணீர் இல்லை. கோவை ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் ஏற் கெனவே 100, 150 அடி வெட்டினால் கூட கிணறுகளில் தண்ணீர் கிடைக்காத சூழ்நிலை இருந்து வருகிறது. இப்போது எந்தவித மான வேளாண்மையும் இல்லை. விவசாய மக்கள் மிகுந்த கஷ்ட நஷ்டப் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 1953-ல் இதைவிடக்

கொஞ்சம் நல்ல நிலைமை என்று தான் சொல்ல வேண்டும். அப்போது கூட சர்க்கார் அங்கே பஞ்ச நிலைமையைக் கவனித்து ஆங்காங்கு கஞ்சித் தொட்டிகளை வைத்து ஏழை எளிய மக்களுக்கு ஓரளவு ஒரு நேரமாவது பசியாறுவதற்காக உணவு அளித்து வந்தார்கள். 1953-ம் ஆண்டோடு இப்போதைய நிலைமையை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது விவசாய மக்கள் மிகுந்த கஷ்டத்தில் இருக்கிறார்கள். அங்கே இருக்கிற பெரியவர்களைக் கேட்கிறபோது அந்த கிராமங்கள் தோன்றிய காலத்திலிருந்து, அல்லது ஜில்லா தோன்றிய காலத்திலிருந்து, அல்லது கடந்த 100 ஆண்டுகளோடு கணக்கிட்டுப் பார்க்கிறபோது, இந்த மாதிரியான கடும் தண்ணீர் பஞ்சம் விவசாயிகளுக்கு எப்போதும் ஏற்பட்டதில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள்.

அதோடு சென்ற சில ஆண்டுகளில் கணக்கைப் பார்க்கிறபோது, நொய்யல் நதியிலே இருந்து குளங்களுக்குக் கிடைக்கிற தண்ணீர் வருஷாவருஷம் குறைந்து கொண்டே வந்திருக்கிறது. சென்ற 5 ஆண்டுகளில் எத்தனை நாட்களுக்கு அந்த ஆற்றிலே இருந்து குளங்களுக்குத் தண்ணீர் விடப்பட்டது என்ற கேள்விக்கு பதில் அளிக்கும்போது அமைச்சர் அவர்கள் வருஷத்தில் 2 அல்லது 3 நாட்களுக்குத் தான் தண்ணீர் விடப்பட்டதாகச் சொன்னார்கள். இப்படி மிகக் குறைந்த அளவுக்கு தண்ணீர் இருந்த காரணத்தால் விவசாயத்திற்கு அந்த குளங்களில் இருந்து தண்ணீர் பாயவே இல்லை என்று சொல்லலாம். குறிப்பாக பல்லடம் தாலுக்காவில் நொய்யல் நதி மூலமாக விவசாய நிலங்களுக்கு தண்ணீர் கிடைக்கவே இல்லை. தண்ணீரும் இல்லாமல், மழையும் இல்லாமல் இருந்தும் விவசாயிகள் ஆண்டுதோறும் கந்தாயம் செலுத்தி வந்திருக்கிறார்கள். அதோடு செஸ் கூட செலுத்திக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நினைக்கும்போது மிகவும் வேதனையாக இருக்கிறது.

இந்த ஆண்டு கந்தாயம் வசூலிக்கவில்லை; ஆனால் செஸ் மட்டும் வசூலிக்க வேண்டும் என்று கலெக்டர் அவர்கள் உத்தரவு போட்டு இப்போது அங்கே இருக்கிற அதிகாரிகள் வேகமாக செய்கிற அந்த கெடுபிடி நிலையைப் பார்க்கும் போது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு எந்த விதமான வருமானமும் இல்லை. அவர்கள் அன்றாட காலக்ஷேபம் செய்யவே கஷ்டப்படுகிறார்கள். பல விவசாயிகள் கோவை ஜில்லாவை விட்டு அண்டையிலே இருக்கிற மைசூருக்குப் போய்விட்டார்கள். திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் கயத்தாறு பகுதிகளுக்கு வெகுபேர் போய்விட்டார்கள். இப்படி அநேக விவசாயிகள் ஊரைவிட்டே வெளியே செல்லும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதோடு கூட இருக்கிற விவசாயிகளும் தங்களுடைய ஆடுமாடுகளை தங்களோடு வைத்திருக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒன்று அவைகளை விற்று விடுகிறார்கள், அல்லது வேறு ஊர்களுக்கு ஓட்டிவிடுகிறார்கள். மிகுந்த கஷ்ட நஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் விவசாயிகள். கோவை ஜில்லாவில் கால்நடைகளுக்குத் தேவையான தீனி கூட கிடைக்கவில்லை. தற்போது கால்நடைகளுக்குத் தேவையான தீனியை

வேறு ஜில்லாக்களில் இருந்தோ, வேறு தாலுக்காக்களிருந்தோ விவசாயிகள் கொண்டுவருகிறபோது சர்க்கார் அதிகாரிகள் பெருத்த தொல்லை கொடுக்கிறார்கள். சௌக்கி போஸ்ட்களில் விவசாயிகள் கொண்டுவருகிற கால்நடைகளுக்கு தேவையான தீவனங்களை பிடித்துக் கொண்டு, அதற்கு ஒரு வரியை விதித்து அதைப் பெற்றுக் கொண்ட பிறகு தான் அதை விடுகிறார்கள். இதை மிகுந்த வருத்தத்தோடு தான் இங்கே தெரிவிக்க வேண்டியிருக்கிறது. மாவட்ட கலெக்டர் அவர்களிடம் சொன்னாலும், அதைப் பற்றி அவர் கவனிப்பதே இல்லை. அவர் என்ன சொல்லுகிறார் என்றால் குறிப்பிட்ட விஷயத்தைப் பற்றிய புகாராக இருந்தால் தெரிவியுங்கள், அதைப் பற்றி கவனிக்கிறேன் என்று சொல்லுகிறார். இதைக் கேட்பதற்கே வேதனையாக இருக்கிறது. விவசாயிகள் கிராமங்களில் கால்நடைகளுக்கு தண்ணீர் கூட கொடுக்க முடியவில்லை; காரணம், கிணறுகளில் தண்ணீர் இல்லை. தீனியும் கிடையாது. அந்த நிலையில் வேறு இடங்களில் இருந்து தீவனம் பெற்று வந்தாலும் அதற்குக் கூட வரி கொடுத்தால் தான் கொண்டுவர முடியும் என்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது என்றால் விவசாயிகள் எந்த அளவுக்குக் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்று உணர்ந்து கொள்ளலாம். ஆகவே சர்க்கார் இதில் நல்ல முறையில் கவனம் செலுத்தி விவசாயிகளுக்கு எந்தவிதமான கெடுதலும் நடக்காத முறையில் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து சிங்கநல்லூர் கோவை மாவட்டத்திலேயே தொழிலாளர்கள் நிறைந்த பிரதேசம். கோவை நகரத்தைக் காட்டிலும் தொழிலாளர்கள் அதிகமாக இருக்கும் இடம் அது. கோவை நகரில் தண்ணீர் கஷ்டம் இருக்கிறது என்றாலும் அங்கே குறைந்த அளவிலாவது தண்ணீர் கிடைக்கிறது. ஆனால் இந்தப் பகுதியிலே தண்ணீரே கிடைக்கவில்லை. பல போர்வெல் போட்டாகிவிட்டது. அதிலே இருந்து கிடைக்கிற தண்ணீரை வைத்துக் கொண்டு சமாளிக்கவே முடியவில்லை. நல்ல தண்ணீரே கிடையாது. கோவை முனிசிபாலிடிக்கு இருக்கும் பொறுப்பை விட சிங்காநல்லூருக்கு மிகுந்த பொறுப்பு இருக்கிறது. பரவலாக பல்வேறு தரப்பட்ட மக்கள் வாழ்கிற கோவை நகரில் கிடைக்கிற அளவு தண்ணீர் கூட சிங்காநல்லூர் பகுதியில் கிடைக்காத சூழ்நிலையைப் பார்க்கிறோம்.

எனவே இந்தப் பிரச்சனைகளையெல்லாம் கவனித்து, தண்ணீர் கிடைக்காத கஷ்டம், பஞ்ச நிலைமை, தண்ணீர் இல்லாத நிலைமையில் விவசாயம் செய்ய முடியாத கஷ்டம் ஆகிய இவைகளை அனுசரித்து, கோவை ஜில்லாவை, குறிப்பாக கோவை, பல்லடம், அவினாசி தாலுக்காக்களை பஞ்சப் பிரதேசம் என்று பிரகடனப் படுத்தி, அந்தப் பகுதியில் மக்களுக்கு ஏதாவது நிவாரணம் செய்ய சர்க்கார் முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதோடு இந்த ஆண்டு கிஸ்தி, செஸ், இந்த இரண்டோடு, விவசாயிகளுக்கு விவசாய இலாக்காவினாலும், கூட்டுறவு சங்கங்களாலும், இன்னும் நில அடமான பாங்குகளாலும் கொடுக்

கப்பட்ட கடன்களை வசூலிப்பதைத் தள்ளி வைத்து பிறகு நல்ல நேரத்தில் வசூல் செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ராகவானந்தம்: தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்துப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன் கவர்னர் அவர்கள் உரையில் மூடப்பட்டிருக்கின்ற பஞ்சாலைகளை திறப்பதற்கும், மூடப்பட்டதனால் வேலையிழந்து தவிக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புத் தேடி தருவதற்கும் இந்த அரசு எடுத்துக்கொண்டுள்ள முயற்சிகள் பற்றியும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக என்னுடைய நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இந்த மாநில அரசு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற முயற்சி மிகவும் பாராட்டக்கூடியது என்பது மட்டுமல்ல; வேறு எந்த மாநில அரசும் எடுத்துக்கொள்ள முடியாத அளவிற்கு இந்த அரசு அக்கறை காட்டியிருக்கிறது என்பதைக் காணும்போது, இந்த நேரத்தில் எனக்கு அறிஞர் அண்ணாவின் ஞாபகம் வரத்தான் செய்கிறது. பஞ்சாலை நெருக்கடியை நீக்க, நொடிந்துவிட்ட ஆலைகளுக்கு வங்கிகள் வழங்கும் கடன் தொகைகளுக்கு ஒப்புறுதி அளித்திருப்பதும், சில ஆலைகள் மீண்டும் திறப்பதற்கு ஆய்வு செய்யவேண்டும் என்று இந்திய அரசிற்கு நமது மாநில அரசு பரிந்துரை வழங்கியிருப்பதும், இந்த ஆலைகள் சிலவற்றை எடுத்துக் கொண்டு திறம்பட இயக்குவதற்கு மாநிலப் பஞ்சாலைக் கழகம் (State Textile Corporation) ஒன்றை நிறுவ இந்த அரசு முடிவு செய்திருப்பதும், நூலுக்கு ஆய்வுத் தீர்வையை குறைப்பது அவசியம் என்று இந்திய அரசை இடைவிடாமல் வலியுறுத்தியும், மாநில அரசு தன்னைப் பொறுத்த வரையில் ஆய்வுத் தீர்வையை குறைத்து அளிக்கப்படும் என்ற சலுகையை அளித்து, நூலுக்கு உரிய விற்பனை வரியில் சலுகை வழங்க முன்வந்திருப்பதும் மிகவும் பாராட்டக்கூடியதாகும்.

4-50 p.m. இங்கே பேசிய கனம் காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள், இந்த அரசு செய்யவேண்டிய அளவுக்கு இந்த விஷயத்தில் செய்யவில்லை என்று சொன்னார்கள். 1951-ம் வருடத்திய சட்டம் என்று சொல்லக் கூடிய அந்த I.D.R. சட்டத்தின் கீழ் தான் ஏதாவது நன்மை செய்யமுடியும். அதைப்பற்றிய முழு விவரங்கள் எனக்குத் தெரிந்தாலும், அந்தச் சட்டம் முழுவதும், பொறுப்பு மத்திய அரசைச் சார்ந்தது என்று தெரிவிக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவரும் போது Statement of Objects and Reasons என்பதில் கூறப்பட்டுள்ளதைப் பார்த்தால்

"The object of this Bill is to provide the Central Government with the measures of implementing their Industrial Policy which was announced by............"

பொறுப்பு, அதிகாரம் முழுவதும் மத்திய அரசிற்கு என்று ஏற்படுகிறதே தவிர, மாநில அரசிற்கு எந்த அதிகாரமும் இல்லை என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகி

றேன். அந்த சட்டத்தில் 15-வது பிரிவில் என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும் என்று விளக்கிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். என்னுடைய கவலை எல்லாம், ஏன் என்னுடைய குற்றச்சாட்டு என்று கூட சொல்லுவேன், இதற்கு முன்பிருந்த காங்கிரசு ஆட்சியும், இப்போது இருக்கிற மத்திய அரசும் எந்த அளவுக்கு இந்த விஷயத்தில் அக்கறை செலுத்த வேண்டுமோ, அந்த அளவுக்கு செலுத்தவில்லை என்பதுதான். குறிப்பாக செக்ஷன் 15 (பி)-ல்

..........Any industrial undertaking which is being managed in a manner highly deterimental to the scheduled industry concerned or to the public interests,.............

என்று இருக்கிறது.

இப்படி ஏதாவது இருக்குமானால், உடனடியாக மத்திய அரசு "the Central Government may make or cause to be made a full and complete investigation into the circumstances of the case by such person or body of persons as it may appoint for the purpose." என்று கூறுகிறது. மத்திய அரசு நேரடியாகக் குழு அமைக்கலாம். இல்லாவிட்டால் 'cause to be made' மாநில அரசிற்கு அதிகாரம் அளித்து, நீங்கள் குழு அமைத்து ஆவன செய்யுங்கள் என்று சொல்லலாம். இரண்டையும் செய்யாமல் விட்டுவிட்டு, இப்போது 33 ஆலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன, 15 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாமல் தவிக்கின்றார்கள், ஆலைக்குள்ளே சென்று கைப்பற்றி விடுவோம் என்றெல்லாம் ஆரம்பிப்பது political stunt என்று சொல்லலாமே தவிர வேறொன்றும் சொல்லமுடியாது. இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில், செக்ஷன் 15-இ 18 (எ) ஆகியவைகளை ஒட்டி என்னென்ன செய்யவேண்டுமோ, அவைகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். அதற்காக அப்போது அந்த இலாக்காவின் அமைச்சராக இருந்தவருக்கும் அறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அது மட்டுமல்ல. அந்தச் சட்டத்தில் 20, 26-வது பிரிவுகளைப் பார்த்தால் மிக நன்றாக விளங்கும். Delegation of powers மத்திய அரசுதான் மாநில அரசிற்கு வழங்க வேண்டும். அதை வைத்துக் கொண்டுதான் இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமே தவிர, தானாக இந்த அரசு எதையும் செய்ய முடியாது என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அதற்காக இந்த அரசு எடுத்துக் கொண்ட முயற்சி மிகவும் பாராட்டக்கூடியது என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். மேலும் 11—2—1969 இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகையில் வந்துள்ள செய்தியைப் படித்துப் பார்த்தோமேயானால், நான் சொல்லும் வாதம் சாலப் பொருந்தும் என்பது விளங்கும். The South Indian Mill Owners' Association on Monday represented to Mr. Morarji Desai, the Deputy Prime Minister and Finance Minister that the textile industry in the South should be helped out of the crisis by bringing down the excise duty on cotton yarn to the pre-1965 level and supplying cotton at the national price. என்று அவர்கள் திரு. மொரார்ஜி தேசாயைத்தான் கேட்டிருக்கிறார்கள். இதிலிருந்து என்ன விளங்குகிறது என்றால், இந்த விஷயத்தில் எது செய்யவேண்டுமானாலும் மத்திய அரசுதான் செய்யவேண்டும். ஆனால் மாநில அரசு, இங்கேதான் பாதிக்கப்

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்] [22nd February 1969

பட்ட தொழிலாளர்கள் இருக்கின்ற காரணத்தால், தன்னுடைய மாநிலத்தில் இருக்கக்கூடிய தொழில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற காரணத்தால் அதற்காக முயற்சி எடுக்கவேண்டும் They should bring pressure on the Central Government ஆனால் வருந்தத்தக்க முறையில் முன்பிருந்த காங்கிரசு அரசு இதைச் செய்யவில்லை. இந்தத் திராவிட முன்னேற்ற கழக அரசு வந்தவுடன் அதற்கு வேண்டிய எல்லா காரியங்களையும் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைக் கண்டு நான் மெத்த மகிழ்ச்சி கொள்வதுடன், அதற்கு நன்றி தெரிவிக்கவும் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து கீழ்வெண்மணி சம்பவம் பற்றிச் சொன்னார்கள். அது ஒரு தேசியப் பிரச்னை. விவசாயிகள் பிரச்னை. பொதுவாக தொழிலாளர்கள் கூலி உயர்வுக்கு போராடுவதும், அதனால் கிளர்ச்சிகள் ஏற்படுவதும், அதில் சில சந்தர்ப்பங்களில் அசம்பாவிதம் ஏற்பட்டு விடுவதும் தொழிற்சங்க போராட்டங்களில் சாதாரணமாகும். ஆனால் கீழ்வெண்மணியில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளைக் கேள்வியுற்ற எவரும் கண்ணீர் சிந்தாமல் இருக்கமுடியாது. அந்த நிகழ்ச்சிகள் குறித்து முன்னேற்ற கழகமும், முன்னேற்ற கழக ஆட்சியும் தங்களுடைய வருத்தத்தை தெரிவித்திருப்பது மட்டுமல்ல, உடனடியாக என்னென்ன நடவடிக்கை எடுக்கமுடியுமோ, அவற்றை எடுத்திருக்கிறார்கள். ஒரு நீதிபதியை நியமித்து அந்த நிகழ்ச்சிகளுக்கு "Root cause" என்ன என்பதை ஆராய்வதுடன், என்னென்ன வகையில் அவர்கள் குறைகளை நீக்க முடியும் என்பதை நிர்ணயிக்கும்படியும் கேட்டிருக்கிறார்கள். இதைவிட இந்தப் பிரச்னையில் வேறு எதையும் செய்யமுடியும் என்று நான் கருதவில்லை, அரசியல் லாபத்தைக் கருதி, இந்த அரசு எதையும் செய்யவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை சொல்லுவது காங்கிரசுக்காரர்களுக்கு இயற்கையாகிவிட்டது. ஆனால் எனக்கு காங்கிரசாரிடம் என்ன ஒரு வருத்தம் என்றால், உண்மையில் அவர்கள் ஒரு குற்றச்சாட்டை சொல்லியிருக்கவேண்டும். அதை அவர்கள் சொல்லவில்லை. இந்த அரசு ஒன்றைச் செய்யத்தவறியிருக்கிறார்கள். அது என்னவென்றால், தொழிலாளர் இயக்கத்தை மற்ற அரசியல் கட்சிகள் கட்டி வளர்த்ததைப் போல இந்தக் கட்சி வளர்க்கவில்லை. இந்த ஆட்சி அதனால் நஷ்டப்படுகிறது "we have ignored that part of politics" பல இடங்களில் வயலன்ஸ் (violence) வந்துவிட்டது. திருவொற்றியூரில் துப்பாக்கிச் சூடு நடைபெற்றது இரண்டு நாட்கள் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காப்பி கூட சாப்பிடவில்லை. என்னுடைய ஆட்சியில் எது நடக்கக்கூடாது என்று எண்ணிக்கொண்டிருந்தேனோ, அது நடந்துவிட்டதே என்று வருத்தப்பட்டார்கள். மற்ற இடங்களிலும் துப்பாக்கிச் சூடுகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. தஞ்சை மாவட்டத்தில் இதற்கு முன்னாலும் துப்பாக்கிச் சூடு நடைபெற்றிருக்கிறது. ஆனால் இதற்குக் காரணம் என்னவென்று பார்க்கின்றபோது, ஒவ்வொரு கட்சியினிடத்திலும் ஒரு தொழிலாளர் யூனியன் இருக்கிறது. காங்கிரசு கட்சியினிடத்தில் ஐ.என்.டி.யூ.சி. (I.N.T.U.C.) சோஷலிஸ்டு கட்சியினிடத்தில் எச்.எம்.எஸ். கம்யூனிஸ்டு கட்சி

22nd February 1969] [திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

யினிடத்தில் ஏ.ஐ.டி.யூ.சி. முதலாளித்துவத்தை நம்பியிருக்கின்ற சுதந்திரா கட்சியும் கூட, ஒரு லேபர் யூனியன் வைத்திருக்கிறது. ஆனால் mass based party, பல லட்சக்கணக்கான ஏழை பாட்டாளி மக்களைக் கொண்டிருக்கிற திராவிட முன்னேற்ற கழகத்திடம் லேபர் யூனியன் இல்லை. லேபர் யூனியனில் இருப்பது பாபம் என்று கருதப்படுகிறது. அதன் விளைவுதான் இப்போது இந்த மாதிரியான நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றுள்ளன. நான் அறுதியிட்டுக் கூற முடியும், இந்த அரசைப் போன்று, நடந்திருப்பவைகளுக்கு உடனடியாக வேறு எந்த அரசும் நடவடிக்கை எடுத்திருக்காது. இருப்பினும் நமக்கு என்று ஒரு லேபர் யூனியன் வைத்து, அதை ஜனநாயக முறையில் நடத்த வேண்டும். தொழிற் சங்கத்தை நடத்துவதில் இரண்டு முறைகள் இருக்கின்றன. ஒன்று கிளாஸ்-வாராக (Class-war) வைத்துக் கைப்பற்றுவது. மற்றொன்று ஜனநாயக முறையில் நடத்துவது. இருக்கக்கூடிய சட்டத்தின்படி, கிடைக்க வேண்டிய உரிமைகளைப் பெற போராடுவது. தேவையான வகையில் சட்டத்தை மாற்றியது. இரண்டாவது முறையில் செய்வதுதான் இப்பொழுது பொருந்தும், அதுவும் நம்நாடு ஜனநாயகத்தை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு, தொழிற் சங்கத்தை நடத்தும்போதும் ஜனநாயக முறையில் நடத்த வேண்டும். அதற்கு நமக்கு என்று "போல்டு" (Fold) இருக்க வேண்டும்.

அடுத்தாற்போல, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எத்திராஜ் அவர்கள் நாகர்கோவில் தேர்தலில் அவருடைய அனுபவத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் என்னுடைய அனுபவத்தைப் பற்றி சொல்லும்போது, அவர் இங்கே இல்லையே என்பதற்காக வருந்துகிறேன். அவருடைய குற்றச்சாட்டு, கலைஞர் அங்கே வந்திருந்தாரே அமைச்சர் வரலாமா என்ற கேள்வியை எழுப்பினார். நான் இங்கே கேட்க விரும்புகிறேன், அமைச்சராக வந்த பிறகு தானா கலைஞர் அவர்கள் தேர்தலை நடத்துகிறார்கள்? தேர்தலில் நிற்பது என்று தி.மு.கழகம் என்று முடிவு எடுத்ததோ, அந்தக் காலந்திலிருந்து, அதாவது 1951-லிருந்து அவர்தான் தேர்தலை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார். அமைச்சராக ஆனதினால், அமைச்சர்கள் போகும்போது போலீஸ்காரர்கள் வருவார்கள், ஜீப்கார்கள் வரும் என்பதற்காக அவர் தேர்தல் வேலையில் ஈடுபடவில்லை. எனக்கு ஞாபகம் இருக்கிறது. 1963-ல் திருவண்ணாமலை இடைத்தேர்தலில் என்னுடைய அருமை நண்பரும், இன்றைய தினம் அமைச்சராக இருப்பவருமான மாண்புமிகு சண்முகம் அவர்கள் போட்டியிட்ட போது, இன்று நாகர்கோவிலில் வெற்றி பெற்றுள்ள பெரியவர் முதலமைச்சராக இருந்தார்கள். போலீசை வைத்துக் கொண்டு ஓட்டர்களுக்கு பணம் கொடுத்தார்கள். 60 அடி உயரமுள்ள எங்கள் கொடிக்கம்பம் வெட்டிச் சாய்க்கப்பட்டது. 'நீங்கள் போனால் உங்களையும் வெட்டிவிடுவார்கள்' என்று அங்கிருந்து அடித்து விரட்டப்பட்ட எம்.ஜி. ஆரின் கார் டிரைவர் பத்மநாபன் என்னிடம் தெரிவித்தார். இப்படி 1963-லேயே செய்தவர்கள் அவர்கள். அந்தக் காலத்திலேயே இரவு பகலாக தேர்தல் வேலை

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்] [22nd February 1969

களை நடத்தியவர்கள் கலைஞர் ஆவார்கள். திருவண்ணாமலையிலிருந்து ஈரோடு, ஈரோட்டிலிருந்து சென்னிமலை, சென்னிமலையிலிருந்து பொள்ளாச்சி, பொள்ளாச்சியிலிருந்து கோயம்புத்தூர், மறுநாள் மதுரை, மதுரையிலிருந்து அருப்புக்கோட்டை, அருப்புக்கோட்டையிலிருந்து தூத்துக்குடி, தூத்துக்குடியிலிருந்து திருநெல்வேலி என்று ஊர் ஊராகச் சென்று, 90,000 ரூபாய் வசூல் செய்துகொண்டு வந்து தேர்தல் நடத்தியவர்கள் அவர்கள். அப்படியிருக்கும்போது அமைச்சர்கள் நாகர்கோவிலுக்கு வரலாமா என்று திரு. எத்திராஜ் அவர்கள் கேட்கிறார்கள். நான் 3-ம் தேதி நடந்த சம்பவத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சரைப் பார்க்க நான் போய்க்கொண்டிருந்தேன். அங்கே 2,000 பேர் நின்றுகொண்டு "கருணாநிதியே வெளியே வா", "ஆதித்தனே வெளியே வா" என்று கூச்சல் போட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். இவர்கள் இரண்டு பேரும் என்ன அவர்களுடைய வீட்டு வேலைக்காரர்களா (Domestic servants)? அரசியலில் நாணயம் இருக்க வேண்டாமா? கூச்சல் போடவில்லை என்று சொல்ல முடியுமா? the spot) (I was present அமைச்சர்கள் தங்கியிருந்த இடத்தில், உள்ளே மாண்புமிகு முத்துசாமி இருக்கிறபோது இவ்வளவும் நடைபெற்றிருக்கிறது. வெளியேபோக விடவில்லை எங்களை. கொடியைப் பிடித்துக்கொண்டு போவதை தங்களுடைய வீரம் என்று கட்சிக்காரர்கள் நினைப்பார்கள். நான் நாகர்கோவிலில் 10 நாட்கள் இருந்தேன். என்னுடைய காரில் கொடியைப் போட்டுக்கொண்டு போக முடியவில்லை. எனக்கு வீரம் இல்லாமல் இல்லை, தைரியம் இல்லாமல் இல்லை. ஆனால் டாக்சி டிரைவர் கொடியை போடமாட்டேன் என்கிறார். கொடியை போட்டால் காரை அடித்து நொறுக்கி விடுவார்கள் என்று பயப்படும் அளவுக்கு நிலைமை இருந்தது. எந்தெந்தக் காரில் தி.மு.க. கொடி பறந்ததோ, அவையெல்லாம் அடித்து நொறுக்கப்பட்டன. இதை மறுக்க முடியுமா? 18, 19-வது வார்டுகளில் காரில் பணத்தைக் கொண்டு வந்து, போலீஸ்காரர்களையும் வைத்துக் கொண்டு கொடுத்தார்கள். அங்கே எஸ். 2305 என்னுள்ள போலீஸ்காரர் இருந்தார். நான் அவரிடம் போய், நான் தான் இராகவானந்தம், எம்.எல்.சி., இங்கே இப்படி செய்து கொண்டிருக்கிறார்களே, இதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கலாமா' என்று கேட்டேன் "சார், இந்த ராஜ்யம் வேறு, நீங்கள் எம்.எல்.சி. ஆனால் மெட்ராஸோடு" என்றார். 35, 36-வது பூத்துகளுக்கு போன போது, ஏஜெண்டு வெளியே ஓடிவந்து, "சார், வெளியே வந்தால் உதைக்கிறேன் என்கிறார்கள், என்னால் தாங்கமுடியாது" என்றார். உள்ளேயிருந்த இன்னொரு ஏஜெண்டு, "சார், சாயந்திரம் 5½ மணிக்கு மேல் என்னை வீட்டில் கொண்டு போய் விடுங்கள்" என்றார். கொண்டுபோய் விட்டுவிட்டு வந்தேன். அந்த அளவுக்கு perpetual fear ஏற்பட்டிருந்தது. கிருஷ்ணன் கோவில் பகுதியில் ஒரு பக்கம் யாதவர்கள். மற்றொரு பக்கம் நாடார்கள். அங்கே ஓட்டு கேட்க போனவர்களிடம், 'இங்கேயும் ஓட்டு கேட்க வந்துவிட்டாயா? இங்கு ஓட்டு கேட்க உனக்கு என்ன தைரியம் இருக்கிறது' என்று அடிக்க வந்தார்கள். நான் கொஞ்சம் முன்கோப

22nd February 1969] [திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

மாக நடந்துகொள்ளுகிறவன். நான் முன்னே போய் நின்று கொண்டு, 'நான் யார் தெரியுமா, எம்.எல்.சி., 20 ஆண்டுகாலமாக அரசியலில் இருக்கிறவன்' என்றதும் தான் பயமுறுத்துவதை நிறுத்தினார்கள். அமைச்சர்கள் வரலாமா என்று கேட்பவர்கள் இந்த முறையில் தேர்தலை நடத்தினார்கள் அங்கே. எங்களைப் பொறுத்த வரையில் தோழமைக் கட்சியின் நாணயத்தையும், நேர்மையையும், நேச மனப்பான்மையையும் மதிக்கவேண்டும் என்பதற்காக அங்கே சென்று தேர்தல் வேலை செய்தோம். தென்காசியில் எந்த அளவுக்கு அவர்கள் எங்களோடு ஒத்துழைத்தார்களோ, அந்த அளவுக்கு நாமும் ஒத்துழைக்கவேண்டும் என்பதற்காகத் தான் நாங்கள் அங்கே தீவிரமாக வேலை செய்தோம். எங்களுக்கு ஏற்பட்ட அனுபவத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர் எதிராஜ் அவர்கள் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். எதிர்கட்சியாக இருக்கும்போது எங்களுடைய கொடிகள் தான் ஒடிக்கப்பட்டன. ஆளுங்கட்சியாக வந்தபிறகும், நாங்கள் தான் உதை வாங்குகிறோம். நாகர்கோவிலில் அந்த முறையில் தேர்தல் நடைபெற்றது. நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள்கூட 'இப்படி அடித்திருக்கிறார்கள், இம்மாதிரியெல்லாம் நடக்கலாமா என்று வருத்தப்பட்டார். நாங்கள் இவற்றையெல்லாம் சமாளித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

ஆட்சி இருக்கிறதா சட்டம் இருக்கிறதா என்றெல்லாம் அங்கத்தினர்கள் ரொம்ப வருத்தப்பட்டார்கள். இப்படி எல்லாம் நடக்கலாமா என்று கேட்டார்கள். இது கூட நடக்காமல் இருக்குமா? நாங்கள் இதை நன்கு சமாளித்துக் கொண்டு இருக்கிறோம் இது ஒரு 'Trivial affair' ' மகாராஷ்டிரத்தில் 'பார்டர்' பிரச்னை. அங்கே யார் ஆளுகிறார்கள்? எனக்கு ஓர் ஆசை. இங்கே காங்கிரஸ்காரர்கள் கொடியை எடுத்துக்கொண்டு, கார்ப்பரேஷன் தேர்தலின்போது பாத யாத்திரை நடத்தினார்கள். அவர்கள் அந்த பாத யாத்திரையை தெலிங்கானாவை நோக்கிச் செல்லட்டும். அங்கேயிருந்து மகாராஷ்டிரத்திற்குச் செல்லட்டும். அங்கு சென்று அந்த பார்டர் பிரச்னையைப் பற்றி பேசட்டும். நானும்கூட அங்கே வரத்தயார். Provided they guarantee safety அங்கே இருக்கிற பிரச்னைகளையெல்லாம் விட்டு விட்டு, இங்கே labour unrest என்று சொன்னார்கள். The workers feel that the time has come for them to fight for their rights. அங்கே காங்கிரஸ் ஆட்சி நடைபெறுகிறது. அங்கே மட்டும் labour unrest இல்லையா? எந்த மாநிலத்தைப் பார்த்தாலும், இங்கே நடைபெறுகிற திராவிட முன்னேற்றக்கழக ஆட்சி மிகச் சிறப்பாக நடைபெறுகிறது என்று தெரியும்,

அடுத்தது தமிழக அரசு ஊழியர்களுக்கு பஞ்சப்படி கொடுத்திருப்பதை கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் பார்த்தேன். அதற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (Trade Union Leader) என்ற முறையில் எனக்கு ஒரு கடமை இருக்கிறது. அவர்களுக்கு பஞ்சப்படி உயர்வு ஜனவரி மாதம் 1-ம் தேதியிலிருந்து கொடுத்த

இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இரண்டு கோரிக்கைகளை வைத்து இருக்கிறார்கள். Second Pay Commission அமைக்க வேண்டும். இரண்டாவது பஞ்சப்படி உயர்வு செப்டம்பர் 1968-ல் இருந்து கொடுக்க வேண்டும். அவர்களுடைய கோரிக்கைகளுக்கு என்னுடைய முழு ஆதரவு உண்டு. இப்போது இருக்கும் தமிழக முதலமைச்சரை வேண்டிக் கொள்வேன். இப்போது ஜனவரி 1-ம் தேதியிலிருந்து பஞ்சப்படி உயர்வு கொடுப்பதை 1968 செப்டம்பர் 1-ம் தேதியிலிருந்து கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இரண்டாவது ஊதியக் குழுவை உடனடியாக நியமிக்க வேண்டும். உடனடியாக நியமிக்க வேண்டும் என்பது மட்டுமல்ல, Terms of Reference 'அதற்கு ஊதிய உயர்வு எந்த அளவுக்கு தரப்பட வேண்டும் என்பதைப் பற்றியும் சிந்திக்க வேண்டும். அதற்குப் போதிய நிதி வேண்டும். மதி இருந்தால் நிதி வந்து விடும். இப்போது நிதியே, மதி கையில் இருக்கிறது. There will be no difficulty about it. The Commission should submit its

2-00 p.m. report before 31st December 1969. The Second Pay Commission award should be implemented on 1st January 1970. If this is done, I guarantee that for another 15 years the D.M.K. will remain in power. "Blitz" பத்திரிகைக்கு பேட்டி கொடுக்கும்போது சொன்னேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை 20 வருஷத்திற்கு யாரும் அசைக்க முடியாது என்று. இப்போது அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இல்லாத காரணத்தால் தான் 5 வருஷம் குறைத்தேன். அரசு ஊழியர்களை பொறுத்தவரையில் 75 சதவிகிதம், முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள் என்று சொல்ல வில்லை, முன்னேற்றக்கழகம் ஆட்சிக்கு வர வேண்டுமென்று விரும்பியவர்கள். அவர்களை நாம் ஏமாற்றக் கூடாது. இரண்டாவது சம்பளக் கமிஷன் அமைக்கப்படவேண்டும். அதிலே திரு. பத்ரிநாத் அவர்களை சேர்மனைப் போட வேண்டும். இதைச் செய்தால் நம்முடைய கழக ஆட்சியில் ஒரு பெரும் சமுதாயத்திற்கு நல்லது செய்தோம் என்ற பெயர் வரும். பஞ்சப்படி உயர்வை செப்டம்பரிலிருந்து கொடுக்க வேண்டும். இந்த பட்ஜெட்டிலேயே முதலமைச்சர் அதை அறிவிக்க வேண்டும்.

என்னுடைய வருத்தமெல்லாம் Labour relation பொருத்தவரையில் இந்த முதலமைச்சரின் போக்கு வெகு திருப்திகரமாக இல்லை. இதைச் சொல்வதற்கு Forum சரியாக இல்லை என்று நினைக்கலாம். இப்படிப்பட்ட விஷயத்தை இந்த Forum ல் தான் சொல்ல வேண்டும். இரண்டாண்டு காலமாக Transport Minister இந்த இலாகாவை வைத்து இருந்தபோது, அவர்கள் நல்ல முறையில் நடந்து கொள்ளவில்லை. 25 சதவிகிதம் 'பாடா' கூட கொடுக்கவில்லை. Direct Recruitment இரண்டு மாதம் தள்ளிப் போட வேண்டும் என்று சொன்னதைக் கேட்கவில்லை. My past experience is not good. இதை முதலமைச்சராக இருந்த அண்ணாவிடமே சொல்லி வருத்தப்பட்டு இருக்கிறேன். இந்த இடத்திற்கு வந்த பிறகாவது, அண்ணா மாதிரி நடந்து கொள்ள வேண்டும். அவர் தொழிலாளர்கள் பிரச்னையைப் பொறுத்தவரையில் சரியாக இல்லாத காரணத்தால் நானும் Sincere fight

செய்தேன். அவர்களும் Sincere challenge-ஐ ஏற்றுக் கொண்டார்கள். நான் வேண்டிக் கொள்வதெல்லாம், நீங்கள் இப்போது முதலமைச்சராகி இருக்கிறீர்கள். தங்களுடைய போக்கில் மாற்றம் தேவை. நாவலர் நெடுஞ்செழியன் அமைச்சராய் இருந்த போது, அவர் பொறுப்பேற்றிருந்த இலாகாவில் 4 பேர் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டிருந்தனர். அவர்கள் மீண்டும் வேலைக்குச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னேன். முதலில் மறுத்தார். நான் காரணங்களைக் காட்டி வாதாடியபோது, ஏற்றுக் கொண்டு, அவர்கள் மீண்டும் வேலையில் சேர்க்க உத்திரவு போட்டார். அவருக்கு நல்ல உள்ளம் இருந்தது. அதுபோல் புதிய முதலமைச்சர் நடந்து கொள்ள வேண்டும்.

ஒரு வேண்டுகோள் விடுக்க ஆசைப்படுகிறேன். எதிர்க்கட்சியிலிருந்து முதலமைச்சராக வருகிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் எதிர்க் கட்சியிலிருந்தபோது அவர்கள் என்ன பேசினார்கள் என்று ஒரு புக்காக போட்டு அச்சிட்டுத் தரவேண்டும். அதைப் போல், முன்பு முதலமைச்சராக இருந்து, இப்போது எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்களுக்கு அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த போது பேசியவைகளை ஒரு புக்காகப் போட்டுத்தரவேண்டும். அது ஒரு பைபிள் மாதிரி, குரான் மாதிரி, இருக்க வேண்டும். ஏனென்றால் அவர்கள் இப்போது பேசும்போது சொல்ல வசதியாக இருக்கும். இன்றைக்கு மாண்புமிகு தியாகராஜன் அவர்கள் ஏழைகளுக்காக பரிந்து பேசினார்கள். நான் பேசும்போது அவர்கள் இருப்பதில்லை. 1960 மத்திய அரசு ஊழியர்கள் போராட்டம் நடத்தியபோது போராட்டத்தில் ஈடுபடுகிற ஊழியர்களுக்கு ரூ. 1,000 அபராதம் 6 மாதம் சிறை என்றிருந்தது. அப்பொழுது வேலை நிறுத்தம் செய்தவர்களுக்கு, சலவைத் தொழிலாளர்கள் உதவக் கூடாது, மளிகை சாமான்கள் தரக்கூடாது என்றவர்தான் நண்பர் தியாகராஜன். இப்போது அவர்களுக்காக வாதாடுகிறார். முன்பு ஆளும் கட்சியில் இருந்தபோது அவர்கள் பேசிய பேச்சை கவனிக்க வேண்டும். அப்போதுதான் ஜனநாயகம் தழைக்கும். முன்பு என்ன பேசினார்கள், இப்போது என்ன பேசினார்கள் என்பதை எல்லாம் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் அது வசதியாக இருக்கும். இல்லையென்றால் Cheap politics ஆகிவிடும். மலிவான அரசியல் லாபத்திற்கு பேசுவதை விட்டு விட வேண்டும். அது இருந்தால், ஜனநாயகம் இல்லை, இந்த ஆட்சி ஏழைகளைப் பொறுத்தவரையில் யாரும் செய்ய முடியாத அளவுக்கு செய்து இருக்கிறது. இன்னும் என்னென்ன செய்யவேண்டும் என்பதற்கு ஆலோசனையும் சொல்லி இருக்கிறேன். இதை ஏற்று நடத்துவார்கள் என்று சொல்லி, கவர்னர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவரவர்களே, என்னுடைய பேச்சை ஆரம்பிக்கும் இந்த நேரத்தில் மறைந்த முதலமைச்சர் அண்ணா அவர்களுக்கு என்னுடைய ஆழ்ந்த அனுதாபத்தையும் மரியாதையையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்களுடைய

ஸ்தானத்தில் இன்றைய தினம் அமர்ந்து இருக்கிற நம்முடைய நட்புக்கு பாத்திரமாக இருக்கும் முதலமைச்சர் திரு மு. கருணாநிதி அவர்களுடைய புதிய அமைச்சரவையை வரவேற்று என்னுடைய பேச்சை தமிழ்நாடு ஆளுநர் சர்தார் உஜ்ஜல் சிங் உரை மீது ஆரம்பிக்கலாம் என்று எண்ணுகிறேன்.

நான் இன்றையதினம் இங்கே பேசவேண்டுமென்று வந்தபோது கொஞ்சம் சங்கடத்தோடு வந்தேன். கவர்னர் உரைமீது பேசும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நம் பேச்சு எடுபடுமா என்ற ஐயத்துடனேயே வந்தேன். எடுபடுமா என்று நான் சொல்கிறபோது, கவர்னர் உரையிலே மிக முக்கியமான அம்சமாக இருந்த கீழ்வெண்மணி சம்பவத்தையும் விவசாயிகள் பிரச்னையை குறிப்பிடுகிறேன். அதேபோல, நாகர்கோவில் தேர்தலும் மிக முக்கியமான, சூடான பிரச்னையாக அன்றையதினம் இருந்தது. அண்ணா அவர்களுடைய மறைவிற்குப் பிறகு அந்த பிரச்னைகள் எல்லாம், பெரிய துக்கத்தில் அடிபட்டுப்போய், இப்போது மரத்துப்போன பிரச்னைகளாக ஆகிவிட்டன.

தஞ்சாவூரில் இருந்து வருகிற எனக்கு, இந்த விவசாயிகள் பிரச்னையைப் பற்றி பேசாமல் இருக்க முடியாது, என்பதோடு மட்டுமல்லாமல் அந்த விவசாயப் பிரச்னையில் முக்கிய பங்கு கொண்டுள்ள கம்யூனிஸ்ட் தோழர்களைப் பற்றியும் என்னால் பேசாமல் இருக்க முடியாது. இந்த இரண்டு பிரச்னைகளைப்பற்றி பேசுகிற நேரத்தில் சற்று சூடாகப் பேசவேண்டுமென்று நினைத்தேன். அதனால்தானோ என்னவோ எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ராகவானந்தம் அவர்கள், சாதாரணமாகவே சற்று சூடாகப் பேசுகிறவர், இன்று சற்று அதிகமான சூடாகவே பேசினார்கள்; அந்த சூட்டிலேயே நானும் பேசலாம் என்று நினைத்தேன்; சற்று அதிகமான சூட்டோடு அவர் பேசிவிட்ட காரணத்தினால் அந்த அளவுக்கு நான் பேச முடியாவிட்டாலும், சற்று நல்ல முறையில் பேசலாம் என்று நினைத்து நான் பேசுகிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள கீழ்வெண்மணி சம்பவத்தைப் பற்றி திரு. ராகவானந்தம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்; தொழிற்சங்க தலைவர் என்ற முறையில் அவர்கள் தொழிற்சங்கங்களின் இருவகைப் போராட்டங்களைப் பற்றியும் சொன்னார்கள். கிளாஸ் வார் என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்லப்படும் வகுப்புப் போராட்டம் ஒரு வகை. ஜனநாயகப் போராட்டம் இன்னொரு வகை என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் தஞ்சையில் இன்றைய தினம் நடந்து வருகிற போராட்டம் எந்தவிதமான போராட்டம் என்பதை தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தமட்டில் கொள்ளாமல் அதன் உண்மையான நிலையை உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். உண்மையிலேயே இன்றையதினம் தஞ்சை மாவட்டத்தில் நடக்கிற போராட்டம் இந்தியாவிலே நடக்கிற போராட்டத்தின் 'வால்' என்று தான் சொல்ல வேண்டும். தஞ்சையில் அதுவும் நாகப்பட்டினத்திலே இருக்கிற பிரச்சினையை மட்டும் வைத்து அதை ஒரு கூலிப் பிரச்னையாக கருதுவதும் அதில் ஏதாவது ஒரு முடிவு ஏற்

படுத்திவிட்டால்—என்னுடைய மாண்புமிகு நண்பர் ராகவானந்தம் சொன்னதைப் போல—முன்னாள் நீதிபதி ஒருவரை நியமித்து, அவர் இன்னின்ன காரணங்களால் தான் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டது என்று தெளிவுபடுத்தி, அதற்கு இன்னின்னவிதமான கூலி கொடுத்துவிட்டால் இந்தப் பிரச்னை முடிந்து விடும் என்று யாராவது நினைத்தால் அது தவறான கணக்காக இருக்கும் என்று கூறிக் கொள்கிறேன். காரணம், என்னைப் பொறுத்தவரையில் அங்கே நடப்பது கூலிப்பிரச்னையல்ல. அங்கே நடக்கிற பிரச்னையானது அகில இந்தியாவிலும் வலது சாரி கம்யூனிஸ்ட்களும் இடதுசாரி கம்யூனிஸ்ட்களும் காட்டுகிற பாதையின் ஒரு விளைவு. எனவே தான் அதை இந்தியாவில் நடக்கிற போராட்டத்தின் வால் என்று முதலில் குறிப்பிட்டேன். வங்கத்திலே நடக்கிற போராட்டமும், அதே போல் தெலுங்கானாவில் நடக்கிற போராட்டமும் இன்னும் கேரளத்திலே நடக்கிற போராட்டமும் இந்த நாட்டினுடைய அரசை கைப்பற்ற கம்யூனிஸ்ட் தோழர்கள் எடுக்கும் முயற்சியைத் தான் காட்டுகின்றன. இந்தப் பகுதிகளில் உள்ள விவசாயக் கூலிகளை அதிலும் விவசாய அரசாங்கத்திலே 'டிஸ்சேட்டிஸ்பைடு எலிமெண்ட்ஸ்' என்று ஆங்கிலத்திலே சொல்லுவார்களே அதைப் போன்ற அதிருப்தி மனத்தோடு இருப்பவர்களைக் கண்டுபிடித்து அவர்களிடம் சென்று அவர்களை எல்லாம் அங்கே உள்ள நிலச்சுவான்தார்களுக்கு எதிராக, அதே சமயத்தில் அரசாங்கத்திற்கும் எதிராகத் திருப்பிவிட்டு இந்த நாட்டில் தங்களுடைய ஆட்சியை ஆரம்பிப்பதற்காக கம்யூனிஸ்ட்கள் செய்கிற ஒரு பெரிய போராட்டம் என்பதை நாம் மனதிலே வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அன்மையில் நாகிரெட்டி அவர்களை தெலுங்கானாவில் ஒருவர் கேட்டார். "நீங்கள் புரட்சி வேண்டும் என்று சொல்லுகிறீர்கள். விவசாயத் துறையில் மா-சே-துங் சொன்னதைப் போல கிராமத்தில் இருந்து ஆரம்பித்து நகர்புறத்தைக் கைப்பற்ற வேண்டும் என்பதன் அடிப்படையில் ஒரு புரட்சி இந்தியாவில் நடக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறீர்களா" என்று கேட்டதற்கு அவர் என்ன பதில் சொன்னார் தெரியுமா? தெலுங்கானா புரட்சியை செய்ய முடியுமானால் நிச்சயமாக அதை செய்யத் காத்திருக்கிறேன் என்று அவர் பதில் சொல்லியதாக பத்திரிகையிலே படித்தேன். நீங்களும் படித்திருக்கலாம். அதே போல திருவனந்தபுரத்திலே இடதுசாரி தலைமையில் உள்ள முற்போக்காளர் ஒருவர் சொன்னார். அவர் மீது 5-0 p.m.
மார்க்சிஸ்ட் கட்சிக்காரர்களே நடவடிக்கைகூட எடுத்தார்கள். அதற்கு காரணம் ஒரு ஊரில் திருடியவர்களுக்கு எல்லாம் இவர் தன் வீட்டில் பாதுகாப்பு கொடுத்ததாகவும், அந்த திருடர்களுக்கு ஏன் இடம் கொடுத்தீர்கள் என்று கேட்டதற்கு திருடர்கள் நல்ல காரியத்தைச் செய்கிறார்கள்; இந்த நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிற சமுதாய ஏற்றத் தாழ்வில் மேலே இருப்பவர்களுக்கும் கீழே இருப்பவர்களுக்கும் இடையே இருக்கிற வித்தியாசத்தைப் போக்குகிறார்கள், இந்தத் திருடர்கள் தான் சமுதாயத்திலே ஒரு பெரிய புரட்சியை உண்டாக்கி என்னுடைய தத்துவத்திற்கு உன்னதமான

எடுத்துக்காட்டாக இருக்கிறார்கள்; எனவே என்னை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் இருந்து விலகக் கூடாது என்று கேரளத்தைச் சேர்ந்த தாஸ் என்பவர் சொன்னதாக பத்திரிகையிலே படித்தேன். அண்மையில் கோவையில் இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்னால் நடந்த பெரியதொரு மாநாட்டில் கலந்து கொண்ட கம்யூனிஸ்ட் தோழர் ஒருவர் சொன்னார், "நிலச்சுவான்தார்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் இடையே போராட்டம் நடந்தால் அந்தப் போராட்டத்தில் அரசாங்கம் நிச்சயமாகக் கலந்து கொள்ளக் கூடாது" என்று. கலந்து கொண்டால் இந்த அரசாங்கம் ஜனநாயக அரசாங்கம் அல்ல என்று அந்த கம்யூனிஸ்ட் தோழர் சொன்னார். இடதுசாரி கம்யூனிஸ்ட்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் நம்முடைய ஆட்சிக்கு உறுதுணையாக இருப்பார்கள் என்று ஆட்சியாளர்கள் சொல்லிக் கொண்டாலும் நம்முடைய திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியைப் பற்றி இடதுசாரி கம்யூனிஸ்ட் தோழர்கள் என்ன உண்மையான கருத்தை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அண்மையில் சென்ற டிசம்பரில்---எர்ணாகுளத்தில் கூடிய அவர்களின் கட்சி மாநாட்டில் நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தைப் பார்த்தால் புரிந்து கொள்ளலாம். தமிழ்நாடு இடதுசாரி கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தீர்மானமாக திருச்சியிலே இருந்து அந்தத் தீர்மானம் சென்றது. அந்தத் தீர்மானத்திலே அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள் என்றால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்பது ஜனநாயகத்தில் உள்ள ஒரு பிற்போக்குச் சக்தி. அதுவும் தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமான சக்தி. இந்தச் சக்தியை மற்ற எல்லாவிதமான எதிர்க்கட்சிகளோடும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கக் கூடாது. இந்தியாவில் இருக்கிற மற்ற எதிர்க்கட்சிகள் எல்லாம் ஒரு மாதிரி என்றால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மட்டும் காங்கிரசோடு ஒட்டிப் போக வேண்டும் என்று நினைக்கிற கட்சி. அதனால்தான் மத்திய அரசாங்கத்திலே இருக்கிற காங்கிரஸ்காரர்கள் கூட திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்றால் ஓரளவு அனுதாபத்தோடு நடப்பதும், அவர்களிடம் இவர்களும் ஓரளவு அனுதாபத்தோடு நடப்பதுமான காட்சியைப் பார்க்கிறோம் என்று எர்ணாகுளம் மாநாட்டிற்கான தி.மு.க. வைப்பற்றிய தீர்மானத்தை திருச்சி இடதுசாரி கம்யூனிஸ்ட் தோழர்கள் அனுப்பி வைத்தார்கள். அந்த இடதுசாரி கம்யூனிஸ்ட்கள் நாடு முழுவதும் ஏற்படுத்தி வருகிற ஒரு பிரச்சனையின் ஒரு பகுதி தான் தஞ்சைப் பிரச்சினை கூட. அவர்கள் அப்படிச் செய்வதற்கு இன்னொரு முக்கியமான காரணம் அடுத்த தேர்தலில் திமுக மெஜாரிட்டியோடு வரக்கூடாது என்பது தான். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி இன்னும் 20 ஆண்டுகள் இருக்கும் என்று சொல்லி, இல்லை இல்லை 15 ஆண்டுகள் தான் இருக்கும், காரணம் அண்ணா அவர்கள் இல்லாதது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் ராகவானந்தம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். தீர்க்க தரிசனத்தோடு அவர் அப்படி புள்ளி போட்டிருக்கிற போது, கம்யூனிஸ்ட்கள் போட்டிருக்கிற புள்ளியோ வேறுபட்டது என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். வலதுசாரி கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் திருநெல்வேலியில் பேசுகிற போது ஒரு கணக்கைச் சொன்னார். "திராவிட முன்னேற்ற கழக

ஆட்சி இந்த 5 ஆண்டுகளோடு முடிந்து போய்விடும். அடுத்து வருகிற தேர்தலில் காங்கிரஸ்காரர்கள் 80--90 இடங்களைப் பெறுவார்கள். தி.மு.க.வினர் 80-90 இடங்களைப் பெறுவார்கள். நாங்கள் ஒரு 50, 60 இடங்களைப் பெறுவோம். அந்த நிலையில் ஒரு 'கொயலிஷன்' என்று சொல்லுகிற கூட்டுச் சர்க்கார் ஆட்சி தான் தமிழகத்தில் வரும். அதற்கான நடவடிக்கைகளில் தான் நாங்கள் ஈடுபட்டு வருகிறோம்" என்று திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் திருநெல்வேலியில் பேசியதாக பத்திரிகையிலே செய்தி வந்தது. எனவே தான் திமுக நண்பர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்வேன். இன்றையதினம் கம்யூனிஸ்ட்கள் செய்கிற இந்த போராட்டத்தின் நிலைமை என்ன என்றால் அடுத்த முறை இந்த நாட்டில் ஒரு கூட்டாட்சியை அமைக்கவும், அதற்கு முன்னால் அந்த ஆட்சி அமைகிற வரை தங்களுக்கு வேண்டியவர்களைக் கைக்குள் போட்டுக் கொண்டு, பின்னால் தங்கள் ஆட்சியை கொண்டு வருவதற்கான காரியத்தைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைத் தான் தஞ்சையில் கம்யூனிஸ்டுகள் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே கணபதியாப்பிள்ளை ரிப்போர்ட் என்னவாக இருந்தாலும் அது 6 படியோடு முடியப் போவதில்லை. 6, 7 ஆகும். ஏழிலிருந்து எட்டாகும். 8, 10-க்கும் போகும். தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் அங்கே கிராமங்கள் மிகவும் ஏராளம். அங்குள்ள என்னைப் போன்றவர்களுக்கே கூட எல்லா கிராமங்களும் தெரியாது. பல இடங்களில் 20, 30 மைல்கள் உள்ளே சென்றால் தான் கிராமங்களுக்கே போய் சேர முடியும். தனியாக பல சந்தர்ப்பங்களில் நான் சென்ற போது எங்கே பயங்கரமான நிலைமை ஏற்பட்டது. இது அரசாங்கத்திற்கும் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் 100, 150 விவசாயிகளைக் கொண்ட ஒரு தொண்டர் படையை இடதுசாரி கம்யூனிஸ்ட்கள் ஏற்படுத்தி அவர்களுக்கு தினமும் கவாத்து பயிற்சி கொடுத்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் சிவப்பு அரைக்கால் சட்டையும், மேல் சட்டையும், கையிலே ஒரு குறுந்தடியும் கொடுத்து ஒரு செஞ்சேனையை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். நாகப்பட்டினம் தாலுக்காவில் 15,000, 20,000 பேருக்கு மேல் அந்த செஞ்சேனையில் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். காலையிலும் மாலையிலும் அவர்களுக்கு என்ன வேலை என்றால் நிலச்சுவான்தார்கள் இருக்கிற இடங்களில் கவாத்துப் பழகுவது. அவர்கள் கவாத்து பழகுகிற தோரணையைப் பார்த்தே அங்கே உள்ள நிலச்சுவான்தார்கள் அந்த அந்த இடத்தை விட்டு ஓடுகிற வகையில் நிலைமையை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஒரு லட்சம் பேர் நாங்கள் இருக்கிறோம் என்று பி. இராமமூர்த்தி அவர்கள் ஒரு முறை குறிப்பிட்டார்கள். அவ்வளவு இருக்கும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. அவர்கள் பேச்செல்லாம் காற்றடித்த பலூன் போல் இருக்கும் அவ்வளவு தான். அவர்கள் நிலைமையை நாகர்கோயிலில் பார்த்தோம். ஆனால் அவர்கள் இன்றையதினம் இந்தச் சூழ்நிலையை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் உணர வேண்டும் என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்] [22nd February 1969

நிலச்சுவான்தாரர்களுக்காக நான் பேசுகிறேன் என்று நீங்கள் தவறாக நினைக்கக் கூடாது. நிலச்சுவான்தார்கள் என்றால் யாரோ பெரிய பணக்காரர்கள், 2,000 வேலிக்காரர்கள் என்ற எண்ணம் மக்கள் மனதிலே இருக்கிறது. இன்றையதினம் தஞ்சை மிராசுதார்களின் நிலைமை மிகவும் மோசமானதாக இருக்கிறது. அங்கே இண்டஸ்டிரியல் இன்வெஸ்ட்மெண்ட் பேங்கின் கிளை ஆரம்பிக்கப்பட்ட போது—4, 5 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால்—தஞ்சை மாவட்டத்திலே உள்ள மிராசுதார்களுக்கு நிறைய பணம் இருக்கிறது லட்சக்கணக்கிலே பணம் அதற்கு குவியும் என்று எதிர் பார்த்தார்கள். ஆனால் 6, 7 லட்சத்திற்கு மேல் பணம் அங்கே புரளவில்லை. இன்றையதினம் தஞ்சையிலே நிலச்சுவான்தாரர்களாக உள்ளவர்களுக்கு எல்லாம் நல்ல வெற்றிலை பெட்டியும், அங்கவஸ்திரமும் இரட்டை மாட்டு வண்டியும் தான் சொந்தமாக இருக்கிறதே தவிர கையிலே பணம் இல்லை.

1961-ம் ஆண்டு அரசாங்கக் கணக்குப்படி தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள மொத்த நிலச்சுவான்தாரர்களை கணக்குப் பார்த்தால் மொத்தம் 6¼ லட்சம் பேர்கள் நிலச்சுவான்தார்களாக இருந்தார்கள். நான் சொல்வது 61-ல் வந்த கணக்கு. அதாவது சீலிங் வருவதற்கு முன்னால் இருந்த நிலைமை. இன்றுள்ள நிலைமையில் 8, 9 லட்சம் பேர் இருப்பார்கள். எங்கள் பக்கத்தில் 6¼ எக்கர் என்பதை ஒரு வேலி என்று குறிப்பிடுவார்கள். அப்படி 6¼ ஏக்கர் அல்லது ஒரு வேலிக்கு குறைவாக நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் ஏறக்குறைய 7½ லட்சம் பேர் இன்றைய தினம் இருப்பார்கள். அவர்களிடம் உள்ள நிலம் 90 சதவிகித நிலம். அப்படி 6¼ ஏக்கர் அல்லது ஒரு வேலி நிலம் வைத்திருப்பவர்களின் வருஷ சம்பாத்தியம் என்ன என்றால் 750 ரூபாய் முதல் 1,000 ரூபாய் இருக்கும். 1,000 ரூபாய் வந்தால் அவர்கள் எல்லாம் சௌகர்யமானவர்கள். ஐந்து வேலி அல்லது 30 ஏக்கருக்கு மேல் வைத்திருந்தவர்கள் 61 கணக்குப்படி 3,300 பேர் தான். அங்கே சமயத்தில் நிலம் இல்லாத விவசாயத் தொழிலாளர்கள் என்று சொல்லுகிறபோது அவர்கள் ஏதோ லட்சக்கணக்கில் இருப்பதாக கம்யூனிஸ்ட்கள் கதை கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தஞ்சை மாவட்ட கணக்குப்படி நிலச்சுவான்தார்கள் மொத்தம் 6¼ லட்சம் பேர். ஆனால் நிலமற்ற விவசாயத் தொழிலாளர்களோ 3¼ லட்சம் பேர் தான். சென்னை மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையிலும் நிலச்சுவான்தார்கள் 33 லட்சம் பேர்; நிலமற்ற விவசாயத் தொழிலாளர்கள் 28 லட்சம் பேர். ஆகவே நிலமற்றவர்களைக் காட்டிலும் நிலச்சுவான்தார்கள் தான் அதிகமான எண்ணிக்கையில் இருக்கிறார்கள்.

அரசியல் காரணத்துக்காக பார்த்தாலும் கூட, வோட்டுக் கணக்கைப் பார்த்தாலும், இந்த நிலச்சுவாந்தார்களுக்குத் தான் நன்மை கிடைக்கவேண்டும். ஆனால் நிலச்சுவாந்தார்கள் மிகவும் கஷ்டமான நிலையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்போது அங்கேயுள்ள விவசாயக் கூலிகள் தங்கள் கூலியை 4 படியிலிருந்து 6 படி ஆக்குங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். 4 படி கூலி என்றால் ஒரு ஆள் சம்பாதிப்பது ரூ. 5-35. 6 படி கூலி என்றால், ஒரு ஆளுக்கு ரூ 7-50 கிடைக்கும். மத்திய அமைச்சர் திரு ஹாத்தி

22nd February 1969] [திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

கூறுகிறார்கள், விவசாய கூலிக்கு மத்திய அரசு நிர்ணயித்துள்ள கூலி தினம் ஒன்றுக்கு ரூ. 3-70 என்று. அதே கூலியை மாநில அரசும் நிர்ணயிக்கவேண்டும் என்று தெரிவித்துள்ளார்கள். ஆனால் இங்கே ரூ. 7-50 வரை கூலி வேண்டும் என்கிறார்கள். 2 ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுத்தால், நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 120. வருவாயில் குறைவு ஏற்படும். ஆயிரம் ரூபாய் கிடைக்கிறது என்று வைத்துக்கொண்டால் அதில் 120 ரூபாய் குறையும். இந்த நிலையை எண்ணிப் பார்க்கின்றபோது நிலச்சுவாந்தார்கள் சற்று வேகமாகச் சண்டை போடுகிறார்கள். நான் இந்த அவையிலே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவதெல்லாம், இடதுசாரி கம்யூனிஸ்டுகளைப் பொறுத்த வரையில் கொஞ்சம் ஜாக்கிரதையாக இருங்கள் என்பது தான் நமது முதலமைச்சராக மாண்புமிகு கருணாநிதி வந்தவுடன் மிகுந்த மகிழ்ச்சி அடைந்தவர்களில் நானும் ஒருவன். ஏனென்றால் அவர் எப்பேர்ப்பட்டவர் என்பதை தெரிந்தவன் நான். அவர் காரியத்தில் உறுதி படைத்தவர் என்ற எண்ணம் எனக்கு மட்டுமல்ல, நாட்டில் பெரும்பாலானவருக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த விஷயத்தில நியமிக்கப்பட்டுள்ள கமிஷன் செய்யும் முடிவு எதுவாக இருந்தாலும் 6 படியாக இருந்தாலும், 8 படியாக இருந்தாலும் Minimum Wages Act கீழ் அந்தக் கூலியை இரு தரப்பும் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று முடிவு செய்து, அதை ஏற்றுக்கொள்ள யார் மறுத்தாலும், நிலச்சுவான்தார்கள் மறுத்தாலும் விவசாய கூலியாட்கள் மறுத்தாலும் திடமாக கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடிய உறுதியான ஒருவர் முதலமைச்சராக வந்திருக்கிறார் என்ற மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்து, ஆளுநர் உரையின் மீது பேச எனக்கு வாய்ப்பு அளித்ததற்கு என்னுடைய நன்றியை தெரிவித்து பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. டி. கே. சுப்பையா: கவர்னர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களின் உரையின் பேரில் ஒருசில வார்த்தைகளை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்

இன்றைய புதிய அமைச்சரவையில் உணவு மந்திரியாகவும், விவசாய மந்திரியாகவும் ஒருவரே இருப்பது ஒரு சில விஷயங்களுக்கு, குறிப்பாக விவசாயிகளுக்கு நன்மை பயப்பதாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். கொள்முதல் செய்யும் விஷயத்தில், திருச்சி மாவட்டத்தில் விவசாயிகள் மத்தியில் பெரும் கவலையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. காங்கிரசு கட்சியைச் சார்ந்த நான் கொள்முதலுக்கு விவசாயிகள் நெல் அளக்கவேண்டும் என்பதில் ஒரு முனைவாக இருப்பவன். ஆனால் அதில் உள்ள குறைபாடுகளை எடுத்துச்சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏற்கனவே உணவு அமைச்சராகவும் தற்போது நிதியமைச்சராகவும் இருப்பவர், ஒரு ஏக்கருக்கு உட்பட்டவர்களுக்கு லெவி கொள்முதல் கிடையாது என்று திட்டவட்டமாகத் தெரிவித்திருந்தார்கள். அவ்வாறு இருக்கும் போது 50 செண்ட் நிலம் உள்ளவர்களிடம் கூட கசக்கி பிழியக் கூடிய முறையில் களத்துமேட்டிலிருந்து நெல்லை வீட்டுக்கு எடுத்துச் செல்லமுடியாத நிலையில் சென்று

அதிகாரிகள் செய்து வருகிறார்கள், ஆகவே இந்த சந்தர்ப்பத்தில், புதிய உணவு அமைச்சர் அவர்கள், தற்போது எவ்வளவு நிலம் உள்ளவர்கள் எவ்வளவு நெல் கொள்முதலுக்கு அளிக்க வேண்டும் என்பதை நிர்ணயித்து பத்திரிகை மூலமாக அறிக்கை வெளியிடுவது மிகமிக அவசியம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். நெல் விளைக்கப்படாத நிலங்களுக்கும் கூட சேர்த்து நெல் அளக்கவேண்டும் என்று கொள்முதல் அதிகாரிகள் கேட்கிறார்கள். இந்த விஷயத்தையும் தெளிவுபடுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இம்மாதிரி நெல் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு இடையூறுகள் தருவார்களேயானால், நான் ஏற்கனவே இந்த அவையில் தெரிவித்திருப்பது போல, நெல் பயிரிடக்கூடிய விவசாயிகள், பணம் வருவாய் தரக்கூடிய பொருளை விவசாயம் செய்ய முற்படுவார்கள். அவ்வாறு முற்பட்டால், நமக்கு உணவு நெருக்கடி ஏற்படும். ஆகவே விவசாயிகளை ஊக்குவிக்கின்ற முறையில், மாநிலத்தில் ஏற்பட்டுள்ள உணவு தட்டுப்பாட்டை போக்குகின்ற முறையில், அரசு தன்னுடைய கொள்முதல் கொள்கை என்ன என்பதை தெளிவுபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

5-20 p.m. அடுத்தபடியாக, இப்போது தொழிலாளர்கள் பிரச்னைப் பற்றி அங்கத்தினர் குறிப்பிடும்போது எனக்கு ஒரு மிக்க மகிழ்ச்சி. அவர்கள் சொன்னார்கள், தொழிலாளர்கள் சங்கமே எங்கள் கட்சியில் இல்லை என்று. அவர்கள் இந்த அளவுக்காவது தொழிலாளர்கள் பிரச்னையை ஆராய்ந்து இருக்கிறார்களே என்று எண்ணி மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இப்போது சில பிரச்னைகளை இந்த ஆட்சிக்குத் தெரிவித்து, நல்ல பரிகாரம் தேட வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது எங்கே பார்த்தாலும் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம். ஏற்கனவே அங்கத்தினர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள், ஏற்கெனவே இருந்த மந்திரிசபை நல்ல ஒரு திட்டத்தை வகுக்காத காரணத்தால் நான் பல தொழிற்சாலைகளில் தகராறுகள் ஏற்பட்டு இப்போது மூடிக் கிடக்கிறது என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். இப்போதாவது நீங்கள் சிந்தியுங்கள். இப்போது மூன்று சர்க்கரை மில்லை இந்த நாட்டில் துவக்க இருக்கிறார்கள். இந்தத் தருணத்தில் நீங்கள் சிந்திக்க வேண்டியது சர்க்கரை மில்லைப் பற்றி. கடந்த மாதத்தில் எங்கே பார்த்தாலும் சர்க்கரை ஆலைகள் மூடப்பட்டன. அது எவ்வாறு இருக்கிறது என்பதைப் பற்றி எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். சர்க்கரை தொழிலாளிகள் வேலை நிறுத்தத்தின் போது, கரும்பு வெட்டினது ஒரு சீசனில் தான் வெட்ட முடியும். ஒரு வருஷத்தில், 12 மாதத்தில், 3-4 மாதம் தான் கரும்பு சீசன். அந்த காலப் பருவத்தில் நிறைந்து தொழிலாளர்கள் ஸ்டிரைக்கில் ஈடுபட்டதன் காரணமாக பல்லாயிரக் கணக்கில் வெட்டப்பட்ட கரும்பு காய்ந்து போய்விட்டது. கோத்தாரி சர்க்கரை ஆலையின் வேலை நிறுத்தத்தை கம்யூனிஸ்ட்கள் தூண்டிவிட்டதனால், பல்லாயிரக்கணக்கான

ரூபாய் விவசாயிகளுக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டது. கரும்பு காய்ந்து விட்டால், பணம் போய் விட்டது. கரும்பைக் கொண்டு வந்து ஆலைக்குள் வைத்துவிட்டு, ஆலை சரியாக ஓடவில்லை என்றால் சாறு பிழிய முடியாது. இது ஒரு தேசிய பிரச்னை. எவ்வாறு இந்த நாட்டிலே, போக்குவரத்து, தந்தி, ரயில்வே போன்ற ஸ்தாபனங்களில் ஸ்டிரைக் வந்தால், அது தேசிய பிரச்னை அவசரப் பிரச்னை என்று அவசர சட்டத்தின் மூலமாக தடை செய்யப்படுகிறதோ, அந்த விதமான அடிமையான நிலையை சர்க்கரை ஆலை தொழிலாளர்கள் பொருந்தவரையில் கொண்டு வரவேண்டும். கூலி விஷயத்தைப் பற்றியும், மற்ற பிரச்னையைப்பற்றியும் சீசனுக்கு முன்போது தீர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். இல்லையென்றால் பிரச்னையை சீசன் முடிகிறவரையில் ஒத்திப் போட்டு, அதற்குப் பிறகு அதற்கு பரிகாரம் தேடலாம். அரசாங்கம் இப்போது புதிய சர்க்கரை ஆலையை துவக்குவதற்கு முன்பாகவே இந்த தொழிலாளர்கள் பிரச்னையை எவ்வாறு தீர்ப்பது என்று முடிவு எடுக்க வேண்டும். விவசாயிகளையும் தொழிலாளர்களையும் அழைத்துப் பேசி ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும். ஸ்டிரைக் நடக்கிறபோது கரும்பு ஆலைக்குள் சேர்ந்துவிட்டு இருந்த நிலையில், நமது மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் தெரிவித்த மாதிரி ஐ.என்.டி.யு.சி; தான் ஒத்துழைப்பு கொடுத்து ஆலையை ஓட்டினார்கள். அங்கே இருந்த கம்யூனிஸ்ட்கள், அந்த ஸ்டிரைக்கில் கலந்து கொண்டு பல நாள் தொந்தரவு கொடுத்தார்கள். ஆனால் வெட்டிய கரும்பு வெட்டப்பட்ட ஒரு வாரத்திற்குள்ளாகவே காய்ந்து இருந்தது. பரிகாரம் தேடி வழி உருவாக்கியது ஐ.என்.டி.யு.சி; தொழிற்சங்கம்தான் கடமையுணர்வோடு பணியாற்றி, விவசாயிகளுக்கு ஒத்துழைப்பு கொடுத்ததற்கு நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் அந்த சங்கத்திற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அது போலவே, மெட்ராஸ் மின்சாரத்தைப் பொறுத்தவரையில் அரசாங்கம் சில தீவிரமான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டு வருகிறது. ஆனால் இதில் சில சிக்கல்கள் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. 5 வருஷத்திற்கு முன்பாகவே மின்சார மோட்டார் வாங்கி வைத்துக் கொண்டிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு இன்னும் மின்சாரம் வழங்கப்படவில்லை. அது நிர்வாகத்தில் ஏற்பட்ட தவறாக இருக்கலாம். இருந்தாலும் மின்சார போர்டும், வட்டார வளர்ச்சி குழுவும் முடிவு செய்து, அவர்கள் எந்த இடத்திற்கு எந்த பகுதிக்கு முதலில் கடன் வழங்க வேண்டுமென்று நிலைமை உருவாகி இருக்கிறது இது நல்லதும் கூட. இவ்வாறு ஒரு சில இடத்திற்குத் தான் ஏற்கனவே மோட்டார் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அந்த மாதிரி இடங்களை துரிதமாக பரிசீலனை செய்தால் மிக நன்றாக இருக்கும். ஏன் என்றால் அவர்கள் கடன் வாங்கிய காரணத்திற்காக அரசாங்கத்திற்குக் கூட பணம் கட்ட முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டது. அந்த கடனை அடைக்க அவகாசம் கேட்டுக் கொண்டதற்கு இணங்க இப்போது ஒத்தி வைத்து இருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்திற்கு வரும் வருவாய் பங்கப்பட்டு இருக்கிறது. விவசாயம் தழைக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அந்த வகையில் நல்ல முறையில் பணியாற்றி, அந்த விவசாயக் கோரிக்

கைகளை நீர்த்து இந்த நாட்டிலுள்ள பஞ்சத்தைப் போக்கி, விவசாயிகள் உற்பத்தியைப் பெருக்கி துணையாக இருப்பதற்கு வழக்க படிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தை வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன் வணக்கம்.

* திரு. வி. தங்கபாண்டியன்: மதிப்பிற்குரிய தலைவர்களே, மாண்புமிக்க கவவர்னர் பெருமானுடைய உரை மீது எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்ததற்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நிலவு இல்லாத வானம் போல், அண்ணா இல்லாத இந்த பேரவையில் நான் பேசுகிற ஒரு துர்ப்பாக்கிய நிலை ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்றாலும் கூட, முகிலைக் கிழித்து வெளிக் கிளம்பிய முழு மதி போல், இன்றையதினம் புதிய அமைச்சரவை அமைந்து இருக்கிறது நமக்கெல்லாம் ஒரு பெருமை. இந்த மாமன்றத்திலே தான் மறைந்த மாமேதை அங்கத்தினராக இருந்தார்கள். அவர்களுடைய காலத்திலே நாம் அங்கத்தினர்களாக இந்த மாமன்றத்திலே வீற்றிருந்தோம் என்ற பெருமை நமக்குண்டு.

கவர்னர் அவர்களின் இந்த உரை முன்னாள் மாண்புமிக்க முதலமைச்சராக இருந்த பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய கருத்துகளின் மீது தான் நிகழ்ந்திருக்கிறது. அண்ணா அவர்களுடைய ஆட்சி காலத்தை தமிழகத்தின் பொற்காலம் என்று என்னுடைய கன்னிப் பேச்சிலே குறிப்பிட்டுச் சொன்னேன். கிரேக்க நாட்டிலே பெரிக்ளிஸ் ஆண்ட காலத்தை பொற்காலம் என்று சொல்வார்கள். ரோம் நாட்டை அகஸ்டஸ் ஆண்ட காலத்தை பொற்காலம் என்று கூறுவார்கள். தமிழ் நாட்டிலே சோழன் ஆண்ட காலத்தை பொற்காலம் என்று சொல்வார்கள். இங்கிலாந்திலே முதலாவது எலிசபெத் ஆண்ட காலத்தை பொற்காலம் என்று சொல்வார்கள். அதைப்போல, தமிழகத்தை ஆண்ட அண்ணாவின் காலத்தை பொற்காலம் என்று சொல்கிறோம்.

பொற்காலத்தைப் பல காரணங்களை ஒப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். மொழி வளர்ந்து இருக்க வேண்டும். நாட்டிற்கு தனி உரிமை கோரிக்கப்பட்டு இருக்க வேண்டும். இந்தத் துறைகளில் எல்லாம் மாண்புமிக்க பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இந்த நாட்டிற்கு பல்வேறு விதமான ஆக்க பணியினை ஆரம்பித்து வைத்தார்கள். பாரதியார் சொன்னார்கள். "யாமறிந்த மொழிகளிலே, தமிழ் மொழி போல் இனிதாவதெங்கும் காணோம்" என்று பாட்டாகத் தான் பாடிவிட்டுச் சென்றார்கள் அந்த தமிழ் மொழிக்கு இனிமை மட்டுமல்ல, உயிர் மட்டுமல்ல, அதற்குச் சட்ட பூர்வமான அந்தஸ்து கொடுத்து, தமிழகத்திலே தமிழ் மொழியை ஆட்சி மொழியாக்கிய பெருமை அறிஞர் அண்ணா அவர்களைத் தான் சாரும். "செந்தமிழ் நாடெனும் போதினிலே, இன்பத்தேன் வந்து பாயுது காதினிலே" என்று வெறும் பாட்டாகத்தான் பாடிவிட்டுச் சென்றார் பாரதியார். அதை தேசீய கோட்பாட்டின் எழுச்சி கீதமாகப் பாடினார்கள். தமிழ் நாட்டை செந்தமிழ்

நாடாக ஆக்கிய பெருமை அறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்குத்தான் உண்டு. இதைப்போல் பல்வேறு விதமான ஆக்க வேலைகளை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தன்னுடைய ஆட்சி காலத்திலே செய்து இருக்கிறது என்பதை மாண்புமிக்க கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் நாம் கண்டோம்.

இங்கே எதிர்க்கட்சி வரிசையில இருந்த பல்வேறு உறுப்பினர்கள், முன்னேற்றக் கழக அரசு பல்வேறு விதமான பணிகளை செய்து விட்டது, பல்வேறு விதமான ஆக்க வேலைகளை செய்யவில்லை என்று குற்றம் சாட்டிப் பேசினார்கள். ஒரு அரசு தான் போட்ட சட்டத்தாலும், திட்டங்களாலும் தான் மக்களுக்கு நல்வாழ்க்கையை ஏற்படுத்த முடியும். முன்னேற்றக் கழகம் தான் போட்ட சட்டத்தின் மூலமாக ஏழைகள் வாழ்வதற்கு, விவசாய தொழிலாளர்களுக்கும் வழி வகை ஏற்படுத்தி இருக்கிறது.

கவர்னர் உரையில், முதன் முதலாக நாம் விவசாயத் துறையில் ஏராளமான கஷ்ட நஷ்டங்களையும், இடர்ப்பாடுகளையும் சந்தித்து முன்னேறியுள்ளோம் என்பதைப் பற்றி குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. இத்தகைய கஷ்ட நஷ்டங்களுக்கிடையேயும் முன்னேற்ற கழக அரசு எந்த அளவுக்கு மக்களுக்கு உதவி செய்ய முடியுமோ அதே அளவுக்கு செய்து இருக்கிறது.

பருவமழை தவறியிருக்கிறது. தென்மேற்கு பருவக்காற்றிலும் வடகிழக்குப் பருவக்காற்றிலும் கிடைக்க வேண்டிய பலன் இந்த ஆண்டு கிடைக்கவில்லை என்றாலும், மழை பெய்யவில்லை, என்ன செய்வது என்று இயற்கையின் மீது பாரத்தைப் போட்டு விட்டு தூங்கியிருக்கவில்லை. முடிந்தளவு தஞ்சைத் தரணியில் 5-30 p.m.
உணவு தருகின்ற அந்த புண்ணிய பூமியில் எந்த அளவுக்கு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு செய்து இந்த மாநிலத்தின் பல்வேறு பகுதிக்கும் அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு செங்கற்பட்டு, வட ஆற்காடு மாவட்டம் ஓரளவு நிறைவு பெற்ற மாவட்டங்களாக இருந்தன. இன்று அந்த மாவட்டங்கள் நிறைவு பெற்றிருக்கவில்லை. அவற்றிற்கும் கூட தஞ்சைத் தரணியிலிருந்து உணவு வர வேண்டியிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலையில் மக்களின் வேதனையைப் புரிந்துகொண்டிருக்கிறது. இதை மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். மேலும் மேலும் இக்கட்டான சூழ்நிலைக்கு அரசை ஆளாக்க வேண்டுமென்று எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் எண்ணுவதை விட்டு உண்மையில் இந்த அரசு வகுத்திருக்கும் திட்டங்களுக்கு தங்களுடைய ஆக்கபூர்வமான ஆதரவைத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்னுடைய கவனஈர்ப்புத் தீர்மானத்தில் கூட, முன்னாள் உணவமைச்சர் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் உண்மை அங்கு அப்படியில்லை. ராமநாதபுரம் பரம்பரை பரம்பரையாக வானம் பார்த்த பூமியாக இருக்கிறது. அந்த மாநிலத்துக்கு ஒரு மாற்றம் ஏற்படுத்தித் தீர வேண்டும். ஒவ்வொரு தாலுக்காவுக்கு நிரந்தரமான நீர்த்தேக்கங்கள் ஏற்படுமளவுக்கு வட்டம் தோறும் இருக்கிற ஆறுகளை பயன்

படுத்தி அதை ஆக்க பூர்வமானதாகச் செய்தாகவேண்டும். ஒவ்வொரு ஆண்டும் மழையில்லை, வரியைத் தள்ளுங்கள், வஜா செய்யுங்கள் என்று அரசாங்கத்துக்கு வேண்டுகோள் விடுக்கும் நிலையில் 25 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக ராமநாதபுரம் மக்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த அரசு ஏழைகளின் அரசு. அரசு மக்களின் இந்த எண்ணத்தை ஈடேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அருப்புக்கோட்டை பகுதியில் உள்ள கிருதுமால் கால்வாய், முதுகுளத்தூர் பகுதியில் உள்ள நாராயண காவேரி, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் உள்ள பிலவுக்கல் கால்வாய் ஆகிய மூன்று முக்கிய கால்வாய்த் திட்டங்களை நிறைவேற்றினால், அந்தப் பகுதியில் நீர்ப்பாசனம் ஓரளவு சீர்படும் என்பதை இம்மன்றத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கல்வித்துறைக்கு ஒரு ஆலோசகர் போட்டிருக்கிறார்கள். செகண்டரி பள்ளிகளுக்கு ஒரு டைரக்டர் என்றும் ஹையர் எஜுகேஷனுக்கு ஒரு டைரக்டர் என்றும் போட்டுவிட்டு அது போதாதென்று சீஃப் எஜுகேஷன் அட்வைசர் என்றும் ஒருவரை நியமித்திருக்கிறார்கள். அதைவிட மாநில அளவில் நீர்ப்பாசன துறைக்கு ஒரு சீஃப் அட்வைசர் போட்டு மக்களிடமிருந்து வரும் கோரிக்கைகளை ஏற்று அவற்றை பரிசீலித்து அரசுக்கு தக்க ஆலோசனை கூறுமளவுக்கு இருந்தால் அது பயனுள்ளதாக இருக்கும்.

எனக்கு முன் பேசிய ராகவானந்தம் அவர்கள் அரசு ஊழியர்கள் பிரச்னையைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். இந்த அரசு ஒரு ஆண்டிற்குள் இரண்டு சம்பள உயர்வைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்காக ஊழியர்கள் நெஞ்சார வாழ்த்துகிறார்கள். அத்துடன் இன்னும் ஒன்று செய்தால், இன்னும் இந்த அரசுக்குத் தங்கள் மனப்பூர்வமான பாராட்டை தெரிவிக்கக்கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதுதான் சம்பளக் கமிஷன் அமைப்பது. கேரளத்தில் இரண்டு முறைக்கு மேல் சம்பளக் கமிஷன் போடப்பட்டு சம்பள உயர்வு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. முன்பு மாண்புமிகு நிதியமைச்சராக சுப்ரமணியம் அவர்கள் இருந்தபோது இதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு இன்னும் ஐந்தாண்டு காலத்திற்குள் மீண்டும் சம்பள கமிஷன் அமைக்கப்பட்டு மாநில அரசு ஊழியர்கள் கோரிக்கை கவனிக்கப்படுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதுவரையில் இரண்டாவது சம்பள கமிஷன் அமைக்கப்படவில்லை. அதை அமைத்து அரசு ஊழியர்களின் கோரிக்கைகள் கவனிக்கப்பட வேண்டும்.

கல்வித் துறையில் பல மாற்றங்கள் இருந்தாலும் கூட அடிப்படை மாற்றம் ஏற்பட வில்லை. மாவட்ட கல்வி அதிகாரிகள் போடப்பட்டிருக்கிறார்கள். எனக்கு முன் பேசிய மதிப்பிற்குரிய ஆசிரிய நண்பர் திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். சின்ன பிரச்சனையாக இருந்தாலும்கூட அதைத் தீர்த்துக் கொள்ள தலைநகருக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது. முதுகுளத்தூரில் ஒரு ஆசிரியர் பாதிக்கப்பட்டால் இங்கே வந்துதான் முடிவு எடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. அங்குள்ள டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர்

ஆஃப் ஸ்கூல்ஸ், மாவட்டக் கல்வியதிகாரி, தலைமை அதிகாரியாரும் அந்தப் பிரச்சினைக்கு முடிவு கூறமுடியாத சூழ்நிலை இன்று இருக்கிறது. மாவட்டக் கல்வி அதிகாரிக்கு அதிகமான அதிகாரங்களும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மாவட்டங்களில் உள்ள பள்ளிகள் முழுவதும் அவர் கையில் இருக்கின்றன. ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் 140 உயர்நிலைப் பள்ளிகள், அவற்றின் ஆசிரியர்கள் மாறுதல், வேலை நியமனம் ஆகிய அனைத்துப் பொறுப்பும் இந்த தனி அதிகாரியின் கையில் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதால் சுய நலத்திற்கோ, மாறுபட்ட கருத்துக்களுக்கோ அவற்றைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். அதைத் தடுத்து நிறுத்தி ஆசிரியர்களின் கோரிக்கைகளை அப்பீல் செய்ய வாய்ப்பில்லை. அதற்காகத்தான் மாவட்ட அளவில் ஒரு கமிட்டி அமையவேண்டுமென்கிறேன். பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆசிரியர் மாற்றங்களைப் பரிசீலிக்க ஒரு கமிட்டி யிருப்பதைப்போல மாவட்ட கழக உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் மாற்றம் நியமனம் ஆகியவற்றிற்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அதிகாரம் ஒரு தனிப்பட்ட கல்வி அதிகாரியின் கீழ் இல்லாமல் ஒரு கமிட்டி மூலமாக அவை நிறைவேறும்படி செய்யவேண்டும். கல்வித் துறையில் சிவப்பு நாடா முறை தாராளமாக பின்பற்றப்படுகிறது. தனியார் பள்ளிகளிலும் கல்லூரிகளிலும் வியாபார நோக்கம் பின்பற்றப்படுகிறது. எந்தெந்த சமூகத்தின் பெயரால் அந்தப் பள்ளிகள், கல்லூரிகள் இருக்கின்றனவோ அந்தந்த சமூகத்தாருக்குச் சலுகை, அந்த மாணவர்களுக்குத்தான் இடம் என்ற நிலை, பொது மக்களின் வரிப்பணத்தைக் கொண்டு நடத்தப்படும் நிறுவனங்களில் இருக்க அரசாங்கம் அனுமதிக்கக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, எந்த நிலையிலும் இப்போதிருக்கிற அதிகாரிகள் மக்களின் பிரதிநிதிகளை மதிக்கின்ற மனமாற்றம் பெறவில்லை. மாவட்ட கலெக்டர்கள் மக்கள் பிரதிநிதிகள் கொடுக்கின்ற கோரிக்கைகளுக்கு தக்க பதில் கொடுக்கவேண்டும். அந்த கோரிக்கை நியாயமானதா இல்லையா என்பது பற்றியும் அதில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பதையும் பார்த்து பதில் சாதாரணமாக அவர்களிடமிருந்து வருவதில்லை. ஏதோ தங்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது என்ற எண்ணத்தில் மாவட்ட கலெக்டரும் மற்ற அதிகாரிகளும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மக்கள் பிரதிநிதிகளை மதிக்குமளவுக்கு மனமாற்றம் ஏற்படுத்தியாகவேண்டும். வெள்ளைக்காரன் காலத்திலிருந்து இன்றுவரை அதிகாரிகள் தங்களை ஒரு தனி வர்க்கமென்று எண்ணிக்கொண்டு மக்கள் அடிக்கடி தங்களைக் காண வரவேண்டுமென்றும் நினைத்து கோரிக்கைகளை விரைவில் முடிக்காமல் வீணான காலதாமதத்தை உண்டாக்குகிறார்கள். ஆகையால் திட்டவட்டமாக அரசு உத்தரவு மூலமாக அதைத் திருத்தவேண்டும். பொதுமக்கள் பிரதிநிதிகள் அதிகாரிகளை அணுகும்போது நேரடியான பதிலை கொடுக்க வேண்டுமென்ற சூழ்நிலையை இந்த அரசு ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. வி. தங்கபாண்டியன்] [22nd February 1969

நாகர்கோவில் தேர்தலைப்பற்றி சொன்னார்கள். உண்மையான பெருந்தன்மையிருந்தால் நாகர்கோவில் தேர்தலில் போட்டியிட்ட காமராஜருக்கு எதிராக யாரையும் நிறுத்தியிருக்கக்கூடாது என்று சொல்லுகிறார்கள். தென் சென்னை இடைத்தேர்தல் நடந்த போது அண்ணா அவர்கள் ஒரு வேண்டுகோள் விடுத்தார்கள். 'இப்போது டில்லியில் தமிழ் மக்களின் சார்பில் அமைச்சர் ஒருவரும் இல்லை என்ற குறை பேசப்படுகிறது, வெளிப்படையாகக் கூறுகிறேன், மதிப்பிற்குரிய நண்பர் சுப்பிரமணியம் அல்லது காமராஜர் இங்கு நிற்பதாக இருந்தால் தன்னுடைய கட்சியின் சார்பாக யாரையும் நான் நிறுத்தவில்லை' என்று பெருந்தன்மையோடு தெரிவித்தார்கள். அதைப் பார்த்தும் இன்று நாகர்கோவிலில் காமராஜர் நிற்கிறாரே போட்டியிடலாமா என்கிறார்கள். தென்சென்னையில் அண்ணா அவர்களுடைய வேண்டுகோளை ஏற்றிருந்தால் நாகர்கோவிலில் அது இருந்திருக்காது. நாகர்கோவிலில் நடைபெற்ற தேர்தல் வேலை குறித்து பேசப்பட்டது. இதே முறையில் இருக்கிற முத்து அவர்கள் தங்கியிருந்த விடுதி அங்கே தாக்கப்பட்டிருக்கிறது நான் அன்றைய தினம் அங்கு இருந்தேன். அப்போது முத்து அவர்கள் தன் சொந்த ஊரான மதுரைக்கு வந்துவிட்டார்கள் ஆனால் நாகர்கோவிலில் அவர் தங்கியிருந்த விடுதிக்கு முன் நூற்றுக் கணக்கான பேர்கள் கூடிக்கொண்டு வாயில் வராத வார்த்தைகளைச் சொல்லி ஏசினார்கள். முற்றுகை போட்டார்கள்.

5 40 p.m. அப்போது தான் இது நாகர்கோயில் தேர்தலா அல்லது நாகாலாந்து தேர்தலா என்ற நிலைமை எழுந்தது. நண்பர் எத்திராஜுலு அவர்கள் பேசும்போது 3 கார்கள் உடைக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஆனால் உண்மையிலேயே 500 கார்கள் அங்கே உடைக்கப்பட்டன. பலருடைய விரல்கள் துண்டிக்கப்பட்டன. அங்கே ஜனநாயகத் தேர்தலே நடக்கவில்லை. இருந்தாலும் அதன் முடிவை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம். 5-ல் 3 பங்கு ஜாதியினரின் பெயரைச் சொல்லி தேர்தலில் அங்கே வெற்றி பெற வேண்டிய சூழ்நிலை காங்கிரசுக்கு ஏற்பட்டது. முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஜாதியின் பெயரால் எந்த விதத்திலும் ஜெயிக்கவில்லை. நாங்கள் இதை அறுதியிட்டுச் சொல்ல முடியும். சென்ற பொதுத்தேர்தலில் நாங்கள் பல்வேறு தொகுதிகளில் வெற்றி பெற்ற சூழ்நிலையைப் பார்த்தாலே இது நன்றாகத் தெரியும். நடந்து முடிந்த தென்காசித் தேர்தலில் கூட நாங்கள் ஜாதி அடிப்படையில் எங்கள் வேட்பாளரை நிறுத்தி வைக்கவில்லை. எனவே தான் சொல்லுகிறேன் நடந்து முடிந்த தேர்தல் நமக்கெல்லாம் ஒரு பாடமாக இருக்க வேண்டும். அது தொடர வேண்டாம் என்று காங்கிரஸ்காரர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

வெண்மணிச் சம்பவம் இதயத்தைத் தொடுகிற சம்பவம். நினைத்தாலே நெஞ்சு துடிதுடிக்கிறது. சம்பவத்தை அறிந்த உடனே அரசு ஓடோடிச் சென்று என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமோ அதை எடுத்தது. சட்டம் ஒழுங்கு பற்றி பேசுகிற காங்கிரஸ்காரர்

22nd February 1969] [வி. தங்கபாண்டியன்]

கள் இதற்கு முன்னை மறுக்கிறார்கள். சட்டம், ஒழுங்கு என்பதெல்லாம் எல்லா தரப்பினரும் சேர்ந்து காப்பாற்றப்பட வேண்டியதொன்றே தவிர அது ஒன்றும் தி.மு.க.-வுக்கு மட்டும், திராவிட முன்னேற்ற கழக அரசுக்கு மட்டும் சேர்ந்ததல்ல என்று கூறி, இந்த வாய்ப்பினை அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு என் நன்றியறிதலைக் கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஏ. பொன்னப்ப நாயுடு: தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் உரையின் மீது சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல நான் முன்வந்துள்ளேன். காலம் சென்ற முதலமைச்சர் அவர்கள் எதிர்பாராத நேரத்தில் நம்மை விட்டுப் பிரிந்ததற்காக முதற்கண் என்னுடைய ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அடுத்து இந்த கவர்னர் உரையில் தென்னார்க்காடு ஜில்லாவில் உள்ள திண்டிவனம், செஞ்சி இன்னும் அதை ஒட்டிய தாலுக்காக்களில் உள்ள பஞ்ச நிலைமையைப் பற்றி எந்தக் குறிப்பும் இல்லை. 1966-ல் கூட அங்கே ஒரு பெரிய புயல், வெள்ளம் காரணமாக நிறைய சேதம் ஏற்பட்டது. அதனால் செங்கல்பட்டு, வந்தவாசி, திண்டிவனம், செஞ்சி ஆகிய பகுதிகளில் உள்ள மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டார்கள். மீண்டும் 1967-ல் கூட அங்கே போதுமான மழை இல்லாமல் அந்தப் பகுதிகளில் எல்லாம் விளைச்சல் மிகவும் குறைந்து விட்டது. பிறகு 1968-லும் தொடர்ந்து மழை இல்லாமல் போகவே எந்த ஏரியிலும் பாசனத்திற்கு தண்ணீர் இல்லாமல் பூரா மகசூலும் சாவியாகிவிட்டது. இது சம்பந்தமாக திண்டிவனம் சப்கலக்டர் அவர்களிடம் 30-12-1968 அங்கே உள்ள விவசாயிகளில் ஒரு ஆயிரம் பேர் ஊர்வலமாகச் சென்று அவர்களுடைய குறைகளையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அப்போதே ஒரு மகஜரும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பின்னால் நானும் இந்த சபையில் ஒரு கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறேன். அந்தப் பகுதிகளில் உள்ள மக்கள் அனைவரும் விவசாயிகள் அல்லது விவசாயக் கூலிகள். இன்றைய தினம் அவர்கள் எல்லாம் உண்ண உணவு இன்றி, வேறு வேலை வாய்ப்பின்றியும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். விவசாயிகளுக்குத் தொடர்ந்து கஷ்டம் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. கையிலிருந்த பணத்தைக் கொண்டும், வேறு இடங்களில் கடன் வாங்கியும், விவசாயம் செய்தும், பெரும்பாலான கிராமங்களில் உள்ள நிலங்கள் எல்லாம் சாவியாகிவிட்டன. குறிப்பாக ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் 60 சதவீதத்திற்கு மேல் நிலங்கள் எல்லாம் தரிசாகவே இருக்கின்றன. இந்த ஆண்டில் பஞ்சை மகசூல் உட்பட எதுவும் கிடைக்கவில்லை. பருவத்தே பயிர் செய் என்பது பெரியவர்கள் வாக்கு. ஆனால் மழையில்லாமல் போகவே பருவத்தில் பயிர் செய்ய முடியவில்லை. அதனால் எல்லா நிலமும் தரிசாக இருக்கின்றன. பயிர்கள் வைத்த இடத்திலும் பெரும்பாலும் சாவியாகப் போய்விட்டன. இதை கவர்னர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு அரசாங்கம் ஏற்கனவே கொண்டு போயிருக்க வேண்டும். கவர்னர் உரையிலும் இது பற்றி குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டும்.

சென்ற சட்ட சபைக் கூட்டம் நடைபெறும்போது ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களிடமும் விவசாய அமைச்சர் அவர்களிடமும் நான் விரிவான மகஜர் ஒன்றைக் கொடுத்தேன். அதற்குப் பின்னால் சென்ற வாரம் கூடிய மந்திரி சபை அந்தப் பகுதிகளுக்கு 10 லட்சம் ரூபாய் நிவாரண வேலைகளுக்காக வழங்கியிருக்கிறது என்று நான் பத்திரிகைகளில் படித்தேன். நேற்றைய முன்தினம் கூட விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் திண்டிவனத்திற்கு வந்திருந்தார்கள். அங்கே சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள், விவசாய இயக்கியஸ்தர்கள் எல்லாம் அவரைக் கண்டு நீண்ட ஒரு மகஜரைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதிகளில் உள்ள விவசாய மக்கள் கூட இந்த தை மாதத்திலே திண்டிவனம் வந்து நகரத்தில் ஒரு படி அரிசி 2½ ரூபாய்க்கு வாங்கிக்கொண்டுபோய் ஜீவிக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு அந்த கதி என்றால் விவசாயக் கூலிகள், இன்னும் மற்றவர்களின் நிலையைப் பற்றி சொல்லவே வேண்டாம். விவசாயக் கூலிகளுக்கு வேலை இல்லாததால் அவர்களில் 100-க்கு 50 சதவிகிதம் பேர் சென்னைக்கு வந்து மூட்டை தூக்கி, வண்டி இழுத்துப் பிழைக்க ஓடோடி வந்துவிட்டார்கள். சென்ற வாரம் கலெக்டர் அவர்கள் கூட பல கிராமங்களை வந்து பார்வையிட்டார்கள். அங்கே உள்ள விவசாயக் கூலிகள் எல்லாம் என்ன செய்கிறார்கள் என்று கேட்டார்கள். அறுவடை காலமாக இருந்தால் 6 மாதம் வேலை விவசாயக் கூலிகளுக்குக் கிடைக்கும். இப்போது அதுவும் இல்லை. வேறு வேலை இருந்தாலாவது எப்படியாவது தாங்கள் பட்டினியாக இல்லாமல் சமாளித்துக் கொள்வார்கள், இப்போது அதுவும் இல்லை என்று அவரிடம் சொன்னார்கள். இதையெல்லாம் உடனடியாக பரிசீலித்து தகுந்த நிவாரண நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். வடாற்காடு, செங்கல்பட்டு ஜில்லாக்களைப் பரிசீலிக்கும்போது இந்தப் பகுதிகளையும் சேர்த்துப் பரிசீலித்து இருக்கலாம். ஆனால் தாலுக்கா மட்டத்தில் உள்ள அதிகாரிகள் எல்லாம் இதற்கு விரோதமாகவே இருக்கிறார்கள். வாய்க்கு கஞ்சி கூட கதி இல்லாமல் இருக்கிற இந்தக் காலத்தில் அங்கே உள்ள அதிகாரிகள் சர்க்கார் கடன்களை உடனடியாக வசூலிக்க வேண்டும் என்று ஜப்தி நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதும், கிராம அதிகாரிகளுக்கு வசூலைத் தீவிரமாக வசூலிக்கவில்லை என்று அபராதம் போடுவதுமாக இருக்கிறார்கள். நவம்பர் மாதத்தில் சப்-கலெக்டரிடம் அந்தத் தாலுக்காவில் உள்ள ஏரிகளிலோ தண்ணீர் கிடையாது, மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்று 1,000 விவசாயிகள் காலை [illegible] ஊர்வலமாக வந்து கொடுத்தபோது உடனடியாக இதைச் சர்க்காருக்குத் தெரிவித்து உடன் ரெவின்யூ போர்டுக்கும் தெரிவிக்கிறேன் என்று சொல்லிவிட்டு பிறகு அதை அப்படியே குப்பைத் தொட்டியில் போட்டுவிட்டார்கள். அதற்குப் பின்னால் திரும்பவும் அந்த நிலைமையை ரெவின்யூ டெவலப்மெண்ட் கவுன்சிலிடமும் ஜில்லா கலெக்டரிடமும் அரசாங்கத்திடமும் சொன்ன பிறகு இப்போது தான் விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் நேற்றைய முன்தினம் சொன்னார்கள் "23-ம் தேதி ரெவின்யூ போர்டு மெம்பர் அந்தப் பகுதிகளுக்கு

வந்து பரிசீலிப்பார்" என்று. எனவே அங்கே உள்ள மக்களின் நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. அங்கே உள்ள மக்களுக்குத் தேவையான உணவு கிடைக்க வேண்டும். அரிசி கொடுக்க முடியவில்லை என்றால் கூட கோதுமை, சோளம், கேழ்வரகு இவைகளையாவது கொடுக்க வேண்டும். விவசாயிகளுக்கும் உடனடியாக நிவாரணம் அளிக்கப்பட வேண்டும். புஞ்சை தானியங்களாவது அவர்களுக்குக் கொடுக்க அரசாங்கம் உத்திரவிட வேண்டும். அதோடு வரிவஜா செய்யவும் சர்க்கார் உத்திரவிட வேண்டும். சர்க்கார் கடன்கள், நில அடமான பேங்க், கூட்டுறவு கடன்கள் ஆகிய எல்லா கடன்களையும் ஒரு வருஷத்திற்கு வட்டி இல்லாமல் வஜா கொடுத்து அந்த வசூலை நிறுத்தி வைக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்ல. அந்த ஜில்லாவில் இன்னும் சில பகுதிகளில், குறிப்பாக உளுந்தூர்பேட்டை, சின்ன சேலம் போன்ற வறண்ட பிரதேசங்களில் இப்போதே குடி தண்ணீர் கிடையாது. அங்கே உள்ள குடி நீர் கிணறுகளையெல்லாம் ஆழப்படுத்த வேண்டும். அதோடு விவசாயிகள் எதிர்காலத்தில் விவசாயத்தை தொடர்ந்து மேற்கொண்டு உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க அங்கே உள்ள விவசாயக் கிணறுகளையும் ஆழப்படுத்த அரசாங்கம் கடன் கொடுக்க வேண்டும். புதிய கிணறுகளை அரசாங்க மான்யத்தோடு வெட்டித்தர அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர்கள் உடனடியாக அந்தப் பகுதிகளுக்குப் போய்ப் பார்த்து அந்த மக்களுக்கு ஒரு ஆறுதல் கிடைக்கும் நிலையில் எல்லா நிவாரண வேலைகளுக்கும் உத்திரவிட வேண்டும்.

மேலும் வெள்ளப் பகுதி என்று அங்கே ஒரு என்ஜினியரிங் டிபார்ட்மெண்ட் 1966-ல் இருந்து வேலை செய்து வருகிறது. ஏரி வேலைகளுக்கு எஸ்டிமேட் போட்டு இன்னும் வேலை முடியாமல் இருக்கிறது. பெரிய ஏரிகள் எல்லாம் 2 மடை 3 மடை என்று உடைத்தும் இன்னும் சீர்திருத்தம் முடியவில்லை. அதேபோல் வீடூர் அணை வெள்ளம் புயலின் போது உடைந்து விவசாயிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டார்கள். அங்கே கூட இன்னும் ரிப்பேர் சரியாக நடக்கவில்லை. மார்ச் மாதம் 30-ம் தேதியோடு வெள்ள நிவாரண டிபார்ட்மெண்டை எடுத்து விடுவதாகப் பேசப்படுகிறது. இப்போது அந்தப் பஞ்ச நிவாரண வேலைகளை கவனிக்க அரசாங்கம் அவர்களை அதிலேயே நீடித்து மராமத்து வேலை செய்ய உத்தரவு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இப்போது அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரி மூலமாக பம்ப் செட்டு கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அதற்கு மின்சார இணைப்பு கொடுக்க முடியாது என்கிறார்கள். கடன் வாங்கி கிணறு எடுத்தும் இருக்கிறார்கள். அதற்கு வட்டி கட்ட வேண்டும். மேலும் மோட்டார் வாங்க கடன் வாங்கியிருக்கிறார்கள். அதற்கும் வட்டி கட்ட வேண்டும். இம்மாதிரி இருக்கும்போது, மின்சார இணைப்பு தரமுடியாது என்று சொல்லுவது வேதனை அளிக்கிறது. ஆகையால் அந்தப் பஞ்சப் பகுதிகளுக்கு, மின்சார இலாகா

மூலம் மோட்டார்களுக்கு மின்சார இணைப்பு கொடுக்க இந்த அரசு பார்வையிட உத்திரவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. இப்போது உரம் நிறைய உள்ளது. ஆனால் அது சரியாக வினியோகிக்கப்படுவதில்லை. கிராமத்தில் கூட்டுறவு சொசைடி மூலம் உரம் வினியோகிக்கிறார்கள். பல சொசைடிகள் கொடுக்கும் உரக் கோட்டாவை எடுப்பதற்கு பணம் இல்லாமல் இருக்கிறது. அதை அரசாங்கம் பரிசீலித்து, பருவ காலத்தில் பயிர்களுக்கு உரம் கிடைக்கத் தக்க விதத்தில், பஞ்சாயத்து மூலமாகவோ, அல்லது கூட்டுறவு சொசைடிகள் மூலமாகவோ ஏற்பாடு செய்து உத்திரவு பிறப்பிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அந்த பகுதிகளில் மாடுகளுக்கு, தீவனம் கூட இல்லை. பல இடங்களில் கரம்பு சாவியாகி, மாட்டை விட்டு மேய்த்து விட்டார்கள். இரண்டு ஏக்கர் சாகுபடி செய்யும் கிணற்றில் கூட நிரந்திரமாக தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை. ஒரு பணி நேரத்துக்குமேல் மோட்டார் இறைக்க தண்ணீர் இல்லை. இந்தப் பஞ்சம் நமக்கு பெரும் சோதனையாக இருக்கிறது. அரசாங்கம் எங்கள் மாவட்டத்திற்கு பஞ்ச நிவாரணத்திற்காக ஒதுக்கியிருக்கிற 10 லட்ச ரூபாய் போதாது. கடலில் பெருங்காயம் கரைத்தது மாதிரி தான் இருக்கும். வருடத்திற்கு 10 மாதம் கூட நிலத்தில் வேலை இல்லாததால், எங்கள் பகுதி சென்னைக்குப் பக்கத்தில் இருப்பதால், விவசாயத் தொழிலாளர்கள் இங்கே வந்துவிடுகிறார்கள். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் கூட இதைபற்றி கேட்டார்கள். 100-க்கு 40 பேர் கிழவன், கிழவிகள் தான் அங்கே இருக்கிறார்கள். உடல் வலிவு இருப்பவர்கள் சென்னைக்கு ஓடி வந்துவிட்டார்கள். ஆகவே, விவசாயிகளுக்குத் தொடர்ந்து அங்கே வேலை வாய்ப்பு ஏற்படும் அளவுக்கு, நிவாரணத்திற்காக ஒதுக்கியிருக்கும் தொகையை இன்னும் 20 லட்சம் ரூபாய் அதிகரித்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். திண்டிவனம், செஞ்சி போன்ற பகுதிகளுக்கு முக்கிய கவனம் செலுத்தி நிவாரண கடைகள் திறக்க வேண்டும். நிவாரண கடைகள் திறந்தால் அரிசி கேட்பார்களே என்று கணக்குப் பார்க்காமல், அரிசியும் வழங்க வேண்டும். கிராமத்தில் உள்ள விவசாயிகளுக்கு கோதுமை, வரகு, சோளம் குறைந்த விலைக்குக் கொடுத்தால்தான் இந்த 10 மாத காலம் ஓரளவுக்கு அவர்கள் அரை வயிற்று கஞ்சி குடிக்க முடியும். அடுத்தபடியாக, பல வருடங்களாக ஓங்கூர் அணையை கட்ட வேண்டும் என்று இந்த அரசாங்கத்துக்கு நான் எடுத்துச் சொல்லி வருகிறேன். பல்லாண்டுகளுக்கு முன் அதை சர்வே செய்து 4 கிராமங்களுக்கு வெள்ளம் பாயும் என்று அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஓங்கூர் அணை என்பது இங்கிருந்து 62 மைல் தொலைவில் செங்கற்பட்டு எல்லையில் இருப்பது. நாற்பது ஏரிகள் தண்ணீர் ஓடி வீணாக கடலில் வீழ்கிறது. வீடூர் அணையைக் கட்டினார்கள். அதன் மூலம் 4,000 அல்லது 5,000 ஏக்கர் இருபோகம் சாகுபடி

யாகிறது. ஓங்கூர் அணையைக் கட்டினால், 3,000 ஏக்கர் புஞ்செய் நிலம் நஞ்செய் நிலமாக மாறும். இந்த பஞ்ச நிலைமையில் அந்த அணையை கட்டினால், அந்த பகுதி மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைப்பதோடு, உணவு உற்பத்தி பெருக வசதியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இவற்றில் இந்த அரசு கவனம் செலுத்தி, தக்க நடவடிக்கை எடுத்து, அந்த பகுதி மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பும், நிவாரணமும் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

(Thiru N. V. Natarajan in the Chair.)

* திரு. பி. டி. முத்து : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து பேசுகின்ற வாய்ப்பினை அளித்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்த மன்றத்திற்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, இன்றைக்கு முதன் முதலாக நான் பேசுகின்ற நேரத்தில், எங்களை எல்லாம் ஆளாக்கி விட்டு, என்போன்ற சாதாரண மக்களைக்காரன் இந்த மாமன்றத்தில் உரையாற்றுகின்ற வாய்ப்பினை ஏற்படுத்திக் கொடுத்த எங்கள் தலைவர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இல்லையே என்று நினைக்கின்ற போது உண்மையில் வேதனை அடைகின்றோம். அண்ணா அவர்கள் இல்லை என்றாலும், அவர் காட்டிய கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாட்டு வழி நின்று, அவர் விட்டுச் சென்ற பணியினை செய்வதற்காக முதலில் அவருக்கு அஞ்சலி செலுத்தி, ஆளுநர் உரையின் பேரில் ஒரு சில வார்த்தைகள் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

ஆளுநர் உரையில், அண்ணா அவர்களுடைய உடல் நலம்பெற வேண்டும் என்று வாழ்த்து தெரிவித்திருந்தார்கள். அது போன்று இந்த மன்றமும் வாழ்த்தியது. நாடும் வாழ்த்தியது. ஆனால் இயற்கை சதி செய்த காரணத்தால் அண்ணா அவர்கள் இன்று நம்மிடையே இல்லை. அண்ணா அவர்களின் உயிரைக் காப்பாற்ற தமிழக டாக்டர்களும், வெளிநாட்டு டாக்டர்களும் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகளைப் பார்க்கின்றபோது, உண்மையில் நாம் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அதே போன்று அண்ணா அவர்களின் இறுதி யாத்திரையில் 30 லட்சம் மக்கள் சென்னையில் ஒன்று திரண்டார்கள். அந்த 30 லட்ச மக்களையும் அமைதியான முறையில் நடத்திச் சென்று, சமாளித்த தமிழக காவல்துறைக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அண்ணா அவர்களின் இறுதி யாத்திரையில் கலந்துகொள்ள வந்து நெருக்கடியில் உயிர் நீத்த தோழர்களுக்கும் என்னுடைய அஞ்சலியைச் செலுத்திக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, தமிழகத்தில் பருவ மழை சரியாக பெய்யாத காரணத்தால் கனம் ஜெயராம ரெட்டியார் தமது 39 வருட கால அரசியல் வாழ்க்கையில் இம்மாதிரியான வறட்சியை பார்த்ததில்லை என்று தெரிவித்ததுபோல், அந்த அளவுக்கு தமிழ்நாடு பூராவும் வறட்சி

ஏற்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக செங்கற்பட்டு மாவட்டம், வட
ஆற்காடு மாவட்டம் ஆகிய இரு மாவட்டங்களிலும் மிகுந்த
வறட்சி ஏற்பட்டுள்ளது. தமிழகத்தில் செங்கற்பட்டு மாவட்டமும்
வட ஆற்காடு மாவட்டமும் மற்ற மாவட்டங்களுக்கு உணவு
அளித்து வந்தது. அது மட்டுமல்ல, சென்னை அருகில் இருப்பதால்
சென்னை மக்களுக்கும் ஓரளவுக்கு செங்கற்பட்டு மாவட்டம் உணவு
அளித்து வந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு இந்த இரண்டு மாவட்டங்
களுக்கும் மற்ற மாவட்டங்கள் உணவுப் பொருட்களைக் கொடுக்க
வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்பேர்ப்பட்ட வறட்சி
யிலும் தமிழக அரசு எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியின் காரணமாக,
இந்த இரு மாவட்டங்களுக்கும் நிவாரணம் அளித்ததன் காரண
மாக நிலைமை சமாளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கோவை மாவட்டத்தில்
தாராபுரம், பொள்ளாச்சி போன்ற பகுதிகளில் கால்நடைகளுக்கு
தீவனமும் குடிதண்ணீர் கிடைக்காத நேரத்தில், ஏறத்தாழ 10
லட்ச ரூபாய் நிவாரணம் கொடுத்து அந்தப் பிரச்னைகளைத் தீர்த்து
வருகிறது. அதுபோல வறட்சியின் காரணமாக விலைவாசி
ஏறுவதைக் கட்டுப்படுத்தி, ஏறத்தாழ மலிவு விலையில் 1¾ கோடி
மக்களுக்கு உணவுப் பொருட்கள் கிடைக்கின்ற முறையில் நமது
அரசு செய்திருப்பதற்கு நான் பாராட்டுத் தெரிவிக்க கடமைப்
பட்டிருக்கிறேன்.

விவசாயத்தைப் பொறுத்தவரையில், நில அடமான வங்கிகள்
மூலமாக சென்ற ஆண்டு 12 கோடி ரூபாய் விவசாயிகளுக்கு கடன்
வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறது. இதற்கு முன்னால் இருந்த
அரசு கூட இந்த அளவுக்கு நல்ல காரியத்தைச் செய்யவில்லை.
முன்பு விவசாய கடனுக்கு மனுப் போட்டால் 6 மாதம் ஆனாலும்
கடன் கிடைக்காது. இப்போது மனுப்போட்ட 30 நாட்களுக்குள்
கடன் கிடைக்கிறது. 25 ஆண்டுகளுக்கு வில்லங்க சர்ட்டிபிகேட்
வாங்கவேண்டும் என்பதை 13 ஆண்டுகளுக்கு என்று குறைத்து
கடன் வாங்கும் முறையை எளிதாக்கியிருக்கிறது. ஒரு விவசாயி
10 ஆயிரம் ரூபாய் முன் கடன் பெற முடியும், இன்று 40 ஆயிரம்
ரூபாய் வரை கடன் பெற வசதி செய்திருக்கிறது. முன்பு தலைநகர
மாகிய சென்னையில்தான் கடன் வழங்கும் அலுவலகம் இருந்தது.
ஆனால் இன்றைக்கு ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் நில அடமான
வங்கியை ஏற்படுத்தி உடனடியாக கடன் கொடுக்கின்ற நிலைமை
யைப் பார்க்கின்றோம்.

அதேபோன்று மின்சார துறையை எடுத்துக்கொண்டாலும்,
3¾ லட்சம் கிணறுகளுக்கு மின்சார இணைப்பு இன்று இருக்கிறது.
இருபது ஆண்டு காலத்தில் காங்கிரசு அரசு 2½ லட்சம் கிணறு
களுக்குத்தான் கொடுத்திருந்தது. ஆனால் தி.மு.க. அரசு வந்த
பிறகு மேலும் 1¼ லட்சம் கிணறுகளுக்கு மின்சார இணைப்பு
கொடுத்து ஊக்கமளித்திருக்கிறார்கள். இந்த அளவுக்கு நல்ல
முறையில் காரியங்களைச் செய்து வறட்சி ஏற்பட்டுள்ள நேரத்தி
லும் விலைவாசியை கட்டுப்படுத்தி நாட்டு மக்களுக்கு நன்மை செய்
திருப்பதற்காக நன்றி செலுத்த கடமைப் பட்டிருக்கிறோம்.

தமிழகத்தில் பரவலாக வறட்சி ஏற்பட்டிருந்தாலும், என்னு
டைய மாவட்டமாகிய சேலம் மாவட்டத்தில் சாதாரண காலத்
திலேயே 150 அடி, 200 அடி தோண்டினால்தான் கிணற்றில்
தண்ணீர் கிடைக்கும். அந்த அளவுக்கு உள்ள எங்கள் மாவட்டத்
திற்கு இந்த வறண்ட நேரத்தில் எந்தவித நிவாரணமும் அளிக்கப்
படவில்லை.

சேலம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் பருவ மழை
மிகவும் தவறி விட்டது. எல்லா மாவட்டத்திற்கும் நிவாரணம்
செய்யப்பட்டது. ஆனால் சேலம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை
யில் ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை. சேலம் மாவட்டம் மலையடி
வாரங்கள் நிறைய நிறைந்த பகுதி. சேலம், தர்மபுரி மாவட்டத்தில்
மலையடிவாரங்களில் உள்ள தண்ணீர் இருக்கும் கிணறுகள் சம்பந்
தப்பட்ட வரையிலேனும் பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சார இணைப்பு
வளங்களை அழிக்காமல் பாதுகாக்கவும் மண் வளப் பாதுகாப்பை
பகுதியில் 21 ஸ்கீம்கள் வேலை செய்கின்றன. காவேரி ஆற்றி
லிருந்து வாய்க்கால் மூலமாக தண்ணீர் கிணறுகளுக்கு கொண்டு
வரப்படுகிறது. கிணற்றுக்கு வந்த தண்ணீரை பம்புசெட்டுகள்
மூலம் நிலங்களுக்குப் பாய்ச்ச மின் இணைப்புகள் தரப்பட
வேண்டும். அங்கே இருக்கின்ற விவசாயிகள் ஏற்கெனவே நில
அடமான வங்கிகளில் 1,000 அல்லது 10,000 ரூபாய்கள்வரை கடன்
வாங்கி மின் இணைப்புகளுக்கான எல்லா வேலைகளையும் செய்து
வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மின் இணைப்பு
தரப்படாத காரணத்தால், அவர்கள் மிகவும் நஷ்டமடைந்து இருக்
கிறார்கள். வேலைகள் எல்லாம் முடிந்து மின் இணைப்பு தரப்பட
வேண்டிய தருணத்தில் அரசாங்கத்திலிருந்து தடை உத்தரவு
வந்த காரணத்தால், மின் இணைப்பு கொடுக்கப்படவில்லை. பொம்
மாபாளையத்தில் கிட்டதட்ட ரூ. 3 லட்சம் வரையில் செலவு செய்து
விவசாயிகள் எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்து வைத்துக் கொண்டு
இருக்கிறார்கள். இந்தநிலங்களுக்கு மின் இணைப்பு கொடுக்கப்படு
மானால், கிட்டதட்ட 3,000 ஏக்கர் நிலங்களுக்கு தண்ணீர் வசதி
ஏற்பட்டு நல்ல விவசாயம் நடைபெறும். அந்தப் பகுதிகளுக்கு
முதலமைச்சரும், உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர்களும் வந்திருந்த
போது, அங்கே இருக்கின்ற மக்களுக்கு ஆறுதல் அளித்து, உட
னடியாக மின் இணைப்பு தர ஏற்பாடு செய்வதாகச் சொன்னார்கள்.
மின் இணைப்பு தரப்படுவதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள
வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆத்தூர் தாலுக்காவில், மிலிடெரி காலனி என்று ஒன்று இருக்
கிறது. அது பழைய ராணுவ வீரர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டு இருக்
கிறது. ஒவ்வொரு ராணுவ வீரருக்கும் 10 ஏக்கர் வீதம் 10,000
ஏக்கரா நிலத்தை பிரித்துக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அவர்கள்
அந்த இடங்களில் கிணறு வெட்டி வைத்து இருக்கிறார்கள். அங்கே
மலையடிவாரமாக இருப்பதால், பம்பு செட் போடுவதற்கு பர்மிஷன்
கொடுக்கவில்லை. பம்புசெட் போட்டுக்கொள்வதற்கு அனுமதி
வழங்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இந்த நிலங்களுக்கு பம்ப்
செட் போட்டு, மின் இணைப்பு தரப்படுமானால் சுமாராக 10,000
ஏக்கர் நிலங்கள் சாகுபடி அதற்கு வழி செய்ய முடியும். மேலும்

மூன்று போக விளைச்சலை அங்கே செய்ய முடியும். இதை அரசு பரிசிலனை செய்து தக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே, எங்கள் பகுதியைப் பொறுத்தவரையில் எல்லா இடங்களும் பாறைகள் நிறைந்த பகுதி. அந்த பாறைகளை உடைப்பதற்கு வெடி மருந்து தோட்டாக்கள் தேவை. ஒரு விவசாயி தோட்டா மருந்து வாங்க வேண்டுமானால் இன்றைக்கு இருக்கிற நிலையில் சென்னைக்கு வந்துதான் வாங்கவேண்டும். பல்லாவரத்தில் தான் தோட்டா மருந்துகள் கிடைக்கிறது. அந்த தோட்டா மருந்து வாங்குவதற்கு ஏறத்தாழ ஒரு வாரம் சென்னையில் தங்க வேண்டி இருக்கிறது. அதோடு மட்டுமல்ல. தோட்டாக்களை வாங்கிக் கொண்டு, கேப் வாங்குவதற்காக சென்னையிலிருந்து காஞ்சிபுரத்திற்குச் சென்று வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. இப்படி பல விவசாயிகள் தோட்டா மருந்துகள் வாங்குவதற்கு கஷ்டப்படுகிறார்கள். பல விவசாயிகள் நேரடியாக வந்து தோட்டாக்களை வாங்கிச் செல்ல முடியவில்லை. ஆகவே, சேலம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் எல்லாப் பகுதிகளிலும் சுபிட்ச நிலை நிலவ, அந்தப் பகுதியில் இருக்கும் மக்களுக்கு மாவட்ட தலைநகரிலே தோட்டா கிடைப்பதற்கு வழி வகை செய்யவேண்டும்.

ஆனால், இன்றைக்கு ஒரு சிலர் பல லைசென்சு வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். தாசில்தார் இடத்தில் சொல்லி 20-30 லைசென்சு வாங்கி வைத்துக்கொண்டு பிளாக் மார்க்கெட்டில் தோட்டாக்களை விற்கிறார்கள். ஏனென்றால், ஒரு விவசாயிக்கு 40 தோட்டாக்களுக்குத்தான் லைசென்சு கொடுக்கப்படுகிறது. சிலர் ஒரு ரூபாய்க்கு தோட்டாக்களை வாங்கி ரூ. 5-க்கு விற்கிறார்கள். இப்படி கள்ள வியாபாரம் அதிகமாக நடைபெறுகிறது. இதனால் உண்மையான விவசாயிகளுக்கு தோட்டா கிடைக்காமல் மிகமிக கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே இந்த அரசு மாவட்டத் தலைநகரங்களில் தோட்டா மருந்துகள் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

நாரைக்கிணறு என்ற கிராமத்தில் புறம்போக்கு நிலம் 10,000 ஏக்கரா விரிந்து இருக்கிறது. அந்த நிலம் மிக நன்றாக இருக்கிறது. மரம். செடிகள் எதுவும் இல்லை. அந்த நிலத்தை விவசாயிகளுக்கு பட்டா செய்து கொடுத்தால் அதை நல்ல நஞ்சை நிலங்களாக மாற்றி சாகுபடிக்கு வழி செய்ய முடியும். அந்த இடத்தை உணவு அமைச்சர் திரு. கோவிந்தசாமி அவர்களும் வந்து பார்வையிட்டு இருக்கிறார்கள். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதாக வாக்குறுதி அளித்து இருக்கிறார்கள். மேலும் விவசாயிகளுக்கு டிரில்லிங் மெஷின்கள் தேவைப்படுகிறது. அது தனியாக வாங்கவேண்டுமானால் கிட்டத்தட்ட ரூ. 40,000 ஆகிறது. இப்போது எல்லா பஞ்சாயத்து யூனியனிலும் டிராக்டர்கள் உள்ளன. அந்த டிராக்டர்களோடு டிரில்லிங் மெஷின்களை வாங்கி இணைத்தால் ரூ. 20,000 தான் ஆகும். ஆகவே, இம்மாதிரியான டிரில்லிங் மெஷின்களை ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனிலும் வாங்கி வைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக எங்கள் பகுதியில் ராசிபுரத்தில் இருக்கிற ஆஸ்பத்திரி வெள்ளையர்கள் காலத்தில் கட்டப்பட்டது. இப்போது மழை வந்தால் அந்த ஆஸ்பத்திரி பகுதி முழுவதும் தண்ணீரில் மூழ்கி விடுகிறது. இதனால் மக்களுக்கு ஆஸ்பத்திரிக்கு போவதற்கு முடியவில்லை. ஆகவே, அந்த ஆஸ்பத்திரியை விஸ்தீரணம் செய்யவேண்டும். அல்லது புதுப்பிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதைப்பற்றி சென்ற ஆண்டே சுகாதார அமைச்சர் அவர்களிடத்தில்கூட கூறினேன். நேரில் வந்து பார்வையிட்டு அவர்கள் அதற்கு ஆவன செய்வதாகச் சொல்லி இருந்தார்கள். சேலம் மாவட்டத்திற்கு ஒரு மருத்துவக் கல்லூரி வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இங்கே இந்த மன்றத்தில் பேசிய நம்முடைய அங்கத்தினர் திரு. எத்திராஜ் அவர்கள் வெண்மணிச் சம்பவத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். வெண்மணிச் சம்பவம் கண்டிக்க வேண்டிய சம்பவம். ஆனால், இந்த அரசு எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கைகளை கவனிக்க வேண்டும். அந்த சம்பவம் நடந்த உடனே நம்முடைய இன்றைய முதலமைச்சரும், தொழில் அமைச்சரும் நேரடியாகச் சென்று உடனடியாக நிவாரண வேலைக்கு ஏற்பாடு செய்தார்கள். புது வீடுகள் கட்டித் தர ஏற்பாடு செய்தார்கள். அதற்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால், மிகவேதனைப்பட்டுக் கொண்டு, இதற்கு முன் இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சி நடக்கவில்லை என்று திரு. எத்திராஜ் சொன்னார்கள்.

1957 ஆண்டு ஜூலை 4-ம் தேதி நடைபெற்ற சம்பவம் எத்தனை நாள் நடந்தது என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஜூலை 4-ம் தேதி ஆரம்பித்த கலவரம் செப்டம்பர் 25-ம் தேதி வரையில் இடைவிடாமல் நடந்தது. செப்டம்பர் 15-ல் இமானுவேல் கொல்லப்பட்ட பிறகு நடந்த நிகழ்ச்சிகளை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். தேவர்களும் அரிஜனங்களும் ஒருவருக்கொருவர் மோதிக்கொண்டு அதனால் வீழ்ந்த பிணங்கள் 26. அதே நேரத்தில் போலீசார் மக்கள்மீது துப்பாக்கியால் சுட்டதால் ஏற்பட்ட சாவு 13. ஏறத்தாழ 39 பிணங்கள் விழுந்து 3,000 வீடுகள் தீக்கிரையாக்கப்பட்டன. பெண்கள் மான பங்கப் படுத்தப்பட்டார்கள். அப்போது பக்தவத்சலம் விடுத்த அறிக்கையில் அந்தக் கலவரத்தால் ஏற்பட்ட நஷ்டம் நான்கு லட்சம் என்று சொல்லப்பட்டது. அப்படியிருக்கும்போது இந்த வெண்மணிச் சம்பவம் திடீரென்று ஏற்பட்ட சம்பவம் பற்றி பேசுவோர் சிந்திக்க வேண்டும். அப்படியும் வெண்மணிச் சம்பவத்தைக் கேள்விப்பட்டதும் உடனடியாக இந்த அரசு தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்து அடக்கியது, புது வீடு கட்டி கொடுத்தது, இறந்தவர் குடும்பத்துக்கு நிதி அளித்தது. முதுகுளத்தூரில் நடந்த கோர சம்பவத்தை மறந்து இதைப் பேசுகின்ற காங்கிரஸ்காரர்கள் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதுகுளத்தூர் சம்பவம் பற்றி சட்டமன்றத்தில் பேசிய பேச்சை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். பக்தவத்சலம் அறிக்கை தாக்கல் செய்த பிறகு 1957-ல் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இந்த நிகழ்ச்சி பற்றி சட்ட மன்றத்தில் குறிப்பிடும்போது, 'நான் இந்த

மன்றத்தில் பேசுவதற்கு ஆசைப்பட்டதுண்டு. சந்தர்ப்பம் வரும்போதெல்லாம் பேசவேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் பேசாமல் இருப்பதால் அதுவே எனக்கு மகிழ்ச்சியைத் தரும்' என்று சொன்னார்கள். மீண்டும் பத்திரிகையில் அவர்கள் எழுதும்போதும், பொது மேடைகளில் பேசும்போதும் இந்தச் செய்தியை நான் நழுவ விட்டிருக்கிறேன் என்று பெருந்தன்மையோடு சொன்னார்கள். அந்தக் கலவரத்தின்போது போர்டு மெம்பரைத்தான் வைத்து விசாரிக்கச் செய்தார்கள். ஆனால் வெண்மணி சம்பவத்திற்கு நீதிபதியை வைத்தே விசாரிக்க இந்த அரசு உத்தரவிட்டிருக்கிறது. இதையெல்லாம் மறந்து இந்த அரசுமீது கண்டனத் தீர்மானம் கொண்டுவரும் நண்பர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து நாகர்கோவில் தேர்தல் பற்றி எத்திராஜுலு அவர்கள் கூறினார்கள். அவர்கள் அந்தத் தேர்தலுக்கு வேலை செய்யச் சென்றிருந்தார் என்றும் குளச்சல் பகுதிக்குப் போனபோது அவருக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பகுதியில் இருந்ததாகவும், 7-ம் தேதி காலையில் 16 வாடகை வண்டிகள் வந்தன என்றும், அதில் நூற்றுக்கணக்கான ஆட்கள் வந்து கலகம் செய்த காரணத்தால் 13 வண்டி திரும்பி போய் விட்டதாகவும் 3 வண்டிகள் சேதமடைந்ததாகவும் சொன்னார்கள். நானும் அங்கு அந்த சமயம் சென்றிருந்த காரணத்தால் அதைப் பற்றி சொல்ல விரும்புகிறேன். 8-ம் தேதி காலையில் தேர்தல் என்றால் 4-ம் தேதி அமைதியாக இருந்தது. அப்போது பல மாவட்டங்களிலிருந்து பஸ்களிலும் லாரிகளிலும் ஆட்கள் அதிகமாக வந்ததால் பல சம்பவங்கள் நிகழ்ந்தன. இட்டு என்ற கட்சித் தோழர் கொலை செய்யப்பட்டார். ராஜப்பன் கொலைசெய்யப்பட்டார். நூற்றுக்கும் அதிகமான தோழர்கள் மருத்துவமனையிலே இருந்தார்கள். காங்கிரஸ்காரர்கள் யாரும் மருத்துவமனையிலே இருந்ததாக செய்தியே இல்லை. அங்கு 5-ம் தேதியன்று மாவட்ட ஆட்சி தலைவர் சர்வ கட்சித் தலைவர்களை அழைத்து அந்தப் பகுதியில் வெளி மாவட்டங்களிலிருந்து லாரிகளில் ஆட்களைக் கொண்டு வருவது நிறுத்தப்பட வேண்டுமென்று ஒரு முடிவு எடுத்தார்கள். எல்லாத் தலைவர்களும் ஏற்றுக் கொண்ட முடிவு அது. எத்திராஜ் அவர்கள் இருந்த பகுதி குளச்சல் பகுதி. கலகம் நடந்ததாகக் கூறுவது 7-ம் தேதி. சர்வக் கட்சித்தலைவர்களும் கூடி முடிவெடுத்தது 5-ம் தேதி. 7-ம் தேதி 16 வண்டிகள் வந்தன என்றால் 1 பூத்துக்கு 16 வண்டி என்றால் 6 பகுதிக்கும் 10,000-க்கும் மேற்பட்ட வண்டிகள் வந்து இருந்தது. சர்வக் கட்சிக் கூட்டத்தில் ஒப்புக்கொண்டு அதற்கு மேலாக வந்திருப்பது எப்படி நியாயமாகும்? என்னுடைய கணக்கு அதற்கு மேலாகவே இருக்கும் என்பது. ஏறத்தாழ 5 லட்சத்திற்கும் மேற்பட்டவர்கள் வெளி மாவட்டங்களிலிருந்து வந்திருக்கிறார்கள். எங்கள் மாவட்டத்திலிருந்து ஏறத்தாழ பத்தாயிரத்திற்கும் மேல் இருக்கும். அங்கே தலைவர்கள் ஒப்புக்கொண்டதற்கு மாறாக நடத்தியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, கலவரம் ஏற்பட காங்கிரஸ்காரர்கள்தான் காரணம். ஆகையால் வருகிற

மாநகராட்சி தேர்தலிலாவது இந்த மாதிரி நிலைமை நீடிக்க வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொண்டு கவர்னர் உரையை ஆதரித்து என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*DR. M. A. MUTHIAH CHETTIAR: Mr. Vice-Chairman, I am glad to offer my warmest felicitations to the new Ministry. Though the Hon. the Chief Minister is not here, I am very glad that two of the senior Ministers are here. The Ministry, I am sure, has the very best wishes not only of the Members of this House but of the general public. The expectation of the public has risen very high in view of the new conditions in the country. Particularly after the premature demise of our great leader, Thiru Annadurai, the expectation of the public from this Ministry has naturally grown high. We have no doubt that with the good wihses of every body, the Ministry will rise to the occasion and not only see that peace, law and order prevail in this part of the country but also foster agriculture and industry. I shall not take up much of your time with generalisations except to say that the Members of both the Houses and the public are with the Government in regard to the progress of the State. The Leaders of the Congress Party in this House and the other House and those who are not in this House have also offered very generously their fullest co-operation to the Government. It has been a happy condition in this part of the country, particularly in South India, in the past as well as in the present, and I hope it will continue in the future also, that whatever be the composition of the Ministry and the party in power, those in the Opposition have always offered their responsive co-operation. That is the tradition of our Tamil Nadu State. Democratic traditions established in this part of the country have been responsible for the introduction of responsible Government. In this respect the part played by the Justice Party in 1920 went a great way towards the full democratisation of the democratic institutions in the 1935 Act and later. It was only the other day when the Golden Jubilee of the Justice Party was celebrated and I had the peculiar fortune of being the President of the function and our leader Thiru Annadurai spoke for 45 minutes—He asked me to speak in English as he was going to speak in Tamil—he made one of the magnificent speeches about democratic institutions and the part played by the Justice Party, Self-Respect Movement and the D.M.K. and the Congress Parties. He went to the extent of saying that Members of his party, formerly of the Justice Party, who got into the Congress Party were running the Congress Party well in this part of the country whereas it was not the case in other parts of the country. What a great tribute he paid to the Congress Party. He once said that the Opposition must be respected and I have no doubt that views expressed in this House by Members of all parties or Independents will always be respected. I would like to mention one thing. It had been said on a number of occasions in the past, particularly in the Lower House, that when Members made reference to various subjects, it was generally noted or sometimes not noted and there was then no time to attend to it. We would like to mention to the Hon. the Finance Minister and

[Dr. M. A. Muthiah Chettiar] [22nd February 1969

the Revenue Minister that the suggestions made here which cannot be replied to should be noted and the Departments should be asked to consider the matter and put up papers for orders. That is a matter which has been repeatedly said on the floor of the Legislature for the past twenty or thirty years time in and time out. Assurances have been given by Ministers that the matter will be attended to. I think the time has come when the very many suggestions made by hon. Members during the discussion on the Governor's Address and the Budget should be taken serious notice of by the Departments concerned. It is humanly impossible for the Hon. Ministers to reply to all the points. Otherwise the reply would take half a dozen days. We expect the Ministers to assure the House that they would consider all the other points not covered by the reply. The only thing I would like the Hon. Minister to do is to adhere to the assurances given. This plea has been made to the Ministers in the past and it has been repeated any number of times on the floor of this House. While the Ministers are responsive, the Secretariat is not so responsive. The Secretariat does not bother to take down the points and pursue them. The previous speaker. for example. referred to drought conditions prevailing in his district and throughout the State furnishing very many details. It may look as though hon. Members are parochial in making reference to such subjects but they could not be brought to the notice of the House otherwise. These are matters which the Secretariat should take notice of and pursue. The Secretariat may think they are not worthy of consideration by them and they may refer them to the Collectors. I implore the Ministers to see that at least in the coming years, greater attention is given to the suggestions made by the hon. Members of both Houses and appropriate action is taken by the Departments concerned.

While offering felicitations to the Minister, I should like to refer also to the drought conditions in our part of the country. I am glad the hon. Member Thiru V. K. Ramaswamy Mudaliar raised the matter through a call attention notice. I have just now obtained and read the statement of the Hon. Minister for Food. I am happy to learn that the Government are seized of the situation. A reference was also made by the Governor in his Address to this subject. I am also happy that the Minister convened a conference on the 17th February to discuss the situation and increased the allotment for Chingleput district. The conditions there are bad, and the district should be helped more. I want to mention in this connection that but for the accidental late rains in the end of August aind September, the Mettur Dam would not have been full and the districts served by this would have also experienced drought conditions. But I am happy that at last rains came and cultivation there has gone on well. Thanks to the fertilizer programme and the good work of the agricultural department a good crop as far as possible has been raised in the Thanjavur district. But there are areas and areas. Except the irrigated areas, the greater part of the State is under drought conditions.

22nd February 1969] [Dr. M. A. Muthiah Chettiar]

Apart from the irrigation water supply, the drinking water supply position is precarious. It is not the responsibility of the Health Minister alone to look after the supply of and provision of drinking water facilities. I do not know who is in charge of the portfolio, the Health Minister or the Local Administration Minister. I learn the Health Minister is in charge of it. Drinking water supply problem is a very big problem in Municipalities like Coonoor, Mettupalayam, Coimbatore and in Madras City. Usually whenever drought conditions are expected to prevail in the City of Madras, people in the City were asked to take steps to clean and chlorinate the wells, to maintain water supply. I have not heard or seen any such steps being taken now. I want the Hon. the Minister for Health to take a great interest in maintaining the health of the City of Madras. It is in a very, very poor state now. I would like Dr. Mudaliar were here now. He would have spoken of how many people of the city have been affected by jaundice. Formerly typhoid was there in the city. Now jaundice has taken possession of the people here. Why? It is because of the condition of drainage in Madras City. It is because of the ' Sakkadai '. Drainage is not the word I would use in this connection. Drainage is let out in the open, in the public. This is a charge which I am not making against the present Ministry alone. I have been referring to the question of letting out the 'Sakkadai' water in the open for the past several years. Therefore the present Ministry is absolved. But they cannot think that it was a wrong thing done by the previous Government and keep silent over it. I would continue to make the same charge against the present Ministry also if they do not tackle this problem effectively. We cannot go on blaming the previous Ministry for all time to come. It is the responsibility of the present Government to do it today. Why should, I ask, the drainage be let out in the open when it is possible to discharge it into the sea as is being done in other coastal cities in India? Why should you not send your Engineers to those cities, Cities like Bombay and ask them to study how they are discharging the drainaged into the sea? The darinage there is disposed of by pumping it into the sea about 2,000 feet away from the shore. It is a simple matter. They were doing it in North Madras. But that must be done in an elaborate way. It is not at all difficult. But the pity is we have pumping sets which are of the 1885 model and whose efficiency or capacity according to the published reports of the officials of the Corporation is only 15 per cent and below. With such machinery how can they pump out drainage into the sea? And I want to mention this to the Hon. Minister for Health in this connection. There are fire-hydrants in several places always open. People living near about make a pit and draw water from the pipes fixed in it and the drainage water freely mixes with drinking water. When that water is used by these people, we have typhoid and jaundice. Therefore I implore the Hon. the Health Minister to convene a conference of health officers in the City and take particular steps for the disposal of the drainage water and for the provision of pure drinking water. In regard to other places the drinking water problem has become a permanent problem.

Let us pray there would be some rains, 'Kodai Mazhai' and save the situation. Otherwise cities like Coimbatore would be faced with a very serious drinking water supply problem.

Sir, in regard to relief measures announced in the statement of the Hon. Minister in reply to the call attention notice, what is absolutely necessary is the immediate announcement by Government of the wholesale remission of kist in areas affected by drought conditions. Sir, the Hon. the Minister stated that a Member of the Board of Revenue was deputed to study the conditions personally. I do not know whether his report has been brought to the notice of this House. I may be mistaken if I say it has not been brought to our notice. Number of papers are supplied regularly but I have not seen all of them. But I see the hon. Member Thiru A. R. Domodaran nodding his head saying he had not seen such a paper circulated. Why should not the Government place the report of the Commissioner of the Board of Revenue before the House? It is a pubic document of great importance and I would request that it should be made available to us in a few days' time. We may then know which are the areas affected and the amount of relief sanctioned, say, 35 lakhs or 25 lakhs or 15 lakhs and so on. In addition to these relief measures, I would like the total remission of the kist. There is also the suggestion for the postponement of the collection of loans. These are all matters of detail. I want to mention one thing. If you give a total remission of kist immediately, it will have an electric effect and the farmers will be more enthusiastic in increasing production. Otherwise they will go on saying. 'Savi', 'Savi', and they will not think of taking to cultivation. But if you give immediate remission of kist, even though flow irrigation is not available, he will adopt lift irrigation, draw some water from the well and continue some cultivation work. The immediate total remission of kist will have a tonic effect in enthusing the farmers. Pumpsets are there. The Government are supplying more sets and making more energy available. But they cannot do all this overnight. Therefore, I hope, now that the portfolios of Finance and Revenue Minister are with the same Minister, it will be possible to think quickly in the matter. There should be no delay. The utmost delay that we can brook is only up to the 1st of March. If a statement in this regard is made before the presentation of the Budget, it would be of great help. And it would be also of very great help to hon. Members of this House, if the Commissioner's report is also made available before that date.

Now, Sir, coming to irrigation, it is not the time for me to go into details now. I am going to reserve my remarks on that subject to a later date when the Budgt is to be discussed by the House. I am speaking today because I found the call attention notice in the order paper. I asked for a copy of the statement of the Hon. Minister in reply to the call attention notice and read it, and I am speaking because the Hon. Chairman allowed me a few minutes. Therefore, I will refer to only one important matter under irrigation, namely, 'Kudimaramathu'. It went completely

out of practice ages ago. It is now completely financed by the Government for two reasons, one as a famine relief measure and another as a measure of conservation of water in the irrigation tanks. There are areas of minor irrigation. I think we have got Food Production Engineers, and Minor Irrigation Engineers. The minor irrigation work should be taken up seriously in the course of a few weeks. It should be taken up on a war time basis—on an emergency basis. It is no use of waiting for a four-week discussion in the Assembly. It is a matter for consideration by the Ministers and issue of orders. All Collectors should be able to carry out minor irrigation works throughout the State. As a matter of fact, the minor irrigation work was carried out on a regular plan. But the plan will take a long time. In emergencies, it is necessary that it should be combined as a minor irrigation work as well as famine relief work. I do sincerely hope that the suggestion given in the calling attention notice of to-day will be seriously taken note of by the Government.

The Government of India is thinking of the Fourth Plan, the Fifth Plan, and so on. I do not know—God alone knows when the Fourth Plan will come. The Third Plan is gone. The Fourth Plan is thought of. Let us hope that it will come. First of all we should offer felicitations to the Government for putting up a brave fight with Delhi. Mr. Madhavan who went to Delhi, fought for a larger allocation of funds, and I do sincerely hope that our Finance Minister will also put up a fight for the allocation of larger funds. This House and the public will be behind him in this matter. I have no doubt that the Fourth Plan will be a useful one and will provide the resources for the many schemes of our State. I am not going to blame Delhi except to say that planning is important. And when we are taking up the plan, I should like to mention that the plan should also aim at the revival of industries. The Hon. Minister comes from an area where the industries are most affected.

I want to mention the textile industry. I have no personal grievance. I have no difficulty with my mill in Madurai. I have said this in this House before. It is not one of the mills in distress. But there are thirty or forty mills in Coimbatore which are closed. They are not looked after properly. All the mills are marginal mills. When they sell at a lower price. they have to incur a loss. When the question of aid by banks came, the Government of Maharashtra and the Government of India are supposed to have jointly guaranteed the loan. First, the State Government offered guarantee. It was not accepted in the beginning. Later on, a joint guarantee by the Government of the State and the Government of India was given. That has not been accepted. I am told reliably, by the State Bank of India itself in Bombay, but they did their best for the other banks to accept the guarantee. It was reported seven months ago that an aid of Rs. 5 crores would be given. It was all empty talk. What happened to the Rs. 5 crores worth of yarn in stock? All that has been sold out in five months at distress prices. Several marginal mills are in serious difficulties

because of the distress sale. Now it is all gone. Now the position is that unless the Government distribute money to each of the mills, say, Rs. 5 to 10 lakhs, it will be difficult to revive the closed mills. The Government will have to give Rs. 5 to Rs. 10 lakhs to each mill according to its need. I do not know what each mill's need will be. They have to give on a priority basis. The managing agency system is gone. We have no control over labour. Nobody has control over labour. It is impossible to control wages and labour. Labour also is not taking constructive steps to re-open the mills. The Government will have to give Rs. 5 to 10 lakhs to each mill either free of interest if that is possible or at 3 per cent nominal interest for a few years. This is the only way of resuscitating the mills. I have discussed this with several people for fifteen days. The memorandum prepared by the Coimbatore Mill Owner's Association is not as full as the one prepared by the Tamilnad Mill Owners' Association headed by Sri Devaraja Chettiar. This is more informative, and I would implore the Hon. Minister to discuss it with the Minister for Industries. He is not here now, but that does not matter. In the matter of the textile industry, the present Revenue Minister and Finance Minister knows more about it than I. Our Chairman knows all about the textile industry. Thirty years ago, the Choolai mills were closed, and no help came. The three thousand labourers suffered many hardships. A similar thing is happening now. What happened thirty years ago in Madras is happening now in Coimbatore. Then the Britishers were ruling and they were not willing to help. What does it matter now if Rs. 2 crores is to be distributed? That is the only way. Two raffle moneys may be given to these mills. The raffle is unpopular now. The Government can announce that the next two raffles will be devoted to helping the mills. If the Government announce that the next two raffle collections will be appropriated for giving aid to the mills, then probably there will be more sympathy for the Government's action. I am telling this only in a jocular way. I am sure the Hon. Minister will take it in the spirit in which it is given. I do not say seriously that the raffle money should be diverted. I only mentioned it by the way. Somehow or other money must be given at the rate of Rs. 5 or Rs. 10 lakhs to each mill, so that the mills may be enabled to re-open and do good work and keep the labour employed. This is a suggestion that I want to give on this occasion.

There is one other matter. The Government of Tamil Nadu is now spending Rs. 6 crores on a new cement factory of 1,200 tonnes capacity at Alangulam, which, in a few months' time, will be completed. I congratulate the Government on the exploitation of the mineral resources of this State. I would inform the Hon. Minister about the conditions regarding the cement industry. It is a well-known fact that in South India we are surplus in cement. It has been for many years past—not to-day only. In the past even knowing that we are surplus in cement, the Government of India and the Government of Madras have been interested in promoting the formation and building up of the cement industry.

Why? Because it is a national asset, and also because we should not lose the advantage of having the mineral resources. The Government thought, 'Why should we not exploit the mineral resources and make cement? What does it matter if we produce more cement? Why should we not send it to several parts of India or even export it to Ceylon?'. They export it to Ceylon. It is welcome and to that extent, the demand will be adjusted. But the danger here is 'North versus South'. The Hon. Minister knows more about the bitter controversy 'North versus South'. It is a well-known fact that the A.C.C. and the Dalmia group are anxious to have decontrol of cement and the removal of the freight pool. They want the price also not to be increased. If these three things are done immediately, the danger will be that the new units, which will be functioning, and on which crores of rupees have been invested by the Government of India, will go t o waste. At this eleventh hour, I am very happy that M. Venkataraman is seized of the situation. The 'Economic Times' says that on Tuesday or Wednesday, there will be a discussion between Mr. Venkataraman and the industry on the issue whether cement should be decontrolled and the freight pool removed. If it should be decontrolled, then it will be impossible for the new factories and also the old factories to run. All the factories in South India will suffer. So, I would ask the Finance Minister to discuss this with the Industries Minister and take immediate steps and send a representation telegraphically to the Planning Commission and the Minister for Industries that the dangerous situation should not be allowed to arise from this issue, and that the present arrangement must continue. Decontrol is not advisable now, and the price also should be increased. The difference between the old and the new units and the freight pool should continue. This is a very important issue, particulary in view of the fact that the Government are spending a sum of Rs. 6 to Rs. 7 crores on this industry. I am bringing this to the notice of the Hon. Minister at the eleventh hour. But I have no doubt that the Hon. the Minister for Industries and the Central Government are already aware of the situation. I found from yesterday's newspaper "Economic Times" that serious discussions were going on in Delhi contrary to the interests of South India. Luckily the matter is going to be further discussed by the Planning Commission. We are happy that Thiru Venkataraman is fully seized of the situation. He is fully aware of the dangerous situation that will arise in the South if anything wrong happens. I have no doubt he will put up a good fight. But his hands must be strengthened by the Tamil Nadu Government.

With these words, I should like to commend what all is stated in the Governor's Address and say that our best wishes go to the Ministry for the well-being of this State.

VICE-CHAIRMAN (Thiru N. V. NATARAJAN) : The House will now adjourn and meet again at 4 p.m. on Monday, the 24th instant.

The House then adjourned.

VI PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

@ 76. Notification issued with G.O. Ms. No. 772, Education, dated the 21st May 1968 in regard to approval of list of all the parks and play-fields set out in the schedule of the notification in the area within the jurisdiction of the Tiruchengode Municipality. [Laid on the Table of the House under section 14 (3) of the Madras Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959 (Madras Act 26 of 1959).].

@ 77. Notification issued with G.O. Ms. No. 1639, Local Administration, dated the 16th August 1968 in regard to withdrawal of certain roads specified in the schedule of the notification from the operation of the Madras District Municipalities Act, 1920. [Laid on the Table of the House under section 304 (*d*) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).].

@ 78. Notification issued with G.O. Ms. No. 1174, Education, dated the 19th July 1968 in regard to issue of the Madras Private Educational Institutions (Regulation) Rules, 1968 and the date of Commencement of the Madras Private Educational Institutions (Regulation) Act, 1966. [Laid on the Table of the House under section 30 (3) of the Madras Private Educational Institutions (Regulation) Act, 1966 (Madras Act 23 of 1966).].

@ 79. Notification issued with G.O. Ms. No. 1986, Home, dated the 11th July 1968 in regard to an amendment to rule 329 of the Madras Motor Vehicles Rules, 1940. [Laid on the Table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).].

@ 80. Notification issued with G.O. Ms. No. 2062, Rural Development and Local Administration, dated 9th October 1969 in regard to delegation of certain powers to the Joint Director of Rural Development. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).].

81. Notification issued with G.O. P. No. 2127, Revenue, dated 2nd November 1968 in regard to exemption from liability to tax on the purchase of canteen Stores made by Ex-Servicemen. [Laid on the Table of the House under section 58 (5) of the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act I of 1959).].

82. Notification issued with G.O. P. No. 1584, Revenue, dated 8th August 1968 in regard to exemption granted to individual institutions under the Madras General Sales Tax Act, 1959

@ Sent by post to all M.L.Cs on 10—2—1969.

and the need for their continuance. [Laid on the Table of the House under section 58 (5) of the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act I of 1959).].

83. Notification issued with G.O. Ms. No. 1929, Rural Development and Local Administration, dated 23rd September 1968 in regard to quinquennial revision to certain Municipalities and townships stayed till 31st March 1969. [Laid on the Table of the House under section 304 (*d*) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).].

84. Notification issued with G.O. Ms. No. 2621, Agriculture, dated 6th September 1968 in regard to execution of soil conservation work in the areas of Salem and Dharmapuri districts under the Madras Land Improvement Schemes Act, 1959. [Laid on the Table of the House under section 44 (3) of the Madras Land Improvement Schme, Act, 1959 (Madras Act 31 of 1959).].

B. Reports, Notifications and Other Papers.

@ 20. Notification issued with G.O. Ms. No. 1742, Revenue, dated the 4th September 1968 in regard to exemption from the payment of stamp duty in respect of trust deed proposed to be executed by the Bengal Association, Madras under the Indian Stamp Act, 1899 (Central Act II of 1899).

@ 21. Notification issued with G.O. Ms. 1952, Revenue, dated the 8th October 1968 in regard to exemption of the stamp duty payable on indemnity bonds for disbursement of Provident Fund moneys to persons on behalf of minors under the Indian Stamp Act, 1899 (Central Act II of 1899).

@ 22. Notification issued with G.O. Ms. No. 1752, Revenue, dated the 6th September 1968 in regard to exemption from stamp duty in respect of the deed of gift of vacant land by Cork Industries Trust to Shri Vallabhacharya Vidya Sabha, Madras under the Indian Stamp Act, 1899 (Central Act II of 1899).

@ 23. Notification issued with G.O. Ms. No. 1408, Revenue, dated the 17th July 1968 in regard to exemption from payment of stamp duty in respect of purchase of certain properties in Coonoor by the Bhaktavatsalam Education Trust, Vedachalam Nagar, Chingleput district under the Indian Stamp Act, 1899 (Central Act II of 1899).

@ 24. Notification issued with G.O. Ms. No. 2081, Publio Works (Electricity), dated the 4th October 1968 in regard to certain amendments to the Madras State Electricity Board (Term

@ Sent by post to all M.L.Cs. on 10—2—1969.

of Office, Re-appointment, Remuneration, Allowance and Other Conditions of Service of Chairman and Members) Rules, 1958 published at pages 363–364 of the Rules Supplement to Part 1 of the *Fort St. George Gazette*, dated the 20th August 1958.

@ 25. Erratum issued with Government Memorandum No. 134117/M.10/68-1, Rural Development and Local Administration, dated 5th November 1968 relating to re-division of wards and reservation of seats in Sankarankoil Municipality published at pages 454–455 of Part II—Section 2 of the *Fort St. George Gazette*, dated 23rd October 1968.

26. Notification issued with G.O. Ms. No. 1896, Revenue, dated the 28th September 1968 in regard to exemption from levy of stamp duty in respect of purchase of land for the Gopalapuram Educational Society Girls High School, Madras, under the Indian Stamp Act, 1899 (General Act II of 1899).

@ 27. Select Committee Report on the Madras Agricultural Lands Record of Tenancy Rights Bill, 1968 (L.A. Bill No. 18 of 1968).

@ Sent by post to all M.L.Cs. on 10-2-1969.

THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL

Monday, the 24th February 1969.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at four of the clock, Mr. Chairman (THE HON. THIRU M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I. QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Obscene Pictures.

* 27 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(*a*) whether obscene badges were sold at a shop in Mount Road, Madras ; and

(*b*) whether the Government are aware of the sale of such obscene pictures and the secret screening of obscene films?

ஆபாசப் படங்கள்

திரு என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சென்னை மவுண்ட் ரோடில் உள்ள ஒரு கடையில் ஆபாச சின்னங்கள் (Badges) விற்கப்பட்டனவா?

(இ) இதைப் போன்ற ஆபாச படங்கள் விற்கப்படுவதும் இரகசியமாக ஆபாச சினிமா காட்டுவதும் அரசுக்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி: (அ) ஆம்.

(இ) சென்னை மாநகரத்தில் அனுமதியளிக்கப்படாத இடங்களில் ஆபாசப் படங்கள் கள்ளத்தனமாகத் திரையிடப்படுவது பற்றி அரசாங்கத்திடம் எந்தவிதத் தகவலும் இல்லை. மாநகரக் காவல் துறையினர் சென்னை மாநகரில் ஆபாச நிழற்படங்கள் தயாரிக்கப்படுவதையும் புத்தகக் கடைகளிலும், புத்தக விற்பனை யிடங்களிலும் அவை விற்பனை செய்யப்படுவதையும், சுற்றோட்ட முறையில் குறித்தகாலத்துக்கு ஒரு முறை வழங்கப்படுவதையும் கட்டுப்படுத்த, திங்கள் ஒரு முறையும், மூன்று திங்களுக்கு ஒரு முறையும் திடீர் சோதனைகள் நடத்தி வருகின்றனர். அத்தகைய படங்களை விற்பனை செய்பவர்கள் மீது சட்டப்படி வழக்குத் தொடர்ந்தும் வருகின்றனர்.

திரு என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவர் அவர்களே, இதுவரை அப்படி எத்தனை இடங்களில் சோதனை போடப்பட்டது? என்ன வகையான படங்கள் பிடிபட்டன? அவர்கள் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு என்ன தண்டனை கொடுக்கப்பட்டது என்று கூற முடியுமா?

[24th February 1969

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி: இந்தியன் லாப் செண்டர் என்ற இடத்தில் அப்படிப்பட்ட படங்கள், பாட்டுகள் விற்பனை செய்யப்பட்டன. அவை என்னென்ன என்று இங்கே சொல்வதற்குக் கூச்சமாக இருக்கிறது. 22 படங்கள் இருக்கின்றன. 514 படங்கள் கைப்பற்றப்பட்டு அவர்கள் மீது வழக்கு தொடரப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பார்க்க விரும்பினால் தனியாக வந்து அவற்றைப் பார்த்துக் கொள்ளலாம்.

திரு வி. தங்கபாண்டியன்: இந்த ஆபாசப் படங்களை விற்பதன் மூலம் லாபம் சம்பாதிக்கும் சிலர் அதைப் போன்றே ஆபாச நடனங்கள் நடத்தி அவற்றின் மூலம் லாபம் சம்பாதிக்கும் முறை தமிழகத்தில் பரவியிருக்கிறது. அது பற்றி அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: குறிப்பாக அவற்றைக் குறித்து கவனத்திற்கு கொண்டுவந்தால் அதன்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு எம். எத்திராஜுலு: சில ஸ்டுடியோக்களிலும் பிற இடங்களிலும் கூட விருந்துகள் நடந்தால் அங்கெல்லாம் இந்தப் படங்கள் காட்டப்பட்டன என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படி காட்டப்படுவதை இந்த அரசாங்கம் கவனித்து நடவடிக்கை எடுக்க ஏற்பாடு செய்ததா?

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி: எங்காவது அதைக் கண்டுகளித்திருந்தால் அதுபற்றி உறுப்பினர் அறிவித்தால் நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

Sales Tax.

* 28 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the All Dealers Association, T. Nagar, Madras at its meeting on 22nd January 1968 passed a resolution, condemning the levy of sales tax this year four times higher than that of last year effected by the Sales-tax officers and have sent the resolution to the Government; and

(b) if so, the action taken thereon by the Government?

விற்பனை வரி

திரு என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சென்னை தியாகராய நகர் சர்வ வியாபாரிகள் சங்கம் 1968 ஜனவரி 22-ம் தேதி கூடி விற்பனை வரி அதிகாரிகள் சென்ற காலங்களைக் காட்டிலும் நாலு பங்கு அதிக வரி விதித்தார்கள் என்று கண்டித்து தீர்மானம் நிறைவேற்றி தமிழக அரசுக்கு அனுப்பியுள்ளனரா?

(இ) ஆமெனில், அதன் மேல் அரசு எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

24th February 1969]

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: (அ) ஆம்.

(இ) வருவாய்த்துறை வாரியம், தீர்வை விதிக்கும் அதிகாரி, பண்டிகை மாதங்களில் கடைகளைப் பார்வையிடச் சென்று, வணிகர்களால் கொடுக்கப்பெற்ற கணக்குகள் நம்பத்தகாதவை என்று மெய்ப்பிக்கத் தேவையானவற்றைக் கண்டுபிடித்திருந்தாலன்றி, 1967-68-ம் ஆண்டின் பண்டிகை மாதங்களுக்காக வரி விதிப்பு அதிகாரிகள் வரி விதிப்பை மாற்றுவதற்காகத் தொடங்கி வைத்த நடவடிக்கையைக் கைவிட வேண்டுமென வருவாய்த் துறை (வணிக வரி) வாரியம் கட்டளை பிறப்பித்துள்ளது.

திரு என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவர் அவர்களே, சென்ற ஆண்டு ஜனவரி, பிப்ரவரி, மார்ச் மாதங்களில் விற்பனை வரிக் கணக்கை அதிகமாக அரசாங்கத்திற்குக் காட்டவேண்டுமென்று அந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் அதிகமாக வசூல் செய்திருக்கிறார்கள். எங்கள் ஊரிலேயே ஒருவர் ஐயாயிரம் முதலைப் போட்டு ஒரே மாதம் வர்த்தகம் நடத்தினார். அதற்கு 78 ஆயிரம் ரூபாய் விற்பனை வரி ஒரு ஆண்டிற்கு கணக்கு போட்டு வசூல் செய்ய வந்தார்கள். ஒரே மாதம்தான் வர்த்தகம் செய்தேன், ஒரு வருஷத்திற்கு கணக்கு போட்டிருக்கிறீர்களே என்று அவர் எவ்வளவோ சொல்லியும் முடியாது என்றுவிட்டார்கள். அவருடைய ஆஸ்தியே ஐயாயிரத்துக்குத்தான் இருக்கிறது. இந்த நிலைமை தமிழகம் முழுவதும் இரண்டு மூன்று மாதங்கள் அதிகமாக விற்பனை வரிக் கணக்கைக் காட்டி வசூல் செய்திருக்கிறார்கள். அதற்கு என்ன நடவடிக்கை இந்த அரசாங்கம் எடுத்தது? தக்க நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: நான் பதிலிலேயே கூறினேன். நவம்பர், டிசம்பர், ஜனவரி மாதங்களில் பொதுவாக தீபாவளி நேரத்தில் சில நாட்களில் வியாபாரம் செம்மையாக இருக்கிறது என்ற கணக்கை வைத்துக்கொண்டு அதற்கான சரியான தஸ்தாவேஜுகள் இல்லாமல் போட்டிருக்கிறார்கள். வரிக்குத் தேவையான ஆதாரங்கள், நம்பிக்கையான கணக்கு விவரங்கள் இல்லாமலிருந்ததால் பல இடங்களில் நடவடிக்கைகள் கைவிடப்பட வேண்டுமென்று வருவாய்த்துறை வாரியம் கட்டளை பிறப்பித்தது என்று சொன்னேன். எங்கோ தவறுகள் ஒன்றிரண்டு நடந்திருக்கலாம். ஆனால் அந்தத் தவறுகளை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவதுதான் சரியானது. இதனாலேயே விற்பனை வரித்துறை வேண்டுமென்றே செய்கிறார்கள் என்று மிகைப்படுத்திக் கூறப்படும் புகார்கள் சரியானதல்ல.

Kandamanaickanur Zamin Forests

* 29 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Food and Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government are aware of the exodus of elephants from the Kandamanaickanur Zamin Forests of Periakulam taluk, Madurai district, to Kerala forests consequent on the denudation of the forests in the Zamin area; and

(b) if so, the action taken thereon?

[24th February 1969

கண்டமநாயக்கனூர் ஜமீன் பகுதி காடுகள்

திரு என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு உணவு—வேளாண்மை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மதுரை மாவட்ட பெரியகுளம் தாலூகா கண்டமநாயக்கனூர் ஜமீன் பகுதி காடுகள் அழிக்கப்படுவதால் அங்கிருந்து யானைகள் தமிழக எல்லையைத் தாண்டி கேரள பகுதி காடுகளுக்கு போவது தமிழக அரசுக்குத் தெரியுமா?

(இ) ஆமெனில், அதன் பேரில் எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு ஏ. கோவிந்தசாமி: (அ) கண்டமநாயக்கனூர் காடுகளில் உள்ள யானைகள் மேட்டுப் பகுதிக்குச் சென்று கொண்டிருக்கின்றன. அங்கிருந்து சில யானைகள் கேரள மாநில காடுகளுக்குத் தவறுதலாகச் சென்றிருக்கக் கூடும். ஏனெனில் தமிழ்நாடு, கேரளக் காடுகள் அருகருகே அமைந்துள்ளன. மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறியுள்ளவாறு காட்டு யானைகள் எவையும் அங்கிருந்து கேரள மாநிலக் காடுகளுக்குக் கூட்டமாகச் செல்லவில்லை.

(இ) பொதுவாக விலங்குகள் ஒரு பகுதியிலிருந்து மற்றொரு பகுதிக்குச் செல்வது வழக்கம். கண்டமநாயக்கனூர் காடுகளில் மேற்கொண்டும் நில ஆக்கிரமிப்புகள் செய்யப்படுவதையும் மரங்கள் வெட்டப்படுவதையும் தடுக்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப் பட்டுள்ளன.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவர் அவர்களே, 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நான் கண்டமநாயக்கனூர் பகுதிக்குச் சென்றிருந்தபோது அங்குள்ள குன்றுகளில் 500 யானைகளைப் பார்க்க முடிந்தது. உத்தேசமாக அந்தப் பகுதியில் ஐயாயிரம் யானைகளுக்கு மேல் இருக்கும் என்று காட்டிலாகா அதிகாரிகள், ஜமீன் சொந்தக்காரர்கள் மதிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு யானை விலை ஐயாயிரம் ரூபாய் என்றால் ஐயாயிரம் யானைகளின் மதிப்பு இரண்டரை கோடிக்கு மேல் உள்ளது. இப்போது அவையெல்லாம் கேரளா பகுதிக்கு போய்விட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. இதைத் தடுக்க என்ன நடவடிக்கையை அரசாங்கம் எடுக்கப் போகிறது?

மாண்புமிகு திரு ஏ. கோவிந்தசாமி: கண்டமநாயக்கனூர் பகுதி அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு அதிகத் தொடர்பு உள்ள பகுதி என்று தெரியும். அந்தப் பகுதியில் அவருக்கு நிலம் இருப்பதாகவும் சொல்கிறார்கள். ஆகையால் அவர் சொல்கிறது ஏறக்குறைய அளவுக்கு உண்மையில்லாவிட்டாலும் அவற்றைத் தடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மலைச் சரிவுகளில் மேலே மேலே பயிரிடுவதையும் எஞ்சியுள்ள காட்டு வளங்களை அழிக்காமல் பாதுகாக்கவும் மண் அரிப்பு பாதுகாப்பை கவனிக்கவும் 14—9—1967-ல் ஒரு உத்தரவு போடப்பட்டது. அந்தப் பகுதி முழுவதிலும் 2,400 அடி உயரத்திலே நில வரைவுக் கோடு

24th February 1969]

போடுவதையும் 2,400 அடி நில வரைவுக் கோடுகளுக்கு மேல் உள்ள நிலங்கள் மேலும் ஆக்கிரமிப்புக்கு உட்படாமல் பார்க்கவும், 2,400 அடிக்கு மேல் உயரத்தில் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் செய்ய வேண்டியதென்ன என்று அவற்றைக் கணக்கு எடுக்கவும் என்னென்ன நிலம் உள்ளது, பரப்பளவு, பயிரிடப்படும் பயிர் என்ன என்ற விவரங்களை சேகரித்து அரசாங்கத்திற்கு தெரிவிக்க வேண்டுமென்று உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆக்கிரமிப்புகளையும், காடு வெட்டுப்படுதலையும் தடுக்க ஏற்பாடாகியிருக்கிறது. 4,000 அடி உயரத்திற்கு மேலுள்ள காட்டு நிலங்களில் பயிர் செய்யக் கூடாது என்று சொல்லப்பட்டது. கேரளாவுக்கு யானைகள் செல்வதைத் தடுக்கவும் முயற்சிகள் நடந்து வருகின்றன.

Jaundice in Thanjavur

* 30 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Health and Harijan Welfare be pleased to state—

(a) whether many persons were affected by jaundice in Thanjavur during May 1968;

(b) whether distribution of unfiltered water to the people caused the incidence of jaundice; and

(c) whether it is a fact that there was no Health Officer for a long time in that Municipality?

தஞ்சை நகரில் மஞ்சள் காமாலை வியாதி

திரு என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு சுகாதார அரிசன நல அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1968 மே மாதத்தில் தஞ்சை நகரில் மஞ்சள் காமாலை வியாதி பலருக்கு ஏற்பட்டதா?

(இ) தண்ணீரை வடிகட்டாமல் பொது மக்களுக்கு வழங்கிய காரணத்தால் காமாலை வியாதி ஏற்பட்டதா?

(உ) நீண்ட நாட்களாக அந்த நகரசபையில் சுகாதார அதிகாரி இல்லாமலிருந்தார் எனக் கூறப்படுவது சரியா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: (அ) தஞ்சாவூர் நகராட்சியில் மே திங்களில் மஞ்சள் காமாலை நோய் ஆறு பேருக்கு மட்டுமே கண்டிருந்ததாக அறிவிக்கப்பட்டது.

(இ) இல்லை.

(உ) இது அவ்வளவு சரியல்ல. சுகாதார அதிகாரிகளாக நியமிக்கப்படுவதற்குத் தகுதியுள்ளவர்கள் கிடைக்காத காரணத்தால் 20-3-1967 பிற்பகல் முதல் 1-7-1968 முற்பகல் வரையில் நகராட்சி சுகாதார அதிகாரியின் பதவி காலியாக இருந்தது. 1-7-1968 பிற்பகல் முதல் அந்தப் பதவிக்கு நியமனம் செய்யப்பட்டது.

திரு என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவர் அவர்களே, தஞ்சாவூரில் நீண்ட நாட்களாகவே சுகாதார வேலைகள் சரியாக நடைபெறவில்லை என்பதற்கு ஆதாரமாக நேற்று முன் தினம் கூட

பத்திரிகையில் வந்த செய்தி இருக்கிறது. எங்கோ ரசாயன உரக் கம்பெனியிலிருந்து வெளியேறுகிற கழிவுப் பொருள்கள் ஆற்றுத் தண்ணீரில் கலந்து அதைப் பயன்படுத்தியவர்களுக்கு நோய் உண்டாக்கியிருக்கிறது என்ற செய்தியை அமைச்சர் அவர்களும் படித்திருப்பார்கள். அதைத் தடுக்க என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: ஏற்கனவே மே திங்களில் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட சிகிச்சை பற்றியும் மேலும் விரைவில் நோய் பரவாமல் தடுக்க எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் பற்றித்தான் தகவல் இருக்கிறது. மேலும் மேலும் இதைப்போன்ற சுகாதாரக் கேடுகள் நடந்திருந்தால் அதைப் பரிசீலனை செய்து வேறு முறையில் அதுபற்றி பதில் அளிக்க தயாராக இருக்கிறேன்.

திரு ஜி. சுவாமிநாதன்: மஞ்சள்காமாலை நோய் ஆகஸ்டு மாதம் சென்னை மாநிலம் முழுவதும் பரவியிருந்தது என்பது உண்மை. அதை ஆங்கில மருந்துகளால் குணப்படுத்த முடியவில்லை என்றும் தமிழ் மருந்துகள் மூலம் அதாவது கையாந்தரை என்ற இலைதான் சரியான மருந்து என்றும் சொல்கிறார்கள். அரசாங்கத்திற்கு அது தெரியுமா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணி முத்து: அதற்கான தகவல் இல்லை.

திரு. எம். எத்திராஜுலு: மஞ்சள்காமாலை வியாதி தமிழ்நாடு முழுவதும் பரவியிருக்கிறது. ஆங்கில மருந்துகள் மூலம் அதை சீக்கிரமாக குணப்படுத்தமுடியவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். சித்த வைத்தியப்படி சீக்கிரம் குணப்படுத்த முடியும் என்பதோடு நாட்டில் கிடைக்கக்கூடிய மூலிகைகளைக் கொண்டு குணப்படுத்தலாம் என்ற நிலையிருக்கிறது. அதனால் ஒவ்வொரு ஆஸ்பத்திரியிலும் சித்தவைத்தியப் பிரிவு வைத்து இதுபோன்ற வியாதிகளைக் குணப்படுத்த அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: சித்த வைத்தியத்திற்கு அரசாங்கம் நல்ல வாய்ப்பு அளிக்கவேண்டுமென்ற முயற்சி சென்னை, திருச்சி போன்ற நகரங்களில் அந்தப் பிரிவு வைக்கப்பட்டு நடைபெறுகிறது. குறிப்பிட்ட வியாதிக்கு சித்தவைத்திய சிகிச்சை குறித்து பரிசீலித்து அதன்பிறகுதான் சொல்லமுடியும்.

Physical Education Teachers of V. S. Boys' High School, Tiruvarur

* 31 Q.—THIRU G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) whether notices of termination of services have been served on permanent Physical Education Teachers by the management of V. S. Boys' High School, Tiruvarur, Thanjavur district;

(b) whether the reduction in the number of periods for physical education has been quoted in the notices as reason for such termination; and

(c) if so, the relief proposed by the Government in the matter?

மாண்புமிகு திரு எஸ். மாதவன்: (அ) ஆம்.

(இ) ஆம்.

(உ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை. ஏனெனில் வழங்கப்பட்ட வேலை நீக்க அறிவிப்புகள் திரும்பப் பெறப்பட்டன.

Periyar Waters

* 32 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) when an agreement was signed between the Governments of Tamil Nadu and Kerala in connection with the Periyar water which enriches Madurai district;

(b) whether any new agreement was signed for electricity; and

(c) the duration of the agreement and annual payment to the Government of Kerala therefor?

பெரியாறு தண்ணீர்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு பொதுப் பணி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மதுரை மாவட்டத்தை வளப்படுத்தும் பெரியாறு தண்ணீர் சம்பந்தமாக தமிழக சர்க்காருக்கும், கேரள சர்க்காருக்கும் எப்பொழுது ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளப்பட்டது?

(இ) மின்சாரத்திற்காக மீண்டும் புது ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளப்பட்டதா?

(உ) எத்தனை ஆண்டுகளுக்கு ஒப்பந்தம் செல்லும்? கேரளாவுக்கு இதற்காக நாம் கொடுக்கும் பணம் ஆண்டுக்கு எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு எஸ். ஜே. சாதிக்பாஷா: (அ) தமிழ்நாடு அரசாங்கத்துக்கும் முன்பிருந்த திருவாங்கூர் அரசாங்கத்துக்கும் இடையே பெரியாறு ஏரி குறித்த ஒப்பந்தம் 29—10—1886-ல் செய்து கொள்ளப்பட்டு 1—1—1386 முதல் செயலாக்கப்பட்டது.

(இ) மின்சார உற்பத்திக்கும் பெரியாறு நீரைப் பயன்படுத்த 1949, ஜூன் திங்களில் ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது; இந்த ஒப்பந்தத்தையொட்டி, பெரியாறு, நீர் மின்சாரத்திட்டத்திற்கு 1954, நவம்பரில் அரசாங்கம் ஒப்பளிப்பு வழங்கியது. இத்திட்டம் முடிவுற்று மின்சார உற்பத்தி பணி 12—10—1958 முதல் தொடங்கப்பட்டது.

(உ) இந்த மூல ஒப்பந்தம் 999 ஆண்டுக் கால அளவிற்கு ஆகும். மூல ஒப்பந்தம் செயலில் இருக்கும் வரையில் துணை ஒப்பந்தமும் செயலில் இருக்கும். தமிழ்நாடு அரசாங்கத்திற்கு அளிக்கப்பட்ட பகுதிக்கான வாடகை ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 40,000 ஆகும். மின்சார உற்பத்திக் காரியத்திற்காக கீழ்க்கண்ட விதங்கள் வரையறுக்கப்பட்டன.

(1) 3,500 லட்சம் யூனிட்டுகள் வரையில் ரூ. 12 கிலோவாட் ஒன்றுக்கு (ஆண்டுக்கு).

(2) 3,500 லட்சம் யூனிட்டுக்கு மிகைப்பட்ட ரூ. 18 கிலோவாட் ஒன்றுக்கு (ஆண்டுக்கு).

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, பெரியாறு தண்ணீர் ஒப்பந்தம் செய்யும்போது பெரியாறிலிருந்து வருகின்ற கிளை ஆறுகளின் தண்ணீரும் நமக்கே சொந்தம் என்று ஒப்பந்தம் செய்ததாகத் தெரிகிறது. இப்போது அதற்கு மாறாக கேரள அரசாங்கம் அப்படி நமக்கு வருகிற தண்ணீரைக் கொண்டு போகிறார்கள் என்று கூறப்படுகிறதே அதை இந்த அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்ததா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : அதுபற்றிய தகவல் இல்லை.

Ayyanar Spinning Mills, Virudhunagar

* 33 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Labour be pleased to state—

(a) whether there was any strike in the Ayyanar Spinning Mills, Virudhunagar, from 11th February 1968; and

(b) the conciliation proceedings taken by the Tamil Nadu Government?

விருதுநகர் அய்யனார் நூற்பு ஆலை

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) விருதுநகர், அய்யனார் நூற்பு மில்லில் 11—12—1968 முதல் வேலை நிறுத்தம் நடந்ததா ?

(இ) தமிழக அரசு சமரசம் செய்து வைக்க எடுத்த முயற்சிகள் யாவை ?

மாண்புமிகு திரு. பி. யு. ஷண்முகம் : (அ) ஆம்.

(இ) தொழிலாளர் துறை மேற்கொண்ட உடன்பாட்டு முயற்சிகள் முறிவடைந்ததால், இத்தகராறு தொழில் நடுவர் மன்றத் தீர்ப்புக்கு விடப்பட்டது ; தொடர்ந்து வேலைநிறுத்தம் செய்வதையும் அரசு தடை செய்தது. 1968-ம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 4-ம் நாள் தொழிலாளர்கள் வேலைக்குத் திரும்பினர்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மில் ஏற்கனவே மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மேல நஷ்டத்தில் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. மீண்டும் தொழிலாளர்கள் தகராறு காரணமாக நஷ்டமேற்பட்டு அந்த மில் மூடப்பட்டுவிடுமோ என்ற பயம் ஏற்படுகிறது. அது இல்லாத வரையில் புதிதாக வந்துள்ள தொழிலாளர் அமைச்சர் புது கண்ணோட்டத்தோடு அதை அணுகி தீர்த்து வைப்பாரா ?

மாண்புமிகு திரு. பி. யு. ஷண்முகம் : இப்போது அங்கே ஏற்பட்டிருக்கும் சுமுகமான நிலையை அருள்கூர்ந்து நண்பர் கெடுக்க வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. வி. தங்கபாண்டியன் : இப்போது நடைபெற்ற வேலை நிறுத்தத்திற்குப் பிறகு புதிய நிர்வாகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. புதிய நிர்வாகத்தில் அந்த மில் லாபகரமாக ஓடிக்கொண்டிருப்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா ?

மாண்புமிகு திரு. பி. யு. ஷண்முகம் : தகவலுக்கு நன்றி.

MR. CHAIRMAN : Question 34 is postponed.

Jewellery and diamonds of Tiruchendur Temple.

* 35 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments be pleased to state—

(a) whether the jewellery and diamonds of Tiruchendur temple were stolen; and

(b) if so, the value thereof?

திருச்செந்தூர் கோவில் நகைகள்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு சமயக் கட்டளை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) திருச்செந்தூர் கோவில் நகைகள், வைரங்கள் திருடு போனதா ?

(இ) ஆமெனில், அவற்றின் மதிப்பு என்ன ?

மாண்புமிகு திரு. கே. வி. சுப்பையா : (அ). ஆம். திருச்செந்தூர் ஸ்ரீ சுப்ரமணியசுவாமி தேவஸ்தானத்திற்குச் சொந்தமான திரு ஆபரணங்களில் சில காணாமற் போயின.

(இ) ரூ. 99,075-72.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த திருட்டுப்போன நகைகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டனவா ? எப்படி திருட்டு போனது என்பது பற்றிய விவரங்கள் கூற முடியுமா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. வி. சுப்பையா : திருட்டுப்போனவை பற்றி இப்போது போலீஸ் இன்வெஸ்டிகேஷன் இருக்கிறது. சில பொருள்கள் கைப்பற்றப்பட்டன. பாக்கி நகைகள் பற்றி இன்வெஸ்டிகேஷன் நடந்துவருகிறது. முடியவில்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, தங்க நகைகளுக்குப் பதிலாக பித்தளை நகைகளையும், நல்ல அசல் வைரங்களை எடுத்துவிட்டுப் பதிலாக போலிக் கற்களையும் வைத்து அசல் நகைகளை கொண்டுபோய்விடுவதாக சொல்கிறார்களே, அது உண்மையா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. வி. சுப்பையா : அதுபற்றிய தகவல் இல்லை, தனிக்கேள்வி போடவேண்டும்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : அடிக்கடி கோவில்களில் சுவாமி விக்ரகங்களும், நகைகளும் திருட்டுப்போவதாகப் பத்திரிகையில் பார்க்கிறோம். இதைப்போல வேறு கோவில்களில் உள்ள விலையுயர்ந்த பொருள்கள், ஆபரணங்கள், திருட்டுப்போகாமல் இருக்க அரசாங்கம் முன்கூட்டியே ஏற்பாடு செய்திருக்கிறதா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. வி. சுப்பையா : இதுவரைக்கும் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப் படவில்லை. இனிமேல் உறுப்பினர்கள் யோசனையின் பேரில் பரிசிலனை செய்யப்படும்.

Fly ash excreted by Thermal Stations

* 36 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) the use of the fly ash excerted from the thermal power stations in Tamil Nadu;

(b) the places where the ash is dumped; and

(c) the places where the fly ash will be dumped if 2,500 tonnes of fly ash is excreted from the proposed thermal power station at Ennore?

அனல் மின் நிலையங்களின் கழிவு சாம்பல்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமிழக அனல் மின்சார நிலையங்களில் கழிவு பொருளான சாம்பலை என்ன உபயோகம் செய்கிறார்கள் ?

(இ) அவை எங்கெங்கு கொட்டப்படுகிறது ?

(உ) எண்ணூரில் அமையப்பட இருக்கும் அனல் மின் நிலையத்தின் சாம்பல் நாளொன்றுக்கு 2,500 டன் கழிவு பொருளை வெளியேற்றினால் அவை எங்கு கொட்டப்படும் ?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : (அ) & (இ) பேசின் பிரிட்ஜ் மின்சார நிலையத்திலிருந்தும் சமயநல்லூர் மின்சார நிலையத்திலிருந்தும் கிடைக்கும் சாம்பலை, அண்மையிலுள்ள நீர் தேங்கிநிற்கும் தாழ்ந்த பகுதிகளின் நில மட்டத்தை உயர்த்துவதற்கும் பணியாளர்களுக்குக் குடியிருப்பு வீடுகள் கட்டுவதற்கும் மின்சார

வாரியம் பயன்படுத்துகிறது. ஊராட்சிகள், வீடுகட்டிக் கொடுக்கும் சங்கங்கள் போன்ற பொது நிறுவனங்களுக்கும் இதே நோக்கத்திற்காக இந்தச் சாம்பல் கொடுக்கப்படுகிறது. மின்சார வாரியம் கட்டும் கட்டிடங்களில் சிமிட்டிக்குப் பதிலாக இந்தச் சாம்பல் ஓரளவு பயன்படுத்தப்படுகிறது.

(உ) எண்ணூர் அனல் மின்சார நிலையத்திலிருந்து நாளொன்றுக்கு 1,200 முதல் 1,700 டன் சாம்பல் கிடைக்கும். இந்த அளவில் தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியம் தாங்கள் நிறுவ எண்ணியுள்ள புழை கற்கலவைத் தொழிற்சாலையில் (Cellular concrete factory) பயன்படுத்துவதற்காக நாள் தோறும் கிட்டத்தட்ட 300 முதல் 400 டன் கொடுக்கும்படிக் கேட்டுக் கொண்டுள்ளது. எஞ்சியுள்ள சாம்பலில் ஒரு பகுதி தாழ்ந்த நிலப்பகுதிகளிலும் எஞ்சிய பகுதி கடலிலும் கொட்டப்படும்.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[**Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member**]

II.—ANNOUNCEMENT *Re.* NOMINATION OF A MEMBER TO THE BUSINESS ADVISORY COMMITTEE.

MR. CHAIRMAN : I have to announce to the House that under rule 166 (4) of the Tamil Nadu Legislative Council Rules, I have nominated the Hon. Thiru P. U. Shanmugam, Minister for Labour, as a Member of the Business Advisory Committee for the year 1968–69.

III.—PRESENTA ION OF THE SECOND SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE FOR 1968-69.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, 1968-69-ம் ஆண்டிற்கான இரண்டாம் துணை மதிப்பீடுகளை இம்மன்றத்தின் முன் வைக்க வேண்டி உங்கள் முன் வந்துள்ளேன். இத்துணை மானியக் கோரிக்கையின் மொத்தம் 25.16 கோடி ரூபாயாகும்; இதில் ஏறக்குறைய 6.08 கோடி ரூபாய் வருவாய்க் கணக்கின்பாற்படும்; எஞ்சிய சுமார் 19.10 கோடி ரூபாய் மூலதன, கடன் கணக்குகளின்பாற்படும். கடந்த ஆகஸ்ட் திங்களில் முதல் தொகுதித் துணை மதிப்பீடுகளை மன்றத்தின் முன் வைத்த பின்னர், அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கிய பெரும்பாலான "புதுப் பணித்" திட்டங்கள் இத்துணை மதிப்பீடுகளில் அடங்கும். சில மானியக் கோரிக்கைகளின்கீழ் தற்போதுள்ள நிதி ஒதுக்கத்திற்கு மேல் இப்போது அதிகமாய்ச் செலவாகக் கூடுமென எதிர்பார்க்கப்படுவதால், அந்த மானியங்களுக்குக் கூடுதல் நிதி ஒதுக்கம் கேட்டிடவும் இந்த வாய்ப்பினைப் பயன்படுத்திக் கொண்டுள்ளோம்.

இத்துணை மதிப்பீடுகளில் மிகப் பெரியதொரு நிதி ஒதுக்கம் மாநில மின்சார வாரியத்திற்குக் கடன் உதவியளிப்பதற்காக

வேண்டப்படுவதாகும். முந்திய சில ஆண்டுகளில், மாநில மின்சார வாரியம் தனது வணிகக் கணக்கில் ஈட்டிய வட்டித் தொகையை, போதிய ரொக்க இருப்பு இராததால் மாநில அரசுக்குச் செலுத்தாமற்போய்விட்டது. இவ்வகையில் சேர்ந்து வந்த வட்டி நிலுவை 1967-68 இறுதிவரை மொத்தம் 9.72 கோடி ரூபாய் அளவில் நின்றது. இவ்வட்டி நிலுவையை மாநில மின்சார வாரியம் கொடுத்துத் தீர்க்க இயலும் வகையில் மாநில அரசு அதற்கு இப்போது கடன் வழங்கக் கருதியுள்ளது. இதனால் மாநில மின்சார வாரியத்தின் நிதி நிலை அரசிற்குச் சேர வேண்டிய வட்டியைச் செலுத்துவதற்கு இயலாமல், வட்டி செலுத்துவதற்கும் அரசிடமிருந்து கடன் வாங்கும் நிலையிலுள்ளதெனக் கருதிவிடக்கூடாது. நான் இப்போது தெளிவு படுத்தியிருப்பதைப் போல், மாநில மின்சார வாரியம் வணிகக் கணக்குகளின் அடிப்படையில் அரசிற்குச் சேர வேண்டிய வட்டித் தொகைகளை முந்திய ஆண்டுகளில் செலுத்தும் நிலையில் இருந்தது. ஆனால், அரசு மாநில மின்சார வாரியத்தின் மூலதனத் திட்டங்களுக்கு உண்மையில் தேவைப்படும் கடன் தொகைகளை விடச் சிறிய அளவுக் கடன்களையே அதற்கு வழங்கி வந்ததால், அரசிற்குச் சேரவேண்டிய வட்டியைச் செலுத்த அதனிடம் போதிய அளவிற்கு ரொக்க இருப்பு இல்லை. இந்நிலை இப்போது சரிப்படுத்தப்படுகிறது. மின்சார வாரியத்திற்கு வழங்கப்படும் இக்கூடுதல் கடன், வட்டி வகையில் பெறப்படும் அதிகரித்த வரவினங்களின் வாயிலாக ஈடு செய்யப்படும். எனவே, இதன் காரணமாக அரசின் வழிவகை நிதிநிலை பாதிக்கப்படமாட்டாது. கடந்த ஆண்டில் மின்சார வாரியம் முதற்கண் வகுத்த திட்டத்தை விடப் பெரியதொரு திட்டத்தை நிறைவேற்றியுள்ளது. இந்த வகையில் அது அரசிடமுள்ள தனது கணக்கில் 1.43 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு அதிகப் பற்று வாங்கியுள்ளது. இந்த அதிகப் பற்றைக் கொடுத்துத் தீர்ப்பதற்காக, மின்சார வாரியத்திற்கு நடப்பு ஆண்டில் 1.43 கோடி ரூபாய்க்கு மற்றொரு கடன் வழங்க இப்போது வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. இதன் காரணமாகவும் அரசின் வழிவகை நிதி நிலை பாதிக்கப்படமாட்டாது. நடப்பு ஆண்டிலும், மின்சார வாரியம் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள வேலைகளுக்காகும் செலவினப் போக்கைப் பெரிதும் விரைவுபடுத்தியுள்ளது. கிராம மின்சாரத் திட்டங்களுக்காக எதிர்பார்க்கப்படும் செலவின் அளவு 6 கோடி ரூபாயிலிருந்து கிட்டத்தட்ட 12 கோடி ரூபாய்க்கு உயர்ந்திருப்பதை இங்குச் சிறப்பாகக் குறிப்பிடலாம். மொத்தத்தில் மின்சார வாரியம் திட்டத்தில் முதற்கண் 32 கோடி ரூபாய்க்கு மட்டுமே வகை செய்யப்பட்டிருந்ததற்கு மாறாக, 40 கோடி ரூபாய் அளவிலான திட்டத்தை நிறைவேற்றுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. திட்டச் செலவினத்தில் ஏற்பட்டுள்ள இந்த அதிகரிப்பினை ஈடு செய்வதற்காக, அரசு 2.15 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு மின்சார வாரியத்திற்குக் கூடுதல் கடன் உதவியளிக்கக் கருதுகிறது;

எஞ்சிய தொகையை மின்சார வாரியம் தனது சொந்த நிதி வாயில்களிலிருந்தும், நிறுவனங்களிடமிருந்தும் கடன்கள் பெற்றும் ஈடு செய்யும்.

அகவிலைப்படி வீதங்கள் குறித்து மத்திய அரசு ஊழியர்களுக்கும் மாநில அரசு ஊழியர்களுக்குமிடையே சமநிலை நிலவ வேண்டுமென்கிற கொள்கைக்கிணங்க, மாநில அரசு தனது பணியாளர்களின் அகவிலைப்படி வீதங்களை 1969 சனவரித் திங்கள் 1-ம் நாள் முதல் உயர்த்த அண்மையில் முடிவு செய்துள்ளது. வழக்கம் போல், அகவிலைப்படி வீதங்களிலான இவ்வுயர்வு உள்ளாட்சி மன்றங்களின் ஊழியர்களுக்கும், மானியம் பெறும் பள்ளி ஆசிரியர்கட்கும் பொருந்தும். இதன் காரணமாக கூடுதல் நிதிப் பொறுப்பு ஆண்டொன்றுக்கு ஏறக்குறைய 3 கோடியே 60 லட்சம் ரூபாயாகுமெனக் கணக்கிடப்படுகிறது. நடப்பு ஆண்டில் ஏற்படும் கூடுதல் செலவினம் ஏறக்குறைய 60 லட்சம் ரூபாயாகும். இந்த அளவிற்குப் பற்பல மானியங்களின்கீழ் நிதி ஒதுக்கம் வேண்டப்பட்டுள்ளது. ஐந்தாம் நிதி ஆணைக் குழு இம் மாநிலத்தின் நிதித் தேவைகளை மதிப்பிடுகையில், இப்பொறுப்பினைக் கணக்கில் கொண்டு, அடுத்த ஜூலைத் திங்களில் அளிக்கவிருக்கும் தனது இறுதி அறிக்கையில் போதிய நிதி வாயில்கள் மாற்றப்படுவதற்கு வகை செய்யுமென நாங்கள் நம்புகின்றோம். அண்மையில் அரசு தன் பணியாளர்களின் ஓய்வுக் கால நன்மைகளைக் கணக்கிடுவதற்கான விதிகளைத் தளர்த்த வேண்டுமென்று முடிவு செய்துள்ளதையும் இம் மன்றம் களிப்புடன் வரவேற்குமென நம்புகிறேன். ஓய்வுச் சம்பளத்தைக் கணக்கிடுவதற்கான இப்புதிய விதியின்படி, நிலைச் சம்பளம் (substantive pay) பணியாற்றும் சம்பளம் (Officiating pay) இவற்றிற்கிடையேயுள்ள வேறுபாடு நீங்கி, பணியாளர் ஒருவருடைய இறுதி 36 திங்கள் பணிக் கால அளவில் அவர் பெற்று வந்த சராசரிச் சம்பள அடிப்படையில் ஓய்வுச் சம்பளம் கணக்கிடப்படும். ஓய்வுபெறும் பணியாளர்களின் ஓய்வுச் சம்பளம், இவ்விதி காரணமாக பெரும்பாலோர்க்கு 25 சத வீத அளவிற்கும் உயருமென்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இம்முடிவின் முழு விளைவும் சிறிது காலம் கழிந்த பின்னரே உணரப்படும்; இதற்கிடையில், அடையாள மானியம் வாயிலாகச் சட்ட மன்றத்தின் இசைவு வேண்டப்பட்டுள்ளது.

துணை மதிப்பீடுகளின்கீழ் கேட்கப்பட்டுள்ள நிதி ஒதுக்கத்தில் பெரும் பகுதி, வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பெருக்கும் வாய்ப்புள்ள திட்டங்களுக்குப் பொருந்துவதாகும். முனைந்து உரமிடும் திட்டத்தின்கீழ் உழவர்களுக்குக் கடன்கள் வழங்குவதற்கான நிதி ஒதுக்கம் மேலும் 75 லட்சம் ரூபாய்க்கு உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. கிணறுகள் தோண்டுதல், விசையேற்றங்கள், டிராக்டர்கள் வாங்குதல் போன்றவற்றிற்காக உழவர்களுக்கு நீண்ட காலக் கடன்கள் வழங்குவதற்கான தங்கள் திட்டங்களை நில அடைமான வங்கிகள்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [24th February 1969

பெரிதும் விரைவுபடுத்தியிருப்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவர். எனவே, மத்திய நில அடைமான வங்கி முதற்கண் 7 கோடி ரூபாய்க்கு மட்டுமே கடன் ஈட்டு ஆவணங்கள் வெளியிடக் கருதியிருந்ததற்கு மாறாக, நடப்பு ஆண்டில் அவற்றின் மூலம், 11 கோடி ரூபாய்க்குக் கடன் திரட்டக் கருதியுள்ளது. இதற்கிணங்க மாநில அரசும், மத்திய நில அடைமான வங்கியின் கடன் ஈட்டு ஆவணங்களில் தான் முதலீடு செய்யும் அளவினை 2 கோடி ரூபாயிலிருந்து 4.40 கோடி ரூபாய்க்கு உயர்த்த முடிவு செய்துள்ளது. இந்த நிதி ஒதுக்கத்தில் 220 லட்சம் ரூபாய் இந்திய அரசிடமிருந்து இணை முதலீடாகப் பெற முடியுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. நடப்பு ஆண்டில் ஏராளமான சிறு பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்றவும் அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. இவற்றிற்காகும் செலவினத்திற்கு, திட்டத்தில் இவற்றிற்கென வகைசெய்துள்ள மொத்த நிதி ஒதுக்கத்திலிருந்து தொகை பெறப்படும். இம்மன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள விவர அறிக்கையில் 39 முதல் 41 வரையுள்ள பக்கங்களில் '41 பாசன முதலினச்செலவு' என்கிற கோரிக்கையின் கீழ் கொடுக்கப்பட்டுள்ள புதிய திட்டங்களின் விவரங்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் நாட்டத்திற்குக் கொண்டு வர விழைகின்றேன். வீட்டு வசதி வாரியம், போலந்து நாட்டின் தொழில் நுட்ப உதவியையும் நிதி உதவியையும் பெற்று, எண்ணூரில் நுரை கான்கிரீட் தொழிற்சாலை (Cellular concrete plant) ஒன்றை நிறுவும் பணியை மேற்கொண்டுள்ளது. நடப்பு நிதி யாண்டின் இறுதிக்குள் இதற்கான பொறிகளைப் பெறலாமென எதிர்பார்க்கப்படுவதால், இப்பொறிகளின் விலையினைச் சந்திக்கும் மாநில வீட்டு வசதி வாரியத்திற்கு ஒரு கோடி ரூபாய் கடன் வழங்க தற்போதைய துணை மதிப்பீடுகளில் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இது மத்திய அரசு ஊக்குவிக்கும் திட்டமாகக் கருதப்பட்டுள்ளதால், இத்திட்டத்திற்கென இப்போது வகை செய்யப்பட்டுள்ள நிதி ஒதுக்கம் முழுவதும் இந்திய அரசிடமிருந்து கடனாகப் பெறப்படும்.

மாநிலப் போக்குவரத்துத் துறை மேலும் பல பேருந்து வண்டிகளை வாங்கவும், எளிய கட்டுமானப் பணிகளுக்காகவும், பயணச் சீட்டுகளை அச்சடிப்பதற்கான தனி அச்சகம் ஒன்றை நிறுவவும் அதற்கு 48 லட்சம் ரூபாய்க்குக் கூடுதல் நிதி ஒதுக்கம் செய்யும்படியும் வேண்டப்படுகிறது.

நமது புதிய நான்காம் திட்டத்தில் மேற்கொள்ளக் கருதியுள்ள முக்கியத் திட்டங்களில் ஒன்று சேலம் இரும்புக் கனிகளை வெட்டி எடுப்பதைக் குறித்ததாகும். சேலத்தில் உருக்காலை ஒன்றை நிறுவுவதற்கு முன்னோடியாக, இரும்புக் கனிகளினின்றும் அயச் செறிவுருள்கள் திரட்டும் (Pelletisation and concentration) வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்துவது உட்பட, கஞ்சமலைக் கனியிருப்பு வளங்களைப் பெருக்கும் வகையில் திருவாளர்கள் எம். என். தஸ்தூர்

24th February 1969] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

அண்டு கம்பெனி (பிரைவேட்) லிமிடெட் என்கிற நிறுவனத்தார் விரிவான திட்ட அறிக்கை ஒன்றைத் தயாரிப்பதற்காகும் செலவிற்காக இத்துணை மதிப்பீடுகளில் நிதி ஒதுக்கியுள்ளோம்.

இத்துணை மதிப்பீடுகளில் அடங்கியுள்ள பிற திட்டங்கள் பற்றிச் சிறப்பான எந்த விளக்கமும் தேவையில்லையென்று கூறி, இவற்றை இம்மன்றம் ஏற்கும்படி வேண்டுகிறேன்.

IV.—PRESENTATION OF THE STATEMENT OF DEMANDS FOR GRANTS FOR EXCESS EXPENDITURE IN 1964-65.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, 1964-65-ம் ஆண்டில் சில மானியங்களின் கீழ் ஏற்பட்ட செலவினம் அவ்வாண்டிற்காக ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட இறுதி நிதி ஒதுக்கத்திற்கு மேற்பட்டதாகத் தெரியவந்ததால், அம் மிகைச் செலவினங்களை, ஈடு செய்வதற்கான மானிய விவர அறிக்கையை மன்றத்தின் முன் வைக்கவேண்டி முன் வந்துள்ளேன்.

2. இந்த மிகைச் செலவினங்களை ஆய்வு செய்த 1967-68-ம் ஆண்டிற்கான பொதுக் கணக்குக் குழுவினர் தமிழ்நாடு அரசுக் கணக்குகள் பற்றிய தங்கள் அறிக்கையின் 16-வது பத்தியில் அவ்வறிக்கையின் 1-ம் இணைப்பில் கண்டுள்ளபடி, மிகைச் செலவினங்களுக்கான மானியக் கோரிக்கைகளைச் சட்ட மன்றத்தின் இசைவிற்காக அளிக்கும்படி பரிந்துரைத்தனர். பொதுக் கணக்குக் குழுவினரின் இப் பரிவுரைக் கிணங்க, 1964-65-ம் ஆண்டிற்கான மிகைச் செலவினங்களை ஈடுசெய்யும் வகையில் மானியக் கோரிக்கைகள் அடங்கிய விவர அறிக்கை இப்போது அளிக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு செலவினமும் அதிகரித்ததற்கான காரணங்கள் மானிய விவர அறிக்கையின் இணைப்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இம் மிகைச் செலவினங்களின் மொத்தம் 66.05 லட்சம் ரூபாயாகிறது. இம் மிகைச் செலவினை முறைப்படுத்துவதற்குச் சட்ட மன்றத்தின் இசைவு வேண்டப்படுகிறது.

3. இவை கூறி, 1964-65-ம் ஆண்டிற்குரிய மிகைச் செலவிற்கான மானியக் கோரிக்கைகள் அடங்கிய விவர அறிக்கையை இம் மன்றம் ஏற்கும்படி வேண்டுகின்றேன்.

V.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS.

* **திரு. என். வி. நடராஜன் :** மதிப்பிற்குரிய அவைத் தலைவர் அவர்களே, அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் மறைவுக்குப் பிறகு மாண்பு மிகு கலைஞர் கருணாநிதி அவர்களை முதல்வராகக் கொண்டு அமையப்பெற்றுள்ள அமைச்சரவையை நான் மனமார வரவேற்கிறேன்; பாராட்டுகிறேன். இங்கே எனக்கு மாறுபட்ட கருத்துள்ளவர்களும் மற்றும் ஒரு சிலரும் அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் ஆட்சி நீண்டகாலம் நடைபெறும் என்று எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் இந்த ஆட்சியோ விரைவிலேயே முடிந்துவிடும் என்ற

[திரு. என். வி. நடராஜன்] [24th February 1969

கண்ணோட்டத்தோடு விமர்சனம் செய்ததாகத் தெரிகிறது. ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் என்ற முறையிலும், பொதுவாக நல்லாட்சி நிறுவ வேண்டும், நிலைக்கச் செய்ய வேண்டும் என்ற வகையிலும் ஒன்றை நாம் மிக நன்றாக உணர வேண்டும். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வகுத்துத் தந்த இந்த நல்ல ஆட்சியை எவ்வளவு நீண்ட காலத்திற்கு நிலைத்து நடைபெறச் செய்கிறோமோ அந்த அளவுக்கு அண்ணா அவர்களின் பொதுப் பணிக்கு நாம் செய்யும் ஒரு வணக்கமாக, அவருக்கு நாம் காட்டும் மரியாதையாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். எனவே தமிழகத்தைச் சார்ந்தவர்களும், கழகத்தைச் சார்ந்த அமைச்சர்களும் இதை மனதில் கொண்டு அண்ணா அவர்கள் வகுத்துத்தந்த இந்த ஆட்சியை பல்லாண்டு காலம் நீடித்து நிலைபெறச் செய்து அண்ணா அவர்களின் பொதுப் பணி என்றுமே உயிருள்ளதாக இருக்க நாம் நமது கடமையினைச் செய்வோம் என்று உறுதி கொள்ள வேண்டும்.

அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பொது வாழ்வு நீதிக்கட்சியிலிருந்து துவக்கப்பட்டது என்றாலும் அதே நேரத்தில் தொழிற்சங்க இயக்கத்திலும் அவர்கள் மிகவும் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். நான் இங்கே சிலவற்றைக் குறிப்பிடுவதற்குக்கூட கொஞ்சம் சிரமமாக இருக்கிறது. காரணம் அதில் என்னைப் பற்றியும் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அவரது பொதுப்பணியின் துவக்கத்தில் தொழிற்சங்கத்திலே பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த போது நான் காங்கிரசிலே ஒரு தொண்டனாக இருந்தேன். ஆயினும் தொழிற்சங்கத்தில் அவருடன் நானும் சேர்ந்து பணியாற்றும் வாய்ப்புப் பெற்றிருந்தேன். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எப்போதுமே தொழிற்சங்க இயக்கத்தில் மிகவும் அக்கறை உள்ளவர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள். அண்ணா அவர்களுடைய அரசை பொதுவாக ஏழை எளிய மக்கள், தொழிலாளர்கள், நடுத்தர மக்கள் எல்லாம் எந்தப் பெயரையிட்டு அழைத்து வந்தார்கள் என்றால் இது ஒரு தொழிலாளர் அரசு என்ற அடிப்படையில் தான். தொழிலாளர்கள் பொதுவாக அண்ணாவின் அரசை மனமாறப் பாராட்டிப் போற்றி புகழ்ந்து வந்திருக்கிறார்கள். எனவே அண்ணாவின் ஆட்சியை "தொழிலாளர் அரசு" என்று சொன்னால் கூட மிகையாகாது. தொழிலாள வர்க்கத்தின் மீது அந்த அளவுக்கு அக்கறை கொண்டவர்கள் அண்ணா அவர்கள். சென்னையில் உள்ள பி. அண்டு சி. மில்லில் வேலை நிறுத்தம் நடைபெற்றபோது அண்ணா அவர்கள் அந்த வேலை நிறுத்தத்தில் கொண்ட பங்கு தொழிலாளர் இயக்கச் சரித்திரத்திலே குறிப்பிடத் தக்கதாகும். ஆனால் தொழிற்சங்கத் துறையில் ஈடுபட்டபோதும், தொழிலாளர் இயக்கங்களை நடத்திச் சென்றபோதும் தொழிற்சங்கம் என்றால் தொட்டதற்கெல்லாம் வேலை நிறுத்தம் செய்ய வேண்டும், அதுதான் தொழிற்சங்கத்திற்கு உரிய வீரம் என்று ஒருபோதும் அவர்கள் எண்ணியதில்லை. வேலை நிறுத்தம் என்பது கடைசி ஆயுதமாக இருக்கவேண்டும். மற்ற நேரங்களில் அதைப் பயன்படுத்துவது தொழிற்சங்கத்தின்

24th February 1969] [திரு. என். வி. நடராஜன்]

மதிப்பை குறைப்பதாகும் என்ற அழுத்தமான எண்ணம் கொண்டவர்கள் அண்ணா அவர்கள். மிகச் சாதாரண பிரச்சினைகளுக்குக்கூட வேலை நிறுத்தம் செய்வது என்ற போக்கினைமாற்றி முக்கிய பிரச்சினைகளுக்குப் பரிகாரமாக அதுவும் வேறு எந்த முறையும் பயன்படாமல் போனால் கடைசியாக வேலை நிறுத்தத் திட்டத்தை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் அவர்கள் ஈடுபட்டுள்ள தொழிற்சங்கங்களை நடத்தி வந்திருக்கிறார்கள். அந்தச் சங்கங்களிலேயெல்லாம் நானும் இணைந்து பணியாற்றும்படியான வாய்ப்பைப் பெற்றிருக்கிறேன். அந்த நாட்களிலேயே அண்ணா அவர்கள் தொழிலாளர்களின் உள்ளங்களில் இடம் பெற்றுவிட்டார். ஆகவே அவர்களுடைய அரசை பாட்டாளி அரசு, மக்கள் அரசு, தொழிலாளர் அரசு என்று சொன்னாலும் மிகையாகாது. எனவே அண்ணாவின் ஆட்சியில் பல்வேறு துறைகளிலும் ஒவ்வொரு அமைச்சரும் நல்ல முறையிலே பணியாற்றி வந்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு துறையிலே பணியாற்றிய அமைச்சர்களையும் இந்த நாடு போற்றி இருக்கிறது. பொதுவாக நல்ல அரசியல் பண்புபடைத்தவர்கள் அத்தனைபேரும் போற்றியிருக்கிறார்கள். அதிலும் குறிப்பாக ஒன்றைச் சொல்லுவேன். கடந்த 2 ஆண்டுகளாகப் போக்குவரத்துத் துறையில் பொறுப்பேற்றிருந்த அமைச்சர் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்களைப் பொறுத்தவரை, அந்தத் துறையில் அவர்கள் ஆற்றியுள்ள தொண்டு குறிப்பிடத்தக்கதாகும். காங்கிரஸ் ஆட்சியின்போது போக்குவரத்துத் துறையை தீவிரமாக தேசிய மயமாக்குவதில் அன்றிருந்த போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் திரு. வெங்கட்ராமன் அவர்கள் மிகவும் தயக்கம் காட்டி வந்தார்கள். இந்த மன்றத்திலே உள்ள மதிப்புக்குரிய அங்கத்தினர்களுக்கெல்லாம் கூட தெரியும் நாங்கள் எதிர்க்கட்சியில் இருந்த போது அவரிடத்தில் பல தொழிலை தேசியமயமாக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்தியபோது அவர் எங்களுக்கு பொருளாதாரம்கூட புரியாது என்று மிகவும் கோபமாகவும் ஆவேசமாகவும் பேசியதை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். அதாவது அவரது பொருளாதாரக் கணக்குப்படி இந்தத் துறையை தேசியமயமாக்குவது பெருத்த நஷ்டத்தை ஏற்படுத்தும் என்பது அவருடைய திட்டவட்டமான வாதம். அதை எதிர்த்து, நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் போக்குவரத்துத் துறையை தேசியமயமாக்குவோம் என்று 1967 பொதுத் தேர்தலுக்கு முன்பு வெளியிடப்பட்ட எங்கள் கட்சியின் தேர்தல் அறிக்கையிலேயே நாங்கள் திட்டவட்டமாகக் குறிப்பிட்டிருந்தோம். அதைப் போலவே ஆட்சி அமைந்த உடனே வெகுவிரைவில் அந்த தேசிய மயமாக்கும் திட்டத்தை தீவிரமான நடைமுறைக்கும் கொண்டு வந்தோம். தேசிய மயமாக்கும் திட்டத்தை நடைமுறையாக்கினால் நஷ்டம் ஏற்படும் என்று சொன்ன திரு. வெங்கட்ராமன் போன்ற, பொருளாதாரத்தில் மிக்க அனுபவம் பெற்ற அவரே ஏற்றுக்கொள்ளும் அளவுக்கு இன்றையதினம் தேசியமயமாக்கும் திட்டத்தை எல்லோரும் பொதுவாக வரவேற்கிறார்கள். போக்குவரத்துத் துறையை தேசியமயமாக்கி

இருப்பது மட்டுமல்ல. அந்தாடு பஸ்போக்குவரத்துக் கட்டணத்தையும் குறைத்திருக்கிறோம். பல ரூட்டுகளில் புதிய பஸ்கள் விடப்பட்டிருக்கின்றன. இதனால் ஏழை எளிய மக்களுக்கு நல்ல பலன் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நான் சென்னை டாக்சி, ஆட்டோ-ரிக்ஷா தொழிலாளர்கள் சங்கத்தின் தலைவன். அவர்களே பலமுறை என்னிடத்திலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய புதிய அரசு அமைந்து எல்லா ரூட்களிலும் புதிதாக பஸ்களை விட்டுவிட்டதால் எங்கள் டாக்ஸிகளுக்கு வருபவர்களின் எண்ணிக்கை குறைந்துவிட்டது. அதனால் எங்கள் வருமானமும் குறைந்துவிட்டது என்று அவர்கள் சொல்லி வருத்தப்படும் அளவுக்கு பல ரூட்டுகளில் புதிய பஸ் போக்குவரத்து ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல. பல்வேறு துறைகளில் கடந்த முதல் 2 ஆண்டுகளில் 2000-க்கும் மேற்பட்ட வண்டிகள் அந்தத் துறையில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சியின் காரணமாக எண்ணிக்கையில் அதிகமாகி இருக்கின்றன.

மற்றும் ஒன்றையும் நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பஸ்போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் மிகவும் ஆதரவாக செயல்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழிலாளர்கள் வைத்த 25 கோரிக்கைகளுக்கும் இணங்கி நிறைவேற்றி இருக்கிறார்கள். குறிப்பாகச் சிலவற்றை மட்டும் நான் இங்கே சொல்லக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

1—11—1967 முதல் போக்குவரத்து தொழிலாளர்களின் பஞ்சப்படி. (டி.ஏ.) உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது ;

நகர ஈட்டுப்படி புதிதாக வழங்கப்பட்டிருக்கிறது;

டெப்போக்களில் வேலை செய்கிற தொழிலாளர்களின் போனஸ் அடிப்படை 10 சதவீதத்திலே இருந்து 15 சதவீதமாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது ;

டெப்போ ஆபீஸ், வொர்க் ஷாப், குரோம்பேட்டை, கன்னியாகுமரி ராணித்தோட்டம் தொழிலாளர்களுக்கு ஸ்டாப் போனஸ் அடிப்படையில் 20 சதவீதத்திலே இருந்து 40 சதவீதமாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது.

ஊட்டி, கோடைக்கானல் ஆகிய பகுதிகளில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்களுக்கு குளிர்காலப் படி உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது.

பதவி உயர்வு இருந்தும் பதவி உயர்வு அளிக்கப்படாமல் பல தொழிலாளர்கள் இருந்து வந்தார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு பதவி உயர்வு அளிக்க 1—12—1967-ல் இருந்து கணக்கிட்டு உடனடியாக அந்த உயர்வைத் தருமாறு உத்திரவிடப்பட்டது.

தொழிலாளர்கள் கல்வித் திட்டத்தில் ஆசிரியர்களுக்கு ஒரு நாளைக்கு 50 பைசா வேண்டும் என்று கோரப்பட்டதை நம்முடைய போக்குவரத்து அமைச்சர் 50 பைசா அல்ல, ஒரு ரூபாயே தருகிறேன் என்று அவர்கள் கேட்டதை விட இரு மடங்காக தந்திருக்கிறார்.

மலைப்பகுதிகளில் பணியாற்றுபவர்களுக்கு ஆண்டு முழுவதும் சிறப்புப் படி வழங்க உத்திரவிடப்பட்டது.

இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை ஒரு செட் பூட்ஸ் கொடுப்பதை மாற்றி ஒரு ஆண்டுக்கு ஒரு ஜதை பூட்ஸ் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது.

இப்படி போக்குவரத்துத் துறை தொழிலாளர்கள் சங்கத்தினர் கேட்ட 25 கோரிக்கைகளையும் ஒப்புக்கொண்டு உடனடியாக அவைகள் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்குச் சான்றாக நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். "வெற்றி வெற்றி வெற்றி" இது தொழிற்சங்கம் வெளியிட்ட ஒரு அறிக்கை. அதிலே "நம் தொழிற்சங்க கோரிக்கைகளை ஏற்றுக் கொண்டு உயர்மட்டக் குழு அமைப்பதற்காக 16—3—1968-ல் சட்ட மன்றத்தில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்துள்ளார்கள். இதற்கு சங்கத்தின் தொழிலாளர்கள் சார்பில் நன்றி [illegible] கொள்ளுகிறோம்" என்று ஸ்டேட் டிரான்ஸ்போர்ட் எம்ப்ளாயீஸ் அண்டு ஜெனரல் வொர்க்கர்ஸ் யூனியன் ஒரு [illegible]யறிவிப்பு அறிக்கையை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

62983

திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: நான் தான் அ[illegible] அறிக்கையை வெளியிட்டவன். அதிலே நான் நன்றி தெரி[illegible]க்கிறேன். ஆனால் நான் பேசும்போது 'திருப்திகரமாக இல்[illegible] குறிப்பிட்டேனே தவிர' இதை மறுக்கவில்லை. இந்த வெற்[illegible] வெற்றி! நோட்டீசை நான் தான் போட்டேன். அ[illegible]யல்ல என்றும் இப்போது நான் சொல்லவில்லை. நான் என்ன சொல்லி இருக்கிறேன் என்றால் முதலமைச்சரின் போக்கு அவ்வளவு திருப்திகரமாக இல்லை என்பது தான். "generally not satisfactory" என்று தான் இப்போதும் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. என். வி. நடராஜன்: நான் இங்கே இருக்கும் நிலைமைகளை விளக்குகிறேனே தவிர குறிப்பிட்ட ஒருவருக்கு என்று பதில் சொல்ல முன்வரவில்லை. அதைப் பற்றி எங்கே பேச வேண்டும், எப்படிப் பேச வேண்டும், எந்த முறையிலே பேச வேண்டும் என்று எனக்குத் தெரியும். அதற்கு நான் தயாராகவும் இருக்கிறேன்.

மதிப்புமிக்க உறுப்பினர் அவர்கள் உயர் மட்டக் குழுவை அமைச்சர் கருணாநிதி நியமித்ததற்காக அவர் பாராட்டியதாக இப்போது கூறுகிறார். இவர் தான் 20—3—1968-ல் இந்த வெற்றி அறிக்கையை வெளியிட்டு இருக்கிறார். அந்த அறிக்கையிலே தான் "ஸ்டேட் டிரான்ஸ்போர்ட்டு எம்ப்ளாயீஸ் அண்டு ஜெனரல் வொர்க்கர்ஸ் யூனியன் சார்பில் 'தொழிலாளர்களுக்கு அதிக போனஸ், பஞ்சப்படி வழங்கவும் மேற்கொண்டு அவர்களின் நிலையை ஆராய ஒரு உயர்மட்டக் குழு அமைக்கவும் மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் முன்வந்திருப்பதை வரவேற்று தொழிலாளர்கள் சார்பில் அவருக்கு நன்றியைத் தெரி

[திரு. என். வி. நடராஜன்] [24th February 1969

வித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டுள்ளேன்" என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். நான் இதையெல்லாம் இங்கே வாதத்திற்காக சொல்லவில்லை. அதற்கு வேறு இடம் இருக்கிறது. நான் இங்கே பொதுவாக விவகாரங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது அரசு அண்ணா அவர்கள் அமைத்துத் தந்த அரசு, முதல் இரண்டு ஆண்டுகளில், அதிலும் குறிப்பாக முதல் ஆண்டில் இவ்வளவு காரியங்களைச் செய்திருக்கிறது. இதனைப் பாராட்ட வேண்டியவர்கள் பாராட்டுகிறார்கள். உண்மையை உணரவேண்டியவர்கள் மனமார உண்மையை உணர்ந்திருக்கிறார்கள். அதற்காக நன்றிகாட்ட வேண்டியவர்கள் நன்றிகாட்டுகிறார்கள்.

மற்றும் சொல்லுவேன், இதோடு என்னைப் போன்றவர்கள் திருப்தி அடைந்துவிட்டோமா என்றால் இல்லை. அரசு இன்னும் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இன்னும் செய்வார்கள். நமது அரசு செய்யும் என்ற திடமான நம்பிக்கையிருக்கிறது. ஆகவே வலியுறுத்த வேண்டிய இடத்தில் வலியுறுத்துவேன். அவர்கள் இரண்டு ஆண்டுகளில் எவ்வளவு சிரமம் இருந்தபோதிலும், காங்கிரஸ் ஆட்சியில் செய்யாததை எல்லாம், குறிப்பாக அந்தத் துறையை ஏற்றுக்கொண்டிருந்த கலைஞர் அவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள். கழகத்தைச் சார்ந்தவன் என்ற முறையிலும் தொழிலாளர் நலனில் உண்மையான அக்கறை கொண்டவன் என்ற அடிப்படையிலும் அதைப்பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேனே தவிர, போற்றிப் புகழ அல்ல. கண்டிக்க வேண்டிய இடத்தில் கண்டிப்போம்; வலியுறுத்த வேண்டிய இடத்தில் வலியுறுத்துவோம். வேண்டுகோள் விடுக்க வேண்டிய இடத்தில் வேண்டுகோள் விடுப்போம். இருக்கின்ற உண்மையை எடுத்து சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையில்சொல்ல வருகிறேனே தவிர யாருக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்க அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். நமது அரசு ஆற்றியுள்ள நன்மைகளை மறைத்துப் பேசுவது நியாயமாகாது.

அடுத்தபடியாக, நமது டாக்சி தொழிலாளர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து கூட்டுறவுத் துறையில் ஒரு சங்கம் அமைத்திருக்கிறார்கள். கூட்டுறவுத் துறையில் அமைக்கப்பட்ட அந்த சங்கம்
பி.ப. 4-40 அரசாங்கத்திடம் கடன் பெற்று டாக்சிகளை நடத்தி வருகிறது. ஆனால் இதுவரையில் வாங்கிய கடனை திருப்பித் தரவில்லை. என்னை அந்தச் சங்கத்திற்கு தலைவராக இருக்குமாறு பணித்தார்கள். நான் வந்தவுடன் கணக்குப் பார்த்தேன். சல்லிக் காசு கூட அரசாங்கத்திற்குத் திருப்பிக் கொடுக்காமல் கூட்டுறவு சங்கம் நடத்தி வருவது முறையாகாது என்று உணர்த்தினேன். எந்த சர்க்காரிடம் என்றால், திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் ஆட்சியின் காலத்தில் தான் இந்த உணர்வோடு கேட்டேன். அதன் பிறகு நிலைமைகளை ஆராய்ந்தோம். வரவு-செலவுக் கணக்கை காண்பித்தார்கள். இந்நிலையே இருக்குமானால் டாக்சி தேய்மானம் ஆகி கடைசியில் ஒன்றுமே இருக்காது. கூட்டுறவுத் துறைக்கே கெட்ட பெயர் வரும் என்று அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லி, அண்ணா அவர்களின் ஆட்சி ஏற்பட்டவுடன், அந்தத் துறை அமைச்சரான

24th February 1969] [திரு. என். வி. நடராஜன்]

மாண்புமிகு மாதவன் அவர்களிடத்திலும், போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சராக இருந்த கலைஞர் அவர்களையும் அணுகி, டாக்சியை அதை ஓட்டும் தொழிலாளிக்கே சொந்தம் ஆக்குவது என்ற அடிப்படையில் அதற்கு ஒரு திட்டம் நாங்கள் தருகிறோம். அதற்கு அனுமதி தரவேண்டும் என்று கேட்டோம். அந்தத் திட்டத்தை வகுத்துத் தந்தோம். நமது கழக அரசு அதற்கு அனுமதியும் ஆதரவும் தந்து இப்போது அதேபோல் அங்குள்ள 15 டாக்சிகள், அவற்றை ஓட்டும் தொழிலாளர்களுக்கு 5 ஆண்டு தவணையில் சொந்தம் ஆக்கும் திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்டு, அத்திட்டம் செயல்பட்டுவருகிறது. ஐந்து ஆண்டுகளுக்குள்ளே அதற்குரிய மூலதனத்தைக் கொடுத்தவுடன், டாக்சி அவர்களுக்குச் சொந்தமாகிவிடும். இன்னும் மேற்கொண்டு அதே திட்டத்தின்கீழ் சர்க்கார் முன் வந்து கடன் கொடுத்து உதவினால், டாக்சி ஓட்டுபவர்களுக்கும் சொந்தக்காரர்களுக்கும், பொதுமக்களுக்கும் இடையே அடிக்கடி சண்டை ஏற்படுகிறதே அதை சற்று குறைக்கலாம் என்பது என் எண்ணம். ஆகவே, ஆரம்ப கட்டத்திலேயே எங்களுடைய யோசனையை ஏற்றுக் கொண்ட தமிழக அரசிற்கு, அந்த துறையைச் சார்ந்த அமைச்சர்கள் மாண்புமிகு மாதவன் அவர்களுக்கும், கலைஞர் அவர்களுக்கும் தொழிலாளர்கள் சார்பில் நன்றி பாராட்டிக் கொள்ள கடமைப்பட்டுள்ளேன். மேலும் எங்கள் தேவையை பூர்த்தி செய்யவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மொழிப் பிரச்னையைப் பற்றி எல்லாம் நமது எதிர் தரப்பில் உள்ள உறுப்பினர்கள் எடுத்துக் கூறினார்கள். நான் ஒன்றைப் பணிவாகச் சொல்லிக்கொள்ளுவேன். அண்ணா அவர்கள் வகுத்துத் தந்த ஆட்சியில் இப்போது அண்ணாவைப் பின்பற்றி பொறுப்பேற்றுள்ள அமைச்சரவையின் எண்ணமும் சரி, கழகத்தின் எண்ணமும் சரி, எந்தக் காரணத்தை முன்னிட்டும், எப்பேர்ப்பட்ட வழியிலும் இந்தி திணிப்பை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டோம் என்று திட்டவட்டமாக தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அதற்கு வீணை வியாக்கியானங்கள் செய்துகொண்டிருப்பது, வாதங்கள் செய்துகொண்டிருப்பது வீண்குழப்பத்தை வளர்த்து இந்தியாவின் ஒற்றுமையை சீர்குலைக்கும் என்று திட்டவட்டமாக தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தியப் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அம்மையார் இந்திய மக்கள் ஒற்றுமையாக இருக்க வேண்டும், மாநில அரசிற்கும் மத்திய அரசிற்கும் நல்ல உறவு இருக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் அவர்கள் உண்மையாக ஆசைப்படுகிறார்கள். அந்த ஆசை நிறைவேற வேண்டுமானால், இந்தியை எப்படி திணிக்கலாம் என்ற ஆசையை அறவே விட்டுவிட்டு, தமிழுக்கும், ஏன் ஒவ்வொரு மாநில மொழிக்கும், அரசியல் சட்டப்படி அளிக்கப்பட்டுள்ள உரிமைகள் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர வேண்டும். இதற்கு மாறாக இந்தியைத் திணித்தால் இந்திய ஒற்றுமை கெடும். மாநில அரசிற்கும் மத்திய அரசிற்கும் இடையே உள்ள நல்லுறவு கெடும் என்று திட்டவட்டமாகத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதிலும் திராவிட முன்னேற்ற

சமுதாயத்தவர்களாகிய நாங்கள் 35 ஆண்டு காலமாக எந்த மொழிப் பிரச்னைக்காக மாபெரும் தலைவரின் கீழ் தொடர்ந்து பாடுபட்டு வந்தோமோ, அந்த பிரச்னையை எப்படியாகிலும் தட்டிப் பறித்து விடலாம் என்று கருதினால் அது முடியாது என்று உறுதியாகத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

டாக்டர் எம். ஏ. முத்தையா செட்டியார்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒன்றும் பண்ணவில்லை; இந்திக்குப் பரிகாரம் பண்ணவில்லை.

திரு. என். வி. நடராஜன்: மதிப்பிற்குரிய ராஜா சர் அவர்களும் இந்தி எதிர்ப்பு போராட்டங்களில் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்டவர்கள் ஆவார்கள். இந்தியை எப்பேர்ப்பட்ட உருவத்தி[illegible] சமர்த்தினாலும், தந்திரமான முறையிலும், அதற்கு திராவிட முன்னேற்ற கழகம் ஒருகாலும் இடம் கொடுக்காது; அடி பணியாது என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நாகர்கோவில் தேர்தல் பற்றி சொன்னார்கள். அதைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்ல எனக்கு வருத்தமாக இருக்கின்றது. எதைச் சொல்வது, எதை விடுவது என்று தெரியவில்லை. ஆனால் ஒன்று, அவைகளை இங்கே பிரேத பரிசோதனை போல பேசிக்கொண்டிருப்பதை விட்டுவிட்டு, எதிர்காலத்தில் ஒரு ஒழுங்கு முறையை மேற்கொள்ள வேண்டும். நேற்று இந்த அவையில் நண்பர் ஒருவர் தெரிவித்தது போல, இன்று ஆளுங்கட்சியார் உள்ள நி[illegible] அன்பால் உதைபட்டனர். இன்றும் உதைபடுகின்றனர். இன்றைக்கு நாங்கள் உதை படுகின்றோம் என்றால், நாங்கள் பொறுமை காட்டுகிறோம் என்று அர்த்தமே தவிர, கோழைகள் என்று அர்த்தம் அல்ல. தேர்தல் நாள் அன்று இந்த அவையின் மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் தோழர் எஸ். முத்து அவர்கள் காலையில் குளச்சல் நகரிலிருந்து தேர்தல் பணிகளை நடத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். காலை 7 மணி இருக்கும் அவரோடு இருந்த நண்பர் ஒருவரின் கை வெட்டப்பட்டது என்ற செய்தி வந்ததும் அவரை நாகர்கோவில் மருத்துவ விடுதியில் சேர்த்து விட்டு, பிறகு அங்கேயே இருந்தார்கள். தோழர் முத்து அவர்களை [illegible] அவர்கள் அழைத்து, நீங்கள் இங்கிருந்து போய்விடுங்கள். இங்கேயிருந்தால் பல கொலைகள் ஏற்படும் என்று அவரைத் தான் திருப்பி அனுப்ப முயன்றதே தவிர, போக்கிரிகளை அடக்க முயலவில்லை. அதையும் சகித்துக்கொண்டிருந்தோம். அவர் குளச்சலிலிருந்து வந்த பிறகு அங்கே தேர்தல் பணி சீர்குலைந்து விட்டது. ஆளுங்கட்சியில் இருப்பவர்களாகிய நாங்கள் அதிகார ஆதிக்கம் செலுத்தவேண்டும் என்று கருதியிருப்போமானால் எப்பேர்ப்பட்ட நடவடிக்கையும் எடுத்திருக்க முடியும். ஆனால் எதிர்த்தரப்பிலிருந்த போதும் நாங்கள் தான் அடிபட்டோம். இன்று ஆளுங்கட்சியிலிருக்கும் போதும் அடிபடுகிறோம் என்றால் எங்கள் பொறுமையை எடுத்துக் காட்டுகிறது. இவைகளை எல்லாம் திரும்பத் திரும்ப பேசிக்கொண்டிருப்பதற்குப் பதிலாக, எதிர்காலத்திலாவது தூய்மையான அரசியல் பண்பாட்டோடு தேர்தல் பணியில் ஈடுபட வேண்டும் என்று நான் எங்களுடைய வேண்

கோவில் அமைச்சர்கள் தங்கியிருந்த விடுதியில் என்ன நடந்தது? பட்டப்பகலில் ஆயிரம் பேர் ஆயுதங்களுடன் படையெடுத்து நின்றார்கள். நாங்கள் தங்கியிருந்த பகுதியில் கல் வீசப்பட்டது. நாங்கள் ஆதிக்கம் செலுத்தினோம் என்று சொல்வதானால், நாங்களா அடிபட்டிருப்போம்? நேர்சாட்சி(?) இருப்பவர்கள் சொல்லவேண்டும். காங்கிரஸ் கட்சியினர் பலாத்காரத்தில் ஈடுபட்டுவிட்டு, அதை மறைப்பதற்காக எங்கள் மீது குற்றம் சுமத்துவது சரியில்லை. காங்கிரசில் நல்ல உள்ளம் படைத்தவர்கள் தனியாக இருக்கும்போது, இதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். பிறகு வெளியே வந்தவுடன் வேறு விதமாகப் பேசுகிறார்கள். அண்ணா அவர்கள் முன்பு ஒருமுறை இதே அவையில் எடுத்துக் கூறியது போல டாக்டர் ஏ. ராமசாமி முதலியார் அவர்களும் சத்தியமூர்த்தி அவர்களும் 1937-ம் ஆண்டு என்று கருதுகிறேன்—இந்திய சட்டசபைக்கு தேர்தலுக்கு நின்றபோது எப்பேர்ப்பட்ட அரசியல் விவேகத்தோடு, அரசியல் நேர்மையோடு தேர்தல் நடைபெற்றது? அடிதடி இருந்திருக்குமா? ஆபாசமான பேச்சு இருந்திருக்குமா? இரண்டு பேரும் வாக்காளர்களைச் சந்தித்து இல்லங்கள் தோறும் ஓட்டுக்களைச் சேகரிக்கும்போது சந்திப்பார்கள். ஒருவரை ஒருவர் கைகுலுக்கி, எப்படி இருக்கிறது ராமசாமி என்று கேட்பார் சத்தியமூர்த்தி; சத்தியமூர்த்தி எப்படி இருக்கிறது நிலைமை என்று அவர் கேட்பார்கள். அந்தத் தேர்தல் எவ்வளவு அரசியல் நாகரீகத்தோடு நடைபெற்றது? அதை நினைக்கின்றபோது, அந்தக் காலம் எப்போது திரும்பி வரும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன், ஆசைப்படுகிறேன். அன்று அவர்கள் அப்பேர்ப்பட்ட அரசியலை நடத்தினார்கள். அடிதடியால் ஆட்சியைப் பெறுவது என்றால், அடிபட்டவன் கை நாளை ஓங்கும்போது இன்று அடித்தவன் வீழ்வான். பலாத்காரத்தால் அதிகாரத்தை பெற்றால் அது நீடித்திருக்காது என்பது மஹாத்மா காந்தி தந்த தத்துவம் ஆகும். அந்தத் தத்துவத்தை கூடுமான அளவில் நாங்கள் பின்பற்றி வருகிறோம். மாண்புமிகு அமைச்சர் கோவிந்தசாமி அவர்களோடு குளச்சல் தொகுதிக்கு இரவு 11 மணிக்கு நாங்கள் போய்க்கொண்டிருந்தோம். ஏறத்தாழ 100 காங்கிரசு தோழர்கள் லாரியில் வழிமறித்து நின்று கொண்டு நாங்கள் வந்த காரை நிறுத்தினார்கள். அமைச்சர் போகிறார் என்று போலீஸ் தெரிவித்தும், அமைச்சராக இருந்தால் என்ன, யாராக இருந்தால் என்ன என்று வழிவிட மறுத்து விட்டார்கள். கடைசியில் நாங்கள் வேண்டிக் கேட்டு, பிறகு லாரியை கொஞ்சம் திருப்பினார்கள். நாங்கள் ரோடு ஓரத்தில் சென்றோம். கொஞ்சம் சரிந்தால் தீர்ந்து விட்டது. அவ்வளவு ஆபத்தான நிலையை ஏற்படுத்தினார்கள். நாங்கள் தான் கொஞ்சம் நகர்ந்து செல்லவேண்டியிருந்ததே தவிர, லாரி நகரவில்லை. இவைகளையெல்லாம் நடுநிலையில் சிந்தித்துப் பார்த்தால் நாங்கள் ஆதிக்கத்தை கையாண்டோம் என்று சொல்லமுடியுமா? மகாத்மா காந்தி மீது ஆணையிட்டுச்

[திரு. என். வி. நடராஜன்] [24th February 1969

சொல்லுமாறு காங்கிரஸ் நாப்பினரைக் கேட்கிறேன். அண்ணா மீது ஆணையிட்டுச் சொல்கிறேன். இவைகளை நாங்கள் மிகைப்படுத்திச் சொல்லவில்லை. கிட்டு கொலை செய்யப்பட்டபோது என்ன நடந்தது? ஊரே திரண்டது. மருத்துவ மனையில் கலவரம் ஏற்படாதபடி இருக்க நாங்களும் சென்றோம். காங்கிரசுக்காரர்கள் வேண்டுமென்றே ஒரு காரை கொண்டு வந்து அங்கு நிறுத்தினார்கள். எதற்காக? காரை அடித்து நொறுக்கப்படும். கிட்டு கொலை செய்யப்பட்டதற்கும் காரை நொறுக்கியதற்கும் முடிச்சு போட்டு பேசலாம் என்று. நாங்கள் போலீஸ் அதிகாரிகளிடத்தில் சொல்லி காரை அப்புறப்படுத்தினோம். இவற்றையெல்லாம் எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால், எதிர்காலத்தில் நமக்கு இருக்கின்ற பொறுப்புகள் ஏராளம். அது காங்கிரசு கட்சியானாலும், கழகம் ஆனாலும், எதிர் காலத்தில் நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய பொறுப்புக்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அதிலும் எங்களுக்கு அண்ணா இல்லாத நிலையில் இப்படிப்பட்ட வம்புகளுக்கு மாற்றார்கள் வரவேண்டாம். வாதத்திற்கு வாதம் என்ற முறையிலும், கொள்கைக்கு கொள்கை என்ற அடிப்படையிலும் நின்று வாதிடுங்கள். அறத்தோடு தேர்தல் பணியோ கட்சிப் பணியோ செய்யுங்கள். மக்கள் தீர்ப்புக்குத் தலை வணங்குங்கள். அடிதடி ஆபாசமான பேச்சு வேண்டாம். நமது அமைச்சரவை ஒவ்வொரு துறையிலும் பொறுப்பு ஏற்று இருக்கும் அமைச்சர்கள் ஆற்றியுள்ள கடமைகளிலிருந்து பாட்டாளி மக்கள், நடுத்தர மக்கள் பாராட்டுதல்கள் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். அண்ணா அவர்கள் விட்ட இடத்திலிருந்து தொடர்ந்து நமது முதலமைச்சரும் மற்ற அமைச்சர்களும் தொடர்ந்து பணியாற்றி நாட்டையும் மக்களையும் வாழவைப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையையும் உறுதியையும் கொண்டு நமது இதய பூர்வமாக ஆதரவையும் அமைச்சரவைக்கு வழங்கி வருவோமாக என்று கூறி கவர்னர் உரைக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன்.

Thiru V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: Mr. Chairman, Sir, all of us, especially, I feel the separation of the respected Annadurai from us. I take this opportunity of welcoming the new Ministry under the leadership of Thiru Karunanidhi. I am sure that during the remaining period of his office, he will give utmost satisfaction to the public.

Sir, there has been complete failure of monsoon in the three districts of Chingleput, North Arcot and South Arcot. I am sure in some other districts of Tamil Nadu also the position is the same. The sufferings of the people are indescribable. Though I cannot say that there have been starvation deaths, still the food situation is getting from bad to worse. Much has been said about the distribution of loans, remission and all those things. But I have recently been to some of the interior parts of the district of Chingleput and made enquiries and I am very sorry to say that the Collector of my district, at any rate, has not issued any specific instructions granting immediate relief to the ryots.

24th February 1969] Thiru V. K. Ramaswamy Mudaliar]

Demand notices are, I understand, being prepared in some places and collection, I believe, is going to start soon. I request the Hon. the Minister for Revenue to tour the district completely without depending upon the reports of the officers who, with due respect to them, I should say, won't give the correct picture. The water position is very critical and it is very doubtful whether all the cattle will continue. I am sure the position will deteriorate and go from bad to worse. For the sinking of wells also the loan should be pushed through as early as possible. Complete remission of kist must be given and procurement also must be stopped. I cannot say what quantity of food they must procure. Everywheree we find one, two and three acres and not more than four acres of cultivation. This is hardly sufficient for the ryots to maintain their families and farm servants. The cost of cultivation has gone up and the ryots are not in a position to make both ends meet. The method of distribution of loans is not also very satisfactory. Red-tapism stands in the way. Loans are not given in time. Loans are given in the sugar cane-area because the financing banks including the co-operative banks know that collection will be made very quickly through mills. But they are not very helpful in non-sugarcane areas. It should be possible for the Government to make a therough investigation and see that adequate loans are given in time in order to ameliorate the precarious condition of the ryots. I must thank the Minister for having statrted some relief work and also tank works. Side by side, I would request the Hon. Minister to allot some more grant for the speedy execution of road works and also other relief measures. Unemployment problem is very acute. The roads are completely neglected. In many places the roads formed at very considerable cost have completely deteriorated. In course of time even if the Government spend more money, they will not be able to maintain the roads properly.

I have been repeatedly saying on the floor of this House that buldozers, tractors and other things like sprayers are not available to the ryots in adequate numbers. It should be possible for the Government to get more money by way of foreign exchange from the Central Government and see that adequate machinery is kept at every agricultural engineering centre in the district.

As I have said earlier, complete remission must be given in respect of all the fields that have been brought under paddy cultivation. I should say with all emphasis at my command that paddy cultivation under lift irrigation would not pay. I can prove this with facts and figures to any officer of the Government. The Government also are running their own farm and they must find out whether it is at all profitable to grow paddy under lift irrigation. Unless complete remission is given in respect of all fields brought under paddy cultivation, there would not be any encouragement. I would request the Hon. Minister to personally inspect these places and see that something is done for the ryots in all the famine-affected areas. As early as possible some measures should be taken.

[Thiru V. K. Ramaswamy Mudaliar] [24th February 1969

The law and order situation is not very satisfactory. There is some sort of discontent among the people. The Government must tone up the administration. Especially in the City of Madras all the bad characters should be rounded up and something should be done to give satisfaction to the public.

With regard to development of industries, adequate encouragement must be given so that the capitalist may get attracted and invest plenty of money in industry, at least in small-scale industries.

I also want to refer to the Co-operative Bill that is before a Committee. The Committee was constituted six or seven months back. The Act was last amended in the year 1961 and the rules were framed in 1963. So very early the Government have come forward to bring in amendments. The Government might have taken up some clauses for amendment instead of going through an elaborate procedure of constituting a Committee which goes from State to State and has not yet taken any decision. It has submitted one portion of the report. God knows when the second portion of the report will be submitted. After the report is submitted, it will be placed before the Law Drafting Department. It will take some more time and then the Bill will be introduced by the Minister. Probably again it may have to go through another Select Committee. This elaborate procedure must be dispensed with and the Bill must be brought before the Legislature as early as possible. I am sure that the new Minister in charge of Co-operation will pay his special attention to this and see that some thing is done as early as possible.

5-00 p.m. This is all my submission. Thank you, Sir.

*கே. இராமகிருஷ்ண ஆச்சாரி : அவைத்தலைவரவர்களே, நமது நாட்டின் முன்னாள் முதல்வர் மாண்புமிகு அண்ணா அவர்கள் அகால மரணம் அடைந்ததைக் குறித்து இந்த மன்றமே ஆழ்ந்த துயரத்தில் இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. இந்த வேளையில் அண்ணா அகால மரணத்திற்கு எனது ஆழ்ந்த துக்கத்தையும் மரியாதையையும் அண்ணா குடும்பத்திற்கு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தமிழ் நாட்டின் ஆளுநர் மாண்புமிகு சர்தார் உஜ்ஜல் சிங் அவர்கள் ஆற்றிய உரை மீது எனது கருத்துக்களை தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

தலைவரவர்களே, இந்த நாட்டில் பருவ மழை தவறி விவசாயம் பாதித்தது மட்டுமல்ல. இப்போது குளிப்பதற்கும், குடிப்பதற்கும் கூட தண்ணீர் பஞ்சம் ஏற்பட்டு இருக்கும் நிலையைப் பார்த்தால் இந்த அரசாங்கம் அதற்கு வேண்டிய ஒத்தாசைகளை செய்து நாட்டின் இந்த சுகாதார முறைக்கு ஏற்ப தண்ணீர் பிரச்னையை தீர்ப்பதற்கு சீக்கிரமாக முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உணவுப்பஞ்சம், வேலையில்லாத் திண்டாட்டம், இவைகள் எல்லாம் தலைவிரித்து ஆடிக்கொண்டு இருக்கின்றன. நம்முடைய நாட்டிலே கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில், ரப்பர் தோட்டத்தில் சுமார் 6,000, 7,000 தொழிலாளர்கள் வேலைபார்க்கிறார்கள். வேலை தேடித்தரும் ஸ்தாபனங்களில் 17,000, 18,000 பேர் பதிவு செய்து இருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் பஞ்சம் ஒரு பக்கம், வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் ஒரு பக்கம், அதிலிருந்து நமது மக்கள் எப்படி மீள்வார்கள் என்று பெரும் அச்சத்தோடு இருந்து கொண்டு இருக்கிறோம்.

ஆனால், ரப்பர் தோட்டத்தில் வேலை செய்து வரும் தொழிலாளர்களுக்கு நிரந்தர வேலைவாய்ப்பு இல்லை. அதன் காரணமாக ரப்பர் தோட்டத்தில் இருக்கும் ரப்பர் மரங்களை வெள்ளை அடிப்பது ரோடுகள் செப்பனிடுவது, துப்புரவு செய்வது இது போன்றவைகளில் காண்டிராக்ட் கொடுத்து வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களை பிரித்து விடுவது 3 மாதம் பொறுத்து மீண்டும் திரும்பக்கொண்டுவருகிறார்கள். இது அந்த தொழிலாளர்களுக்கு வருத்தத்தை தருகிறது. இந்த நிலை மாறுவதற்கு இந்த காண்டிராக்ட் முறையை ரத்து செய்து, அந்த தொழிலாளர்களை நிரந்தரமாக செய்தால் 6,000, 7,000 தொழிலாளர்களுக்கு சௌகர்யமாக இருக்கும் என்று இந்த அரசாங்கத்திற்கு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, போக்குவரத்து விஷயமாக நமது மாண்புமிகு என். வி. நடராஜன் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். இன்றைய முதலமைச்சர் முன்னாள் போக்குவரத்து அமைச்சராக இருந்த காலத்தில், தொழிலாளர்களுடைய 23 கோரிக்கைகளில் சிலவற்றை நிறைவேற்றி வைத்து இருப்பதாக இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் போக்குவரத்து தொழிலாளர்கள் எல்லாம் எங்களுக்கு சம்பளம் சரியான முறையில் இல்லை, கேரள நாட்டில் ரூ. 180 முதல் ரூ. 300 வரையில் டிரைவர்கள் சம்பளம் வாங்குகிறார்கள், ஆனால் எங்களுக்கு இங்கே ரூ. 81 முதல் ரூ. 150 வரை தான் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது, இந்த மாதிரி குறைபாடுகள் நீக்கப்பட வேண்டுமென்று அடிக்கடி வற்புறுத்தி வருகிறார்கள்.

சில விஷயங்களை நான் இந்த மன்றத்திற்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் அநேகமாக எல்லா ரூட்களும் தேசியமயமாகி நடந்து கொண்டு வருகிறது. நெடுந்தூரப் பிரயாணத்திற்கான கட்டணங்களைக் குறைத்து இருப்பதாக நண்பர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் நானும் அதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால், நாகர்கோயில் பட்டணங்களில் செல்லும் டவுன் பஸ்களுக்கு, டவுன் பஸ், ரூட் என்று 2-3 பிரிவாக வைத்து இருக்கிறார்கள். அதற்கான கட்டணங்களை இன்னும் மாற்றி அமைக்கவில்லை. உதாரணமாக, 1 மைல் தூரத்திற்கு போக வேண்டி வந்தாலும் 15 பைசா கட்டணம் அவசியமாக கொடுக்க வேண்டி இருக்கிறது. நான் வசிக்கும் ஆரல்வாய்மொழியிலிருந்து

தோவாளை 1 மைல் 7 பர்லாங் தூரத்தில் இருக்கிறது. அதற்கு கட்டணம் 15 பைசா வசூலிக்கப்படுகிறது. நான் தங்குகிற இடத்திலிருந்து குமாரபுரத்திற்கு போவதற்கு 3½ மைல். இதற்கு 10 பைசா வசூலிக்கப்படுகிறது. கடற்கரை ஓரத்தில் தேங்காய்ப் பட்டணத்திலிருந்து கருங்கல் வரையில் வரும் சில இடத்திற்கு 4—5 மைல் இருந்தாலும் 10 பைசாதான் வசூலிக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : நண்பர் அவர்கள் பேசுகிறபோது 4—5 மைலுக்குக் கூட 10 பைசா வசூலிக்கப்படுவது அதிகம் என்று சுட்டிக் காட்டினார்கள். மேலும், கேரளத்தில் அதிகமாகத் தொழிலாளர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்கப்படுவதாகச் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நமது தமிழகத்திலே தான், அகில இந்தியாவிலும் குறைந்த கட்டணம் வசூலிக்கப்படுகிறது என்பதை அவர்களுக்கு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இங்கே ஒரு கிலோ மீட்டருக்கு 2½ பைசாதான் வசூலிக்கப்படுகிறது. கேரளத்தில் 3 பைசா வசூலிக்கப்படுகிறது. மேற்கு வங்கத்தில் 3 பைசா வசூலிக்கப்படுகிறது. மைசூரில் 4 பைசா வசூலிக்கப்படுகிறது. மகாராஷ்டிரத்தில் 4 பைசா வசூலிக்கப்படுகிறது. இதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் மனதில் வைத்துக்கொண்டு பார்த்தால், நாம் நமது தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கும் ஊதியம் அவ்வளவு குறைந்ததாகவோ, அல்லது நாம் இப்போது 10 மைலுக்கு வாங்குகிற கட்டணம் அதிகமாகவோ தெரியாது என்று கருதுகிறேன்.

திரு. கே. இராமகிருஷ்ண ஆச்சாரி : மாண்புமிகு அமைச்சர் சொன்னதற்கு நன்றி. நான் சொன்னதைக் கவனத்தில் கொண்டு, உங்கள் காலத்தில் அதைச் சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் குறைந்தது என்றோ, கூடுதல் என்றோ சொல்ல வில்லை. குறைந்த கட்டணத்தை கூடுதல் ஆக்கும்படியும் நான் சொல்லவில்லை. 1 மைல் 7 பர்லாங்குக்கு 15 பைசா வசூலிக்கப்படுகிறது. 4—5 மைலுக்கு 10 பைசா வசூலிக்கப்படுகிறது. இதை 25 பைசா ஆக்கவேண்டுமென்று நான் குறிப்பிடவில்லை. அப்படி நீங்கள் எண்ண வேண்டாம். நாகர்கோவிலிருந்து திருவனந்தபுரம் 42 மைல் இருக்கிறது. இதற்கு கேரளா டிரான்ஸ்போர்ட்டில் ரூ. 1.50 வசூலிக்கப்படுகிறது. நாம் வசூலிப்பது ரூ. 1.80 பைசா என்பதையும் நான் அமைச்சரின் கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன். இதை குறைசொல்ல வேண்டுமென்பதற்காக நான் சொல்லவில்லை.

இரண்டாவதாக, அமைச்சரவர்கள் காலத்திலேயே தொழிலாளர்களுக்கு செய்ய வேண்டிய சில நன்மைகளையும் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்னுடைய கிராமத்திலிருந்து அடிக்கடி நாகர்கோவிலுக்கு நான் பிரயாணம் செய்பவன். சமயா சமயத்திற்கு வண்டி போவதில்லை. அப்படியோ வண்டி வந்தாலும் வண்டியும் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் புறப்படுவது இல்லை. கேட்டால் லைட் இல்லை, பிரேக் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள்.

எனவே பல தடவைகளில் நான் பாபநாசம் வண்டியில் சென்று நாகர்கோவிலிலிருந்து ஊருக்கு வந்தும் இருக்கிறேன். வண்டி ஸ்டாண்டுக்கு வந்தபிறகு பிரேக், லைட் சரியாக இல்லை என அதற்குப்பிறகு ½ மணி நேரம் கழித்து, ஸ்டாண்டுக்கு பஸ் வந்து ஜனங்கள் புறப்பட்டு இருக்கிறார்கள். இன்னும் ஒன்றையும் அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன். இப்போது நாகர்கோவிலில் புதிதாக பஸ் ஸ்டாண்டு ஒன்று கட்டப்பட்டு இருக்கிறது. அதில் ஒரு பகுதி சுற்றுவட்டார பஸ்களுக்காக ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். பழைய பஸ் ஸ்டாண்டிலும் திருவனந்தபுரம், திருநெல்வேலி போன்ற நெடுந்தூர பஸ்களை நிறுத்தி இருக்கிறார்கள். அதோடு, தூத்தூர், தக்கலை போன்ற பஸ்களையும் அங்கேயே நிறுத்துகிறார்கள். எனவே பல சமயங்களில் பஸ்களிலிருந்து இறங்க வேண்டுமென்றால் நேராக இறங்க முடியாத சங்கடம் இருக்கிறது. ஒரு அடி இடைவெளி கூட இல்லாத அளவிற்கு பஸ்களை பக்கத்தில் பக்கத்தில் நிறுத்துகிறார்கள். எனவே அவைகளை அங்கே இருந்து மாற்ற ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஸ் தொழிலாளர்களுக்கு அதிகமாகச் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் இங்கே கூறவில்லை. ஆனால் அவர்களுக்கு நல்ல விதமாக சம்பளம் கொடுத்தால் தான் சரியான முறையில் வேலை செய்வார்கள் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

ஒரு சமயம் திருநெல்வேலி பஸ் ஒன்றின் டயர் வெடித்து அதற்குள்ளே இருந்த டியுப்பும் இரண்டாக வெடித்து, அதன் சத்தம் ஒரு மைல் தூரத்திற்கு மேல் கேட்டது. டியுப் வெடித்து, ஒரு பர்லாங்குக்கு அப்புறம் போய் விழுந்து விட்டது. அப்போது, கண்டக்டரும் டிரைவரும் பேசிக்கொண்டதைக் கேட்டேன். 5–10 p.m.
இதற்கு கண்டக்டர் தான் பணம் கட்ட வேண்டுமாம். இப்படி கண்டக்டரும், டிரைவரும் ஆளுக்கொரு பக்கம் கவலைப்பட்டுக் கொண்டு இருந்தார்கள். இவைகளை கண்ட்ராக்டுக்கு விடுவதால் எதுவும் நல்ல பலன் இல்லை. நான் அரசாங்கத்தின் மீது ஒரேயடியாக குற்றம் சாட்டவில்லை. இப்போது புதிதாக வந்து இருக்கும் அமைச்சரின் கவனத்திற்கு இவைகளை கொண்டு வரவேண்டுமென்று தான் சொல்கிறேன்.

அடுத்ததாக, பள்ளிக் கூடங்கள் எல்லாம் எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், அநேகமாக மரத்தடியில்தான் நடக்கின்றன. அந்த அளவிற்கு இட நெருக்கடி மிகவும் அதிகமாகிக் கொண்டு இருக்கிறது. ஆனால், மாணவர்களோ, வருஷம் தோறும் நூற்றுக் கணக்கில் ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் அதிகமாகிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். மழை காலத்தில் ஏற்படுகிற கஷ்டத்தை சொல்ல முடியாது. கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் பருவ மழை காலத்தில் 2—3 மாதங்களுக்கு தொடர்ந்து மழை பொழியும். அந்த மாதிரி சந்தர்ப்பங்களில் இந்த மாதிரி கிளாஸ்களை நடத்துவது முடியாததாகி அதிக இடைஞ்சல்கள் ஏற்படுகிறது. இந்த நிலைமைக்கு ஒரு

முடிவு கட்டியே ஆக வேண்டும். அவசியமான கட்டிடங்களை யாவது உடனடியாக கட்டித் தருவதற்கு சர்க்கார் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னுடைய ஊரில் உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு அவசியமாகக் கட்டிடம் தேவைப் படுகிறது. 2—3 ஆண்டுகளுக்கு முன்னேயே, இதற்கான எஸ்டி மேட்டை தயார் செய்து அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பியும் இது வரையில் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. இன்னும் பஞ்சாயத்துயூனியனிலும் 2 வருஷ காலமாக எந்த வித அபிவிருத்தி வேலையும் நடந்ததாகத் தெரியவில்லை.

விவசாயிகள் சம்பந்தமாக, தோவாளைப் பஞ்சாயத்து யூனியன் மெம்பர்களால் பூச்சி மருந்து அடிப்பது சம்பந்தமாக சர்க்காருக்கு ஒரு தீர்மானம் அனுப்பப்பட்டது. விவசாயத்திற்கு சர்க்கார் செலவில் பூச்சி மருந்து அடித்துக் கொடுக்கப்படும் என்று சொன்ன உடனே, விவசாய கவுன்சில் இதைப்பற்றி ஆலோசனைக்கு எடுத்துக்கொண்டது. நாஞ்சில் நாட்டு பூமி என்பது எல்லா இடத் திலும் ஒரே மாதிரியாக இருப்பது இல்லை. ஒரு பக்கம் அறுவடை நடக்கும் அதற்குப் பக்கத்தில் உள்ள நிலத்தில் உழவு வேலை நடக்கும். ஒரு பக்கம் ஏற்றமாகவும், இன்னொரு பக்கம் இறக்க மாகவும் நிலங்கள் இருக்கும். அது மட்டுமல்ல. மரம் செடிகளும் நிறைந்த இடம் நாஞ்சில் நாடு. எனவே 10 அடி உயரத்திலே இருந்து பூச்சி மருந்து அடிக்க சாத்தியம் இல்லை என்று சொல்லி விட்டார்கள். இந்த நிலைமையில் ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றி, சர்க்கார் இதற்காக பாதி செலவை பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு கொடுத்தால் பஞ்சாயத்து யூனியனிலிருந்தே விவசாயிகளுக்கு எந்த வித தொல்லையும் இல்லாமல் மருந்து அடித்து கொடுத்து விடலாம். என்று சர்க்காருக்கு அனுப்பி வைத்தோம். அதை அனுப்பி 10 மாத காலம் ஆகி இருக்கும் என எண்ணுகிறேன். அதற்கு இதுவரையிலும் எவ்விதமான பதிலும் தரவில்லை இது முக்கியமான விஷயம். விவசாயிகள் அரசு என்று சொல்கிற இந்த அரசு இதை அவசியம் நடத்தித் தரவேண்டுமென்று விவசாயத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்கு இதைக் கொண்டு வருகிறேன். ஒரு ஏக்கருக்கு பூச்சி மருந்து அடிக்க ரூ. 10 செலவாகிறது என்றால் அதில் ரூ. 9.5 சர்க்கார் மானிய மாகவும் மீதி ரூ. 9.50-யை விவசாயி கொடுக்கவேண்டும் என்றும் விதி இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். அதைப்பற்றி ஒரு கேள்வி யையும் இந்த சபையிலே கேட்டு இருக்கிறேன். அதையும் விவசாய அமைச்சர் கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன். எனவே, கண்டிப்பாக இந்த மான்யத் தொகையை பஞ்சாயத்து யூனியனுக்குக் கொடுத்தால் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய சௌகரி யங்கள் செய்து கொடுக்க ஆயத்தமாக இருக்கிறோம் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நாகர்கோவில் தேர்தல் பற்றி இரண்டு பக்கத்தில் உள்ளவர் களும் பேசிக்கொண்டார்கள். நான் நடு நிலைமையில் பேசுகிறேன். நாகர்கோவில் தேர்தல் நடந்து முடிந்து விட்டது. ஆனால் இடைத்

தேர்தலுக்கு இவ்வளவு முக்கியத்துவம் கொடுத்து, ஒருவருக் கொருவர் தாக்கிப் பேசுவதும், கொலை, கொள்ளை, குத்து வெட்டு இம்மாதிரியான சம்பவங்கள் எல்லாம் ஏற்படுவதும் பொதுமக் களுக்கு இடைஞ்சல் தருவதாகும். இதில் அவஸ்தைப்படுகிறவர் கள் யார் என்றால் ஏழை எளிய மக்கள் தான். இதை எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் ஒன்று சேர்ந்து ஆராய்ந்து இதற்கு ஒரு முடிவு கட்டாமல் இருந்தால் ஜனநாயகத்தின் பேரில் உள்ள நம்பிக்கையை பொது மக்கள் இழந்து விடுவார்கள் என்று சொல் லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் நாகர்கோவிலைச் சேர்ந்தவன். இரண்டு பேருக்கும் பொதுவாக சாட்சியம் கூறலாம். ஆனால் அது தேவையில்லை. தேர்தலின் போது, தற்போதைய முதலமைச்சர் அவர்களும் முன்னய போக்குவரத்து அமைச்சர் அவர்களும், இன்னும் மற்ற எல்லா அமைச்சர்களும் வந்து இருந்தார்கள். நான் மாண்புமிகு விவசாய அமைச்சரை ஆஸ்பத்திரியில் பார்த்தேன். நட்புறவு வேறு, கட்சி வேறு. ஆகையால் எல்லாக் கட்சிகளும் சேர்ந்து, இம்மாதிரியாக குறைபாடுகளை ஒருவர் மீது ஒருவர் சொல்லிக் கொண்டு இருப்பதை விட்டு இதற்கு ஒரு சரியான முடிவு கட்ட வேண்டும். இந்த நாட்டிலே நல்ல ஜனநாயகம் பரவ வேண்டும். அதோடு நீங்கள் எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து எங்களைப் போன்ற மைனாரிட்டிகள் பிழைக்க வழி வகை செய்ய வேண்டு மென்று தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதை விட்டு விட்டு ஒருவருக்கொருவர் குற்றம் பேசிகொண்டிருப்பது நல்ல தல்ல.

அடுத்ததாக, நான் எப்போதும் பேசுவதைப்போல், எங்கள் சமுதாயப்பிரச்னையைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நமது மாண்பு மிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் எங்கள் பிரச்னையில் அதிக கவனம் செலுத்தி, எங்களுக்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று தான் முன்பு எத்தனையோ தடவை பேசியதைப்போல் இப்போதும் பேசுகிறேன். மேல்சபை பேச்சுக்களுக்கும் இந்த சர்க்கார் முக்கி யத்துவம் கொடுக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பொற்கொல்லர்களுக்கு கஷ்டம் எல்லாம் தீர்ந்து விட்டதாக நீங்கள் நினைக்கக் கூடாது, என்று தயவாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது கூட, மத்திய அரசிலிருந்து கிடைத்த சட்டம் ஒன்று, பிப்ரவரி 28-ம் தேதியோடு கடன் வாங்கியவர்களும், சர்டிபிகேட் புதிதாக வாங்கி, தொழில் செய்யலாம் என்று கூறுகிறது. நாங்களும் எங்கள் சங்கங்கள் மூலமாக, எல்லா இடங்களுக்கும் அறிக்கைக் கொடுத்தாலும் எங்களைக் காட்டிக்கொடுக்கிறீர்களா என்று கடன் வாங்கிய நண்பர்கள் வருந்துகிறார்கள். எவ்வளவு தூரம் உபதேசம் செய்தாலும் அவர்கள் மனம் திருந்தவில்லை. நான் முன்னாலே தீர்மானம் கொண்டு வந்து இங்கே பேசும்போது மாண்புமிகு அமைச்சர்களும் இங்கே இருந்தார்கள். சாதாரண மாக ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி போடுவதற்காக, இந்த சர்க்கா ருக்கு வருஷம் 8-10 கோடி ரூபாய் செலவாகிறது. ஒரு புயல் வந்தாலும் அதற்கு 8-10 கோடி செலவாகிறது. ஏழைகள்

அரசாங்கம், பாட்டாளிகள் அரசாங்கம், தொழிலாளர்கள் அரசாங்கம் என்று சொல்லிக்கொள்கிற இந்த அரசாங்கமானது இந்தப் பொற்கொல்லர்களுக்கு மத்திய சர்க்காரிலிருந்து கொடுக்கப்பட்ட ரூ. 2½ கோடியை ஒரே தடவையில் செலவு எழுதி விட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது ஒன்றும் வருடந் தோறும் செலவிடவேண்டிய அவசியம் இல்லை. நம் நிதி அமைச்சர்களும் கூர்மையாக இதைப் பார்க்கிறார். அவரையும் கேட்டுக் கொள்வேன். அதோடு முதலமைச்சரும் மற்ற அமைச்சர்களும் சேர்ந்து நல்ல ஆலோசனை செய்து, சீக்கிரமாக இந்த ஏழை, எளிய தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு விடுதலை தரவேண்டும். இந்த ரூ. 2½ கோடியை செலவு எழுதி அடுத்த பட்ஜெட்டிலேயே, நமது நிதி அமைச்சர் அறிக்கையில் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த சந்தர்ப்பம் தந்த தலைவரவர்களுக்கு என்னுடைய வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு ஆளுநர் அவர்கள் ஆற்றி இருக்கிற பேருரையின் மீது, என்னுடைய நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக்கொள்ளும் வகையில் நான் இங்கே பேச இருக்கிறேன். அவர்களுடைய பேருரையில்
5-20 p.m. கண்ட அநேக விஷயங்களில் முக்கியமானவை நான்கு என்று நம்புகிறேன். ஒரு வேளை, என்னுடைய எதிர்பக்கத்தில் இருக்கிற நண்பர்கள், மத்திய சர்க்காரை குறைகூறும் விஷயமாக இருக்கின்ற இந்த நான்குவிஷயங்களைப் பற்றி நான் குறிப்பிடும்போது, கேலி கூட பண்ணலாம். அந்த நான்கு விஷயங்களுமே நீங்கள் வழக்கமாக மத்திய சர்க்காரை குறை சொல்கிற விஷயங்கள் தானே, அவர்களைப்பற்றி குறை சொல்வது உங்களுக்கு வழக்கமாக போய்விட்டது என்று கேலி செய்யலாம். ஆனால் உண்மை, உண்மையே என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த 4 விஷயங்களிலே முதலாவது விஷயம், 4-வது ஐந்தாண்டு திட்டத்தைப் பற்றியது. நான்காவது திட்டத்திற்காக, ரூ. 624 கோடி நாம் மத்திய சர்க்காரிலிருந்து கேட்டோம். அதற்கு அவர்கள் ரூ. 250 கோடி தருவதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் அது பஞ்ச பாண்டவர் இலக்கம் எழுதி கடைசியில் அது பூஜ்யமாக முடிந்த கதையைப்போல், அல்லது நாட்டிலே ஒரு பழமொழி சொல்லுவார்களே, அதை நான் இங்கு சொல்லலாமா, சொல்லக் கூடாதா என்று தெரியாது "ஏதோ ஒன்று தேய்ந்து கட்டெறும்பு ஆன கதை" என்று சொல்லுவார்களே அதைப்போல் எப்படியோ ரூ 250 கோடி இன்றையதினம் ரூ. 201 கோடியாக மாறி இருக்கிறது. ரூ. 49 கோடியைக் காணோம். ஒரு வேளை எதிர் தரப்பிலே இருப்பவர்கள், இது மத்திய சர்க்காரின் உதவி தானே நாங்கள் தருகிற தானம் தானே என்று சொல்லுவார்களானால், அவர்களுக்கு நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இது எங்களுடைய பங்கு. இந்த நாட்டிலே பெருகிற பணம் எல்லாம் சட்டத்தின் மூலம், மத்திய சர்க்கார் தனக்கு என்று ஒரு பகுதியை ஒதுக்கி வைத்துக்கொண்டு, மற்றதை நமக்குத் தரம் வாரியாக

பிரித்துக்கொடுக்கக் கடமைப்பட்டவர்கள். இது நமக்குக் கிடைக்க வேண்டிய உரிமை. இவ்வாறு பிரித்துத் தருகிறபோது அதிலே பாரபட்சம் செய்கிறார்கள் என்றுதான் நான் சொல்லுகிறேன். அந்த பணத்திலே எங்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. அது ஒன்றும் தானம் அல்ல. அது நமக்கு வரவேண்டிய பணம் என்றுதான் சொல்லுகிறோம். நாம் கேட்டதோ ரூ. 624 கோடி, அவர்கள் தருவதாக ஒப்புக்கொண்டதோ ரூ. 250 கோடி. இப்போது தருவதாக எழுதி இருப்பது ரூ. 201 கோடி. கடைசியில் இது எத்தனை கோடியில் போய் முடியுமோ தெரியாது. இது மத்திய சர்க்கார் பேரில் நான் சொல்லுகிற குற்றச் சாட்டு நெ. 1.

இரண்டாவது நான் சொல்லும் குறைபாடு, நாம் எல்லோரும் சேர்ந்து சேலம் உருக்காலைக்காகவும், தூத்துக்குடி ஆழ்கடல் துறைமுகம் வேண்டும் என்பதற்காகவும் உரிமைப் போராட்டம் நடத்தினோம். இன்று தூத்துக்குடி ஆழ்கடல் துறைமுகம் வருகிறதா அல்லது சாதாரண மீன்பிடிப்பு துறைமுகம் வருகிறதா என்று கேட்டால், மீன்பிடிப்பு துறைமுகம்தான் வருகிறது.

மூன்றாவது நான் சொல்லுகின்ற குறை, இன்று பல ஆலைகள் கோவையில் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. மூடிக் கிடக்கின்ற மில்களைத் திறக்க வேண்டிய பொறுப்பு நமது மாநில அரசுக்கு மட்டும்தானா, அல்லது மத்திய அரசிற்கும் பொறுப்பு உண்டா என்றால், முக்கியமாக மத்திய அரசிற்குத்தான் பொறுப்பு மிகுதியாக உண்டு. நமது தமிழக அரசு இந்த ஆலைகளைத் திறக்கும் விஷயத்தில் தங்களால் எவ்வளவு சலுகைகள் அளிக்க முடியுமோ அவ்வளவையும் கொடுக்கத் தயார் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். நூலின் பேரிலான விற்பனை வரி, மின்சாரக் கட்டணம் இவற்றை எவ்வளவு குறைத்து வாங்க முடியுமோ அவ்வளவு குறைத்து வாங்கிக் கொள்ளுகிறோம் என்று தெரிவித்துவிட்டார்கள். மத்திய அரசை நீங்களும் உங்கள் பங்கைச் செய்யுங்கள் என்று கேட்டால், அவர்கள் போகின்ற போக்கால், கோளாறால், இடைஞ்சல் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. இதைக் தமிழ்நாடும், தொழிலாளர்களும் உணர வேண்டும். மில்களைத் திறக்கவேண்டுமானால், தமிழக அரசு தன்னுடைய கடமையைச் செய்யத் தயாராக இருக்கிறது என்று மாண்புமிகு ஆளுநர் அவர்களின் பேருரை கூறுகிறது. யாருடைய வேலை பாக்கியிருக்கிறது. யாருடைய வேலை தாமதப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்றால், மத்திய அரசு செய்யவேண்டிய உதவி, குறைந்தபட்சமாவது எக்சைஸ் வரியை குறைத்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கோரப்படுவது. இதை அவர்கள் தாமதம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இது மூன்றாவது குறை.

நான்காவது குறை எல்லோரையும் சார்ந்த உணவுப் பிரச்சனை. பருவ மழை தவறியதன் காரணமாக இன்று உணவு நிலைமையில் நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதைக் தேசிய சங்கடமான நிலைமையாக ஏற்றுக்கொண்டு, நடவடிக்கை எடுக்காமல், இந்த

விதமான பஞ்ச நிலை ஏற்படுகிறபோது மாநில அரசைப் பார்த்து நீங்கள் என்ன செய்யப் போகிறீர்கள் பார்க்கலாம் என்று எச்சரிக்கை விடுவது தவறு. உண்மையாக, சட்ட ரீதியாகப் பார்க்கும்போது, இது தமிழ்நாட்டு அரசின் கடமை மட்டுமல்ல பஞ்ச நிவாரணம் அளிப்பதில் மத்திய அரசிற்கு மாநில அரசை விடக் கூடுதலான கடமை, அதிகமான பொறுப்பு இருக்கிறது. அதை தட்டிக் கழித்துவிட்டு, விலைவாசியைக் குறைப்போம் என்று சொன்னீர்களே, குறைத்தீர்களா என்று இந்த அரசைப் பார்த்துக் கேட்பது சரி அல்ல. இன்று இருக்கின்ற பிரச்சனை அதுவல்ல. பருவ மழை தவறிவிட்ட இப்பேர்ப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களில், பூகம்பம், புயல் ஏற்படும்போது மத்திய அரசு உதவிசெய்வது போல, இந்த நேரத்திலும் தோள் கொடுக்க வேண்டியது மத்திய அரசின் கடமை. மத்திய அரசு அந்தக் கடமையைச் செய்யத் தவறினால், பிற்காலம் அவர்கள் பேரில் குற்றச்சாட்டை எழுதும். இன்று மத்திய அரசு உதவிக்கு வரவில்லை. நாடு பூராவும் மத்திய அரசைக் கண்டிக்கிறது என்பதை நினைவில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

இந்த நான்கு விஷயங்களையும் தவிர, கவர்னர் உரையில் வெகு உருக்கமாக ஒரு விஷயத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது என்னவென்றால் நமது தமிழ்நாட்டிலும் வன்முறைச் செயல்கள் தலை தூக்குவதுதான். வடநாட்டில், மற்ற மாநிலங்களில் வன்முறைச் செயல்கள் சாதாரணமாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. இரண்டு பேர் தேர்தலுக்கு நின்றால் ஒருவரை ஒருவர் கொலைசெய்து விடுவது கூட சமீப காலத்தில் வடநாட்டில் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. நமக்கு அது பயன் இல்லை. வன்முறைச் செயல் நமது தமிழ்ப் பண்புக்கு முற்றிலும் விரோதமானது. தமிழ்நாட்டிலும் கூட வன்முறைச் செயல்கள் தலைதூக்க ஆரம்பிக்கிறதே. அதை அவ்வளவு பேரும் சேர்ந்து தடுத்து நிறுத்தவேண்டும் என்று கவர்னர் அவர்கள் உரையில் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். எனக்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் நடராசன் அவர்கள் பல நிகழ்ச்சிகளைச் சுட்டிக்காட்டினார்கள். நாங்கள் எல்லாம் அங்கிருந்து பார்த்தோம். இன்னின்ன நடந்தது என்று சொன்னார்கள். அதற்கு நேர் மாறாக காங்கிரசைச் சேர்ந்த நண்பர்கள் அப்படியெல்லாம் நடக்கவில்லை. எங்களைத்தான் தி.மு.கழக நண்பர்கள் தாக்கினார்கள் என்று பேசியிருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. நீண்ட காலத்திற்குப் பிறகு பிரேத பரிசோதனை செய்யும்போது எப்படி வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம். ஆனால் உடனடியாக இதற்கு மூன்று சாட்சிகள் இருக்கிறார்கள். முதலாவது. அந்த வன்முறை பாரத்தை அவிழ்த்து விட்டவர் காங்கிரசைச் சேர்ந்த பிரபல எழுத்தாளர் ஒருவர். 8-ம் தேதி தேர்தல் நடந்தது. 18-ம் தேதி தமது கடிதத்தில் எழுதுகிறார். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மிக லேசாக வாலாட்டத்தை

ஆரம்பித்ததாகவும் தாங்கள் அதை ஒரே அடியாகப் போட்டுத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை விரட்டிவிட்டதாகவும் அவரே எழுதியிருக்கிறார். அந்த வாசகத்தைப் படிக்கிறேன்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவர் அவர்களே, பேப்பரை படிக்கக்கூடாது என்று சொல்லியிருக்கும்போது, கனம் உறுப்பினர் பேப்பரை படிக்கலாமா?

திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன்: பேப்பர் கட்டிங்கை படிக்கலாம்;

“நாகர்கோவில் வன்முறை—அடியாட்கள் அட்டகாசம்—நமது ஊழியர்களை வெட்டி இழுத்துப்போட்டனர். ஆனால் நாம் அங்கே மக்களின் பேராதரவை பக்கத் துணையாகக் கொண்டு வெற்றிக்கொடி உயர்த்தினோம். நம் மீது வன்முறை பூதத்தை ஏவிவிட்டவர்கள் வன்முறை பூதத்தால் விரட்டப்பட்டு வெற்றிகரமாக பின்வாங்கி ஓடிவிட்டார்கள். அந்தக் காட்சியை அங்கே கண்டோம்.”

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் லேசாகச் செய்தவுடன், வன்முறை தாண்டவம் ஆடச் செய்து துரத்திவிட்டதாக 18-ம் தேதி அந்த எழுத்தாளர் தெரிவித்திருக்கிறார். இப்போது சொல்லலாம், ‘அப்படி இல்லை, இப்படி இல்லை’ என்று. 18-ம் தேதி ஒப்புக் கொண்டு எழுதினார்களே, அதற்கு மாறு கற்பிக்க முடியாது.

இரண்டாவது சாட்சி தமிழ்நாடு காங்கிரசு கட்சி தலைவர் அவர்கள். அவர் ஒரு பேட்டியில், தேர்தலுக்கு 10, 15 நாட்களுக்கு முன்னால், என்ன வன்முறைச் செயல்கள் ஏற்படுகின்றனவே என்று நிருபர்கள் கேட்டதற்கு, ‘உங்கள் கட்சிக்காரர்கள் வன்முறை செயல்களை செய்திருக்கிறார்களா என்று கேட்டதற்கு ‘இங்கொன்றும் அங்கொன்றும் நடந்திருக்கிறது; அதை மிகைப் படுத்தாதீர்கள்’ என்று பதில் அளித்திருக்கிறார்கள். அப்படியானால் ஆரம்பத்தில் செய்தது திராவிட முன்னேற்றக் கழகமா? அவர்களே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள், இங்கொன்றும், அங்கொன்றும் ஆரம்பித்தோம், அதை மிகைப்படுத்தாதீர்கள் என்று கூறியிருக்கிறார்கள்.

மூன்றாவது சாட்சி எனது மதிப்பிற்குரிய கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள். அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள், ‘அரசு என்று ஒன்று இருக்கிறதா என்று நினைக்கின்ற அளவுக்கு வந்துவிட்டது’ என்று. அரசைக் கண்டு பயப்படுகிறவன் யார்? வன்முறையைச் செய்தவன்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: தலைவர் அவர்களே, அது நாகர்கோவில் தேர்தலை ஒட்டிக் குறிப்பிட்டது இல்லை. பொதுவாக மாநிலத்தின் நிலைமையைக் குறித்து அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லப்பட்டது.

[24th February 1969

திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன் : மாநிலத்தில் நாகர்கோவில் ஒரு பகுதி என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது. தலைவர் அவர்களே, இன்று எல்லாவற்றிற்கும் ஏதாவது ஒரு காரணம் சொல்லிவிடுகின்றார்கள். வீட்டுக்குத் தீயிட்டார், அது தானாக கொளுத்திக் கொண்டது என்கிறார்கள். போலீஸ்காரர்கள் அடித்தார்கள் என்றால், போலீஸ் வேடம் போட்ட சிலர் அடித்தார்கள் என்கிறார்கள். போலீஸ் லாரிக்கு தீ வைக்கப்பட்டது என்றால், தாங்களே வைத்துக் கொண்டார்கள் என்கிறார்கள். ஒருவர் கொலை செய்யப்பட்டார் என்றால், அவரே செய்து கொண்டார் என்கிறார்கள். இப்படியாக எல்லாவற்றிற்கும், ஏற்கெனவே முடிந்த ஒவ்வொன்றுக்கும் காரணம் கற்பிக்கலாம். ஆனால், அப்போது என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதை கவனிக்கவேண்டும். அப்படி பார்க்கின்ற போது ஒன்று அவர்களை கேட்கின்றேன். இந்த நாட்டில் அக்கறை கொண்டவர்கள் நாம் மட்டுமல்ல. நாமும் எதிர் கட்சியில் இருப்பவர்களும் அக்கறை உள்ளவர்கள். ஆனால் சமீப காலத்திலே முறை தவறிப்போய் காங்கிரஸ்காரர்கள் நடந்து வருகிறார்கள். கட்டாயமாக முறை தவறிய செயல்களில் காங்கிரஸ்காரர்கள் ஈடுபட்டு வருகிறார்கள் என்பது யாவரும் அறிந்த உண்மை. நம்முடைய அரசியல் அமைப்பு, கான்ஸ்டிடியூஷன் பிரகாரம், எந்த நாட்டில் 'லா அண்டு அட்மினிஸ்டிரேஷன்' தவறிப்போகிறதோ, எந்த நாட்டிலே 'லா அண்டு ஆர்டர்' பெயிலாகிப் போகிறதோ, அந்த நாட்டிலே மத்திய சர்க்கார் நுழைந்து 'லா அண்டு ஆர்டரை' எடுத்துக்கொள்ளலாம். அந்த முறையில் இந்த நாட்டிலும் மத்திய அரசு நுழைவதற்கு காங்கிரஸ்காரர்கள் 'லா அண்டு ஆர்டர்' கெட்டுவிட்டது என்று சொல்கிறார்கள். இது எப்படி இருக்கிறது என்றால், 'வீடு தீப்பிடித்து எரிந்தாலும் பரவாயில்லை, எலிகள் ஒழிந்தால் போதும்' என்ற முறையில் இருக்கிறது.

நம்முடைய நண்பர்கள் ' Law and Order has deteriorated என்று சொல்கிறார்கள். எந்த இடத்தில்' Law and Order ' குறைந்துவிட்டது. என்னுடைய காங்கிரஸ் நண்பர்கள் இழுத்துவிட்ட இடத்திலே தான் ' 'Law and Order ' கெட்டு போய் விடுகிறதே தவிர வேறு எங்கும் அது கெட்டுப்போகவில்லை. மற்ற மாநில அரசுகளை எடுத்துக்கொண்டதுபோல், தமிழக அரசையும் எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்ற நப்பாசையில் காங்கிரஸ்காரர்கள் இந்த விதமான குற்றச் சாட்டை சொல்லுகிறார்கள். அவர்களுக்கு நான் சொல்லிக்கொள்வேன், தயவு செய்து இந்த நப்பாசையை விட்டு விடுங்கள். தயவு செய்து நாட்டின் வளர்ச்சியிலே அக்கறை காட்டுங்கள். கவர்னர் அவர்கள் உரைக்கு நன்றி தெரிவித்துப் பேசும் இந்த நேரத்தில், வன்முறைசெயலில் ஈடுபடுவது நாட்டுக்கும், மக்களுக்கும் நல்லதல்ல என்று சொல்லி எனக்கு பேச இந்த சந்தர்ப்பத்தில் வாய்ப்பளித்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

February 1969]

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : மத்திய சர்க்காரை ரூ. 624 கோடி கேட்டு கடைசியில் அவர்கள் ரூ. 201 கோடி கொடுப்பதாக டும் சொன்னார்கள். அவர்கள் ரூ. 250 கோடி கொடுப்பதாக தலில் சொன்னார்கள் என்பதை அதே பக்கத்தில் படித்துப் ர்த்தால் தெரியும். அதை உங்கள் பேச்சில் குறிப்பிடவில்லை.

திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன் : இல்லை, இல்லை, அதை என்னுடைய ச்சில் குறிப்பிட்டு இருக்கிறேன்.

* THIRU A. R. DAMODARAN : May I commence, Sir. aughter) Mr. Chairman, Sir, in speaking on the Governor's idress we are weighed down by the great agony of having parted th the Leader of the House, the distinguished leader of the . M. K. Party and the Chief Minister of Madras State, ingnar Anna. I was not a member of his party. But ever ice 1946 when as a student of the Presidency College, I heard e of his speeches. I have been one of his admirers. The first eech of his that I heard was in 1946 in Nehru Park, Kilpauk id ever since that time I have had the singular good fortune of earing him on very many occasions and particularly during the ection campaigns of 1952, 1957, 1962 and 1967. Aringnar Anna was not only one of the greatest orators of Tamil Nadu but what impressed me even more was the great maturity he displayed after having assumed charge of the Government of Madras. There were many who thought of him as a rabid revolutionary who preached godlessness, who denied the very existence of religion, who was so rationalistic in his thought that he did not take into account the traditions of the people of Tamil Nadu, a formulator of slogans of an independent Dravida Nadu, etc., etc. But when he assumed office he displayed a singular maturity of mind which earned for him not only the place of an undisputed leader of Tamil Nadu and Tamil Nadu politics but also as one of the great popular leaders of our country. People have said that it was his speeches in the Rajya Sabha that attracted the attention of other all India leaders. I may assure them that it was only after his assumption of office as Chief Minister of the Government of Madras that people in the other parts of India and more particularly leaders of Congress party in other States and at the Centre sat up and took notice and announced that here was a man from an opposition party who could well lead the way for other opposition groups in other States. We have had the singular misfortune in India, Sir, of losing our greatest leaders in our greatest hour of need. Mahatma Gandhi was assassinated soon after our country achieved independence and at a time when he was needed most, at a time when our country was bathed in communal troubles and communal blood-shed, we did not have the good fortune of having him with us to guide the destinies of the Congress party in office which responsibility was subsequently shouldered, by Pandit Jawaharlal Nehru. Another leader that we lost was Sardar Patel. If the history of independent India comes to be written and if students of history referred to administrators

[Thiru A. R. Damodaran] [24th February 1969

who made India what it is, they will find that it was Sardar
Vallabhbhai Patel who brought about the amalgamation of the
princely States. If to-day we can talk of one India and one Central
Government, it is in no small measure due to his great wisdom
and statesmanship. Unfortunately for us he did not survive long
either. And now in Tamil Nadu, after the death of our national
leaders Gandhiji, Nehru and Lal Bahadur Sastri, we stand and
weep again because never in the history of our land have we required
the services of Arignar Anna and leaders like him to guide the
opposition parties which are in power in other States. If we note
the confusion that prevails in other states to-day we will realise
all the more how poignantly we are going to miss him in the
years to come.

Sir, his oratory was of a class by itself. Reference was made
that he started a new school of oratory in Tamil Nadu. But, Sir,
as one who loves English as much as I love Tamil, I must also
confess that since the days of Indian Independence, I have yet to
come across a political leader who could speak so fluently, so well
and in such eloquent tones in both the languages. The charm
of his oratory has thrilled millions of our countrymen. The mea-
sured pauses, the measured tone, the soothing smoothness of his
talk and the courtesy and consideration that he showed to the
Members of this House and to the leaders of the opposition parties
have placed him in a class by itself. It is indeed with a very
deep sense of regret and of great agony and sorrow that this House
has placed on record its deep sense of grief at the loss of so great
a leader. If we wish to revere and cherish his memory, and if
5-40 p.m. we wish the youth of our country to follow the great principles
that he enunciated as Chief Minister of the Government of Madras,
namely, devotion to duty and discipline, it is necessary for us not
merely to erect statues in every town and village—these will un-
doubtedly come, but I hope they will come in moderation—not
merely to erect marble mausoleums at every centre, but to follow
in his footsteps in trying to achieve peaceful progress and pre-
venting those anti-social forces from destroying the very democ-
ratic fabric of our country. It seems to me, Sir, that the philoso-
phies of a Mandakini or an Ajitha or a Kanu Naxalburi seem to
weigh more heavily with the younger generation of to-day. We
seem to be fast losing our respect and our regard for democratic
principles. If there is one thing for which the late Chief Minister
would go down in history it was his absolute dedication to the
principles of democracy. How often have we not heard him in this
very House saying that if the popular verdict would go against the
D. M. K., he would be the first person to step down happily from
office? Unfortunately his respect for love and democracy are not
shared by those opposition parties which seem to be in friend-
ship with the ruling D M. K. party at present. I hope in the
respect that he had for democratic practices the youth of
try will follow the great teaching the late Chief Mini
ciated during his thirty-five years of public life.

24th February 1969] [Thiru A. R. Damodaran]

Now, I may refer to more prosaic matters. We must pass on
from the tragedies of the past and look to the future. A thing
that has been troubling us was the tragedy that occurred in
Thanjavur district. This has gone by the name of agrarian unrest.
I do not know, Sir, whether the Kilvenmani tragedy could really
be ascribed to agrarian unrest in the purest sense of the word or
whether it can be attributed to more serious political machina-
tions. I knew it for a fact that many of the landowners in the
Thanjavur district are in deadly fear of their lives. Owning and
possessing property has to them become an immense and into-
lerable burden, the reason being that if there is a start in agrarian
unrest in the form of a perpetual and ever rising demand for
higher wages, we start a chain reaction which will ultimately
have its impact on the prices of foodgrains, which the Government
of Madras are so anxious to control. I shall not refer in detail to
the ghastly tragedy that has taken place in the Thanjavur
district excepting to state that all of us deplore the inhuman cal
lousness not only in the murder of the man which resulted in the
ultimate tragedy but also in the terrifying happening of forty
people having been burnt alive in a hut. The judicial enquiry
has yet to establish whether those persons who died in the hut
were deliberately locked up or whether it was more a result of a
safeguard which the people of the village had themselves taken up.
The question of a High Court Judge determining the wages in
Thanjavur district and thereby establishing agrarian peace is, I am
afraid, an ideal which can never be accomplished. I understand
that in the Thanjavur district, the payment is on the basis not
of a daily wage but on the basis of the amount of paddy that is
harvested. The payment of five and a half measures is based on
the harvest of forty-eight Thanjavur measures, which is equivalent
to 24 Madras measures. The wage that is now paid varies from
four to five and a half measures, and I believe that the demand
has been made that it should be increased. Whatever may be the
quantum of wages fixed, I must strongly deplore what my hon.
friend Mr. Swaminathan so ably represented the other day, the
formation of village senas which was a dangerous trend and which
might very well result in a total breakdown of that harmonious
relationship which is so very essential for the progress of agricul-
ture. We have noticed the great dangers that have occurred in
other States. In Maharashtra, the Siva Sena has run amuck. In
parts of Bengal and Telengana these Senas have taken the law
into their own hands. Therefore, the fear is legitimate amongst
the people of the Thanjavur district and also the people of Tamil
Nadu that if these political senas are permitted to preach their
ideologies, motivated more by politics than by a genuine considera-
tion for agrarian peace, it would only spell the doom of all the
plans that the Government have made in trying to achieve greater
productivity in agriculture. In spite of all the alliances that we
may have in the political field—and I speak as one who is sincerely
interested in the well being of the D.M.K. Ministry—I believe that
at times it is necessary for us to consider the general interest also

[Thiru A. R. Damodaran] [24th February 1969

and take such action as is necessary without fear of incurring the displeasure of this or that party. It is in this context that I make an appeal to the Hon. the Chief Minister, Mr. Karunanidhi, to investigate once again and to go deeper into the causes of the Thanjavur tragedy. Though the report of the High Court Judge is not directly concerned with what happened at Kilvenmani but with the general question of the settlement of agrarian disputes in Thanjavur, I hope that he will take it upon himself as his personal responsibility to settle first and foremost the situation in the Thanjavur district so that we can have once more something of the peace and harmony that prevailed in our villages in the past.

The Governor's Address refers to yet another important aspect which has always been stressed by this Ministry ever since it took office. My friend Mr. Adityan referred to Centre-State relationship, and the State Government's demands for its fourth-plan expenditure being fully accepted by the Government of India. The devolution of funds under Article 275 of the Constitution has not been as adequate as one would have wished. The Government of India itself is in a pauper's condition. The interest on the loans that we owe to foreign countries is accumulating at a fast and rapid pace. The deficit financing that has been indulged in year after year has led to the spiralling of food prices, which has consequently placed burdens on State Governments in having to increase the dearness allowance and other allowances to their employees. If at all any matter requires urgent attention, it is not so much the raising of funds as to keep the prices under control and to see that the weaker sections of our population get relief from the high inflationary conditions. I am glad that the Government of Madras are continuing their rupee-one-a-measure scheme in Madras City and Coimbatore. People have criticised it on the ground that it is wasteful and an uneconomic subsidy. But they do not seem to realise the fact that if the subsidy were to be withdrawn, the Government of Madras would be forced to give an increase in dearness allowance to all their employees, which would have cost them more than Rs. 4 or Rs. 5 crores per annum. It would also affect in a similar way others employed in the private
5-50 p.m. sector. Unless we are able to increase productivity in agriculture, until we are able to produce not 63 lakhs of tons that has been envisaged but very nearly 70 to 75 lakhs of tons of foodgrains, and until we achieve a state of surplus in our agricultural economy, it would be extremely unwise for this Ministry to ever think of withdrawing this scheme from the areas of Madras City and Coimbatore. I know that political capital is being made out of it, but I still think as a Member of the uncommitted Block, that although it may not be good economics, it is vitally necessary, considering the inflationary conditions that exist in our country at present.

There is another important matter to which frequent references were made by the late Chief Minister and by the members of his party and which has been reiterated in the Governor's Address—

[24th February 1969 [Thiru A. R. Damodaran]

the language problem. We in Tamil Nadu have taken a certain stand that we will have a two-language formula and that we will never allow Hindi to be used as the sole All-India language. But I am afraid that things are going from bad to worse at Delhi and not many of us have realised the serious implications of all that is transpiring in the headquarters of our National Government. I have met many Civil servants who are working in Delhi in the Government of India and I may assure the Members of this House that Civil servants from Tamil Nadu are having a very tough time of it in Delhi and that gradually they are being edged out of important positions in Government and in policy-making bodies, and that the Hindi group from Uttar Pradesh, Bihar, Madhya Pradesh and Rajasthan is gaining in importance and in executive authority. I hope the Chief Minister of Madras will kindly advise the 25 Members of Parliament that they should pay watchful heed to these things that are happening in Delhi. I think that we should not talk in abstract terms in so far as Tamil Nadu is concerned but that every step should be taken to protect those who happen to serve in other parts of India in the Central Government Services and who may have been drawn from Tamil Nadu.

There is one other topic to which I would refer and I refer to this not on narrow grounds of parochialism or linguistic patriotism, but the happenings in Bombay have caused great unhappiness and misery to nearly 70,000 South Indians living in that area and to many other persons in our own State. It is indeed a tragedy that Maharashtra which was always considered to be a progressive State and which has one of the best Congress Governments at present in India should have allowed things to deteriorate to such an extent that South Indian shops were looted, South Indian hotels were burnt, South Indian residents were beaten up and many other atrocities were committed not only by the volunteers of that rabid group belonging to the Shiv Sena but also to the goondas who automatically come into the limelight at such times. I believe that it is not only necessary for the Chief Minister of the Tamil Nadu Government to express his condemnation of such activities in very strong terms but also for a resolution to be adopted by both Houses of the Tamil Nadu Legislature expressing its deep concern at the happenings in Bombay and urging the Government of India to discuss this matter with the Chief Minister of Maharashtra and other officials. We must protect the interests of the people of this State. I am sorry I have to state this. When we consider ourselves as of one country having common citizenship, to talk of having to protect the interests of South Indians in Bombay really stikes one as absurd because one normally talks of protecting the interests of one's fellow-citizens in foreign countries. But we have reached a stage in national affairs when all of us can think only in terms of our own States and none

[Thiru A. R. Damodaran] 24th February 1969]

is there to look to the Nation and it is in these distressing circumstances that we must address ourselves to the task of removing the disabilities from which the people of our State are suffering in other parts of India.

I have only one more point to make before I close. I have been reading in the newspapers that the present Ministry will be following the policies of the past and that they will vigorously bring to bear on the administration all those noble principles that were enunciated by their former leader. At the risk of being misunderstood, may I make one small suggestion regarding students and education ? I know that in the Governor's Address no mention has been made of the problems of students, of the agitation that has been carried on by them, of the strikes and the various agitations that have resulted in our colleges closing down, in examinations being postponed and in a law and order situation being created—I suppose the omission was done with a purpose and, therefore, I shall not seek to criticise that. But I think we should not be blind to the fact that the problems of youth have to be tackled on a very much more vigorous and energetic scale. Let us not excuse ourselves by saying that the student problem is a world phenomenon and because things are happening in France, U.K. and U.S.A., things are happening likewise in India also. I am not concerned at present with what happens in Uttar Pradesh, Bihar and other States of India but I am concerned primarily with the students of Tamil Nadu, and I think this Government has the goodwill and the confidence of the student community to tackle this problem and to solve it so that the students of Tamil Nadu will not be placed in a disadvantageous position. In mentioning this, I only want to say that whatever may be our views on the language question, however dedicated we may be to the cause of increasing and improving the use of our own mother-tongue in Government, in administration, in Law Courts, etc., we should be extremely careful when we tackle the question of the medium of instruction in colleges and other institutions. I believe the time has come for us to recognise, especially in the troubled state of affairs, especially when the younger generation is apt to misunderstand anything that is done by persons above the age of 40 years, that what is required today is absolute freedom for the student to choose the medium of instruction. When I mention this, I may irritate many who feel that Tamil will not progress unless English is driven out of our educational institutions. I may state without hesitation that this stand would be incompatible with the stand that this Government has adopted that Tamil and English should conttinue, especially English as the link language between other States and the Centre. I know that the former Chief Minister and the former Minister for Education have been extremely circumspect in this matter and they have tried to please both such linguistic groups. I hope that the present Minister for Educuation, the Hon. Thiru Madhavan, who is noted for his deep study of such problems, and the Cabinet as a whole will decide that under the

24th February 1969] [திரு. கே. எஸ். அப்துல் வஹாப்]

present circumstances, it may perhaps be better to allow things to lie over for some time without precipitating a new crisis in the student world.

Thank you, Sir.

* திரு. கே. எஸ். அப்துல் வஹாப் : தலைவரவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரை மீது எனது கருத்துக்களை தெரிவிக்க முற்படும் சமயம், இஸ்லாமியர்கள் பால் பேரன்பு கொண்டு இருந்த பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மறைந்து விட்ட துயரம் நெஞ்சை விட்டு அகலாத நிலை ஒரு புறம் இருக்க, அவர் காலி செய்து சென்ற இடத்தில் வீற்றிருக்கும் உத்தமர் முஸ்லீம்கள் பால் ஆழ்ந்த பாசம் கொண்டவர் என்பதையும் முஸ்லீம்களின் பால் அனுசரணையும் கொண்டவர் என்பதையும் பார்க்கும் போது எனக்கு உற்சாகமும், தெம்பும், மகிழ்ச்சியும் ஏற்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர்கள் புதிதாக அமைத்து இருக்கும் அமைச்சரவை நல்ல விதமாக, வெற்றிகரமாக செயல்பட முஸ்லீம் லீக்கின் வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்து, முஸ்லிம் லீக் முழு மனதுடன் ஒத்துழைக்கும் ஆதரவு கொடுக்கும் என்ற வாக்கினையும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். புதிய முதலமைச்சர் பெருமதிப்பிற்குரிய கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் முஸ்லீம்களின் பிரச்னைகள் பால் கருணை உள்ளத்துடன் கவனித்து செயல்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கையும் நான் அவர்களிடத்திலே சமர்ப்பித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். புதிய அமைச்சரவை எப்படி நடக்கும் என்று சில நண்பர்கள் என்னிடத்தில் கேட்டார்கள். பேரறிஞர் அண்ணா பல மாதமாக சீக்காக இருந்த சமயத்தில் அவர்களிடத்திலிருந்த பொறுப்புகளில் பெருவாரியானவற்றை சிரமேற்று நல்ல முறையில் செயல்பட்ட ஒரு உத்தமர் அந்த இடத்திலே அமர்ந்து இருப்பதால் அது நல்ல முறையில் அமையும் என்றேன். மீன் குஞ்சுக்கு நீந்தக் கற்றுக் கொடுக்க வேண்டுமா என்ற அளவிற்கு அந்தத் துறையில் அவர்கள் அனுபவம் பெற்று இருக்கிறார்கள். முன்பு எப்படி அமைச்சரவை நிர்வாகம் நடந்ததோ அதே அடிப்படையில் அது தொடரும், அதிலே சந்தேகமே தேவை இல்லை என்று பதில் கூறினேன். அதைத் தொடர்ந்து முதலமைச்சர் அவர்களுடைய கொள்கை அறிக்கை வந்தது. அதிலே அவர்கள் பேரறிஞர் அண்ணா எந்தக் கொள்கையை பின்பற்றினார்களோ அதே கொள்கையை நானும் பின்பற்றுவேன் என்ற அறிவிப்பை பார்த்து நான் சொன்ன ஜோஸ்யம் மெய்ப்பிக்க பட்டது என்பதை உணர்ந்து மகிழ்ந்தேன்.

தம்பி உடையான், படைக்கு அஞ்சான் என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அன்போடு சொல்வதை நாம் கேட்டு இருக்கிறோம். இப்போது முதலமைச்சராக அமர்ந்து இருக்கும் அமைச்சரைப் பார்க்கும்போது தம்பிகளை விட அண்ணன்கள் நிறைய கொண்டவர்களாக காட்சி அளிக்கிறார்கள். அண்ணன், தம்பி உடையான் படைக்கு அஞ்சான் என்று அவர்கள் அந்த வாச

கத்தை திருத்திக் கொண்டு செயல்பட வேண்டி இருக்கும். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் நிர்வாகம் நடத்திய காலத்தில் வெகு நல்ல பெயர் எடுத்து இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எந்தஅளவு நல்ல பெயர் எடுத்தார்களோ, அந்த அளவுக்கு புதிய முதலமைச்சர் எடுக்க வேண்டுமென்று என்னுடைய ஆசை. ஆங்கிலத்தில் சொல்வார்கள்.

Nobody is vain of possessing two legs and two arms; possessing something better than the rest in distinction.

அந்த அளவுக்கு மைசூர் முதலமைச்சர் செய்தார், இந்த அளவுக்கு மகாராஷ்டிர முதலமைச்சர் செய்தார், அந்த அளவுக்கு நானும் செய்தேன் என்று இருக்காமல் அவர்கள் செய்ததை விட 2 பங்கு நான் அதிக நன்மைகள் செய்து இருக்கிறேன் என்ற பெருமையுடன் சொல்லக்கூடிய அளவிற்கு நீங்கள் உற்சாகமாக செயல்பட வேண்டும். ஆண்டவன் அந்த அளவிற்கு உங்களுக்கு சக்தி அளிக்க வேண்டுமென்று என் சார்பில் பிரார்த்தனை செய்கிறேன்.

முதலமைச்சர் அவர்கள் இடத்தில் மதுவிலக்கு பற்றி கேட்கப்பட்டபோது சொல்லிய பதில் எனக்கு திருப்தி அளிக்கக் கூடியதாக இல்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். மது விலக்கை நீக்கப் போகிறீர்களா என்று கேட்டபோது இப்போதைக்கு மது விலக்கை நீக்கப் போவதில்லை என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். இப்போதைக்கு என்ற வார்த்தை எப்படி வந்தது. இது மனதில் சந்தேகத்தை கிளப்புகிறது. பிறகு நீக்கப்படுமா என்று.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: இப் போதைக்கு என்று மாற்றிக் கொள்ளவும்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வஹாப்: மிக்க நன்றி, ஆனாலும் இன்னும் நல்ல விளக்கம் சொல்ல வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். இன்னும் தெளிவாக இருக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். அதாவது நான் பதவியில் இருக்கும் வரையில் அதை நீக்க மாட்டேன் என்ற அளவுக்கு உறுதி சொன்னால் மிக்க நன்றியுள்ளவனாக இருப்பேன் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பருவ மழை தவறியதன் காரணமாக வரட்சி ஏற்பட்டு பல மாவட்டங்களில் பஞ்ச நிலை உருவாகியிருக்கிறது. அதை நிவர்த்திப்பதற்கு உறுப்பினர்கள் பல நல்ல கருத்துக்களை சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்துக்களில் கவனம் செலுத்தி ஆவன செய்ய அரசாங்கம் முற்படும் என்ற நம்பிக்கை எனக்குண்டு. நான் குறிப்பிடுவது, சென்னை நகரைப் பொருத்தவரையில் பருவ மழை தவறியதன் காரணமாக குடிநீர் பஞ்சம் பயங்கரமாக உருவாகியிருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். தண்ணீர் பஞ்சம் அடிக்கடி சந்தர்ப்பங்களில் வருவதுண்டு. நானும் சென்னை நகரத்திற்கு சிறு பிள்ளையிலிருந்து வருவதும் போவதுமுண்டு. ஆனால் தற்போது எந்த

அளவுக்கு தண்ணீர் பஞ்சம் இருக்கிறது என்று அறிகிறேனோ அந்த அளவுக்கு இதற்கு முன்பு இருந்ததில்லை என்பது என்னுடைய கருத்து. இந்த நிலை இன்னும் நீடிக்குமானால் நகரத்திலுள்ள ஜனத்தொகையில் ஒரு பகுதி இடம் பெயரும் நிலை ஏற்படும் அபாயம் இருக்கிறது என்ற தகவலை அறிகிறேன். இந்த பயங்கரமான நிலையைத் தடுக்க அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இந்தத் தண்ணீர் பற்றாக்குறையை நிவர்த்திக்க என் சார்பில் ஒருசில யோசனைகளை சமர்ப்பிப்பது பொருந்தும் என்று நினைக்கிறேன். வெளிநாடுகளில் விஞ்ஞான முறையில் மழையைப் பெய்ய வைக்க முடியுமென்று சொல்கிறார்கள். அதில் சிறிது செலவு கூடுதலாக ஆனாலும் தண்ணீர்ப் பற்றாக்குறையை நீக்க விஞ்ஞான முறையில் மழை பெய்யும் வகையைச் செய்ய இந்த சந்தர்ப்பத்தில் முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து பிரார்த்தனை மூலமாக மழை பெய்ய வைக்கமுடியும் என்று சொல்கிறார்கள். அந்த முறையையும் அரசாங்கம் தக்க மார்க்க மேதைகளை வைத்து அந்தப் பிரார்த்தனை மூலம் மழை பெய்ய வைக்க முயற்சிக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். மற்றும் உப்பு நீரை குடிநீராக மாற்றும் விஞ்ஞான முறையைக் கையாண்டு பெருமளவு இல்லாவிட்டாலும் சிறிதளவாவது அந்த முறையில் மாற்றினால் இந்தத் தண்ணீர் பற்றாக்குறையைத் தீர்ப்பதற்கு உதவியாக இருக்கும் என்ற யோசனையையும் அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அக்கம்பக்கத்திலுள்ள ஏரிகளிலிருந்தும் லாரிகளிலும் வாகன்களிலும் தண்ணீரை ஏற்றிக்கொண்டு வந்து சென்னை நகரத்திலுள்ள இந்த பயங்கரமான நிலையை மாற்றி நல்ல நிலையை உண்டாக்க அரசாங்கம் முயலவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அத்துடன் வீராணம் ஏரித் திட்டத்தை மற்ற எல்லாத் திட்டங்களையும் விட முதல் முக்கியத்துவம் கொடுத்து செயல்படுத்த முழுமூச்சுடன் அரசாங்கம் முயற்சிக்க வேண்டுமென்பது என்னுடைய கோரிக்கை. திருச்சி நகரத்தில் மெடிகல் காலேஜ் வைக்கவேண்டுமென்று கோரிக்கை நீண்ட காலமாக ஒரு முடிவு எடுக்கப்படாத நிலையில் இருக்கிறது. பெரும் தொகைகள் அதற்காக வசூலிக்கப்பட்டு அப்படியே சஸ்பென்சிலேயே இருக்கிற நிலையில் இருக்கின்றன. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் அமுல் படுத்தும் சந்தர்ப்பத்தில் இந்த மாகாணத்தில் ஏற்படுத்தும் முதல் மெடிகல் காலேஜ் திருச்சியிலேயே வைக்க அரசாங்கம் முயல வேண்டுமென்பதை வலியுறுத்தித் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அடுத்து நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்படும் தொகையில் திருச்சியில் ஒரு அக்ரிகல்சரல் காலேஜ் வைப்பதற்கும் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்தி சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக கடைநிலை ஊழியர்கள் தங்களுடைய வேலை ஊர்ஜிதம் செய்யாத நிலையிலேயே செயல்படும் நிலையிருக்கிறது. கடைநிலை ஊழியர் தொடர்ந்து பதினைந்து ஆண்டுகளாக

[24th February 1969

கடைநிலை ஊழியராகவே இருந்து ஊர்ஜிதம் செய்யப்படாமல் டெம்பரவரியாகவே இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். எல்லாக் கடைநிலை ஊழியர்களுடைய நிலையும் அப்படியேதான் இருக்கிறது. இவர்கள் பர்மனெண்ட் செய்யப்படவேண்டுமென்பது அவர்களுடைய கோரிக்கை. இது மிக நியாயமான கோரிக்கை. இதன் மீது அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தி சாதகமான முடிவு எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை நிறைவு செய்கிறேன்.

6-10 p.m. * THIRU A. P. JANARDHANAM : Mr. Chairman, Sir, I am extremely sorry to make maiden speech under very tragic circumstances. I have not yet recovered from the physical psychological and emotional shocks left after the demise of my beloved leader.

Sir, this Second Chamber is the repository of wisdom. The cream of experience and people of all talents have been here. Watching the proceedings here for some days, I am impressed that we have given the best and we have led the other Councils in the country in moderation, sobriety and decency. The Governor has rightly hoped that this legislature will live up to its high standards. We are doing our best for it. Sir, the Governor, though a Punjabi took active interest in this State. He rushed to the Cancer Institute where our late leader was lying often, at odd hours. Not only the Governor, but also the Sardarini literally wept over the death of Anna. Our hearts go to them and we have to respect the Governor and the Sardarini.

Legislators like Thiru Jayarama Reddiar, V. K. Ramaswami Mudaliar, Thiru P. T. Muthu and others have focussed attention on the drought conditions. I hail from North Arcot. Thanks to the multiplicity of pumpsets and the indefatigable labours of the agriculturists, we came next only to Thanjavur district in the matter of food production. Now my district has lost that pride of place and that surplus and it is in the pathetic position of having to get its supplies from outside. I am very glad that the Governor has focussed attention on the drought conditions and the numerous steps taken by the State Government in order to alleviate the distress of the people. As was mentioned by the hon. Member Raja Sir, I would also request the Government to speed up the remission of kist: if finances permit, I think, they will do it.

Sir, the Kilavenmani tragedy was dwelt upon at great length by various speakers; particularly my friend Thiru Swaminathan from Thanjavur district focussed attention on the deteriorating situation there and the formation of Senas and exhortation to violence, the preaching of violence and the cult of violence being perpetrated there. The D.M.K. is seized of that issue. It is not only a class struggle, but it is also a caste struggle, the remnants of fuedalism. Arrogant reactionary landowners have all been bitterly opposed from the very beginning to this struggle and at last we made them come to our point of view. We know the

24th February 1969] (Thiru A. P. Janardhanam)

Communists very well. I went to address meetings in that district. There were no people before me. Virtually whole villages were prevailed upon to boycott our meetings. I spoke to empty spaces. But, beyond hiding behind the bushes, there were people listening to us. We met the Communists during 1952 and 1953 on equal grounds. If you have to fight the Communists, you will have to be imbued with a greater sense of sacrifice. You will have to know the facts full well. You will have to throb with sympathy for the underdog. It requires stubborn discipline. We worked with them in the huts and villages. Our first converts were the depressed and the backward people. Consequently they were weaned away from the Communists. While they prosper in Kerala and west Bengal, in Tamil Nadu they could not. We were more than a match for them. Friends here have said that a Chota Naxalbari is sought to be enacted here. A little it can never come off. As the Governor has aptly put it, firm action will be taken against inciters of violence. When we have electoral alliance with other parties, that is for the purpose of ousting a common enemy. But if the worst comes to the worst, and if they think that by giving two seats here or there means that we are cowards, if they think that we can be belittled, if they think we are reactionaries, we will prove to them, the Communists, that we are better communists than they. We have preached many things against capitalism by accident, and capitalism by birth. The self-respect movement here has been the most revolutionary movement preaching communism even 30 or 40 years back. We were dinning into the ears of our people elements of communism, birth control, inter-caste marriage and so many radical things. The self-respect movement has sought to destroy fuedalism, has sought to destroy caste vestiges, has sought to destroy monopoly in whatever shape it comes. So our friends can rest assured that in Tamil Nadu we have our own channels and we have not emulated them.

Sir, Anna's speech has converted the hard nuts of Tamil 6-20 p.m.
language into sweet chocolates and candies. He had an inimitable style of his own, with the result that his born enemies began to admire him. With his entry into the Government, the Universities opened their doors to him. Afterwards the fruition of the reform was complete and it will continue for many generations to come. I assure you. We are seized of everything. We know the world problems. We know the problems of the sub-continent. We are here to create a renaissance. We are here to create a new Mohanjo Dharo civilisation. We are here to establish again the glories of the big race which preceded the Romans, the Babylonians and the Greeks. While the Britons went about naked in their island, here in Poomphuhar, here in our Tamil territory, we had a mighty people. Rome begged for our muslins. We led the world. We had a great empire and our glories were unravelled in beautiful style by our Aringar Anna. And Poomphuhar last year, was the summit of his endeavours in the cause of Tamil literature. Many foreign delegates came here, and they were struck by his speech.

(Thiru A. P. Janardhanam) [24th February 1969

Now I come to the Nagercoil election. Virtually in about three hunderd villages our volunteers were not allowed to enter. The elementary right in a democracy for asking for votes we were not allowed to exercise. We did not come to this position through Rose water, chocolate candies and ice creams. Our path for the past forty years was beset with dangers. I do not want to enumerate them. I do not want to speak about the way in which we were attacked, the way in which pandals were burnt, and the way in which rubbish, stones, and missiles were hurled at us. I do not want to dilate at length on these. I shall single out the Ministers. Our blessed Chief Minister was thrashed in Pondicherry right before my eyes. A poor old woman took compassion on him and nursed him. Our Finance Minister was beaten black and blue in the Annamalai University campus. I was a witness to this. Our glorious departed leader, Aringnar Anna, was sought to be murdered in cold blood in Udumalpet, but thanks to the timely intervention of the Hon. Mr. Sadiq Pasha, he was spared. Did you spare our lives? Did you spare us? I know Nagercoil fully well. As far back as 1945, I went there with Navalar Nedunchezhiyan and Professor Anbazhagan. We had to go to Vadasari to address a meeting. We did not go there, because we were told that our opponents were equipped with weapons to attack us. We coolly came away without addressing that meeting. We had young lions in our party, and we had youths bubbling with enthusiasm. We had very good tigers, but we were all restrained repeatedly by Periyar and Anna. When at a Beach meeting, our Vice-Chairman (Thiru N. V. Natarajan) referred to something, Anna promptly pulled him up. He had that magnanimity. He did not want to have bloodshed here. He never brooked violence. He was brimming with ardour and energy. He was sought to be attacked many times. So many meetings were disturbed. Pigs were left into the meetings. Our hon. C. P. Chitrarasu has toured very extensively. To conduct a meeting in an orderly way was the summum bonum of our existence. We were prepared to lay down our lives, and we were dedicated to our cause. Our Chief Minister was in a hut in Kottur on the eve of elections. There was the fear of a dastardly attack. We have our own list of martyrs. At Nellikuppam one Majid was done to death. Another Pandian was murdered. A poor teacher, Velayutham was murdered in cold blood, and he was hanged upside down. Much damage was done to his vital organ. We have proved all this. Latterly, one Kittu was done to death in Nagercoil.

People have paid encomiums to Anna for his ability, sobriety, magnanimity and also on his policy of live and let live. Dynamic principles gave drive to his thoughts. The principles were the breath of his breath. He lived for them.

Let us not in the dust and din of our politics forget that we had a hoary history. The Justice party was founded to counteract the monopoly of a microscopic minority. Leaders like Sir Thiagaraja Chettiar and Dr. Nair founded the party. The self-respect

24th February 1969] [Thiru A. P. Janardhanam]

movement is the most modern movement. It revolutionised the mode of living, the civilisation, and the culture of the people in Tamilnad. We were all disciplined by that great leader, Periyar Ramaswamy. Myself and the Chief Minister had served under him. I was the Editor of the 'Justice' and he was in the 'Kudiarasu'. I was paid a princely sum of Rs. 30 per month. (The Hon. Thiru M. Karunanidhi, Rs. 40).

The Dravidians carried the race, culture and civilisation of Tamilnadu to the far east. There was the maritime empire for so many generations. Now our people have become repatriates from Burma. We are being driven out. We are being driven out from Ceylon. Malaya will drive us out, if the indications of the speeches of Mr. Tunku are any pointer. We are all hounded out from everywhere. Our people in Maharashtra are attacked by Shiva Sena. The danger from Shiva Sena is there. We shall take every step to safeguard their rights. Some say that we are parochial. Is not Mr. Nijalingappa parochial? You have people in the Congress camp who fight for their States' rights and the border villages. We want a square deal for the Dravidians. The D.M.K. was founded by Anna and nurtured by him. It has brotherly and affectionate feelings. Within 18 years, the party has been able to capture power. What gave us sustenance was the sense of duty. We were called upon to shoulder very uncommon tasks. Anna made us heroes and Periyar tempered us with his steel. So, we are proud of our heritage.

Now I appeal to the Opposition Leader Mr. Thiagarajan and Mr. Krishnaswami Naidu to use their influence for moderation. Happily we all abhor violence. Happily we condemn violence. Happily we have sobriety and moderation in this Council. Let us perpetuate the memory of Anna as pointed out by Mr. A. R. Damodaran, by keeping aloft his ideals of sobriety and magnanimity. The one thing taught by Anna is that the jasmine that is grown in another's garden is as sweet as the jasmine in our own garden. I have the greatest respect for Lal Bahadur's simplicity. I have got respect for the ideals of Jawaharlal Nehru. I have got respect for the single-minded devotion of Kamaraj to his party. We all respect your heroes. You respect us. You respect our martyrs. You respect our legacy. That is the patriotism. Then we shall take Tamilnadu to greater glories. That is the appeal I make to the Opposition.

Mr. Krishnamurthy was waxing eloquent that our standards had fallen and that western civilisation had swallowed us up. What are those standards? Look at the poor man who purchased poison and took poison. He did not die. It was adulterated. 6-30 p.m. Such is our state. Look at the spurious goods we send abroad. We have got a market for pepper in America, but we send clay-balls. This is the ridiculous depth to which we have sunk. There are glorious politicians like Khadiwala of Madhya Pradesh, Patnaik of Orissa, Sankar of Kerala and Kairon of Punjab who brought down our name in the international sphere.

(Thiru A. P. Janardhanam) [24th February 1969

Anna was magnanimity itself. He took Thiruvalluvar to Yale. He took our good principles to America. There, he did not indulge in tirades like Thiru P. Govinda Menon. He was a contrast. Excuse me for dragging names, but I cannot help saying that. As Dr. Lakshmanaswami Mudaliar aptly put it, Anna proved to be a great ambassador of goodwill and brightened our image abroad. We were nurtured in such principles. We have great respect for the British parliamentary tradition. We have great respect for democracy. We have great respect for the students. We moulded the students. I was a student leader myself. I have trained hundreds of students. But we made them base their conduct on Thiruvalluvar. We emphasised ethics. This is the time when the old and the new clash. The old has not completely gone out. The new, representing Buddhar and Valluvar, has not come. This is a time of flux. The student problem is endemic in the whole world. The students are at an impressionable age. They are simply dynamite, wrapped in the cellaphone of academic learning. The students have to be taken care of. I am sure our Chief Minister, Kalaignar Karunanidhi, with his glorious past—he was bubbling as a young student in Tiruvarur—will call the students and guide them in the right path.

There have been illustrious predecessors before him—the Raja of Panagal, a stateman of the finest order, Thiru Omandur P. Ramaswamy Reddiar, who stood for agriculturists, Thiru Kamaraj with his rugged commonsense, who was utilised by Periyar for the advancement of the backward classes and the depressed classes, and Thiru Bhaktavatsalam whose capacity for hard work cannot be denied We have also the glorious illustration of Anna who has been applauded by all sections of the House. With these illustrious predecessors, I am sure, Kalaignar Karunanidhi, our Chief Minister, will carry this State to greater prosperity and to greater perfection.

With these words, I finish my maiden speech (Cheers).

6-34 p.m. **வைஸ்-சேர்மேன் (திரு. எஸ். வி. நடராஜன்)** : இத்துடன் இம் மன்றம் கலைந்து நாளை பிற்பகல் 3 மணிக்கு கூடும்.

The House then adjourned.

VI.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders

85. Notification issued with G.O. Ms. No. 744, Rural Development and Local Administration, dated the 8th April 1968 in regard to exclusion of certain areas from the Cumbum Municipality. [Laid on the Table of the House under section 304 (*d*) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).].

B. Reports, Notifications and other Papers.

'Nil'.

THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL.

Tuesday, the 25th February 1969.

The House met in the Council Chamber Fort St. George, at four of the clock, Mr. Chairman (THE HON. THIRU M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Stamps brought out to commemorate the World Tamil Conference

* 37 *Q.*—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(*a*) the reason for the stoppage of sale of stamps brought out to commemorate the World Tamil Conference;

(*b*) the details of the model stamp sent by this Government to the Central Government;

(*c*) the changes found in the stamp brought out by Central Government; and

(*d*) whether a paper will be placed on the Table of the House?

உலகத் தமிழ் மாநாடு நினைவு அஞ்சல் தலை விற்பனை விழா

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டு கிறேன்—

(அ) உலகத் தமிழ் மாநாடு நினைவு அஞ்சல் தலை விற்பனை நிறுத்தப்படக் காரணம் என்ன?

(இ) தமிழக அரசு, மத்திய அரசுக்கு அனுப்பிய மாதிரி அஞ்சல் வில்லையின் விவரங்கள் யாவை?

(உ) மத்திய அரசு வெளியிட்ட அஞ்சல் வில்லையில் என்னென்ன மாறுதல்கள் இருந்தன?

(எ) இது பற்றிய விவர அறிக்கை சபையின் முன் வைக்கப் படுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இந்த அஞ்சல் தலைகளில் இந்திச் சொற்கள் சிறப்புறப் பொறிக்கப்பட்டிருந்ததுபோல் தமிழ்ச் சொற்கள் எவையும் அப்பாங்குடன் பொறிக்கப்படாத காரணத்தாலும், இயல்பாகவே உணர்ச்சி கொழுந்த இரண் டாவது உலகத் தமிழ் மாநாடு நடைபெறும் வேளையில் இத்தகைய அஞ்சல் தலை வெளியீட்டு விழாவை நடத்துவது மிகமிகப் பொருத்தமற்றதாகுமென்று முதலமைச்சர் உணர்ந்தாலும்

இவ்விழா நடைபெறவேண்டியதில்லை என அவர் கருதினர். அ முடிவிற்கு வருமுன்னர் மாணவர் சமுதாயத்தின் உணர்ச்சி வேகமும் கருத்தில் கொள்ளப்பட்டது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, இங்கிரு அனுப்பியபடியே டில்லியில் அச்சடித்து அனுப்பினார்களா, அ இங்கிருந்து அனுப்பியதற்கு மாறாக அச்சடித்து அனுப்பி னார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அப்போது அன் முதலமைச்சர் அவர்கள் சட்டசபையில் விளக்கமாகச் சொ யிருக்கிறார்கள். இருதரப்பிலும் உள்ள இலாகாக்களில் த ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று அப்போதே சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : இந்தத் தவறு நேர்ந்ததற்கு டி அரசில் இருக்கும் ஒரு உத்தியோகஸ்தர்தான் காரணம் என் அவர் மீது தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்றும் அன் முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருந்தார்கள். அப்படி அந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதா ? மற்றொன்று, அது சம் தப்பட்ட பைல்கள் காணப்படவில்லை என்று சொல்கிறார்க அது உண்மையா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அப்போது முதலமைச் அவர்கள் சொன்னது அதையெல்லாம் விசாரித்துக் கொண்டி கிறோம். பெரிய காரியம் நடந்துவிட்டது என்று கிளரிக்கொ டிருக்கவேண்டாம். அது பெரிய காரியமல்ல. தவறு நேர்ந்த தெரிந்து நிறுத்தப்பட்டது. அதற்காக விளக்கம் அளிக்கப்பட் என்று அன்றைய தினம் பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

Printing of Electoral Rolls

*38 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. th Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the electoral rolls are printed even in priva presses besides the State Government Press; and

(b) if the rolls are printed in private presses, the meth adopted for selecting such presses?

வாக்காளர் பட்டியலை அச்சிடல்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு முதல் அமைச் சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு பதிலளிக்க வேண்டும்—

(அ) வாக்காளர்கள் பட்டியல் தமிழக அரசு அச்சகத் தவிர தனியார் அச்சகங்களிலும் அச்சிடப்படுகிறதா ?

(ஆ) தனியார் அச்சகங்களில் அச்சிடப்பட்டால் எ [illegible]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : (அ) ஆம்.

(ஆ) வாக்காளர் பட்டியலைக் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் அச்சிட்டுக் கொடுப்பதில் அச்சகத்தினரின் திறமையைப் பொறுத்து, அச்சகத்தினரின் தேர்வினையும் அவர்களிடம் ஒப்படைக்க வேண்டிய பணியின் அளவினையும் அரசாங்கம் முடிவு செய்து வருகிறது. இதனை மாவட்ட ஆட்சியாளர்கள், சென்னை மாநகராட்சிப் பொறுப்பாளர் (Commissioner) ஆகியோரைக் கலந்து அரசாங்கம் முடிவு செய்கிறது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, இவை யாரேனும் குறைவாக டெண்டர் கேட்கப்படுகிறதா ? களுக்கு டெண்டர் கொடுத்தால் அந்த அச்சகத்தாருடைய கோரிக்கை கவனிக்கப்படுகிறதா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : 40, 50க்கு மேற்பட்ட அச்சகங்களில் அச்சடிக்கப்படுகின்றன. ஆங்காங்கு எந்த அளவிற்கு அச்சகத்திற்கான கூலி நிர்ணயிக்கப்படுகிறதோ இதே அளவுக்கு எல்லா இடங்களிலும் அச்சடிக்கப்படுகின்றன.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த வாக்காளர் பட்டியல் அடிப்படையில் தவறாக அச்சடிக்கப்படுகின்றன. இப்படி பெயர்களில், ஜாதிகளில் மாறுதல்கள் இருக்கின்றன. வழக்கமாக தவறு செய்யும் அச்சகங்களுக்கு மீண்டும் கொடுக்கப் படுகிறதா ? கொடுக்காமல் நிறுத்தப்படுகிறதா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : வாடிக்கையாகத் தவறு செய்துகொண்டிருந்தால் அந்த அச்சகத்திற்குக் கொடுப்பது நிறுத் தப்படும்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : மாவட்ட அச்சகங்களுக்கு வேலை கொடுப்பதற்கு முன்பு மாவட்ட கலெக்டரின் அனுமதி பெற்று கொடுக்கப்படுகிறதா ? அல்லது நேரடியாக சர்க்காரே கொடுக் கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மாவட்டத் தலைவர்களைக் கலந்து அந்தத் தேர்வு செய்யப்படுகிறது.

Encroachment on riverside poramboke

[illegible] Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether Left Communists have encroached upon river side poramboke lands in Kozhumam village and other [illegible] Udumalpet, Coimbatore district;

(b) whether the villagers have made any complaint to the Hon. the Chief Minister; and

(c) if so, the action taken thereon?

ஆற்றுப் புறம்போக்கு நில ஆக்கிரமிப்புகள்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) கோவை மாவட்டம் உடுமலைப்பேட்டையைச் சேர்ந்த கொழுமம் கிராமத்திலும், இதர பகுதியிலும் இடது கம்யூனிஸ்டுகள் ஆற்றுப் புறம்போக்கு நிலங்களை ஆக்கிரமித்தனரா ?

(இ) இதுபற்றி முதலமைச்சருக்கு கிராமத்து மக்கள் புகார் செய்தனரா ?

(உ) ஆமெனில், எடுத்த நடவடிக்கை என்ன ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : (அ) & (இ) இல்லை.

(உ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே. இந்த உடுமலைப்பேட்டையைச் சேர்ந்த கொழுமம் கிராமத்தில் இடது சாரி கம்யூனிஸ்டுகள் ஆற்றோர நிலப்பரப்பை ஆக்கிரமித்திருக்கிறார்கள் என்றும் அதை அரசு அப்புறப்படுத்தவில்லை என்று ஒரு புகார் எனக்கு வந்திருக்கிறது. இங்கு மட்டுமல்ல, இன்னும் பல இடங்களில் இடதுசாரி கம்யூனிஸ்டுகள் முக்கியமான இடங்களில் போக்குவரத்துக்கு இடைஞ்சலாக ஆக்கிரமிப்பு செய்து இருக்கிறார்கள். அதை அகற்றும் வகையில் இந்த அரசு என்ன கொள்கை வைத்திருக்கிறது ? கையாளுகிறது ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கொழுமம் என்ற கிராமத்தில் ஆக்கிரமிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்று கோயமுத்தூர் டி.ஆர்.ஓ.-வை விசாரித்ததில் கொழுமத்திலோ சுற்றுப்புற கிராமத்திலோ ஆற்றோர புறம்போக்குகள் அப்படியில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அத்தோடு கொழுமத்திற்குப் பக்கத்தில் குமாரலிங்கம் என்ற கிராமத்தில் ஒரு ஏக்கர் நிலத்தில் ஒருவர் ஆக்கிரமித்திருப்பதாகவும் அவர் பெயர் மாரிமுத்து என்றும் அவர் இடதுசாரி கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்றும் அறிக்கை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். பொதுவாக அப்படிப்பட்ட ஆக்கிரமிப்புகள் அகற்றப்படவும் ஆட்சேபணை இல்லாமல் அதை அளிப்பதற்கும் அந்தந்த நிலைமைக்கேற்ப தகுந்த நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

திரு. வி. தங்கபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலங்களில் ராஜபாளையம் பகுதியில் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆக்கிரமித்து இருக்கிறார்கள் என்ற தகவல் அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ஆக்கிரமிப்பில் காங்கிரசா, கழகமா, கம்யூனிஸ்டா என்று இல்லை. பழைய [illegible] [illegible] அனுசரித்த வந்தது. அதனால் [illegible] [illegible] ஏக்கருக்கு மேல் [illegible]

[illegible] இடங்களில் நிலமற்றவர்களுக்கு அவற்றை வழங்கும் கொள்கையில் துரிதத்தையும் விரைவையும், காலத்திற்கு ஒத்த போக்கை [illegible] காட்டாமல் ஏதோ சமாதானம் சொல்லிய காரணத்தால் பல [illegible]களில் அத்தகைய ஆக்கிரமிப்புகள் நடைபெற்றன. ஆக்கிரமிப்பு எல்லாமே அகற்றப்படவேண்டுமென்று கூறுவதும் சரியல்ல. ஆட்சேபணைக்குரிய ஆக்கிரமிப்புகளையெல்லாம் அகற்றினால் போதும். கடந்த ஆண்டு மட்டும் 22 ஆயிரம் ஏக்கர் தரிசு நிலங்களை, வீட்டு மனைகளை புதிய அரசு ஏழைகளுக்கு நிலமற்றவர்களுக்கு அரிஜன மக்களுக்கு அசைன்மெண்டு செய்து கொடுத்திருக்கிறது. இந்த ஆண்டுக்கு 50 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்தை எடுத்துப் பல்வேறு மாவட்டங்களிலும் வேகமாகவும் துரிதமாகவும் நிலமற்ற ஏழைகளுக்கு அளிப்பதில் ஈடுபட்டிருக்கிறது.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : இந்த புறம்போக்கு நிலங்களில் தேவையற்றது, தேவையுள்ளது எவை என்று பரிசீலனை செய்து அதற்கு தனியாக ரிகார்டு தயார் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? அப்படியில்லையென்றால் அதைத் தயார் செய்ய அரசு உத்திரவிடுமா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : எப்போதுமே அது சம்பந்தமான ரிகார்டுகள் இருக்கின்றன. புறம்போக்குகளில் விவசாயப் புறம்போக்கு, மேலக்கால் புறம்போக்கு குளத்துமேட்டு புறம்போக்கு என்று பல்வேறு பகுதிகள் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கிராம சமூக நலனுக்குப் பயன்படும் புறம்போக்கிருக்கிறது. குளத்துக்குள்போய் கூட நீர்ப்பரப்பில் பயிர் செய்கிறார்கள். சமுதாயத்திற்குத் தேவையானவை போக பாக்கியுள்ளவை நிலமற்றவர்களுக்கு அசைன் செய்யப்படுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன பதிலிலிருந்து இதற்கு முந்தைய அரசு கடைப்பிடித்த தவறான கொள்கை காரணமாக அந்த நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். தவறான கொள்கையில் எவ்வளவு ஜாரி செய்திருக்கிறார்கள்? என்ன கொள்கை அடிப்படையில் ஜாரி செய்யப்பட்டது என்று சொல்லமுடியுமா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தவறாக என்றால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் கோபித்துக் கொள்ளக் கூடாது. காலத்திற்கு உகந்த மாறுதல்களைக் கடைப்பிடிக்கவில்லை என்று சொன்னேன். உதாரணத்திற்கு சொல்லவேண்டுமென்றால், சென்னையில் இருக்கிற புற நகர்ப் பகுதிகளில் தாம்பரத்திலிருந்து எண்ணூர் வரையில் உள்ள இடங்களில் 50,000 இடங்களில் குடிசை போட்டிருக்கிறார்கள். நான்கு செண்ட் 5 செண்ட் என்ற பல [illegible] [illegible] [illegible] திருவொற்றியூர், மாதவரம், [illegible] போன்ற புற நகர்களில் 50 ஆயிரம் குடிசைகள் [illegible] [illegible]. அவை [illegible] அகற்ற முடியவில்லை. இப்போதுள்ள பேரா[illegible]

[25th February 1969

ஆற்றுப் புறம்போக்கு நில ஆக்கிரமிப்புகள்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) கோவை மாவட்டம் உடுமலைப்பேட்டையைச் சேர்ந்த கொழுமம் கிராமத்திலும், இதர பகுதியிலும் இடது கம்யூனிஸ்டுகள் ஆற்றுப் புறம்போக்கு நிலங்களை ஆக்கிரமித்தனரா?

(இ) இதுபற்றி முதலமைச்சருக்கு கிராமத்து மக்கள் புகார் செய்தனரா?

(உ) ஆமெனில், எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: (அ) & (இ) இல்லை.

(உ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவர் அவர்களே. இந்த உடுமலைப்பேட்டையைச் சேர்ந்த கொழுமம் கிராமத்தில் இடதுசாரி கம்யூனிஸ்டுகள் ஆற்றோர நிலப்பரப்பை ஆக்கிரமித்திருக்கிறார்கள் என்றும் அதை அரசு அப்புறப்படுத்தவில்லை என்று ஒரு புகார் எனக்கு வந்திருக்கிறது. இங்கு மட்டுமல்ல, இன்னும் பல இடங்களில் இடதுசாரி கம்யூனிஸ்டுகள் முக்கியமான இடங்களில் போக்குவரத்துக்கு இடைஞ்சலாக ஆக்கிரமிப்பு செய்து இருக்கிறார்கள். அதை அகற்றும் வகையில் இந்த அரசு என்ன கொள்கை வைத்திருக்கிறது? கையாளுகிறது?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: கொழுமம் என்ற கிராமத்தில் ஆக்கிரமிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்று கோயமுத்தூர் டி.ஆர்.ஓ.-வை விசாரித்ததில் கொழுமத்திலோ சுற்றுப்புற கிராமத்திலோ ஆற்றோர புறம்போக்குகள் அப்படியில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அத்தோடு கொழுமத்திற்குப் பக்கத்தில் குமாரலிங்கம் என்ற கிராமத்தில் ஒரு ஏக்கர் நிலத்தில் ஒருவர் ஆக்கிரமித்திருப்பதாகவும் அவர் பெயர் மாரிமுத்து என்றும் அவர் இடதுசாரி கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்றும் அறிக்கை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். பொதுவாக அப்படிப்பட்ட ஆக்கிரமிப்புகள் அகற்றப்படவும் ஆட்சேபணை இல்லாமல் அதை அளிப்பதற்கும் அந்தந்த நிலைமைக்கேற்ப தகுந்த நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

திரு. வி. தங்கபாண்டியன்: தலைவர் அவர்களே, இந்த சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலங்களில் ராஜபாளையம் பகுதியில் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆக்கிரமித்து இருக்கிறார்கள் என்ற தகவல் அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: ஆக்கிரமிப்பில் காங்கிரசா, கழகமா, கம்யூனிஸ்டா என்று இல்லை. பழைய சர்க்கார் தவறான கொள்கையை அனுசரித்து வந்தது. அதுதான் உண்மையான காரணம். இரண்டு லட்சம் ஏக்கருக்கு மேல் தரிசு நிலங்கள்

25th February 1969]

உள்ள இடங்களில் நிலமற்றவர்களுக்கு அவற்றை வழங்கும் கொள்கையில் துரிதத்தையும் விரைவையும், காலத்திற்கு ஒத்த போக்கையும் காட்டாமல் ஏதோ சமாதானம் சொல்லிய காரணத்தால் பல இடங்களில் அத்தகைய ஆக்கிரமிப்புகள் நடைபெற்றன. ஆக்கிரமிப்பு எல்லாமே அகற்றப்படவேண்டுமென்று கூறுவதும் சரியல்ல. ஆட்சேபணைக்குரிய ஆக்கிரமிப்புகளையெல்லாம் அகற்றினால் போதும். கடந்த ஆண்டு மட்டும் 23 ஆயிரம் ஏக்கர் தரிசு நிலங்களை, வீட்டு மனைகளை புதிய அரசு ஏழைகளுக்கு நிலமற்றவர்களுக்கு அரிஜன மக்களுக்கு அசைன்மெண்டு செய்து கொடுத்திருக்கிறது. இந்த ஆண்டுக்கு 50 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்தை எடுத்துப் பல்வேறு மாவட்டங்களிலும் வேகமாகவும் துரிதமாகவும் நிலமற்ற ஏழைகளுக்கு அளிப்பதில் ஈடுபட்டிருக்கிறது.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை: இந்த புறம்போக்கு நிலங்களில் தேவையற்றது, தேவையுள்ளது எவை என்று பரிசீலனை செய்து அதற்கு தனியாக ரிகார்டு தயார் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? அப்படியில்லையென்றால் அதைத் தயார் செய்ய அரசு உத்திரவிடுமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: எப்போதுமே அது சம்பந்தமான ரிகார்டுகள் இருக்கின்றன. புறம்போக்குகளில் [illegible]சாயப் புறம்போக்கு, மேலக்கால் புறம்போக்கு குள[illegible] புறம்போக்கு என்று பல்வேறு பகுதிகள் பிர[illegible]கின்றன. கிராம சமூக நலனுக்குப் பயன்படும் புறம்போ[illegible]கிறது. குளத்துக்குள்போய் கூட நீர்ப்பரப்பில் பயிர் செய்கிறார்கள். சமுதாயத்திற்குத் தேவையானவை போக பாக்கியுள்ளவை நிலமற்றவர்களுக்கு அசைன் செய்யப்படுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன பதிலிலிருந்து இதற்கு முந்தைய அரசு கடைப்பிடித்த தவறான கொள்கை காரணமாக அந்த நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். தவறான கொள்கையில் எவ்வளவு ஜாரி செய்திருக்கிறார்கள்? என்ன கொள்கை அடிப்படையில் ஜாரி செய்யப்பட்டது என்று சொல்லமுடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: தவறாக என்றால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் கோபித்துக் கொள்ளக் கூடாது. காலத்திற்கு உகந்த மாறுதல்களைக் கடைப்பிடிக்கவில்லை என்று சொன்னேன். உதாரணத்திற்கு சொல்லவேண்டுமென்றால், சென்னையில் இருக்கிற புற நகர்ப் பகுதிகளில் தாம்பரத்திலிருந்து எண்ணூர் வரையில் உள்ள இடங்களில் 50,000 இடங்களில் குடிசை போட்டிருக்கிறார்கள். நான்கு செண்ட் 5 செண்ட் என்று பல ஊர்களில் வில்லிவாக்கம், திருவொற்றியூர், மாதவரம், பல்லாவரம் போன்ற புற நகரங்களில் 50 ஆயிரம் குடிசைகள் போட்டிருக்கிறார்கள். அவை அனைத்தையும் அகற்ற முடியவில்லை. இப்போதுள்ள [illegible]

[25th February 1969

ஸ்டாண்டிங் ஆர்டர் அதற்குக் குறுக்கே இருக்கிறது. 750 சதுர அடிக்கு மேல் அப்படி ஒப்படைக்கக் கூடாது என்று சட்டத்தில் இருக்கிறது. பதினைந்து வருஷமாக ஒவ்வொருவரும் திரும்பத் திரும்ப விண்ணப்பிப்பதும் அதற்குக் கொடுப்பதற்கில்லை என்றும் ஆட்சேபணைக்குரியது என்றும் பதில் சொல்லப்பட்டும் வந்திருக்கிறது. கொடுக்கவும் முடியவில்லை. வெளியேற்றவும் முடியவில்லை. கிராமங்களிலிருந்து வேலையில்லாமல் நகரத்திற்கு வந்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பிரச்னை நமக்கு ஒரு அறைகூவலாக இருக்கிறது. அதற்காகத்தான் விதிமுறைகளை மாற்றி இந்த அரசாங்கம் ரெவின்யூ போர்டுக்குப் போவதைத் தடுத்து நடவடிக்கைகளை துரிதப்படுத்தியது என்று கூறினேனே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை.

மிஸ்டர் சேர்மன் : இது கோயமுத்தூர் பற்றிய கேள்வி. கனம் உறுப்பினர் ராஜபாளையம் போனார். இவர் எங்கெங்கோ போகிறார். (சிரிப்பு)

திரு. டி. கே. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் முந்தைய அரசின் முடிவு என்று சொன்னார்கள். முன்னால் இருந்த அமைச்சரவை கொண்ட அரசா, காங்கிரஸ் அமைச்சரவையா என்று அறிய விரும்புகிறேன். இந்த மந்திரி சபை புறம்போக்கு விஷயத்தில் சாதாரணமாக நடைப்பாதை புறம்போக்கு, ஆற்றுப் புறம்போக்கு, ஏரிப் புறம்போக்கு ஆகியவற்றை யாருக்கும் அடமானம் செய்வதில்லை என்ற திடமான உறுதியை சர்க்கார் கடைப்பிடிக்குமா? தரிசு புறம்போக்கை மட்டும் அசைன்மெண்ட் செய்வது என்ற கொள்கை ஸ்திரமாக கடைப்பிடிக்கப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : எல்லா காரியங்களிலும் இந்த அரசாங்கத்திற்கு ஸ்திரத் தன்மை உண்டு. கொஞ்சமும் கவலைப்படவேண்டியதில்லை. அதை நல்லவகையில் உறுதி செய்கிறேன்.

திரு. கே. எஸ். மணி : தஞ்சையில் நடைபெற்ற விவசாய மாநாட்டில் ஆறு, குளம் போன்ற இடங்களில் உள்ள புறம்போக்கை ஆக்கிரமிப்பு செய்திருப்பதை உடனடியாக அகற்ற வேண்டுமென்றும் அதற்குத் தனி அதிகாரி நியமிக்கவேண்டுமென்றும் எடுக்கப்பட்ட முடிவு இதுவரையில் நிறைவேற்றப்படவில்லை. இந்த அதிகாரியை நியமித்து செயல்பட அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கண்டிப்பாக அந்த எண்ணம் அரசாங்கத்திற்குண்டு. மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் சொல்வது உண்மை, தஞ்சை மாவட்டத்தில் அந்த நிலைமை [illegible] அரசாங்கம் [illegible] செய்யப்படும் [illegible]

25th February 1969]

Encroachments on the pathways, porambokes, etc., in certain Municipalities

*40. Q.—Thiru N. R. Thiagarajan : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government are aware of the fact that temples, buildings and shops are being built on the pathways and poramboke lands in all the Municipalities including Madurai; and

(b) if so, the action taken thereon?

நகராட்சிகளில் சாலை, புறம்போக்கு ஆகியவற்றில் வேலைவுதல்கள்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மதுரை உட்பட எல்லா நகரசபைகளும், பாதைகள், புறம்போக்குகள் ஆகியவற்றில் (1) கோவில்கள், கட்டடங்கள் கட்டுவதையும், (2) கடைகள் வைப்பதையும் அரசு அறியுமா ?

(இ) ஆமெனில், அதன்மேல் எடுத்த நடவடிக்கை என்ன ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : (அ) மதுரையிலும், ஏனைய நகராட்சிகளிலும் மற்றும் சென்னை மாநகரிலும் சாலைகள், தெருக்கள், புறம்போக்குகள் சிலவற்றில் சாலை ஓரக் கோயில்கள், கடைகள் முதலியவற்றைக் கட்டியிருப்பதன் மூலமாக ஆக்கிரமிப்புகள் நடைபெற்றிருப்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியும்.

(இ) கண்டுபிடிக்கப்பட்ட ஆக்கிரமிப்புகளைப் பொறுத்த வரை; ஒவ்வொரு ஆக்கிரமிப்பின் தகுதிக்கேற்றவாறு ஏற்புடைய நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, என் ஊரில் தேனியில் மட்டும் 1,352 ஆக்கிரமிப்புகள் இருப்பதாக முனிசிபல் ரிப்போர்டில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. பத்துப்பன்னிரண்டு ஆண்டுகளாக அவை இருக்கின்றன. பன்னிரண்டு வருஷமாக அபராதம் அவ்வப்போது எழுதிக்கொண்டு வருகிறார்கள். திண்டுக்கல்லிலும் மதுரையிலும் அப்படி ஆயிரக்கணக்கான ஆக்கிரமிப்புகள் இருக்கின்றன. போக்குவரத்துக்கும், பொதுமக்களுக்கும் இடைஞ்சலாக பல இருக்கின்றன. அவற்றை அகற்ற அரசாங்கம் நடவடிக்கை துரிதமாக எடுக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இதுபோன்ற ஆக்கிரமிப்புகளில் இருக்கிற சட்ட அம்சம் என்னவென்றால் அந்தந்த முனிசிபாலிட்டிகள் அந்தந்த [illegible] அதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அவை Land Encroachment Act, Madras Public Premises Eviction of Unauthorised Occupants மூலம் நடவடிக்கை எடுக்க அதிகாரம் இருக்கிறது [illegible] பொறுத்தவரையில் கார்ப்பரேஷனும், மதுரை [illegible]

[25th February 1969

போன்ற இடங்களில் அந்தந்த முனிசிபாலிடிகளும் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அப்படி எடுக்காவிட்டால் மூன்று வருஷங்கள் கழித்து அதன் மீது கலெக்டர் தலையிட்டு நடவடிக்கை எடுப்பார். அந்த வகையில் அரசாங்கத்தினுடைய முழுப்பொறுப்பில் அவை இல்லை. அவை குறித்து கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தால் உரிய நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, while appreciating the very good advice that has been given to local bodies, may I know from the Hon. Minister whether the Government would set a good example by removing the encroachments on national highways and State highways which is within the control of the State Government?

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN: I would like to inform the hon. Member that as far as highways are concerned, the Government would certainly take necessary action whenever these are brought to their notice.

திரு. எம். எத்திராஜுலு: தமிழகத்தில் ஏறக்குறைய 84 நகர சபைகள் உள்ளன. மூன்று வருடங்களுக்கு மேல் அந்த ஆக்கிரமிப்புகளை அவர்கள் அகற்றாவிட்டால் கலெக்டர் அவர்களும் மற்றவர்களும் நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. நகரசபையில் இருக்கிற அங்கத்தினர்களை ஏன் இந்த ஆக்கிரமிப்புகள் இருக்கின்றன என்று கேட்டால் அவர்கள் நாங்கள் மறு தேர்தலுக்கு நிற்கவேண்டும், இல்லாவிட்டால் நிற்க முடியாது என்ற நிலை ஏற்படும். ஆகவே அவை அப்படியே இருப்பது நல்லது என்ற அடிப்படையில் இருக்கிறார்கள். ஆகையால் சர்க்காரே எல்லா நகரசபையிலும் எத்தனை பேர் அப்படி ஆக்கிரமிப்பு செய்திருக்கிறார்கள் என்ற விவரத்தை சேகரித்து உடனடியாக சர்க்காருக்கு அனுப்பவேண்டுமென்று அரசாங்கம் கேட்குமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் எத்திராஜ் அவர்கள் நான் சொல்ல வேண்டிய பதிலைச் சொல்லிவிட்டார்கள். சமூக சங்கடங்களும் அரசியல் சங்கடங்களும் அதிகமாக இருக்கின்றன. அரசாங்க நிர்வாகப் பிரச்னையாக மட்டும் அவை இல்லை. நம் எல்லோருக்கும் இருக்கிற பெரிய அறைகூவலாகத்தான் அவை இருக்கின்றன. எழுதி வைத்திருக்கிற சட்டத்தின் மூலம் அகற்றுவதைக் காட்டிலும், அரசியல் ரீதியிலும் எப்படி சமாளிப்பது என்ற நிலையில் அவை இருக்கின்றன.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, may I know whether the suggestion made by the late Chief Minister of Madras, who realised the difficulties in removing the encroachments by a party Government, that a committee of all parties be formed to remove such encroachments will be pursued and the encroachers evicted?

25th February 1969]

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN: The Government will certainly pursue the suggestion made by the late lamented Chief Minister. But the difficulty is, as was pointed out by the hon. Member Thiru Ethirajulu, the same conditions will continue to prevail as the committee of all parties cannot come to any definite conclusions in such matters.

THIRUMATHI S. MANJUBHASHINI: Mr. Chairman, Sir, the Hon. Minister wanted that definite instances should be brought to his notice regarding encroachments on public highways. May I bring to his notice that on the road from Madras to Thiruvottiyur and Ennore which is considered one of the heaviest industrial areas there are encroachments on both sides, of the road? This is causing a lot of trouble and incinvenience to fast moving vehicles and lorry traffic. Will the Hon. Minister take this fact into consideration and see that these encroachments are removed and the road is left free for fast moving and lorry traffic?

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN: The hon. Member's suggestion is welcome. I too know the difficulty caused by these encroachers. They have considerably reduced the width of the road at two or three places and these act as bottlenecks on the free flow of traffic. The Government will certainly look into it.

House Rent Allowance to Government servants

*41 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any proposal for payment of House Rent Allowance to the Madras Government servants on a par with that given to the Central Government employees; and

(b) if so, the present stage thereof?

அரசு ஊழியர்களுக்கு வீட்டு வாடகைப்படி

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மத்திய அரசு அதன் ஊழியர்களுக்கு வீட்டு வாடகைப்படி அளிப்பது போன்று தமிழக அரசு ஊழியர்களுக்கும், வீட்டு வாடகைப்படி அளிக்கும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் உண்டா?

(இ) ஆமெனில், அது எந்நிலையில் உள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: (அ) இல்லை, ஐயா.

(ஆ) இந்த வினா எழவில்லை. இது சம்பந்தமாக சர்க்காருக்கு மனம் நிரம்ப இருக்கிறது. ஆனால் இதைச் செய்ய வேண்டிய பணம் அரசாங்க நிதிநிலையில் தற்போது இல்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தற்போதைய [illegible] தேர்தல் காலத்தில் கொடுத்த வாக்குறுதியின் [illegible] ஊழியர்கள் [illegible], [illegible]

இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும் கொடுக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். இரண்டு முறை சம்பள உயர்வு கொடுக்கப்பட்டது. அதேபோல வாடகைப்படியையும் மத்திய சர்க்காருக்கு கொடுப்பதைப் போல கொடுக்க சீக்கிரமாக முடிவு செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: அதைத்தான் நான் சொன்னேன். இதில் இல்லை என்ற நிலைமையே இல்லை. மனம் இருக்கிறது. மார்க்கம் தற்போதில்லை. மூன்று முறை டி. ஏ. கொடுக்கப்பட்டதை அவர்களே ஒப்புக்கொண்டார்கள். அதே மாதிரி நகர ஈட்டுப் படியும் கொடுக்கப்பட்டது. இது கொடுக்கக் கூடாது என்றில்லை. சென்னை, மதுரை போன்ற இடங்களுக்கு மட்டும் கொடுப்பதற்கு ரூ. 85 லட்சம் தேவைப்படுகிறது. ஜனவரி 1-ம் தேதி முதல் மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் நம்முடைய அரசாங்க ஊழியர்களுக்கும் உள்ள அகவிலைப்படி வித்தியாசம் குறைக்கப்பட்டது. சென்னை நகரம் 'ஏ' நகரமாக்கப்பட்டு இந்த அரசு வந்த பிறகுதான் அந்தப் படி வந்தது. ஆகையால் இவர்களுடைய யோசனையை அரசாங்கம் கண்டிப்பாக கவனிக்கும். தற்போது நிலை சரியாக இல்லை என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: (House) ரெண்ட் அலவன்ஸ் கொடுக்க மனம் நிறைய இருக்கிறது என்றும், பணம் நிறைய இல்லை என்றும் பொருளாதார அமைச்சர் சொன்னார்கள். லாட்டரி சீட்டு வருவாயில் லாபம் நிறைய வருகிறது. அந்தத் தொகையிலிருந்து ஒரு பகுதி ஒதுக்கி இதற்குக் கொடுக்க முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: இதை ஏன் செய்ய முடியவில்லை என்பதே தவிர வீட்டு வாடகைப்படி கொடுக்கவில்லை என்ற நிலையில்லை. வீட்டு வாடகைப்படி முன்பே கொடுக்கப்படுகிறது. நம்முடைய வாடகைப் படிக்கும் மத்திய அரசு தரும் வாடகைப்படிக்கும் வேறுபாடிருக்கிறது. அதுதான் வித்தியாசமே தவிர கொடுக்கப்படாமல் இல்லை.

Procurement of paddy

* 42 *Q.*—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Food and Agriculture be pleased to state—

(*a*) whether any complaint has been received from the President of Tirunelveli Agriculturists' Association that authorities are seizing the paddy stored in the houses of the agriculturists for their food requirements and seed purposes even after fulfilling their quota of levy in Tirunelveli district; and

(*b*) if so, the action taken thereon?

நெல் கொள்முதல்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு உணவு-வேளாண்மை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) நெல்லை மாவட்டத்தில் லெவிக்கு நெல் அளந்த பின்னும் அதிகாரிகள் விவசாயிகள் வீடுகளில் சோதனை போட்டு சாப்பாட்டுக்கு வைத்திருக்கும் நெல்லையும் விதை நெல்லையும் பறிமுதல் செய்வதாக நெல்லை விவசாய சங்கத் தலைவர் புகார் செய்தாரா?

(இ) ஆமெனில் அதன் மீது எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: (அ) இவ்வாறு புகார் ஒன்றும் வரவில்லை.

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவர் அவர்களே, இந்தப் புகார் நெல்லை மாவட்டத்தில் மட்டுமல்ல. எல்லா மாவட்டங்களிலும் இருக்கிறது. சர்க்கார் கொள்முதலுக்கு நெல் அளந்து கொண்டு போனபிறகும் வீட்டில் சொந்த உபயோகத்திற்காக வைத்திருக்கும் நெல்லைத் தொல்லை செய்து வாங்குவதும், அதை வழியில் பறிப்பதும் சகஜமாக அரைக்க மில்லுக்குப் போகும் வழியில் பறிப்பதும் சகஜமாக நடைபெற்று வருகின்றது. இது மன்றத்திலுள்ள அனைவருக்கும் தெரிந்த விஷயம். அந்தத் தொல்லையில்லாமல் இருக்க தகுந்த நடவடிக்கையை இந்த அரசாங்கம் எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: அம்மாதிரி அக்கிரமமாகக் கொள்முதல் செய்யும் அதிகாரிகள் விஷயத்தைக் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தால் அதை விசாரித்து நடவடிக்கை எடுக்கலாம். ஆனால் பலர் லெவிக்கு நெல் அளக்காமல் அந்த நெல்லை வேறு வீடுகளில் கொண்டுபோய் பதுக்கி வைத்துவிடுகிறார்கள் என்பது பற்றி அரசாங்கத்தினருக்கும் தகவல் வந்திருக்கும். சர்க்காருக்கு கொள்முதலில் விவசாயிகள் ஒத்துழைக்கவேண்டும், உதவி செய்ய வேண்டும். இதில் ஏழையாக உள்ளவர்கள் சரியானபடி கொள்முதலுக்கு அளந்துவிடுகிறார்கள். பெரும் நிலச்சுவான்தார்கள் தான் அளக்காமல் பதுக்கிவைப்பதால் இந்த நிலைமைகள் எல்லாம் ஏற்படுகின்றன. ரைஸ்மில்லுக்கு எடுத்துப் போகும்போது பிடிப்பட்டிருந்தால் அதைப்பற்றி தகவல் வந்தவுடன் அவையெல்லாம் திருப்பிக் கொடுக்க ஏற்பாடாகியிருக்கிறது. [illegible] லெவிக்கு அளந்திருப்பதாகத் தெரிந்தால் [illegible] கொடுக்கப்படுகின்றன.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவர் அவர்களே, [illegible] முதலுக்கு அளந்ததுபோக பாக்கியுள்ள நெல்லை அவர்கள் அந்த [illegible] இடத்திலிருந்து [illegible] வெளியே கொண்டுபோய் விற்க அனுமதிக்கப்படுவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: கட்டுப்படுத்தப்பட்ட எல்லைக்கு மேல் கொண்டுபோக அரசாங்கம் அனுமதிக்காது.

திரு. டி. கே. சுப்பையா: லெவி கொள்முதலில் ஒரு ஏக்கருக்குக் குறைந்தவர்களுக்கு விதிவிலக்கு உண்டா, அல்லது கொள்முதல் செய்யப்படுமா? அவர்கள் நெல் சாகுபடி செய்த நிலத்திற்கு மட்டும் கொள்முதலா அல்லது ஏனைய நிலங்களுக்கும் கணக்கிட்டு லெவி கேட்கப்படுகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: ஒரு ஏக்கருக்குக் குறைந்து உள்ளவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டது. சில இடங்களில் தவருகக் கொள்முதலுக்குப் போனர்கள் என்று தகவல் வந்தபோதும் அதை திரும்பக் கொடுக்குமாறு உத்திர விடப்பட்டது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: ஒரு ஏக்கருக்குக் குறைவாக வைத்திருக்கும் சின்னமனூர் ஷண்முகம் பிள்ளை என்பவரிடம் அவர் தனக்கு ஏழு மூட்டைதான் விளைந்தது என்று சொல்லியும் கேட்காமல் கொள்முதலில் கொண்டுபோய்விட்டார்கள். அதற்குப் பணம் கொடுப்பதாகச் சொன்னர்கள். கொடுக்கவில்லை. பழைய உணவு அமைச்சருக்கு ஒரு கடிதம் எழுதிவிட்டு அதன் நகலை எனக்கும் அனுப்பினர்கள். நான் உணவு இலாகா காரியதரிசிக்கு அதை அனுப்பி கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டேன். அதற்கான பணம் இன்னும் கொடுக்கப்படவில்லை. அத்துடன் 12 மூட்டை அவர் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். அவர் ஏழு மூட்டை விட்டிருக்கிறார். அவரிடம் 12 மூட்டை கேட்கப் படுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: ஏழு மூட்டைதான் விளைந்தது என்பதை என்னல் ஒத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. அங்கத்தினர் கூறும் விஷயத்தை குறிப்பாக எழுதியனுப்பினல் அதை விசாரணை செய்து விளக்குகின்றேன். முன்பே இது விசாரிக்கப்பட்டு முன்பு இருந்த அமைச்சரால் விளக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. டி. கே. சுப்பையா: ஒரு கிராமத்தில் 40 சென்ட், 50 சென்ட் என்று சாகுபடி செய்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய லிஸ்ட் தயார் செய்து நிதி அமைச்சராக இருக்கிற அமைச்சருக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதைப்பாவது பரிசீலனை செய்து இனிமேலாவது அரசாங்கம் தகுந்த அறிக்கையை வெளியிடுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: ஏற்கனவே [illegible] தெரிகிறது.

Supply of rice to family card holders in Erode

* 43 *Q.*—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Food and Agriculture be pleased to state whether persons belonging to the Communist and Socialist Parties observed fast as a protest against non-supply of rice to the family card holders for the month of October 1968 in Erode?

ஈரோடில் குடும்ப கார்டுகளுக்கு அரிசி வழங்கல்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு உணவு-வேளாண்மை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

ஈரோடில் 1968 அக்டோபர் மாதம் முழுதும் குடும்ப கார்டுகளுக்கு அரிசி வழங்கவில்லை என கம்யூனிஸ்டு, சோசலிஸ்டு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் உண்ணாவிரதம் இருந்தனரா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: அறுவடைக்குப் பின் அக்டோபரில் வெளிச் சந்தையில் அரிசி தாராளமாகக் கிடைத்து வந்ததால், ஈரோட்டில் குடும்பக் கார்டுகள் பேரில் அரிசி வழங்குவது சில வாரங்களுக்கு நிறுத்தப்பட்டது. அரிசி வழங்குவதைத் தொடர வேண்டுமென வற்புறுத்தி, உள்ளூரில் அரசியல் கட்சிகள் கிளர்ச்சி நடத்தியதாகத் தகவல் கிடைத்துள்ளது. இப்பொழுது நிலைமை திருப்திகரமாக உள்ளது. கிளர்ச்சி எதுவும் இல்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவர் அவர்களே, ஈரோடு மட்டுமல்ல, அக்டோபர் மாதத்தில் தமிழ்நாட்டின் பல்வேறு ஊர்களில் அரிசி சப்ளை செய்யவில்லை. குறிப்பாக என்னுடைய ஊரில் சப்ளை இல்லை. அதற்கு மாறாக 1,200 கிராம் கொடுத்து வந்ததை இப்போது 500 கிராமாகக் குறைத்திருக்கிறார்கள். அதற்காக என்னைக் கேட்காமல் எங்கள் ஊரில் ஒருவர் உண்ணாவிரதம் இருக்கப் போவதாகக் கூறி துண்டுப் பிரசுரம் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். கலெக்டருக்கு அதைத் தெரியப்படுத்தி நான் உண்ணாவிரதம் இருக்கப் போகிறேன் என்று அவர் சொல்லியிருக்கிறார். அதற்கு அங்கு வந்த சப்-கலெக்டர் உண்ணாவிரதம் வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொண்டார். அவரும் அதைக் கைவிட்டார். ஆனால் அது முதல் அரிசி அதிகமாகக் கொடுக்கவில்லை; இன்றும் [illegible] இல்லை, நாளைக்கும் இல்லை, பிறகும் கொடுக்கப்போகிறார்களா தெரியவில்லை. இந்த மாதிரி உண்ணாவிரதம், போராட்டம் முதலியன போன்றவைகள் இல்லாத வகையில் அரிசியைக் கூடுதலாகக் கொடுக்க அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: [illegible]

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர், சாத்தூர் தாலுகாகளில் வறட்சி அதிகமாக ஆகிவிட்டது. கடந்த ஒரு மாதமாக கிராமங்களில் நியாயவிலைக் கடைகளிலும் கூட அரிசி சப்ளை செய்யப்படுவதில்லை என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு இது சம்பந்தமாக முன்பே இந்த மன்றத்தில் பதில் சொல்லியதாக ஞாபகம். பொதுவாக அரிசி கொடுக்கவில்லை என்பதைவிட அரிசி கொடுப்பதின் அடிப்படையான நோக்கம் என்னவென்று பார்க்கவேண்டும். சென்னை, கோயமுத்தூர் போன்ற மிக அதிக பற்றாக்குறை இருக்கிற இடங்களில்தான் (statutory rationing) இருக்கிறது. அங்கே வெளிச் சந்தையில் யாரும் வாங்க முடியாது. அதனால் அரசாங்கமே முழு பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. தமிழ் நாட்டில் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள், தேனி, கம்பம் பகுதிகளிலே கொடுக்கப்படவில்லை என்று. ஆனால் அந்தப் பகுதியிலிருந்துதான் நான் அதிகமாகப் பெறவேண்டியிருக்கிறது. அங்கிருந்து வறட்சியான இடங்களுக்கு எடுத்துச் செல்லும் நிலைமை தான் இப்போதிருக்கிறது. வெளியிடங்களில் நாம் முழு ரேஷனும் கொடுக்கவில்லை. பற்றாக்குறையுள்ள ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர், சிவகாசி போன்ற இடங்களில் நியாயவிலைக்கடைகள் போன்றவை வைத்து, சர்க்கார் கொடுக்காவிட்டால் கள்ள மார்க்கெட்காரர்கள் வர்த்தகத்தில் புகுந்து அதிக ஆதாயம் தேட ஆரம்பித்துவிடுவார்கள். அதற்காக நியாயவிலைக் கடைகள் அங்கே இருக்கின்றன. அவை கள்ளமார்க்கெட்டைக் கட்டுப்படுத்தத்தான்.

ஒரு கோடி முப்பது லட்சம் பேருக்கு தமிழ்நாட்டில் குடும்ப கார்டு திட்டமும், கோயமுத்தூர், சென்னை போன்ற இடங்களில் 40 லட்சம் பேருக்கு கட்டாய ரேஷனும் இருக்கிறது. ரேஷன் பற்றாக்குறை உள்ள இடங்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. சில இடங்களில் பற்றாக்குறை என்று தெரிந்தால் திடீரென்று அந்த கலெக்டரே பத்து மூட்டை அனுப்பலாம். அரசாங்கம் முழு தேவையையும் பூர்த்தி செய்யமுடியாது. கள்ள மார்க்கெட்காரர்கள் அதிகமான விலைக்கு விற்காமல் நியாயமான விலையை நிலை நிறுத்த வேண்டித்தான் இந்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ராமநாதபுரம் பகுதியில் விருதுநகர் பகுதிதான் விலையுயர்ந்த இடமாக தெரிகிறது. அதனால் சில சமயம் அந்த கிராமங்களுக்கும் கொடுக்கப்படுகின்றன. அரசாங்கம் தன் கடமையிலிருந்து எப்போதும் தவறுவதில்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கூறிய பதிலில் பெரியகுளம் தாலுகா கம்பம் பகுதி [illegible]. பெரியகுளம் தாலுகா 1,100 சதுர [illegible] ஒன்றேகால் லட்சம் ஏக்கர் இருக்கிறது. [illegible] பெரியாறு பாசன [illegible]

தண்ணீர் தட்டுப்பாட்டால் அந்தப் பகுதியில் விளைவு குறைவாகி விட்டது. அங்குள்ள ஜனத்தொகை எட்டு லட்சம். அத்துடன் அண்மையிலுள்ள கேரளாக்காரர்கள் அங்கே வந்து திருட்டுத்தனமாக வேறு அரிசியைக் கொண்டுபோய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். [illegible] பத்தாயிரம் ஏக்கர் நிலத்தில் பத்து லட்சம் டன் நெல்லை வைத்துக் கொண்டு எட்டு லட்சம் மக்கள் வாழமுடியுமா என்பதை அமைச்சர் நினைவில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். தேனி, பெரியகுளம், போடி போன்ற பகுதிகளில் விளைவு குறைந்து பஞ்ச நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலையில் அதிகமாக கொடுக்காவிட்டால் அந்த மக்கள் வாழமுடியாது என்பது அமைச்சருக்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் [illegible] கருத்துக்களை முழுக்க முழுக்க நான் அப்படியே ஒத்துக் கொள்கிறேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் இன்று அசெம்பிளியில் கூட ஒரு வேண்டுகோள் விடுத்தார்கள். இன்றைக்கு எல்லா மாவட்டங்களிலும் வறட்சி நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதைச் சமாளிக்க ஒன்றரை கோடி வரையில் நிதி ஒதுக்கியிருக்கிறோம். அந்த பயங்கரமான நிலையில் உணவு நிலைமையை எப்படி சமாளிப்பது என்பது தான் பிரச்னை. சர்க்காரின் தானியக் கிடங்குகள் நிரம்பியிருக்கவில்லை, கடந்த ஆண்டு இருந்த நிலைமை இப்போதில்லை. வட ஆற்காடு, செங்கல்பட்டு மாவட்டங்கள் வறட்சியாகிவிட்டன. ஆகையால் விலை ஏறாத வகையில் இந்த இயற்கையின் உற்பாதத்தை சமாளிப்பதற்கு அனைவருடைய ஒத்துழைப்பும் வேண்டியிருக்கிறது. அந்த நம்பிக்கையில் எல்லாம் சரியாக நடைபெறும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

Treatment of Cancer

*44 Q.—Thiru N. R. Thiagarajan: Will the Hon. the Minister for Health and Harijan Welfare be pleased to state—

(a) the Government Hospitals where facilities exist for the treatment of Cancer;

(b) the Hospitals where Radium treatment is offered; and

(c) whether there exists any new kind of treatment for this?

புற்றுநோய் சிகிச்சை

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு சுகாதார, அரிசன நல அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) புற்றுநோய் சிகிச்சைக்கு அரசாங்க மருத்துவமனைகளில் எங்கெங்கு வசதிகள் செய்யப்பட்டு உள்ளன?

(ஆ) ரேடியம் சிகிச்சை எங்கெங்கு செய்யப்படுகிறது?

(இ) புதிய மருத்துவ வகை [illegible] வந்துள்ளதா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : (அ), (இ) & (உ) ஒன்று வைக்கப்பட்டுள்ளது. *அவைமுன் விவர அறிக்கை

திரு. டி. கே. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, இந்த ரேடியம் சிகிச்சையானது ஐந்து பகுதிகளில் நடைபெறுவதாக இருக்கிறது. அவற்றில் நான்கு சென்னையிலேயே இருக்கின்றன. தஞ்சை மருத்துவக் கல்லூரி மருத்வ மனை மிகவும் விசேஷமான இடம். அந்த இடத்தில் ரேடியம் சிகிச்சை அளிக்க ஏற்பாடு செய்வதில் அரசாங்கத்திற்கு என்ன கஷ்டம் இருக்கிறது ?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : பொதுவாக புற்று நோய்க்கு சிகிச்சை செய்வதற்கான நிலையம் தஞ்சை மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவ மனையில் இருக்கிறது. ரேடியம் சிகிச்சை ஒன்றுதான் தஞ்சையில் இல்லை. சென்னையிலும் புதிதாக சிகிச்சைக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் நடைபெற்று வருகின்றன. தஞ்சையைப் பற்றியும் பரிசீலிக்கலாம்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : விவர அறிக்கையில் கண்டபடி இதில் ஏழு மாவட்டங்கள் தான் இருக்கின்றன. மற்ற தென்னார்காடு, ராமநாதபுரம், திருச்சி, சேலம், வட ஆர்க்காடு மாவட்டங்களில் புற்று நோய் சிகிச்சை நிலையங்கள் இருப்பதாக இதில் குறிப்பில்லை. அந்த மாவட்டங்களில் புற்றுநோய் சிகிச்சைக்கான மருத்துவ மனைகள் ஏற்படுத்த அரசு முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : நான் அறிந்த வரையில் இந்த புற்றுநோய்க்கான விவரம் குறித்து விசாரணை செய்வதற்குப் போகும்போது அதை விளக்குவதற்கு பலர் வருவதற்குத் தயங்குகிறார்கள் என்றும், அதிகமான பீதியடைகிறார்கள் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. அப்படியில்லாமல் அங்காங்குள்ளவர்கள் விசாரணையின்போது அல்லது பரிட்சை செய்யும்போது அந்தப் பகுதிகளில் சிகிச்சைக்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யக்கோரினால் அவற்றைச் செய்ய முடியும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, அமெரிக்காவிலிருந்தும் வெளிநாடுகளிலிருந்தும் புதிய மருந்துகள் எல்லாம் எல்லா ஆஸ்பத்திரிகளுக்கும், டாக்டர்களுக்கும் அனுப்பப் பட்டு ஆரம்ப நிலையிலேயே இந்த நோயைத் தடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : ஆரம்பத்தில் இந்த மருந்துகள் கொடுக்க முடியுமா இல்லையா என்ற விவரம் இப்போ இல்லை என்றாலும் ஏறக்குறைய எல்லா மருத்துவ மனைக்கும் அவை தரப்படுகின்றன.

*Printed as Appendix I on page 66

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த கான்சர் நோயைப் பொருத்தவரையில் கிட்டத்தட்ட ஆறு மாதத்திற்கு முன்பு ஜப்பானில் டாக்டர் இச்சிகாவா என்பவரால் பிளியோமைசின் என்ற மருந்து உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நாட்டில் அதைக் கொடுத்து நல்ல பலன் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நமது மறைந்த முதலமைச்சருக்கு வந்த நோய் போன்றவைகளை அது குணப்படுத்துவதாக இருக்கின்றது. இதை நான் மருத்துவ சஞ்சிகையில் பார்த்தேன். பிறகு அதைப்பற்றி அந்த நாட்டு நிபுணருக்கு கடிதம் எழுதினேன். இந்த மருந்து நல்லமுறையில் வேலை செய்வதாக எழுதினார். அந்த மருந்தை தமிழகத்திற்கு அனுப்ப முடியுமா என்று கேட்டு எழுதியிருந்தேன். அதை இந்த அரசாங்கம் யோசித்து உபயோகத்திற்குக் கொண்டுவர ஏற்பாடு செய்வார்களா ?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கேள்வியில் அவருக்கும் ஒரு மருத்துவ நிபுணருக்கும் ஏற்பட்ட கடிதப் போக்குவரத்துதான் தென் படுகிறது. அரசாங்கத்திற்கு அப்படிப்பட்ட எந்த தகவலும் வரவில்லை. பொதுவாக காஞ்சிபுரத்தில் நார்வேஜியின் அரசாங்க உதவியோடு உலக சுகாதார நிறுவனத்தின் துணைகொண்டு ஒரு பெரிய புற்றுநோய் ஆராய்ச்சி நிலையம் ஏற்படுத்த வேலை நடந்து வருகிறது. அப்போது நல்ல சிகிச்சைக்கான நிலையம் ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

Automatic Warning Signals at Level-crossings

*45 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(*a*) whether the Central Government planned for installing an automatic warning signal at railway level-crossings and asked the State Government to incur the maintenance expenditure; and

(*b*) if so, the reply sent by the Tamil Nadu Government?

இருப்புப்பாதை—சாலைக்கடவுகளுக்கு தானே இயங்கும் எச்சரிக்கை கருவிகள்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு பொதுப் பணி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) ரயில்வே லெவல் கிராஸிங்குகளுக்கு தானே இயங்கும் எச்சரிக்கை கருவிகள் பொருத்த மத்திய அரசு திட்டமிட்டு பராமரிப்புச் செலவை மாநில அரசு ஏற்க வேண்டும் எனக் கேட்டதா ?

(இ) ஆமெனில், தமிழக அரசு அனுப்பிய பதில் என்ன ?

7, 88—8.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : (அ) ஆளில்லாத இருப்புப்பாதை—சாலைக்கடவுகளைத் தெரிந்தெடுத்து ஒலி யெழுப்பும் ஒரு மணியும் ஒரு சிவப்பு ஒளி விளக்கும் அடங்கிய தானியங்கி எச்சரிக்கை ஏற்பாடுகளைச் செயலுக்குக் கொண்டு வர முடிவு செய்துள்ளதாக இந்திய அரசின் இரயில்வே அமைச்சு அறிவித்தது. அதற்காகும் தொடக்கச் செலவை மாநில அரசாங்கமும் தொடர் செலவை இரயில்வே துறையும் ஏற்க வேண்டும் என்றும் இரயில்வே அமைச்சு தெரிவித்தது.

(இ) இது தற்போதைய கொள்கையையொட்டி இருப்பதால், இரயில்வே அமைச்சுக்குப் பதில் எதுவும் அனுப்ப வேண்டியதில்லை என்று கருதப்பட்டது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, வெளிநாடுகளில் எல்லாம் இந்த முறை மிகவும் வெற்றிகரமாக கையாளப் படுகிறது. அதில் நேரமும் மிச்சப்படுகிறது என்று கூறுகிறார்கள். ஆகையால் அதைப்பற்றி மத்திய அரசு எழுதியதற்கு பதில் அனுப்பாமல் இருந்த காரணம் என்ன ? இந்த முறையை கையாள அரசாங்கம் முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : மத்திய அரசாங்கம் சில இடங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அந்த முறையை அமுல் செய்வதற்காக பரிசீலித்தது. கொள்கையளவில் அதை நாம் ஏற்றுக்கொண்டு அதற்காகும் தொடர் செலவை இரயில்வே இலாகாவும் நாமும் ஏற்றுக்கொள்வதாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. அதனால்தான் பதில் எழுதவில்லை. இரண்டு அரசாங்கமும் அந்தத் தொடர் செலவை ஏற்றுக் கொள்வது என்பது ஒப்பந்தம் செய்தாகி விட்டது. அதனால் பதில் அனுப்பவில்லை.

திரு. சா. கணேசன் : இந்த மாதிரி தானியங்கி முறையில் வைத்தால் குறிப்பாக சென்னையில் அடிக்கடி நூறு தடவைக்கு குறையாமல் விளக்குகள் எலக்டிரிசிட்டி கோளாறினால் நின்று போகுமானால், அந்த தானியங்கி முறை பலன் தராமல் அதிகமான விபத்துக்கள் ஏற்படும் என்பதை கவனத்தில் கொண்டு தக்க ஏற்பாடுகளை அரசாங்கம் செய்யுமா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா: Unmanned லெவல் கிராசிங்கில் தான் அவை வைக்கப்படும். சென்னையில் அந்த மாதிரி எவையும் இல்லை. அதனால் உறுப்பினர் கருத்து பொருந்துவதாக இல்லை.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, may I know if this Government are aware, in view of what the hon. the Leader of the Opposition has asked, that in countries like Switzerland, there are no level crossings at many places far from there being unmanned level crossings? Perhaps in the rural areas these unmanned level crossings could be removed in view of the fact that traffic is unnecessarily held up at places where there is no frequency of train service at the level crossings?

THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA: Will the hon. Member repeat the question?

THIRU A. R. DAMODARAN: What I meant was that in other countries there were no level crossings while hon. Members here were asking for provision of warnings at these level crossings. Will the Government consider removing the level crossings provided at unnecessary places in the rural areas?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : லெவல் கிராசிங் இருக்கும்போதே விபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன. கனம் உறுப்பினர்கள் கருத்துப்படி அவைகளை எடுத்துவிட்டால் இன்னும் அதிகமாக விபத்துக்கள் ஏற்படும்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : ரெயில்வே கிராசிங் சம்பந்தப் பட்டவரையில் ஏற்பாடு செய்வது மத்திய சர்க்கார்தானே என்று அறிய விரும்புகிறேன். இங்கே இருக்கிற சர்க்கார் அந்தக் கேட்டைத் தொடுவதற்குக் கூட முடியாது. இதில் எப்படி இவர்கள் தலையிடமுடியும் என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : கனம் உறுப்பினர் சொல்கிற கருத்து சரியானது.

South Arcot Co-operative Motor Transport Society for Ex-servicemen, Cuddalore

*46 *Q.*—THIRU A. R. DAMODARAN: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(*a*) whether any report has been received by the Registrar of Co-operative Societies from the President of the Board of Directors of the South Arcot Co-operative Motor Transport Society for Ex-servicemen, Cuddalore, regarding the working of the society, suggesting the supersession of the Board and the appointment of a Special Officer in view of the bad financial condition of the Society;

(*b*) whether it is a fact that a sum of Rs. 1,26,000 has been advanced as a loan by the Government to this society; and

(*c*) whether the financial condition of the Society is sound enough to repay this loan, in view of the recurring losses, it has sustained during the past five years?

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : (அ) ஆம்.

(இ) ஆம். இச்சங்கத்துக்கு இவ்வரசாங்கம் ரூ. 2,80,[illegible] [illegible] கடன் வழங்கியுள்ளது.

(உ) இச்சங்கம் கடந்த ஐந்தாண்டுகளாக விரயத்தில் இயங்கி வருகிறது என்பது சரியன்று. 1964-65 வரை இச்சங்கம் ஆதாயத்தில் செயல்பட்டு வந்திருக்கிறது. அதன்பின்னர் விரயத்தில் செயல்பட்டு வருகிறது. அண்மைக்கால ஐந்தொகையை ஒட்டி வசூலிக்கத்தக்க சொத்துக்களையும் கொடுக்கவேண்டிய பொறுப்புகளையும் கணக்கிட்டபின்பு தான் இச்சங்கத்தின் நிதி நிலைமைச் சரிவர மதிப்பிடமுடியும். எனவே அரசாங்கக் கடனை வசூலிக்க இயலாதெனச் சொல்லுவதற்கில்லை.

[25th February 1969

THIRU A. R. DAMODARAN : May I know what are the assets and liabilities of this society according to the latest statements that may be available with the Government?

THE HON. THIRU M. MUTHUSWAMY : No, Sir.

THIRU A. R. DAMODARAN : Sir, how do the Government then say that the society is in a position to repay the interest on the loans if they have not even calculated the assets and liabilities of the society?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : இதுபற்றி தனி அலுவலர் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். அவரிடமிருந்து வந்த தகவல்படி அங்குள்ள நிர்வாகச் சீர்குலைவு தடுக்கப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. அதுபற்றிய முழுவிவரமும் தற்போதில்லை. விவரம் வேண்டுமென்றால் தனிக்கேள்வி போட்டால் சேகரிக்கமுடியும்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, முன்னாள் படைவீரர்கள் கூட்டுறவு சொசைட்டி தமிழகத்தில் எங்காவது சரியாக நடைபெறுகிறதா ?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : பல இடங்களில் நல்ல முறையில் நடைபெறுவதாக தகவல் இருக்கிறது. சில இடங்களில் நஷ்டத்தில் வேலை செய்வதற்குக் காரணம் அவற்றில் பல்வேறு பட்ட தொழிலாளர்கள் உறுப்பினர்களாக இருக்கிறார்கள். பெரும்பாலும் தங்களின் எண்ணத்திற்கேற்ப அவர்கள் தங்கள் ஊதியத்தை ஏற்றிக்கொள்வதால் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. அதைப் பரிசீலித்து நல்ல தீர்வு காண்பதற்கு நஷ்டம் வருகிற இடங்களில் தனி அதிகாரிகளைப் போட்டு சீர்படுத்தப்படுகின்றன. சில சொசைட்டிகள் லாபத்தில் நடைபெறுகின்றன.

திரு. சா. கணேசன் : தமிழகத்தில் கூட்டுறவு அடிப்படையில் அல்லது தங்கள் கட்டுப்பாட்டுக்கு உட்பட்டு நடைபெறுகிற இந்தத் துறையில் இருக்கிறவர்கள் அல்லது நிர்வகிக்கிறவர்கள் தாங்களே ஊழியர்களாக இருப்பதால் தங்கள் சம்பளத்தை அல்லது ஊதியத்தை அடிக்கடி உயர்த்திக்கொண்டு போகிறார்கள் என்று கூறப்பட்ட கருத்து மேலே உள்ள அதிகாரிகள் கவனித்து இதற்கு வேண்டிய வரைமுறை அல்லது ஸ்கேல் மாதிரி ஒரு திட்டத்தை செய்யவில்லையா ? இப்படிப்பட்ட குழப்பத்தைத் தவிர்ப்பதற்கு அம்மாதிரி ஒழுங்குமுறை செயல்படுத்தப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : எங்கெங்கு இப்படிப்பட்ட நஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன என்பதைக் கவனத்தில் கொண்டு அப்படிப்பட்ட இடங்களுக்கு சப்ரிஜிஸ்ட்ரார் நிலையில் தனி அலுவலர் நியமிக்கப்பட்டு பரிசீலனை செய்து தக்க நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார்கள். பொதுவாக எல்லா இடங்களுக்கும் ஊதிய விதிமுறைகளை அமைப்பதில் சட்ட சிக்கல்கள் உள்ளன.

25th February 1969]

திரு. எம். எத்திராஜுலு : கடலூர் கூட்டுறவு எக்ஸ்-சர்வீஸ்மென் சங்கத்தில் இருந்து 20 கோரிக்கைகள் உடனடியாக நிறைவேற்றப்படவேண்டுமென்றும், அதில் வேலை செய்த அதிகாரிகள் மூன்று பேரை நீக்கியது சரியல்ல என்றும், அவர்களை மீண்டும் வைக்கவேண்டுமென்றும், அப்படி வைக்கத் தவறினால் 1—2—1969-ல் வேலைநிறுத்தம் செய்யமுடியும் என்றும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். பின்னர் வேலூரிலிருந்து லேபர் ஆபீசர் வந்து சமாதானப்படுத்தி விட்டு சென்றிருக்கிறார். அப்போது 22—2—1969-க்குள் மீண்டும் அவர்கள் வேலையில் சேர்க்கப்படாவிட்டால் திரும்பவும் வேலைநிறுத்தம் ஆரம்பிக்கப் போவதாக சொல்லப்படுகிறதே, அது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா ?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : கூட்டுறவு மூலமாகக் கொடுக்கப்படும் தொகை திரும்ப வசூலிக்கப்படுகிறதா என்பது மூலக் கேள்வி. இங்கு அங்கத்தினர் கேட்கும் தகவல் என்னிடம் இல்லை. தனியாகக் கேள்வி போட்டால் சொல்லமுடியும்.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.)

II.—ANNOUNCEMENTS.

(1) BUSINESS OF THE HOUSE.

MR. CHAIRMAN : In partial modification of the programme already announced, the Legislative Council will sit on Friday, the 28th February 1969 instead of on the 27th February 1969 and 27th February will be a holiday for Bakrid.

(2) MESSAGE FROM THE ASSEMBLY.

MR. CHAIRMAN : I have received a message from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmitting a copy of the Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Bill, 1969 (L.A. Bill No. 3 of 1969) as passed by the Legislative Assembly and signed by him for the concurrence of the Council.

III.—CALLING ATTENTION TO DELAY IN GIVING SERVICE CONNECTIONS TO PUMPSETS FOR IRRIGATION PURPOSES IN RAMANATHAPURAM DISTRICT.

திரு. வி. தங்கபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வை மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். அதாவது,

" பாசன காரியங்களுக்காக விசையேற்றங்களுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுப்பதில் தாமதம் ஏற்படுவதனால் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் உணவு உற்பத்தி பாதிக்கப்படுதல் " என்பது.

[25th February 1969

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: தலைவர் அவர்களே, இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் விசையேற்றங்களுக்கு மின்னிணைப்பு கொடுக்கப்பட்டது குறித்த விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

கீழே விவரித்துள்ள நடப்பு ஆண்டில் இரண்டாயிரத்துத் தொண்ணூற்றாறு (2,096) விசையேற்றங்களுக்கு மின்னிணைப்பு கொடுக்கப்பட்டது.

ஏப்ரல் 1968	102
மே 1968	173
ஜூன் 1968	215
ஜூலை 1968	145
ஆகஸ்ட் 1968	349
செப்டம்பர் 1968	345
அக்டோபர் 1968	248
நவம்பர் 1968	245
டிசம்பர் 1968	274
	2096

நடப்பு ஆண்டில் ஏற்கெனவே 2,096 விசையேற்றங்களுக்கு மின் இணைப்பு கொடுக்கப்பட்டிருப்பதோடு கூட, இந்த ஆண்டில் எஞ்சிய மூன்று மாதக் கால அளவில் மேலும் 800 விசையேற்றங்களுக்கு மின்னிணைப்பு கொடுக்கப்படலாமெனவும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 1961-ம் ஆண்டுக் கணக்கின்படி இந்த மாவட்டத்தில் இருந்த பாசனக் கிணறுகளின் மொத்த எண்ணிக்கை, 30,154. இதில் 16,903 விசையேற்றங்களுக்கு மின் இணைப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. அதாவது மாநிலம் முழுவதும் மின்னிணைப்பு வழங்கிய பாசனக் கிணறுகள் 42 சதவீதமாயிருக்க, இம்மாவட்டத்தில் 56 சதவீதப் பாசனக் கிணறுகளுக்கு மின் இணைப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

மேலே எடுத்துக் கூறியுள்ள முன்னேற்றத்தை ஒட்டிப் பார்த்தால், இம்மாவட்டத்தில் பல மாதங்களாக விசையேற்றங்களுக்கு மின்னிணைப்பு கொடுக்கத் தவறியதாகக் கூறுவது சரியன்று. ஒவ்வோர் ஆண்டிலும் கிட்டுகிற வரவு செலவுத் திட்ட நிதி ஒதுக்கீட்டிற்கு உட்பட்டு, மின்சார வாரியம் விசையேற்றங்களுக்கு மின் இணைப்பு வழங்கும் திட்டத்தை வரையறுத்துக் கொள்ள வேண்டியுள்ளது என்றும், இந்த வரையறைக்குள் இம்மாவட்டத்தில் ஒவ்வோர் ஆண்டிலும் எத்தனை விசையேற்றங்களுக்கு மின் இணைப்பு கொடுக்க முடியுமோ அத்தனைக்கும் மின் இணைப்பு கொடுப்பதற்கான நடவடிக்கையை வாரியம் எடுத்துக் கொண்டு வருகின்றது என்றும் இங்குக் குறிப்பிடலாம். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில், மற்ற மின் இணைப்பு திட்டங்கள் தவிர, வேளாண்மைப் பணிகளுக்காக 355 விசையேற்றங்களுக்கு மின் இணைப்பு அளிக்கும் சிறப்புத் திட்டம் ஒன்று ரூ. 32·6 லட்சம் மதிப்பீட்டில் தயாரிக்கப்பட்டு இந்திய அரசின் ஒப்புதலுக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளது என்று இத் தொடர்பில் குறிப்பிட

இருப்பினும் உரிய தாரங்களுக்கு ஏற்ப ஆதாயமற்றவையெனத் தெரிந்த திட்டங்களினாலும் அல்லது மின் இணைப்பு பெற விண்ணப்பதாரர்கள் தயாராக இராத காரணத்தினாலும் ஒரு சில நேர்வுகளில் மின் இணைப்பு கொடுப்பதில் காலதாமதம் ஏற்பட்டிருக்கலாம். குறிப்பிட்ட நேர்வுகளில் நீண்டகாலம் தாமதம் ஏற்பட்டிருப்பதாக வாரியத்தின் நாட்டத்திற்கு கொண்டு வரப்பட்டால் அது பற்றி வாரியம் ஆய்வு செய்து தேவையான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளும்.

IV.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS ESSENTIAL ARTICLES CONTROL AND REQUISITIONING (TEMPORARY POWERS) AMENDMENT BILL, 1969 (L.A. BILL NO. 3 OF 1969)

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, "தமிழக சட்டப் பேரவை நிறைவேற்றியுள்ள தமிழ்நாடு 1969-ம் ஆண்டு இன்றியமையாப் பொருள்கள் கட்டுப்பாடு கேட்டுப் பெறுதல் (தற்காலிக அதிகாரங்கள்) திருத்த மசோதா* (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 3/69) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்" என்று கோருகிறேன்.

1949-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இன்றியமையா பொருள்கள் மீது கட்டுப்பாடு செய்தலும் கேட்டுப் பெறுதலும் குறித்த (தற்காலிக அதிகாரங்கள் பற்றிய) சட்டத்தின் செல்திறன் கால அளவு 1969 ஜனவரி 25-ம் நாளன்று முடிவடைந்தது. அதன் செல்திறன் கால அளவை மேலும் ஐந்தாண்டுகளுக்கு, அதாவது 1974 ஜனவரி 25-ம் நாள் முடிய நீட்டிப்பதே இம் மசோதாவின் நோக்கமாகும்.

போர் முயற்சிகள் சம்பந்தப்பட்ட உற்பத்தி காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்துவதற்கென மின் சக்தியைச் சேமித்து வைக்கும் நோக்கத்துடன், சென்ற உலகப் பெரும் போரின்போது இந்தியப் பாதுகாப்பு விதிகளின் கீழ் இந்திய அரசு, மின்சக்தி வழங்கல் மீது கட்டுப்பாடு ஆணைகள் முதன் முதலாக விதித்தது. போர் முடிந்த பிறகு, தமிழ்நாடு 1949-ம் ஆண்டு இன்றியமையாப் பொருள்கள் மீது கட்டுப்பாடு செய்தலும் கேட்டுப் பெறுதலும் குறித்த (தற்காலிக அதிகாரங்கள் பற்றிய) சட்டத்தின் கீழ் இம் மாநிலத்தில் மின்சக்தி சம்பந்தமாக கட்டுப்பாடு விதிக்கல், நிலைப்படுத்துதல், மேல்வரி விதித்தல் போன்ற ஆணைகள் தொடர்ந்து செயலில் இருந்தன. அச்சட்டத்தின் செல்திறன் கால அளவும் அவ்வப்போது நீட்டிக்கப்பட்டு வந்தது. தமிழ்நாடு மின் இணைப்பின் உற்பத்தித் திறன் இரண்டாவது திட்டத்தில் 256 மெகா வாட்டிலிருந்து 571 மெகா வாட்டாக உயர்ந்தது. நெய்வேலி மின்சக்தி உட்பட இப்போது அது 1,470 மெகா வாட்டாக உள்ளது. இனி அடிக்கடி மின்சார வெட்டு நிகழாதிருப்பதற்கு ஆவன செய்து வருகிறோம். கூடுதலான மின்சக்தி நிலையங்களைத் துவக்குவதன் மூலமும், மின் இணைப்பிற்குக்

* Printed as Appendix II on page 63

[25th February 1969

கிடைக்கும் அனல் மின்சார அளவிற்கும், நீர் மின்சார அளவிற்கும் இடையே உள்ள வித்தியாசத்தைக் குறைப்பதன் மூலமும் மின்விசை உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு எல்லா நடவடிக்கைகளையும் அரசாங்கம் மேற்கொண்டு வருகிறது. இதற்கிணங்கவே எண்ணூரில் 340 மெகாவாட் திறனுள்ள அனல் மின்சார நிலையம் ஒன்றையும், கல்பாக்கத்தில் 400 மெகாவாட் திறனுள்ள அணு மின்சார நிலையம் ஒன்றையும் நிறுவும் திட்டம் தற்போது செயல்படுத்த எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

உச்ச உபயோக வேளையில் மின்சக்தி வழங்கல் மீது அவ்வப்போது தேவைப்படும் கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கும் ஆணைகளும் மின்சக்தி வழங்கலுக்காக கட்டணங்கள் விதிக்கும் ஆணைகளும், தமிழ்நாடு 1949-ம் ஆண்டு இன்றியமையாப் பொருள்கள் கட்டுப்பாடுசெய்தலும் கேட்டுப் பெறுதலும் குறித்த (தற்காலிக அதிகாரங்கள் பற்றிய) சட்டத்தின் கீழ் தொடர்ந்து செயலில் இருந்து வருகின்றன. எனவே, இச்சட்டத்தின் செல்திறன் கால அளவை மேலும் ஐந்தாண்டுகளுக்கு நீட்டிப்பது அவசியமென்று அரசாங்கம் கருதுகின்றது. 1910-ம் ஆண்டு இந்திய மின்சாரச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கான செயற்குறிப்புகளை விரிவாக பரிசீலனை செய்கிற வரையில் இச் சட்டத்தின் செல்திறன் கால அளவை மேலும் ஐந்தாண்டுகளுக்கு நீட்டிக்க இந்திய அரசும் ஒப்புக் கொண்டுள்ளது.

MR. CHAIRMAN: The question is:

'That the Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Bill, 1969 (L.A. Bill No. 3 of 1969), as passed by the Assembly, be taken into consideration.'

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 3, 2, and 1, the Long Title and the Enacting Formula were put and carried

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: தலைவர் அவர்களே, "மேற்படி மசோதா நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்று" கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN: The question is:

'That the Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Bill, 1969 (L.A. Bill No. 3 of 1969), as passed by the Assembly, be passed.'

The motion was put and carried and the Bill was passed.

V.—DISCUSSION ON THE SECOND SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE FOR 1968–69.

MR. CHAIRMAN: We will now take up the next item, namely, the discussion on the Second Supplementary Statement of Expenditure for 1968–69.

25th February 1969]

* THIRU G. SWAMINATHAN: Mr. Chairman, Sir, with your permission, I wish to say a few words on the Demands for further expenditure on the Second Supplementary Statement under the head 'Medical' which is now under the control of the Director of Health and Family Planning. Under the Medical and Health Services, one of the most important Departments is the Drugs Control Department, about which I wish to say a few words.

In the year 1966, the Government of India appointed a Committee under the Chairmanship of Borkar, who was then the Drugs Controller, Government of India, to go into the affairs of drugs control in the various States of this country, and the Report was published in May 1966. The Report is called the Borkar Committee Report on Drugs Control. The Borkar Committee recommended various things for implementation in the Madras State, especially in the Drugs Control Department. Why I wish to stress this matter is this. The Drugs Control Department is one of the most important Departments in our State at the present juncture. The Industry, i.e., the drug producing industry in our State is worth nearly 10 crores and the medicines that are being consumed per year in our State is nearly 13 crores. Therefore, the Drugs Control Department is in control of the whole industry worth Rs. 10 crores in our State. The Borkar Committee has recommended the following to be implemented in the Drugs Control Department in our State. As per the Committee's Report, the Department should have a full time Director, one Deputy Director, three Assistant Directors and 40 Drugs Inspectors. We do not have a full time Director. The Director of Medical Services and Family Planning is a part-time Director for this Drugs Control Department. At present, we do not have a Deputy Director, but have only one Assistant Drugs Controller. As envisaged by the Borkar Committee, we should have 40 Drugs Inspectors. Instead of 40 Drugs Inspectors, we have only 18. In this connection I wish to point out the number of Manufacturing Concerns and Sales Concerns in our State. There are about 265 manufacturing concerns and 7,895 sales units, which are under the control of the Drugs Department. In Mysore, there are only 41 manufacturing concerns and 2,587 sales units, but there is one Director, one Deputy Director, three Assistant Directors and 22 Drugs Inspectors. In the State of Maharashtra, there are 759 manufacturing concerns and 9,695 sales units, for which there are one Director, seven Assistant Directors, 48 Drugs Inspectors and they have 160 ministerial staff whereas in Madras State there is no full-time Director and Deputy Director but we have only one Assistant Director with 18 Drugs Inspectors and 10 ministerial staff. As against 160 ministerial staff in Maharashtra, we have only 10 ministerial staff in our State. Why I wish to stress this point on ministerial staff is this. The Department is very slow moving. As you all know, any Government Department is very slow moving. No Government organisation can function with a ministerial staff

of [illegible]

[Thiru G. Swaminathan] [25th February 1969

of 10, as against 160 in Maharashtra. You can envisage the difficulty of the various people, who are in charge and also the licensees under the Drugs Control Department.

I wish to say a few words about Drugs Inspectors, who are full-time Gazetted Officers in the Districts. At present, there are 18 Drugs Inspectors in our State. They have got jurisdiction throughout a district. A Drugs Inspector in Thanjavur District has to cover 1,500 miles in a month merely for contacting 250 Sales Concerns and about 10 to 12 Manufacturing Concerns. He is being given only a fixed travelling allowance of Rs. 75 which was fixed in the year 1951 or so. We all know that the Drugs Control Administration came into force in this State as early as 1948, while in the State of Mysore, it was inaugurated only in the year 1961. In spite of this fact in Mysore State, they have advanced very much. In our State we are lagging far behind and so the Drug Inspectors are not able to travel throughout the District. As a matter of fact, I may bring to your kind notice that a Drugs Inspector, who was posted in Kanyakumari District, refused to go to various places and visit various concerns because ....

THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA : He has been placed under suspension.

THIRU G. SWAMINATHAN : The Hon. Minister says that he has been placed under suspension. One of the reasons that he gave was that he was paid only Rs. 75 as travelling allowance and unless he is paid Rs. 300, he will not be able to visit all the Sales Units. Regarding Government service, I do not know what is the definition of a decent dress. This particular gentleman was discharging his duties without any shirt and with a full beard. With due deference to our leader, Thiru Saw Ganesan it seems he raised a question that if Thiru Saw Ganesan attended the Assembly and this House in his decent dress he can also do as he did. The point that I wish to stress is this. The Drugs Inspectors are not able to travel the whole district with this sum of Rs. 75. I learn that recently a letter also has been written by the Director of Medical Services that it is necessary in the interest of the drugs control, the Drugs Inspectors should be given allowance as per the Madras Travelling Allowance Rules. As per the Madras Travelling Allowance Rules, they may get nearly Rs. 300 per month. Unless they are given this amount, they will not be able to check the spurious medicines. As a matter of fact, suddenly spurious drugs crop up in places like Aranthangi and Sirkali and the administration of control is very difficult. Besides the headquarters of the Drugs Inspector, Thanjavur, is at Nagapattinam. Naturally, he will not be very much interested to travel to Aranthangi. I, therefore, request that the Government may consider the question of giving allowances under Madras Travelling Allowance Rules. The peons of the Drugs Inspectors of various districts are drawing more, because they are paid under Madras Travelling Allowance Rules. A peon is drawing Rs. 95 whereas

25th February 1969] [Thiru G. Swaminathan]

the Drugs Inspector is getting only Rs. 75. I am not worried about the money that is being given to the Drugs Inspectors as such but only about the quality of control on medicines. The Drugs Inspectors are attached to the District Medical Officers of various districts. The headquarters of the Drugs Inspector, Thanjavur is at Nagapattinam. The belt area of manufacturing concerns is Thanjavur to Kumbakonam. According to recent rules, the batches of medicines have to be certified by the Drugs Inspector before release. A manufacturing concern produces at least four batches a month and the Drugs Inspector has to visit a unit four times in a month. The headquarters of the Drugs Inspector, Madurai is at Dindigul and the headquarters of the Drugs Inspector, Chingleput is at Conjeevaram. A lot of selling concerns are concentrated in Coimbatore. Now there is a proposal to shift the headquarters of the Drugs Inspector, Coimbatore to Erode and Tirunelveli to Tuticorin. These Drugs Inspectors are unnecessarily being kept under the control of the District Medical Officers. This important factor is to be borne in mind. They are finding it very difficult to be under the District Medical Officers and they want to work directly under the Drugs Controller of the State. I am happy, with all these difficulties, the administration is getting on well under the able guidance of the Director of Medical Services, Dr. (Kumari) A. B. Marikar and it has advanced very much these years.

Regarding the medicines that are being purchased by the Medical Stores Depot, I wish to make one more point. The Medical Stores Depot is an organisation, which is under the control of the Central Government. They have got a fixed price for all the medicines and they have also got a list of medicines to be supplied to the Stores Depot. They never supply the medicines at the appropriate time when the drugs are wanted. The State Government must have its own Depot and they must have adequate stocks of their own. They should not depend on the Medical Stores Depot. Priority must be given to our own manufacturers in the matter of purchase.

Another point I like to stress is this. The Borkar Committee has recommended the establishment of an Analytical Laboratory for medicines in Madras State. Now the medicines are analysed in Guindy Analytical Laboratory along with food. The Food Analyst is analysing the medicines also. As you all know, some medicines may have expiry dates for not more than a year. In some cases, the report of the Analyst is received after two years. By that time, the potency of the medicine expires. These reports were found useless for the Department to take action, because the manufacturers simply said that they had given guarantee only for one year. So, no action could be taken on them. I think it is highly necessary to start a Laboratory, so that all the medicines can be analysed in time and proper action taken against people who are manufacturing spurious drugs.

[Thiru G. Swaminathan] [25th February 1969

I thank you, Sir, for having given me this opportunity. With these words, I conclude, Sir.

திரு. எம். சங்காலிங்கம் பிள்ளை : தலைவர் அவர்களே, இந்த துணை மான்ய கோரிக்கையில் கல்வி என்ற தலைப்பிலே குறிப்பிட்டிருக்கின்ற இரண்டு குறிப்புகளைப் பற்றிச் சொல்லி அமையலாம் என்று நினைக்கிறேன். கல்வி மான்யத்தில் ரூ. 1,04,800 இந்தி
5-00 p.m. ஆசிரியர்களுக்கு பணியிருப்பு பயிற்சி அளிக்க செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தி ஆசிரியர்கள் அனைவரும், இந்தி ஆசிரியர்களாகப் பணிபுரிவதற்குரிய "Pandit Training" மொழி ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்றவர்கள். பல ஆண்டுகளாக ஆசிரியர்களாக பணி புரிந்தவர்கள். அவர்களுக்கு மூன்று மாதம் பயிற்சி அளித்து 1 லட்ச ரூபாய்க்கு மேல் செலவு செய்திருப்பது தேவையா என்பதைச் சிந்திக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றோம். ஏனென்றால் அந்தப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்ட காலத்தில், இந்தி ஆசிரியர்களை எல்லாம் ஆசிரியர் பயிற்சி பள்ளிகளில் கொண்டு சேர்த்தார்கள். அவர்கள் அனைவரும் அவ்வாறு சேர்க்கப்பட்டவுடன், ஆசிரியர் பயிற்சிக் குழுத் தலைமை ஆசிரியர் அல்லது விரிவுரையாளர் அவர்களைப் பார்த்து, 'உங்களுக்கு நாங்கள் சொல்லித் தர வேண்டியது ஒன்றுமில்லை, உங்களிடமிருந்து நாங்கள்தான் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. ஏதோ உங்களுக்கு மூன்று மாதம் பயிற்சி என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நீங்கள் மூன்று மாதம் வந்துவிட்டு போய்விடுங்கள்' என்று தெரிவிக்கப்பட்டார்கள். ஆகவே அரசாங்கத்தின் பணம் 1 லட்ச ரூபாயை இவ்வாறு தேவையில்லாத பயிற்சியில் செலவு செய்துவிட்டோம். இருப்பினும் கூட, அந்த இந்தி மொழி ஆசிரியர்கள், பள்ளிகளில் வேறு பாடங்களைப் பயிற்றுவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தமிழ், மொழி, கணிதம், பூகோளம் போன்ற பாடங்களைப் பயிற்றுவிக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு அந்தப் பாடங்கள் சம்பந்தப்பட்ட பயிற்சி அளித்தால் பயனுடையதாக இருக்கும். இப்போது அளிக்கப்பட்டது, அவர்கள் ஆசிரியர்களாக செயல்பட உள்ள ஆசிரியர் பயிற்சி. அந்த பயிற்சியை அவர்கள் ஏற்கெனவே பெற்றவர்கள். இனிமேலாவது அவர்கள் எந்தப் பாடத்தை பயிற்றுவிக்கின்றார்களோ, அந்தப் பாடத்தில் பயிற்சி அளித்தால் பயனுடையதாக இருக்கும். கணிதம் தெரியாமல், கணிதத்தை பயிற்றுவித்து, தமிழ் மொழியின் இலக்கணம் தெரியாமல் தமிழைப் பயிற்றுவித்து ஒரு தலைமுறை மாணவர்களை பின்னுக்கு கொண்டுவர இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கோடை விடுமுறை காலத்தில் பணச்செலவு இல்லாமல், அந்தந்தப் பள்ளிகளில் இருக்கின்ற சிறப்பு ஆசிரியர்களைக் கொண்டு பாடங்களில் பயிற்சிதர வழிவகை செய்தால் பயனுடையதாக இருக்கும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன்.

அதேபோல, கழக உயர்நிலைப் பள்ளிகளை அரசினர் ஏற்று நடத்துவதற்குப் புதிதாக நியமிக்கப்பட்ட கல்வி அதிகாரிகள், நிர்வாகப் பணி இவைகளுக்கு ரூ. 70,000 செலவு செய்யப்பட்

25th February 1969] [திரு. எம். சங்காலிங்கம் பிள்ளை]

தாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. கழகப் பள்ளிகளை அரசப்
பள்ளிகளாக மாற்றி பல ஆண்டுகள் ஆகின்றன. இதற்கு தனியாக
செலவு செய்வதன் மர்மம் என்ன, தேவை என்ன என்று தெரிய
வில்லை. அரசு பள்ளிகளோடு இணைத்து அவற்றை பராமரிக்கின்ற
கல்வி அதிகாரிகள் கீழ் இவற்றையும் வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமே
தவிர, இவைகளுக்கு என்று தனி கல்வி அதிகாரி இருப்பது
மிகுந்த வருந்தத்தக்கது. இப்போது நான் அறிந்த வரையில் அந்த
இணைப்பால் வருகின்ற சிக்கல்களுக்கு அஞ்சி, கழகப் பள்ளி
ஆசிரியர்களையும், கழகப் பள்ளிகளையும் தனியாக இயங்க
விட்டுவிடுவது என்ற திட்டம் இருப்பதாக அறிகின்றேன்.
இவற்றை ஒருங்கிணைப்பதற்கு அஞ்சி அப்படியே செயல்பட
விடுவதால் பல விளைவுகள் தற்போது ஏற்படுவதை விட
கடுமையாக இருக்கும் என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.
ஏனென்றால், கழகப் பள்ளிகளில் இருக்கின்ற பட்டதாரி ஆசிரியர்
களையும், மாவட்டத்தில் இருக்கின்ற அரசுப் பள்ளி பட்டதாரி
ஆசிரியர்களையும் ஒரே சர்வீஸில் வைத்து, சீனியாரிட்டிப்படி
பட்டியல் தயாரிக்கவேண்டும். இதில் கஷ்டம் இருக்கப்
போவதில்லை. நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வந்தோம்.
அதில் எத்தனையோ சிக்கல் இருப்பினும் தைரியமாகச் செயல்
பட்டுக்கொண்டிருக்கும் போது, ஆசிரியர்களின் பணிகால
சீனியாரிட்டியை நிர்ணயிப்பதில் சிக்கல் வராது. ஒவ்வொரு
மாவட்டத்திற்கும் சீனியாரிட்டி பட்டியல் தயார் செய்து, கல்வி
அதிகாரி அலுவலகத்தில் வெளியிட்டு, அதில் குறையிருந்தால்,
நிவர்த்தி செய்ய அப்பீல் கொடுக்க மூன்று மாத தவணை வழங்கி,
பரிசீலனை செய்து சீனியாரிட்டி நிர்ணயம் செய்யலாம், பட்டதாரி
ஆசிரியர்களையும், செகண்டரி இரேட் ஆசிரியர்கள், மொழி
ஆசிரியர்கள் ஆகியவர்களையும் டிஸ்டிரிக்டு கேடரில் வைத்தால்,
கல்வி அதிகாரிகளுக்குக் கோபம் ஏற்படும்போது டிஸ்டிரிக்டை
விட்டு டிஸ்டிரிக்டு, கன்னியாகுமரியிலிருந்து நீலகிரி மாற்றுமல்
இருக்க வசதி ஏற்படும். (ஒரு மாண்புமிகு உறுப்பினர்: கோப
மில்லை; ஆசிரியர்களின் பேரில் காதல்.

திரு. எம். சங்காலிங்கம் பிள்ளை : எப்படியாயினும், பட்டதாரி
ஆசிரியர்களையும், செகண்டரி இரேடு மொழி ஆசிரியர்களையும்
டிஸ்டிரிக்டு கேடரில் வைத்து சீனியாரிட்டி maintain செய்ய
வேண்டும். அந்த லிஸ்டிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட முதல்
நிலை பட்டதாரி ஆசிரியர்களை ஸ்டேட் கேடரில் வைக்கவேண்டும்.
இதில் சிக்கல் இருக்கும் என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. இதை
விரைவில் செய்து, தற்போது தனியாக செலவு செய்யப்படுகின்ற
தொகையை தவிர்க்க வேண்டும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்து
துணைமான்ய கோரிக்கையை ஆதரிக்கின்றேன்.

திரு எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : தலைவர் அவர்களே, துணை
மான்ய கோரிக்கை அறிக்கையின் பேரில் ஒருசில வார்த்தைகள்
சொல்ல முன்வந்துள்ளதற்குக் காரணம், இப்போது நமது
நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கும் வரட்சி நிலைமையில், பஞ்ச நிவா
[illegible]

[திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்] [1969 பிப்ரவரி 25

யில் பல நல்ல காரியங்களை நமது அரசு செய்வதற்கு திட்டமிட்டு, அதற்கு ஏற்பாடுகளும் செய்துகொண்டு இருக்கின்றார்கள். உதாரணமாக மின்சார வாரியத்திற்கு கொடுக்கப்பட்ட கடனுக்கு அவர்கள் வட்டி கூட கட்டமுடியாத நிலையில், வட்டித் தொகையையும் கடனாக மாற்றம் செய்துகொள்ள துணை புரிந்திருக்கிறார்கள். மேலும் கடன் வழங்க உத்தேசித்திருக்கிறார்கள். அதே போன்று, நில அடமான வங்கிக்குக் கூட பணம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் ஏராளமாக பணம் இருப்பதாக வும், எங்களுடைய மாவட்ட கவுன்சில்களில் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்றும் சொல்கிறார்கள். இவ்விதமாக எல்லா ஏற்பாடுகளும் நல்ல முறையில், விரிவான அடிப்படையில் செய்யப்பட்டாலும், ஒன்றிரண்டு விஷயங்களை மட்டும் நாம் மிகவும் நல்ல முறையில் கவனத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். விவசாயத்திற்கு பண உதவி செய்கின்றோம், மின்சாரம் கொடுக்கின்றோம். ஆனால் அதே நேரத்தில் அந்த மின்சாரம் கொடுப்பதால் ஏற்படக்கூடிய பலனை அடைய தண்ணீர் வாய்ப்புகள், நீர் நிலைகள் இவைகள் எல்லாம் எங்கள் பக்கத்தில் மிகவும் குறைந்து கொண்டிருக்கிறது. ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர் தாலுக்காவில் இப்போது மாசிப்பட்டம் பருத்தி விவசாயம் செய்யவேண்டும், உகாண்டா பயிரிட இரண்டாயிரம், மூவாயிரம் ஏக்கர் ஒரு இடத்தில் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அதன் பலனாக வெளிதேசத்திலிருந்து பருத்தி இறக்குமதி செய்யாமல், அன்னியச் செலாவணி தவிர்க்கப்படும் நிலைமையில் இருக்கிறது. ஆனால் இந்த வருடம் மாசிப் பட்டம் விதைக்கக் கூட தண்ணீர் இருக்குமா என்ற சந்தேகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. எங்கள் பகுதியைப் பஞ்சப் பிரதேசமாக எடுத்துக்கொண்டு, statutory rationing area மாதிரி எல்லா கிராமங்களுக்கும் உணவு தான்யம் வழங்க வேண்டும் என்று கனம் உறுப்பினர் கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் கேள்வி நேரத்தில் தெரிவித்தபோது, உணவு அமைச்சர் அவர்கள் அங்கே நியாய விலைக்கடைகள் தான் ஏற்பாடு செய்யமுடியும் என்று சொன்னார்கள். அது சாதாரண காலத்திற்குப் பொருத்தமாக இருக்கும். நான் மிகைப்படுத்தி சொல்லுகிறேன் என்று கருதக்கூடாது. இந்த மாநிலத்தில் 1 கோடியே 30 லட்சம் பேருக்கு இந்த அரசு
5-10 p.m. statutory rationing வைத்திருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். இன்னும் பல இடங்களில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நானும் அதை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறேன். எங்கள் பிரதேசமும் statutory rationing area ஆக மாற்றப்படவேண்டிய நிலைமை வெகு சீக்கிரத்தில் வந்துவிடும் என்பதை பழைய உணவு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இதை நினைவுபடுத்தவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடுதான் இந்த அறிக்கையின் பேரில் நடைபெறும் விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு பேசுகிறேன். இன்னும் சில காலத்தில் நானே ரேஷன் கடைக்கு போகவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுமோ என்று அஞ்சுகிறேன். [illegible] இந்த அரசு மந்திரத்தால் மாங்காயைக் கொண்டு [illegible] வேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை. எல்லோருக்கும் [illegible] நான் சென்ற வருடம் மாதிரி இல்லை இந்த

25th February 1969] [திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்]

வருடம். எல்லா இடங்களும் வறண்டு இருக்கிறது. பட்டணத்தில் இருப்பது போலத்தான் பட்டிக்காட்டிலும் இருக்கிறது என்பதை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

அதே சமயத்தில் இந்த ரஸ்தா போக்குவரத்து சம்பந்தமாக சில விஷயங்களை நான் இந்த உப மான்ய கோரிக்கையில் பார்த்தேன். அதிலே குறிப்பாக, மதுரையில் லெவல் கிராசிங்கில் இரண்டு மேல் பாதை போடுவதற்காக பணம் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். அங்கே—சுப்பிரமண்யபுரத்தில், மீனாட்சி மில்லுக்குப் பக்கத்தில்—பாலம் கட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்வதற்கு முன்னாலே இரண்டு சாமிகளை வைத்து இருக்கிறார்கள். அது எதற்காக வைத்து இருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. எவ்வளவு பணம் செலவானாலும் அந்த சாமிகளை அந்த இடத்திலிருந்து நீக்க முடியாது. அந்நிலையில் அந்தப் பாலத்தை கட்ட முடியாது என்று நினைக்கிறேன். அந்தக் கோவிலை வைத்தவர்கள் ரிட் போடுவதற்கும் தயாராக இருக்கிறார்கள். அங்கே அந்தப் பாலம் மிகவும் அவசியம். ரொம்ப காலமாக அங்கே உள்ள மக்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

அதே மாதிரி விருதுநகரிலும் ஒரு லெவல் கிராசிங் இருக்கிறது. அந்த லெவல் கிராசிங்கினால் மக்கள் படும் கஷ்டம், நண்பர் தங்க பாண்டியனுக்கும் தெரியும். ஒவ்வொரு நாளும் ½ மணி ¾ மணி நேரம் அந்த கேட்டை மூடி விடுகிறார்கள். 'ஷண்டிங் யார்டி'லேயே அந்த லெவல் கிராசிங் இருக்கிறது. அங்கே ஒரு மேம்பாலம் கட்டவேண்டும். இதற்கு யார் யார் இடத்தில் பணம் வாங்க வேண்டுமோ அவர்களிடத்தில் எல்லாம் பணம் வாங்கி அந்த மேம்பாலத்தை கட்டி முடிக்க வேண்டுமென்று போக்குவரத்து அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

ஒரு விளக்கம் கொடுக்க வேண்டும். இப்போது Housing Board 'Cellular Concrete Plant Scheme' என்பதற்காக ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இதை Housing Board செய்வதாலே என்ன மாதிரி காரியங்களில் இது பிரயோசனப்படும் என்பதை தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். இதற்கு நண்பர் 'Housing Board Minister' மாதவன் விளக்கம் கொடுக்கவேண்டும். ஏனென்றால் அவர்களுக்கு இதில் அதிக அளவு விஷயம் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன்.

அதே மாதிரி ரொம்ப காலமாக சேலம் 'ஐயர்ன் ஓர்' விஷயமாக பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்து தஸ்தூர் கம்பெனி ஒரு ரிபோர்ட் பழைய அமைச்சரவைக்கு தந்து இருக்கிறது என்று எனக்கு ஞாபகம். அந்த ரிபோர்ட் இப்போது சர்க்காரிடம் இருக்கிறது. ஆனால் இப்போது டபோல்ட் பிராஜெக்ட் ரிபோர்ட் என்று சொல்லி, மறுபடியும் ஒரு ரிபோர்ட் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அப்படியென்றால், முன்பு கொடுத்த ரிப்போர்ட்டுக்கும், இப்போது கொடுத்த ரிப்போர்ட்டுக்கும் என்ன வித்தியாசம்? ஏதேனும் விசேஷமான முறையில் இப்போதைய ரிபோர்ட்டில் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறதா? இதற்கு விளக்கம் தந்தால் நன்றாக இருக்கும்.

[திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்] [25th February 1969

கடைசியாக ஒன்றைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சமீபத்தில் எங்கள் ஜில்லாவில் எங்களுக்கு 40 லட்சம் ரூபாய் பஞ்ச நிவாரணத்திற்கு கொடுத்து இருப்பதாக நான் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். நேற்று இரவு எனக்கு ஒரு முக்கியஸ்தர் கணக்குப் போட்டுக்கொடுத்தார் 22 லட்சம் பேர் இருக்கிறபோது, ஒரு ஆளுக்கு ரூ. 1¾ தானே ஆகிறது! ரூ. 1¾ தலைக்குக் கொடுத்தால் என்ன பிரயோசனம்? கொஞ்சம் அதிகமாகக் கேட்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். மற்ற ஜில்லாக்களுக்கு அதிகமாகக் கொடுப்பதைப் பற்றி எனக்கு கவலையில்லை. ஆனால், எங்கள் ஜில்லாவிற்கு இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாக கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தப் பஞ்ச நிவாரண நிதிக்கு கொடுக்கிற வேலைகள் அநேகமாக மண் வெட்டுகிற வேலைக்கு வைத்துக் கொண்டு விடுகிறார்கள். சாதாரணமாக, பிராக்டிகலாக பார்க்கும்போது, கல்வெட்டுகிற வேலைக்கு டெண்டர் காண்டிராக்ட்கள் வருவது இல்லை. மண் வெட்டுகிற வேலைக்கெல்லாம் பர்சண்டேஜ் போடுகிறார்கள். காரணம் என்னவென்றால், அதிலே என்ன பிராடு வேண்டுமானால் செய்யலாம். கல் கட்டுவதற்கு 'பிளஸ்' போடுகிறார்கள். டெண்டர் 'ரேட்டுக்கு' அதிகமாக போடுகிறார்கள். இந்த வேலைகளை, ஏழை எளியவர்களுக்கு பயன்படுகிற வகையில் செலவு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

THIRU V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: Mr. Chairman, Sir, on the demand for supplementary grants, I would like to make a few observations. I find that about Rs. 41.5 lakhs have been provided for aerial spraying of pesticides and insecticides, and that too only in a few districts. It is not known what is proposed in respect of other districts. Is there any proposal before the Government to extend this spraying of insecticides to other districts also so that the ryots in those areas may get the benefit? Further, I am not sure whether the amount that is going to be spent will be collected from the ryots. I understand some portion of it has already been collected. I want clarification on the point whether the entire amount will be collected from the ryots or any concession would be given to them by way of encouragement. I also want to know whether there is any proposal to extend this scheme to all the other districts also instead of concentrating it on the five districts mentioned in the note.

One other point I wish to speak about is the expenditure of about Rs. 38,000 on co-operative audit. While I do not deny the fact that audit is very essential I may say that the auditors of the department are very slow. The Co-operative auditors appointed by the Government are very slow and their out-turn is not commensurate with the amount that is spent. Further this amount also is being recovered from the respective societies. As such I request the Minister in charge to see whether this amount is absolutely essential and whether they cannot manage

25th February 1969]

the audit with the existing staff. I find that about Rs. 7 lakhs is to be paid to the Food Corporation of India by our Government.

THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR: Sir, after a few days of my taking charge of this department, I have become painfully aware of the inadequacy of the audit section, and audit takes in some cases many years. No useful purpose will be served if the audit is made after several years, when misappropriation, if any, cannot be traced. I am thinking on lines whether at least some of the co-operative societies could not be audited by private agencies.

THIRU V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: I entirely agree with the Hon. Minister. Audit should be pushed up. A time-limit should be fixed for all the auditors. I know from personal experience that these auditors take some months and years, for audit and the respective societies or marketing societies, or whatever they are, have to pay through their nose a prohibitive amount for their pay. A prohibitive amount is demanded by Government towards dearness allowance, pension, contribution, etc. of these auditors. Further the audit is very slow and so it is not effective. The desirability of appointing private auditors also is very welcome. I am sure the Hon. Minister who has taken up this portfolio will concentrate his attention on this.

THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR: May I also add for the information of the hon. Member that under the Co-operative Societies Act there is no provision corresponding to the one in the Companies Act where we have a section which says that the audit of the accounts should be completed within six months after the end o fthe financial year? It is very unfortunate that there is no such provision in the Co-operative Societies Act, and this gives room for delay in audit.

THIRU V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Thanks for the suggestion, Sir. I am sure that the new Minister, who has taken up this portfolio, will concentrate his attention on this and do something in the matter.

Then, Sir, with regard to the payment of Rs. 7 lakhs as rent to the Food Corporation, I think it is an abnormally high rent. Especially when we are faced with a food crisis, is it not desirable to approach the Government of India for waiver of this rent? Or in the alternative, we should take up the construction of godowns on a phased programme instead of paying Rs. 7 lakhs as rent. That aspect of the question has to be considered. 5-20 p.m.

An allotment of Rs. 4 lakhs has been made for purchase of jeeps. While I do not deny the fact that there should be complete sealing of the areas bordering Kerala and other places, I do not know whether some of the jeeps in the famine-affected areas of Chingleput, North Arcot and other places can be diverted

[Thiru V. K. Ramaswamy Mudaliar] [25th February 1969

to these places. My honest view is when there is not sufficient work in these famine-affected areas where there cannot be only procurement, whether it is not desirable to see that these jeeps are diverted to the border areas of Kanyakumari and Shencottah of Tirunelveli district. That aspect should be considered instead of going in for the purchase of more jeeps for this work.

With regard to agriculture, so many programmes have been mentioned here. While I welcome the provision that has been made for the improvement of agriculture and seeds, the assistance should be well spread out. All this does not reach the common ryot. So many other things that are being done do not benefit the poor ryot. He does not know what is happening at the higher level. Propaganda work is very poor. We find only an army of officers at the higher level. We do not find Agricultural Demonstrators and other people touring the areas and giving proper advice and also in time to the ryots. If officials are appointed at the lower level, they may be asked to visit the villages with a view to giving timely aid and help to the ryots.

That is all my submission, Sir.

* திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: தலைவர் அவர்களே, இரண்டாவது உப மானியக் கோரிக்கைபற்றிப் பேசுவதற்கு முன்பாக ஓரிரண்டு வார்த்தைகள் காலம் சென்ற பேரறிஞர் அண்ணாவைப் பற்றிச் சொல்லும்படியாக என் மனம் தூண்டுகிறது. அவர் ஆசிரியர் உலகத்திற்கு கொடுத்த ஆதரவும், காட்டிய அன்பும் யாரும் மறக்க முடியாது. அந்த அன்பையும், ஆதரவையும் அவர் காரியத்திலும் இந்த சட்டசபையில் அவர்கள் காண்பித்து இருக்கிறார்கள். இன்று ஆசிரியர் உலகமானது அப்படிப்பட்டவரை இழந்து துக்கத்தில் ஆழ்ந்து இருக்கிறது. இப்போது ஏற்பட்டு இருக்கும் அமைச்சரவையானது அவரைப்போல் ஆசிரியர்கள் பால் அன்பும் ஆதரவும் காட்டும் என்ற உறுதி ஓரளவு எனக்கு நிச்சயம் இருக்கிறது.

இந்த உப மான்யக் கோரிக்கையில் நான் சில கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன். அவைகளை இந்த சர்க்கார் ஆதரிக்குமென்று நம்புகிறேன்.

முதலாவதாக ஆங்கிலத்தில் கொடுத்த ஏட்டில் 12-வது பக்கத்தில்
" Purchase of machines for the Text Book Press for printing of nationalised Text Books "
என்றிருக்கிறது. அதற்கு ரூ. 8 லட்சத்துச் சொச்சம் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். இச்சபையில் வெகுகாலமாக இருப்பவர்களுக்கு தெரியும். இம்மாதிரியான எண்ணம் சர்க்காருக்கு உண்டாக்கியவனே நான் தான். ஒரு ஆசிரியர் ஒரு பாட புத்தகத்தை எழுதி அந்த புத்தகத்தைப் 'பப்ளிஷர்' இடம் கொடுத்து ரூ. 200-300 வாங்கிக் கொண்டு விடுகிறார்கள். அந்த 'பப்ளிஷர்', அந்த புத்தகத்தை பிரசுரம் செய்து லட்சக்கணக்கான ரூபாய் இலாபம் அடைகிறார். இந்த வேலையைச் சர்க்காரே செய்தால், அந்த

25th February 1969] [திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

புத்தகத்தில் ஒருவித கோளாறும் இல்லாமல் பிரசுரம் செய்யலாம். மேலும், ஒரு ஆசிரியர் உழைப்பால் வரும் லாபத்தை—சர்க்கார் பிரஸ் மூலமாக பிரிண்ட் செய்து வெளியிட்ட புத்தகத்தால் வரும் இலாபத்தை—சர்க்கார் ஒவ்வொரு வருடமும் எல்லா ஆசிரியர்களுக்கும் போனஸ் மாதிரி கொடுக்கலாம் என்று சொன்னது உண்டு. பின்னால், போனஸ் மாதிரி கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்ன திட்டம் இன்னும் வரவில்லை. இப்போது இருக்கும் சர்க்கார் இதை கொஞ்சம் கவனிப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். உடனே, இலாபம் வராமல் இருக்கலாம். ஆனால், நாளாவட்டத்தில் வரும் இலாபத்தை ஆசிரியர்களுக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுப்பது நியாயம் என்பதை கவனிக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, 7-வது பக்கத்தில்,
it has been stated—" The Government have granted relief in respect of house-rent to Government servants serving in Madras City, who are not at present eligible either for Madras House Allowance or for House Rent Allowance under the House Rent Allowance Scheme . . . . An amount of Rs. 2.30 lakhs has been allotted for this.

அடிக்கடி நான் ஆசிரியர்களைப்பற்றிப் பேசுவதற்குக் காரணம் என்ன என்று கேட்டால் ஒரு தத்துவத்தை சர்க்கார் இன்னும் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. தமிழ் நாட்டிலும் சரி, மற்ற நாட்டிலும் சரி, சர்க்காரிடம் முழுப் பொறுப்புடன் உள்ள வேலை கல்வி. அந்த கல்வியைச் செய்பவர்கள் ஆசிரியர்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் என்ற கொள்கையை இன்னும் சர்க்கார் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. ஆசிரியர்கள்தான் 100-க்கு 100 சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள். ஆசிரியர் 'Government servants' என்று இந்த நிலை நீடித்து வருகிறது என்று சுட்டிக்காட்டி இருக்கிறேன். ஆனால், இப்போது சம்பளம் கொடுக்கும் நிலை மாறி இருக்கிறது. இப்போது சம்பளம் பூராவுமாக சம்பளம் கொடுக்கும் நிலை வந்த பிறபாடும் கூட அவர்கள் ஏதோ உதவி பெறும் பள்ளிகளில் வேலை செய்கிறார்கள் என்ற எண்ணத்தில் இருக்கிறார்கள். பள்ளிகள்தான் உதவி பெறுகின்றனவே தவிர, ஆசிரியர்கள் உதவி பெறவில்லை. சர்க்கார் சம்பளமே வாங்குகிறார்கள். ஆசிரியர்கள் சர்க்காரில் நேரடியாக சம்பளம் வாங்குகிறார்கள். இந்த Supplementary Budget " Government Servants " என்ற வார்த்தை ரொம்ப இடங்களில் போடப்பட்டு இருக்கிறது.

இந்த உப மான்யக் கோரிக்கையில், இப்போது house rent allowance வீட்டு வாடகைப்படி யார்யாருக்கு இது வரையில் இல்லையோ அவர்களுக்கு ரூ. 2 இலட்சத்து சொச்சம் சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் 1946-லிருந்து சென்ற 22 வருஷ காலமாக கேட்டுக்கொண்டு வரும் இந்த உதவி பெறும் பள்ளிகளில் வேலை செய்யும் ஆசிரியர்களுக்கு வீட்டு வாடகைப்படி தரப்படவில்லை. 22 வருஷ காலமாக வீட்டு வாடகைப்படி கொடுக்கப்படாத ஆசிரியர்களுக்கு இப்போது கொடுக்கப்படும் இருக்கிறது என்ற வார்த்தைகள் இருக்கக்கூடாதா,

[திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [25th February 1969

என்று நான் கேட்கிறேன். இதை அடுத்த பட்ஜெட் என்று வைக்காமல், கல்வி அமைச்சர் கவனத்தில் கொண்டு, கூடிய சீக்கிரம் கொடுப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, 13-வது பக்கத்திலே,

it is stated—" Additional posts of Divisional Inspectors of Schools for the administration of the District Board Schools taken over by the Government have been sanctioned. The extra cost involved is Rs. 70,000 per annum recurring ".

கனம் சங்கரலிங்கம் இதைப்பற்றி சொன்னார்கள். டிஸ்டிரிக் போர்ட் நிர்வாகத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்ட பள்ளிகள் இன்னும் சர்க்கார் பள்ளிகளாக கருதப்படவில்லை. அவர்களுக்கு அதிகப்படி சலுகைகள் இருக்கலாம் எப்படி இருந்தாலும் சரி, அக்கொள்கையை இப்போது இருக்கும் சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டும். இன்ஸ்பெக்டர்களை அதிகப்படுத்தி கொண்டு போக வேண்டிய நிலை என்ன? அப்படியே அதிகப்படுத்தி கொண்டுவந்த போதிலும், ஆசிரியர்கள் எழுதி அனுப்புகிற அப்பீலுக்கு 2–3 வருஷம் ஆனாலும் பதில் வருவது இல்லை. ஆபீசிலே இருப்பவர்கள் வேலை செய்யவில்லையா? அப்படிச் சொல்ல முடியாது. ஆங்கிலேயர் காலத்திலிருந்து 'ரொடீன் ஸ்டேட்மெண்ட்' என்று சொல்லிக் கேட்கிறார்கள். உபயோகமற்ற விஷயங்களை வாராவாரம் தேதிவாரியாக எழுதி அனுப்பி வைக்கிறார்கள். அந்த 'ஸ்டேட்மெண்டை' எல்லாம் ஒதுக்கி விட்டு, இப்போது இந்த சர்க்காருக்கு என்ன 'பாலிசி' அதன்படி சர்க்காருடைய நோக்கம் என்ன, சர்க்காரால் எப்படிப் பொதுமக்கள் பயன் பெறுகிறார்கள் என்ற அடிப்படையில் அந்த ஆபீசு வேலையைத் திருத்த வேண்டிய கடமை உண்டு.

போன பட்ஜெட் விவாதத்தின்போது அரசாங்கத்தால் கொடுக்கப்பட்ட சலுகைகள் கூட இன்னும் ஆசிரியர்களுக்கு வந்து சேரவில்லை. ஒரு வருஷத்திற்கு மேல் ஆகிறது. காலம் சென்ற முதலமைச்சர் அவர்கள் எவ்வளவு அழகாக இந்தச் சபையிலே தெரிவித்தார்கள். 1–4–1955-க்கு முன்பு ரிட்டையர் ஆன ஆசிரியர்களுக்கும் பென்ஷன் உண்டு என்று சொல்லி அப்படியே
5-30 p.m. ஆசிரியர் குலமே அவருக்கு என்றைக்கும் கட்டுப்பட்டதாக இருக்கும்படியான ஒரு நிலைமையைப் பார்த்தோம். அது இன்றைக்கு நடக்கிறதா என்றால் இல்லை. 70 வயது, 80 வயதுக்கு மேற்பட்ட ஆசிரியர்கள் இன்னும் பென்ஷன் கிடைக்காமல் இருக்கிறார்கள். மாதக்கணக்காக எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு வருஷம் கூட ஆகிவிட்டது என்று நினைக்கிறேன். இது வரையிலும் அவர்களுக்கு பென்ஷன் கொடுக்கப்படவில்லை. இப்படிப்பட்ட நிலையில் டிவிஷனல் இன்ஸ்பெக்டர்களையும் எஜுகேஷன் டிபார்ட்மெண்டையும் expand செய்து கொண்டு போவதிலே என்ன பொருள் இருக்க முடியும்? ஒரு சின்ன விஷயத்தில் சொல்லப்பட்ட சலுகையைக் கொடுக்க முடியவில்லை என்றால் எதற்காக இத்தனை பேர் அதிகாரிகள் இருக்கவேண்டும்? பென்ஷன்

25th February 1969] [திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

கொடுக்கவேண்டும் என்று ஒரு ஜீ. ஓ. போடப்பட்டது. அந்த ஜீ.ஓ.-வை அமுல்படுத்த இத்தனை மாதமாகியும் முடியவில்லை என்றால் எதற்காக இத்தனை இன்ஸ்பெக்டர்கள், நூற்றுக் கணக்கான அதிகாரிகள், ஆயிரக்கணக்கான குமாஸ்தாக்கள் எல்லாம் இருக்க வேண்டும்? ஒரு பெரிய டைரெக்ட்ரேட் ஆப் எஜுகேஷன், 8, 10 மாதமாகியும்கூட ஏன் ஜீ.ஓ.-வை அமுலுக்கு கொண்டு வர முடியவில்லை. ஜில்லா ரீதியில் இருக்கிற ஆபீசர்களுக்கு இன்னும் மனம் மாற்றம் ஏற்படவில்லையா? மந்திரிசபையில் ஏற்பட்டிருக்கிற மனமாற்றத்தைப் போல் அவர்களுக்கு ஏன் இன்னும் மனமாற்றம் ஏற்படவில்லை? மனமாற்றம் ஏற்படவில்லை என்றால் அவர்களுக்கு எல்லாம் ஏன் ஒரு ரிப்ரஷர் கோர்ஸ் மாதிரி வைத்து நடத்தக் கூடாது என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். ஆங்கிலேயர் காலத்திலே ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்ட இந்தத் தேவையற்ற ஸ்டேட்மெண்ட்ஸ் போடுகிற வேலையை வாபஸ் வாங்க வேண்டும். இப்போதைய விதிமுறைகளை எல்லாம் எப்படி எப்படி திருத்தினால் சௌகர்யமோ அப்படியெல்லாம் திருத்தி அமைக்க ஏன் முடியாது? இன்றையதினம் இவைகளைச் செய்யாமல் இன்ஸ்பெக்டர்களை மட்டும் அதிகப்படுத்திக்கொண்டே போவது என்பது எப்படி இருக்கிறது என்றால், பயிர் இல்லாத இடத்தில் வேலியைப் பலப்படுத்துவது போல் தான் இருக்கிறது. பணத்தை சரியான முறையில் செலவழிக்கின்றார்களா இல்லையா என்று பார்க்கத்தான் ஆடிட்டர்களை வைத்து விட்டோம். இந்த நிலையில் இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு இதிலே என்ன வேலை இருக்கிறது? இப்படி இருக்கும் நிலையை மாற்றி இந்த இன்ஸ்பெக்டர்களில் சரிபாதி பேரையாவது வெல்பேர் இன்ஸ்பெக்டர்கள் என்று வைத்து ஒவ்வொரு பள்ளிகளிலும் இருக்கிற ஆசிரியர்களையும் போய்ப் பார்த்து அவர்களுக்குச் சேரவேண்டிய சலுகைகள் எல்லாம் வந்து சேர்ந்ததா என்று பார்க்கும்படி வைக்கலாம். நிர்வாகத்திலே உள்ளவர்கள் ஆசிரியர்களுக்கான சலுகைகளைத் தருகிறார்களா இல்லையா என்று பார்க்கும்படி சொல்லலாம். அவர்கள் சலுகைகள் கொடுக்காவிட்டால் எப்படி கொடுக்கச் சொல்லலாம் என்பது பற்றி பார்ப்பதற்கு இன்றைக்கு இருக்கும் 500 இன்ஸ்பெக்டர்களில் 250 பேரையாவது நியமிக்கலாம். பாக்கி இருப்பவர்களை சரித்திரம், பூகோளம், இன்னும் சமூக பாடம் ஆகியவற்றை எப்படி நன்றாகச் சொல்லிக் கொடுக்கலாம் என்பதைக் கற்றுக் கொடுக்க இன்ஸ்டிடியூட் ஆப் எஜுகேஷன் என்று வைத்திருக்கிறார்களே அதிலே டிரெயினிங் கொடுத்து அந்தப் பாடத்தை சரியாக சொல்லிக் கொடுக்க வைக்கலாம். ஏற்கனவே கணக்குப் பார்க்க ஆடிட்டர்களை வைத்துவிட்டோம் கல்வி இலாக்கா அதிகாரிகள் இனி இப்படிப்பட்ட காரியங்களில் தான் ஈடுபடவேண்டும். இதிலே கல்வி அமைச்சர் ஆதரவு வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து 'இன் சர்விஸ்' டிரெயினிங் பற்றியும் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

[திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [25th February 1969

இந்த விஷயத்தில் சில ஜில்லாக்களில் பெரிய தப்பு செய்து இருக்கிறார்கள். டிரெயினிங்கில் இருப்பவரை அழைத்து 'அப்பா உன் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. சர்டிபிகேட் புத்தகத்தைப் பார்த்தேன்; அதில் உன் மார்க்குகள் சரியாக இல்லை. எம்.பி.எஸ்.சி-க்கு தேவையானதும் எலிஜிபிலிட்டிக்கு தேவையானதுமான மார்க்கு இல்லை, உன் மார்க்கு குறைந்திருக்கிறது' என்று திரும்பப் போகச் சொல்கிறார்கள். இந்த ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரை அவர்கள் எல்லாம் ஹையர் கிரேட் ஆசிரியர்களாக இருந்து பிறகு செகண்டரி ஆசிரியர்களாகக்கூட போகலாம் என்று கெஜட்டிலேயே இருக்கிற மார்க்கு வாங்கியவர்கள். பல்வேறு ஜில்லாக்களில் இருக்கிற அதிகாரிகள். இதைப் பல்வேறு வகையில் அர்த்தம் செய்துகொள்வதாலேயே இந்தக் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. இந்த ஜீ.ஓ.-வை இப்படித்தான் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்று சொல்கிற வகையில் இவர்களையெல்லாம் கோஆர்டினேட் செய்து மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு மாநாடு ஏன் நடத்தக்கூடாது என்றும் கேட்க விரும்புகிறேன். கவர்னர்கள் மாநாடு, கலெக்டர்கள் மாநாடு என்று நடப்பதைப்போல் ஜில்லா கல்வி அதிகாரிகள் மாநாடு என்று மூன்று மாதம் ஒரு முறை கூட, நாங்கள் போட்ட ஆர்டருக்கு இப்படித்தான் அர்த்தம் செய்ய வேண்டும் என்று எடுத்துச் சொல்லி அதன் மூலம் ஒரு ஆசிரியருக்கும் ஹானி ஏற்படாமல் இந்த அரசாங்கம் செய்யவேண்டும் என்றும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இப்போது ராஜிநாமா செய்துவிட்டுப் போன கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் என்ன சொன்னார் என்றால் ஆசிரியர் ஒவ்வொருவருக்கும் உனக்கு இன்னின்ன சம்பளம் இன்னின்ன வசதிகள்; இன்னின்ன திட்டங்கள்; இன்னின்ன கட்டுப்பாடுகள் என்று போட்டு அதன்படி நடக்க வேண்டும் என்று கொடுத்து விட்டால் அதன்படி நல்லது என்று சொன்னார்கள். அப்படியானால் ஆசிரியர் அப்பீல் குறையும். ஆனால் இன்றைக்கு நிலைமை என்ன என்றால் எத்தனை தபால் எழுதினாலும் கல்வி அதிகாரிகளிடமிருந்து எந்த பதிலும் வருவதில்லை. அப்பீல் போட்டாலும் பதில் இல்லை, பிறகு கவர்மெண்டுக்கு அப்பீல். இப்படி பல்வேறு நிலையில் தேவையற்ற கரஸ்பாண்டென்ட்ஸ் இருப்பதை எல்லாம் விட்டால்தான் ஆசிரியர்கள் சரியாக வேலை செய்ய முடியும். அவர்களுக்கு சில வருஷமாக இப்படிப்பட்ட சில்லரைத் தொந்தரவுகள் அதிகமாக இருப்பதை நாம் உடனடியாக நீக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு எல்லாம் இன்னின்ன சம்பளம் இருக்க வேண்டும், இன்னின்ன இன்கிரிமெண்ட் இருக்கவேண்டும் என்று ஒரு பக்கத்தில் போட்டுக் கொடுக்க வேண்டும். இந்த மந்திரி சபையில்கூட இன்னும் டெபுடி மந்திரிகள் பார்லிமெண்ட் செக்ரட்டரிகள் எல்லாம் போடுவதாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். தற்போது இருக்கிற கல்வி அமைச்சருக்கு கல்வியோடு பல்வேறு இலாக்காக்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த நிலையில் அவர் இந்தக் குறைபாடுகளையெல்லாம் எப்படி பார்க்க முடியும். இந்தக் கல்வியால்தான் இந்த தேசமும் நம் மாநிலமும் முன்னேற வேண்டும் என்ற எண்ணமானது இந்தச் சர்க்காருக்கு உண்டு.

25th February 1969] [திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

வேண்டும் என்ற எண்ணமானது இந்தச் சர்க்காருக்கு உண்டு. ஆனால் இதைச் செய்வதற்கு பலர் வேண்டும். எனவே மந்திரி சபையை பெரிதாக்க முதலமைச்சர் அவர்கள் தயங்கவே கூடாது என்று கேட்டுக் கொண்டு கல்வி அமைச்சராக தற்போதைய அமைச்சரே இருக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

MR. CHAIRMAN: The hon. Member will please confine himself to the items in the Supplementary Estimates.

THIRU G. KRISHNAMOORTHY: I am strictly speaking only under those items, Sir.

Next, it is stated at page 30 of the Supplementary Estimates as follows:—

"The Government have allowed a minimum pension of Rs. 20 per mensem to pensioners of the erstwhile Pudukottai State and to other Government servant drawing Compassionate allowance of less than Rs. 20 per mensem and to those who receive family pension of less than Rs. 20 per mensem."

இதிலே எனக்கு என்ன சந்தேகம் என்றால் 1—4—1962 முதல் ஆசிரியர்களின் குடும்பத்திற்கு பேமிலி பென்ஷன் என்று கொடுக்கப்படுகிறது. அந்த ஆசிரியர் காலமானால் அவர் மனைவியோ, சட்ட வாரிசோ பென்ஷன் வாங்க முடியும். அதற்கும் பல்வேறு சட்ட திட்டம் இருக்கிறது. 10 வருஷம் தான் அதிகப்பட்சமாக வாங்க முடியும். அவர் ரிடையராகி 5 வருஷம் கழித்து இறந்தால் அந்த 5 வருஷத்திற்குத்தான் பென்ஷன் வாங்க முடியும். அதற்கும் அவர் 20 வருஷம் சர்வீஸ் உள்ளவராக இருந்திருக்க வேண்டும். இப்படி அநேக சட்ட திட்டங்களுக்கு கட்டுப்பட்டு வருஷத்திற்கு 2, 3 பேர் தான் வாங்க முடியும். அதிலும் ஆசிரியர் உயிருடன் இருந்திருந்தால் என்ன பென்ஷன் வாங்க முடியுமோ அதில் பாதி தான் வாங்க முடியும் விதி. ஆசிரியர் உயிருடன் இருக்கும் போதே ரூபாய் 10-க்கும் குறைவாகத்தான் பலர் பல வருடம் வாங்குகிறார்கள். இதைப்பற்றி நான் ஏற்கனவே பல முறை சொல்லி இருக்கிறேன். எனவே இப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் இந்த திட்டம் பொருந்துமா என்று சர்க்கார் விவரம் தெரிவித்தால் நான் அதற்காக நன்றி சொல்ல கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

1—4—1965-க்கு முன்பு ரிட்டையர் ஆன காலேஜ் டீச்சர்களுக்கும் பென்ஷன் உண்டு என்று ஜீ.ஓ. போட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி 2, 3 பேர்தான் இருக்கிறார்கள். மற்றும் 70, 80 வயதில் உள்ளவர்கள் ஒருவரும் பென்ஷன் வாங்கவில்லை. அதில் 3 பேர் இறந்து விட்டார்கள். அவர்கள் எல்லாம்கூட தங்களுக்கும் கொஞ்சம் பென்ஷன் கிடைக்கும் என்று நினைத்தார்கள். அதற்காக சர்க்காரும் ஒன்று செய்தார்கள். நிதி இலாக்காவிலே இருந்து அதற்கு ஒரு ஆர்டர் போட்டு அவர்களுக்கு எல்லாம் சர்வீஸ்

ரெஜிஸ்டர் இல்லை என்று சொன்னாலும் 20 ரூபாய் பணத்தை பென்ஷனாக உடனே கொடுத்து விடுங்கள் என்று. அதையாவது கொடுக்க வேண்டாமா? இன்னும் அவர்களுக்குப் பணம் கொடுக்கப்படவில்லை. அந்த ஆசிரியர் ஒரு சர்டிபிகேட் கொடுத்தால் அதை வைத்துக்கொண்டு ரூ. 20 பென்ஷன் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக இந்த லாட்டரி சீட்டு பற்றி பேசியிருக்கிறார்கள். சென்னை சர்க்கார் நடத்துகிற இந்த லாட்டரி சீட்டு பற்றி ரொம்ப நாளைக்கு ஓடாது என்று பலர் நினைக்கிறார்கள். என்னுடைய எண்ணம் என்னவென்றால் இது ரொம்ப நாளைக்கு ஓடும். இது நமக்குள் இருக்கிற ஒரு சூதாட்ட instenct ஐக் கிளப்பி விடுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் முக்கியமான ஒன்றை மறந்துவிட்டார்கள். லாட்டரி சீட்டு சூதாட்ட இன்ஸ்டிங்க்ட்டை கிளப்பினால் இது அதிகமாக தெய்வ பக்தியையும் வளர்த்து விட்டது. சீட்டு வாங்கும்போதே தெய்வ பக்தியோடு தான் வாங்குகிறார்கள். 20-ம் தேதி வரை அந்த தெய்வத்தினிடத்திலே வளருகிற பக்தி இருக்கிறதே, அதைச் சொல்ல முடியாது. ஆயிரக்கணக்கில் செலவழித்து மாரல் கிளாஸ் வைத்து நடத்தினால் கூட, இவ்வளவு தெய்வ பக்தியை யாரும் உண்டாக்க முடியாது அந்த அளவுக்கு இந்த லாட்டரி சீட்டு பொதுமக்களிடத்திலே தெய்வ பக்தியை வளர்த்துவிட்டிருக்கிறது. அந்த தெய்வ பக்தி குலுக்கல் நடத்துகிற இடத்திற்குப் போகிற போது அசாத்தியமாக ஆகிறது. அப்படியே பரிசு விழாவிட்டாலும் கூட, 'அது நம்முடைய தப்பு அல்ல தெய்வம் நின்று தான் கொடுக்கும். ஆகவே அடுத்த தடவை வாங்கிப் பார்க்கலாம் என்று வாங்குகிறார்கள்'. இந்த பக்தி இன்னும் வளர வேண்டும் என்பதே என் அவா.

ஜனங்களிடம் போய் குருதட்சணை கொடு என்று கேட்டால் கொடுக்க மாட்டார்கள் என்று பலர் எண்ணுகிறார்கள். ஆனால் 1 ரூபாய்தானே என்று சீட்டு வாங்குகிறார்கள். அப்படியே அதற்கும் கொடுப்பார்கள். எப்படியும் இந்தப் பணம் எல்லாம் சர்க்காருக்குத்தானே வருகிறது? அவர்களும் இதை நல்ல விதத்தில்தான் பயன்படுத்துகிறார்கள். ஆகவே இந்த தெய்வ பக்தியை வளர்க்கும் இந்த லாட்டரி சீட்டு திட்டத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN: There are four more speakers. So, the speakers may be very brief in their speeches.

திரு. டி. கே. சுப்பையா: தலைவர் அவர்களே, துணை மானிய கோரிக்கையின் பேரில் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றைய தினம் மின்சார போர்டு வட்டி கூட கொடுக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது எவ்வாறு இருந்தாலும், மின்சார போர்டு நல்ல முறையில் இயங்கவேண்டும். எங்கு பம்பு

செட்டு வாங்கி கட்டிடம் கட்டி வைத்திருக்கிறார்களோ, அங்கே அவர்களுக்கு மின்சாரம் வழங்கப்படாமல் இருக்கிறது. உதாரணமாக முடிகொண்டானில் 15 பேர் மின்சார மோட்டார் வாங்கி வைத்து கட்டிடம் கட்டி வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மின்சார இணைப்பு தரப்படவில்லை. அதே சமயத்தில் புள்ளம்பாடியில் தண்ணீர் இல்லாமல் காயும்போது, அவர்களுக்கு மின்சாரத்தைக் கொடுக்க மின்சார போர்டு ஏற்பாடு செய்யவில்லை. பக்கத்து கிராமத்தில் மின்சார மோட்டார், கட்டிடமோ தயாராவதற்குள் அந்தப் பகுதிக்கு மின்சாரம் கொடுக்க ஒயர் கம்பம் நட்டு வைத்திருக்கிறார்கள். எவ்வளவு சாமான்கள் (materials) வாங்கிக் குவித்தாலும், மின்சார இணைப்பு கொடுத்து இயங்கும்போது தான் விவசாயத்தில் வருமானம் வருகிறது. ஆகவே இதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மல்லூர் கிராமத்தில் 1964-65-ம் வருடத்திலிருந்து 18 பேர் மோட்டார்கள் வாங்கி வைத்துக்கொண்டு, இன்னமும் மின்சார இணைப்புக்காக காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எத்தனையோ முறை இந்த மாமன்றத்திலும் சொல்லியாகி விட்டது. வட்டார வளர்ச்சி குழுவிலும் தெரிவித்தாகி விட்டது. எந்தவிதப் பயனும் இல்லை. இந்த மாதிரி தேங்கி 5-40 p.m. கிடப்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல முறையில் பரிசீலித்து மின்சார இணைப்பு கொடுப்பதை துரிதப்படுத்த வேண்டும் என்று மீண்டும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த நிதி வசூல்களைப் பற்றி சிறிது கவனம் செலுத்தவேண்டும். நான் ஏற்கனவே இந்த மன்றத்தில் தெரிவித்திருக்கிறேன். உலகத் தமிழ் மாநாட்டுக்காக திருச்சி ஜில்லாவில் 33 லட்ச ரூபாய் வசூலாயிற்று. ஆனால் கணக்கு 24 லட்ச ரூபாய்க்குத் தான் கொடுத்தார்கள். இந்த 24 லட்ச ரூபாயும் ஒரு வருட காலமாக தேங்கிக்கிடக்கிறது. காரணம் என்ன? வசூல் செய்யும் போது எதற்காக வசூல் செய்கின்றோம் என்ற எண்ணம் இல்லாமல் மக்களை வாட்டி வசூலித்த பணம். அந்தப் பணம் உலக தமிழ் மாநாட்டிற்கு திருச்சி ஜில்லாவிலிருந்து வந்து உபயோகப்படுத்தப் பட்டதா என்றால் இல்லை. மக்களிடமிருந்து வசூலித்த பணத்தை வாங்கி வைத்துக் கொண்டு அது உபயோகப்படுத்தப்படாமல் தேக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வசூலில் பெரும் மோசடி, சூது நடந்திருக்கிறது என்று சொன்னேன். லோரி ஒன்று விமான டிக்கட் இருக்கிறது என்று காட்டினேன் இன்றைய முதலமைச்சர் கூட அந்தக் காகிதம் என்னிடத்தில் தான் இருக்கிறது என்று சொன்னார். அதை அவர் பரிசீலனை செய்ததாகத் தெரியவில்லை. இம்மாதிரி வசூலிக்காமல், மக்கள் பேரில் வரி போட்டிருந்தாலும் நன்றாக இருந்திருக்கும். அதிகாரிகள் துஷ்பிரயோகம் செய்து பலவிதமாக வசூல் செய்திருக்கிறார்கள். சரியான புள்ளி விவரம், வசூல் கணக்கு கொடுக்கப்படவில்லை. 24 லட்ச ரூபாய் அப்படியே தேங்கி இருக்கின்ற நிலைமையை பார்க்கவேண்டும். இந்த நிதி தேசத்தில் வசூலானதை அமைச்சரவை பரிசீலனை செய்யவேண்டும்.

[திரு. டி. கே. சுப்பையா] [25th February 1969

அடுத்தபடியாக கேள்விகள் கேட்கும்போது, இந்த அவையில் உறுப்பினர்களாகிய நாங்கள் மிகவும் பொறுப்புடன் கேள்விகளை கேட்கிறோம். அண்மையில் அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்ட கேள்வி :—

"இப்போதுள்ள விதிகளின்படி மேலவை அங்கத்தினர்கள் எங்கு வாசம் செய்கிறார்களோ, அந்தப் பகுதி பஞ்சாயத்து யூனியன் கூட்டத்திற்கு செல்லுகிறார்கள். அவ்வாறு இருக்க, இந்த இடத்தில் மட்டும் என் விதிவிலக்கு இருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்"

என்பதாகும். அதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அளித்த பதில் என்ன? "பஞ்சாயத்து யூனியன் நடவடிக்கைகளில் கலந்து கொள்ளுவது என்பதும் ஆசிரியர் மாறுதல் குழுவில் கலந்து கொள்வதும் தனித்தனியான நிலைகள். உறுப்பினர்கள் அந்தக் குழுவிலும் இடம் தேவையில்லை என்றால், அதை எடுத்துவிட அலோசிப்போம்" என்று பதிலளித்தார். அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையை எடுத்துவிடவேண்டும் என்றாலும் எடுத்துவிடலாம். இதெல்லாம் நல்ல பதில்தானா என்று தாங்கள் தீர்மானிக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : எந்தவிதமான தவறான நோக்கத்தோடும் சொல்லப்பட்ட பதில் அல்ல என்பதை கவனத்தில் கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மிஸ்டர் சேர்மன் : எந்த டிமாண்டில் இந்த விஷயம் வருகிறது. இது கவர்னர் உரையின் பேரிலான விவாதம் அல்ல எது வேண்டுமானாலும் பேசுவதற்கு.

திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன்: ஆசிரியர்கள் பென்ஷன் என்ற தலைப்பில் கொள்ளலாம்.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : அமைச்சர் அவர்கள் குறைகளை கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக திருச்சி மாவட்டத்தில் கருப்பிலாக் கட்டளைப் பகுதியில் ஏரிகளுக்குத் தண்ணீர் வருவதற்காக அருங்கால் ஓடையின் குறுக்கே அணைக்கட்டுவதாக தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பொது மராமத்து இலாக்கா சம்பந்தப்பட்டமட்டில், அதே பகுதியில் ஆர்.சி. டிவிஷன் என்ற இலாக்காவில் அதே சுக்கான் ஏரிக்கு வருவதற்கு 20 லட்சம் ரூபாயில் திட்டம் போட்டு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த இரண்டையும் ஒருங்கிணைத்துப் பார்க்கவேண்டும். இந்தத் திட்டம் வேறு, அந்தத் திட்டம் வேறு என்றால் ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் ஒரே இடத்திற்கு இரண்டு செலவு ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அந்த நிலையை உருவாக்கினால் தான் மக்களிடத்தில் நம்பிக்கை ஏற்படும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* **THIRU A. R. DAMODARAN** : Mr. Chairman, I rise to generally welcome the Supplementary Demands that have been placed before the Members of this House for their approval, and,

25th February 1969] [Thiru A. R. Damodaran]

particularly the decision of the State Government to increase the dearness allowance of all its employees in line with Central Government rates. Of course, to many it may appear a normal feature but I may inform the Members of this House that there are other States where such parity has not been afforded and, therefore, the Tamil Nadu Government deserve particular commendation for having done so in respect of its employees.

I note that a sum of Rs. 9.72 crores is being granted as a loan by the Tamil Nadu Government to the State Electricity Board to clear arrears of interest accruing to the Government of Tamil Nadu. Now, I fully realise that these interest charges have already been debited in the commercial accounts of the State Electricity Board and, therefore, I shall not lay the charge that the State Electricity Board has not been able to earn even the interest accruing to the Tamil Nadu Government. I have one point of view which I should like the Tamil Nadu Government to consider. I think it is not in the interests of the State Electricity Board to receive loans from the Government of Tamil Nadu for this particular purpose for the simple reason that in addition to the large amount that has already been advanced to the State Electricity Board, this would only constitute an additional burden in that interest would be payable on this amount also. I would only repeat the suggestion that I made during the last Budget discussion that the consumption tax levied by the Tamil Nadu Government on consumption of electricity which fetches a revenue of more than Rs. 9 to 10 crores per annum may very well be transferred to the State Electricity Board itself so that it need not find a receipt in the State Budget and be given as capital loan to the State Electricity Board. If this is done, the State Electricity Board will be able to earn an additional amount of nearly Rs. 9 to 10 crores, if I remember correct from what idea I had of last year's budget and this would enable it to pay at least the interest charges to the Government of Tamil Nadu without having to receive capital loans on this account.

I note that demands have been made under Sales Tax for increase of staff for checking of tax evasion. I have often wanted to invite the attention of the Finance Minister and the Revenue Minister to an evasion that is going on practically under their very noses around the City of Madras. The Kerosene Control Order was issued some time in the year 1965 to conserve the use of kerosene to genuine users and to prevent its misuse in lorries and buses and very strict orders have been passed by the Government of Tamil Nadu stating that persons who thus misuse kerosene as automotive fuel are liable to prosecution and are also liable to go to jail for three years. I do not know if it has ever struck the attention of the members of the staff of the Commercial Tax Department to go along the trunk road from Madras to Tambaram where they would see 34 kerosene shops having filtering arrangements with funnels, etc. and selling kerosene straight to lorries plying on the highways. If the citizens of

[Thiru A. R. Damodaran] [25th February 1969

Madras are not able to get kerosene at 70 Paise per litre and if the citizens of our districts are also going to have very serious kerosene shortage in view of the failure of tanker supply in Madras, not a little of it is due to the misuse of kerosene that is going on in our State. As a member of the trade and as the President of the Federation of Petroleum Dealers, I may assure the Minister that I am not speaking for the sake of effect. I fully estimate that over 70 to 80 lakhs of rupees is being lost at a very conservative estimate by this Government in the misuse of kerosene as high speed diesel oil. I hope that very serious steps will be taken to see that all these shops which are openly selling on the trunk road—the Hon. Minister can find it out even this evening as by to-morrow they may disappear temporarily—are removed. I think the Hon. Minister will be able to know for himself that this poses a very serious problem and since I am interested that any tax that is legitimately levied on automotive fuel which is Rs. 100 per kilo litre for high speed diesel should be realised by the Government of Tamil Nadu, I hope that imme-
5-50 p.m. diate action will be taken by the officers of the Commercial Tax Department to stop this very nefarious practice. I note under a particular grant that the Corporation of Madras has been given loans for the improvement of private roads, etc. I am very glad, Sir, that I have been given an opportunity to congratulate his Worshipful Mayor of Madras for the extraordinary campaign he has inaugurated ever since he took over office in trying to remove unauthorised encroachments. Even the Hon. the Minister for Finance finds some hesitation in removing encroachments in other parts of our State. The Hon. Minister said that it had political overtones, that he would not get the co-operation of the political parties in removing the hundreds and thousands of encroachments in our State. When we know that the term of office of the Worshipful Mayor is only one year, I am all the more happy that he should have had the outstanding political courage to remove the very many encroachments in the City of Madras. I think, Sir, it is the duty of all members of this House to whatever political party they may belong to support as public spirited citizens the very courageous task that he is performing in Madras. I assure you, Sir, if at all I mention this, it is only to bring to the notice of the House that there are still thousands of public spirited citizens who are not politically motivated and who are deeply grateful to the Worshipful Mayor for displaying such political courage.

Sir, there is only one other matter on which I would like to say a few words and that is under the grant for Police, I find that some provision has been made for the creation of a special squad in Thanjavur district in connection with the investigation and prosecution of cases in connection with the Kilvenmani tragedy. Sir, I think additional amount is required because I believe that in the very estranged conditions that exist in Thanjavur district, we must not only create this temporary force but we require an

25th February 1969]

extra squad of police, or special police if necessary, to keep constant vigil over the happenings in that district until the agrarian situation is fully under control. In this I am not suggesting that the Government of Madras should convert itself into a Police Government or a Police Raj but in view of the happenings in that district and in view of the political tensions that are prevailing there, in view of the fears and anxieties not only of landowners but also of the tenants who may be at the mercy of some rowdy elements in some villages, I make a special plea to the Government of Madras to create a special police squad in Thanjavur district to give the affected people larger police help so that it will be possible to restore some amount of tranquility and peace in that area.

Thank you, Sir.

திரு. எம். எத்திராஜுலு: தலைவர் அவர்களே, துணைமான்ய கோரிக்கையின் மீது பேசுவதற்கு முன்பாக, இப்போது அமைந்திருக்கின்ற புதிய அமைச்சரவையை நான் மனதார வரவேற்றுப் பாராட்டுகிறேன். ஏனென்றால், நேற்றைய தினம் சட்டமன்றத்தில் முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் 'பின்தங்கிய சமுதாயத்தில் பிறந்த நான் அந்த சமூகத்திற்கான எல்லா விதப் பொறுப்புகளையும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறேன்; பிற்பட்ட சமுதாயத்தில் இருக்கக்கூடிய குறைகளையும், அவர்களுக்கு ஏற்படுகின்ற கஷ்டங்களையும் நான் இருக்கின்ற வரையில், என்னால் இயன்ற வரையில் போக்குவதற்கு உதவி செய்வேன்' என்று பகிரங்கமாக குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதைப் பத்திரிகையில் படித்து மிக்க மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். வயதில் இளையவரான அவர், 'ஒடுக்கப்பட்டுக் கிடக்கின்ற பின்தங்கிய சமுதாயத்திற்கு என்னுடைய உதவி நிச்சயமாக இருக்கும். அதைப் பற்றி கவலைப் படத் தேவையில்லை' என்று சொன்னதைப் பார்த்து பாராட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை.

அடுத்தபடியாக, இந்த உபமான்யக் கோரிக்கை அரசியல் சட்டப்படி வருடா வருடம் வந்துகொண்டிருக்கிறது. நாம் முதன்முதலில் வரவு செலவுத் திட்டத்தை சட்டமன்றத்தில் சமர்ப்பித்து, அதற்கான ஒப்புதலைப் பெற்று, அதிகப்படியான செலவுகளுக்கு, இரண்டாவதாக துணைமான்ய கோரிக்கையை கொண்டு வருகிறோம். இப்படி பாரம்பர்யமாக, காங்கிரசு ஆட்சியிலிருந்து இதுவரையில் அதே அடிப்படையில் வந்துகொண்டிருக்கிறது. இருப்பினும் இதற்கு ஒரு மாற்றம் தேவையா என்பதை நாம் உணர்ந்து பார்க்கவேண்டும். அதிகப்படியான செலவுகளை சரிக்கட்ட, அமைச்சரவை கூடி அந்த நிதியை சேர்த்துக் கொள்வதில் ஒருவித கவலையும் இல்லை.

பொதுப்பணிகள் என்ற தலைப்பிலே, கோடிக்கணக்கான ரூபாயை செலவழித்து விட்டுப் பின்னால், இந்த மன்றத்தின் ஒப்புதல் கேட்கும் முறைக்கு கொஞ்சம் முற்றுப் புள்ளி வைக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த மன்றத்தில் சொல்ல ஆசைப்படு

[திரு. எம். எத்திராஜுலு] [25th February 1969

கிறேன். இப்போது கேட்பது கொஞ்ச நஞ்சமல்ல ரூ. 25 கோடி. சிறிய கோரிக்கை அல்ல. உப மான்யக் கோரிக்கை. ஏதோ நாட்டுக்கு ஆபத்து காலத்திலே, அல்லது புயல் அடித்து மக்களுக்கு சேதம் விளைவித்த காலத்திலே, மழை பெய்து வெள்ளச் சேதம் ஏற்பட்ட காலத்திலே அங்கத்தினர்களை கலந்து ஆலோசிக்காமல், தாங்களே கூடி இதற்கு வேண்டிய செலவை எடுத்துக்கொள்வது தான் சரி. ஆனால், இப்போது செலவு எல்லாம் செய்து விட்ட பிறகு, நமக்கு பலம் இருக்கிறது என்று மன்றத்திற்கு கொண்டு வந்து வைத்து, மன்றத்தில் ஒப்புதல் வாங்குவது சரி அல்ல. இருந்தாலும் நடை முறையில் அதை திருத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மத்திய அரசு ஊழியர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகிற அகவிலைப் படியை மாநில அரசு ஊழியர்களுக்கும் கொடுப்பதற்காக ரூ. 30 லட்சம் கேட்கப்பட்டு இருக்கிறது. தற்கால அகவிலைப்படி ஒரு வீட்டில் குடி இருக்க வேண்டுமானால், தமிழக அரசு கொடுக்கும் ரூ. 20, ரூ. 15-ஆம் இருக்க முடியவில்லை என்று நீண்ட நாட்களாக ஒரு கோரிக்கையை அவர்கள் தெரிவித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். நிதி நிலை வசதி இல்லாத காரணத்தால் கொடுக்க முடியவில்லை என்று சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறோம். இப்போது, மத்திய அரசு ஊழியர்களுக்கு, அவர்கள் வாங்கும் சம்பளத்தில் 15 சதவிகிதமாவது, அல்லது அதிக பட்சம் ரூ. 75-யாவது வீட்டு வாடகைப்படி கொடுக்கப்படுகிறது. இதைப் பார்க்கிறபோது, மத்திய அரசு ஊழியர்களும், மாநில அரசு ஊழியர்களும், ஒரே ஊரில் தான் வசிக்கிறார்கள். இங்கே இருப்பவர்கள் மட்டும் கஷ்டப்பட வேண்டுமா ? அவர்களுடைய இந்த கோரிக்கையை நீடித்து விடக்கூடாது என்று நான் இந்த அரசுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

6-00 p.m. அரசு ஊழியர்களின் சம்பள விகிதத்தையும் உயர்த்த வேண்டும். அவர்களுடைய கோரிக்கையை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிற நேரத்தில், இரண்டாவது சம்பளக் கமிஷன், பெருவாரியான ராஜ்யங்களில், ஆந்திரா, பஞ்சாப் போன்ற மாநிலங்களில் அமைக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்பதை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் இரண்டாவது சம்பளக் கமிஷன் போடவில்லை என்று கூட இந்த செக்ரிடேரியட்டில் இருக்கும் ஊழியர்கள் முதலமைச்சர் அவர்களையும், மற்ற அமைச்சர்களையும் பார்த்து மனு கொடுத்து இருப்பதாக பத்திரிகையில் பார்த்தேன். இதையும் அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு 'Profession Tax' வசூலிக்கப்படுகிறது. அந்த 'Profession Tax' 6 மாதத்திற்கு ஒரு தடவை வசூலிக்கப்படுகிறது. ஆனால், வசூலாகும் தொகையைவிட, அதை வசூலிக்கும் உத்யோகஸ்தர்களுக்கு அதிக சம்பளம் கொடுக்க வேண்டி இருக்கிறது. சில சமயங்களில் profession tax 4, 6 மாதத்திற்கும் கூட சேர்த்து வசூலிக்கச் சொல்லுகிறார்கள். பணம் கட்ட முடியாமல் சிலருக்கு கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. வசூலிப்பவர்கள் உடனே அவர்கள் மீது வழக்கு

25th February 1969] [திரு. எம். எத்திராஜுலு]

தொடுத்து வசூலிக்கிற நிலை ஏற்படுகிறது. இதை அரசாங்கம் தவிர்க்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இங்கே பென்ஷன் கொடுக்கப்படுகிறது. தமிழக அரசு ஊழியர்களுக்கு பென்ஷன் வாங்குகிற சம்பளத்தில் 3-ல் ஒரு பங்கு கொடுக்கப்படுகிறது. பஞ்சப்படியும் சேர்த்து மூன்றில் ஒரு பங்கு கொடுக்கப்படவில்லை. ஆனால், மத்திய சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கு, அவர்கள் வாங்கும் சம்பளத்தையும், பஞ்சப்படியையும் சேர்த்து மூன்றில் ஒரு பங்கு கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் நமது தமிழக அரசு சிப்பந்தி ஒருவர் ரூ. 40 அடிப்படை சம்பளம் என்றால் அவருக்கு பென்ஷன் ரூ. 15 தான் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால், மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்கள் சம்பளம் ரூ. 40 பஞ்சப்படி ரூ. 60 என்றால் மொத்தம் ரூ. 100. அவருக்கு ஓய்வுச் சம்பளம் ரூ. 37½ கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த வித்தியாசம் இல்லாமல் அரசு பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். சர்க்கார் ஊழியர்கள் இடத்தில் கொஞ்சம் ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டும். ஏன் என்றால் அவர்கள் தான் இந்த நாட்டை நடத்திச் செல்லும் யந்திரம். வெறுப்பு ஏற்படும் நிலை ஏற்பட்டால், அதன் விளைவுகள் மிக பயங்கரமாக இருக்கும். இது இந்த அரசாங்கத்திற்கு தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை உடனே தீர்ப்பது அரசின் கடமை என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கடற்கரையில் உள்ள ஸ்டேட்பாங்கை கண்காணிப்பதற்கு காவல் நிலையம் அமைப்பதற்காக இங்கே ரூ. 55,000 கேட்கப்பட்டு இருக்கிறது. பணத்தை வைத்து பணத்தை சம்பாதிக்கும் ஸ்டேட் பாங்கிடமிருந்தே ஏன் அந்த தொகையை வசூலிக்கக்கூடாது என்று இந்த அரசை கேட்கிறேன். இந்த அரசு இதை பரிசீலிக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே நிலையில் திருவள்ளூர் உட்கோட்டம் அமைப்பதற்கும், வேளச்சேரி, குரோம்பேட்டை பகுதிகளில் புறச் சாவடி வைப்பதற்கும் ரூ. 44,600 கேட்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஒரு நகர் அமையும்போது அந்த அவுட்-போஸ்ட் வைத்து விட்டால் அங்கே எந்த விதமான திருட்டும் எந்த விதமான கஷ்டமும் அங்கு இருக்கும் பொதுமக்களுக்கு ஏற்படாது. அண்மையில், அண்ணா நகர், மடுவங்கரை, மேத்தா நகர் போன்ற பகுதிகளில் 'பவேரியா' கும்பலால் திருட்டு நடந்தது. அந்த இடங்களில் போலீஸ் கவனிக்காத காரணத்தால் தான் இது ஏற்பட்டது என்பதை அரசு மனதில் கொள்ள வேண்டும். ஆகவே, ஒரு நகர் ஏற்படுவதற்கு, முன்னாலே பொதுமக்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கும் சூழ்நிலை ஏற்படவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, பொங்கலின் போது மாவட்ட, வட்டார, மாநில விளையாட்டு போட்டிக் கழகங்களுக்கு ரூ. 63,000 பரிசு வழங்குவதற்கு இங்கே கேட்கப்பட்டு இருக்கிறது. நான் இந்த நேரத்தில் ஒன்றை சொல்லிக் கொள்ள கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். இப்போது ஒரு கழகத்தின் அடிப்படையில் விளையாட்டுப்

போட்டி நடைபெறுகிறது. அது பொதுவாக நடைபெறவில்லை. இந்த நாட்டிலே எத்தனையோ, வாலிபர்கள், இளைஞர்கள், சிறுவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய தேகம் நன்றாக இருக்க வேண்டும். அவர்கள் நல்ல விளையாட்டுகளில் தேர்ச்சி பெற வேண்டும். அந்த தேர்ச்சிபெறும் விளையாட்டுக் கழகங்களை நிரந்தரமாக வைத்து அந்தக் கழகத்திலிருந்து பயிற்சி பெற்ற வாலிபர்கள், சிறுவர்களுக்கு பொங்கல் விழா போன்றவற்றில் பரிசு கொடுக்கலாம். எங்கேயோ விளையாடுகிறவர்கள் ஒரு கழகத்தை வைத்துக் கொண்டு அதற்கு பரிசு கொடுப்பது அரசாங்கத்தின் கொள்கை அல்ல. அது சரியும் அல்ல. பொது மக்களின் பணம் வீணாக விரயம் ஆகிறது, என்பதை நான் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை. இதுவும் தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

அடுத்து திருச்சி மாவட்டத்தில், கொள்முதல் வேலைக்கும், மதுரை மாவட்டத்தில் உணவு பொருள் வழங்கும் துறை நிர்வாகச் செலவுக்கும் ரூ. 3,04,500 கேட்கப்பட்டு இருக்கிறது. இந்த கொள்முதல் பற்றி சற்று நேரத்திற்கு முன்னால், கேள்வி நேரத்தின் போது, உணவுத்துறை அமைச்சர் சொன்னார்கள், அதிகாரிகள் சொள்முதல் செய்வதற்கும், அமைச்சர்கள் சொல்வதற்கும் ஒற்றுமை இல்லை. கொள்முதல் அதிகாரிகளால் தான் அரசாங்கத்திற்கு கெட்ட பெயர் வருகிறது. அதற்காக கொள்முதல் செய்ய வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. கொள் முதல் தேவை தான். அப்போது தான் எதிர்காலத்தில் வரும் பஞ்சத்தை தவிர்க்க முடியும். 5 மைலுக்குள் அறுவடை செய்து கொண்டு வரும் விவசாயிகளிடமிருந்து நெல்லை பறிமுதல் செய்கிறார்கள் அதிகாரிகள். சில அதிகாரிகள் லஞ்சம் வாங்குவதற்கு என்றே இந்த கொள்முதல் திட்டத்தை வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

குறிப்பாகச் சமீபத்திலே நடந்த சம்பவம் ஒன்றை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கடலூருக்குப் பக்கத்தில் ஜெயராம ரெட்டியார் என்பவர் 13 எக்கர் நிலம் வைத்திருக்கிறார். கடலூரிலிருந்து 5 மைல் தள்ளி இருக்கும் இரண்டாம் விளாகம் என்கிற இடத்திலே அந்த நிலம் இருக்கிறது. அவர் இந்த 4-ம் தேதி 1 எக்கர் 25 சென்டு நிலத்தில் நெல் அறுவடை செய்து அதை கடலூருக்கு எடுத்துக் கொண்டு வந்துகொண்டிருந்தார். கடலூரில் 10 பேர் கொண்ட அவருடைய குடும்பம் இருக்கிறது. நெல்லைக் கொண்டுவருவதற்கு மணியக்காரர் சர்டிபிகேட் வாங்கி நெல்லை வண்டியில் எற்றி கொண்டு வருகிறார். அப்போது அங்கே போன அதிகாரி ஒருவர் எங்கே இருந்து நெல்லை ஏற்றிக் கொண்டு வருகிறாய் என்று கேட்டார். அவர் சர்டிபிகேட்டைக் காட்டுகிறார். இருந்தாலும் 'இந்த நெல்லை விட முடியாது. கணக்குப் பிள்ளை சர்டிபிகேட் வாங்கி வந்தால்தான் விடுவோம்' என்று சொல்லி வண்டியைத் திருப்பிவிட்டார்கள். மறுநாள் நெல்லுக்குச் சொந்தக்காரர் வந்து வீட்டுக்கு எடுத்துச் செல்லும்போது 'இப்படி செய்கிறீர்களே, நான் இன்னும் 12 எக்கர் அறுவடைக்கு வைத்திருக்கிறேன் இந்த விட்டுவிடுங்கள்' என்று கேட்டிருக்கிறார். அதற்கு அவரைப் பார்த்து, 'போய் கணக்குப்பிள்ளை சர்டிபிகேட் வாங்கிக் கொண்டு

வா' என்று சொல்லி அவர் போய் கணக்குப்பிள்ளையிடமிருந்து சர்டிபிகேட் வாங்கி வருவதற்குள் நெல்லை ஓட்டிக் கொண்டு போய்விட்டார்கள். இப்படி ஒரு தாசில்தார் ஒப்புக் கொள்வதை இன்னொருவர் ஒப்புக் கொள்வதில்லை. இம்மாதிரியாக எத்தனையோ அக்கிரமங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. நான் இங்கே நடந்த உண்மைச் சம்பவத்தைச் சொல்லுகிறேனே தவிர ஏதோ குற்றம் சொல்ல வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. நடந்த இந்த சம்பவத்தைப்பற்றி அவர்கள் பெட்டிஷன் மூலமாகக் கொடுத்திருப்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு இந்த மன்றத்திலேயே சமர்ப்பிக்கக் கூடத் தயாராக இருக்கிறேன். கொள் முதல் செய்வதில் குற்றம் இல்லை. 37 சென்டு நிலம் வைத்திருப்பவரிடமிருந்து கூட ஒரு மூட்டை நெல்லை வாங்கிக் கொண்டார்கள் என்றால் என்ன அர்த்தம்? எனவே, நான், கொள்முதல் விஷயத்தில் இன்னின்ன முறையில் தான் கொள் முதல் இருக்க வேண்டும், இன்னின்ன அளவில் தான் இருக்க வேண்டும். இத்தனை ஏக்கர் நிலத்திற்கு மேல் பயிர் செய்து அறுவடை செய்பவர்களிடம் தான் வாங்க வேண்டும் என்று விவரமாக எல்லாப் பத்திரிகைகளிலும் கண்டிப்பாக வரும்படி நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கை விட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து தமிழக அரசுப் போக்குவரத்துத் துறைக்கு ரூ. 18 லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் துறையில் அதிகக் கவனம் செலுத்தி வந்தார்கள். அதை இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் அந்த அளவுக்கு அந்த இலாக்காவிலே இருப்பவர்கள் கவனம் செலுத்துகிறார்களா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை. நான் குறிப்பாகச் சொல்ல முடியும். பல்வேறு சமயங்களில் பல இடங்களுக்குப் போகிற பஸ்கள் அப்படியே நின்றுபோய்விடுகின்றன. திரும்பவும் ஓடுவதே இல்லை. ஏனென்று அந்தத் துறையைச் சார்ந்தவர்களைக் கேட்டால், வண்டியிலே சாமான் எல்லாம் பழையது. புதிய சாமான் இல்லை. பழைய சாமான்களை வைத்துக் கொண்டு எப்படி வண்டியை ஓட்டுவது என்று கேட்கிறார்கள். நான் 20—12—1968-ல் நாகர் கோயிலிலிருந்து 10½ மணிக்கு தமிழக அரசு பஸ்ஸில் ஏறினேன். 2 மணிக்கு சங்கரன்கோயில் வந்தது. அந்த பஸ் அங்கே நின்று விட்டது. பிறகு உடனடியாக மதுரைக்குத் தெரிவித்து எங்களை எல்லாம் ஏற்றிக்கொண்டு போவதற்கு மாலை 6 மணிக்கு ஒரு பஸ் வந்தது. அந்த பஸ்ஸும் திண்டுக்கல் சென்று 10 மணிக்கு நின்று விட்டது. கடைசியில் 11½ மணிக்கு 'பஸ் ரிப்பேர் ஆகிவிட்டது; யாரோரும் ஏறுங்கள்' என்று சொன்னார்கள். சரி என்று டிக்கெட்டுக்குப் போனதும் பஸ்ஸிலே என்னை இல்லை என்று சொல்லி விட்டார்கள். சரி என்னை வாங்குவதற்கு நான் பணம் தருகிறேன் என்று சொன்னாலும், 'உங்களிடம் வாங்க முடியாது; சட்டம் அதற்கு இடம் தராது; இந்த டெப்போ இன்ஸ்பெக்டர் இடம் தான் வாங்க வேண்டும்' என்று சொல்லிவிட்டார்கள். கடைசியில் அங்கே இருக்கிற டிப்போ இன்ஸ்பெக்டரை தேடிப்போய் வாங்கினார்கள்.

[25th February 1969]

மிஸ்டர் சேர்மன்: இதைப் போய் இவ்வளவு விஸ்தாரமாகச் சொல்ல வேண்டியதில்லை.

திரு. எம். எத்திராஜுலு: இந்த நிலையில் பெரும்பாலான பஸ்கள் சரியாக ஓடுவதேயில்லை. பொதுமக்களுக்கு மிகவும் தேவைப்படுகிற ஒரு துறையானதால் இதில் முழு கவனம் செலுத்தி இந்த இலாக்காவை எப்படி நிர்வகித்தால் பொது மக்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் நன்மையோ அந்த வகையில் செயல்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மேலும் பயணச் சீட்டு கொடுப்பதைப் பற்றியும் ஒரு வார்த்தை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். விருதுநகரில் இருந்து மதுரைக்கு பிரயாணம் செய்ய ரூ. 1.40 சார்ஜ். அதற்கு 7 சீட்டுகள் கிழித்துக் கொடுத்தார்கள். ஏனய்யா ஒரு சீட்டாக இல்லையா என்றால், யார் அச்சடித்துக் கொடுக்கிறார்கள் என்று என்னிடம் கேட்டார்கள்.

திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: தமிழக அரசின் எக்ஸ்பிரஸ் பஸ்களில் இம்மாதிரியான நிலைமை ஏற்படுகிறது என்பதற்காக பஸ்களில் ஒயர்லஸ் கருவி வைக்க அரசாங்கத்தைக் கேட்டு இருக்கிறோம். அரசாங்கமும் அதைப் பற்றி ஆராய்ந்துகொண்டிருக்கிறது. டிக்கட் வகைகளையும் எப்படி மாற்றி அமைப்பது என்பது பற்றியும் தொழிற்சங்கச் சார்பில் யோசனைகளைச் சொல்லி இருக்கிறோம் என்பதையும் கனம் அங்கத்தினர் கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன்.

மிஸ்டர் சேர்மன்: ஒன்று இரண்டு விஷயங்கள் சொன்னால் மந்திரியிடமிருந்து பதில் வரும். நிறைய விஷயங்களைச் சொல்லிக் கொண்டே போனால் எப்படி பதில் வரும்?

திரு. எம். எத்திராஜுலு: தனிப்பட்டத் தெருக்களை மேம்படுத்துவதற்காக சென்னை மாநகராட்சி மன்றத்திற்கு 15 லட்சம் ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 15 லட்சம் ரூபாய் கடன் கேட்டு அது எப்படி கொடுக்கப்பட்டது என்று தெரியவில்லை. அநேகமாக இது ஸ்லம்களில் உள்ள தெருக்களை மேம்படுத்துவதற்காகத் தான் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அப்படியானால் இதைப் பாராட்டுகிறேன். ஹரிஜன மக்களும் இன்னும் பிற்படுத்தப்பட்ட சமூக மக்கள் வாழ்கிற பகுதிகளில் உள்ள தெருக்களுக்காகத் தான் தரப்பட்டிருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். சென்னையைப் பொறுத்த வரையில் ரோடுகளின் நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்று நான் சொல்லவே வேண்டியதில்லை. 1, 2 ரோடுகளைத் தவிர மற்ற எல்லா ரோடுகளுமே மிகவும் மோசமான நிலையில் உள்ளன. இந்த மன்றத்தில் உள்ள 2, 3 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஒரு கமிட்டியை நியமித்து சென்னை நகரில் ரோடுகள் எப்படி இருக்கின்றன என்று கூட ஆராயலாம். அந்த ரோடுகளில் உள்ள சுகாதார வசதிகளைப் பற்றி கேட்கவே வேண்டாம். சென்னை

25th February 1969] [திரு. எம். எத்திராஜுலு]

நகர பஸ் ஸ்டாண்டில் இருக்கிற லெட்ரின் இருக்கிறதே அதைப் பார்க்கவே முடியாது. அந்த அளவுக்கு சுகாதார வசதி இன்றி இருக்கிறது. ஆகவே ஒரு கமிட்டியையாவது போட்டு அவர்களிடம் ஒரு ரிப்போர்ட்டு கேட்டால் கூட நல்லது. அதோடு மின்சார விளக்குகள் பல்வேறு இடங்களில் எரிவதே இல்லை. நேற்றைய முன்தினம் நான் தங்கி இருக்கிற அசெம்பிளி விடுதியில் இருந்து வருகிறபோது நம் மாபெரும் தலைவர் காமராஜர் சிலையருகே இருக்கும் விளக்கு எரியவே இல்லை. நேற்றைக்கும் பார்த்தேன் ஒரு விளக்கு கூட எரியவில்லை. இரண்டு விளக்குகளுமே நின்றுவிட்டன. ஏன் எரியவில்லை? ஏன் நின்றுவிட்டன என்று கேட்பதற்குக்கூட ஆள் இல்லை. ஆபிசுக்குப் போன் செய்தால் யாரும் பதில் சொல்வதில்லை. இப்படி நான் பல இடங்களில் பார்த்திருக்கிறேன். சென்னை மாநகராட்சி மன்றம் வைத்த சிலை அது. அதுவும் மவுண்ட் ரோட்டில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வழியாக எத்தனை கார்கள் தினமும் போகின்றன. எத்தனை வெளிநாட்டவர்கள் அந்த வழியாகச் சென்றுகொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தச் சிலையருகே ஒரு விளக்குக் கூட எரியவில்லை என்றால் என்ன அர்த்தம்?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறுவது ஒரு தவறான கருத்தை உருவாக்கிவிடும் என்பதற்காக ஒரு விளக்கம் கூற விரும்புகிறேன். பொதுவாக சில விளக்குகள் அணைந்துவிடுகின்றன. குறிப்பாக, காமராஜர் சிலைக்குப் போடப்பட்ட விளக்கு எரியவில்லை என்று சொல்லுவது சரியில்லை. இப்படி சொல்லுவதால் வேண்டுமென்றே நிறுத்தப்பட்டதாகக் கூட சிலர் தவறாக எண்ணக் கூடும். எனவே அப்படியே விளக்குகள் நின்று போயிருந்தாலும் அது நிவர்த்தி செய்யப்படும் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதை நான் அப்படியே பரிபூரணமாக ஒத்துக் கொள்ளுகிறேன். இந்த மாநிலத்தில் எந்த இடத்திலேயும் விளக்குகள் எரிவதில்லை.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: விளக்குகள் எரிந்து கொண்டிருக்கிற இடத்தில் இருந்துகொண்டே இப்படிப் பேசுவது உண்மைக்கு மாறான செய்தி என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு: கலப்புத் திருமணத்திற்கு என்று வழங்கப்படும் பதக்கங்களுக்காக என்று 10,400 ரூபாய் உபமான்யக் கோரிக்கை கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. கலப்புத் திருமண பதக்கம் என்பது ஒரு ஹரிஜனப் பெண்ணை ஒரு முற்போக்கு சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர் மணப்பதற்காகக் கொடுக்கப்படுகிறதா அல்லது ஒரு முற்போக்குச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் இன்னொரு முற்போக்கு ஜாதியைச் சேர்ந்த பெண்ணை திருமணம் செய்து கொண்டாலும் கொடுக்கப்படுகிறதா என்ற விளக்கம் இல்லை.

[25th February 1969

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : ஏற்கனவே அந்த விளக்கம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கலப்புத் திருமணம் செய்து கொள்பவர்களில் இருவரில் ஒருவர் ஹரிஜன வகுப்பைச் சேர்ந்தவராக இருக்க வேண்டும்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : இந்த விளக்கம் கொடுத்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஏன் இந்த விளக்கம் கேட்டேன் என்றால், எத்தனையோ பேர் என்னை வந்து கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 'நாங்கள் எல்லாம் கலப்புத் திருமணம் செய்துகொண்டுவிட்டோம்; எங்களுக்கு தங்கப் பதக்கம் அளிக்கவில்லையே' என்கிறார்கள். சர்க்காருக்கு எழுதினாலும் பதில் வரவில்லையே என்கிறார்கள். ஜாதி ஒழிப்பதற்காக இந்த முறையைக் கடைப்பிடிப்பதை நான் வரவேற்கிறேன் என்றாலும், இதன் மூலம் எல்லாம் ஜாதியை இந்த நாட்டிலே ஒழித்துவிட முடியாது என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இதனாலே யெல்லாம் நாட்டிலே சமரசம் வந்துவிடாது. ஜாதி ஒழிய வேண்டும் என்றால் 2, 3 வழிகளிலே தான் ஒழிய வேண்டும். உயர்ந்த ஜாதி, தாழ்ந்த ஜாதி என்ற நிலை இன்று நேற்று ஏற்பட்டதல்ல. அது காலாகாலமாக வளர்ந்துகொண்டே வருகிறது. அது எந்தக் காலத்திலும் வளராமல் இருக்காது. இந்த நிலையில் ஜாதி ஒழிய வேண்டும் என்றால் ஒரு முற்போக்கு வகுப்பைச் சேர்ந்த பெண்ணை ஒரு ஹரிஜன மகன் கல்யாணம் செய்து கொண்டால் அவனுக்கு உயர்ந்த உத்தியோகம் கொடுக்க வேண்டும், என்று சர்வீஸ் கமிஷன் பரிட்சையிலேயே குறிப்பிட வேண்டும். அதே போல் ஒரு ஹரிஜனப் பெண்ணை உயர்ந்த சமூகத்தைச் சேர்ந்த ஒரு வாலிபன் திருமணம் செய்துகொண்டால் அவனுக்கும் உத்தியோகச் சலுகை, கல்விச் சலுகை, இன்னும் குடும்பத்தில் ஏற்படுகிற வழக்குகளில் கோர்ட்டுக்குப் போவதற்கான செலவு பற்றிய சலுகை எல்லாம் தரவேண்டும்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணி முத்து : இப்படிப்பட்ட சலுகைகள் தந்தால் சலுகைகளுக்காக மட்டும் திருமணம் செய்து கொண்டு, 6 மாதம் பொறுத்து மணமகளைக் கைவிட்டு விட்டால் ஒன்றும் செய்ய முடியாதே !

திரு. எம். எத்திராஜுலு : அப்படி எல்லாம் ஒன்றும் நடந்துவிடாது. தற்போதைய முறைகளால் சமுதாயத்திலே பெரிய மாற்றத்தை உருவாக்கிவிட முடியாது. அடிப்படையில் மாற்றம் உருவாக்க முயற்சிக்க வேண்டும். அப்போது தான் ஜாதி ஒழியும். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள், கல்யாணம் செய்துகொண்டு விட்டுவிட்டுப் போய்விடுவான் என்று. எப்படிப் போவான் ? ஒரு பெண்ணை மணந்துகொண்டு, அவள் உயிருடன் இருக்கும்போதே அவள் சம்மதம் இல்லாமல் இரண்டாவது கல்யாணம் செய்துகொள்ள

25th February 1969] [திரு. எம். எத்திராஜுலு]

முடியுமா ? அப்படி செய்துகொண்டால் கூண்டில் போட்டுவிடுவார்களே ? சும்மாத்தான் கிடக்கவேண்டும். (சிரிப்பு). டைவோர்ஸ் (விவாக ரத்து) செய்யவேண்டும் என்றாலும், கோர்ட்டில் அந்த அம்மையார் சம்மதத்தை கேட்டுத் தான் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக பின்தங்கிய வகுப்பைச் சேர்ந்த சலவைத் தொழிலாளர், சவரத் தொழிலாளர்கள் ஆகியவர்களுக்கு அரசாங்கம் கொடுத்துள்ள கடன் தொகையை வசூலிக்காமல் தள்ளுபடி செய்யவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் முதலமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். முன்பிருந்த காங்கிரஸ் சர்க்கார் அவர்களுக்கு இலவசமாக கருவிகள் கொடுத்தது. அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இருந்தபோது நான் இந்த கடனை ரத்து செய்யவேண்டும் என்று கேட்டபோது, ஓரே வரியில் பதில் சொன்னார், 'உறுப்பினர் கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன்' என்று. அப்போதே அரசாங்க அதிகாரிகள் அதை ஒட்டு கீழேயுள்ள அதிகாரிகளுக்கு கடனை வசூலிக்க வேண்டாம் என்று உத்தரவு அனுப்பியிருக்கவேண்டும். இன்று வரை அனுப்பவில்லை. அண்ணா அவர்களின் பாதையில் செல்லுகிறோம் என்றால், ஏன் அந்தக் கடனை இன்னும் வசூலித்துக் கொண்டிருக்கும்போது நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருக்கிறார்கள் ! அண்ணாவின் வாக்கை மறுக்கிறீர்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. என். வி. நடராசன் : கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் இந்த ஒரு விஷயத்தை வைத்து குற்றம்சாட்டுவது அவசரப்படுவதாகும்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : அரிசன நல அதிகாரிகளைக் கேட்டால் கடனை வசூலிக்கவேண்டாம் என்று எங்களுக்கு உத்தரவு வரவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த மாதிரியான விஷயங்களைப் பற்றி சட்டமன்றத்தில் உறுப்பினர்கள் பேசும்போது, அதிகாரிகள் குறிப்பு எடுத்துக்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். ஒன்றுமில்லாமல் உட்காருவதும் போவதுமாக இருந்தால் சட்ட மன்றத்தில் நாங்கள் பேசவேண்டிய அவசியமே இல்லை என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

சென்ற தடவை கவர்னர் அவர்கள் உரையின்மீது பேசும் போதே, இறுதியில் 'நீங்கள் இந்த சமூகத்தை தாழ்த்தப்பட்ட பட்டியலில் சேர்க்க வேண்டு' மென்று கேட்டுக்கொண்டிருந்திருக்கிறேன். அந்த கோரிக்கைக்காக போராடியபோது எங்களில் 100 பேரை சிறைக்கு அனுப்பினார்கள். நான் விடுதலை பெற்று வந்த பிறகு மாண்புமிகு உறுப்பினர் தியாகராசன் அவர்களை அழைத்துக் கொண்டு, அறிஞர் அண்ணா அவர்களைப் பார்த்தோம். அப்போது அவர் மார்பில் தைலம் தடவிக் கொண்டிருந்தார். என்மேல் 'நீங்கள் என்னைப் பார்க்கவேண்டுமென்றால், நேராக வந்து பாருங்கள்' என்று சொல்லிவிட்டு, 'உங்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய காரியங்களை செய்து வருகிறேன்', 'உங்களுடைய 6-30 p.m.

ரிகார்டுகளை எல்லாம் கொடுங்கள்' என்று வாங்கிக்கொண்டு போனார். அதற்குப் பிறகு அவருடைய வீட்டுக்கும் போய், அவருடைய நெருங்கிய நண்பர் திரு. சி. வி. ராஜகோபாலிடமும் சொல்லியிருக்கிறேன். மற்ற மாநிலங்களில் தாழ்த்தப்பட்டோர் பட்டியலில் சேர்த்திருப்பது போல் இந்த மாநிலத்திலும் சேர்க்கப் படவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். இப்படியே தள்ளிக் 6-20 p.m. கொண்டுபோனால் எந்த நிலைமையில் முடியுமோ தெரியவில்லை. நான் இன்றைய முதலமைச்சருக்கு தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன், நீங்கள் இந்தக் காரியத்தை செய்வீர்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு முழுக்க முழுக்க உண்டு. நேற்றைய தினம் நீங்கள் சட்டமன்றத்தில் அவ்வளவு உறுதியாக சொன்னதை நான் இதுநாள் வரை கேட்க வில்லை. பாராளுமன்றத்தில் இது சம்பந்தமான அறிக்கை சமர்ப் பிக்கப்பட்டுவிட்டது என்று கேள்விப்படுகின்றேன். ஆகவே நீங்கள் உடனடியாக உங்களுடைய சிபார்சை மத்திய அரசுக்கு அனுப்பும்படி கேட்டுக் கொண்டு, இந்த சந்தர்ப்பத்தை கொடுத்ததற்கு தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : தலைவர் அவர்களே, துணை மான்ய கோரிக்கையின்மீது இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு சில விஷயங்களைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். விவசாயத் துறை அமைச்சர் அவர்களும், கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் அவையில் இருந்தால் என்னுடைய கோரிக்கைகளை அவர்கள் நேரில் கேட்டுக்கொள்ள சந்தர்ப்பம் ஏற்படும் என்று கருதினேன். ஆனால் அவர்கள் இப்போது அவையில் இல்லை. அவர்கள் இல்லாவிட்டாலும், அமைச்சரவையில் உள்ள மற்ற பிரதானமான அமைச்சர்கள் இருக்கின்றார்கள். நீண்ட இழை பருத்தி விவசாயத்துக்கு தற்போது ஒரு சோதனைக் காலம் வந்திருக்கிறது. நீண்ட இழை பருத்தி நமது மாநிலத்தில் மதுரை, கோவை, ராமனாதபுரம் ஆகிய மாவட்டங்களில் சில பகுதிகளில் தான் உற்பத்தியாகிறது. நீண்ட இழை பருத்திக்கான பொறுக்கு விதை தயாரிக்கும் திட்டத்தை 1954-க்கு முன்னால் விவசாய இலாக்கா நடத்திக்கொண்டு வந்தது. அதாவது எம்.சி.யு. 2 உகாண்டா பருத்திக்கான பொறுக்கு விதைத் திட்டத்தை விவசாய இலாக்கா நடத்தி வந்தது. கடந்த 1954-ம் ஆண்டுக்குப் பிறகு, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொஸைடி அந்தத் திட்டத்தை ஏற்று நடத்தி வருகிறது. இந்த சொஸைடி பல துறைகளிலும் நல்ல விதமாக பணி செய்து கொண்டு வருகி[illegible] தமிழ்நாட்டில் வேறு எங்கும் இல்லாத வகையில் நேரடியாக பருத்தி கொள்முதல் செய்வது, விற்பது என்ற இரண்டு பொறுப்புக்களையும் ஏற்றுக்கொண்டிருப்பது இந்த சொஸைடி ஒன்றுதான். கடந்த 4, 5 ஆண்டுகளாக [illegible] பொறுப்புக்களையும் சரியாக நிர்வகித்து வருகிறது. மக்களிடத்தில் பருத்தியை வாங்கி, விதையை [illegible] பஞ்சை விற்று, அதில் வருகின்ற லாபத்தை [illegible]

எல்லாம் போக மிகுந்த பணத்தை, போனஸாக கொடுத்து வரப்படுகிறது. ஒவ்வொரு வருடமும் 6,000 ஏக்கருக்கு குறையாமல் 7,000 ஏக்கர் வரையிலும் 'சீட்' பாரம் என்ற திட்டத்தை நடத்தி வருகிறது. இந்த ஆண்டு அந்த பாரத்தை நடத்துவதற்கு மழையின்றி வரட்சி கண்டதால் ஒரு சோதனை காலம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பிப்ரவரி, மார்ச் மாதத்தில் விதைக்க வேண்டிய பட்டம். அதற்கு தண்ணீர் வேண்டும்; கடன் வசதியும் வேண்டும். அந்த வசதி இல்லாவிட்டால் செய்யமுடியாது. இந்த [illegible]ம் ராமனாதபுரம் மாவட்டம் இருக்கின்ற நிலைமையைப் பற்றி [illegible] விவரிக்க வேண்டியதில்லை. சற்று முன்னால் தான் கனம் [illegible]ம ரெட்டியார் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அது அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இராமனாதபுரம் ஜில்லாவிற்கு பஞ்ச நிவாரணப் பணிக்கு 40 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பது போதாது என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். அங்கே இருக்கின்ற கஷ்டங்களைப் பற்றி விவரித்து நேரத்தைப் போக்க வேண்டியதில்லை என்று கருதுகிறேன். எவ்வளவு கஷ்டங்கள் இருந்தாலும், இந்த 'சீட்' பாரத்தை இந்த வருடத்தில் நடத்தவில்லை என்றால், 6,000 ஏக்கரில் பருத்தி சாகுபடி செய்யவில்லை என்றால், அடுத்த வருடம் சீட் பாரமே விதைப்பண்ணையே இல்லை என்ற நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும். மாநிலம் முழுவதிலும் உள்ள மற்ற ஜில்லாக்களுக்கு எம்.சி.யு. 2 என்ற உகாண்டா விதையை சப்ளை செய்யமுடியாமல் திட்டம் நின்றுவிடும். விவசாய இலாக்கா ஒவ்வொரு வருடத்திலும் எந்தெந்த வட்டாரத்துக்கு, எந்தெந்த தாலுக்காவுக்கு எவ்வளவு விதை அனுப்பவேண்டும் என்று மாவட்ட விவசாய அலுவலகம் கோருகிறதோ, அதை ஜனவரி மாதத்திலேயே சொசைட்டி அனுப்பிவிடும். ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் காட்டன் பாக்கேஜ் திட்டமும் நடைமுறையில் இருக்கிறது. 16,000 ஏக்கர் வரை நீண்ட இழை பருத்தியை மட்டும் சாகுபடி செய்யும் கட்டுப்பாடான திட்டம் அமுலில் இருக்கிறது. இந்தத் தாலுக்காவில் எம்.சி.யு. 2 உகாண்டா பருத்தியைத் தவிர வேறு பருத்தி சாகுபடி செய்யக் கூடாது என்று பாக்கேஜ் திட்டம் அமைந்திருக்கிறது. இந்த சீட் பாரத்துக்கு தெரிந்தெடுத்த 6,000 ஏக்கரில் 1,500 ஏக்கர் விஸ்தீரணம் உள்ள நிலத்திற்குத்தான் கிணறுகளில் தண்ணீர் இருக்கிறது. தற்போதுள்ள வெய்யில் நீடித்தால், இந்த 1,500 ஏக்கராக்கும் தண்ணீர் இருக்குமா என்று சொல்லமுடியாது, 10 தினங்களுக்கு முன்னால் எங்கெல்லாம் வெய்யில் அடிக்கும் போது. திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் உள்ள நாங்குநேரி தாலுகாவில் [illegible] இரவு 10, 15 மைல் சுற்றளவுக்கு மழை பெய்திருக்கிறது, அதுபோல அப்படி மழை இங்கே பெய்துவிட[illegible] என்று ஆசைப் [illegible]றேன். 1966-ல் வறட்சியேற்பட்டது, 1967-ல் சுமாராக மழை [illegible]து. 1968-69-ல் மழை இல்லை. மக்களெல்லாம் பாமாகிவிட்டனர். [illegible] கூட்டுறவு சங்கங்களில் கடன் வாங்கி திரும்பச் [illegible] இயலாத கடனாளி ஆகிவிட்டார்கள். சீட் பாரம் பருத்தி [illegible] வேண்டிய பண [illegible] இப்போது அவர்கள்

[திரு. ஈா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [25th February 1969

கூட்டுறவுச் சங்கங்களை அணுக முடியவில்லை. தவணைப்படி செலுத்தாதவர்களுக்கு கடன்தரமாட்டார்கள். அதற்காக நான் விவசாய இலாக்கா காரியதரிசியை இரண்டு தினங்களுக்கு முன்னால் பார்த்து ஒரு வேண்டுகோள் கொடுத்திருக்கிறேன். அரசாங்கம் இதை கவனிக்க வேண்டும். கூட்டுறவு இலாக்காவும் இதை கவனிக்கவேண்டும். மழை பெய்யாவிட்டாலும் கடன் கொடுக்கவேண்டுமென்பது இல்லை. சர்க்காரே மழை பெய்யவிட்டால் ரூ. 10 லட்சத்திற்கு மேல் கடன் கொடுப்பதற்கு வகை செய்யவேண்டும் என்பது வேண்டுகோள். அதை மேற்சொன்ன கோவாபரேடிவ் மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டி மூலமாகக் கடன் கொடுக்கவேண்டும். கோவாபரேடிவ் சொசைட்டிக்கு எழுதினால், ரிசர்வ் பேங்கை கேட்கவேண்டும் என்று சொல்வார்கள். மழை பெய்தால்தான் சர்க்கார் தரும் பணத்தை உபயோகிப்போம். ஆனால் மழை பெய்து 2—3 நாட்களுக்குள் விதைக்க வேண்டும். அந்த நேரத்தில் விதை இருக்கவேண்டும். அந்த விதை வாங்க பணம் வேண்டும். சாகுபடி செலவுக்கும் பணம் வேண்டும். அதற்கு சௌகர்யமாக இருக்கும் வகையில் தாராளமாக கடன் உதவி அளிக்க வேண்டும். இதற்கு விவசாய இலாகா டைரக்டரையும் கோவாபரேடிவ் ரிஜிஸ்ட்ராரையும் கலந்து கொண்டு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த முறையிலேயே தான் கடன் வசதி அளிக்க வேண்டுமென்று கூறவில்லை. வேறு விதத்திலும் செய்யலாம். தவணைப்படி கடன் கட்டாதவர்களுக்கு கடன் கொடுக்கக்கூடாது என்பது விதி. இது பஞ்சப் பிரதேசமாக அறிவிக்கப்பட்டபின்னால், விதிவிலக்களித்து பழைய கடன் தவணை கடந்து இருந்தாலும், அவர்களிடமிருந்து விண்ணப்பத்தை வாங்கிக் கொண்டு, தவணை கடந்த விவசாயிகளுக்கு அடுத்த 3 வருஷத்தில் மத்தியகாலக் கடனாக திருப்பித் தர சலுகையளித்து சிட் பாரம் பூர்த்தி சாகுபடிக்கு புதிய கடன் தரப்படவேண்டும். எந்த திட்டத்தின் மூலமாகவாவது இதைச் சர்க்கார் செய்யவேண்டும். மழை பெய்யாவிட்டாலும், சிட் பாரம் சாகுபடி செய்யாமல் நின்று விடக் கூடாது. ஆகவே சிட் பாரம் திட்டம் நின்றுவிடும் என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு அதற்கு உதவி புரிய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அமைகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த துணை மான்யக் கோரிக்கை விவாதத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் நிறைந்த சிரத்தை எடுத்துக்கொண்டு பல மேலான கருத்துக்களை எல்லாம் வழங்கி இருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்துக்களை ஒட்டி நான் அதிகநேரம் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று கருதுகிறேன். அவர்களுடைய மேலான யோசனைகளை எல்லாம் நல்ல வகையில் செயல்படுத்துவதற்கு இந்த அரசு நடவடிக்கை மேற்கொள்ளும் என்று நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பல விஷயங்களைப் பற்றிச் சொல்லாவிட்டால்,

25th February 1969] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

அரசாங்கம் அந்த விஷயத்தில் அக்கறை காட்டவில்லை என்று கருதத் தேவை இல்லை. நான் சில கருத்துக்களை மட்டும் சொல்லி முடித்துக்கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன். இதற்கு தலைவரவர்களும் மகிழ்வார்கள் என்று கருதுகிறேன். உறுப்பினர் எத்திராஜ் அவர்கள் நிரம்பச் சொன்னார்கள். எல்லாவற்றிற்கும் பதில் சொல்ல முடியாது என்று கருதுகிறேன்.

இந்த விவாதத்தில் பொதுவாக பல்வேறு இலாக்காக்களில் இன்னின்ன காரியங்கள் நடைபெறவேண்டுமென்று எல்லாம் உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இந்த உப மான்யக் கோரிக்கை கொஞ்சம் காரசாரமாக இருக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தானோ என்னவோ, நம்முடைய எத்திராஜ் அவர்கள் ஒரு விவரத்தைச் சொன்னார்கள். அந்த விவரம் என்ன என்றால், உப மான்யக் கோரிக்கை என்று சொல்லி கோடிக்கணக்கான ரூபாய் கேட்பதெல்லாம் சரியல்ல என்று சொன்னார்கள். சட்டசபையில் பலம் இருக்கிறது என்ற காரணத்தினால் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் கேட்பது நியாயம்தானா என்பதுபோல் பேசினார்கள். அவர்கள் எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிறார்கள் என்பதால் பேசட்டும். பேசுவதற்கு அவர்களுக்கு உரிமை உண்டு. 6-30 p.m.

ஆனால் உப மான்யக் கோரிக்கை என்பது, நம்முடைய அரசியல் சாசனத்தில் அனுமதிக்கப்படுகிற ஒன்று. அரசியல் சாசனத்தின் படி, எப்படி நாம் நிதி ஒதுக்கீடு செய்து இருந்தால், அந்த நிதி ஒதுக்கீடு அந்த நிதி ஆண்டுக்குள் போதவில்லை என்றாலும், புது (சர்வீஸ்) பணிகள் வேண்டுமென்றாலும் அதற்கான நிதி ஒதுக்கீடுகள் செய்யப்படலாம். செய்யப்பட்ட பின்னாலே சட்ட சபையின் சம்மதத்தைப் பெறலாம் என்பது சட்டசபை விதி முறையிலும், அரசியல் சாசனத்திலும் ஒப்புக்கொண்ட நடைமுறை. இப்படி கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை கேட்பதா என்று சொன்னார்கள். நாம் புதிய சமுதாயத்தில் இருக்கிறோம். 10 வருடத்திற்கு முன்பு போட்ட பட்ஜெட்டிற்கும் இப்போது போட்ட பட்ஜெட்டிற்கும் பெரிய மாற்றம் இருக்கிறது. நாம் 'கண்டின்ஜென்ஸி பண்டு' என்று வைத்து இருக்கிறோம். அதற்காக ரூ. 5 கோடி ஒதுக்கி இருக்கிறோம், அந்த பணத்தை எப்போது வேண்டுமானாலும் செலவு செய்து கொள்ளலாம். ஆனால் அந்தச் செலவு சட்டசபையால் அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டுமென்று விதி இருக்கிறது. ஆகவே, இது அரசியல் சாசனத்தில் சொல்லப்பட்ட விதிமுறைகளைப் பூர்த்தி செய்கிற ஒரு அம்சம் தான் என்பதை எத்திராஜ் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இது பாராளுமன்றத்திற்கும் பொருந்தும்; மாநில அரசாங்கத்திற்கும் பொருந்தும். அப்படிப்பட்ட அரசியல் சாசனத்தில் சொல்லப்பட்ட பொறுப்பு கடமையை நிறைவேற்றுவது தான் உப மான்யக் கோரிக்கை.

இன்றைக்கு ரூ. 250 கோடி கேட்பது பெரிய பட்ஜெட் போல் இருக்கிறது என்ற கேள்வி எழுப்பப்பட்டது. அந்தக் கேள்விக்கு நிதி அமைச்சர் என்ற முறையில் பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டு

இருக்கிறேன். இன்றைக்கு நிர்வாகத்தில் மாறுதல்கள் ஏற்படுகிறது. புதிய பணிகள் ஏற்படுகிறது. இன்றைக்கு ஏற்பட்டு இருக்கும் புதிய பணிகள் சமூகத்திற்கு அதிக அளவில் பயன் பெறத்தக்க அளவில் இருக்கிறது. இன்றைக்கு நம்முடைய நண்பர் ஜெயராம் ரெட்டியார் அவர்கள் கேட்டார்கள்—இரண்டு மூன்று விஷயங்களைப்பற்றி. செல்லுலர் காங்கிரீட் பிளான்ட் என்றால் என்ன என்று கேட்டார்கள். நானும் அதைப்பற்றி இப்போதுதான் அதிகாரிகளிடம் விவரங்களை எடுத்துவரச் சொன்னேன். இது போலந்து நாட்டு உதவியோடு செய்யப்படுகிறது. இங்கே ஒரு பெரிய தொழிற்சாலை கட்ட வேண்டுமென்பதற்காக நிதி ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இந்தக் காரியம் திடீரென்று நமக்கு வந்தது. செல்லுலர் காங்கிரீட் பிளான்ட் என்பது—இதை நான் இந்த சபையில் காட்டலாம் என்று எண்ணுகிறேன், தலைவரவர்கள் அனுமதிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்—(தலைவர் அனுமதியோடு அமைச்சர் அதை கையில் எடுத்துக் காண்பித்தார்). மணல், சுண்ணாம்பு, கல், சாம்பல் சேர்ந்து செய்யப்படுகிற கூட்டுப் பொருள். செங்கல் மாதிரி. இதை உபயோகிக்கலாம். பார்ப்பதற்கு இப்படி இருக்கிறதே தவிர மிகவும் உறுதியானது. இதை முதலமைச்சர் அவர்களும், எதிர்க் கட்சித் தலைவர்களும் பார்த்தார்கள். போலந்து நாட்டில் இதை வைத்து கட்டிடம் கட்டுகிறார்கள். இதை எந்த சைஸ்களில் வேண்டுமானாலும் செய்யலாம். இதை வைத்துக் கட்டுவதானால் அதிக அளவு அஸ்திவாரம் போட வேண்டியதில்லை. எல்.ஐ.சி. போன்ற கட்டிடங்களை, 7–8 மாடிக் கட்டிடங்களுக்குக்கூட அதிக அளவு அஸ்திவாரம் தேவையில்லை. இது மிகவும் லேசாக இருக்கிறது. மிகவும் மலிவானதும் ஆகும்.

ரூ. 5,000 செலவில் கட்டி முடிக்க வேண்டிய கட்டிடத்தை இந்தப் பொருளைக் கொண்டு ரூ. 2,500 செலவில் கட்டி விடலாம். போலந்து நாட்டு அனுபவத்தைப் பெற்று நாம் இதை இங்கே நிறுவுகிறோம். இதற்கு ஒரு கோடி ரூபாய் தேவைப்படுகிறது. இது சமுதாயத்தினுடைய புதிய தேவை. இதைப் போன்று தான் உப மான்யக் கோரிக்கைகள் வருகின்றன. அதே போல் திரு. ஜெயராம ரெட்டியார் அவர்கள் சேலம் இரும்பு உருக்காலை சம்பந்தமாக தஸ்தூர் கம்பனியாரின் தற்போதைய ரிப்போர்ட்டுக்கு முன்னாலும் ஒரு ரிப்போர்ட்டு வாங்கி இங்கே சட்ட சபையிலும் வைத்தீர்களே, இதற்கும் அதற்கும் என்ன வித்தியாசம், அந்த ரிப்போர்ட்டு என்ன ஆனது என்று கேட்டார்கள். அது நியாயமான கேள்விதான். சேலத்தில் எஃகு ஆலை ஏற்பட வேண்டும் என்ற நம் திட்டம் இன்னும் நிறைவேறவில்லை. அதற்கு இந்த நாட்டு மத்திய அரசு இணங்காத நிலையில் அதற்காக நாம் தூங்கிக் கொண்டிருக்க வேண்டாம். அதற்கு முன் ஒரு முன்னோடி திட்டம் ஒன்றையும் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்ற கருத்தில் தான் பெல்லடைசேஷன் பிளான்ட் என்கிற இரும்புக் கனி உருளைகள் செய்கிற தொழிலை முன்னால் ஆரம்பிக்க வேண்டும்

என்ற திட்டத்தை மேற்கொண்டிருக்கிறோம். இது நன்கு வளம் பெறும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. இது எஃகு உருக்காலைக்கான முன்னோடி திட்டமாகும். முதலில் நாம் இதைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை. மாறாக இரும்பு உருக்குத் தொழிற்சாலையே வந்துவிட்டதாக வைத்துக் கொண்டோம். எந்த இடத்திலே தொழிற்சாலையை அமைக்க வேண்டும்; எங்கே பாதைகளை அமைக்க வேண்டும்; எங்கே முக்கியமான பாகங்களை வைக்க வேண்டும் என்று இந்த டீடெயில்டு ரிப்போர்ட்டைத் தான் ஆரம்பத்திலே தஸ்தூர் கம்பனியார் கொடுத்தார்கள். இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற புதிய சூழ்நிலையின் அடிப்படையில் பெல்லடைசேஷன் அண்டு கான்சென்டிரேஷன் பிளான்ட்டுக்கான ஒரு விவரமான அறிக்கையை தற்போது தயாரித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

நம் நண்பர் சுப்பையா அவர்கள் பேசும்போது ஒன்றைக் 6-40 p.m.
குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கும் இப்போதே பதில் சொல்லிவிடுவது நலம் என்று நினைக்கிறேன். மின்சார வாரியத்தில் ஏதோ பணம் இல்லாததைப் போலவும், வட்டிகூட கட்ட முடியாத நிலைமை இருப்பதாகவும் ஒரு தோற்றத்தைக் கொண்டு வரக்கூடாது. அதை என்னுடைய உரையிலும் நான் வெகு தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். பலமுறை இந்த மன்றத்திலும் அது சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. மின்சார வாரியம் அதற்குரிய லாபத்தைப் பெற்றிருக்கிறது. வட்டி கொடுப்பதற்கு பணம் இருக்கிறது. கமர்சியல் அக்கவுண்ட்ஸ் என்ற முறையில் கணக்குப் பார்த்தால் வட்டி கொடுக்கும் அளவுக்கு பணம் இருக்கிறது. இன்றைய தினம் அந்தப் பணத்தை எடுத்து வேறு மூலதனச் செலவுக்காக டைவர்ட் செய்ததால் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டது. இந்த நிலைமையினாலே தான் நாம் பணம் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் ஒரு சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறதே தவிர மின்சார வாரியமே கெட்டுப் போய்விட்டது; அது நஷ்டத்தில் வேலை செய்கிறது என்பதெல்லாம் சரியில்லை. வரவு செலவு கணக்கைப் பார்த்தால் வட்டி கொடுக்கும்படியான அளவுக்குப் பணம் இருக்கிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில் புதிதாக திட்டங்களுக்கு மூலதனச் செலவு ஏற்படும்போது அதை மாற்றுதல் செய்து செலவு செய்கிறார்கள். அதனால் தான் தற்போது நமக்கு வட்டி கொடுக்க முடியவில்லை. இது தான் உண்மையாக இருக்கிற நிலை. எனவே மின்சார வாரியத்தின் நிலைமை மோசமாக இருக்கிறது என்று யாரும் தவறாக எண்ணத் தேவையில்லை என்று இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ளுகின்றேன்.

அதே போல நம் நண்பர்கள் பல நல்ல கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். நண்பர் தாமோதரம் அவர்கள் அகவிலைப்படி டி.ஏ., பஞ்சப்படி கொடுப்பதற்காக இந்த அரசைப் பாராட்டினார்கள். அதற்காக நான் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். நான் ஒன்றை இங்கே குறிப்பிட்டால் அது நன்றாக இருக்காது என்று எண்ணுகிறேன். பல மாநிலங்களில், அதுவும்

இன்றைக்கு வெகு வேகமாகச் செல்லுகிறவர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்பவர்களின் குடையின் கீழ் இருப்பவர்கள் கூட செய்ய முடியாத நிலையில் இந்த மாநில அரசு ஊழியர்கள் திறமையோடு இருக்க வேண்டும், அவர்களுடைய குடும்பங்கள் நன்றாக இருக்க வேண்டும் என்ற அக்கறையில் பணியாற்றி வருகிறது. இந்த வகையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு எந்த அளவு அக்கறை இருக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு இந்த அரசாங்கத்திற்கும் இருக்கிறது என்ற அடிப்படையில் அகவிலைப்படியும், நகர ஈட்டுப் படியும் இங்கே கொடுக்கப்பட்டன. இன்னும் கோவை நகரத்தை 'பி' பிரிவு நகரமாக ஆக்க வேண்டும் என்ற நியாயம் இருந்தாலும் நிதி நிலைமை சரியில்லாத நிலையின் காரணமாக மத்திய அரசை இந்த அரசின் சார்பில் வலியுறுத்துவோம். எனவே இந்த அரசு ஊழியர்கள் நல்ல நிலைமை பெறவும், அவர்கள் குடும்பங்கள் நல்ல வகையில் இருக்கவும் நம்மாலான எல்லா சாத்தியக்கூறுகளையும் இன்றைக்குச் செய்யும் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகின்றேன்.

நண்பர் தாமோதரம் அவர்கள் மண்ணெண்ணெய் சம்பந்தமாக ஒரு சில வார்த்தைகள் சொன்னார்கள். அவர் சொன்னவற்றில் பல விவரங்கள் உண்மையான விவரங்கள். இதற்கும் அவருக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அப்படி கெரோசினை துஷ்பிரயோகம் செய்வதற்கு தண்டனை கொடுக்கவும் இன்னும் லாரிகளில் உபயோகப்படுத்துவதை தடுக்கக் கூட என்ன செய்யலாம் என்று கூட சட்ட நிபுணர்களை ஆலோசனை கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். இம்மாதிரியான காரியம் நடைபெறாமல் இருக்க அவருடைய யோசனையைப் பின்பற்றி நிலைமையைச் சீர்மைக்க அரசாங்கம் முன்வரும் என்று நான் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

உறுப்பினர்கள் அனைவரும் பேசும்போது பல்வேறு நல்ல கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். நண்பர் சுவாமிநாதன் 'டிரக்ஸ் கண்ட்ரோல் ஆக்ட்' பற்றி சொன்னார்கள். அவருடைய கருத்துக்களைப் பரிசீலனை செய்வதாகவும் நம் பொதுச் சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

உறுப்பினர் சங்கரலிங்கம் அவர்கள் இந்தி பண்டிட்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற நிலைமையைச் சொன்னார்கள். ஆசிரியர் பயிற்சி இல்லாத காரணத்தால்தான் செய்யப்பட்டது என்ற விவரம் கிடைத்திருக்கிறது. அதேபோல் திரு. இராமசாமி முதலியார் அவர்கள் கூட்டுறவு பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். அதிலே அவர்களுக்கு நிரம்ப அனுபவம் உண்டு. புதிதாக வந்திருக்கிற கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கூட்டுறவுத் துறையில் [illegible] சங்கடங்களையும் தவறுகளையும் நீக்கி சீர்மைப்படுத்த [illegible] நிலைமையைச் சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே [illegible] சில [illegible] களை ஏற்படுத்தத்தான் வேண்டியிருக்கிறது.

அடுத்து லாட்டரி சீட்டு பற்றி பேசிய திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். லாட்டரி பற்றி பொதுவாக சட்டமன்றத்தில் இப்போது தான் ஆதரவாக, அதுவும் எதிர் வரிசையில் இருந்து கொண்டு பேசியதற்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். தாங்களே கூட பரிசு விழும் என்ற எண்ணத்தில் டிக்கட் வாங்கி வைத்துக் கொண்டு இருந்தாலும், வெளியே பேசும்போது லாட்டரி சீட்டு தவறானது என்று சொல்லுகிற மனோபாவம் எங்கும் பரவலாக இருக்கிற போது, தைரியமாக இது நன்றாக நடக்கும் என்று சொல்ல அவர் முன்வந்ததற்காக நான் உண்மையிலேயே உற்சாகம் அடைகிறேன் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். மேலும் ஆசிரியர்கள் பற்றி அவர் குறிப்பிட்ட பல கருத்துக்களையும் நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன். அவைகளைப் பற்றி எல்லாம் இந்த அரசு சிரத்தையோடு கவனம் செலுத்தும் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

மின்சார பம்பு செட்டுகளுக்கு மின் இணைப்பு தருவதில் காலதாமதம் ஆகிறதே என்று பலர் குறைபட்டார்கள். இதை நாம் பெரிய ஒன்றாக எண்ணி குறை சொல்லிக் கொண்டிருக்கக் கூடாது. நான் கூட ஒரு விவசாயி தான். மின் இணைப்பு கிடைக்காமல் நானே சிரமப்பட்டு இருக்கிறேன். 2, 3 வருஷத்திற்கு மேல் தாமதமாகி இருக்கிறது. இப்படி 3 மாதம் 4 மாதம் தாமதமாகிறது என்பதற்காக குறை சொல்லுவதிலே பொருள் இல்லை. அரசாங்கத்திலே எவ்வளவு பெரிய காரியம் நடக்கிறது என்பதை உணர்ந்து பாராட்ட வேண்டும். சென்ற ஆண்டு மட்டும் 50,000 மின் இணைப்புகள் தமிழ்நாடு முழுவதும் நடந்திருக்கிறது. அதே குறியீட்டை இந்த ஆண்டும் நாங்கள் அடைய இருக்கிறோம். கடந்த ஆண்டு 50,000 பம்பு செட்டுகளுக்கு மின் இணைப்பு தரப்பட்டிருக்கிறது என்றால் அது ஒன்றும் சாதாரணமான விஷயம் அல்ல. மார்ச் 67-க்கு முன்னால் இப்படி நடந்தது உண்டா? மின்சார வாரியத்தின் தலைவரிடம் கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன் விசாரித்ததில் இதுவரை 43,000 பம்பு செட்டுகளுக்கு மேல் மின் இணைப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். இருந்தாலும் மந்தப் போக்கே இல்லை என்று நான் சொல்ல வரவில்லை. அதிகாரிகளுடைய சுபாவம் எல்லாமே மாறிவிட்டது என்றும் நான் ஒரு நாளும் ஒத்துக் கொள்ளமாட்டேன். ஆனால் புதிய நிர்ப்பந்தங்களைக் கணக்கில் கொண்டு பார்க்கும்போது எவ்வளவோ காரியங்கள் மாறி இருக்கிறது என்பதை நாம் உணரத் தான் வேண்டும். இந்த வகையில் இன்னும் நிரம்ப ஒத்துழைப்பை நாம் எல்லோரும் தர முன் வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நம்முடைய கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் கூட்டுறவுத் [illegible] பற்றி சொன்னார்கள். அதையெல்லாம் நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டு வந்து அதற்கான காரியங்கள் [illegible] செய்ய அரசாங்கம் முன்வரும் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

[illegible]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [25th February 1969

புரொக்கியூர்மெண்டு பற்றி பலரும் பேசினார்கள். நாம் மேற்கு இராமநாதபுரத்தின் நிலைமையை உணர்ந்த காரணத்தால் தான் புதிய அமைச்சரவை பதவிக்கு வந்ததும் 40 லட்ச ரூபாயை பஞ்ச நிவாரண நிதியாக ஒதுக்கி இருக்கிறோம். நம் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் முதன் முதலில் செய்த பெரிய காரியமே இது தான் என்கிற அளவுக்கு தமிழ்நாட்டில் 1½ கோடி ரூபாயை பஞ்சப் பிரதேசங்களுக்கு ஒதுக்கினார்கள். கொள்முதல் பற்றி நண்பர் எத்திராஜு அவர்கள் சொன்னார்கள். கடலூர் பக்கத்திலே நடந்த சம்பவம் ஒன்றைக்கூட இங்கே சொன்னார்கள். அம்மாதிரி நடந்திருக்கக் கூடும். அரசாங்கத்தின் கொள்கையைப் பொறுத்த வரை ஒரு ஏக்கருக்கு குறைவாக இருப்பவர்களிடம் கொள்முதல் செய்யக் கூடாது என்பது தான்.

நாது மாண்புமிகு உறுப்பினர் தியாகராஜன் அவர்களும், சுப்பையா அவர்களும் ஒரு ஏக்கருக்குக் குறைவாக உள்ளவர்களிடமிருந்து கொள்முதல் செய்யப்பட்ட 74 பேர்கள் கொண்ட ஒரு பட்டியலைக் கொடுத்தார்கள். நான் மூன்றால் உணவு இலாக்கா பொறுப்பிலிருந்த போது, என்னுடைய கவனத்துக்கு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. தாசில்தார் 5,000 மூட்டை கொள்முதல் செய்யவேண்டும் என்று சொன்னால், மேலே இருக்கிற அதிகாரிகளுக்குக் கணக்குக் காட்ட, கிராமத்தில் இருக்கின்ற அப்பாவி மக்களிடமிருந்து கொள்முதல் செய்கிறார்கள். அதை நான் இல்லை என்று சொல்லமாட்டேன். ஆனால் அதுதான் உணவு இலாக்கா நிர்வாகம் என்று நாம் அதற்கு அர்த்தம் கொடுத்தால், இன்றைக்கு மாநிலத்தில் 4 கோடி மக்களின் உயிரோடு சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினையில், நீங்கள் பிரதானமாக செய்யக்கூடிய காரியத்தை மறந்தவர்கள் ஆவீர்கள் என்று பணிவுடன் சொல்லிக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

6-50 p.m. நாட்டில் கொள்முதல் நடைபெற வேண்டியிருக்கிறது. நமது மாநிலத்தில் ஒரு ஏக்கருக்கு குறைவாக உள்ள நிலச் சொந்தக்காரர்கள் 13 லட்சம். கொள்முதலுக்கு 4 மூட்டைகள் அதிகம் தேவைப்படுகிறது என்றால் அங்கேயிருக்கின்ற ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்கள், தாசில்தார்கள் சில இடங்களில் சற்று கடுமையாக இருந்திருக்கக்கூடும். அதை வைத்துக்கொண்டு கொள்முதல் செய்வதில் கொடுமை செய்யப்படுகிறது என்று பொதுவாக குற்றம் சாட்டப்படுவது சரி அல்ல. நான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் சார்பில் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஒரு ஏக்காரவும், ஒரு ஏக்காரவுக்கு கீழும் உள்ளவர்களுக்கு கொள்முதல் இல்லை. அவ்வாறு அவர்களிடமிருந்து எந்த அதிகாரியாவது கொள்முதல் செய்திருந்தால், அதைத் தெரிவித்தால் நாங்கள் நடவடிக்கை எடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். நான் இந்த மன்றத்தின் மூலம் அதிகாரிகளுக்கும் இதைச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கும் தாக்கீது அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அதிகாரிகள் ஏதோ எங்களை சந்தோஷப் படுத்துவதற்கு என்று சொல்லிக்கொண்டு, ஒரு

25th February 1969] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

ஏக்கருக்கு குறைவாக உள்ள விவசாயிகள் தான் அந்த பாரத்தைத் தாங்க வேண்டும் என்று கருதிக் கொண்டால், ஒரு நாளும் இந்த அரசு அதை அனுமதிக்காது என்று தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : கொள் முதலுக்கு நெல் கொடுக்க வேணடும் என்ற கொள்கையை உடையவன் தான் நான்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : நான் வரவேற்கிறேன். காங்கிரசு கட்சியின் கொள்கையும் அதே கொள்கை தான். தான்ய மொத்த வியாபாரத்தையும் ஏற்று நடத்தவேண்டும் என்ற அளவுக்கு மிக்க வேகமான கொள்கையை உடையவர்கள். கொள் முதலை நடத்துங்கள் என்று சொல்லிவிட்டு, அதே நேரத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் பேசிய போது, கொள்முதல் செய்கிறீர்களே, எங்கள் பஞ்ச மாவட்டத்திற்கு சட்ட பூர்வமான ரேஷன் கொண்டுவந்து அரிசி சப்ளை செய்யுங்கள் என்றும் கேட்டார். அவ்வளவு உருக்கமாகச் சொன்னார். நான் அமைச்சராக இல்லாமல் இருந்து, சாதாரண மனிதனாக இருந்தால் என்னிடம் இருக்கும் தான்யத்தை ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்கும், சிவகாசிக்கும் முதலில் அனுப்பிவிட்டு மறுகாரியம் பார்த்திருப்பேன். ஆனால் இன்றைய தினம் தமிழ்நாடு முழுவதும் வறட்சிநிலைமை ஏற்பட்டுள்ளது. எந்த செங்கற்பட்டிலிருந்தும், காஞ்சீபுரத்திலிருந்தும், வேலூரிலிருந்தும், லாரி லாரியாக கோவைக்கும், மேற்கு ராமநாதபுரத்திற்கும் அரிசி போய்க்கொண்டிருந்ததோ, அதே ஊர்களுக்கு இன்று அரிசி போட தஞ்சையிலிருந்தும், கடலூரிலிருந்தும் அனுப்பவேண்டிய துர்பாக்கிய நிலை, 30 ஆண்டு காலத்தில் இல்லாத நிலை இன்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. வயல்கள் எல்லாம் வரண்டு கிடக்கின்றன. வாய்க்கால்கள் எல்லாம் வெடித்துக் கிடக்கின்றன. குளங்கள் எல்லாம் புட்பால் மைதானம் போல் இருக்கின்றன. இவ்வளவு நிலைமைகளுக்கு மத்தியில், இரண்டு ஆண்டு காலத்தில் உணவுத் துறையில் 15 லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்திருக்கிறோம். விலையைக் கட்டுப்படுத்தி 1¾ கோடி மக்களுக்கு நியாய விலையில் உணவு தான்யம் அளித்து வருகிறோம் என்பதைப் பெருமையாகச் சொல்லுவேன். உணவு இலாக்கா பொறுப்பை ஒரு வார காலமாகத் தான் வேறு அமைச்சர் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளார்கள். ஆகவே அந்த இலாக்காவின் நிலவரம் எனக்குத் தெரியும். இன்னும் 2 மாதத்திற்கு, யார் யாருக்கு நாம் அரிசி கொடுக்கவேண்டுமோ, அவர்களுக்கு தொடர்ந்து கொடுத்து நிலைமையை வெற்றிகரமாக சமாளிக்க போதுமான தான்யம், 1 லட்சம் டன்கள் பொறுப்பை விடுகின்ற இந்த நேரத்தில் தான்ய களஞ்சியத்தில் இருக்கிறது. ஆண்டு தோறும் 7, 8 லட்சம் டன் தேவைப்படுகின்ற நேரத்தில், கொள் முதலுக்கு கொடுக்கக்கூடிய இரண்டு உபரி மாவட்டங்கள் வரண்டிருக்கும் துர்ப்பாக்கிய நிலை நான் முதலில் தெரிவித்தது போல் ஏற்பட்டுள்ளது. இன்னும் குடி தண்ணீர் இல்லை என்ற துர்ப்

பாக்கிய நிலை சில மாவட்டங்களில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டை நோக்கியிருக்கின்ற பெரும் பிரச்னை குறித்து மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இன்று காலையில் இந்த மன்றத்தில் எடுத்துச் சொன்னார்கள். தமிழ்நாடு ராஜஸ்தான் பாலைவனம் போல் காட்சி அளிக்குமோ என்ற நிலையில் இருக்கிறது. உணவு, உடை, வீடு என்ற மூன்று அடிப்படை தேவைகளுக்கு அடுத்தபடியாக எலிமெண்டரி நீட் (Elementary need) ஆன குடிநீருக்குப் பஞ்ச நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. கோவை மாவட்டத்தில் பஞ்சாலை நெருக்கடியை விட இன்றைக்கு குடிநீர் நெருக்கடி ஏற்பட்டு, நமது மாண்புமிகு பொது சுகாதார அமைச்சர் அவர்களும், உள்ளாட்சி அமைச்சர் அவர்களும், மற்றவர்களும் சேர்ந்து ஏதோ அந்த நெருக்கடியை கொஞ்சம் சமாளிப்பதற்கு 10 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்திருக்கிறார்கள் என்ற நிலைமை தான் அங்கே உள்ளது. இந்தத் தண்ணீர் நெருக்கடி சென்னை நகரத்திலும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு விஷயங்களையும் நான் இன்றைக்குச் சொல்லுவது ஒருவரை ஒருவர் குறை சொல்லுவதற்காக அல்ல. அப்படிச் சொல்லுவதானால் சுலபமாகச் சொல்லிவிட முடியும். நான் கேட்க முடியாதா? எங்கள் முதலமைச்சர் கேட்க முடியாதா? மூன்று ஐந்தாண்டு திட்டங்களுக்குப் பிறகு, முதல் திட்டத்தில் 2,000 கோடி ரூபாய் செலவு செய்த்பிறகு, இரண்டாவது திட்டத்தில 4 ஆயிரம் கோடி ரூபாய் செலவு செய்த பிறகு, மூன்றாவது திட்டத்தில் 10 ஆயிரம் கோடி ரூபாய் செலவு செய்த பிறகு, 18 வருட கால ஒரே கட்சி ஆட்சிக்குப் பிறகு தமிழ்நாட்டில் இன்றைக்கு உணவுக்காக அல்ல, உடைக்காக அல்ல, வீட்டுக்காக அல்ல, குடிநீர் கூட இந்த நாட்டு மக்களுக்கு இல்லை என்ற நிலை இருக்குமானால், இந்த நிலை சரிதானா என்று மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் தியாகராசன் அவர்களை நான் விமர்சிக்க முடியும். நான் அதற்குப் போகவில்லை. தமிழகம் ஆபத்தான நிலையை இன்றைக்கு எதிர்நோக்கியிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நேரத்தில் உங்களுக்கா, எங்களுக்கா என்ற சடுகுடு விளையாட்டில், அரசியல் விளையாட்டில் யார் ஜெயிக்கிறோம் என்பதல்ல பிரச்னை. மக்கள் நம் எல்லோரையும் சேர்த்துத் தான் சொல்லுவார்கள். உங்களிடத்தில் அல்லவா நாட்டை ஒப்படைத்தோம், என்ன செய்யப் போகிறீர்கள் என்று கேட்பார்கள். அந்த நிலைமைச் சமாளிக்க சகல கட்சித் தலைவர்களையும் கேட்டுக் கொள்ளுவேன், பொது மக்களையும் கேட்டுக்கொள்ளுவேன். உணவு நெருக்கடியை நமது உறுதியும் கருணை உள்ளமும் படைத்த முதலமைச்சர் தலைமையில் நாம் ஒன்றுபட்டு நின்றோமேயானால் மிக வெற்றிகரமாகச் சமாளிக்க முடியும் என்ற பெரும் நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. இப்போதுள்ள பிரச்னை இன்னும் எவ்வளவு பேருக்கு அரிசி சேர்த்துப் போடலாம் என்ற நிலை அல்ல. இந்த முறை கள்ளச் சந்தைக்காரர்கள், பதுக்கல்காரர்கள் மீது கடும் நடவடிக்கை எடுத்து, விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்தி நெருக்கடியை எப்படி சமாளிக்கப் போகிறோம் என்ற அபாய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுப்பையா அவர்கள் சொன்ன

முதல் விஷயத்தில் நாங்கள் ஒத்துழைக்கின்றோம் என்று சொன்னார்கள். கொள்முதல் என்ற காரியம், விலைவாசியை கட்டுப்படுத்தவும், பற்றுக்குறை ஏற்படும்போது சமாளிக்கவும் ஏற்பட்ட காரியம். இது நாங்கள் தொடங்கியது அல்ல. சட்ட பூர்வமான ரேஷன் நாங்கள் ஏற்படுத்தியது அல்ல. 1964-65-ம் ஆண்டு இந்தியா பூராவும் பயங்கர நெருக்கடி ஏற்பட்டபோது, அமெரிக்காகாரனிடம் பிச்சைக்காரர்களைப்போல் நாம் நிற்பதா என்று இருந்தபோது, டில்லிப் பேரரசால் நமக்கு வரையறுத்துக் கொடுக்கப்பட்ட முறை. இதை நினைவில் கொள்ளுவதுடன், மகத்தான விவசாயப் புரட்சியை தஞ்சை மாவட்டத்தில், காவேரி நதி தீரத்தில் கையாண்ட பிறகு, உற்பத்தியைப் பெருக்கிய இரண்டு ஆண்டு காலத்திற்குள் இயற்கை உற்பாதம் தமிழ்நாட்டில் வந்திருக்கிறது. இதை சமாளிக்க வேண்டுமானால், உங்களுடைய ஒத்துழைப்போடும், பரிவோடும் தமிழகத்தை வழிநடத்திச் செல்லும் பொறுப்பு நம்மிடம் இருக்கிறது. என்ற வகையில், அரசு எடுக்கின்ற நடவடிக்கைகளுக்கு எதிர் விமர்சனம் இல்லாமல், போர்க்கால பிரச்னை போல ஒத்துழைக்க வேண்டும்; அப்படி ஒத்துழைப்பதன் மூலம்தான் ஏற்பட்டிருக்கின்ற பயங்கர நெருக்கடியைச் சமாளிக்க முடியும் என்று கூறி, இந்த மான்ய கோரிக்கையின்மீது அங்கத்தினர்கள் தந்த மேலான கருத்துக்களுக்கு அமைச்சரவையின் சார்பில் நன்றி தெரிவித்து, இந்த மான்ய கோரிக்கையை ஏற்று நிறைவேற்றித்தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

MR. CHAIRMAN: Now the discussion on the Second Supplementary Statement of Expenditure for 1968-69 is over.

VI.—STATEMENT OF DEMAND FOR GRANTS FOR EXCESS EXPENDITURE 1964-65

MR. CHAIRMAN: The next item is Statement of Demands for Grants for Express Expenditure in 1964-65. The practice in this House is that we do not have discussion on this item.

The House will now adjourn and meet again at 4 p.m. on Wednesday, the 26th February 1969.

The House then adjourned. 6-55 p.m.

VII.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

86. Notification issued with G.O. Ms. No. 860, Home, dated the 26th March 1968, in regard to an amendment to Rule 103 of the Madras Cinemas (Regulation) Rules, 1957 published at pages 79 to 104 of the Rules Supplement to Part I of the Fort

St. George Gazette, dated the 30th January 1957, as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under section 10 (3) of the Madras Cinemas (Regulation) Act, 1955 (Madras Act IX of 1955).]

B. Reports, Notifications and other papers.

*28. The Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Bill, 1969 (L.A. Bill No. 3 of 1969), as passed by the Assembly.

*Circulated to all M.L.Cs. on 24th February 1969.

APPENDIX I.

(*Vide* answer to starred question No. 44 on page 15.)

(அ) புற்றுநோய் சிகிச்சைக்கு அரசாங்க மருத்துவ மனைகளில் எங்கெங்கு வசதிகள் செய்யப்பட்டு உள்ளன ?

பதில் :

1. அரசினர் கண் மருத்துவமனை, சென்னை.
2. அரசினர் தாய் சேய் மருத்துவமனை, சென்னை.
3. அரசினர் இராஜா சர் இராமசாமி முதலியார் மகப்பேறு மருத்துவமனை.
4. கீழ்ப்பாக்கம் மருத்தவமனை, சென்னை.
5. தஞ்சாவூர் மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவமனை, தஞ்சாவூர்.
6. அரசினர் பொது மருத்துவமனை, சென்னை.
7. அரசினர் இராயப்பேட்டை மருத்துவமனை, சென்னை.
8. அரசினர் தலைமை மருத்துவமனை, பாளையங்கோட்டை.
9. அரசினர் இராஜா மிராஸ்தார் மருத்துவமனை, தஞ்சாவூர்.
10. அரசினர் செங்கல்பட்டு மருத்துவக்கல்லூரி மருத்துவமனை, செங்கல்பட்டு.
11. அரசினர் எர்ஸ்கின் மருத்துவமனை, மதுரை.
12. அரசினர் தலைமை மாவட்ட மருத்துவமனை, கோயம்புத்தூர்.
13. அரசினர் ஸ்டேன்லி மருத்துவமனை, சென்னை.

(இ) ரேடியம் சிகிச்சை எங்கெங்கு செய்யப்படுகிறது ?

பதில் :

1. அரசினர் கண் மருத்துவமனை, சென்னை.
2. அரசினர் தாய் சேய் மருத்தவமனை, சென்னை.
3. அரசினர் பொது மருத்துவமனை, சென்னை.
4. அரசினர் ஸ்டேன்லி மருத்துவமனை, சென்னை.
5. அரசினர் எர்ஸ்கின் மருத்துவமனை, மதுரை.

(உ) புதிய மருந்து வகைகள் ஏதேனும் வந்துள்ளதா ?

பதில் :

புற்று நோயாளிகளுக்கு எண்டாக்சான், பெத்திடாக்சேப் நைட்ரோஜன் மஸ்டார்டு, டிக்ரானல், மெர்க்காப்டோபூரின், இபோலியா, மிடோமைசின் போன்ற கீமோதிராபிக் மருந்து வகைகள் தரப்படுகின்றன.

Appendix II.

(*Vide* Item IV on pages 23–24.)

L.A. Bill No. 3 of 1969.

(As passed by th Assembly)

A Bill further to amend the Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Act, 1949.

Be it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twentieth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Act, 1969.

2. *Amendment of section 1, Madras Act XXIX of 1949.*—In sub-section (3) of Section 1 of the Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Act, 1949 (Madras Act XXIX of 1949), for the words, figures and letters "the 25th January 1969", the words, figures and letters "the 25th January 1974" shall be substituted.

3. *Repeal.*—The Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Ordinance, 1969 (Tamil Nadu Ordinance 1 of 1969), is hereby repealed.

THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL.

Wednesday, the 26th February 1969.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, [illegible] of the clock, Mr. Chairman (The Hon. Thiru M. Manickavelu) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Buildings owned by the Government

*47 Q.—Thiru N. R. Thiagarajan: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the buildings owned by Tamil Nadu Government in the Fort St. George, Madras ?

தமிழ்நாடு அரசின் கட்டிடங்கள்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

சென்னை செயிண்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையில் தமிழக அரசுக்குச் சொந்தமான கட்டிடங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: புனிதர் ஜார்ஜ் கோட்டைப் பகுதியின் உள்ளே அமைந்துள்ள கீழே குறிப்பிட்ட கட்டிடங்கள் தமிழக அரசுக்குச் சொந்தமானவை :—

(1) சட்ட மன்றப் பேரவை, சட்டமன்ற மேலவை உட்பட தலைமைச் செயலகத்தைச் சேர்ந்த துறைகள் அடங்கும் தலைமைச் செயலக முதன்மைக் கட்டிடம்;

(2) தேசிய மாணவர் படைக் கட்டிடங்கள்;

(3) நாவாப் பணியாளர் குடியிருப்பு வரிசை;

(4) காரிசன் அரங்குக்கு அருகிலுள்ள கட்டிடங்கள் (பண்டகசாலை [illegible] அதிகாரியின் அலுவலகக் கட்டிடங்கள்);

(5) காரிசன் அரங்கம்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: [illegible]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: மத்திய அரசு இந்தக் கட்டிடங்களை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அறிவித்ததாக தகவல் எதுவும் இந்த அரசுக்கு இல்லை. மைசூரில் உள்ளதைப் போல விதான் சுதா போன்றவற்றை கட்டுவதைவிட, அந்தப் பணத்தைக்கொண்டு வீடற்ற ஏழைகள் பலருக்கு சிறுசிறு வீடுகள் கட்டிக்கொடுப்பது தேவை என்று இந்த அரசு கருதுகிறது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: இந்த நகரத்திலுள்ள பல்வேறு பெரிய கட்டிடங்களை விற்ருல், விடில்லாத ஏழைகள் அத்தனை பேருக்கும் வீடு கட்டிக்கொடுக்கலாம். அதையும் இந்த அரசு கவனிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: கட்டிடங்களை இடித்தால் அல்லது விற்ருல் கட்டிக் கொடுக்கலாம் என்று கூறுவது வியப்பாக இருக்கிறது. கட்டிடங்களை அப்படியே விற்றுக் கட்டிடம் கட்டிக் கொடுக்கலாம் என்ருல் அதற்கு மனைகள் வேண்டும். அவற்றை வாங்க வேண்டும். அதற்குரிய மனைகள் இல்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவர் அவர்களே, மைசூரில் விதான் சுதா கட்டிடம் கட்டிய காரணத்தால் அங்குள்ள முதலமைச்சர் திரு. ஹனுமந்தையா அவர்கள் பதவியிலிருந்து போக நேரிட்டது. இந்த அரசுக்கு அது தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அதையும் மனதில் வைத்துத்தான் பதில் சொல்லப்பட்டது.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: சென்னையில் இருக்கிற சிறிய பெரிய கட்டிடங்களை விற்க வாங்க வேண்டுமென்ற கொள்கையிருக்குமானல் அதை வாங்குகிறவர்கள் யாராவது இருப்பார்களா அல்லது ஆட்சி தயாராக இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: விற்பதற்கு யோசனை இருந்தாலல்லவா வாங்குகிறவர்களைப் பற்றிக் கவலைப்படவேண்டும்.

"Vazhia Senthamizh" Song

* 48 Q.—THIRU T. K. SHANMUGAM: Will the Hon. Chief Minister be pleased to state whether there is any pro[illegible] to provide ways and means for singing the song,

"Vazhia Senthamizh
Vazhga Narramizhar
Vazhia [illegible] Mani Thirunadu"

[illegible]

"வாழிய செந்தமிழ்" பாடல்

திரு. டி. கே. சண்முகம்: மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினுவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

மகா கவி பாரதியார் இயற்றியுள்ள

"வாழிய செந்தமிழ்;
வாழ்க நற்றமிழர்;
வாழிய பாரத மணித் திருநாடு"

என்னும் பாடலைத் தமிழக அரசின் சார்பில் நடைபெறும் எல்லா நிகழ்ச்சிகளின் இறுதியிலும் பாடுவதற்கு வழிவகை செய்யும் செயற் குறிப்பு ஏதேனும் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: இல்லை.

திரு. டி. கே. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, "வாழிய செந்தமிழ், வாழ்க நற்றமிழ், வாழிய பாரத மணித்திருநாடு" என்ற பாடலை மகாகவி பாரதி தமிழை வாழ்த்தி, தமிழ் மக்களை வாழ்த்தி பாரத நாட்டையும் வாழ்த்தி பாடியிருக்கிருர். அது மட்டுமல்லாமல் பாடலின் இறுதியில் வரும் 'வந்தேமாதரம்' என்ற சொல் சுதந்திரப் போராட்ட காலத்தில் சுதந்திர வீரர்களுக்கு மந்திரமாக இருந்த சொல். இப்படிப்பட்ட பாடலை தமிழ் நாட்டின் [illegible] நாட்டுப் பாடலாக தமிழக அரசு ஏற்றுக்கொள்ளுமானல், தேசிய ஒருமைப்பாட்டிற்கு மிகவும் உபயோகமாக இருக்குமென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதுவரையில் இல்லாவிட்டாலும் இனிமேலாவது அவ்வாறு செயல்படத் தமிழக அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: இப்போது [illegible] பாடலாக 'ஜனகணமன' என்ற தேசிய [illegible] கொண்டிருக்கிறோம். இப்போது பல அரசாங்க [illegible] அல்லது அமைச்சர்கள் கலந்துகொள்கிற [illegible] பாடலாக இறை வணக்கம் என்ற பெயரில் [illegible] அதற்கேற்றவாறு பாடப்படுகிறது. சில இடங்களில் [illegible] [illegible]

Milk Colony, Madhavaram.

*49 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will [illegible] the Minister for Food and Agriculture be pleased to [illegible]

(a) whether any notice was received from the [illegible] licensees of the Madhavaram Government Dairy Project [illegible] ary 1968 that they will undergo a fast protesting against [illegible] of rent, penal interest, scavenging tax and water tax ; [illegible]

(b) if so, the action taken thereon by the Governm[illegible]

அரசினர் பால் பண்ணை, மாதவாரம்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு [illegible] வேளாண்மை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்க[illegible] பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மாதவரம் அரசினர் பால் பண்ணையில் கறவை [illegible] பெற்றவர்களிடம் (licensees) வாடகை கட்டணம், இ[illegible] வட்டி வரி, தோட்டி வரி, தண்ணீர் வரி ஆகிய [illegible] உயர்வுகளை எதிர்த்து 1968 ஜனவரியில் உண்ணாவிரதம் [illegible] போவதாக அறிக்கை வந்ததா?

(இ) ஆமெனில், அதன் மேல் அரசு எடுத்த நட[illegible] என்ன ?

மாண்புமிகு தி ரு. எ, கோவிந்தசாமி : (அ) ஆம்.

(இ) மாதவரம் பால்பண்ணை, கறவை உரிமம் [illegible] சங்கம் அச்சிட்டு வெளியிட்ட சிறுவெளியீட்டில் இவை [illegible] தெரிவிக்கப்பட்டிருப்பினும் ஆணையாளரை அவர்கள் ச[illegible] பேச்சையில் இக் கோரிக்கைகளைப்பற்றி அவர்கள் [illegible] வில்லை. உரிமக் கட்டணம், இடவசதிக் கட்டணம் ஆகிய[illegible] தள்ளுபடி செய்யுமாறு மட்டுமே அவர்கள் கேட்டுக்கொ[illegible] இந்தக் கோரிக்கைகளை அரசாங்கம் ஒப்புக்கொண்டு, [illegible] கட்டணம், இடவசதிக் கட்டணம் ஆகியவற்றை வ[illegible] 1968[illegible] மாதம் 1-ந் தேதி முதல் ஓராண்[illegible] [illegible] ஆணை பிறப்பித்துள்ளது.

[illegible] அவர்களே, [illegible]

கொடுக்க ஒத்துக்கொள்ளப்பட்டது. வாங்கிய பிறகு சர்க்கரை விலை இறங்கியதால்தான் ரூ. 305 என்று குறைந்தது. அதைத்தான் அங்கத்தினர் குறிப்பிடுகிறார்கள். வெளியில் ரூ. 305 இருக்கும் போது ரூ. 350 கொடுத்து வாங்கியதாக வீணான குற்றச்சாட்டை சர்க்கார் மீது சுமத்த வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆலை முதலாளிகளை அழைத்து கேட்டுக்கொண்டதன் பேரில் அதன் தலைவர் கோதாரி அவர்கள் சர்க்காருடன் ஒத்துழைக்கும் முறையில் ரூ. 350-க்குக் கொடுக்க ஒப்புக்கொண்டார்கள்.

Sugar.

*50. Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Food and Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the South Indian Sugar Factory owners are selling sugar to the public at the rate of Rs. 305 per bag; and

(b) the price at which the State Government had purchased sugar from the Sugar Mills per bag of sugar ?

சர்க்கரை

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு உணவு வேளாண்மை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கும் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தென்னிந்திய சர்க்கரை ஆலை அதிபர்கள் சர்க்கரை, மூட்டை ஒன்றுக்கு ரூ. 305 ஆக பொதுமக்களுக்கு விற்பது உண்மையா ?

(இ) தமிழக அரசு மூட்டை என்ன விலைக்கு [illegible] யிருந்து வாங்கியது ?

மாண்புமிகு திரு. எ. கோவிந்தசாமி : (அ) [illegible] சர்க்கரை கட்டுப்பாட்டை [illegible] நீக்கும் திட்டத்தை [illegible]

[illegible]

[26th February 1969

Milk Colony, Madhavaram.

* 49 Q.—Thiru N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Food and Agriculture be pleased to state—

(a) whether any notice was received from the Milch Cow licensees of the Madhavaram Government Dairy Project in January 1968 that they will undergo a fast protesting against the levy of rent, penal interest, scavenging tax and water tax ; and

(b) if so, the action taken thereon by the Government ?

அரசினர் பால் பண்ணை, மாதவரம்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு உணவு வேளாண்மை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மாதவரம் அரசினர் பால் பண்ணையில் கறவை உரிமம் பெற்றவர்களிடம் (licensees) வாடகை கட்டணம், இரட்டை வட்டி வரி, தோட்டி வரி, தண்ணீர் வரி ஆகிய வரிகள் வசூலிப்பதை எதிர்த்து 1968 ஜனவரியில் உண்ணாவிரதம் இருக்கப் போவதாக அறிக்கை வந்ததா?

(இ) ஆமெனில், அதன் மேல் அரசு எடுத்த நடவடிக்கை என்ன ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : (அ) ஆம்.

(இ) மாதவரம் பால்பண்ணை, கறவை உரிமம் உடையோர் சங்கம் அச்சிட்டு வெளியிட்ட சிறுவெளியீட்டில் இவை யாவும் தெரிவிக்கப்பட்டிருப்பினும் ஆணையாளரை அவர்கள் சந்தித்துப் பேசுகையில் இக் கோரிக்கைகளைப்பற்றி அவர்கள் குறிப்பிட வில்லை. உரிமக் கட்டணம், இடவசதிக் கட்டணம் ஆகியவற்றைத் தள்ளுபடி செய்யுமாறு மட்டுமே அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டனர். இந்தக் கோரிக்கைகளை அரசாங்கம் ஒப்புக்கொண்டு, உரிமக் கட்டணம், இடவசதிக் கட்டணம் ஆகியவற்றை வசூலிப்பதை 1968-ம் வருடம் ஏப்ரல் மாதம் 1-ந் தேதி முதல் ஓராண்டு காலத்துக்கு தள்ளி வைத்து ஆணை பிறப்பித்துள்ளது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, சர்க்காருக்கு ரூ. 350-க்கு மேலாக 40 சத விகிதம் சர்க்கரையைக் கொடுத்துவிட்டு பொதுமக்களுக்கு ரூ. 305-க்கு சர்க்கரை ஆலை அதிபர்கள் விற்பது அரசுக்குத் தெரியுமா ? ரூ. 305-க்கு வெளி மார்க்கெட்டில் விற்று விட்டு, சர்க்காருக்கு ரூ. 350-க்கு விற்றதன் காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : லெவி முறையில் கொடுத்தது 60 சதவிகிதம் போக மீதமுள்ள 40 சதவிகிதம் சர்க்கரை ரூ. 350-க்கு அல்லது ரூ. 400, ரூ. 500 என்று வடக்கே [illegible] நிலைகளில் விற்கும் சூழ்நிலையில் சர்க்கரை ஆலை அதிபர்கள் [illegible] போது, அவர்களை [illegible]

26th February 1969]

கொடுக்க ஒத்துக்கொள்ளப்பட்டது. வாங்கிய பிறகு சர்க்கரை விலை இறங்கியதால்தான் ரூ. 305 என்று குறைந்தது. அதைத்தான் அங்கத்தினர் குறிப்பிடுகிறார்கள். வெளியில் ரூ. 305 இருக்கும் போது ரூ. 350 கொடுத்து வாங்கியதாக வீணான குற்றச்சாட்டை சர்க்கார் மீது சுமத்த வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆலை முதலாளிகளை அழைத்துக் கேட்டுக்கொண்டதன் பேரில் அதன் தலைவர் கோதாரி அவர்கள் சர்க்காருடன் ஒத்துழைக்கும் முறையில் ரூ. 350-க்குக் கொடுக்க ஒப்புக்கொண்டார்கள்.

Sugar.

* 50. Q.—Thiru N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Food and Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the South Indian Sugar Factory owners are selling sugar to the public at the rate of Rs. 305 per bag; and

(b) the price at which the State Government had purchased sugar from the Sugar Mills per bag of sugar ?

சர்க்கரை

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு உணவு வேளாண்மை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தென்னிந்திய சர்க்கரை ஆலை அதிபர்கள் சர்க்கரை, மூட்டை ஒன்றுக்கு ரூ. 305 ஆக பொதுமக்களுக்கு விற்பது உண்மையா ?

(இ) தமிழக அரசு மூட்டை என்ன விலைக்கு ஆலைகளிடமிருந்து வாங்கியது ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : (அ) இந்திய அரசு சர்க்கரை கட்டுப்பாட்டை ஓரளவு நீக்கும் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தது. இதன்படி வீடுகளுக்கும், மருத்துவ மனைகள், அனாதை விடுதிகள் போன்ற முன்னுரிமை வகையினருக்கும் வழங்கப்படுவதற்காக இந்நாட்டில் உற்பத்தியாகும் மொத்த சர்க்கரையில் 60 சதவீதம் விதிமுறைக் கொள்முதல் (levy) செய்து எஞ்சிய 40 சதவீதத்தை, இந்திய அரசிடமிருந்து பெறும் விடுவிப்பு ஆணைக்கு உட்பட்டு, சர்க்கரை ஆலைகள் இந்தியாவில் எந்தப் பகுதியிலும் எந்த விலைக்கும் விற்றுக் கொள்ளலாம். எனவே, இம்மாநிலத்திலுள்ள சர்க்கரை ஆலைகள், இந்திய அரசு அனுப்பும் விற்பனை கட்டுப்பாடில்லாத சர்க்கரையை அவை விரும்பும் எந்த விலைக்கும் விற்பனை செய்யலாம்.

(இ) இம் மாநிலத்திற்குள்ளேயே, விற்பனைக் கட்டுப்பாடற்ற சர்க்கரை அளவு முழுவதையும் நியாயமான விலையிலும், எல்லா ருக்கும் கிடைக்கச் செய்வதையும், பெரு மொத்தமாகப் பயன்

படுத்துவோரின் தேவையை நிறைவேற்றுவதையும் முன்னிட்டு, ஆலைகளின் பிரதிநிதியான தென் இந்திய சர்க்கரை ஆலைகள் சங்கத்துடன் உரையாடல் நடத்தியதன் பின்னர், இம் மாநில அரசு, அவர்களுடன் ஏற்பாடு ஒன்றைச் செய்து கொண்டது. இதன்படி வெளிச்சந்தை சர்க்கரையையும், மாநில அரசு, குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ஆலைவாயில் விலையாக ex-factory price) குவிண்டால் ரூ. 350 வீதம் எடுத்துக் கொண்டு, உணவுப்பொருள் வழங்கு ஆணையர் நியமித்த மொத்த (வாணிகத்துறை) பயன் படுத்துவோருக்கு குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ரூ. 365-க்கு சில்லரை விலையில் பங்கிட்டுக் கொடுத்தது. இந்த ஏற்பாடு 1968 மே திங்கள் இறுதிவரை நீடித்தது. வெளிச் சந்தை சர்க்கரையின் விலை கணிசமாகக் குறைந்ததைக் கருதி, 1968 ஜூன்-ஜூலையிலிருந்து விற்பனைக் கட்டுப்பாடற்ற சர்க்கரை வாங்கப்படவில்லை.

Movement of paddy.

* 51 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Food and Agriculture be pleased to state whether the farmers have been permitted to sell, within the district, the balance of paddy remaining with them, after giving to the Government the levy paddy?

நெல் போக்குவரத்து

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு உணவு-வேளாண்மை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதில் அளிக்க வேண்டுகிறேன்—

தமிழக விவசாயிகள் சர்க்காருக்கு லெவிக்கு நெல் அளந்தது போக, பாக்கியுள்ள நெல்லை மாவட்டத்திற்குள் எங்கும் விற்க அனுமதிக்கப்படுகின்றதா ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : விதிமுறைக் கொள்முதலுக்குரிய நெல்லைக் கொடுத்த பிறகு, உபரியாக உள்ள நெல்லை உழவர்கள் தமிழ்நாட்டு 1966-ம் ஆண்டு நெல் (பேரளவு விலைகள்) ஆணையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விலைகளுக்கு மேற்படாத விலைகளில், கொள்முதல் காலமல்லாத பிற காலங்களில் (off season) அதாவது, தமிழ்நாடு 1968-ம் ஆண்டு நெல்-அரிசிப் போக்குவரத்துக் கட்டுப்பாட்டு ஆணையின்கீழ் ஒரு வட்டத்திலிருந்து மற்றொரு வட்டத்துக்கு நெல்லையும் அரிசியையும் கொண்டு போவதற்கு எந்தக் கட்டுப்பாடும் இல்லாத காலங்களில், அந்தந்த மாவட்டத்திற்குள் எங்கு வேண்டுமானாலும் விற்கலாம். ஒரு வட்டத்திலிருந்து மற்றொரு வட்டத்திற்கு நெல்லையும் அரிசியையும் அனுப்புவதற்கான தடை, கொள்முதல் காலத்தில் இயன்றவரையில் மிகக் குறைந்த கால அளவிற்குத்தான் விதிக்கப்படுகிறது.

Facilities for Tourists

* 52. Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Health and Harijan Welfare be pleased to state—

(a) the facilities provided at Kancheepuram for the tourists, for their stay; and

(b) whether it is a fact that a direct road will be laid between Kancheepuram and Mahabalipuram?

சுற்றுப் பயணிகளுக்கு வசதிகள்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு சுகாதார-அரிசன நல அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) காஞ்சிபுரத்தில் சுற்றுப் பயணிகள் தங்க என்ன வசதி செய்யப்பட்டுள்ளது ?

(இ) காஞ்சிபுரத்திலிருந்து நேராக மகாபலிபுரத்திற்கு நேர் சாலை போடப்படும் என்பது சரியா ?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : (அ) காஞ்சீபுரம் நகர மன்றத்தால் அமைக்கப்பட்ட இரண்டு பயணிகள் விடுதியும், பொதுப்பணித் துறையினால் அமைக்கப்பட்ட ஒரு பயணிகள் விடுதியும், மத்திய அரசின் சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகத்தால் அமைக்கப்பட்ட ஒரு நிலையமும் காஞ்சியிலுள்ளன.

(இ) தற்போது அரசிடம் இத்தகைய திட்டம் எதுவும் ஆய்வில் இல்லை.

High Schools for Scheduled Tribes.

* 53 Q.—THIRU K. ARIVAZHAGAN (on behalf of THIRU V. Iswarmurti : Will the Hon. the Minister for Health and Harijan Welfare be pleased to state—

(a) the number of High Schools for the Scheduled Tribes in Tamil Nadu ; and

(b) whether there is any proposal to start a separate College for the students belonging to the Scheduled Tribes ?

ஆதிவாசிகளுக்கென உயர்நிலைப் பள்ளிகள்

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி: மாண்புமிகு சுகாதார அரிசன நல அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமிழகத்தில் ஆதிவாசிகளுக்காக உயர்நிலைப் பள்ளிகள் எத்தனை உள்ளன ?

(இ) ஆதிவாசி மாணவர்களுக்காகத் தனியாகக் கல்லூரி ஏற்படுத்தும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் உண்டா ?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணி முத்து : (அ) ஒ.ஒ.

(இ) இல்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தில் ஆதிவாசிகள் எனப்படும் நீலகிரியில் உள்ள தோடர்கள் தாங்களே தான் தமிழகத்திற்கே சொந்தக்காரர்கள், ஆதியில் இங்கே வாழ்ந்தவர்கள் என்று கூறுகிறார்கள். அவர்கள் பேசும் மொழி தமிழில்லை, வேறு மொழி. தமிழுக்குத் தொடர்பில்லாத மொழியைப் பேசுகிறார்கள். அவர்களுக்கு எந்த மொழியில் பள்ளிகளில் பாடம் கற்றுக்கொடுக்கப்படுகிறது ?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : தமிழ் மொழியில் தான்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, அவர்கள், தாங்கள் தமிழர்களே அல்ல என்று கூறுகிறார்கள். தமிழ் எங்களுடைய மொழிஅல்ல என்றும் மங்கோலியாவிலிருந்து வந்து எங்களை அடிமைப்படுத்திவிட்டார்கள் என்றும் கூறுகிறார்கள், அந்த தோடர்கள் நாங்கள் தான் இந்த நாட்டுக்குச் சொந்தக்காரர்கள் என்று சொல்கிறார்கள். எங்களை அடிமைப்படுத்தி எங்கள் மொழியைக் கற்கவிடாமல் செய்து உங்கள் மொழியை எங்கள் மீது சுமத்தியிருக்கிறீர்கள் என்று என்னிடம் கூறியிருக்கிறார்கள். அது அரசுக்குத் தெரியுமா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அப்படி எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களிடத்தில் கூறியிருந்தால் தோடர் மொழியில் தேர்ச்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் இருப்பார்களானால் அவர்களைக் கொண்டே தமிழோடு அந்தப் பாடத்தையும் போதிக்கச் செய்வதில் எந்த சிரமமும் இருக்காது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தோடர்கள் மொழிக்கு வரிவடிவம், லிபி இல்லை. எனவே ஒரு வரிவடிவம் உண்டாக்கி அதன் மூலமாக பள்ளிகளில் கற்பிக்க அரசு முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அதிலுள்ள சங்கடங்களையும் நண்பர் அவர்கள் சொல்லியதற்கு நன்றி.

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : முதலில் கேள்வி கேட்டபொழுது தோடர்கள் அத்தனை பேரும் தமிழர்கள் என்று கூறுவதாகக் கூறினார்கள். அடுத்து நாங்கள் தமிழர்களே அல்ல, எங்கள் மொழி தமிழும் அல்ல என்று அவர்கள் சொல்லியதாகச் சொல்கிறார்கள். இதில் எது உண்மை ?

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : என்னிடம் அவர்கள் கூறியது, தமிழ்நாட்டின் பூர்வக் குடிகள் நாங்கள், எங்களை அடிமைப்படுத்தியது தமிழகர்கள். எங்களுக்கும் தமிழுக்கும் சம்பந்தமில்லை. நாங்கள் பேசிய மொழி தமிழ் அல்ல என்று சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அதை அங்கத்தினரிடம் அவர்கள் எந்த மொழியில் சொன்னார்கள் ?

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : இங்கே நாம் கற்றுக் கொடுத்த மொழியில் பேசினார்கள். தாங்கள் பேசிக்கொள்ளும்போது வேறு மொழியில் பேசுகிறார்கள்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : இந்த ஆதிவாசிகள் பள்ளிகளில் எத்தனை மாணவர்கள் படிக்கிறார்கள் ? எத்தனை வருஷங்களாக அந்தப் பள்ளி செயல்படுகிறது ?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணி முத்து : சேலம் மாவட்டத்தில் வளவந்தநாடு என்ற இடத்தில் ஒரு உயர்தரப் பள்ளி இருக்கிறது. அதில் 743 மாணவர்களும் 65 மாணவிகளும் படிக்கிறார்கள். எப்போது துவக்கப்பட்டது என்ற தகவல் இல்லை.

City Compensatory Allowance for T.V.S. High School Teachers

* 54. *Q.*—THIRU G. KRISHNAMOORTHY (on behalf of THIRU M. Rajah Iyer) : Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) whether the teachers of the T.V.S. High School, Madurai are denied the grant of City Compensatory Allowance; and

(b) if so, the details thereof?

டி.வி.எஸ். உயர்நிலைப்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு நகர ஈட்டுப்படி

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : மாண்புமிகு கல்வி-தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மதுரையிலுள்ள டி.வி.எஸ். உயர்நிலைப் பள்ளியிலுள்ள ஆசிரியர்களுக்கு நகர ஈட்டுப்படி மறுக்கப்பட்டதா ?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரமென்ன ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : (அ) & (இ) ஆம். இந்த பள்ளி மதுரை நகர எல்லைக்குள் அமையாததால்.

Craft Instructors with Vidwan Qualification.

* 55 *Q.*—THIRU G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state whether Craft Instructors in Government Secondary Schools, acquiring Vidwan qualification in Tamil, are eligible for being posted as Tamil Pandits on identical scales of pay?

வித்வான் பட்டம் பெற்ற கைத்தொழில் ஆசிரியர்கள்

திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : மாண்புமிகு கல்வி-தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

அரசாங்க உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் உள்ள கைத்தொழில் ஆசிரியர்கள் தமிழில் வித்வான் பட்டம் பெற்றவராக இருந்தால்

[26th February 1969

தமிழ்ப் பண்டிதர்களுக்குரிய சம்பள விகிதத்தில் சம்பளம் பெறும் தமிழ் பண்டிதர்களாக நியமிக்கப்படத் தகுதியுள்ளவர்களா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : ஆம்.

Sethusamudram Project Report

* 56 *Q.*—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to siate—

(*a*) whether the project report of the Special Engineering Experts on the Sethusamudram Project has been received by the Government of Tamil Nadu from the Central Government; and

(*b*) the estimated cost thereof?

சேதுசமுத்திர திட்டம் பற்றிய அறிக்கை

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு பொதுப்பணி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சேதுசமுத்திர திட்டத்தைப் பற்றிய விசேஷ பொறியியல் வல்லுனரின் திட்ட அறிக்கை மத்திய அரசிடமிருந்து தமிழக அரசினால் பெறப்பட்டதா?

(இ) அதில் எவ்வளவு செலவாகும் என மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : (அ) இந்திய அரசின் சேதுசமுத்திரத் திட்ட ஆலோசனைப் பொறியாளரிடமிருந்து சேதுசமுத்திர திட்டம் குறித்து சுற்றறிக்கை கிடைத்துள்ளது.

(இ) இத்திட்டத்திற்கு ரூ. 37.50 கோடி செலவாகும் என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திட்டம் ராமனுதபுரத்திற்கு அருகே தோண்டினால் அதிகம் செலவாகும் என்பதால் அதற்குப் பதிலாக ராமேஸ்வரத்திற்கு அருகே அதைச் செய்தால் செலவு குறையும் என்று கூறப்பட்டதே, இந்த 35 கோடி எந்தத் திட்டத்தைச் சேர்ந்தது? மத்திய அரசாங்கம் என்ன சொல்லியது? நம் அரசாங்கம் என்ன சொல்கிறது? எப்போது அது அமுலுக்கு வரும் என்று அரசு தெரிவிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : ராமேஸ்வரம் பக்கத்தில் அமைக்கிற திட்டத்திற்கு 37.50 கோடி ஆகிறது. மண்டபம் கால்வாய்க்கு பக்கம் அமைக்க ரூ. 57.60 கோடியாகிறது. ராமேஸ்வரம் பக்கத்தில் அமைக்கிற திட்டத்தை இந்த நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்பட்டது.

26th February 1969]

River Water Dispute

* 57 *Q.*—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(*a*) whether the statement made by the Chief Minister of Kerala in January 1968 on the floor of the Kerala Assembly that an agreement has been reached between Kerala and Tamil Nadu in the matter of river water dispute, is correct; and

(*b*) if so, whether the details of the agreement will be placed on the table of the House?

நதி நீர் பிரச்னை

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு பொதுப்பணி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) நதி நீர் பிரச்னையில் தமிழ்நாட்டிற்கும் கேரளத்திற்கும் உடன்பாடு ஏற்பட்டுள்ளது என கேரள முதல் அமைச்சர் 1968 ஜனவரியில் கேரள அசெம்பிளியில் கூறியுள்ளது சரியா?

(இ) ஆம் எனில், உடன்பாட்டின் விவரங்கள் சபை முன் வைக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : (அ) & (இ) கேரள முதல் அமைச்சர் அம்மாதிரியான அறிக்கை விடுத்தாரா என்பது தமிழக அரசுக்குத் தெரியாது. பரம்பிக்குளம்-ஆளியாறு திட்டம் குறித்து கேரள அரசுக்கும் தமிழக அரசுக்கும் இடையே ஏற்பட்டுள்ள உடன்படிக்கை வரைவு நிலையில் மட்டுமே இன்றளவும் உள்ளதால், திட்டம் குறித்துள்ள விரிவான விவரங்களை குறிப்பிடுதல் இயலாததாகும்.

திரு. வி. தங்கபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த நதி நீர் பிரச்னையில் மீண்டும் கேரளத்தோடு உடன்பாடு செய்வதற்கு தற்போதுள்ள அமைச்சரவை முயற்சிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : தற்போதுள்ள அமைச்சரவை ஏற்கனவே முயற்சி எடுத்துக்கொண்டுள்ளது. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் சில நாட்களுக்கு முன்னால்கூட அதை சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஏப்ரல் மாதத்தில் மறுபடியும் பேச்சு வார்த்தை தொடங்கப்படும்.

Town Panchayats

* 58 *Q.*—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state the number of Town Panchayats newly constituted from April 1967 to June 1968 ?

[26th February 1969

நகரப் பஞ்சாயத்துகள்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

1967 ஏப்ரல் முதல் 1968 ஜூன் வரை புதிதாக எத்தனை நகரப் பஞ்சாயத்துக்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன ?

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசுவாமி : 92 பேரூராட்சிகள்.

Cauvery Sugar Mills, Tiruchi

* 59 *Q.*—Thiru N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Labour be pleased to state—

(*a*) whether there was any strike in the Cauvery Sugar Mills at Tiruchy in October 1967;

(*b*) whether 1,200 tonnes of sugarcane was damaged thereby; and

(*c*) if so, the action taken thereon by the Government?

காவேரி சர்க்கரை ஆலை, திருச்சி

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) திருச்சி காவேரி சர்க்கரை மில்லில் 1967 அக்டோபர் மாதத்தில் வேலை நிறுத்தம் நடந்ததா ?

(இ) இதனால் 1,200 டன் கரும்பு கெட்டுவிட்டதா ?

(உ) ஆம் எனில், அதன் மேல் சர்க்கார் எடுத்த நடவடிக்கை என்ன ?

மாண்புமிகு திரு. பி. யு. சண்முகம் : (அ) ஆம்.

(இ) அரசிடம் விவரங்கள் இல்லை.

(உ) மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் தலையீட்டினாலும், தற்காலிக வேலை நீக்க ஆணை திரும்பப் பெறப்பட்டதாலும், 1967-ம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் 14-ம் நாள் தொழிலாளர்கள் வேலைக்குத் திரும்பினர்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, சர்க்கரை ஆலைகளில் அடிக்கடி நடைபெறும் வேலை நிறுத்தத்தினால் கரும்பு கெட்டுப்போகிறது என்று ஆலை அதிபர்களாலும், கூட்டுறவு ஆலை அதிகாரிகளாலும் கூறப்படுகிறது. கரும்பு வெட்டி ஸ்டாக் வைத்திருக்கும்போது ஸ்ட்ரைக் செய்வது சட்ட விரோதமானது என்று அரசு அறிவிக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. பி. யு. சண்முகம் : இது திடீரென்று ஏற்பட்டதொன்றாகும். அவ்வப்போது ஏற்படுகிற சூழ்நிலைக்கேற்ப அரசாங்கம் கவனித்து ஆவன செய்யும். இது அப்படிப்பட்டதல்ல.

26th February 1969]

Probation Officers

* 60 *Q.*—Thirumathi MARY C. CLUBWALA JADHAV : Will the Hon. the Minister for Labour be pleased to state—

(*a*) the number of Probation Officers in the State and the number of cases handled by each for enquiry; and

(*b*) the qualifications required for the post of Probation Officer?

மாண்புமிகு திரு. பி. யு. சண்முகம் : (அ) (கைதிகள்) நன்னடத்தை அலுவலர்களின் (Probation Officers) எண்ணிக்கை கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

(கைதிகள்) நன்னடத்தை அலுவலர்கள்	..	60
(கைதிகள்) நன்னடத்தை வட்டார அலுவலர்கள்	..	7
(கைதிகள்) நன்னடத்தை தலைமை கண்காணிப்பாளர்	..	1
1967-ம் ஆண்டில் (கைதிகள்) நன்னடத்தை அதிகாரி ஒவ்வொருவராலும் செய்யப்பட்ட விசாரணைகளின் சராசரி எண்ணிக்கை	..	500

(இ) அவர் பல்கலைக் கழகப் பட்டம் பெற்றவராயிருக்க வேண்டும்.

(விதிகளின் விவரங்களைக் கொண்ட விவர அறிக்கை ஒன்று சட்டமன்ற மேலவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.)

Thirumathi MARY C. CLUBWALA JADHAV : Sir, may I request the Hon. Minister to give the answer in English?

The Hon. Thiru P. U. SHANMUGAM : (*a*) The number of Probation Officers is as follows :—

Probation Officers	...	...	...	60
Regional Probation Officers	...	...	...	7
Chief Probation Superintendent		...	...	1
Average number of enquiries done by each Probation Officer during 1967 is about ...		...	...	500

(*b*) He must be a degree holder (a separate statement@ containing details of rules is placed on the table of the House).

Thirumathi MARY C. CLUBWALA JADHAV: Sir, does the Hon. Minister consider that the number of Probation Officers, namely, sixty, is enough, when each Probation Officer has to make five hundred enquiries per year?

The Hon. Thiru P. U. SHANMUGAM : This question will be considered. The Government agree that their workload is more.

Mr. CHAIRMAN : Questions are over.

@ Printed as Appendix I on page 66.

II.—CALLING ATTENTION TO NON-PAYMENT OF SALARY TO TEACHERS IN RADHAPURAM AND THREE OTHER PANCHAYAT UNION ELEMENTARY SCHOOLS IN TIRUNELVELI DISTRICT AND MANDAPAM PANCHAYAT UNION SCHOOLS IN RAMANATHAPURAM DISTRICT.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : தலைவர் அவர்களே, அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு நிகழ்வைக் குறித்து மாண்புமிகு கல்வி-தொழில் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். அதாவது திருநெல்வேலி மாவட்டம் ராதாபுரம் பஞ்சாயத்து யூனியன், திருச்செந்தூர் பஞ்சாயத்து யூனியன், வாசுதேவநல்லூர் பஞ்சாயத்து யூனியன், கடையம் பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் மற்றும் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள மண்டபம் பஞ்சாயத்து ஒன்றியத்தில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களுக்கும் கடந்த சில மாதங்களாக சம்பளம் கொடுக்கப்படாததால் அவர்களது வாழ்க்கை நிலை மிகவும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதும் அதைத் தவிர்க்க வழிவகைத் தேட வேண்டுமென்பதுமாகும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன்: தலைவர் அவர்களே, கீழ்க் கண்ட விவர அறிக்கையை அளிக்கிறேன் :—

நிலவரி ஒப்படை, உள்ளூர்க் கல்வி மானியம், கல்வித் துணை மானியம், சிறப்பு அகவிலைப் படி மானியம் ஆகிய அரசாங்க மானியங்களிலிருந்து தொடக்கக் கல்விக்காகும் செலவை ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் சரிக்கட்டி வருகின்றன. நிலவரி ஒப்படையும் கல்வித் துணை மானியமும் ஒவ்வொரு நிதி ஆண்டிற்கும் ஏப்ரல் முதல் நாளன்று பள்ளிக் கல்வித்துறை இயக்குனரால் வழங்கப் படுகின்றன. உள்ளூர்க் கல்வி மானியம், இரண்டு அரையாண்டுத் தவணைகளில், அதாவது ஜூலையிலும் அக்டோபரிலும் வழங்கப்படு கிறது. முந்திய அரையாண்டுக் காலத்தில் அகவிலைப்படிக்காகச் செலவிடப்பட்ட தொகையின் அடிப்படையில் ஒவ்வோர் அரை யாண்டிற்கும் ஆகஸ்டு, பிப்ரவரி மாதங்களில் சிறப்பு அகவிலைப்படி மானியத்தை வழங்கவும் பள்ளிக் கல்வித்துறை இயக்குநர் ஒப் பளிப்பு வழங்குகிறார்.

1968-69-ம் ஆண்டுக்காக சிறப்பு அகவிலைப்படி மானியத்தின் இரண்டாவது தவணைத்தொகை ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்களுக்கு 15—2—1969-ம் தேதியன்று அல்லது அதற்குப் பிறகு அளிக்கப்படத் தக்கதாகும். திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் பெரும்பாலான ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் நிதி நிலை மிக இடர்ப்பாடானதாக உள்ளமையாலும் 1968, நவம்பர் திங்களுக்கான சம்பளங்களை ஆசிரியர்களுக்கு வழங்க நிதி வசதி இல்லாமையாலும் திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்களுக்கு மானியத் தின் இரண்டாவது தவணைத் தொகையை முன்கூட்டி அளிக்கும்படி பள்ளிக் கல்வித்துறை இயக்குநருக்கு அனுமதி வழங்குமாறு திருநெல்வேலி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அரசாங்கத்தை வேண்டினார். அவ்வண்ணமே 15—2—1969-ம் தேதிக்கு முன்னர் 31—3—1969-ம் தேதியுடன் முடிவுறும் அரையாண்டுக்கான சிறப்பு

அகவிலைப்படி மானியத்தின் நிதிநிலைக் குறைவால் இடர்ப்படும் ஊராட்சி ஒன்றிய குழுக்களுக்கு முன்னதாக அளிக்கப் பள்ளிக் கல்வித்துறை இயக்குனரை அனுமதித்து அரசாங்கம் ஆணைகள் பிறப்பித்தது.

இதற்கிணங்க, இராதாபுரம், திருச்செந்தூர், வாசுதேவ நல்லூர், கடயம், உடன்குடி ஆகிய ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக் களுக்கு பள்ளிக் கல்வித்துறை இயக்குநர் 26-1-1969-ல் ஆணைகள் அனுப்பினார். மண்டபம் ஊராட்சி ஒன்றியக் குழு சம்பந்தமாக, சிறப்பு அகவிலைப்படி மானியம் 28-1-1969-ல் வழங்கப்பட்டது.

31—3—1969 தேதியுடன் முடிவுறும் அரையாண்டுக்காக முன்னதாகவே சிறப்பு அகவிலைப்படி மானியத்தை வழங்கவேண்டி, மண்டபம் உட்பட்ட பல ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்களிடமிருந்தும் அரசாங்கத்திற்கு முறையீடுகள் வந்தன. பள்ளிக் கல்வித்துறை இயக்குனரால் சிறப்பு அகவிலைப்படி மானியம் அளிப்பதற்கான புள்ளி விவரங்கள் தயாரிக்க பல ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்கள் தேவையான செலவு விவர அறிக்கையை குறித்த காலத்தில் அளிக்கவில்லையென்றாலும், வழிவகை நிதி நிலை மிகவும் இடர் பாடாக உள்ளதென்று தெரிவித்த ஊராட்சி ஒன்றிய குழுக்களுக்கு 19—2—1969-ம் தேதிக்கு முன்னரே, சிறப்பு அகவிலைப்படி மானி யத்தை முன்கூட்டி வழங்கப் பள்ளிக் கல்வித்துறை இயக்குனருக்கு அரசாங்கம் தனி அனுமதி வழங்கியது. இதற்கு ஏற்ப, பள்ளிக் கல்வித்துறை இயக்குனர், திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள பல ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு ஏற்கனவே ரூ. 45.53 லட்சம் வழங்கி யுள்ளார். அவர் மண்டபம் ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் முன் மானியத் தொகை ரூ. 1.32 லட்சம் வழங்கியுள்ளார்.

III. GOVERNMENT RESOLUTION

AMENDMENT TO NOTIFICATION UNDER SECTION 7 OF THE COTTON TRANSPORT ACT, 1923 (CENTRAL ACT III OF 1923)

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

" 1923-ஆம் ஆண்டு பருத்தி போக்குவரத்துச் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 111/1923) 7-வது பிரிவின்கீழ் வெளியிடப்பட்ட அறிவிப்பினைத் திருத்தி மாநில அரசாங்கம் வெளியிடும் அறிவிப் பின் கீழ்க்கண்ட வரைவிற்கு மேற்படிச் சட்டத்தின் 8-வது பிரிவில் சொல்லியுள்ளவாறு ஏற்பளிக்கப்படலாம்.

வரைவு அறிவிப்பு

1968-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் 8-ஆம் நாளன்று பிறந்து 25—12—1968 நாளிட்ட தமிழ்நாடு அரசாங்க இதழில் 1-ஆம் பாகத்தில் விதிகள் பிற்சேர்க்கையின் 899-902-ஆம் பக்கங்களில்

[திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி] [26th February 1969

வெளியிடப்பட்ட S.R.O. No. A. 769/68-ஆம் எண் அறிவிப்பின் தோற்றுவாயில் கீழ்க்கண்ட திருத்தங்களைத் தமிழ்நாட்டு ஆளுநர் இதனால் செய்கிறார். 1923-ஆம் ஆண்டு பருத்தி போக்குவரத்துச் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 111/1923) 7-வது பிரிவில் வழங்கியுள்ள அதிகாரங்களைக் கொண்டு இத்திருத்தங்கள் செய்யப்படுகின்றன. மேற்படி சட்டத்தின் 8-வது பிரிவில் சொல்லியுள்ளவாறு இவற்றிற்கு சட்டமன்றத்தின் தீர்மானம் மூலம் ஏற்பளிக்கப்பட்டுள்ளது.

திருத்தம்

மேற்கூறிய அறிவிப்பின் தோற்றுவாயில், கீழ்க்கண்ட பாராவைச் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும் ; அதாவது —

" 2. இதனால் செய்யப்படும் திருத்தங்கள் 1969-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி திங்கள் 1-ஆம் நாளன்று செயலுக்கு வரும் '."

MR. CHAIRMAN : The question is—

" That the following draft of a Notification to be issued by the State Government under section 7 of the Cotton Transport Act, 1923 (Central Act III of 1923) amending the Notification issued under the said section, be approved as required by section 8 of the said Act.

Draft Notification.

In exercise of the powers conferred by section 7 of the Cotton Transport Act, 1923 (Central Act III of 1923), the Governor of Madras hereby makes the following amendments to the preamble to the Notification S.R.O. No. A-769 of 1968, dated the 8th October 1968, published at pages 899–902 of the Rules supplement to Part I of the *Fort St. George Gazette*, dated the 25th December 1968, the same having been approved by resolutions of the Legislature as required by section 8 of the said Act.

Amendment.

In the preamble to the said notification, the following paragraph shall be added, namely—

' 2. The amendments hereby made shall come into force on the 1st February 1969.' "

The resolution was put and carried.

IV.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS

*** திரு. சா. கணேசன் :** தலைவர் அவர்களே, நல்லுரை ஆற்றி, நமது சட்ட அவைகளை இயக்கிவைத்த, மேன்மைமிகு ஆளுநர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து அதன்

26th February 1969] [திரு. சா. கணேசன்]

மீது என்னுடைய கருத்துக்களை தங்கள் அனுமதியுடன் புலப்படுத்த முன்வருகிறேன். அதற்கு முன்பு ஒன்றை தங்கள் கவனத்திற்கு கொண்டு வர நான் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். சட்ட அவைகளுக்கு இடையே நிலவுகிற உறவுமுறைகளைப் பற்றிய மரபு புனிதமான ஒன்று. அவைகள் காக்கப்படுவதிலே இரு சபைகளிலும் உள்ளவர்கள் பெரும் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று சொன்னால் அனைவரும் அதை ஏற்பார்கள். இந்த அவையிலே பேசிய கருத்துக்கு சட்ட மன்றத்திலே பேசுகிற கனம் உறுப்பினர் ஒருவர் விமர்சனமோ அல்லது மறுப்போ தெரிவிக்கிற நிலை ஏற்படுமானால் அது நலம் பயக்காத ஒன்றாக இருக்கும் என்பதை நாம் மறுக்க முடியாது. ஆகவே சமீபத்திலே அப்படிப்பட்ட ஒரு நிகழ்ச்சி நடந்தது என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதற்கு மேலே அந்த நிகழ்ச்சியைப் பற்றி சொன்னால் நானே எந்தக் குறைபாட்டை தெரிவிக்க முன் வருகிறேனோ அந்தக் குறையை நானே செய்தவனாகிவிடுவேன். ஆதலினாலே இத்தகைய ஒரு நிலைமை ஏற்படாது இருக்க மாண்புமிகு தாங்களும் அந்த மன்றத்தின் மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களும் கலந்து நெறி வகைகளை வழிப்படுத்தி ஒவ்வொரு அவையின் உறுப்பினர்களும் அவைகளை கடைப்பிடித்து நடக்கும்படி வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே என்னுடைய கருத்தைப் புலப்படுத்திக் கொண்டு இனி மேலே என்னுடைய கடமையை ஆற்ற முன்வருகிறேன்.

ஆளுநர் உரையில் கீழ்வெண்மணி சம்பவத்தைத் தொட்டு விட்டிருக்கிறார்கள். அதனுடைய கொடுமை பெரிது. தாங்கொணாத் துயரத்தைத் தரவல்லது. மனித இதயம் படைத்த யாரும், எந்தக் கொள்கையை உடையவர்களாக இருந்தாலும் அந்தச் செயலை ஏற்க முடியாது. அந்த அளவுக்கு கொடுமை நிறைந்த ஒன்றாகும். அங்கே இத்தகைய நிலை ஏன் ஏற்பட்டது ? எதற்காக ஏற்பட்டது ? இந்த நிலை ஏற்படுவதற்கு காரணஸ்தர்களாக விளங்கியவர்கள் யார் ? அவர்களுடைய நோக்கமோ அல்லது உள் நோக்கமோ என்ன என்பதையெல்லாம் இந்த அரசு நன்றாகக் கணித்துச் சீர்தூக்கிச் செயல்பட வேண்டும் என்றும் நான் விண்ணப்பம் செய்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே காலத்தில் எங்கே என்ன நடந்தாலும் அத்தனைக்கும் அரசு தான் பொறுப்பு அல்லது காரணம் என்று கூறுவது முறையற்ற ஒன்று என்பதை நான் முற்றிலும் உணர்ந்தவன். அரசு வேண்டிய அளவுக்கு பாதுகாப்பைக் கொடுக்க வேண்டும். அதே காலத்தில் பாதுகாப்பை மீறி எத்தனையோ வன்செயல்கள், தீச்செயல்கள் நிகழலாம். நிகழ்ந்த பிறகு மிக விரைவாக, துரிதமாக அந்தச் செயல்களுக்கான பரிகாரங்களைச் செய்வதுதான் அரசின் கடமையே அன்றி நிகழ்ந்தவற்றிற்கு எல்லாம் அரசுதான் காரணம் என்று ஆட்சிபீடத்தில் இருப்பவர்கள் மீது அல்லது ஆளும் கட்சியினர் மீது குற்றம் சாட்டுவது என்பது பொருந்தாத ஒன்று என்பதை நான் சொல்லத் தேவையில்லை.

[திரு. சா. கணேசன்] 26th February 1969

எந்தக் கட்சி ஆட்சியிலே இருந்தாலும் சரி இது மாதிரியான தீய செயல்கள் மக்கள் உள்ளத்திலே அரும்புகிறபோது விளைவு ஏற்படாமல் யாரும் அதைத் தடுத்து நிறுத்திவிட முடியாது. ஆனால் அப்படிப்பட்ட எண்ணம் அரும்பாமல் காக்க வேண்டிய கடமை, அதற்கு வேண்டிய சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டிய கடமை அரசுக்கு உண்டு தான். அப்படியும் தீய சக்திகள் அத்துமீறிய செயல்களில் ஆங்காங்கே ஈடுபடுவதைக் காண்கிறோம். ஆகவே அரசுதான் எல்லாவற்றிற்கும் பொறுப்பு என்று கூறுவது அல்லது பழி சுமத்துவது என்பது கூடாத ஒன்று என்று கூறி விட்டு மேலே செல்கிறேன்.

பல ஆண்டுகளாக நாம் அரசியல் துறையிலே பழகி வருகிறவர்கள். ஆற்றிலே ஆடு அடித்துச் செல்லப்பட்டாலும் கூட அதற்கு நீதி விசாரணை வேண்டும் என்று ஆர்ப்பாட்டம் செய்பவர்கள், அரசியல் வாதிகளான நாம். ஆறு ஒரு ஆட்டை அடித்துக் கொண்டு சென்றுவிட்டாலும், அதுபற்றி ஏன் நீதி விசாரணை வைக்கவில்லை என்று வற்புறுத்தும் வன்கண்மையர் நாம். கீழ் வெண்மணியில் நடந்த நிகழ்ச்சியானது கடுமையானது மட்டுமல்ல, கொடுமையானதும் கூட. இந்த நிலையில் இடதுசாரி கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்த தலைவர் ஒருவர் இதற்கு நீதி விசாரணை வேண்டும் என்று கேட்காதது மட்டுமல்ல "இதற்கு நீதி விசாரணை வேண்டாம்" என்றும் பகிரங்கமாகப் பேசினார், எழுதினார் என்றால் அதனுடைய கருத்து என்ன, அதற்குப் பொருள் என்ன என்பதை நாம் மனத்திலே பதித்து அந்தக் கருத்தின் அடிப்படையைப் புரிந்து கொண்டு செயல்பட வேண்டும். அதன் அடிப்படையிலே விஷயங்களை அணுக வேண்டும். அணுகி உண்மையைக் கண்டுபிடித்து தக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் ஆட்சியிலே இருப்பவர்களுக்கு புலப்படுத்திக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இனி விஷயத்தின் உள்ளே செல்வோம். பல வீடுகள் எரிந்தன அல்லது எரிக்கப்பட்டன. அங்கேயெல்லாம் எந்தப் பண்டமும் இல்லை. எரிந்த அல்லது எரிக்கப்பட்ட வீடுகளிலே எந்தப் பண்டமும் இல்லை என்ற செய்தி நமக்குத் துலாம்பரமாகக் கிடைக்கிறது. பிறகு ஒரு வீடு எரிக்கப்பட்டது அல்லது எரிந்தது. அதற்குள்ளே பல உயிர்கள், கிழங்களாகவும், மகளிராகவும், குழந்தைகளாகவும் அடைக்கப்பட்டிருந்தனர் அல்லது அடைபட்டிருந்தனர். அந்த வீட்டின் வாயில், வெளியே பூட்டப்பட்டு இருந்தது. இவைகள் எல்லாம் பத்திரிகைகளில் வெளிவந்த செய்திகள். இதுவரையிலும் எந்தத் துறையாலும் மறுக்கப்படாத செய்திகள். அப்படியானால் வெளியே பூட்டப்பட்டு உள்ளே அடைக்கப்பட்டிருந்தவர்கள் எந்த நோக்கத்திற்காக அடைக்கப்பட்டிருந்தார்கள்? அந்த வீட்டிலே பாவிய தீ இயல்பாகவே மற்ற வீடுகளில் இருந்து வந்த கங்கு பட்டு ஏற்பட்டதா அல்லது வேறு யாரேனும் வேண்டும் என்றே எரியூட்டினார்களா? இதையெல்லாம் பார்க்க வேண்டும். இப்படித் தான் கூர்ந்து

26th February 1969] [திரு. சா. கணேசன்]

என்று நான் இங்கே சொல்ல முன் வரவில்லை. அப்படி சொல்லவும் முடியாது. இதையெல்லாம் நம் அரசு கவனிக்க வேண்டும். இந்தக் காலத்தில் அங்கே நின்று நிலவுகிற நிலைமையை நான் சென்று கண்டுவந்தவன். பயங்கரமான நிலைமை அங்கே இருக்கிறது. ஹரிஜனங்கள் ஒரு பகுதியாகவும் ஹரிஜனங்கள் அல்லாதவர்களெல்லாம் இந்துவானாலும் சரி, இஸ்லாமியர்களானாலும் சரி, கிறிஸ்தவர்களானாலும் சரி, அவர்கள் நிலச்சுவான்தார்களாக அல்லது உழவர்களாக அல்லது உத்தியோகஸ்தர்களாக அல்லது வேறு பிற தொழில் துறையில் ஈடுபட்டவர்களாக இருந்தாலும் சரி, இவர்கள் எல்லோரும் ஒரு சார்பு, என்ற நிலை துரதிருஷ்டவசமாக அங்கே ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதை நாம் மனத்திலே வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இத்தகைய சூழ்நிலை மேன்மேலும் தொடர்ந்து வளர்ந்து தீமை பயப்பதற்கு முன்னே சுமுகமான நிலையை அங்கே நிலையாக அமைக்க வேண்டும். இந்தத் தகராறுக்கு அடிப்படைக் காரணம் அறுவைக் கூலிதானா அல்லது வேறு ஏதாவது உண்டா என்றும் நாம் பார்க்க வேண்டும்.

அதே நேரத்தில் வேறு காரணம் என்று சொன்னால், அதிக அறுவடை கூலி போன்றவைகள் மட்டுமின்றி அரசியல் விஷமம் தலைகாட்டி இருக்கிறதா என்பதையும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும் இவற்றைக் கருத்தில்கொண்டு ஆராய்ந்தால்தான் உண்மை புலப்படும். அறுவடைத் தகராறு என்று மட்டும் நான் கருதவில்லை. அறுவடைத் தகராறு என்று சொன்னால் கதிர் அறுப்பதற்கும் அடிப்பதற்கும் வருகிறவர்கள் நிரந்தர வேலை ஆட்கள் அல்ல. 'அற்றைக்கூலி' என்று சொல்லக்கூடியவர்கள். அந்தப் பணி முடிகிற வரையில் கிடைக்கும் கூலியை வாங்கிக்கொண்டு செல்பவர்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் கூலி கூட வேண்டுமென்றால், எப்படிக் கொடுக்க முடியும்? நாம் எப்பொழுதுமே கூலி குறைவாகக் கேட்பவர்களிடம்தான் வேலை கொடுக்கிறோம். உதாரணமாக, ரயில்வே நிலையத்தில், ஒரு போர்டர் பெட்டியைத் தூக்குவதற்கு 8 அணா கேட்டு மற்றொருவன் 4 அணா கேட்டால், குறைவாகக் கேட்பவனிடத்தில்தான் பெட்டியை தூக்கச் சொல்வோம். இது கூலி அடிப்படையில் ஏற்படும் தகராறு அல்ல; தகராறு என்றால், அவர்கள் அறுக்க மறுக்கலாம். ஆனால் அந்த நிலத்திற்கு உடையவர்கள், அல்லது அவர்கள் சுற்றத்தார்கள்கூட அந்த நிலத்தில் சென்று அறுக்கப்படாது என்று ஏன் தடை செய்யப்பட்டது? அது மட்டுமல்ல; பக்கத்துப் பகுதிகளிலிருந்து குறிப்பாக, இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலிருந்துதான் தஞ்சைக்கு பெரும்பாலும் கதிர் அறுப்பதற்கு ஏராளமான ஆட்கள் வருவதுண்டு. அது இரு சாராருக்கும் நன்மை பயப்பதால் இரு சாராரும் மகிழ்ந்தார்கள். அதே நேரத்தில், அந்த மாவட்டம் முழுவதிலும் உழைத்துக் கொழித்து இருக்கும் நிலத்தில், அந்த பிராந்தியத்தில் இருப்பவர்களால் மட்டும் அறுவடை செய்ய முடியாது. மேலும் அறுவடையை விரைவாக முடிக்க வேண்டும். அதிலும் சில பயிர்கள் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் அறுக்க முடிக்கா விட்டால் மழை வந்து விட்டால் உதிர்ந்து விடும். ஆகவே பக்கத்திலிருந்து தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு வந்து அவர்களுக்கு

[திரு. சா. கணேசன்] [26th February 1969

கொடுக்கிற கூலியைப் பெற்றுக்கொண்டு திரும்புவார்கள். இப்போது அவர்களும் உள்ளே நுழையக்கூடாது என்று தடுக்கப் பட்டு இருக்கிறது. இவற்றையெல்லாம் மனத்தில் கொள்ள வேண்டும். இதனாலே தனிப்பட்டவர்களுக்கு ஏற்படும் கஷ்ட நஷ்டங்கள் ஒரு பக்கம் இருக்க, மறுபக்கத்திலே பெருமளவுக்கு நம்முடைய உணவு நிலைமையும் பாதிக்கப்படுகிறது. பல்வேறு நிலையில் இருப்பவர்கள் அதுவும் பெரும்பாலான மக்கள் தஞ்சையை நம்பி வாழும் நிலையில் இருக்கிறார்கள். இந்த நிலை நீடித்தால் உணவு நிலைமை எந்த அளவுக்குப் பாதிக்கப்படும் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும்

இனி மேலே செல்வோம். 5½ படி ஒரு நாளைக்கு ஒரு ஆளுக்கு முறைக்கூலி என்று பலர் எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், அது இல்லை. 5½ படி என்பது ஒரு ஆள் எவ்வளவு நெல்லை அறுத்து அடித்துக் கொடுக்கிறாரோ அதை அளந்து ஒரு கலத்திற்கு 5½ படி என்று கொடுக்கப்படுகிறது. இதை மனத்தில் கொண்டால் இந்த ஊதியம் கூட எவ்வளவிற்கு நியாயம் என்பது நன்கு புலப்படும். எவ்வளவு நியாயத்திற்கு அப்பாற்பட்டது என்று புரிந்து கொள்ள முடியும். சாதாரண மாக மாதச்சம்பளமாகக் கணித்தால் ஒரு ஆளுக்கு சுமார் ரூ. 250 கிடைக்கும் நிலை. கிட்டத்தட்ட கெஜட்ட் ஆபீசர் ரேங்க் என்று சொல்லலாம். அந்த மாதிரி கொடுப்பதில் ஆட்சேபணை இல்லை. ஒரு கலம் என்பது 48 படி. அதிலே 5½ படி கொடுத்து விட்டால் மிஞ்சி இருப்பதுதான் அந்த நிலத்திற்கு உடைய வனுக்குச் சேரும். அதற்கு முன்னாலே உழுது நீர் பாய்ச்சி, உரம் போட்டு, களை பிடுங்கி, நாற்று நட்டு இவற்றிற்கெல்லாம் கொடுக்கப் பட்ட செலவைத் தள்ளிவிட்டு மிச்சம் பார்த்தால் ஒன்றும் இருக் காது. மேலும் அந்தந்த ஊரில் இருக்கும் வழக்கப்படி கோவில் மான்யம், கொத்து, தச்சு, கணக்கு, வெட்டியான் என்றெல்லாம் பலருக்கும் அளக்க வேண்டும். அரசாங்கத்திற்கு வேறு வரிகட்ட வேண்டும். எல்லாம் இந்த 42½ படியிலே தான் அளக்க வேண்டும். இவற்றையெல்லாம் கொடுத்தால் நிலைமை என்ன ஆகும்? இதற்கு பழங்கால பழமொழி இருக்கிறது. "உழுதவன் கணக்குப் பார்த் தால் உழக்குத்தான் மிச்சம்", அருமையான பழமொழி. உழக்கு என்றால் உழக்கு நெல் என்பதல்ல பொருள், நெல்லெல்லாம் பல வாறாக அளக்கப்பட்டு முற்றும் தீர்ந்தபின் அளந்த அந்த உழக்கு ஒன்றுதான் மிஞ்சும் என்பதுவே பழமொழியின் கருத்து.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : உழுபவன் என்பது நிலக் கிழாரைக் குறிக்குமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. சா. கணேசன் : நிலத்திற்கு உரியவன் என்பதாலே அவன் தானே உழுபவன் ஆகிறான். கிழார் என்பதற்கு உரிமை உடைய வன் என்பது மட்டும் பொருள் அல்ல. காத்துப் புரக்கும் கடமை உள்ளவனும் தான் அதை ஆண்டு அனுபவிப்பவன், பயன்படுத்து பவன். அதனாலே கிழான் என்ற பெயர் கொள்கிறான். அவன் பாடுபட்டு சம்பாதித்து, வாயைக்கட்டி வயிற்றைக் கட்டி

26th February 1969] [திரு. சா. கணேசன்]

வரியையும் கட்டி விட்டு 1 ஏக்கராவை 10 ஏக்கரா ஆக்கி இருக்க லாம். அது அவன் தவறா? இந்த நாட்டில் ரூ. 100-க்கு மேல் யாரும் வைத்து இருக்கக் கூடாது என்று சட்டம் போட முடியும். அது நியாயமாக இருந்தால் இதுவும் நியாயமாக இருக்கலாம். இவற்றையெல்லாம் மனத்தில் கொண்டு செயல்பட வேண்டும். எனக்கு அந்தத் துறையில் இருப்பவர்கள் வேண்டிய வர்கள் என்பதல்ல. முறைதவறான நிலைகள் ஏற்பட்டு தனிப் பட்டவர்களுக்கு ஏற்படுகிற லாப நஷ்டங்களை விட நம்முடைய அறம், ஒழுங்கு, பண்பாடு இவை கெட்டுப்போகக்கூடாது என்பது தான் என் கவலை எல்லாம். அதற்கு அடுத்தபடி தான் என்னைப் பொறுத்தவரையில் சோறு. அறவொழுக்கமே முதலில் எனக்கு பெரிது. ஒழுங்கு, பண்பாடு, நாகரிகம் இவை செழித்து இருந்தால் தான் நமக்கு வாழ்வு. இல்லையென்றால் நாம் ஏன் வாழவேண்டும். அந்த அளவில் நம்முடைய பண்பாடு நாக ரிகம் வளர எதுவும் தடையாக அமைந்து விடக் கூடாது.

தமிழகத்திலே இன்றைய மாணவர்கள் நிலை மிகவும் பரிதாபகர மான நிலையில் இருக்கிறது. அப்படிச் சொல்வதால் மாணவர்கள் மீது குறை சொல்வதாக எண்ணிவிடப் படாது. இந்தத் துறையில் விடிந்தால், எழுந்தால் வேலை மறுப்பு, கல்வி மறுப்பு. ஸ்டிரைக் என்பது வேறு. இங்கே கல்வி மறுப்பு, பயில மறுப்பு. எல்லோருக்கும் அறிவு வளர வேண்டும் என்று வீதிகள் தோறும் பள்ளிகள், ஊர்கள் தோறும் உயர்பள்ளிகள், மாவட்டம் தோறும் கல்லூரி என்று அமைத்து ஏராளமாகச் செலவிடுகிறோம். எல்லோ ரும் அறிவு மிகுந்து ஜனநாயகம் வளர்வதற்காகப் பாடுபடுகிற இந்த நேரத்தில் இந்த கல்வியை கெடுக்க சிலர் முற்படுகிறார்கள். தினப்படி ஸ்டிரைக். இந்த நிலை நீடிக்குமானால் நம்முடைய மாநிலம் என்ன ஆகும்? வருங்கால சந்ததிகள் நிலை என்ன ஆகும்? மாணாக்கர்களை மாணாக்கர்களாக வைத்து இருக்க வேண்டும். 4-40 p.m.

மாணாக்கர் என்ற அருமையான தமிழ்ச்சொல் மாண் என்ற பகுதியடியாகப் பிறந்ததாகும். மாண்பை ஆக்குகிறவர்கள், அறிவாலும் உள்ளத்தாலும் உடலாலும் மாண்பினை ஆக்கக்கூடிய நிலையில் அவர்களை நாம் பயிற்றுவிக்க வேண்டும். அத்தகையவர்கள் எந்தச் சங்கடங்களிலும் எந்தச் சிக்கல்களிலும் மாட்டிக் கொள்ளா மல் காக்கப்பட வேண்டும். அதை விட இன்னும்சொல்லிக்கொள்ளு கிறேன். அவர்களை மாட்டி வைக்காமல் அரசியல் வாதிகளான நாம் இருந்தால் போதும் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். மாணவர்களை பல்வேறு துறைகளில் நம்முடைய பலனுக்கும் நலனுக்கும் இயக்குவதால் நாடு வளம் பெறுவது தடைப்படுகிறது என்பதை மனத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதைவிட எண்ணிக்கையை பெருக்கிக் கொண்டே போவதால் என்றைக்கும் நாட்டுக்கு நன்மை கிடைத்ததில்லை என்று ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டு களாக வந்த வரலாறு நெறி நமக்குப் புலப்படுத்துகிறது. சென்று மறைந்த பெருமக்கள் எல்லாம் நமக்கு அதை உணர்த்தியிருக்

[திரு. சா. கணேசன்] [26th February 1969

கிறார்கள். தாம் பெரிது, என் பெரிதல்ல. குவாலிட்டி வேண்டுமே தவிர குவாண்டிடி நமக்குத் தேவையில்லை. அந்த நிலையில் ஏராளமானவர்கள் கல்வி பெற வேண்டும், எல்லோரும் பட்டப் பயிற்சி பெறவேண்டும் என்று வந்துவிட்டால் நாட்டிலே நலன் விளையாது. தீமை தான் பரவும். தேவை பெருகும், வளம் குறையும். அத்தனை பேரும் பட்டப் படிப்புக்குப் போய்விட்டால், போனவர்கள் எல்லாம் எந்தெந்தத் தொழிலைச் செய்ய வேண்டுமோ —அந்தந்த வேறு வியாக்கியானம் செய்ய வேண்டாம்—அவரவர் தகுதிக்கேற்ற தக்க அந்தந்தத் தொழிலை செய்வது என்று ஏற்பட்டு விட்டால் தீமை வராது. ஏதோ ஒரு கிராஜுவேட் ஆகிவிட்டால் அடுத்த நிமிஷமே கவர்ன்மெண்டுக்கு அல்லது வேறு காரியாலயத் திற்கு அப்ளிகேஷன் போடுவது என்று ஏற்பட்டுவிட்டால் எப்படி அத்தனை பேருக்கும் உத்தியோகம் கொடுக்க முடியும்? எல்லோரும் கிராஜுவேட் ஆகட்டும். ஆனால் ஆனவர்கள் எல்லாம் நான் விவசாயியாக இருப்பேன். நான் கோல்ஃப்யப்பட்டரை வைப்பேன், நான் கோழிப் பண்ணை வைப்பேன் என்று வந்தால் வளம் பெருகும். அது நடக்காததால் தான் இன்றைக்கு நாட்டிலே சங்கடம் பெருகிற்று என்பதை நாம் மனதில் கொள்ள வேண்டும்.

பல துறைகளிலும் இப்போது நமக்கு மிகவும் வேண்டிய துறை சரித்திரத் துறையாகும். இன்னும் 10 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, போகிற போக்கைப் பார்த்தால், ஒன்றுமே புலப்படாது போல் இருக்கிறது. பல ஊர்களில் உள்ள சுவர்களிலே பதிந்திருக்கும் கல்வெட்டுகளை ரெக்கார்டட் டாக்குமெண்ட்ஸ் ஆகப் பதிவு செய்யப்பட்ட கல்வெட்டுக்கள் அழிந்து கொண்டே வருகின்றன. சரித்திரத்தைப் பற்றி கல்வி கற்பிப்பதற்கு இன்றையதினம் சென்னை யுனிவர்சிடியில் மட்டும் தான் டிப்பார்ட்மெண்ட் ஆப் ஆர்க்கயாலஜி என்று ஒன்று இருக்கிறது. அதில் வருஷத்திற்கு 10 பேர் சேரலாம். அப்படி இருந்தாலும் பல வருஷங்களாக மாணவர்களை சேர்க்க மறுக்கிறார்கள். கேட்டால் விண்ணப்பம் வரவில்லை என்று வெறும் சாக்குப் போக்கு சொல்லப்படுகிறது. விண்ணப்பம் வந்திருக்கிறது என்று முன்னாள் கல்வி அமைச்சர் தலைமை தாங்கிய ஒரு கமிட்டியிலேயே நிரூபித்தேன். அந்த டிப்பார்ட்மெண்டில் ரீடர்கள் முதல் பியூன் வரை எல்லோரும் இருந்தும் அந்த டிப்பார்ட்மெண்ட் வேலை செய்யவில்லை. இந்த நிலை இருக்குமானால் தமிழ்நாட்டின் வரலாறு பல்லாயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக இருந்த வரலாறு சரியாக உணரப்பட முடியாத ஒன்றாகிவிடும். எடுத்துக்காட்டாக சில படிமங்களின் மூலங்கள் எல்லாம் இன்றைய தினம் காணவில்லை கரைந்துபோய்விட்டன. அப்படி இருக்கும் போது அவைகளை இன்னும் படி எடுக்க, பதிப்பிக்கத் தொடங்காமல் இருப்பது சரியில்லை. இப்படியாக பல்வேறு தமிழ்நாட்டின் தெற்கிடையில் இந்திக் திணிப்பு. இவையெல்லாம் சேர்ந்து நம் முன்னோர்கள் உலகத்தையும் நம் அறிவு உலகத்தையும் ... படிக்கிற பாட்டை நான் எண்ணும்போது ... இருக்கிறது. இவற்றையும் மனத்தில் கொண்டு இதற்கு வேண்டிய தக்க வழிவகைகளையெல்லாம் இந்த அரசு செயல்

26th February 1969] [திரு. சா. கணேசன்]

படுத்தி, தமிழ் நாட்டு வரலாற்றை அழிந்துபோய்விடாமல் பாதுகாத்துக் கொள்ளவேண்டும். வெறும் புறநானூறு, குறிஞ்சிப் பாட்டு, முல்லைப் பாட்டுக்களை வைத்துக் கொண்டு மட்டும் நாம் நம் வரலாற்றை மெய்ப்பிக்க முடியாது இந்த உலகத்திற்கு. இருக்கிற ரெக்கார்டட் எவிடன்ஸ் ஆன கல்வெட்டுகள், சாசனங்கள் அடிப்படையில் ஆராய்ந்து இரண்டுக்கும் உள்ள பொருத்தங்களைக் காட்டி அதன் மூலம் தான் உலகமெல்லாம் தமிழனின் உயர்வை உணர்த்தமுடியும், உணருவார்கள் என்று கூறிக் கொள்ளுகிறேன். அதைச் செய்ய வேண்டிய தலையாய கடமை இந்த அரசுக்கு இருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். சோற்றுக்கு வழிசெய்வது என்பது எல்லாம் கூட பிறகு தான்.

இனி தொழிற் துறைக்கு வருவோம். தமிழகத்தில் தொழில் வளம் பெறுவதற்கு தீவிர நடவடிக்கைகள் இல்லை என்று நான் சொன்னால் என்னை மன்னிக்க வேண்டும். புள்ளி விவரங்களோடு நான் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன். டெல்லி ஆட்சி திங்கள் ஒன்றுக்கு —மாதம் ஒன்றுக்கு—20 லைசென்சுகள் தொழில் துறைக்கு கொடுக்கின்றது. அவற்றில் குஜராத் மாநிலம் மட்டும் 10 லைசென்சு களைப் பெறுகிறது. ஒரு சிறிய புதிய மாகாணம் அது. அடுத்து மகாராஷ்டிரம் மாதத்திற்கு 4 லைசன்சுகளைப் பெறுகிறது. கேரளம் ஒவ்வொரு மாதம் தோறும் 2 லைசென்சுகளைப் பெறுகிறது. தமிழகமும் மற்ற மாநிலங்கள் எல்லாம் சேர்ந்து ஒரு மாதத்திற்கு ஒரு லைசென்சு பெறுகின்றன. இப்படி தமிழகம் ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஆறு லைசென்சு கூட பெறவில்லை என்பது மட்டுமல்ல, 2, 3 வருஷத்திற்கு 3, 4 என்று பெறுகிற நிலைக்குத்தான் வந்திருக்கிறது. இதை மனத்திலே நாம் கொள்ள வேண்டும். தூத்துக்குடி அனல் மின்சார திட்டம் 100 மெகா வாட் அளவிலே அமைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருந்தது. அது இன்றைக்கு கைவிடப்பட்டு விட்டது என்று பத்திரிகைச் செய்திகள் குறிப்பிடுகின்றன. அதற்குக் காரணம் எண்ணூரில் தொடங்கப்படும் அனல் மின்சார திட்டம் தான் என்று செய்திகள் குறிப்பிடுகின்றன. நம்முடைய தொழில் வளம் பெருகவேண்டுமென்றால் மின்சாரம் நமக்கு ஏராளமாகக் கிடைக்க வேண்டும். அளவிலே ஏராளமாகக் கிடைப்பது மட்டுமின்றி அதனுடைய கட்டணமும் மிகக் குறைவாக இருக்க வேண்டும். எவ்வளவுக்கெவ்வளவு மின்சாரக் கட்டணம் குறைந்து இருக்கிறதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு தொழில் வளம் நாட்டிலே பெருகும். தொழில் வளம் பெருகினால் நாட்டு மக்களும் சுபிட்சமாக வாழ்வார்கள். தூத்துக்குடி துறைமுகம் 24 கோடி ரூபாய் செலவில் வேலை தொடங்கி நடைபெறுகிறது. 1972-ல் இந்த துறைமுகம் முற்றுப்பெறலாம் என்ற நிலை நமக்குக் கிட்டியிருக் கிறது. அது காட்சிக்குரிய கலைப் பொருளல்ல, விரிவான அளவில் துறைமுகத்தைக் கட்டிவிட்டால் மட்டும் பயன் இல்லை. துறைமுகம் ஏராளமாக நமது உற்பத்திகளை பிற நாட்டுச் சந்தைகளுக்கு அனுப்பி, அதன் மூலம் இங்கே ஏராளமான பொன்னையும் பொருளையும் கொண்டு வந்து தமிழகத்தை கொழிக்கச் செய்ய உதவியாக இருக்க வேண்டும். அப்படிக் கொழிக்கச் செய்ய

வேண்டுமென்றால் தூத்துக்குடியை அடுத்த சுற்றுப்புறங்களில் ஏராளமான தொழில்கள் அமைய வேண்டும். அதற்கு அருமையான வாய்ப்புகள் இன்றையதினம் இருக்கின்றன. தூத்துக்குடி உரத் தொழிற்சாலை எம்தா பிளானிங் கமிஷன் அளவிலே அங்கீகாரம் பெற்று இருப்பதாக எனக்கு செய்தி எட்டுகிறது. ஆனால் மத்திய ஆட்சியிலிருந்து லைசென்சு கிட்டி விட்டதாக நான் அறிய முடியவில்லை. அப்படி மத்திய ஆட்சியிலிருந்து இதற்கான லைசென்சு வந்து விட்டதா, அல்லது வராவிட்டால் விரைவில் வருவதற்கு இந்த ஆட்சி என்ன வகையில் செயல்பட போகிறது என்பதை நான் தெரிந்து கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இப்போதே நாம் அங்கே இதைத் தொடங்கினால் தான் 1972-ஐ ஒட்டி இங்கே இருந்து உர பண்டங்களை வெளியே அனுப்ப முடியும். வெளியே என்றால் வெளி தேசங்களுக்கு அல்ல உள்நாட்டிலேயே பல்வேறு வேறு மாநிலங்களுக்கு அனுப்பலாம். அதற்கு ஆங்காங்கே இருக்கிற நிலைமைகளை நாம் நன்றாக கணிக்க வேண்டும். அதன் மூலமாக தினப்படி 600 டன் அம்மோனியா உரம் நமக்குக் கிடைக்கும். 800 டன் யூரியா உரம் கிடைக்கும். ஆனால் அதற்கு 15,000 கிலோவாட் மின்சாரம் வேண்டும். 50 லட்சம் காலன் தண்ணீர் வேண்டும். வெறும் செங்கல்லையும் சுண்ணாம்பையும் வைத்து அடுக்குவதோடு அமையாமல் பைப்புகளையும் வயர்களையும் நீட்டி இதை முடிக்க வேண்டி இருக்கிறது. ஏககாலத்தில் எல்லாம் இணைந்து இயங்க வேண்டும். எனவே, இதற்கான வழி வகைகளை உடனடியாகச் செய்ய நாம் தயங்கக் கூடாது, அது பற்றி நன்றாக யோசிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கேரள மாநிலம் என்பது 13,000 சதுர மைல்களை உடைய சிறிய மாநிலம். சுமார் 1¼ கோடி மக்களைக் கொண்ட ஒரு மாநிலம். அங்கே 10 மைல்களுக்குள் இரண்டு உரத் தொழிற்சாலைகளை
4-50 p.m. வைத்து இருக்கிறார்கள். F.A.C.T. பாக்ட் என்ற பத்திரிகையில் பார்க்கிறோம். அது ஒரு மிகப் பெரிய உரத் தொழிற்சாலை. அதற்கு அடுத்து கொச்சின் பர்டிலைசர்ஸ் என்கிற இன்னொரு மிகப் பெரிய உரத் தொழிற்சாலை 10 மைல்களுக்குள்ளாகவே இருக்கிறது. ஆக ஒரு சிறு மாநிலத்தில் அடுத்தடுத்து இரண்டு பெரிய உரத் தொழிற்சாலைகள் செம்மையாக, திறமையாக, லாபத்தோடு நடந்து வருகிறபோது இவ்வளவு வளமும் பொலிவும் உடைய நம் மாநிலத்தில் நாம் இன்னும் தேவைக்கேற்ப பெரிய உரத் தொழிற்சாலையையும் தொடங்க முடியாத நிலையில் இருப்பது பொருத்தமா நியாயமா என்று சிந்திக்க வேண்டும்.

அதோடு இராமேஸ்வரம் கால்வாய் திட்டம் பற்றி அமைச்சர்கள் கேள்வி நேரத்தில் சொன்னார்கள். சுமார் 31 கோடி ரூபாய் போட்டு இராமேஸ்வரத்தை ஒட்டி கால்வாய் தோண்டப்படுகிறது என்றும் சொன்னார்கள். பெட்ரோலை நாம் வெளி நாட்டிலிருந்து தான் வரவழைக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதை உள்நாட்டிலும் ஏராளமான இடங்களுக்கு அனுப்ப வேண்டியிருக்கிறது. 'ஆயில் ரிபைனரி' — எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு ஆலை — இந்த மாதிரியாக ஒரு [illegible] ஆலையை அங்கே [illegible]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : சுத்திகரிப்பு என்பது தமிழ் சொல்லா ?

திரு. சா. கணேசன் : சுத்திகரிப்பு என்பது சரியான தமிழ் அல்ல. சுத்திகரிப்பு என்றால் தெளிவாக்குதல் என்று சொல்லலாம். எண்ணெய் தெளிவாக்கும் ஆலை என்று சொல்லலாம். கன்னெய் தெளிவாக்கும் ஆலை என்று தனித்தமிழில் சொல்லலாம். இங்கே ஆயில் ரிபைனரி அவசரமாக தொடங்கப்பட வேண்டும். அதே நேரத்திலே 'பெட்ரோ கெமிகல்ஸ்'—பெட்ரோல் தொடர்பான உப பொருள்கள் உற்பத்தி செய்வதற்கு—அங்கே தொடக்கம் செய்ய வேண்டும். அரசாங்கம் ஆரம்பித்தாலும் சரி, தனிப்பட்டவர்களிடம் விட்டு ஆரம்பிக்கச் சொன்னாலும் சரி, இத்தகைய தொழிற்சாலைகள் அங்கே வளர வேண்டும்.

இதைவிட அவலமானது ஒன்று. ஆண்டுதோறும் ஜப்பான் சர்க்கார் 20 லட்சம் டன் உப்பை தன்னுடைய தேசத்திற்கு வாங்குகிறது. (மாண்புமிகு அமைச்சர் ஆதித்தனார் : 20 லட்சம் அல்ல 50 லட்சம் டன்கள்) அப்படியா. சரி; இந்த 50 லட்சம் இன்னும் குஜராத் பகுதியில் இருக்கும் போர்பந்தர் என்ற இடத்திலிருந்துதான் அனுப்பப் படுகிறது. போர்ப்பந்தர் உப்பை விட தூத்துக்குடி உப்பு பல வகையிலும் சிறந்தது, நிறத்திலே, குணத்திலே, உள்ளே இருக்கும் உப்பின் சாரத்திலே எல்லாம் சிறந்தது. தூத்துக்குடி உப்பை ஜப்பானுக்கு ஏற்றுமதி செய்ய ஏன் முயற்சி செய்யாமல் இருக்கிறோம். இந்த உப்பையும் சோடா ஆஷையும் கொண்டு நவச்சாரம் (அம்மோனியம் குளோரையுடு) செய்யலாம். அதையும் இங்கே செய்யத் தொழிற்சாலை தொடங்க வேண்டும். பாரி கம்பெனி இப்படி ஒரு தொழிலை ஆரம்பிப்பதற்காக 2 ஆண்டுகளாக இடம் தேடிக்கொண்டு இருக்கிறது. உப்பும் சோடா ஆஷும் ஒரே இடத்தில் கிடைக்கிற மாதிரி அவர்களுக்கு இடம் கிடைக்கவில்லைபோலும். அதிர்ஷ்டவசமாக தூத்துக்குடியிலே உப்பும் சோடா ஆஷும் கிடைக்கிறது. ஆகவே அங்கே 'நவச்சாரம்' செய்யும் ஒரு தொழிற்சாலையை அரசாங்கமாவது அல்லது தனிப்பட்டவர்களாவது ஆரம்பித்தால், அதன் மூலம் நாட்டின் வருவாயைப் பெருக்கி லாபத்தைக் கொழிக்க வைக்க முடியும். இவற்றை எல்லாம் நாம் மனதில் கொள்ள வேண்டும். இப்படியெல்லாம் செய்தால் தொழிற்பயிற்சி பெற்று வேலையில்லாமல் திண்டாடுகிறவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புத் தரமுடியும். எனக்குத் தெரிந்து ஒரு இடத்தில் மெகானிகல் என்ஜினீருக்காக படித்தவர் 'புரூப் ரீடராக' வந்து இருக்கிறார்கள். அது தவறு என்று சொல்லவில்லை. அவர் அந்த வேலைக்கு தமிழின் மேல் உள்ள காதலால் வரவில்லை. கஞ்சிக்கு வேறு வழி இல்லாத காரணத்தால் வந்து இருக்கிறார். அந்த மாதிரியான நிலையில்லாமல் நாம் செயல்பட வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் மிகத் தெளிவாக பிற மாநிலங்களில் ஏற்பட்டு இருக்கிற தொழிற் [illegible] 'பாக்ட்' என்று ஒரு தொழிற்சாலையைச் சொன்னார்கள்,

கொச்சின் பெர்டிலைசர்ஸ் பற்றிச் சொன்னார்கள், பெட்ரோ கெமிகல்ஸ் பற்றிச் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்ன அத்தனையும் மத்திய சர்க்காரால் செய்யப்படவேண்டியவைகள். அதற்கு அவர்கள் என்ன செய்யவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள் என்பதையும் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. சா. கணேசன் : குஜராத்திலே, கேரளத்திலே அல்லது மகாராஷ்டிரத்திலே இருப்பவர்கள், எப்படி மத்திய அரசிடமிருந்து அனுமதி பெறுகிறார்களோ அதேபோல் இந்த மாநிலத்திலே இருக்கிற அறிவிற்சிறந்த, பண்புடைய, திறமைமிக்க அமைச்சர்கள் முயற்சி செய்து நிறைய தொழிற்சாலைகளுக்கான அனுமதியை இந்திய அரசிலிருந்து பெற்று, தொழில் வளத்தை உண்டாக்க வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய யோசனை.

இந்த மாதிரியாக தொழில் வளம் பெருக வேண்டுமானால் நான் முன்னாலே சொன்னேன். மின்சாரக் கட்டணம் மிகவும் குறைய வேண்டும். எனக்குத் தெரிந்த வகையில் இந்தியா முழுவதிலுமே தமிழகத்திலேதான் மின்சாரக் கட்டணம் மிக மிக உயர்ந்து இருக்கிறது. இந்த அளவுக்கு வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இருக்கிறதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. எனக்கு, என்னுடைய அறிவிற்கு புலப்படாமல் வேறு எங்காவது விட்டு இருந்தாலும் இருக்கலாம். இங்கே சுமார் 38 பைசா ஒரு யூனிட்டிற்கு விதிக்கிறோம். இதை ஒரே வரியில் யூனிட் ஒன்றுக்கு 38 பைசா என்று ஏன் போடக்கூடாது? அதைவிட்டு விட்டு பஸ்ட் சர்சார்ஜ், செகண்ட் சர்சார்ஜ் என்று எதற்கு எழுதவேண்டும்? ஒரே கிளார்க் செய்யக்கூடிய வேலைக்கு இதற்கு 4 கிளார்க் போட வேண்டியிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நம்முடைய மாநிலத்தில் தான் மின்சாரக் கட்டணம் அதிகமாக இருக்கிறது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். மற்ற மாநிலத்தில் உள்ள தொகையை ஒப்பிட்டுச் சொல்ல முடியுமா ?

திரு. சா. கணேசன் : நிச்சயமாக முடியும். ஆனால் துரதிருஷ்டவசமாக அந்த புத்தகத்தைக் கொண்டு வரவில்லை. நான் அமைச்சனும் அல்ல. என் கீழே அதிகாரிகளும் இல்லை, எனக்குப் பதில் கூற விவரம் எழுதித்தர. கேட்டவுடனே அமைச்சர்களே பதில் சொல்ல முடியாதபோது என்னால் உடனே பதில் சொல்ல எப்படி முடியும்? நான் என் கையேட்டை எடுத்து வரவில்லை. நாளை எனக்கு நேரம் கொடுத்தால் நிச்சயம் சொல்கிறேன்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : எனக்குத் தெரிந்த வகையில் இங்கேதான் விவசாயத்திற்கு கட்டணம் குறைவு.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : கேரளத்தில்தான் மற்ற மாநிலங்களை [illegible] குறைவு.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : விவசாயிகளுக்கு இங்கே தான் குறைவு.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : விவசாயிகளுக்கு இங்கே குறைவு தான், ஆனால் தொழில்களுக்கு அதிகமாக வாங்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : சுதந்திரா கட்சித் தலைவர், மற்ற மாநிலங்களை விட இந்த மாநிலத்தில்தான் விவசாயிகளுக்கு குறைவு என்பதை சொல்லி விட்டு தொழில்களுக்கு கூட வாங்குகிறோம் என்பதைச் சொல்வாரானால் நன்றாக இருக்கும்.

திரு. சா. கணேசன் : சர்க்கார் விவசாயிகளுக்கு குறைத்த வரையில் நன்றி. ஆனால் இப்போது நாங்கள் இங்கே வந்திருப்பது, செய்ததை மட்டும் பாராட்டிக்கொண்டிருப்பதற்கு அல்ல. எங்களுக்குத் தேவைப்பட்டதை வற்புறுத்திச் செய்யுங்கள், செய்யுங்கள் என்று கேட்பதற்காகவே நாங்கள் இங்கே இருக்கிறோம்.

மகாராஷ்டிரத்திலும், கேரளத்திலும் ஒரு புது முறையைக் கையாண்டு இருக்கிறார்கள். தொழில் துறைக்கு தொழிற் பயிற்சி பெற்றவர்கள்—டெக்னீஷியர்கள்—யாராவது தொழில் துறையினால் எந்தவிதமான அடமானமும் இல்லாமல் அவர்களுடைய சொந்த ஜாமீனிலேயே ஒரு லட்சம் ரூபாய்க்கு கடன் கொடுக்கிறோம் என்று அந்த அரசுகள் முன் வந்து இருக்கிறது. சிறு சிறு தொழில்கள் வளம் பெற, இந்த நிலையைக் கையாண்டால் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் கேரளத்தில்—நான் குறை கூறுவதற்காகச் சொல்லவில்லை—அரசு முழு எண்ணிக்கையில் போதிய மெஜாரிட்டியோடு கூடிய ஒரு கட்சியாக அமையவில்லை. ஆகவே அங்கே நிலையான அரசு (ஸ்டேபில் கவர்ன்மெண்டு) இருக்கிறது என்ற சட்ட ரீதியாகச் சொல்லமாட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட ராஜ்யத்திலும், பிற மாநிலங்களிலும், பிற நாடுகளிலிருந்தும் ஏராளமானவர்கள் வந்து 100 கோடி ரூபாய், 70 கோடி ரூபாய் என்று முதல் போட்டு தொழிலைத் தொடங்கினால் நாங்கள் வசதிகள் செய்து தருகின்றோம் என்று அறிவித்து, இன்று மார்க்கெட்டு விலைக்கு குறைந்த விலையில் நிலம் கொடுக்கின்றார்கள். மற்றவர்களுக்கு கொடுப்பதைவிட குறைந்த கட்டணத்தில் மின்சாரம் கொடுக்கிறார்கள். குறைந்த கட்டணத்தில் தண்ணீர் தருகிறார்கள். இவற்றை நாமும் பின்பற்றினால் நலமாயிருக்கும் என்று யோசனை கூற விரும்புகிறேன்.

இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நமக்கு இருக்கின்ற ஒரு நல்வாய்ப்பு என்னவென்றால், ஏற்கனவே இந்த மாநிலத்தில் அமைச்சராக இருந்து தொழிற்துறையில் வளமூட்டி அனுபவம் படைத்த, நமக்கெல்லாம் பிரியமானவரான நண்பர் ஆர். வெங்கட்ராமன் அவர்கள், இப்போது டில்லியில் திட்டக் கமிஷனில் இருக்கிறார்கள். அவர்களை இந்தச் சமயத்தில் நமக்கு வேண்டிய உதவிகளைச்

[திரு. சா. கணேசன்] [26th February 1969

செய்யும்படி வற்புறுத்தும் உரிமை நமக்கு உண்டு. அவர்கள் அவ்வாறு செய்யக்கூடிய தகுதியும் மனமும் உள்ளவர்கள். ஆகவே இந்த வாய்ப்பினை நாம் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்று விண்ணப்பித்துக் கொண்டு, இவையெல்லாம் செம்மையாக நடைபெற மாண்புமிகு கருணாநிதி தலைமையின் கீழ் இயங்குகின்ற அமைச்சரவைக்கு ஆதரவையும், ஒத்துழைப்பையும் கொடுத்து வலுப்படுத்த வேண்டும் என்றும் கூறி என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

* **திருமதி சரஸ்வதி பாண்டுரங்கம் :** தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கவர்னர் அவர்கள் உரையாற்றும்போது அன்றிருந்த முதலமைச்சர் அவர்கள் நோய்வாய்ப்பட்டு இருப்பதை குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். இன்று அந்த உரையின் மீது பேசுகின்ற போது, முதலில் மறைந்த மாவீரருக்கு அஞ்சலி செலுத்திக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வடசென்னை கடற்கரை விஸ்தரிப்பு திட்டத்திற்கு இந்த அரசு தனிப்பட்ட கவனம் செலுத்திச் செய்ய வேண்டும் என்று கடந்த ஆண்டில் நான் இந்த சபையில் சொல்லியிருக்கின்றேன். நேற்று பேசிய நமது சகோதரி அவர்கள் எண்ணூருக்கும் சென்னைக்கும் போடப்பட்டிருக்கின்ற பாதையில் பல குடிசைகள் ஆக்கிரமிப்புச் செய்து இருப்பது போக்குவரத்துக்குத் தடையாக இருக்கிறது என்று எடுத்துக் கூறி அதை கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். அந்தப் பாதையை அழகுற நல்லமுறையில் ஏற்பாடு செய்வதுடன், பக்கத்தில் கடற்கரை ஓரமெல்லாம் பாழ்பட்டு கிடப்பதையும் கவனிக்கவேண்டும். உலகத்திலேயே இரண்டாவது பெரிய கடற்கரை சென்னை என்று சொல்லப்படுகின்ற சென்னை கடற்கரையின் ஒரு பகுதி விஸ்தரிக்கப்பட்டு, மற்றொரு பகுதி அவல நிலைமையில் இருப்பதை பார்க்கின்ற போது, அந்தப் பகுதியில் உள்ள மக்கள் ஏழை மக்களாக இருப்பதால், தொழிலாளர்களாக இருப்பதால், கட்டிக் கேட்க சக்தியற்ற நிலையில் இருக்கின்ற காரணத்தால், அந்தப் பகுதி பாழ்பட்டு கிடக்கின்றது என்று கருத வேண்டியிருக்கின்றது. மறைந்த மாவீரர் முதலமைச்சர் அவர்களைக் கடற்கரையில் அடக்கம் செய்யப் போகிறார்கள் என்று கேள்விப்பட்டவுடன், பரவாயில்லை, நம் பகுதியில் தான் வடசென்னை கடற்கரையில்தான் செய்வார்கள் என்று நினைத்தேன். ஏனென்றால் மறைந்துவிட்ட பட்டினத்து அடிகள் அடக்கம் செய்யப்பட்ட இடம் அந்தப் பகுதியில் இருக்கிறது. அதே போன்று ராமலிங்கசாமி, மற்றும் பெரிய பெரிய சமாதிகள் அங்கே இருக்கின்ற காரணத்தால், பல ஆண்டுகள் கடந்திருப்பினும் மக்கள் அவர்களை மறந்துவிடவில்லை. பட்டினத்து அடிகள் என்று சொல்லும் போது விரைந்து ஓடிவருகின்றார்கள் மக்கள். அவருடைய சமாதியைக் காண்பதற்கு. அதை எண்ணும்போது, மறைந்துவிட்ட நமது முதலமைச்சர் அவர்களுடைய சடலமும் அந்தப் பகுதியில்தான் அடக்கம் செய்யப்படும். அதன் விளைவாக நமது பகுதி மேல்நிலைக்கு வரும்

26th February 1969 [திருமதி சரஸ்வதி பாண்டுரங்கம்]

என்று நினைத்தேன். அவ்வாறு அடக்கம் செய்யப்பட்டு அதன் காரணமாக அரசு வடசென்னை கடற்கரை பகுதி விஸ்தரிப்பில் கவனம் செலுத்தி அந்தக் கடற்கரை ஓரமெல்லாம் தென் சென்னையில் இருப்பது மாதிரி மாலையில் தொழிலாளிகள், பாடுபட்டு உழைக்கின்ற மக்களின் குழந்தைகள் உலாவக் கூடிய வகையில் அமைக்கப்படும் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஏழைகளின் வாழ்வில் மிகுந்த அக்கறைகொண்டவர் காலஞ்சென்ற முதலமைச்சர். யானை இருந்தாலும் ஆயிரம் பொன், இறந்தாலும் ஆயிரம் பொன் என்று சொல்லுவார்களே அதைப் போன்று அவர் மறைந்த பிறகும் அவரால் ஏழை மக்களுக்கு நன்மை ஏற்பட்டு, பெருந்தொகையான ஏழைமக்கள் உள்ளத்தில் என்றென்றும் அவர் நிலையான இடம் பெற்றிருப்பார் என்று எண்ணினேன். அவ்வாறு இல்லாமல் வளர்ந்த பகுதியிலேயே அவருடைய சடலம் அடக்கம் செய்யப்பட்டுவிட்டது.

மிஸ்டர் சேர்மன் : அந்த விஷயம்தான் நடந்து முடிந்துவிட்டதே. மாண்புமிகு உறுப்பினர் வேறு விஷயத்துக்கு வரலாம்.

திருமதி சரஸ்வதி பாண்டுரங்கம் : தலைவர் அவர்களே, நான் சொல்ல விரும்பியது . . .

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : தலைவர் அவர்களே, அம்மையார் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவது அவருடைய கட்சி ஆண்டபோது, இதே மெரினா எல்லாம், கடற்கரையில் கக்கூஸ் கட்டும்போது எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் செய்யவில்லை. எத்தனையோ கக்கூஸ்கள், கட்டிடங்கள் கட்டியிருக்கிறார்கள். அதற்கெல்லாம் ஆட்சேபணை செய்யாமல், மறுப்பு தெரிவிக்காமல், அண்ணாவின் சமாதிக்கு மட்டும் ஆட்சேபணை சொல்ல என்ன காரணம் ?

திருமதி சரஸ்வதி பாண்டுரங்கம் : தலைவர் அவர்களே, நான் ஆட்சேபணை சொல்லவில்லை. யானை இருந்தாலும் ஆயிரம் பொன், இறந்தாலும் ஆயிரம் பொன் என்ற புகழ் ஏற்பட்டிருப்பது போல, அண்ணா அவர்கள் உயிரோடு இருந்த போது ஏழைகளுக்காக வாழ்ந்திருக்கிறார். ஏழைகளுக்குத் தலைவராக இருந்திருக்கிறார்; அவர் மறைந்த பிறகு அவருடைய சடலம் ஏழைகள் வாழ்கின்ற பகுதியில் அடக்கம் செய்யப்பட்டிருந்தால், இறந்தபிறகும் அவரால் ஏழை மக்களுக்கு நன்மை விளைந்ததாக இருக்குமே என்றுதான் தெரிவித்தேன். 10 ஆண்டுகளாக நான் இந்த மன்றத்தில் வாதாடியிருக்கிறேன். வடசென்னைக்கு எந்தவித முன்னேற்றமும் ஏற்படவில்லை. எந்த ஆட்சியாக இருந்தாலும் மக்கள் வாழ்வுபெற இருக்கவேண்டுமே ஒழிய வேறில்லை. அந்தக் கண்ணோட்டத்தில் பாடுபடவேண்டும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நம்முடைய அமைச்சருக்கு என்னைப் பற்றி நன்றாகத் தெரியும். முதன்முதலாக சென்னைக்கு வருகிறபோது, முதல் பாராட்டுக் கொடுத்தவள் நான். ஆகவே இனிமேலாகிலும் வடசென்னைக் கடற்கரை விஸ்தரிப்புக்கு பேருதவி செய்ய

வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பல தொழிற்சாலைகள் அந்தப் பகுதியில் இருக்கின்றன. அவர்கள் 'நாங்கள் எல்லாம் ஆளுக்கு ஒரு ஏக்கரா பிரித்துக் கொடுத்தால், எங்களுடைய தொழிற்சாலைகளாலேயே அங்கே பெரிய பூங்கா அமைக்க முடியும்' என்று சொல்கிறார்கள். சர்க்காருக்குப் பணமுடை இருந்தாலும், எல்லா தொழிற்சாலைக்காரர்களையும் அழைத்து அங்கே பூங்கா அமைத்து, நெருக்கடியான நிலைமையில் வாழும் தொழிலாளர்களுக்கு மாலை நேரத்தில் உல்லாசமாக இருக்க மார்க்கம் தேட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

வட சென்னையில் தற்போது இருப்பது ஒரே ஒரு பெண் கல்லூரி. நான் இந்த மன்றத்தில் எடுத்து தெரிவித்ததன் காரணமாக, கடந்த ஆண்டு கல்வி அமைச்சராக இருந்த திரு. நெடுஞ்செழியன் பாலிடெக்னிக் இருந்த இடத்தை மாற்றி அமைத்துக் கொடுத்தார்கள். அந்த இடம் நன்றாக இருக்கிறது. பெண்களுக்கு சௌகரியமாக இருக்கிறது. இருந்தாலும் பல ஆண்டுகளாக ஆண்கள் இருந்து தொழிற்படிப்பு படித்த காரணத்தால், அவர்களுக்கு எந்த விதமான அமைப்பு இருக்கவேண்டுமோ அவ்வாறு அந்த இடம் இருக்கிறது. ஆதலால் தயவு செய்து நமது சுகாதார அமைச்சர் அம்மையார் அவர்கள் அந்த இடத்தைச் சென்று பார்வையிட்டு, ஒரு மாதத்திற்குள்ளாக அந்தக் கல்லூரியில் பெண்களுக்கு உரிய வசதி எல்லாம் செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வடசென்னையில் உள்ள மருத்துவ மனையில் தண்ணீர் கிடையாது. மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. நேற்று நம் கிளப்வாலா ஜாதவ் அம்மையார் கூட அங்கே வந்திருந்தார்கள். மருத்துவமனையில் உள்ள நோயாளிகளுக்கு அதிக அளவில் தண்ணீர் தேவைப்படுகிறது என்பதை நான் சொல்லித் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியதில்லை. புழலேரியிலிருந்தோ மற்ற நீர்த்தேக்கங்களிலிருந்தோ தண்ணீர் கொண்டு வரவேண்டுமென்றால் அதற்கு காலம் கடந்துவிடும். சீக்கிரமாக அந்த நோயாளிகளுக்கு தண்ணீர் வேண்டுமென்றால் உடனடியாக கிணறுகளைத் தோண்டித்தான் அந்தப் பஞ்சத்தைத் தீர்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வட சென்னையில் பஸ்களுக்கு வருமானம் அதிகமாக வருகிறது. ஆனால் அங்கேயுள்ள மக்களுக்குத் தெய்வம் கார்களைக் கொடுக்கவில்லை. நடப்பதற்குக் கால்களைத்தான் கொடுத்திருக்கிறது. அவர்கள் தொழிற்சாலைகளுக்குப் போகும்போது பஸ்களுக்குக் கஷ்டப்படுவது பார்ப்பதற்குப் பரிதாபமாக இருக்கிறது. அக்கால மன்னர்கள் நகர் சோதனை சென்றதைப் போல இரண்டு நாட்களுக்கு ஒருமுறை காலை, மாலை வேளைகளில் அமைச்சர்கள் வந்து அந்தப் பகுதிகளைப் பார்க்கவேண்டும். எப்படி ஜனங்கள் அங்கே ஓடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது தெரியும். நம் பஸ்கள் எங்கே ஸ்டாப்பிங் இருக்கிறதோ அங்கே நிற்பதில்லை. குறித்த நேரங்களில் தொழிற்சாலைக்குப் போகமுடியாமல் கால வரம்பின்றி பஸ்கள் ஓடுகின்றன. ஆகையால் அங்கே ஓடுகின்ற பஸ்களின்

எண்ணிக்கை அதிகமாக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். 56-ம் நெம்பர் அதிகமாகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த பஸ்களை ஐந்து, பத்து நிமிஷங்களுக்கு ஒன்றாக காலை வேளையிலும் மாலையிலும் விட ஏற்பாடு செய்தால் தொழிலாளர்களின் கஷ்டம் குறையும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக பொது இடங்களிலும் விளையாட்டு மைதானங்களிலும் குடிசைகள் போடும் நிலைமையை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். கடந்த ஆண்டுகூட இந்த மன்றத்தில் இது விஷயமாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். மறைந்த மாவீரர் முதலமைச்சர் அவர்கள், இன்றுள்ள முதலமைச்சர் அவர்களிடம் இதை விவரமாகச் சொல்லி, அம்மையாருடைய கோரிக்கையை கவனியுங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது பொது விஷயம். தனி நபர் விஷயமல்ல. ஆதலால் இன்றுள்ள முதலமைச்சர் அவர்கள் கூடிய சீக்கிரம் பொது ஸ்தாபனத்திற்கு ஒரு இடைஞ்சலும் வராமல் அந்தப் பிரச்னையைத் தீர்த்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடைசியாக தமிழகத்தில் அனாதை இல்லங்கள் 300-க்கு மேல் இருக்கின்றன. அந்த இல்லங்களிலுள்ள குழந்தைகள் பராமரிப்புக்காக அரசாங்கம் மாதத்திற்கு ஒருவருக்கு ரூ. 10 கொடுக்கிறார்கள். இன்றைய விலைவாசி ஏற்றத்தில் ரூ. 10 மூன்று வேளை உணவுக்கும், உடைக்கும் கொடுத்து பாதுகாப்பது எவ்வளவு சிரமமானது என்பது அமைச்சரவைக்குத் தெரியும். இன்றுதான் அம்மையார் அவர்கள் சொல்கிறார்கள் என்று அமைச்சர்கள் கேட்கமாட்டார்கள். பத்து ஆண்டுகளாக ஒவ்வொரு ஆண்டும் பேசுகிறபொழுதெல்லாம் நான் இந்த விஷயத்தை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆகையால் இந்த ஆண்டு விலைவாசி அதிகமாக ஏறியிருக்கிறது. மற்ற சங்கடங்களும் இருப்பதால் அதைக் கவனிக்கவேண்டும். அனாதை இல்லங்களில் வித்தியாசம் காட்டப்படுகிறது. அதாவது போலீசாரால் கொண்டுவந்து விடப்படுகிற பிள்ளைகளுக்கு ரூ. 40 என்றும், அரிஜனங்கள் பராமரிப்பு அல்லது சாதாரண ஏழைப் பிள்ளைகளுக்கு ரூ. 18-ம் கொடுக்கிறார்கள். பெயர் இல்லாத அனாதைகளுக்கு ரூ. 10 கொடுக்கிறார்கள். அப்படி வேறுபாடில்லாமல் எல்லோருக்கும் உயர்த்த வேண்டும். ரூ. 10 கொடுப்பதை ரூ. 15 ஆகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நம்முடைய அமைச்சரவையைக் கேட்டுக்கொண்டு கடைசியாக ஒன்றைக் கூற விரும்புகிறேன்.

மிஸ்டர் சேர்மன் : இது மூன்றாவது 'கடைசியாக' ...

திருமதி சரஸ்வதி பாண்டுரங்கம் : கூவம் நதித் திட்டத்தைப் பற்றி பத்து ஆண்டுகளாகப் பேசப்படுகிறது. அதை நிறைவேற்றி, போக்குவரத்து நெரிசலைக் குறைக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் எனக்கு உண்டு. அதற்கான திட்டத்தை துரிதமாக செய்வதற்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அப்படிச்

[திருமதி சரஸ்வதி பாண்டுரங்கம்] [26th February 1969

செய்வதை இந்த ஆண்டிற்குள் செய்தால் நானும் இந்த மன்றத்தை விட்டுப் போவதற்குள் அதைப் பார்த்துவிட்டு சந்தோஷமாகப் போகலாம் என்று நினைக்கிறேன் என்று சொல்லி என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

(Thiru M. Sankaralingam Pillai, Vice-Chairman in the Chair.)

திரு. சி. பி. சிற்றரசு : தலைவர் அவர்களே, ஆளுனர் உரையின் மீது சில வார்த்தைகள் சொல்ல வேண்டுமென்று கருதுகிற நான், அவர் உரையின் தொடக்கத்தில் குறித்திருக்கிற நமது மாபெரும் தலைவர் அறிஞர் அண்ணா அவர்களைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்லி இதுவரையிலும் அவர்களுடைய பிரிவுக்கு ஆற்றாது வருந்தி கண்ணீர் சிந்திக்கொண்டிருக்கிற நம்முடைய அருமை நண்பர்கள் இனி அவர்கள் தங்களையெல்லாம் தேற்றிக்கொண்டு, நம்முடைய கடமையைத் தொடங்குவோம் என்று ஆறுதல் சொல்வதற்காக நின்றுகொண்டிருக்கிறேன். 100 ஆண்டுகளுக்கு மேலே ஒருவர் வாழ்ந்திருக்கிற இந்த நாட்டில், 90 ஆண்டுகள் நம்முடைய பெரியவர்கள் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிற இந்த நாட்டில், 59 ஆண்டுகளும் 4 மாதங்களும் 17 நாட்களும் 22 நிமிஷங்களும் வாழ்ந்து முடிந்துவிட்ட ஒரு முக்கியமான பிரச்னையைக் கிளப்பி, அந்தப் பிரச்னைக்கு முடிவு காண்கிற வரையிலும் போராடி, அதில் வெற்றி கண்டவர் இனியும் சில நாட்கள் இருக்கலாமே என்று கருதிய நம்முடைய ஆசை நிறைவேறிவிட்டது. ஆனால் இரண்டு, மூன்று நாட்களாக நடக்கிற நிலைமைகளைப் பார்க்கும்போது, பிரேதத்தின் மேல் போட்ட மாலைகள் வாடுவதற்கு முன்னால், அவர் உடலைச் சுடுகாட்டிற்கு அழைத்துச் சென்ற வாத்தியங்களின் ஓசை அடங்கு முன், அவருடைய பிரிவுக்கு வடித்த கண்ணீர் உப்புக் கோடாக உலர்வதற்கு முன் அவர்களுடைய கல்லறை முன்னால் சிந்திய கண்ணீர் எல்லாம் நீலிக் கண்ணீர் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. உள்ளபடியே அப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்படும், இவ்வளவு விரைவில் என்று எதிர்பார்க்கவில்லை. எல்லாக் கொள்கைகளையும் ஏற்றுக் கொள்கிற மக்கள் எந்தக் காலத்திலும் இருந்ததில்லை. அது நமக்குத் தெரியும். அதனால்தான் ஆங்கிலத்தில் ஒரு அருமையான பழமொழியுண்டு.

Justice is not in the hands of fools. Heroism is not in the hands of cowards.

5-20 p.m. அந்த நிலைமைக்கு இந்த நாட்டில் ஒருசிலர் இருக்கிறார்கள் என்று எண்ணுகிறபோது அவையெல்லாம் சரிபடுகிற காலம் எந்தக் காலம் என்று தெரியவில்லை. இவற்றை எல்லாம் சரிப்படுத்துவதற்கு இருந்த தலைவர் நம்மைவிட்டுப் பிரிந்த பிறகு உலக மக்கள் அனைவராலும் எல்லாக் கட்சியினராலும் போற்றப்பட்ட ஒரு தலைவர் இறந்து விட்டார் என்று எண்ணுகிறபொழுது, ஒரு 60 ஆண்டுகள்கூட முடிக்காமலே போய்விட்டார். ஆங்கிலத்திலே

Disease becomes more complicated because of treatment.

என்று சொல்வதுண்டு. அதே மாதிரிதான் அறிஞர் அண்ணா [illegible]ளுடைய உடலிலே 29-ம் தேதிக்குப் [illegible]

26th February 1969] [திரு. சி. பி. சிற்றரசு]

பரிசோதனைக்கு ஆளாகிவிட்டது. இறந்தவர்கள் மீண்டும்
வருவதில்லை என்பது இப்போது மாத்திரமல்ல, புத்தன் காலத்
திலேயே இறந்தவன் மீள மாட்டான் என்ற அருமையான தத்து
வத்தை நாட்டு மக்களுக்கு செய்து காட்டியவன் புத்தன். 16
வயது மகன் இறந்துவிட்டதால் துடிக்கிற ஒரு தந்தை, புத்தரைப்
பார்த்து 'புத்தர் பிரானே, எனக்கு ஒரே ஒரு மகன்; வயது
பதினாறு; குருகுலத்திலே படித்துக்கொண்டு இருந்தான், எனக்கு
வேறு குழந்தைகள் இல்லை, கண்மூடிவிட்டான்; தயவு செய்து
அவனை எழுப்பித்தாருங்கள்' என்று கேட்கும்போது, அதற்குப்
பதில் சொன்ன புத்தன், 'நான் சொல்கிற ஒரு போதனையை நீ
செய்தால், இறந்துபோன உன் மகனை எழுப்பித் தருகிறேன்'
என்றார். 'என்ன செய்யவேண்டுமென்று சொல்லுங்கள்
பிரானே, செய்கிறேன்' என்றான் அவன். அதற்கு புத்தன், 'யார்
வீட்டிலே யாரும் இறக்கவில்லையோ, அந்த வீட்டிலிருந்து ஒரு
பிடி கடுகைக் கொண்டுவந்து கொடுத்தால், உன் மகனை எழுப்பித்
தருகிறேன்' என்றான். உடனே அந்தப் பெரியவன் வீடுகளுக்
கெல்லாம் ஓடினான். இந்த வீட்டில் யாராவது இறந்திருக்கிறார்
களா என்றால், 'ஆமாம்; முப்பாட்டன் இறந்துவிட்டான்,' என்று
ஒவ்வொரு வீட்டிலும் யாராவது இறந்திருப்பதைக் கூறினார்கள்.
எந்த வீட்டிலும் இறக்காதவர்கள் இல்லை என்பதைத் தெரிந்து,
கடுகு கிடைக்காமல் ஓடிவந்து சொல்கிறான், 'புத்தர் பிரானே,
இப்போதுதான் எனக்குத் தெரிகிறது; பிறந்தவர்கள் எல்லோரும்
இறந்துவிடுகிறார்கள் என்ற தத்துவத்தை இவ்வளவு எளிமையாக,
அருமையாக விளக்கினீர்கள்' என்று சொல்லிவிட்டு தன் மகனுக்கு
ஈமச்சடங்குகளை செய்தான், என்ற கதையைப் பார்க்கிறோம்.
இறந்தவர்கள் மீண்டும் வரமாட்டார்கள் என்ற தத்துவத்தில்
யாரும் விடுபடுவதில்லை. அதற்கு அப்பாற்பட்டவர்களுமில்லை.

ஆனால் அண்ணா அவர்களைப் பற்றி பிறகு ஏற்பட்ட சர்ச்சை
யில் அவர் எதையும் விட்டுவிட்டுப் போகவில்லையே என்றார்கள்.
உள்ளபடியே அரசியலில் ஈடுபடுகிறவர்கள் தங்களுடைய சொந்த
குடும்பத்தைப் பார்ப்பதற்கு நேரம் இல்லாத காரணத்தால் இது
வரை உலகத்திலே பொது நோக்கத்தோடு பாடுபட்ட யாரும்
சொத்துக்களைச் சேர்த்து வைத்துவிட்டுப் போனதாக சரித்திரம்
இல்லை. சீன நாட்டிற்கு 1925-ல் சுதந்திரம் வாங்கித் தந்து 'இன்று
முதல் சீனா குடியரசு நாடாகிவிட்டது' என்று சொன்ன சன்-
யாட்சன் இறந்துபோகிற போது, இரண்டு அங்கிகளைத்தான் விட்டு
விட்டுப் போனான். இந்த இரண்டு அங்கிகளும் என் மனைவிக்கு
நான் விட்டுப் போகிற சொத்து என்று கூடக் கருதமாட்டேன்,
இவையிரண்டும் நான் என் மனைவிக்கு விட்டுப் போகிற அடை
யாளப் பொருள்கள் என்றான். அதேபோல பொதுவுடமைக்
கருத்துக்களை 'கேப்பிடல்' என்ற நூல் மூலமாக எழுதித் தந்த
கார்ல் மார்க்ஸ் என்பவர் சவப் பெட்டிகளைச் செய்து அவைகளை
விற்றுத் தான் பிழைத்தார் என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம்.
பிரான்ஸ் நாட்டிலே ராணுவ வீரன் ஒருவன் யூதனாகப் பிறந்த
தாலேயே, அவன் மீது பொய்க் குற்றம் சாட்டி, இராணுவ தளபதி

ஒருவன், அவனை வேலையிலிருந்து நிறுத்தியதோடு மட்டுமல்லாமல் பயங்கரமான தீவு ஒன்றுக்கும் ஆயுள் தண்டனை கொடுத்து அனுப்பிவிட்டான். பிறகு அங்கே தோன்றிய எமிலி ஜோலா என்ற எழுத்து வேந்தன், குடியரசுத் தலைவருக்கு எழுதி, பிரான்ஸ் நாட்டு இளைஞர்களுக்கும், மங்கையர்களுக்கும் கடிதம் எழுதி, இரண்டாவது இராணுவ மன்றத்திற்கு கடிதம் எழுதி, கடைசியில் அந்த வீரனை விடுவித்தான் என்று போற்றப்படுகிறான். அப்படிப் பட்ட எமிலி ஜோலா எப்படி வாழ்ந்தான் என்றால் சாப்பிட உணவில்லாமல் தனது குடிசைக் கூரையில் வந்து உட்காரும் குருவிகளை எல்லாம் உள்ளே இருந்து ஒரு கம்பியால் குத்தி, அதனை எடுத்து வாட்டி வதக்கி சாப்பிட்டான் என்று பார்க்கிறோம். ஆகையால் யார் பொதுவாழ்வில் ஈடுபட்டார்கள் என்றாலும் தங்களுக்காக சொத்து சேர்த்து வைத்துக் கொண்டதாகத் தெரிய வில்லை. அதைப்போலவேதான் அண்ணா அவர்களும் சொத்து சேர்த்து வைத்துக் கொள்ளவில்லை. அவருடைய குடும்பத்திற்கு ஏதாவது மான்யம் தருவோமா என்று பேசுகிறபோதே நான் கண்டிப்பாக நினைத்தேன், 'அந்த அம்மையார் நிச்சயமாக மறுக்கத் தான் போகிறார்கள்' என்று. ஏனென்றால் சட்டப்படி ஒரு அமைச்சரோ அல்லது இந்த மாமன்ற உறுப்பினர்களோ நோய்வாய்ப்பட்டால், அவர்களுக்காகும் மருத்துவச் செலவை அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொள்வது என்பது விதி. ஆனால் அண்ணா அவர்கள் உடல் நலமில்லாமல் வெளிநாட்டுக்குச் சென்றுவந்த போதே ஒரு கேள்வி கிளப்பப்பட்டது 'யார் அப்பன் வீட்டுப் பணத்தில் இவருக்கு வைத்தியம் செய்கிறீர்கள்' என்று. உள்ள படியே கேட்கிறவர்கள் சாதாரண அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் கள் அல்ல. சுயமரியாதைக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்; பகுத் தறிவு இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தான் இந்தக் கேள்வியைக் கேட்டார்கள். ஆகையால்தான் தற்போதைய முதலமைச்சர் திரு. கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள், மருத்துவச் செலவுக்காக என்று நிதி தேவை என்று ஒரு அறிக்கை விட்டு 1,58,000 ரூபாய் வசூல் செய்து சர்க்காருக்கு கண்ணியமாகக் கட்டினோம். அண்ணா அவர்களின் உயிரையே காப்பாற்ற வேண்டும் என்று கருதிக் கொண்டிருந்த நாம் அதற்காக எல்லா முயற்சிகளையும் எடுத்துக் கொண்டோம். ஏழை எளியவர்கள் பரவலாக நிறைந்திருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், கலைஞர் அவர்களின் அறிக்கை வந்த உடனேயே தங்களால் இயன்ற அளவுக்கு நிதியளிக்க முன்வந்தார்கள். சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் ஒரு மாத சம்பளத்தைக் கொடுத்தோம். எனவே அண்ணா அவர்களின் குடும்பத்தை நட்டாற்றில் விடுகிற கயவர்கள் தி.மு.க.-வில் இல்லை என்றுதான் நான் நினைத்தேன். நினைத்தது சரியாகிவிட்டது. அந்தக் குடும்பத்தைக் காப்பாற்றுவது என்பது ஒன்றும் பெரிய காரியமல்ல. நமக்கிருக்கிற வேதனையெல்லாம் அண்ணா அவர்கள் குழந்தைகள் மீது மிகுந்த பிரியம் கொண்டவர்கள். தன் மகன் பரிமளத்தினுடைய குழந்தை ஒருவன். இராஜா என்று அருமையாக அழைப்பார். 25-ம் தேதி மருத்துவ மனையில் அண்ணா அவர்கள் சேர்க்கப்பட்ட போது ராஜா என்கிற அந்தச்

சிறுவனைப் பார்த்து 'என்டா இராஜா, பள்ளிக்கூடம் போக வில்லையா' என்று கேட்டபோது அவன் சொல்லுகிறான், 'தாத்தா ஆஸ்பத்திரியில் இருந்து வந்தபிறகுதான், நான் பள்ளிக்கூடம் போவேன்' என்று. அதுவரை பள்ளிக்கூடம் போக மாட்டேன் என்று கூறுகிறான். பிடிவாதம் செய்கிறான். தாத்தா இறந்தது 3-ம் தேதி விடியற்காலை. இராஜா பள்ளிக்கூடம் போய்வா என்று சொல்லுவதற்காக அவர் வரவில்லை. 'நான் போய் வருகிறேன்' என்று சொல்லிவிட்டுப் போய்விட்டார். அப்போது இந்த இளம் பிஞ்சு தூங்கிக்கொண்டிருந்தது.

உயிருடன் இருக்கிற மனிதன் எவ்வளவோ தவறுகள் செய் தாலும் அவன் இறந்த பிறகு கேவலமாகப் பேசக்கூடாது என்பது தான் பொது மரபு. ஆனால் அப்படியும் அண்ணா அவர்களின் வாழ்க்கையில் எந்தவிதமான குற்றமும் சொல்ல முடியாது. அண்ணா அவர்கள் வெளிநாடுகளுக்கு சென்றபோது, 'அவர் சரியாக அகப்பட்டுக் கொள்ளப் போகிறார்; அதை வைத்துக் கொண்டு இங்கே அவரை சந்தி சிரிக்க வைப்போம்' என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் மனப்பால் குடித்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் எல்லாம் கடைசியிலே பெருத்த ஏமாற்றமடைந்தார்கள் அமெரிக்காவில் ஏல் பல்கலைக் கழகத்திற்கு போயிருந்தபோது அங்கே இருக்கிற பத்திரிகை நிருபர்கள்--அவர்கள் எல்லாம் இங்கே இருப்பவர்களைப் போல் அல்ல—எப்படியும் தாங்கள் நினைக்கிற கருத்தை பிறரிடமிருந்து வரவழைக்கும் ஆற்றல் மிக்கவர்கள்—அவர்கள் அண்ணா அவர்களைப் பார்த்துக் கேள்வி கேட்டார்கள். அப்போது அமெரிக்க குடியரசுத் தலைவர் தேர்தல் மிக மும்முரமாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது அந்த நேரத்தில் அண்ணா அவர்களைப் பார்த்து அந்த நிருபர்கள் இந்தத் தேர்தலில் யார் ஜெயிப்பார்கள் என்று கேட்டார்கள். அண்ணா அவர்கள் சொன்னார் 'யார் அதிக ஓட்டுகள் வாங்குகிறார்களோ அவர்கள்தான் ஜெயிப்பார்கள்' என்று. 'நீங்கள் யார் வர வேண்டும் என்று விரும்புகிறீர்கள் என்று கேட்டதற்கு, யார் அதிகமாக இந்தியா விற்கு நன்மை செய்கிறார்களோ அவர் வர வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன் என்றார். அடுத்தபடியாக அவர் ஜப்பான் நாட்டுக்குப் போயிருந்தபோது அங்கே இருக்கும் நிருபர்கள் அவரைப் பார்த்து 'உங்கள் நாட்டில் ஏதோ கொந்தளிப்பாமே' என்று கேட்டார்கள். 'எங்கள் நாட்டில் அப்படி ஒன்றும் இல்லை நீங்கள்தான் எரிமலையின் கீழே உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கிறீர்கள் இந்த எரிமலைகள் எங்கள் நாட்டிலே இல்லை' என்று கண்ணியமாக பதில் அளித்தார்கள். ஆகையால்தான் வடநாட்டு காங்கிரஸ் தலைவர்களும் பிரதமர் இந்திரா காந்தியும், இன்னும் மற்ற வர்களும் அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் பிரிவுக்கு ஆற்றாது வருந்தினார்கள். காரணம் என்ன? லட்சக்கணக்கான பேர்கள் பிறக்கிறார்கள். அதேபோல் இறக்கிறார்கள். ஆனால் இது "It is a costly life" அது விலை உயர்ந்த அப்படி அல்ல.
உயிர். அது இருந்தால் நல்லது. ஏழை எளியவர்களுக்கு எல்லாம் பாடுபட்டவர். இன்னும் கொஞ்சம் நாள் இருக்கலாம்.

இங்கே என்னுடைய கட்சியினுடைய ஆதரவாளர் திரு. இராகவானந்தம் அவர்கள் பேசுகிறபோது ஒன்றைச் சொன்னார்கள். 20 ஆண்டுகளுக்கு தி.மு.க. ஆட்சி இந்த நாட்டிலே இருந்திருக்கும். ஆனால் அண்ணா அவர்கள் இல்லாத காரணத்தால் 5 ஆண்டு குறைத்துவிட்டேன் என்று. அவர் தி.மு.க.-வில் நெருங்கிய ஈடுபாடு கொண்டவர் அல்ல. பொதுத் தேர்தலுக்கு முன்னால் கோடம்பாக்கத்திலே ஒரு மாநாடு நடந்தது. அந்த மாநாட்டிலே பெரிய அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அழகாகக் குறிப்பிட்டார்கள். 'தம்பிமார்களே நீங்கள் வேறு, நான் வேறு அல்ல; என்னைத் தனித்தனியாக பிரித்தால் நீங்கள்; உங்களையெல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்த்தால் நான்' என்று. ஆக இன்றையதினம் ஒன்றாக இருக்கிற அண்ணா அவர்கள் இல்லை. அவரைத் தனித் தனியாகப் பிரித்த தம்பிமார்களான நாங்கள் இருக்கிறோம். மேலும் ஜனநாயகத்திலே ஒரு கட்சி பதவியிலே 20 ஆண்டுகள் இருக்கும் அல்லது 15 ஆண்டுகள் இருக்கும் என்று கட்சியை நடத்துகிறவர்கள் நிர்ணயிக்க முடியாது. மக்கள் எவ்வளவு நாள் விரும்புகிறார்களோ அவ்வளவு நாள் ஒரு கட்சி ஆட்சி நடக்கும். மக்கள் விரும்பவில்லை என்றால் உடனே கீழே இறங்கும். 20 ஆண்டுகளாக இருந்தவர்களை கீழே இறக்கிவிட வில்லையா ? இந்த தேர்தலிலேயே பெரிய வீரர்கள் சூரர்கள் என்பவர்கள் எல்லாம் தோல்வியைக் காணவில்லையா ? ஜனநாயகத்திலே ஒரு கட்சி எவ்வளவு காலம் ஆட்சியில் இருக்கும் என்று யாரும் நிர்ணயிக்க முடியாது.

அடுத்து கவர்னர் அவர்களின் உரையில் உணவு உற்பத்திக்கு முதலிடம் தந்திருப்பதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் உணவு மட்டும் அதிகமாக உற்பத்தியாகிப் பயனில்லை. மக்கள் தொகை குறைய வேண்டும். மக்கள் பெருக்கம் அதிகமாகிக் கொண்டே போகிறது. சென்ற ஞாயிற்றுக் கிழமை நான் வாணியம்பாடி கூட்டத்திற்குப் போயிருந்தேன். அப்போது அங்கே இருக்கும் விவசாயச் சங்கத் தலைவரைச் சந்தித்து 'உங்களுக்கு எத்தனை குழந்தைகள்' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர் பதினொன்கோ, பதினைந்தோ பிறந்தது. அதில் ஐந்தோ,
5-30 p.m ஆறோ செத்துவிட்டது என்றார். இப்படிப் பிறந்தது கூட சரியாக கணக்கு வைத்துக் கொள்ள முடியவில்லை. கணக்கு அதிகமாகப் போனால் இப்படிப்பட்ட கஷ்டம் ஏற்படத் தான் செய்யும். இப்படி ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் இருந்தால் யார் தான் சோறு போடுவது ? பஞ்சம் வந்துவிட்டது என்று சொன்னால் தி.மு.க. ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு தான் பஞ்சம் வந்துவிட்டதா ? அதற்கு முன்னால் நீங்கள் எதற்காக கோழிப் பண்ணை வைத்தீர்கள் ? கோழிகளை எல்லாம் மோட்சத்திற்கு அனுப்புவதற்காகவா ? ஆட்டுப் பண்ணை வைத்தீர்களே அது எதற்காக ? ஆடுகளை வளர்த்து அவைகளையெல்லாம் பார்லிமெண்டு உறுப்பினர்களாக அனுப்பி வைக்கவா? முட்டை வளர்ப்புத் திட்டம் ஆரம்பித்தீர்களே, எதற்காக? பஞ்ச நிலைமையைச் சமாளிக்கத்தானே நீங்கள் இவைகளைச் செய்தீர்கள். உங்கள் பக்கத்திலே இருப்பவர்கள் இன்னும் எலியைக் கூட சாப்பிடச் சொன்னார்கள். எதற்காக

நான் இதையெல்லாம் சொல்லுகிறேன் என்றால் இன்றையதினம் முதலமைச்சர் அவர்களைப் பார்த்து கேட்கிறார்கள் 'கள்ளுக் கடையைத் திறப்பீர்களா' என்று. அதற்கு எங்களிடம் ஏது சாவி ? அது கனம் பக்தவத்சலம் அவர்களிடம் அல்லவா இருக்கிறது. திறந்தால் அவரிடமிருந்து எப்படியாவது டெல்லிக்குப் போய் வாங்கி வந்து திறக்க வேண்டும். எங்களைப் பொறுத்த வரையில் அப்படிப்பட்ட உத்தேசமே இல்லை. அந்தக் கொள்கையைத் தான் இந்த அமைச்சரவை கடைப்பிடிக்கும். புதிய அமைச்சர்களாக புதிய நண்பர்கள் வந்திருக்கிறார்களே தவிர அண்ணாவின் குணங்களைத் தெரிந்தவர்கள் தான் அவர்கள் எல்லாம். அண்ணா அவர்கள் எப்படி நடந்தாரோ அதை அப்படியே பின்பற்றுகிறவர்கள் தான் அவர்கள் அனைவரும்.

இப்போது இருக்கிற முதலமைச்சர் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் ஒரு முன்கோபி என்று சொல்லப்படுகிறது. எனக்கு அதிலே உடன்பாடு இல்லை. கோபம் இல்லாத மனிதன் பயனற்றவன் என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். கோபம் வரவில்லை என்றால் நாம் என்ன பயனை அதைச் சொன்னாலும் கேட்டுக் கொள்வதற்கு ?

மதுரையிலே நேற்று முன்தினம் ஒருவன் பேசி இருக்கிறான், 'இனிமேல் அமைச்சர்கள் வந்தால், சட்டமன்றத்திலேயே செருப்பை எடுத்துக் காட்டுங்கள்' என்று. உங்கள் கட்சியில் இருப்பவன் நேற்று முன்தினம் மதுரையில் பேசி இருக்கிறான். அந்தப் பேச்சுக்களை பாதுகாத்து இருக்கிறோம். இனி அவர்களை எல்லாம் அப்படியே விட்டுவிட மாட்டோம். விட்டுவிடுவோம் என்று யாரும் நினைக்க வேண்டாம். இனி இப்படியெல்லாம் சொல்ல கண்டிப்பாக அனுமதிக்க மாட்டோம்.

இதை நாங்கள் விடுவதற்குத் தயாராக இல்லை. ஆரம்பத்தில் நிலைமை சரியாக இல்லை. வரவர சரியாகும் என்று நினைத்தோம். அவர்கள் இப்படி கண்டபடி தாக்கிப்பேசினால் எந்த அளவுக்கு நல்லதல்ல என்பதை அவர்கள் உணர வேண்டும். இந்த ஆட்சி செம்மையாக நடைபெற ஒருவருக்கொருவர் உதவி புரிய வேண்டும். திரு. பக்தவத்சலம் முதலமைச்சராக இருந்த போது நான் எதிர் வரிசையில் இருந்து சொன்னேன், 'திரு. பக்தவத்சலம் அவர்களே, நீங்கள் எப்போதும் மந்திரியாக இருக்கமாட்டீர்கள், மனிதனாக இருங்கள்' என்று சொன்னேன். 'இருப்பேன், இருப்பேன்' என்றார். நான் எதிர் கட்சியில் இருந்த போதும் இங்கே இருந்தேன், இப்போது ஆளும் கட்சியாக வந்த பிறகும் இருக்கிறேன். இன்னும் 1 வருஷ காலம் இருப்பேன். அடுத்தமாதம் 28-ம் தேதி நம்முடைய சீட்டு கிழியும். இடங்கள் மாறி மாறி வரும். மந்திரியாக இருப்பவர்கள் மந்திரியாகவே இருக்க முடியாது என்பதை கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டால் இன்று இருக்கும் இந்த நிலை நீடிக்கும் என்று கூறி அண்ணா அவர்களின் பிரிவுக்கு வருத்தப்படுவதை இன்றோடு நிறுத்தி கண்ணீர் துடைத்துக்கொண்டு நாளையிலிருந்து செயலில் ஈடுபடுங்கள் என்று கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

[26th February 1969

*THIRU MOHANLAL MEHTA : Mr. Chairman, Sir, I thank you for giving me this opportunity to participate in the discussion on the Governor's Address. At the outset, I cannot begin without referring to the painful subject of the sad demise of our late Chief Minister Dr. Annadurai. The Governor, in the very beginning of his address, has made a very touching reference and also has expressed a hope and prayer that we will be lucky enough to see him return to his duties in the service of Tamil Nadu and the country very soon. Unfortunately, that was not to be and he left us at a time when his leadership was most needed not only for this part of the country, Tamil Nadu, but for the whole country.

Sir, he was a charismatic leader. He won the affection and love of millions of people. Millions of people loved, worshipped and adored him, because he himself loved them passionately and with great fervour. He was a great disciplinarian. His stature was known to the country not only when he and his party won spectacular victory in the last General Elections, but even much earlier. I remember an occasion when the Chinese aggressed our borders, immediately after he was returned to the Rajya Sabha, and there was a debate on that occasion in the Rajya Sabha, and I was fortunate to be there in the visitors' gallery and also to hear him for the first time in my life. What did he say there ? He said, "My differences with the Congress can wait till 1967. But to-day when our country is in danger, when the country is invaded by a foreign power, I am one with the ruling party and, if need be, am prepared to carry the gun on my shoulder and march to the front." It was then that the whole country knew about him. It is because of that patriotism that even people who belong to other States liked him and loved him. I also remember the recent occasion when the All-India Prohibition Conference was held in the City, to which delegates came from all over the country Many had only heard of Dr. Annadurai's name and had never seen him or heard him. I met so many of them. They all praised him for his greatness, magnanimity, intellect, statesmanship, and all that. Such was he who is no more with us. The Prime Minister and other Cabinet Ministers and other leaders of the country were cherishing high hopes that sooner or later, sooner than later, some of the very burning and thorny problems of the country would be solved with the help of Dr. Annadurai. I mean problems like Centre-State relationship and the language problem. To-day we all know how they are feeling his loss. The only way to respect him will be to follow all that he has said, to imbibe the message of tolerance and love which he has given to the country and particularly to this State. He was a friend of the depressed and downtrodden people. He was also a friend of the linguistic minorities who live in our State and this City, who have made Tamil Nadu not their second home but their first home having lived here for generations together. I conclude this with an ardent prayer that the Almighty may grant him elernal peace.

[26th February 1969 [Thiru Mohanlal Mehta]

Sir, coming to the Governor's Address I find little in it about the present educated unemployment, unemployment among the educated classes. This is a very important matter and must attract the attention of all who are interested in the welfare of the country. I know, Sir, it is not a State problem. It is a national problem. All concerned should be seized with the problem and see that some remedy is found for this malaise. I will tell you how the present students feel, particularly because I know some students who are studying in the Engineering College. They are bright boys who with great difficulty got admission in the engineering colleges. For one or two years they did very well but now they are lagging behind. Why? Sir, the reason is that they hear people saying that many Engineers are unemployed. They feel they are left in the lurch. They have minds and capacity to use what they have learned and earn a livelihood. But they feel helpless. As I expressed on one occasion, this is the mentality which will upset the student world. This is the mentality which is responsible for the student unrest that we see not only here but everywhere. They enter Colleges and Universities with high hopes, aspirations and ambition. But after some time, after they have finished their studies, they feel frustrated, they become disillusioned. I have known a young man being employed after coming out of the University getting only a nominal job, striving his best to make both ends meet. Very pathetically he says: 'Sir, at twenty, that is when I was twenty years old, I wanted to save the world but now it is difficult for me to save a portion of my salary'. This is the fate of our young men and it will spell danger to the country if it is allowed to go on without any check or any control.

Sir, next comes the food situation. We had a comfortable year, the first year of the present Government. We hoped that it would continue but now we see, due to unfavourable seasonal conditions, we are going back to the times which we experienced two or three years ago. It is all right now but I am afraid if no remedy is found by September or October, the position will be worse and then the whole people, the whole State will be plunged into the same misery that it found itself in just two years ago. Now, the remedy is not our hands. It is not in the State Government's hands. It lies with the Central Government. But I may say, as I expressed in this August House on an earlier occasion, that unless the States which are surplus in foodgrams are prepared to part with their surpluses to the States which are deficit in foodgrains, we cannot solve this problem. But somehow, though there are so many talks about removing zones, etc., nothing happens and every State sits tight on its surpluses and also permits it to be used as it likes.

Sir, reference has been made in this House and the other House to the Nagercoil election. I do not feel myself competent to speak on that because I was not there.

[26th February 1969

MR. CHAIRMAN : So don't speak about it. (Laughter)

THIRU MOHANLAL MEHTA : When we talk about it was are told that after all elections are conducted in this way. But my personal submission is that whatever happens elsewhere, in elections conducted in this State where we have the glorious Tamil Nadu traditions, where we have great leaders, the position should be something different. And that is why Thiru C. Subramaniam, the President of the Tamil Nadu Congress Committee immediately after the polling was over and before the counting began and the results came out said, "Though many unpleasant things must have happened during the election, let us forget and forgive and let us not mention about them any more and move as friends."

MR. CHAIRMAN :The hon. Member may follow that.

THIRU MOHANLAL MEHTA : It is all right now I am so glad. But so many things are said here and there. So I thought I should make mention of it. Certainly the reason for such incidents is intolerance. If we will go on being intolerant then there would be no progress for us or for the country. When I talk about intolerance, I am reminded of an incident which happened just a few days ago when a pious man in his own way and a great Tamil scholar, I think his name is Wariar—was attacked. Now this might have been due to some wrong impression among the audience who heard him. But one thing I know. I have heard his name for a long time. He is a great Tamil Scholar. He had done a lot for Tamil culture and Tamil language. He should not have been treated as he was. I am sure the Government condemn
5-50 p.m. such things. The Hon. the Chief Minister must have publishe a statement condemning the incident. These things must go. Otherwise even people who love and respect Dr. Annadurai, Aringnar Anna, will be afraid to speak about him lest they should be misunderstood. That is my submission.

Then lastly, and really lastly, Sir, I wish to touch on a subject though it is beyond my pale. The Tamil language is so sweet and so poetic. Tamil is not my mother-language and I do not claim any special knowledge of it. But I claim that much knowledge which is sufficient to know, to realise, to appreciate its beauty. Even prose and speech appear like poetry with alliterations, so many figures of speech and other things. Such being the case, I was surprised when I read that the Tamil Nadu Government has decided to change the name of 'Madras House' as 'Tamil Nadu Maligai.' The Hon. the Chief Minister is a Tamil scholar as many others in the Committee are. We should have found some more poetic, sweeter name than this one. As somebody observed when written in English it appears as 'Maligai' (மளிகை I am a 'maligai' merchant. When I read it, I thought somebody was competing in Delhi with our (மளிகை) trade. Only later when I re-read it, I learnt it was a translation for 'Tamil Nadu House'. Sir, it is a beautiful House very well managed. I had occasion ... e advantage of its hospitality.

6th February 1969]

THIRU M. SANKARALINGAM PILLAI: Palace when ranslated is Maligai (மாளிகை)

THIRU MOHANLAL MEHTA : Yes, Sir, but I think 'Tamil gam' 'Tamil Manram' 'Tamil Manai' would have been quite ice and sweet and easy to understand. This is what I though bout it and wish to place it before the House. Thank you, Sir, ery much for the tolerance and the time you have given me and he hon. Members who heard me patiently.

Thank you.

* திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்: மதிப்பிற்குரிய தலைவரவர்களே, நமது மதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் காலஞ்சென்ற திரு. அண்ணா அவர்களுக்கு என்னுடைய அஞ்சலியைச் செலுத்திக் கொண்டு இந்த சபையில் கவர்னர் உரைமீது எனது கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

பொதுவாக, விவசாயத் துறையில் நம்முடைய அரசு நல்ல முன்னேற்றம் காணவேண்டுமென்றும் அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசு எடுத்து இருப்பதாகவும் கவர்னர் உரையில் காணப்படுகிறது. என்னைப் பொறுத்தவரையில் தஞ்சை மாவட்டத்திலிருந்து வந்தவன், அந்த ஜில்லாவின் நிலை தமிழ் நாட்டிற்கே இன்றைய தினம் உணவு கொடுக்கக்கூடிய அளவில் நெல் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய மாவட்டம் ஆகும். அந்த மாவட்டத்தில் விவசாயத் துறையில் கணிசமான முன்னேற்றம் இருந்தும்கூட நல்ல அமைதியான முறையில் விவசாயம் செய்ய முடியாத நிலை இருக்கிறது. இதை இந்த அரசாங்கம் கண்டிப்பாக கவனத்தில்கொள்ள வேண்டும்.

எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர் மதிப்பிற்குரிய சா. கணேசன் அவர்கள் தெளிவாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்கள் சுட்டிக் காட்டியபோதிலும்கூட, அமைச்சரவையை ஆதரித்து பேசக்கூடியவர்களாக இருந்த காரணத்தினாலே அவர்கள் அரசாங்கத்தின் மீது எந்தவிதமான குற்றச்சாட்டையும் சொல்லாமல் ஓரளவு அரசாங்கத்தை ஆதரித்தே பேசினார்கள். ஆனால் என்னைப் பொறுத்தவரையில், கடந்த சில வருஷங்களாக அந்த மாவட்டத்தில் ஏற்பட்டு இருக்கும் குழப்பமான, கொந்தளிப்பான சூழ்நிலைமை இந்த அரசாங்கம் சரியான முறையில் கண்காணிக்க தவறிவிட்டது, சரியான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவில்லை. சரியான முறையில் சரியான காலத்தில் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்து இருப்பார்களானால் அந்த மாவட்டத்தில் உள்ள குழப்பமான நிலையை மாற்றி இருக்க முடியும் என்று குற்றம் சாட்ட விரும்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட நிலை மேலும் நீடிக்க விடக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய மாநிலம் உணவுத் துறையில் பற்றாக்குறையை ... மாநிலம் நமது உணவுப் பற்றாக்குறையை போக்குவதற்கு ... மிக்கேந்திரமாக இருக்கும் மாவட்டம் தஞ்சை ... மிகையாகாது. கவர்னர் ... மாவட்டம்தான் என்று சொன்னது ...

[திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்] [26th February 1969

வேறு மாவட்டங்களில் எப்படியென்று தெரியாது. தஞ்சையைப் பொறுத்தவரையில் விவசாயத்துக்கு கிணறு வெட்ட மின்சாரம் வேண்டுமென்று கேட்டால் ரூ. 2,000 லோன் கொடுத்தால்தான் மின்சாரம் அளிக்க முடியும் என்று சொல்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: அந்த மாதிரி கட்டாயம் கிடையாது. ரூ. 2,000 யார் கொடுக்கின்றார்களோ அவர்களுக்கு பிரையாரிடி கொடுக்கப்படுகிறது.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்: அமைச்சர் கட்டாயம் இல்லையென்று சொன்னார்கள். அப்படி வேண்டுமானால் இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் அங்குள்ள நிலைமை ரூ. 2,000 கொடுக்கிறவர்களுக்குத்தான் இணைப்பு கொடுக்கப்படுகிறது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சி நடத்துகிற ஆந்திர மாநிலத்தில்தான் இந்த முறையை ஆரம்பித்தார்கள்.

THIRU V. THANGAPANDIAN: On a point of information, Sir. I think the Government have withdrawn that proposal.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்: விவசாயத் துறையில் ஒரு சலுகை அளிக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட கடன் தொகையை வசூலிக்க நிர்பந்தம் செய்யவேண்டாமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: தவறான எண்ணத்தில் பேச வேண்டாம். இப்போது ரூ. 2,000 வலுக்கட்டாயமாகக் கட்ட வேண்டுமென்று இல்லை. எந்தக் கிராமத்தில் கொடுக்கிறார்களோ. அங்கேதான் முதலில் சலுகை கொடுக்கவேண்டுமென்ற திட்டமிருக்கிறது. ஏற்கனவே அப்படி வலியுறுத்துகிறார்கள் என்ற செய்தி வந்ததும் அப்படி விவசாயிகளைக் கேட்கக் கூடாது என்று திட்டவட்டமாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நில அடமான பாங்கி நஷ்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டு வருகிறார்கள்.
மூலமாக விவசாயிகள் கடன் வாங்கி மின்சார வாரியத்துக்குக் கட்டினால் 6 சதவீதம் வட்டி கொடுக்கிறார்கள். 2½ சதவீதம் வட்டி விவசாயிகளுக்கு நஷ்டமேற்பட்டாலும் மின் இணைப்பு விரைவில் கிடைக்கிறது என்று தாங்களே வந்து கட்டுகிறார்கள்.

திரு. டி. கே. சுப்பையா: இப்போது பிரையாரிடி எடுத்துவிட்டது நடைமுறையில் இருக்கிறது. ஆனால் ரூ. 2,000 கட்டியவர்களுக்குத்தான் பிரியாரிடி இனிமேல் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: ரூ. 2,000 வசூலிக்க கட்டாயம் கிடையாது. அதற்காக நில அடமான பாங்கியில் ரூ. 2.000 கொடுக்கிறார்கள். 6 சதவீதம் மின்சார வாரியம் வட்டி தருகிறது. 2½ சதவீதம் விவசாயிகளுக்கு நஷ்டமாகிறது. மின் இணைப்பு சீக்கிரம் கிடைக்கிறது என்பதற்காக 2½ சதவீதம்

26th February 1969] [திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்]

இருக்கும் எவனும் அனுதாபப்படாமல் இருக்க முடியாது. 42 பேர் உயிரோடு எரிக்கப்பட்டதற்கு முன்பாக, அங்கே ஒரு பயங்கர கொலை நடந்திருக்கிறது. பக்கிரி என்ற ஒருவரை பயங்கர முறையில் கொன்றிருக்கிறார்கள். இப்படியாகப் பலவிதமான கொலைகளும், கொள்ளைகளும், தீ வைத்தலும், வயல்களைச் சூறையாடுதலும் ஒன்றிரண்டு மாதங்களாக அங்கே நடைபெற்று வந்திருக்கும் நிலைமையைப் பார்க்கின்றபோது, இந்த அரசு சரியான முறையில் நடவடிக்கை எடுத்திருந்தால், கீழ்வெண்மணி சம்பவம் ஏற்பட்டிருக்குமா என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இந்த அரசு சரியான நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று குற்றம் சாட்ட விரும்புகிறேன். என்ன காரணத்திற்காக நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருந்தார்கள் என்று பார்க்கின்றபோது, ஒரே ஒரு 6-00 p.m.
காரணத்திற்காகத்தான் இருக்க முடியும். 'தோழமைக் கட்சியை சேர்ந்தவர்கள்; அவர்கள் நமக்கு ஓட்டுப் போடுகிறார்கள்; நமக்கு அவர்கள் ஓட்டுத் தேவை' என்ற ஒரே காரணத்துக்காக நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருந்தார்கள் என்றால், இந்த ஆட்சியை நாம் நல்ல ஆட்சி என்று ஒத்துக்கொள்ள முடியுமா ? நல்ல முறையில் ஆட்சி செய்தால் பாராட்டுவதில் கஷ்டம் இருக்க முடியாது. நாங்கள் குறைகளை சுட்டிக் காட்டும்போது நீங்கள் ஆத்திரம் அடையமாட்டீர்கள்; தவறாக எண்ணமாட்டீர்கள் என்று நம்புகிறேன். எதிர்க் கட்சியில் இருக்கும் எங்களுடைய கடமை நீங்கள் என்ன வேலை செய்கிறீர்கள், ஏதாவது தவறான முறையில் செய்கிறீர்களா என்று பார்ப்பதுதான்.

திரு. சி. பி. சிற்றரசு: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள், தோழமை கட்சி என்பதற்காக சலுகை காட்டிவிட்டோம் என்று குறிப்பிடுகிறார். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் உண்ணாவிரதம் இருந்தார் என்பதற்காக விருதுநகரில் கைது செய்யப்பட்டது உறுப்பினருக்குத் தெரியுமா?

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்: ஏதோ ஒரு இடத்தில் நடந்திருக்கலாம். தஞ்சை மாவட்டத்தில் உங்கள் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களே துன்பப்படுகிறார்கள். அதையும் நீங்கள் பார்த்துக் கொண்டு, ஒரு கட்சியின் ஆதரவு வேண்டும் என்பதற்காக நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று சான்றுகள் கூறுகின்றன. ஒரு மாதத்திற்குள்ளாக எவ்வளவோ கடுமையான தாக்குதல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வளவுக்கும் பிறகு, அமைதியை காக்க முடியாத நிலை இருக்கிறது, அதை அரசாங்கம் கவனிக்கவில்லை என்றால், அதை குறை கூறாமல் இருக்க முடியுமா? இப்படிப்பட்ட நிலையை வளர்க்க வேண்டாம் என்றுதான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். உங்களுடைய ஆட்சி ஸ்திரமான ஆட்சியாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் சொல்லுகிறோம். அதிர்ஷ்டவசமாக தமிழ்நாட்டில் கூட்டு ஆட்சியில்லாமல் ஒரு கட்சியின் ஆட்சியாக இருப்பது, [illegible]த்தின் முன்னேற்றத்துக்கு வழிவகை செய்யும் என்று [illegible]கிறோம். அந்தப் பெருமைக்கு ஏற்றவாறு நீங்கள் அமைதியை [illegible] இல்லை என்றால், அதைச் சுட்டிக்காட்ட வேண்டிய [illegible] எங்களுக்கு இருக்கிறது. எப்பேர்ப்பட்ட புரட்சி

தஞ்சை ஜில்லாவில் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை அரசு கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். கம்யூனிஸ்டுகளை தாக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் நான் இதைச் சொல்லவில்லை. கம்யூனிஸ்டுகளும் அங்கே தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். நிலச்சுவாந்தார்கள் தாக்கி இருக்கிறார்கள். கம்யூனிஸ்டுகள் வீட்டுக்கு தீ வைத்திருக்கிறார்கள். யார் செய்தாலும் சரி, கம்யூனிஸ்டுகள் செய்தாலும், நிலச்சுவாந்தார்கள் செய்தாலும், அங்கே அமைதி இல்லாத நிலைமை காணப்படுகிறது. உணவு உற்பத்தி அதிகமாக ஆக்க வேண்டிய நேரத்தில், அதை வைத்து கிளர்ச்சி நடக்கிறது என்றால் அதை அரசு உடனடியாக கவனித்துத் தீவிர நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். 1967-68-ல் குறுவை நல்ல விளைச்சல் ஆகியிருக்கிறது. ஆனால் கொள்முதல் 1966-67-ஐ விட 1967-68-ல் மிகக் குறைவு என்று கண்டோம். இந்தத் தடவையும் அதிக மகசூல் ஆகியிருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் விவசாயத் துறையில் நல்ல உரம் போட்டு, நல்ல விளைச்சல் செய்திருக்கிறார்கள். அது தொடரும் வகையில் சமாதானம் நிலைக்கும்படி நடவடிக்கை எடுத்தீர்களா என்றால் இல்லை. யார்மீது குற்றமிருந்தாலும் சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுங்கள். கூலித் தகராறு என்றால் சட்டம் போடுங்கள். 4 படி கூலி, 5 படி கூலி என்று ஏதாவது நிர்ணயச் சட்டம் போடுங்கள். அதன்படி கொடுக்காவிட்டால், அதன்படி அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டால் சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுங்கள். அந்தமாதிரி நடவடிக்கை எடுத்து சட்டம் ஒழுங்கை நிலைநாட்டுவதுடன், அமைதியையும் காக்கவேண்டும் என்று கூறிக் கொள்ளுகிறேன்.

தஞ்சை ஜில்லாவில் இவ்வளவு பெரிய புரட்சி ஏற்பட்ட பிறகும், வேண்மணி தகராறு சம்பவம் ஏற்பட்ட பிறகும், அந்த சம்பவத்திற்கு இந்த சபையில் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படாததற்கு வருந்துகிறேன். ஒருகால் தஞ்சை ஜில்லாவைப் பற்றித் தவறான முடிவு ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்று கூட அஞ்சுகிறேன். நான் அந்த மாவட்டத்திலிருந்து வந்திருப்பவன். அங்கே சேனைகள் தயாரக்கப்படுகின்றன. நல்ல வாலிபர்களைச் சேர்த்துக்கொண்டு மிலிடரி டிரைனிங் கொடுக்கப்படுகிறது. யாருக்காக இந்தச் சேனை? அதையும் இந்த ஆட்சி பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது என்றால் அது நியாயமா என்று கேட்கிறேன். அந்த ஜில்லாவின் போக்கு எப்படி இருக்கிறது? அமைதிக்குப் பங்கம் ஏற்படுத்துவது யார், யார்?, சட்டத்திற்கு புறம்பான காரியங்கள் செய்கிறார்களா என்று பார்த்து, சட்டத்திற்கு புறம்பாக காரியங்கள் செய்கின்றவர்களுக்குத் தக்க தண்டனை கொடுக்க வேண்டும். தஞ்சை ஜில்லாவில் உணவு உற்பத்தி குறையுமானால், தமிழ்நாட்டில் அமைதி குறையும் என்று எச்சரிக்க விரும்புகிறேன். மேலும் இந்த நிலை நீடிக்காத வண்ணம் விவசாய அமைதியை ஏற்படுத்த வேண்டும். விவசாய கூலியில், குத்தகை கூலியில் மாறுதல் செய்யவேண்டுமானால் சட்டம் போட்டுச் செய்யுங்கள். எதைச் செய்ய வேண்டுமானாலும் சட்டம் போட்டுச் செய்யுங்கள். அவ்வாறு செய்து தஞ்சை ஜில்லாவில் விவசாய அமைதியை காணுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். இன்னும் சில விஷயங்களை இந்த சபை முன் வைக்கரிமென்று

ண்ணியிருந்தேன். காலம் அதிகம் இல்லாதபடியால் அவற்றைக் றுக்கி சில வார்த்தைகள் சொல்ல தலைவர் அனுமதியளிக்க கட்டுக்கொள்கிறேன்.

நெல் கொள்முதலை எடுத்துக்கொண்டால் நெல் விலை உயரவில்லை. போதுமான விலை கொடுக்கப்படவில்லை என்று நாங்கள் கூறுவது எல்லாம் ஏதோ ஒரு கட்சிக்கு உரியதாக எண்ணுகிறார்கள். அது தவறு. உண்மையிலேயே சாகுபடி நிலையை எண்ணிப் பார்த்தால் விலைவாசி உயர்ந்த காரணத்தால், மிகக் கஷ்டமான நிலையில் விவசாயம் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. அதனால் உற்பத்தியாகிற நெல்லுக்கு அதிக விலை வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே அரசாங்கம் அதைக் கவனிக்க வேண்டும். நெல் விலையை உயர்த்த முடியவில்லை என்றாலும் பாதகமில்லை அதற்குப் பதிலாக வேறு சில உதவிகளை விவசாயிகளுக்குச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் கடனுக்கு தற்போது 8½ சதவீதம் அல்லது 9 சதவீதம் வாங்குகிறார்கள். அதைக் குறைத்துக் கொடுக்கலாம் அல்லது தள்ளுபடி செய்யலாம். உர வினியோகத்தில் விற்பனை வரியைத் தள்ளிக் கொடுக்கலாம். டிராக்டர் போன்ற உபகரணங்கள் கொடுக்கிற வாடகை ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 18 வசூலிக்கிறார்கள். மறு உழவுக்கு ரூ. 15 வாங்கப்படுகிறது. இந்தத் துறையில் மாறுதல் செய்யலாம். இவற்றையாவது சீக்கிரம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாய கூலிகள், இதரச் செலவுகள், எல்லாம் உயர்ந்திருப்பதைக் கவனிக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக இந்த படி அரிசித் திட்டத்தைக் குறை சொல்வதாக நினைக்க வேண்டாம். படி அரிசித் திட்டம் என்றாலே பலருக்கு கோபம் வருகிறது. தங்கள் கட்சிக் கொள்கையாக தேர்தலுக்கு ஒரு பிரச்சனையாக வைத்து அதன் பேரில் ஆட்சிக்கு வந்திருந்தாலும் கூட, நான் இதைச் சொல்லும்போது அவர்களுக்குத் தேர்தலில் சொல்லிய பல விஷயங்கள் நினைவுக்கு வரலாம். ஆனால் தைரியமாக படி அரிசி போட முடியாததை போடுவதாகச் சொல்லிவிட்டோம் என்று ஒப்புக்கொள்ளலாம். ஆத்திரப்படக் கூடாது. இந்தப் படி அரிசி அவசியம்தானா? அதை வெற்றிகரமாக நடத்த முடியுமா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாகாணம் பூராவும் போட்டிருந்ததா? ஏதோ சில நகரங்களில் கூட பூரணமாகக் கொடுக்க முடியவில்லை. அதனால் வரும் நஷ்டத்தைப் பார்த்தால் ஏழு, எட்டு கோடி அளவுக்கு இருக்கிறது, அதற்கு மேலும் இருக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். முடியாதத் திட்டத்திற்கு பெரிய தொகையை ஏன் செலவழிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எங்கள் கட்சித் தலைவரின் அனுமதியின் பேரில் சொல்கிறேன். அந்தத் திட்டத்தைக் கைவிட்டால் அதுபற்றி தவறாக சத்தம்போட்டுப் பேசமாட்டோம். படி அரிசி போடுவதாக சொன்னார்கள். போட முடியவில்லை என்பதைப் பார்த்தோம். அதைக் கைவிட்டதில் தவறில்லை. அதைச் சமாளிப்பதற்கு வாய்ப்பில்லை என்றுதான் சொல்வோம். ஒரு ரூபாய்க்கு படி அரிசி என்று பார்த்தாலும், அதில் பெரிய சாதகமோ லாபமோ இல்லை. கண்ட்ரோல் விலையில் வாங்கினாலும் ரூ. 1-32-க்குக் கிடைக்கிறது. ஆனால் அந்த 33 3-10 p.m.

[திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்] [26th February 1969

வைசாவைக் குறைப்பதற்காக நாம் ஏழெட்டு கோடி ரூபாய்கள் நஷ்டப்படவேண்டியிருக்கிறது. அது பத்து பதினைந்து கோடி என்று வரும்போது தொந்தரவு அதிகமாகும். இப்போது போடும் பகுதிகளில் எல்லாம் சரியாகப் போட்டால் தொந்தரவு படுகிறார்கள். ஆகையால் இந்தத் திட்டத்தை நீங்கள் புனராலோசனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. வி. தங்கபாண்டியன் : On a point of information, Sir மதிப்பிற்குரிய நண்பர் அவர்கள் படி அரிசி வேண்டாமென்று திட்டவட்டமாக இந்த அவையில் கூறுகிறார்களா? சின்ன பட்டி தொட்டிகள் தோறும் நகரங்கள் தோறும் படி அரிசி வேண்டுமென்று காங்கிரஸ் கட்சி சார்பாக பானை கட்டப்படுகிறது. அதைத் தவிர்க்கத் தைரியமுண்டா?

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : படி அரிசி வேண்டாமென்பதல்ல. இரண்டு ஊர்களில் மட்டும் போட்டுவிட்டு மற்ற ஊர்களுக்கு ஏன் போடவில்லை என்றுதான் கேட்கிறார்கள். போட்டால் எல்லா ஊருக்கும் போடவேண்டுமென்று கேட்பதில் தவறில்லை.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : கனம் அங்கத்தினர் நோக்கம் படி அரிசி திட்டத்தை மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்பது. அப்படியானால் பானை கட்டும் திட்டத்தை அவர் ஆதரிக்கவில்லையா, ஆதரிக்கிறாரா?

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : மாதக்கணக்கில் குடிதண்ணீர் கிடைக்காத நிலைமையில் பானை கட்டுவது நியாயம்தானே?

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர் : படி அரிசி போடுவோம் என்று ஆசை காட்டியதால்தான் நீங்கள் ஆட்சிக்கு வர முடிந்தது என்ற காரணத்தால், மக்கள் உங்களை நம்பி ஓட்டுப்போட்ட காரணத்தால் அவர்கள் கூறிய அந்தப் படி அரிசி எங்கே எங்கே என்று கேட்கிறார்கள்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, தஞ்சை ஜில்லா கொள்முதல் பற்றி சொன்னார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவில் 1967-68-க்கு 3 லட்சம் டன் அளவில் குறுவையிலே கிடைக்குமென்று விவசாய அமைச்சர் சொன்னார்கள். அதிக விஸ்தரிப்பு திட்டங்கள் ஏற்பட்டு நல்லமுறையிலே விளைந்திருந்தது. 1966-67-ல் 210 ஆயிரம் டன் அங்கிருந்து கேட்கப்பட்டு 1967-68-ல் 190 ஆயிரம் டன்தான் கிடைத்தது. அதற்குக் காரணம் அங்குள்ள நிலைமைதான். அந்த நிலைமை மாறினாலன்றி தஞ்சையிலிருந்து அரிசி வராது.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர் : பொதுவாக நான் வாக்குவாதத்துக்குரிய விஷயத்தைக் கூறாமல் என்னுடைய வேண்டுகோள்களைத் தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன். மின்சார வாரியம் பற்றி கூறும்போது தொழில் துறையில் குறைவாகக் கட்டணம் வசூலிக்க வேண்டுமென்றும் அப்படியில்லாததால்தான் தொழில் துறை நலிந்துவிட்டது என்றும் கூறினார்கள். விவசாயத் துறைக்கு [illegible] சலுகை கொடுத்து வழங்கப்படுவதாக அமைச்சர் [illegible] வேண்டியதுதான். தற்சமயம்

26th February 1969] [திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்]

அவர்கள் உரையில் பார்த்தால், நம்முடைய மொத்த கொள்முதலிலே சரிபாதி தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருந்துதான் செய்யப்படுகிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. இன்னும் அதிகமாகக்கூட கொள்முதல் செய்யலாம். அந்த அளவுக்கு வசதியும் வாய்ப்பும் இருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் சரியான முறையில் விவசாயம் உற்பத்தி செய்யாவிட்டால், இந்த மாநிலத்தின் உணவு நிலை மிகவும் மோசமாகிவிடும். தஞ்சை மாவட்டத்தில் குழப்பமும் கொந்தளிப்பும் ஏற்பட்டால் நாம் ஆட்சி சரிவர செய்ய முடியாமல் போகும். எப்படிப்பட்ட நிலையிலும் விவசாயம் தழைக்க, நன்கு நடைபெற, இந்த அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

இன்று ஆட்சியில் உள்ளவர்கள் பல கட்சிகளின் கூட்டு அடிப்படையில் ஆட்சிக்கு வந்து இருக்கிறார்கள். ஆகையினால் அவர்கள் இன்றைக்கு சில கட்சிகள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கத் தயாராக இல்லை. சில கட்சிக்காரர்கள் தங்களுடைய அரசியல் நலன்களுக்காக விவசாயிகளைப் பயன்படுத்திக்கொள்கிறார்கள். பொதுவாக தவறு செய்பவர்கள் யாராக இருந்தாலும் அவர்களைத் தண்டிக்க வேண்டும். இந்த அரசு நல்ல பெயர் எடுக்க வேண்டுமானால் கட்சிக் கண்ணோட்டம் இன்றி செயல்பட வேண்டும்.

இந்த ஆட்சி மீது குறை சொல்ல வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. இந்த அரசு விவசாயத் துறையில் அமைதியைக் காக்க செய்யத் தவறிய சிலவற்றை செப்டம்பர் மாதத்திற்குப் பிறகு நடந்தவற்றை சொல்ல விரும்புகிறேன். செப்டம்பர் 1-ம் தேதி நாகையை அடுத்த ஆவராணி, புதுச்சேரி என்ற பகுதியில் ஒரு தகராறு ஏற்பட்டது. ஆயிரக்கணக்கான நஞ்சை நிலம் அறுவடை செய்ய முடியாமல் போய்விட்டது. அவற்றை சில பேர் சூறையாடிச் சென்றதோடு மட்டுமல்ல, மாவட்டப் போலீசையும் தாக்கி இருக்கிறார்கள். கல் வீசி இருக்கிறார்கள். செப்டம்பர் 6-ம் தேதி மன்னார்குடி அருகே தேவங்குடி கிராமத்தில் பல வீடுகளில் கொள்ளை அடிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. நாகையில் போலீசை தாக்கி இருந்தும்கூட, நம்முடைய தோழமை கட்சி என்பதற்காக அவர்கள் மீது எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. கொரடாசேரி அருகே சிமிழி என்ற கிராமத்தில் விவசாய நிலச்சுவாந்தாரை தாக்கி இருக்கிறார்கள். இது எல்லாம் நடைபெறுவதற்கு காரணம், போலீஸ் தாக்கப்பட்ட பிறகும் நடவடிக்கை எடுக்காத காரணத்தினால் தான். செப்டம்பர் மாதம் 19-ம் தேதி தேவங்குடி கிராமத்தில் வீடுகள் தீ வைக்கப்பட்டன. அதன் மீது அரசாங்கம் எடுத்த நடவடிக்கை என்ன? செப்டம்பர் 29-ம் தேதி நமசிவாயபுரம் கிராமத்தில் நிலச்சுவாந்தார்கள் அனுமதி இல்லாமல் கதிர் அறுத்து இருக்கிறார்கள்.

இன்னும் பார்த்தால் செப்டம்பர் 27-ம் தேதி மன்னார்குடி மயங்காட்டூர் கிராமத்தில், ஒரு மிராசுதார் வெளியே சென்று திரும்பி வரும்போது, அவரை வழி மறித்து, சவுக்குத் தோப்பில் கட்டி சூடு போட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி பலவிதமான தகராறுகள். கீழ்வெண்மணி சம்பவம் அதை நினைக்கின்றபோது மனிதனுக்கு கொலைகள் நடந்திருக்கின்றன. இவ்வளவுக்கும் பிறகுதான்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: பாங்கியில் கடன் வாங்காமல் சொந்தமாக வாங்க முடியும் என்ற நிலையில் உள்ளவர்களிடம் பாங்கியில் கடன் வாங்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: 2½ சதவீதம் நஷ்டம் ஏற்படவேண்டிய அவசியமில்லை. அங்கத்தினர் பணத்திற்கு 6 சதவீதம் வட்டி கிடைக்கும்.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்: தொடர்ந்து மின் இணைப்பு வருகிறது. அரசாங்கத்திற்கு ரூ. 2,000 யார் கொடுக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு மின் இணைப்பு கொடுக்க உத்தரவு இருந்தது. அப்படியானால் பிரையாரிடி கிடையாது. முறைப்படி கேட்டால் கூட லோன் வசூல் செய்கிறார்கள். பிரையாரிடி முறை அங்கு இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: பிரையாரிடி உண்டு. பணம் கட்டவேண்டுமென்ற கட்டாயம் இல்லை.

THIRU SAW GANESAN : Is it Question time, Sir?

VICE-CHAIRMAN : No, the hon. Member is requested to limit his speech to one minitue more. There are five more speakers.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்: பொதுவாக விவசாயத் துறையில் அமைதியில்லை. சமய பிரசாரத்தில் அமைதியில்லை. கல்லூரிகளில் அமைதி காணமுடியவில்லை. இப்படிப்பட்ட அமைதி குறைவு தமிழ்நாட்டில் இருப்பதை அமைச்சர் கவனித்து ஏற்ற நடவடிக்கை உடனடியாக எடுக்க வேண்டும். அமைதி ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. சா. கணேசன்: தலைவர் அவர்களே. கனம் உறுப்பினர்கள் முன்னே பேசும்போது நான் குறிப்பிட்டதை மனதில் கொண்டு தொழிற்துறையில் மின்சாரத்திற்கான கட்டணத்தை குறைக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். நான் எந்தத் தொழில்துறையிலும் இல்லை என்று அவருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. சி. வி. இராஜகோபால்: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய பேருரைக்கு நன்றி தெரிவித்துப் பேசுவதற்கான நல்வாய்ப்பைத் தந்த தங்களுக்கு எனது நன்றியை முதற்கண் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்த மேலவையில் திருக்கோயில் இல்லாத நிலையில் பேசுகிற ஒரு துர்பாக்கியமான நிலையில் நான் இப்போது இருக்கிறேன். "முறை செய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் மக்கட்கு இறை என்று வைக்கப்படும்" என்ற முறையில் அண்ணா அவர்கள் இங்கே இருந்தார்கள். அவருடைய சுபாவமே பகைவர்களைக் கூட நண்பர்களாக்கிக் கொள்ளுகிற ஒன்றாகும். அதிலே அவர் பெரும் சக்தி உடையவர். ஆட்சிக்கு வருவதற்கு முன்னாலேயே ஒரு

புதுமையான சகாப்தத்தை உருவாக்கியவர். ஏழை எளியவர்களுடைய வாழ்வில் அவர்கள் என்றென்றும் இன்பம் காண வேண்டும் என்று அவர் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சி கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. கடந்த 30 ஆண்டுகளாக இரவு பகல் என்று பாராமல் பற்றற்ற நிலையில்—பற்று அற்று என்றால் வீட்டை மறந்து மனைவி மக்களை மறந்து—அவர் பணியாற்றி வந்தார். நான் கூட அவருடன் கூட்டத்திற்கு 10 நாட்களுக்கு 8 நாட்களுக்கு என்று சுற்றுப்பயணம் சென்றுவிட்டு திரும்பி வரும்போது நான் அவருக்கு நினைவு படுத்துவேன். 'உங்களுக்கு என்று மனைவி மக்கள் இருக்கிறார்கள், வீடு வாசல் இருக்கிறது. இவைகளைப் பார்க்க வேண்டும் என்ற எண்ணமில்லாமலே இருக்கிறீர்களே' என்று நான் கவனப்படுத்தினால் தான் 'ஆமாம், ஆமாம், இவைகள் எல்லாம் என் கவனத்திற்கே இத்தனை நாள் வரவில்லையே' என்பார். அந்த அளவுக்கு அவருடைய சிந்தனை எல்லாம் நாடு என்றும், நாட்டு மக்கள் என்றும் அலைந்தது என்பதைத்தான் நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நான்தான் இப்படிக் குறிப்பிடுகிறேன் என்று நீங்கள் யாரும் தயவு செய்து எண்ணத் தேவையில்லை. எனக்கு முன்னாலேயே, அகில இந்திய காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவராக இருந்த திரு. காமராஜர் அவர்கள் கூட அண்ணா அவர்கள் நோய்வாய்ப்பட்டு வீட்டில் இருந்தபோது, ரொம்பவும் வேதனையோடு தெரிவித்தாராம். 'ஐயோ இந்த ஒரு பெரிய மனிதர்தானே, நாடு, மக்கள் என்று அலைந்து கொண்டிருந்தார், அவர் எப்படியாவது இந்த நோயிலிருந்து நல்லபடியாக எழுந்து வரவேண்டும்' என்று எண்ணினாராம். நான் ஏன் இதையெல்லாம் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால் அவர் அமைத்துக் கொடுத்த, அவர் வழி வந்த புதிய சகாப்தத்தின் அடிப்படையில் அமைந்த இந்த புதிய அமைச்சரவையில் திருக்கோயில் இல்லையே தவிர மூர்த்திகரம் இருக்கிறது. அண்ணா அவர்கள் விட்டுச் சென்ற பணியை இவர்கள் தொடர்ந்து நடத்துவார்கள் என்ற பரிபூரணமான நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு. அது மட்டுமல்ல. அண்ணா அவர்கள் எவ்வளவு பொறுமையாக மற்றவர்கள் காது புளிக்கத் தக்க வகையில் பேசிய பேச்சுக்களையெல்லாம் வெறும் இனிமையாக எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார் தெரியுமா? அதையும் இந்த அமைச்சர்கள் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டு இரண்டொரு வார்த்தைகளையும் இவர்கள் கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன். 6-20 p.m.

அண்ணா அவர்கள் எப்போதும் 'மன்னிப்போம், மறப்போம்' என்பார். கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு என்கிற வார்த்தைகளுக்கு முன்னால் முதலில் எல்லோரிடமும் நேர்மை வேண்டும் என்று விரும்பினார். சமஸ்கிருதத்திலே சத்தியமேவ ஜயதே என்பார்கள். அதைப் போல் வாய்மையே வெல்லும், நீதி வேண்டும், நேர்மை வேண்டும் என்றெல்லாம் வலியுறுத்தியவர் அண்ணா அவர்கள். அவர்கள் வழி வந்தவர்கள்தான் இன்று முன்னேற்றக் கழக அமைச்சர்களாக இருக்கிறார்கள். அண்ணாவின் கொள்கைகளைத் தொடர்ந்து கடைப்பிடித்து ஏழை எளியவர்களுக்கு நல்ல பணியாற்றுவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு.

[திரு. சி. வி. இராஜகோபால் [26th February 1969

இந்த பேரவையில் பேசுகிற பலரும் விவசாயத் துறையில் இவ்வளவு குறைபாடுகள் இருக்கின்றனவே என்று குறைப்பட்டார்கள். உள்ளபடியே நாமெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இயற்கை அறவே நம்மை ஏமாற்றிவிட்டது. அதை யாரும் மறந்துவிட வேண்டாம். வடாற்காடு மாவட்டத்திலே கலவை என்று ஒரு ஊர் இருக்கிறது. அங்கே ஆடுமாடுகள் குடிக்கக் கூட தண்ணீர் இல்லாத காரணத்தால் அங்கே இருக்கிற விவசாயிகள் தங்கள் மாடுகளைக் கூட விற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போது 10 நாட்களாக அங்கே நிலவுகிற நிலைமையைக் கூர்ந்து கவனித்தால் இது நன்றாகப் புரியும். அங்கே இருக்கிற விவசாயிகள் எல்லாம் தாங்கொணாத கஷ்டத்திற்கு ஆளாகி இருக்கிறார்கள். விவசாயிகளும் ¼ வயிறு, ½வயிறு சாப்பாடு என்று எங்கேயோ விளைந்ததைக் கொண்டு சாப்பிட்டு வருகிறார்கள். வடாற்காடு செங்கல்பட்டு ஜில்லாக்களில் அறவே விளைச்சல் கிடையாது. இரண்டாயிரம் கிராமங்களில் 50, 100 கிராமங்களில் தான் விளைச்சல் நடந்திருக்கிறது. அதுவும் எப்படி? கிணற்றின் அடியில் இருக்கிற தண்ணீரை கரண்ட் மூலம் இறைத்து பயிர் செய்திருக்கிறார்கள்.

முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக்கு நான் ஒன்றை பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். விவசாயத்தில் உற்பத்தியைப் பெருக்க நீங்கள் எவ்வளவோ முழு முயற்சி எடுக்கிறீர்கள். ஆனால் சில முறைகளை நாம் மாற்றி அமைக்கத் தான் வேண்டியிருக்கிறது. என்னைவிட உங்களுக்கு எல்லாம் நன்றாகத் தெரியும். ஜப்பானில் கையாளுகிற முறைகளையெல்லாம் நாம் இங்கே உபயோகப்படுத்த வேண்டும். ஜப்பான் நாட்டு விவசாயிக்கு 5 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது என்றால் அவனுடைய முழு உழைப்பையும் முழுகவனத்தையும் அதற்காகத் தருகிறான். ஆனால் இங்கே நிலம் வைத்திருப்பவர்களின் நிலைமை வேறு. ஒருவருக்கு 30, 40 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது என்றால் அதோடு பல பிசினசும் இருக்கும். 8 கடை இருக்கும், அல்லது 9 மண்டி இருக்கும். சில நேரங்களில் தகராறுகள் வந்தால் தான் நிலத்தைப் பற்றி கவலைப் படுவார்கள். இதனால் தான் இங்கே உற்பத்தி பெருகுவதில்லை. நானே ஒரு வியாபாரம் ஆரம்பித்து அதை நான் கவனிக்காமல் மற்றவர்களிடம் விட்டுவிட்டால் அதனால் எனக்கு லாபம் இல்லை, நாட்டுக்கும் லாபமில்லை. எனவே தான் சொல்லுகிறேன் விவசாயத் துறையில் இருக்கும் சில முறைகளை மாற்றி அமைத்தாக வேண்டும். அதற்காக நல்ல திட்டம் போட வேண்டும். திட்டம் போட்டால் மட்டும்போதாது, இந்த திட்டத்தால் ஆபத்து வருமா வராதா என்று பார்த்து அதில் செயல்பட வேண்டும்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் ரூபாய்க்கு ஒருபடி அரிசி போடுவதை வரவேற்றார். அவர் நல்ல எண்ணத்தில் சொன்னாரோ அல்லது வேறு எண்ணத்தில் சொன்னாரோ தெரியாது. உள்ளபடியே அண்ணா அவர்கள் இதை ஒரு பொருளாதாரத் திட்டத்திற்காகத் தான் கொண்டு வந்தார்கள். சென்னையில் ஏராளமான பணம் இருக்கிறது. கிராமத்தில் நிறைய அரிசி இருக்கிறது. ஆக அந்தப் பணம் கிராமத்திற்குப் போகட்டும்

26th February 1969] [திரு. சி. வி. இராஜகோபால்]

கிராமத்திலே உள்ள அரிசி நகரத்திற்கு வரட்டும் என்று தான் இதை ஏற்படுத்தினார்களே தவிர வேறு ஏதோ பட்டணத்தில் இருக்கிற மக்களுக்கு அரிசி குறைந்த விலையில் போட்டு கிராமத்தில் உள்ள மக்களை பட்டினியாய்ப் போட வேண்டும் என்று போடவில்லை.

தொழிலை எடுத்துக் கொண்டால் எவ்வளவோ தகராறுகள் இன்றைய தினம் இருக்கின்றன. இங்கே உள்ள முன்னேற்றக் கழக அமைச்சர்களும் உறுப்பினர்களும் பல்வேறு தொழிலில் ஈடுபட்டவர்கள். தொழிலாளர்களுடைய தலைவர்கள் யாரும் நன்மை செய்வதே இல்லை. உண்மையிலேயே தொழிலாளர்களின் நன்மைக்காக அவர்களுடைய குறைகளை எடுத்துச் சொல்லுகிறார்களா என்றால் இல்லை. தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கிடைப்பதே கஷ்டம். வேலை கிடைத்துவிட்டால் எதையாவது சொல்லி அவர்களை யூனியனில் சேர்த்துவிடுகிறார்கள். அந்த யூனியனுக்கு ஒரு தலைவர். அவர் உண்மையாக இருக்கிற கஷ்டங்களுக்காக போராடினால் கூட பரவாயில்லை. தொழிலாளர்களைக் கெடுக்கத் தான் பல நேரங்களில் தலைவர்கள் இருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்களைப் பார்த்து கண்டதைப் பேசுகிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் வேறு வேலையே கிடையாது. அவர்களுக்கு என்ன வேலை என்றால் தொழிலாளர்களை ஒன்றாகக் கூட்டுவது. 'முதலாளி என்ன அவ்வளவு சம்பாதிக்கிறானே. உன் உழைப்பு, உன் ரத்தம் தானே. அவனா உழைக்கிறான். நீ தானே உழைக்கிறாய்' என்று பேசி அவர்களைக் கிளறிவிட வேண்டியது. அண்ணா அவர்களைப் பொறுத்த வரையில் எல்லோரும் உழைக்க வேண்டும் என்று விரும்பினார். உழைக்காமல் யாரும் இருக்கக்கூடாது என்று சொன்னார். என் மீதே அவருக்கு சில நேரங்களில் கஷ்டம் இருக்கும். ஏனென்றால் நான் உழைக்கவில்லை என்பதால், உழைப்பால் தான் இந்த நாட்டுக்கு நலம் பெருகும், நாட்டுக்கு நல்வாழ்வு கிடைக்கும் என்பார்கள். உழைக்காமல் ஏமாற்றுகிறவர்களைக் கண்டால் ஒரு மாதிரியான கோபம் கூட அவருக்கு வரும்.

ஒரு தொழிலாளி ஒரு துறையில் இருக்கிற யூனியனில் தலைவராக இருந்து கொண்டு தொழிலாளர்களை கெடுக்கக்கூடாது. இதைத் தொழிலாளர்கள் கொஞ்சம் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். என்னுடைய நண்பர் பராங்குசம் அவர்கள் கூட ஒரு தொழிலாளர் தலைவர் தான். அந்த மாதிரி போக்கிலே அவர் ஈடுபடவில்லை. அவருக்குத் தெரியும், சில சில சூழ்நிலையில், சில சில நிலைமைகளுக்கு ஏற்றவாறு காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்று. இல்லாவிட்டால் எல்லாம் குட்டிச் சுவர் ஆகிவிடும்.

இங்கே கூட கேட்டார்கள். அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு வீட்டு வாடகைப்படி அதிகமாக தரவேண்டுமென்று. இப்படி வசதி 6-30
யாக இருப்பவர்களுக்கெல்லாம் மேலும் வசதி செய்து தரவேண்டு p.m.
மென்று யோசனை சொல்கிறபோது 100–200 சம்பளம் வாங்கும் தொழிலாளர்கள் நிலைமையை கவனிக்க வேண்டாமா? ஆட்சியாளர்கள் இதை கண்டுகொண்டு பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. சி. வி. இராஜகோபால்] [26th February 1969

கல்வித்துறையைப்பற்றி ஒரு அங்கத்தினர் பேசினார்கள். கல்வித்துறையில் முன்பு படிக்க சிலருக்குத்தான் வாய்ப்பு இருந்தது. மக்கள் ஒழுக்கம், நாகரிகம் வளர்ந்து விட்ட பிறகு படிப்பு ஒரு 'பேன்சி'யாக போய்விட்டது. நாம் நன்றாக படிக்க வேண்டும். படித்த பிறகு நம்முடைய குறிக்கோள் என்ன என்ற அடிப்படையில் நாட்டுக்கு ஐந்து வருடம் நம்முடைய சேவையைத் தரவேண்டும். அதற்குப் பிறகு மாணவர்கள் அரசியலுக்கு வரவேண்டும். தற்காலத்தில் இருக்கும் 'சிலபஸ்ஸை' மாற்றி அமைக்க வேண்டும். மாணவர்கள் ஆயிரக்கணக்கான குறைபாடுகளை சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். மாணவர்கள் இப்போது 'அன்டியூ அட்வான்டேஜ்' எடுத்துக்கொண்டு விடுகிறார்கள். படிக்கிற வரையில் படிப்பு ஒன்றையே கவனத்தில் கொள்ளாமல் அவர்கள் ஏதேதோ பிரச்னைகளில் போய் விடுகிறார்கள். இப்போது எங்கே பார்த்தாலும் மாணவர்கள் ரகளை, மாணவர்கள் ஒழுக்கம் கெட்டுவிட்டது. ஆகவே மாணவர்களுடைய பிரச்னையைத் தீர்ப்பதற்கு, ஒரு கமிட்டியை, நண்பர் கிருஷ்ண மூர்த்தி, இப்போது அவைத் தலைவராக இருக்கும் சங்காலிங்கம், அறிவழகன், ராஜா ஐயர் போன்றவர்களைப்போட்டு அமைக்க வேண்டும். இப்படி கமிட்டியைப் போட்டு அவர்கள் தரும் கருத்துக்களை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்தால் மாணவர்கள் சமுதாயம் நல் வழியில் திரும்பும், அப்படிப்பட்ட ஒரு கமிட்டியை அரசாங்கம் அமைக்க வேண்டுமென்று கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. கே. எஸ். மணி: மன்றத் தலைவரவர்களே, மதிப்பிற்குரிய தமிழக ஆளுநர் ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் முகமாக நடைபெறும் இந்த விவாதத்தில் நானும் இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆளுநர் பெருமான் ஆற்றிய உரை சென்ற திங்களில் இங்கே ஆற்றி இருந்தாலும், அவர் உரையாற்றுகிற நேரத்திலே எங்களுடைய பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மருத்துவ மனையில் சிகிச்சை பெற்றுக் கொண்டிருந்தார். அவர் உரையாற்றுகிற நேரத்திலும், பிற நேரங்களிலும் அவர் நல்ல திடகாத்திரமாக திரும்பி வரவேண்டுமென்று கூறி இந்த உரையை நிகழ்த்தினார்கள். அது பொய்த்து விட்டது. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் நல்ல சிறந்த சீரிய பாதையை அமைத்து எங்களை எல்லாம் பாதி வரை அழைத்து வந்து பாதி வழி கடப்பதற்குள் பறந்து சென்று விட்டார்கள். பாதி வழி அழைத்து வந்த பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பாதியிலே பறந்து சென்று விட்டாலும் மீதி உள்ளவர்களிடத்தில் மீதி உள்ள வழி கடக்கும் உபாயத்தை சொல்லிச் சென்று இருக்கிறார்கள். அதற்கு அறிகுறியாகத் தான் இன்றைய தினம் திராவிடமுன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய சட்டமன்றக் கட்சியின் சார்பாக முதலமைச்சராக கலைஞர் அவர்கள் தலைமைப் பொறுப்பேற்று, 'அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் விட்டுசென்ற பணியை நிறைவேற்றுவேன்' என்று அறிக்கை விட்டார்கள்.

26th February 1969] [திரு. கே. எஸ். மணி]

கீழ்வெண்மணிச்சம்பவம் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அதிலே காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ரொம்ப அதிகமாக சொன்னார்கள். நாற்பது பேருக்கு மேல் உயிரோடு கொளுத்தப்பட்டார்கள். இந்த அரசு கடமையைச் செய்யவில்லை என்று சொல்கிறார்களே தவிர, 'இன்னின்னதை செய்யத் தவறியது, இதைச் செய்து இருக்க வேண்டும், இதைச் செய்து இருந்தால் இப்படி ஏற்பட்டு இருக்காது' என்று யாரும் சொல்லவில்லை. காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்கள், ரொம்ப வருத்தப்படுகிறார்கள். ஏதோ இந்த மாதிரியான நிகழ்ச்சிகள் திராவிட முன்னேற்றக்கழக ஆட்சியின் போது தான் ஏற்பட்டது என்றும், தாங்கள் ஆட்சியில் இருந்த போது இப்படிப்பட்டவைகள் ஏற்படவில்லை என்றும் சொன்னார்கள். அவர்கள் ஆட்சியில் இருந்ததை எல்லாம் மறந்து விட்டு இப்போது எதிர் கட்சியில் இருக்கிறோம் என்பதற்காக சட்டம் கெட்டுவிட்டது, ஒழுங்கு குலைந்து விட்டது என்று சொல்கிறார்கள். இதனால் ஒரு வீட்டில் 42 பேர் இறந்து விட்டார்கள் என்று இந்த அரசாங்கத்தின் மீது அதை திருப்புகிறார்கள். ஆனால் காங்கிரஸ் கட்சி ஆண்டபோது 1957-ல் தமிழ் நாட்டிலே முகவை மாவட்டத்தில் ஒரு நாள் அல்ல 2 நாள் அல்ல 20 நாட்கள் இவைகள் நடை பெற்று இருக்கின்றன. என்னுடைய மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் சுந்தரேசத் தேவர் அவர்கள் 3 தேதியை குறிப்பிட்டு 3 சம்பவத்தை குறிப்பிட்டார்கள். நான் 20 நாள் சம்பவத்தை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். முதுகுளத்தூரிலிருந்து பரமக் குடி வரை 2842 வீடுகள் பற்றி எரிந்து இருக்கிறது. இவற்றிலே 2735 வீடுகள் ஹரிஜன வீடுகள். மொத்தம் 2842 பற்றி எரிந்த வீடுகளில் 3,73,703 ரூபாய் சொத்து சேதம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இதை அப்போது போலீஸ் அமைச்சராக இருந்த பக்தவத்சலம் சட்ட மன்றத்திலே அறிக்கையாக சமர்ப்பித்து இருக்கிறார்கள். இருபது நாள் அந்தக் கலவரம் நடந்தும் கூட ஒரு அமைச்சர் கூட அங்கே செல்லவில்லை. ஆனால் இப்போது இரண்டு அமைச்சர்கள் சம்பவம் நடந்த உடனே அங்கே அனுப்பப்பட்டார்கள். உடனே நடவடிக்கை எடுக்கும் படி உத்தரவு போட்டார்கள். பல பேர் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இன்னும் பல பேர் வழக்கு மன்றங்களில் சரண் அடைந்து இருக்கிறார்கள்.

இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் நடந்து இருக்கிறதா? நெல் உற்பத்தி அதிகரித்து இருக்கிறதா? நெல் கொள் முதல் சரியாக இல்லை. சென்ற ஆண்டை விட இந்த ஆண்டு கொள்முதல் அதிகரிக்கவில்லை. காரணம் இந்தப் பிரச்சினையால்தான் என்று சொல்கிறார்கள்.

இன்னொரு பக்கத்தில் கொள்முதலில் நெருக்குகிறார்கள்; பெரிய நிலச் சுவாந்தார்களை கசக்கிப் பிழிகிறார்கள்; அதனால் அவஸ்தையாக இருக்கிறது என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொன்னார். தலைச் சுமையாக எடுத்துச் செல்லுபவர்களை, வண்டியில் எடுத்துச் செல்லுபவர்களை தடுக்கிறார்கள் என்றும் தெரிவித்தார்கள். அப்படியானால் என்னதான் செய்யச் சொல்லுகிறீர்கள்? ஒருக்கால் நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தது பொறுக்க முடியவில்லை என்ற குறையா? என்ன தவறு இருக்கிறது இரண்டையும் சேர்த்துச்

சொல்லுகிறீர்கள்? நெல்விலையை உயர்த்தவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதே நேரத்தில் அரிசி விலையை குறைக்கவேண்டும் என்கிறார்கள். கடலைக்காய் விலையை உயர்த்த வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதே நேரத்தில் கடலை எண்ணெய் விலையைக் குறைக்கவேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். அவர்களை சட்டமன்றத்தில் கடலை எண்ணெய் விலை ஏறியிருக்கிறதே, தெரியுமா என்றும் திருப்பி கேட்கிறார்கள். அப்படியானால் நெல்லிலிருந்து அரிசி கிடைப்பதும், கடலையிலிருந்து கடலை எண்ணெய் வருவதும் உண்மை இல்லையா? எதற்காக இரண்டையும் சேர்த்துப் பேச வேண்டும்? ஆளுங்கட்சியாக இருந்தவர்கள் எதிர் கட்சியாக வந்துவிட்டதால், இதைத்தான் சொல்லவேண்டும் என்று பொறுப்பை தட்டிக் கழிக்க சொல்லுகிறார்களா? அவ்வளவு கொடுமைகள் ஒரு மாவட்டத்தில் 20 நாட்கள் தொடர்ந்து கலவரம் நடந்தபோது, ஒரு அமைச்சர் கூட போய்ப் பார்க்கவில்லை. அப்போது சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்த திருமதி சௌந்தரம் ராமசந்திரன் அவர்கள் சட்டமன்றத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் "பெண்களே அந்தப் பக்கத்தில் நடக்க முடியவில்லை. வீடுகளுக்குள்ளே இருக்கிற பெண்களை வெளியே இழுத்து வந்து, நிர்வாணமாக்கி, தெருவில் நடக்கவிட்டு அதை வேடிக்கை பார்க்கிறார்கள்; பெண்களைக் கற்பழிக்கின்றார்கள். தாய்க்குலம் இருக்கமுடியுமா என்று அச்சப்படுகிற நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது" என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அப்போது மந்திரியாக இருந்த எவரும் அந்தப் பகுதியை எட்டிப் பார்த்ததாக அந்த அம்மையாரும் குறிப்பிடவில்லை, இதுவரையில் கிடையாது. ஆனால் கீழ்வெண்மணி சம்பவங்கள் நடைபெற்றன என்று தெரிந்தவுடன் இரண்டு மந்திரிகள் உடனடியாக அந்த இடத்தைப் பார்வையிட்டு, தக்க நடவடிக்கை எடுத்து, அதற்கு என்று ஒரு கமிஷன் நியமித்து, அந்தக் கமிஷன் விசாரணை நடத்திக்கொண்டிருக்கும்போது, அரசாங்கத்தின் மீது குற்றம் சொல்லுகிறார்களே தவிர, அங்கே கிராமத்தில் போய், 'நீங்கள் இப்படிச் செய்யாதீர்கள், அப்படிச் செய்யாதீர்கள்' என்று இன்று குறை சொல்லுபவர்கள் யாரும் அங்கே போய் சொல்லவில்லை. இப்போது எந்தக் கூலியாக இருந்தாலும், அதை நிர்ணயம் செய்து சட்டம் ஆக்குங்கள், சட்டப்படி செய்யுங்கள் என்று காங்கிரசு கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு சுந்தரேசத் தேவர் சொன்னார்கள். நான் 1962 லிருந்து 1967 வரை சட்டமன்ற உறுப்பினனாக இருந்தேன். விவசாய மான்யக் கோரிக்கை வருகின்ற நேரத்தில் ஒரு நாள் கூட விடவில்லை. 'இதற்கு ஒரு கமிஷன் நியமிக்க வேண்டும்; தாலுக்கா வாரியாகப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். அங்காங்கு இருக்கிற அதிகாரிகள், விவசாயிகள், விவசாய சங்கத் தலைவர்கள், நிலச்சுவாந்தார்கள் இவர்களைக் கொண்ட கமிட்டி அமைக்கவேண்டும்; மாநாடு நடத்தவேண்டும். இந்த கூலிப் பிரச்னையைப் பரிசீலித்து சட்டமாக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் அரசாங்கம் ஒரு உடன்பாடாவது செய்துகொள்ள வேண்டும்' என்று நான் பேசாத அன்று கிடையாது. அப்போது அவர்கள் கட்சி ஆட்சியில் இருந்தது. யாராவது ஏற்றுக்கொண்டார்களா? காங்கிரசு கட்சி தீர்மானம் போட்டதா? திரு. வெங்கட்ராமன் தொழில் அமைச்சராக இருந்தார். அவர் என்ன சொன்னார், 'இது நடக்கிற காரியமா' என்று. மன்னார்குடியில்

மாநாடு கூட்டினார் அண்ணா அவர்கள். உரை ஆற்றினார்கள். இரு தரப்பினரையும் உட்கார வைத்துப் பேசினார். நிலச்சுவாந்தார், விவசாயக் கூலி, அதிகாரிகள் அவ்வளவு பேரையும் ஒரே மாநாட்டில் உட்கார வைத்து, அவரவர்களுக்கு தக்க வகையில் பதில் தெரிவித்து, இடையூறுகளை எடுத்துக் குறிப்பிட்டு அவற்றை நீக்குவதற்கான சாத்தியக்கூறுகளைக் கூறி, சமாதானமாகப் போகவேண்டும் என்று எவ்வளவோ தெளிவாக 1¾ மணி நேரம் எடுத்துரைத்தார். ஒரு மாநாடு காங்கிரசு ஆட்சியில் நடத்தியது உண்டா? அதைப் பற்றி கவலைப்பட்டது உண்டா? அதைப்பற்றி எண்ணியது உண்டா? கமிட்டி வைத்தது உண்டா? கிடையாதே. இந்த இரண்டு வருடத்தை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள் மன்னார்குடியில் மாநாடு நடத்தினோம். அங்கே போலீஸ் துப்பாக்கிச் சூடு என்றவுடன், அதற்கு விசாரணை நடத்தி, அங்கே மாநாட்டை நடத்தி, மறுதினம் திருத்துறைப்பூண்டியில் கலெக்டர் அவர்களும், அரசாங்க செயலாளரும் சென்று நிவர்த்தி செய்திருக்கிறார்கள். பொறுப்புகளை தட்டிக் கழித்திருக்கிறதா இந்த அரசாங்கம்? நீங்கள் யோசனை சொல்லுங்கள் அதை அப்படிச் செய்யலாம், இதை இப்படிச் செய்யலாம் என்று. கீழ்வெண்மணி சம்பவத்தில் 42 பேர் செத்து விட்டார்கள்; அதைச் சர்க்கார் கவனிக்கவில்லை, சட்டம் ஒழுங்கு கெட்டுவிட்டது என்று பேசி காரியங்களை மறைத்தால், அதற்கு நிவாரணம் ஏது? 42 பேர் செத்தால் செத்துவிட்டுப் போகட்டும் என்று இருந்தோமா? இதை நான் குறிப்பிடக் காரணம், எதை எடுத்தாலும் அவர்கள் இந்த மாதிரி பேசி வருவது சரிதானா என்று சிந்திக்கவேண்டும். ஏதோ ரொம்ப அனுதாபப்படுவது போல அவர்கள் எங்கள் அண்ணாயாருக்கும், அவருடைய குடும்பத்திற்கும் நிதி உதவி அளிக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இன்றைக்கு அவர்களுடைய கட்சியைச் சார்ந்த ஒருவருடைய பத்திரிகையில் எவ்வளவு கேவலமாக எழுதியிருக்கிறார்கள்? மறைந்து போன அண்ணா அவர்கள் பேசுவது போலவும், இன்றைய முதலமைச்சர் மாண்புமிகு கருணாநிதி அவர்களுக்குப் பதில் சொல்லுவது போலவும், உலகம் போற்றும் உத்தமராம் அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் மறைவுக்கு இரங்கல் தெரிவித்து இம்மன்றத்தில் பேசி வாய்மூடுவதற்குள்ளாக, அந்தப் பத்திரிக்கையில் வந்திருக்கின்ற செய்தி எவ்வளவு கேவலமாக இருக்கின்றது? அதற்குள் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கெட்டவராகிவிட்டாரா? அவர் குடும்பத்தை இழுத்து அண்ணா அவர்களை இழுத்து, இப்போது முதல்வர் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கின்றவரை இழுத்து, கனவு நாடகத்தைப் போல் சித்தரித்து எழுதியிருக்கிறார். அப்படியானால் காங்கிரசு கட்சி வடிக்கின்ற கண்ணீர் நாடகக் கண்ணீரா? முதலைக் கண்ணீரா? எதற்காக இப்படிச் செய்யவேண்டும்? யார் அவர்களைக் கேட்டார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: காங்கிரசிலே இருக்கின்ற நல்லவர்கள் உண்மையிலே அண்ணா அவர்களுடைய மறைவுக்காக கண்ணீர் வடித்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். வேதனைப் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கும் சில புல்லுருவிகள் இருக்-

கிறார்கள். அவர்கள் நடத்துகின்ற பத்திரிக்கைகளில் வருகின்ற செய்திகளைப் பற்றிக் கவலைப்பட்டுப் பேசுவது தேவையில்லை என்று கருதுகிறேன்.

திரு. கே. எஸ். மணி : எனவே இந்த விஷயத்தை இத்தோடு விடுகிறேன்.

கூலி பிரச்னை பற்றி விவசாயிகள் நடத்துகிற உரிமைப் போராட்டத்தைக் கண்டிப்பதற்கோ அல்லது தவறு என்று சொல்லுவதற்கோ நாம் இந்த நேரத்தில் முற்படுவது தவறு. நமது சுதந்திரக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் விவசாய கூலிகள் கேட்கின்ற கூலி கலத்துக்கு 5½ படி என்று கணக்குப் போட்டால் கெஜட்டட் ஆபிசர் வாங்குகின்ற சம்பளத்தை விட அதிகமாகப் போகிறது என்று சொன்னார்கள். அந்த விவசாயக் கூலிகள் எந்த காரணத்தை அடிப்படையாக வைத்து உரிமைப் போராட்டம் நடத்துகிறார்கள் என்று அந்த உரிமையில் இருப்பதை நாம் ஓரளவுக்கு ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும். எனக்குத் தெரிந்த உண்மையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாயிகளுக்கு வருடத்தில் 6 மாதம் தான் விவசாய வேலை. ஆறு மாதம ஓய்வு. இந்த 6 மாதத்தில் குறுவை அறுவடை 15 நாள், சம்பா அறுவடை 1 மாதம்; அவ்வளவு தான். ஒரு மாவுக்கு 12½ கலம் கண்டுமுதல் ஆகிறது என்று வைத்துக் கொண்டால், விவசாயக் கூலிக்கு கலத்துக்கு 5½ படி என்று எல்லா இடங்களிலும் கொடுக்கவேண்டும் என்று தீர்ப்பு இல்லை. சில இடங்களில் 4½ படி இருக்கிறது, 5 படி இருக்கிறது. 4½ படி இருந்த இடத்தில் 5 படி, 5 படி இருந்த இடத்தில் 6 படி என்று ஆகியிருக்கிறது. ஆறு படிக்கு மேல் இல்லை. ஆறு படி தான் உச்சம். அப்படி இருக்கின்ற போது, இதை வைத்துக் கொண்டு கணக்குப் போட்டு, அவனுக்கு கெஜட்டட் ஆபிசருக்கு மேல் சம்பளம் ஆகிறது என்று சொல்லுவது நன்றாக இருக்காது. முப்பது நாள் அறுவடை செய்தாலும், சம்பா அறுவடை காலத்தில் அவனுக்கு கிடைப்பது 11 கலம் 3 மரக்கால் நெல். பதினைந்து நாள் குறுவை அறுவடையில் கிடைப்பது 5 கலம் 7 மரக்கால் 2 படி. இதற்குப் பிறகு தினசரி அத்தைக் கூலி. நாற்று பறித்தல், களை எடுத்தல், உழுதல் இப்படிப்பட்ட வேலைக்கு அதிக கூலி வாங்க முடியாது. ஒரு இடத்தில் 2 மரக்கால், இன்னொரு இடத்தில் 1¼ மரக்கால், இல்லாவிட்டால் 1½ ரூபாய் 2 ரூபாய் கூலி தான். இதை வைத்துக் கொண்டு அவன் மிச்சம் இருக்கிற 6 மாதம் காலம் தள்ளவேண்டும். எனவே பிரச்னையை மூடி மறைக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய கட்சித் தலைவர் திரு. சா. கணேசன் அவர்கள் கெஜட்டட் ஆபிசர் சம்பளம் வாங்குவதாகச் சொன்னதாக எனக்குக் கவனமில்லை. ஐந்தரை படி கொடுப்பதாக இருந்தால் என்னுடைய கணக்கு ரூ. 5-35 ஆகிறது. இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு அறுவடை இருக்குமென்று கூறுகிறார்கள். மூன்று மாதம் அந்த வேலையும் கிட்டத் தட்ட 6 மாதங்களுக்கு பாக்கி வேலையையும் அவர்கள் செய்கிறார்கள். ஒரு நாளைக்கு ரூ. 3½, 4 வரையில் சம்பாதிக்கிறார்கள். அப்படிப் பார்த்தால் வருடம் ரூ. 750-க்கு என்னுடைய

கணக்கு வருகிறது. ஆனால் நிலச் சுவான்தார்களுக்கு ரூ. 750 தல் ரூ. 1,000 வரை வருகிறது. அதில் அதிகக் கூலிக்கு ரூ. 120 பானால் மிச்சம் ரூ. 630 தான் கிடைக்கிறது. ஆறேகால் ஏக்கர் ள்ள ஒரு நிலச்சுவான்தார் பெறும் வருமானமும் கூலியாட்கள் பெறுகிற கூலியும் சரியாக இருக்கும், இன்னும் அதிகமாகக் கூட டல் வருகிறது. ஆனால் நிலச்சுவான்தார்கள் அனாவசியமாக மத்திய தர வகுப்பினரைப் பார்த்து அந்த நாகரிகத்தையும் கற்றுக் 6-50
கொண்டு இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாகக் கஷ்டப்படுகிறார்களே பி.ப.
தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை.

திரு. கே. எஸ். மணி : ஆறு மாதம் அந்த வேலையைச் செய்கிறார்கள். அறுவடை செய்கிறது எவ்வளவு காலம்?

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மூன்று மாதம் அறுவடையும் ஆறு மாதம் அயல் வேலைகளையும் செய்கிறார்கள்.

VICE-CHAIRMAN : The hon. Member is requested to limit his speech to two more minutes. There are two more speakers.

திரு. கே. எஸ். மணி : மூன்று மாதம் அறுவடை தஞ்சை மாவட்டத்தில் என்று சொல்கிறார்கள். மூன்று மாதம் நெல் அறுவடையிருந்தால் இந்தக் கூலிக்கு பிரச்னை வந்திருக்காது. இருந்தாலும் இப்படிப்பட்ட ஒரு பிரச்னைக்கு நாம் முடிவு காண்பதற்காகத்தான், அதற்கான சாத்தியக் கூறுகள் அனைத்தையும் செய்தாகிவிட்டது. எல்லாக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் இந்தக் குற்றச் சாட்டைச் சொல்கிறார்கள். பாதிக்கப்பட்டவர்களும், படாதவர்களும் சொல்கிறார்கள். அதை விடுத்து செயல்படவேண்டுமென்று கேட்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி அலமேலு அப்பாதுரை : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கவர்னர் உரையின் மீது அவருக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் முகத்தான் என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். கன்னிப் பேச்சிற்குப் பிறகு இன்றுதான் எனக்கு இந்த சபையில் பேச வாய்ப்பு கிடைத்தது. ஆனால் எங்கள் மதிப்பிற்குரிய அண்ணா இல்லை என்ற குறையில் நான் அவர்களுக்கு அஞ்சலி செலுத்தும் முகத்தான் மறைந்த மதிப்புக்குரிய எங்கள் அண்ணா அவர்கள் குடும்பத்தாருக்கும் அண்ணியார் அவர்களுக்கும் என்னுடைய வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மதிப்பிற்குரிய எங்கள் அண்ணா அவர்கள் இன்று என்னைப்போல ஒரு பாமர மக்களையும் படிப்பு இல்லாத மக்களையும் படித்தவர்களையும் இந்த சபையிலே ஏற்றிவிட்டு ஐந்தாண்டு கூட இல்லாமல் சென்றுவிட்டதால் எங்கள் மதிப்பிற்குரிய தலைவர் இல்லையே என்ற மனக்குறையோடு இன்று பேசத் தொடங்குகிறேன். மதிப்பிற்குரிய மற்ற உறுப்பினர்கள் எல்லாம் பேசும்போது பலப்பல கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். நானும் இந்த மாமன்றத்தில் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். எங்கள் அண்ணா ஆட்சிப் பொறுப்பேற்று கிட்டத்தட்ட ஒரு ஆண்டுதான் ஆட்சியில் இருந்தார்கள். மற்ற ஒரு ஆண்டும் அவர்கள் மருத்துவ மனையிலேதான் இருந்தார்

கள். அப்போது எங்கள் மதிப்பிற்குரிய தம்பிமார்கள் இந்த அமைச்சரவையைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அண்ணா அவர்கள் மறைவுக்குப் பிறகு பேசிய [illegible] கட்சித் தலைவர் அவர்கள், நான் அண்ணாவிடத்தில் எத்தனையோ இடங்களில் கோபம் வரும்படியாகப் பேசியிருக்கிறேன், அவருக்குக் கோபமே வரவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இன்று புதிய அமைச்சரவை அமைத்திருக்கும் எங்கள் மதிப்பிற்குரிய கருணாநிதி அவர்களுக்கு முன் கோபம் வருமென்று சொல்கிறார்கள். உலகம் பல விதமாகப் பேசுவார்கள். ஏசுவார்கள். அந்த ஏச்சுக்கும் பேச்சுக்கும் மதிப்புகொடுத்து எழுதிக் காட்டக் கூடிய அண்ணா வரிசையில் வந்த தம்பிமார்கள் அழகான முறையில் இந்த நாட்டை நடத்துவார்கள் என்று மனமாரப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. இங்கு பேசிய சரஸ்வதி பாண்டுரங்கன் அம்மையார் அவர்கள் வட சென்னையில் வைக்காமல் அண்ணா சமாதியை தென் சென்னையில் ஏன் வைத்தீர்கள் என்று கேட்டார்கள். தென் சென்னையிலே மெரினா பீச் அழகாக இருக்கிறது. அதுபோல வட சென்னையிலே இல்லை. அதனால் அங்கே வைத்திருந்தால் அந்தப் பகுதியும் அழகாவதற்கு வழி செய்ததாக இருக்குமே என்று கேட்டார்கள். ஆனால் அண்ணாவின் தம்பிமார்கள் ஆட்சியில் இருக்கும் வரையில் இந்த சென்னைமாநகரம் மட்டுமல்ல, தமிழ்நாடு என்று பெயர் சூட்டி விட்டுப் போனாரே அந்தத் தமிழ்நாடு முழுவதும் அழகாகச் செய்வார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. வடசென்னை, தென்சென்னை என்ற வேற்றுமை கிடையாது. எல்லா இடங்களுக்கும் வேலை செய்யக் கூடிய பொறுப்பில்தான் இருக்கிறோம். மதிப்பிற்குரிய அண்ணா எங்களை எல்லாம் ஆளாக்கி எங்களுக்கு சீரணிப் படை அமைத்துத் தந்து அதன் மூலமாக நாங்கள் பள்ளிகளைக் கட்டினோம் தென் சென்னையில் பள்ளிகளைக் கட்டினோம். வட சென்னையில் ஒரு இடத்தில் இரண்டாயிரம் வீடுகளை மாடிமாடியாகக் கட்டி ஏழைகளுக்கு விட்டிருக்கிறார்கள். தாழ்ந்த இடம் அது. கிட்டதட்ட 4,200 அடி நீளம் கால்வாய் வெட்டினோம் வடசென்னையில். இங்கு அம்மையார் அவர்கள் இப்போதில்லை. மற்ற மற்ற உறுப்பினர்களுக்குச் சொல்கிறேன். சென்றதையெல்லாம் விட்டுவிட்டு இருக்கிற தம்பிமார்கள் இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எங்கள் அண்ணா மாணவர்களுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் சண்டை வந்தபோது மாணவர்களிடத்தில் போய் அவர்களுடைய கருத்தைச் சொன்னபோது, நம்முடைய அண்ணாவை மாணவர்கள் திட்டி வைதும், அவர் குடிக்கத் தண்ணீர் கேட்டபோது கொடுக்க மறுத்திருக்கிறார்கள். அதனைப் பொறுத்துக் கொண்டார்கள் அண்ணா. ஆகையால் அந்த மாதிரி நிலைமைகளை நீடிக்கவிடாமல் நீங்கள் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தத் தமிழ்நாட்டில் கிட்டதட்ட இரண்டாண்டுகளாக வேளாண்மை பாதிக்கப்பட்டிருப்பதை மதிப்புமிக்க உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள். தமிழ் நாடு சேர சோழ பாண்டியர்கள் காலத்திலிருந்து செல்வம் கொழித்த நாடு. பஞ்சம் பட்டினி இல்லாத நாடு. வெள்ளைக்காரன் போகிற நேரத்தில் ரூபாய்க்கு 1½ படி இரண்டு படி அரிசி என்று விற்ற நாடுதான் இது. அதற்குப் பிறகு நாம் கஷ்டப்பட்டோம். தமிழ்நாட்டி...

லுள்ள காடுகள் அழிக்கப்பட்ட காரணத்தால்தான். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் பருவ மழை தவறுகிறது என்று நினைக்கிறேன். பருவமழை பெய்வதற்கு ஒரு குளிர்ச்சியான இடம் வேண்டும். காடுகள் அழிக்கப்பட்டதும் அந்தக் குளிர்ச்சி மறைந்து வெப்பம் மிகுந்துவிட்டதால் மழை இல்லை. வட ஆற்காட்டில் ஒரு இடத்திற்குப் போனபோது அங்கே ஒரு பெரிய கிணற்றை பார்க்க நேர்ந்தது. மின்சார மோட்டார் ஓடிக்கொண்டிருந்தது. அதைப் பார்த்தால் கிணற்றில் தண்ணீரே இல்லை. இரண்டு மணி நேரம் சென்ற பிறகு மோட்டார் போடவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். மதிப்பிற்குரிய டி. நாராயணசாமி கூட வந்திருந்தார்கள்.

VICE-CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 4 p.m. on Friday, the 28th February 1969.

The House then adjourned

APPENDIX.

(*Vide answer to starred question No. 60 on page 13.*)

The qualifications required for the post of Probation Officer.

By direct recruitment.—Must possess a degree of B.A. or B.Sc. in any of the Universities recognised by the Central University Grants Commission. Preference shall be given to a person—

(a) who possesses the degree in Sociology and Psychology; or

(b) who holds a diploma in Socialogy on Psychology in addition to a degree in any subject other than Sociology or Psychology: or

(c) who has renreded social welfare work for a period of at least one year.

The candidate must have completed 25 years of age and must not be above 40 years.

Provided that in the case of a candidate belonging to any of the Scheduled Castes or Scheduled Tribes, the age-limit prescribed above shall be increased by five years.

By recruitment by transfer from among the holders of the posts of Assistant or Clerks in the Madras Ministerial Service in the Jail Department.—(1) A degree of B.A. or B.Sc., provided that preference shall be given to a person—

(a) who possesses the degree in Sociology or Psychology; or

(b) who holds a diploma in Sociology or Psychology in addition to a degree in any subject other than Sociology or Psychology; or

(c) who has rendered social welfare work fo a period of not less than one year.

(2) Must have put in at least six years of service and must have a working knowledge of the Probation Department.

THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL.

Friday, the 28th February 1969.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at four of the clock, Mr. Chairman (THE HON. THIRU M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Ban on movement of gur

* 66 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Food and Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Hon. the Minister for Food of the Government of Tamil Nadu has insisted at the Food Ministers' conference held recently at Delhi that the export of jaggery to other States from Tamil Nadu should be banned; and

(b) the reply given thereto on behalf of the Central Government ?

பிற மாநிலங்களுக்கு வெல்லம் அனுப்ப தடை

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு உணவு-வேளாண்மை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமிழகத்திலிருந்து வெளி ராஜ்யங்களுக்கு வெல்லம் அனுப்ப தடை போட வேண்டுமென உணவு அமைச்சர்கள் மகாநாட்டில் தமிழக உணவு அமைச்சர் அவர்கள் அண்மையில் வற்புறுத்தினரா ?

(இ) அதற்கு மத்திய அரசு சார்பில் என்ன பதில் கூறப்பட்டது ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : (அ) & (இ) தமிழ் நாட்டிற்கு வெளியே வெல்லம் அனுப்புவதற்குத் தடை விதிப்பதற்காக இந்திய அரசின் இசைவினை வேண்டி இவ் வரசாங்கம் பல முறை வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறது. அண்மையில், டில்லியில் நடைபெற்ற அனைத்திந்திய உணவு-முதல் அமைச்சர்கள் மாநாட்டில் இதையே மீண்டும் முன்னாள் உணவமைச்சர் வலியுறுத்திக் கூறியிருக்கிறார். இருப்பினும், இந்திய அரசு தங்கள் இசைவைத் தருவதற்கான வழி ஏதும் காணாதது வருந்தத் தக்கதாகும்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த வெல்லத்தை வெளி ராஜ்யங்களுக்கு அனுப்புவதைத் தடை செய்ய வேண்டுமென்று அடிக்கடி நம் ராஜ்யத்திலிருந்து கூறிக்கொண்

[28th February 1969

இருப்பதால் வெல்லத்தின் விலை வெகுவாகக் குறைந்துவிட்டது. அதனுல் வெல்ல உற்பத்தியாளர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிருர்கள். ரூ. 60-க்கு விற்ற வெல்லம் இப்போது ரூ. 40-க்கு விற்கிறது. ஆகையால் தாராளமாக வெளி ராஜ்யங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்ய வேண்டுமென்று இனிமேலாவது அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : இப்போது இருக்கிற நிலையில் வெளியே வெல்லம் போவதற்குத் தடை எதுவும் இல்லை. ஹைகோர்ட் தீர்ப்பும் அதற்கு பாதகமாக இல்லை. ஆனுல் வெல்லம் உபயோகிப்போர் எண்ணம் விலை ஏறியிருக்கிறது என்பதுதான். இதை எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கவனிக்கவேண்டும்.

Government Agricultural Colleges

*67 Q.—THIRU M. SANKARALINGAM PILLAI (on behalf of Thiru V. ISVARMURTHI) : Will the Hon. the Minister for Food and Agriculture be pleased to state the extension work done by the Government Agricultural Colleges by way of taking the latest findings of improved Agricultural practices to the doors of the farmers ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : வேளாண்மைத்துறை வெளியிடும் திங்கள் இதழான "மெழிச்செல்வம்" மூலமாகவும் "வேளாண்மை ஆராய்ச்சி" என்னும் ஆண்டு இதழ் மூலமாகவும் கையேடுகள், சிறு வெளியீடுகள் மூலமாகவும் ஆராய்ச்சி கண்டுபிடிப்புகள் பரந்து விளம்பரப்படுத்தப்படுகின்றன. இத்துடன், வேளாண்மை கல்லூரி ஆராய்ச்சி நிலையம் நிர்வகிக்கும் மத்தியப் பொருட்காட்சியை உழவர்கள் பார்வையிடுகின்றனர். வளர்ச்சிப் பிரிவினர் வேளாண்மைக் குறிப்புகளை ஒவ்வொரு மாதமும் சிறப்பாகத் தயாரிக்கின்றனர்; இவற்றை, வளர்ச்சிப் பிரிவின் பல பணியாளர்களிடை பரப்புவதற்காகத் தமிழ்நாடு வேளாண்மை இதழில் வெளியிடுகின்றனர்.

திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, பஞ்சாபில் சர்க்கார் நடத்துவது போல, விவசாயிகளுடைய மகாநாடுகள் நடத்தி அங்கே இந்த மாதிரி புது விஷயங்களை எடுத்துச் சொல்ல அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : மாவட்ட அளவில் உழவர்களைக் கூட்டி மகாநாடு நடத்துகிறோம். ஆராய்ச்சியாளர்களை வைத்து மகாநாடு நடத்த வேண்டுமென்று சொன்னுல் அதையும் யோசிக்கலாம். கருத்தரங்கங்கள் விளம்பரங்கள் கண்காட்சிகள் முதலியன அமைக்கப்பட்டு விளக்கங்கள் விவசாயிகளுக்குத் தெரிவிக்கப் படுகின்றன.

திரு வி. கே. ராமசாமி முதலியார் : எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபீசர், டிஸ்ட்ரிக்ட் அக்ரிகல்சரல் ஆபீசர் மற்றும் கீழே உள்ள ஆபீசர்கள் பூராவும் கிராமங்களைச் சுற்றி வருவதில்லை. விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய செய்திகளை, பூச்சி மருந்து போடுவது, விதைகள்

28th February 1969]

போடுவது போன்றவற்றை அந்தந்த காலங்களில் தெரிவிப்பதில்லை, யோசனை சொல்வதில்லை. அதைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் கவனிப்பார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : விவசாய இலாகாவில் பணியாற்றுகிற ஊழியர்கள் இதுவரையிலும் இல்லாத அளவுக்குக் கடந்த இரண்டாண்டுகளாக விவசாயிகளோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொள்வதில் ஈடுபட்டிருக்கிருர்கள். கனம் உறுப்பினர் ராமசாமி முதலியார் அவர்கள் சென்னையிலேயே பெரும்பாலும் இருப்பதால் ஒருவேளை அதிகாரிகள் கிராமங்களுக்குப் போவது தெரியாமல் இருந்திருக்கலாம். பஞ்சாயத்து விஸ்தரிப்பு அதிகாரிகள் மூலமாகச் சர்க்காருடைய திட்டங்களை, பூச்சிமருந்து, விதைபற்றிய விஷயங்களை விளம்பரம் செய்துவருகிருர்கள்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : நேரடியாக விவசாயம் செய்யும் விவசாயிகளுக்குக் கோடை காலங்களில் விவசாயக் கல்லூரி இல்லாததால், நவீன முறையில் விவசாயம் பற்றி பயிற்றுவிக்க கட்டணம் இல்லாத, வகுப்புகள் நடத்த, குறுகிய கால வகுப்புகள் நடைபெற, அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : அத்தகைய பயிற்சிகள் பட்டுக்கோட்டை, பவானிசாகர் முதலிய இடங்களில் விவசாயிகளுக்கு அளிக்கப்படுகிறது. விவசாயக் கல்லூரிகளில் காட்சிப் பொருள்களாக விவசாயிகளுக்குக் காண்பிக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. நம் நாட்டு விவசாயிகள் மட்டுமல்ல, வெளிநாட்டிலிருந்து வருகிறவர்கள் கூட அதில் பலன் பெறுகிருர்கள்.

THIRU A. R. DAMODARAN : Sir, in view of the fact that the radio is a powerful medium of mass communication, may I know whether there is any co-ordination between the Department of Agriculture of the Government of Tamil Nadu and the All India Radio in broadcasting news regarding the various new developments that have taken place in the agricultural sector ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : வானெலி மன்றங்கள் மூலம் கிராம விவசாயிகளுக்கு செய்திகள் அறிவிக்கப்படுகின்றன. ஆங்காங்கு வானெலி சங்கங்கள் அமைத்து, அவர்களிடமிருந்து கேள்விகளைப் பெற்று, சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள், ஆராய்ச்சியாளர்களிடமிருந்து பதில் பெற்று ஒலிபெருக்கி மூலமாக அறிவிக்கப்படுகிறது.

Misbehaviour of a Sub-Inspector

*61. Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state —

(a) whether any complaint had been received regarding the indecent behaviour of a Sub-Inspector towards a lady clerk working in the Fort St. George, Madras, during October 1967 ; and

(b) if so, the action taken thereon ?

சப்-இன்ஸ்பெக்டர் தகாத முறையில் நடந்த சம்பவம்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சென்னை கோட்டையில் வேலை பார்க்கும் ஒரு பெண் குமாஸ்தாவிடம் 1967 அக்டோபர் மாதத்தில் ஒரு சப்-இன்ஸ்பெக்டர் தகாத முறையில் நடந்ததாக புகார் வந்ததா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் மீது எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: (அ) ஆம்.

(இ) குற்றவாளிகளான காவல் துறைப் பணியாளர்கள், தமிழ்நாடு காவலர் சார்நிலைப்பணி (ஒழுங்கு நடத்தை மேல் முறையீட்டு) விதிகளைச் சேர்ந்த 3 (b) விதியில் சொல்லப்பட்டுள்ள நடை முறைப்படி விசாரிக்கபட்டுத் தண்டிக்கப்பட்டனர் அவர்கள் வாங்கி வரும், அடிப்படைச் சம்பளத்தில் ஒரு சம்பள உயர்வு அளவுக்குச் சம்பளம் குறைக்கப்பட்டு, அவ்வாறு குறைக்கப்பட்ட சம்பளத்தில் ஓராண்டுக் காலம் பணியில் செலவழிக்க வேண்டும் என்று அவர்களுக்கு ஆணையிடப்பட்டது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவர் அவர்களே, வேலியே பயிரை மேய்ந்த கதையாக போலீஸ் அதிகாரி தவறு செய்திருக்கும்போது, சின்ன தண்டனையாக, மிகக் குறைந்த தண்டனையாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட தண்டனைதான் இந்த டிபார்ட்மெண்டில் இந்தக் குற்றத்திற்காக கொடுக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: ஒரு பெண்ணை காவல் நிலையத்துக்கு அழைத்துச் சென்று அடித்ததாகத்தான் குற்றம் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த விசாரணையின் முடிவுக்கு ஏற்பத்தான் இந்தத் தண்டனை அளிக்கப்பட்டது.

திரு. டி. சந்தோஷம்: அதுபற்றி நீதி மன்றத்தில் கிரிமினல் வழக்கு ஏதேனும் தொடரப்பட்டதா? அப்படியானால் அதன் முடிவு என்ன?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: வழக்கு தொடரப்பட்டதாக தகவல் இல்லை.

திரு. டி. சந்தோஷம்: ஒரு காவல் நிலையத்திற்கு அழைத்துச் சென்று ஒரு பெண்ணை அடித்தால் அது கிரிமினல் குற்றம் என்று அரசாங்கம் கருதவில்லையா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: சந்தேகத்தின் பெயரால் இருவரை காவல் நிலையத்திற்கு அழைத்துச் சென்று விசாரிக்கும் போது, அந்த அதிகாரி அந்தப் பெண்ணை அடித்ததாகப் புகார்.

Leaflets prepared by students

*62 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Police have confiscated the leaflets under print at the Madras Marson Press, prepared by the Madras students; and

(b) if so, the reason therefor.

மாணவர்களால் தயாரிக்கப்பட்ட துண்டுப் பிரசுரங்கள்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சென்னை மாணவர்களால் தயாரித்த துண்டுப் பிரசுரம் சென்னை மார்சன் அச்சகத்தில் அச்சாகிக் கொண்டிருக்கும் பொழுது போலீசார் சென்று பறிமுதல் செய்தனரா?

(இ) ஆமெனில், அதற்குக் காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: (அ) ஆம்.

(இ) இந்த அச்சகத்தினர் 1867-ம் ஆண்டு அச்சக புத்தகப் பதிவுச் சட்டத்தின் 3-வது பிரிவின் விதித்துறைகளை மீறியதால், இந்த வெளியீடுகள் கைப்பற்றப்பட்டன.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவர் அவர்களே, அப்படி மாணவர்கள் அச்சடித்த துண்டுப்பிரசுரங்கள் ஏதேனும் சர்க்காரைக் கவிழ்க்கும் நிலையிலோ அல்லது நாட்டின் அமைதிக்கு பங்கம் ஏற்படுத்துவ வகையிலோ புரட்சிப் பிரசுரமாக இருந்ததா? அதனால் அதைத் தடை செய்தார்களா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: பிரசுரம் செய்பவர்கள் அதை அச்சடிக்கும் அச்சகத்தின் பெயரை அதில் குறிப்பிடவேண்டும். பெயர் குறிப்பிடாமல் துண்டு அறிக்கை வெளியிடக் கூடாது. அதில் அச்சகத்தின் பெயர் இல்லை. அதைப் போலீசார் கண்டு பிடித்து அச்சடிக்கப்பட்ட துண்டுப் பிரசுரங்களைக் கைப்பற்றினார்கள்.

Swatantra Party Resolution

*63 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. Chief Minister be pleased to state—

(a) whether any request was made to the Tamil Nadu Government during the Swatantra Party convention held at Madras in May and June 1968 to prevent the influence of the Communists from spreading in Tamil Nadu; and

(b) if so, the action taken thereon?

சுதந்திரக் கட்சி பேரவைக்கூட்டத் தீர்மானம்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சென்னையில் 1968 மே-ஜூன் மாதங்களில் நடந்த சுதந்திர கட்சி மாநாட்டில் கம்யூனிஸ்டுகளின் செல்வாக்கு தமிழகத்தில் பரவுவதை தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்குமாறு தமிழக அரசுக்கு வேண்டுகோள் விடப்பட்டதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் மேல் எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : (அ) 1968 ஜூன் 1, 2 தேதிகளில் சென்னையில் நடந்த சுதந்திரக் கட்சிப் பேரவைக் கூட்டத்தில் இத்தகைய தீர்மானம் ஒன்று நிறைவேற்றப்பட்டது.

(இ) குறிப்பான நடவடிக்கை எதுவும் தேவையில்லையெனக் கருதப்படுகிறது. நிலைமையை அரசாங்கம் நன்கு அறிந்து அது பற்றிக் கூர்ந்து நோக்கி வருகிறது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்திலே நக்சல்பாரி கம்யூனிஸ்டுகள் தங்களுடைய கைவரிசையைக் காட்டியிருக்கிறார்கள் என்று பத்திரிகை செய்தி வந்துகொண்டிருக்கிறது. அவர்கள் விஷயத்தில் சர்க்கார் தக்க கண்காணிப்புடன் நடந்து கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அவர்கள் கைவரிசையைக் காட்ட ஆரம்பித்தால், சர்க்கார் உறுதியோடு, கண்டிப்போடு, நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்று உறுப்பினர்கள் திடமாக நம்பலாம்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : கம்யூனிஸ்டு சக்திகள் இந்த தமிழகத்தில் உருவாகி அவர்கள் செல்வாக்கு பரவவில்லை என்று இந்த அரசு நினைக்கிறதா? அப்படியில்லை என்றால் கீழ்வெண்மணி சம்பவம், விவசாயிகள் தகராறு, மாவோவின் போஸ்டர்கள் ஒட்டப்படுவது இவைகளுக்கெல்லாம் என்ன காரணம்?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அந்தச் சுவரொட்டிகள் ஒட்டப்படுவது மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கூறியது போல நக்சல்பாரி கம்யூனிஸ்டுகள் வேலையாக இருக்கும். அதற்கும் இடதுசாரி கம்யூனிஸ்டுக் கட்சிக்கும் சம்பந்தமில்லை என்று அவர்களே அறிவித்திருக்கிறார்கள்.

MR. CHAIRMAN : Questions 64 and 65 are postponed.

Diet charges in Government Hospitals

*68 Q.—THIRU G. KRISHNAMOORTHY (on behalf of THIRU M. RAJAH IYER) : Will the Hon. the Minister for Health and Harijan Welfare be pleased to lay a paper on the Table of the House specifying the rates of daily diet charges for the different wards towards the cost of the diet supplied to in-patients in Government Hospitals in the State?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : சட்டமன்ற மேலவை முன் விவர அறிக்கை * ஒன்று வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : அரசாங்க மருத்துவ மனையில் ஒவ்வொன்றிலும் அகத்துள்ள நோயாளிகள் இவ்வளவு பேர்கள் தான் இருக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கம் கணக்கு வைத்திருக்கிறது. ஆனால் தமிழகத்திலுள்ள அரசாங்க மருத்துவ மனையில் 1,000 நோயாளிகள் இருக்கவேண்டிய இடத்தில் இரண்டாயிரம் இருப்பதாக அறிகிறேன். இந்த நிலைமையை மாற்ற அரசாங்கம் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, மூலக் கேள்வியில் நோயாளிகளுக்கு வழங்கப்படும் உணவு பற்றியும், நோயாளிகள் தங்குகின்ற பிரிவுகளுக்கு உரிய உணவு விகிதங்களைப்பற்றியும் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே உறுப்பினர் அவர்கள் வேறு தனிக் கேள்வி போட்டால் விவரங்கள் சேகரித்துக் கொடுக்கலாம்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : இந்த சபைமுன் சமர்ப்பிக்கப் பட்டுள்ள அறிக்கையில் அன்றாட உணவுக்கு கட்டணம் நோயாளியின் வருமானம் ரூ. 150-லிருந்து 200 வரையுள்ளவருக்கு ரூ. 1.00 என்றும் 200-க்கு மேல் உள்ளவர்களுக்கு ரூ. 1.50 என்றும் வசூலிக்கப்படுவதாகத் தெரிகிறது. குறைந்த சம்பளம் வாங்குவதால் நல்ல உணவு சாப்பிட முடியாமல் மருத்துவ மனைக்கு நோய்வாய்ப்பட்டு வருகிறார்கள். அவர்களுக்குத்தான் சத்துள்ள உணவு கொடுக்கப் படவேண்டும். ஆனால் அதிகச் சம்பளம் வாங்குபவருக்கு நல்ல உணவு அளிக்கப்படுகிறது. இந்த நிலைமையை மாற்றி அதற்கேற்ப தக்க ஏற்பாடுகளை அரசாங்கம் செய்யுமா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : மாற்றுவதற்கு வேண்டிய ஆலோசனையை அரசாங்கம் பரிசிலனை செய்துவருகிறது. கனம் உறுப்பினர்களைப் போன்றவர்களும் மற்றவர்களும் ஒப்புக்கொண்டால், விரைவில் அந்த மாற்றத்தை அரசாங்கமும் ஒத்துக்கொள்ளும்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : நேற்றைய தினம் என்னுடைய தந்தையாருக்குக் கண் நோய் மருத்துவ மனையில் சிகிச்சை செய்வதற்காக அழைத்துச் சென்று தனி வகுப்பில் சேர்த்தேன். படுக்கைக் கட்டணம், சாப்பாட்டுக் கட்டணம் என்று ரூ. 3-50 வசூலித்தார்கள். அங்கே சென்று பார்த்தால் அது 'சி' வகுப்பாகவே தெரியவில்லை. படுக்கைகள் எல்லாம் அழுக்கு படிந்திருக்கின்றன. இந்த அமைச்சர் அவர்கள் சுற்றிப்பார்த்தால் தெரியும். அந்தச் செய்து 'சி' வகுப்பு போன்றவைகளில் உள்ள சுகாதாரக் குறைவைப் போக்க தக்க ஏற்பாடுகளை அமைச்சர் அவர்கள் செய்வார்களா?

* Printed as Appendix on pages 51-52

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணி முத்து: நிதிநிலை அறிக்கை மீது விவாதம் நடைபெறும் போது உறுப்பினர் அவர்கள் இவ்விதக் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லலாம்.

திரு. சா. கணேசன்: இந்த அறிக்கையில் 'Diet charges' என்று போட்டிருக்கிறது. அது நோயாளிகள் ஆஸ்பத்திரிக்குக் கட்டுகிற கட்டணமா? உணவுக்காக அரசாங்கம் செய்கிற செலவுத் தொகையா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: உணவுக்காக மாத்திரம் தரப்படுகிற கட்டணம்.

Private practice by Government Doctors

*69 Q.—THIRU N.R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Health and Harijan Welfare be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to ban private practice by Doctors serving in Government Hospitals; and

(b) if so, the stage at which the proposal stands?

அரசாங்க மருத்துவர்கள் தனியாக தொழில் நடத்தல்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு சுகாதார-அரிசன நல அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினுக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) அரசாங்க மருத்துவ மனைகளில் பணிபுரியும் மருத்துவர்கள் தனியாக தொழில் நடத்துவதை தடை செய்யும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் உண்டா?

(இ) ஆமெனில், அச்செயற்குறிப்பு எந்நிலையில் உள்ளது?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: (அ) ஆம்.

(இ) இது அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கத்திலே ஆனரரி சர்ஜனுக வேலை பார்க்கிறவர்கள் அந்தச் சலுகையைப் பயன்படுத்தி வெளியிலே தங்களுடைய தொழிலில் அதிக வருமானம் சம்பாதிக்கும் நிலையில் இருக்கிருர்கள். அவர்களை ஆனரரி சர்ஜனுக நியமிப்பது பற்றி பத்து வருஷமாக இந்த அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து வருகிறது. எஸ்டிமேட் கமிட்டியில் இதைப்பற்றி அனுப்பிய ரிபோர்டில் அதைக் கூறியிருக்கிருேம். ஆனல் இன்னும் அரசாங்கத்தில் வேலை செய்யும் வைத்தியர்கள் வெளியிலேயும் பிராக்டிஸ் செய்துகொண்டுதான் இருக்கிருர்கள். அரசாங்க ஆஸ்பத்திரிகளில் சலுகை அதிகமாக இருக்கிறது. அவர்கள் ஆஸ்பத்திரி மருந்துகளை வெளியே கொண்டுபோகிருர்கள். இதையெல்லாம் அரசாங்கம் கவனிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: இதைப் பரிசீலிக்கிற நேரத்தில் திறமையான மருத்துவர்களை இழந்துவிட நேரிடுமோ என்று பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. அதனால்தான் இதை இன்னும் ஆராயவேண்டியிருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளித்தார்கள்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: சர்க்கார் மருத்துவ மனையில் இருக்கும் மருத்துவர்கள் காலை மாலை வேளைகளில் ஆஸ்பத்திரியிலிருந்து வெளியே இருப்பதால் அவரிடம் வந்து பார்ப்பதற்கு வெளியே உள்ளவர்களுக்கு ஒரு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அவர்களுடைய திறமையையும் உழைப்பையும் நாம் இழக்கக் கூடாது. தடை செய்தால் அதை இழப்போம என்பதை அரசாங்கம் அறியுமா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: இதைப்பற்றி பல் வேறு கருத்துக்கள் இருப்பதால், அரசாங்கம் முழுவதையும் பரிசீலனை செய்கிறது. பிறகு இதைப்பற்றி விவரம் அறிவிக்கும்.

Teachers serving in Aided High Schools

*70 Q.—THIRU G. KRISHNAMOORTHY (on behalf of THIRU M. RAJAH IYER): Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) the number of teachers serving in Aided High Schools in the Ramanathapuram Central Educational District who have not got their salaries refixed as per Memorandum No. 84856/E3/65–2, Education, dated 8th November 1965 taking their past service in Elementary Schools into account with effect from the date of the order; and

(b) the reasons therefor?

மானியம் பெறும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்கள்

திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (திரு. எம். ராஜா அய்யர் சார்பில்): மாண்புமிகு கல்வி-தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினுக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) இராமநாதபுரம் கல்வி மாவட்டத்தில் மானியம் பெறும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்கள் எத்தனை பேருக்கு, அவர்கள் தொடக்கப் பள்ளிகளில் பணிபுரிந்த காலத்தையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு கல்வித்துறையின் 8—11—1965 தேதியிட்ட 84856-ஈ 3/65-2-ஆம் எண் குறிப்பாணையின் படி, அந்தக் குறிப்பாணையின் தேதியிலிருந்து சம்பளம் திருத்தியமைக்கப்படவில்லை?

(இ) அதன் காரணங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன்:

(அ) ஒன்றுமில்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

[28th February 1969

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, பழனி, பாலாறு, பொருந்தலாறு திட்டம் என்பது நீண்ட நாட்களாக பரிசீலனையில் இருந்துகொண்டே யிருக்கிறது. அது எத்தனை ஏக்கருக்குப் பயன்படக்கூடிய திட்டம்? எவ்வளவு ரூபாய் அதற் குச் செலவாகும்? குதிரையாறு திட்டம் ஏற்கனவே வேலை நடத் தவேண்டி, மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பே சட்டமன்றத்தில் பட்ஜெட்டிலே பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற விவரமும் கொடுக்கப் பட்டது. இந்த இரண்டு திட்டங்களும் நீண்டநாட்களாக இருக் கின்றன. எப்போது வேலை ஆரம்பிக்கப்படும் என்று திட்டமாகக் கூறமுடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : மதிப்பீட்டுச் செலவு ரூ. 2.56 கோடி பயன்பெறக்கூடிய பரப்பளவு உறுதிப்படுத் தப்படவேண்டிய தற்போதைய ஆயக்கட்டு 10,000 ஏக்கர். புதிய பரப்பளவு 4,500 ஏக்கர். இந்தத் திட்டத்திற்கு ரூ. 2.50 கோடி செலவாகும். இது குறித்து மத்திய நீர் விசை ஆணைக்குழு விவரமாக ஆய்வு செய்யுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்தத் திட்டத்தினால் பயன்பெறக் கூடிய பகுதி கடந்த காலத்தில் பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்பட்டு வறண்ட பின்தங்கிய பகுதியாதலால் இத்திட்டத்தை வருவாய்த்துறை வாரியம் பரிந்துரை செய்துள்ளது.

குதிரையாற்றின் குறுக்கே நீர்த்தேக்கம் ஒன்று கட்டும் செயற் குறிப்பின் நோக்கம், ஆயக்கட்டில் சேர்க்கப்பட்டு, பாசனவசதி அளிக்கப்படாத 1,500 ஏக்கருக்கு பாசன வசதியை உறுதிப்படுத்து வதும், சுமார் 500 ஏக்கரை புதிதாக பாசனத்தின்கீழ் கொண்டு வருவதும் ஆகும் என்று பாசன தலைமைப் பொறியாளர் தெரிவித் துள்ளார். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் கருத்து கிடைத்தவுடன் இந்த செயல் குறிப்பு உறுதி செய்யப்படும் என்று அவர் தெரிவித் துள்ளார்.

Commissioner, Sivakasi Municipality

*74 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) the number of complaints received against the Sivakasi Municipal Commissioner in 1967; and

(b) the action taken thereon by the Government?

சிவகாசி நகராட்சி ஆணையாளர்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சிவகாசி நகராட்சி ஆணையாளர் மீது 1967-ல் எத்தனை புகார்கள் வந்தன?

(இ) அதன் மீது அரசு எடுத்த நடவடிக்கை யாது?

28th February 1969]

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : (அ) சுமார் பத்துப் புகார்கள் வந்தன.

(இ) குறிப்பிட்ட ஆணையாளர் சிவகாசியிலிருந்து மாற்றப் பட்டு, அவர் மீது ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகின்றது.

திரு. சா. கணேசன் : அந்தப் பத்துப் புகார்கள் என்ன வகை யான புகார்கள் என்று அறிய அமைச்சர் உதவி புரிவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : பொதுவாக நிர்வாக சம்பந்தமான குறைகள் என்றுதான் வந்திருக்கின்றன. மேற் கொண்டு விவரம் அளிப்பது பொது நலனுக்கு உகந்ததல்ல.

Street lights of Ramanathapuram Municipality

* 75 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether it is a fact that all the street lights of Ramanathapuram Municipality were not burning in March-April 1968 in spite of repeated complaints made to the Electricity Department in this regard; and

(b) if so, the reason for the Electricity Department not having taken prompt action?

இராமநாதபுரம் நகர சபையின் தெரு மின்விளக்குகள்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1968 மார்ச்-ஏப்ரலில் இராமநாதபுரம் நகரசபையின் தெரு மின் விளக்குகள் எரியவில்லையென பன்முறை மின்சார இலாகாவுக்குப் புகார் செய்தும் நகர விளக்குகள் அனைத்தும் எரியவில்லை என்பது உண்மையா?

(இ) ஆம் எனில், மின்சார இலாகா உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்காமைக்கான காரணமென்ன?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன் : (அ) & (இ) குறிப்பிட்ட புகார் எதுவும் மின்சார வாரியத்தினால் பெறப்படவில்லை. இருப்பினும், பல தெரு விளக்குகள் எரியவில்லை என்ற செய்தி 8—4—1968 தேதியுள்ள தினத்தந்தியில் வெளியாயிற்று. நகரத் திலுள்ள மொத்த 724 தெரு விளக்குகளில் 11 எரியிழை மின் விளக்குகளும் 11 குழல் விளக்குகளும் பழுதுற்று எரியாம லிருந்தன என்பது அன்றிரவு நடத்திய சுற்றுக் காவலின்போது தெரியவந்தது. எரியாத 11 எரியிழை மின் விளக்குகளுக்குப் பதிலாக Filament Lamps 9—4—1968 அன்று புதிய விளக்குகள் போடப்பட்டன. எரியாதிருந்த 11 குழல் விளக்குகளுக்குப் பதிலாக புதிய விளக்குகள் பின்னர் போடப்பட்டன.

திரு. சா. கணேசன் : ராமநாதபுரம் நகரசபை மட்டுமல்ல, பல்வேறு நகரசபைகளில் மின்சார வாரியம் 'மெயின்டினென்ஸ்' எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் பகுதிகளிலே விளக்கு எரியவில்லை.

அதற்குக் காரணம் கேட்டால் பல்பு அல்லது மற்ற சாதனங்கள் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்படாமல் இருப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை அரசு செய்ய முயற்சிக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன் : கேட்கப்பட்டிருக்கிற கேள்வி ராமநாதபுரம் நகரசபையில் எரியாத விளக்குகளைப் பற்றியது. இந்த விவரம் தனிக் கேள்வி போட்டால் சொல்ல முடியும்.

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : ஏற்கனவே பல நகரசபைகளிலிருந்து இப்படிப்பட்ட புகார்கள் வந்ததன் பேரில் மின்சார வாரிய அதிகாரிகளும், நகரசபை அதிகாரிகளும் சேர்ந்து பேச்சு வார்த்தை நடத்தி ஏற்பாடு செய்ததால், அந்தப் பற்றுக்குறை இப்போது நீக்கப்பட்டு நிலைமை சீராக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the member.]

II.—BUSINESS OF THE HOUSE

MR. CHAIRMAN : I have to announce to the House that the House will meet at 3 p.m. on Saturday, that is, to-morrow. This change is only for to-morrow. The sittings for other days will be considered by the Business Advisory Committee. Now we will resume discussion on the Governor's Address.

4–20 p.m.

III.—POINT OF ORDER *RE* REPORT IN "MURASOLI"

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, ஒரு பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். திரு. கிருஷ்ணசுவாமி நாயுடு அவர்கள் அன்று பேசியபோது என்ன பேசினாரோ அதற்கு மாறாக அவர் பேசியதாக இன்னொருவர் பேசி அது பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. அது அவர் மீது கெட்ட அபிப்பிராயம் ஏற்படுத்தக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறது. அவர் பேசியது இங்கு ரிகார்டு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

மிஸ்டர் சேர்மன் : அவர் பேசியது வேறுவிதமாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறதா ?

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : அவர் பேசியது "இப்படி இரு தரப்பிலுமே தேர்தல் நடத்தி ஜனநாயகத்தை நாம் பாதுகாக்க வேண்டுமா ? இது இந்த நாட்டிற்குப் பெரிய அவமானம். இருவருமே உணர வேண்டும். அத்தகைய நிலையில் நாம் தேர்தலை நடத்த வேண்டியிருக்கிறது. அந்தத் தேர்தலை நடத்தி முடிக்க இரு தரப்பிலும் எவ்வளவு பெரிய ஆயத்தங்கள், எவ்வளவு சிரமங்கள் தேவைப் பட்டிருக்கிறது. அப்படியென்றால் நாடு எந்த நிலையில் போய்க்கொண்டு இருக்கிறது ? மக்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் ? நாட்டிலே அரசாங்கம் இருக்கிறதா என்ற எண்ணம் மக்கள் மனதில் ஏற்படாதா ? இதை நாம்

படிப்பினையாகக் கொண்டு எதிர்காலத்தினை நல்லதாக உருவாக்க வேண்டும்." இது அவர் பேசியது. இங்கே உள்ள 'முரசொலியில்'.

மிஸ்டர் சேர்மன் : அந்த டிரான்ஸ்கிருப்டை பார்த்துத்தான் நான் சொல்ல முடியும். பத்திரிகையில் எப்படி எப்படியோ போடுகிறார்கள்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : திரு. கிருஷ்ணசுவாமி நாயுடு அவர்கள் அப்படிப் பேசியதாக போடப்பட்டிருக்கிறது. அவர் அப்படி பேசவில்லை. வேறுவிதமாகப் பேசியதாக இன்னொருவர் சொன்னதாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். இதை முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டும். முதலமைச்சர் சொன்னதாகப் போட்டிருக்கிறது. "பழைய காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் கிருஷ்ணசாமி நாயுடு மேல்சபையில் அழகாகச் சொன்னார். நீங்கள் தவறு செய்தீர்கள் என்று நாங்கள் சொல்கிறோம். நாங்கள் தவறு செய்தோம் என்று நீங்கள் சொல்கிறீர்கள். இரண்டு பேர்களும் தவறு செய்தோம் என்று அந்தப் பெரியவர் கிருஷ்ணசுவாமி நாயுடு ஒத்துக் கொண்டார். தாங்கள் தவறு செய்ததாக அவர்கள் ஒத்துக் கொண்டார்கள். நாங்கள் அவர்கள் சொல்வதை அங்கீகரிக்கிறோமா இல்லையா என்பது வேறு விஷயம்."

திரு. என். வி. நடராசன் : இதில் கருத்து அடிப்படையில் ஒன்றும் வித்தியாசம் இல்லையே ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இரு தரப்பிலும் நாம் தவறு செய்து இருக்கிறோம் என்று பொருள்படத்தான் கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் இங்கு பேசி இருக்கிறார்கள். அதுதான் சுட்டிக் காட்டப் பட்டிருக்கிறது.

மிஸ்டர் சேர்மன் : நான் அந்த டிரான்ஸ்கிருப்டைப் பார்த்து விட்டுத்தான் சொல்ல முடியும்.

IV.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—*cont.*

*** திரு. டி. கே. சண்முகம் :** மதிப்பிற்குரிய தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு ஆளுநர் அவர்களின் உரையின் மீது நன்றி தெரிவிக்கும் முறையில் சில கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன். 'தமிழ்நாடு' என்று நமது மாநிலத்திற்கு பெயர் சூட்டப்பட்டுள்ளதை வரவேற்கும் முறையில் ஆளுநர் அவர்கள் தமது உரையில் குறிப்பிட்டுள்ளதை படித்தபோது என்னுடைய உள்ளம் பெருமிதத்துடன் விம்மியது என்பதை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தமிழரசுக் கழகத்தாராகிய நாங்கள் முந்தைய காங்கிரஸ் அரசு இருந்த போது இதற்காக போராட்டங்கள் நடத்திய நினைவுகளெல்லாம் என் மனக்கண் முன்னே நிழலாடி நிற்கின்றன. 1961-இல் தமிழ்நாடு பெயர்ப் போராட்டத்தில் நேரடியாகக் கலந்து கொண்டு சிறை சென்றவன் என்ற பெருமை எனக்கு உண்டு என்பதை மிக அடக்கத்துடன் இங்கே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். போராட்டத்தன்று நான் கொடி ஏந்தி புறப்பட்டபோது என்னுடைய மதிப்பிற்குரிய நண்பர் புரட்சி நடிகர் எம். ஜி. ராமச்

சந்திரன் அவர்களும், இலட்சிய நடிகர் திரு. எஸ். எஸ். ராஜேந்திரன் அவர்களும் அந்தக் களத்தில் வந்து எனக்கு மாலை சூட்டி வாழ்த்துக் கூறி வழி அனுப்பி வைத்த சீர்மையை நான் நன்றியோடு இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். புரட்சி நடிகர் அவர்கள் அன்று சொன்னார்கள். "நீங்கள் போராட்டத்திற்கு முந்திக்கொண்டீர்கள், நீங்கள் முன்னே செல்லுங்கள், உங்களுக்கு பின்னால் நாங்கள் வருவோம்," என்று அவர்கள் ஆர்வத்தோடு—உணர்ச்சியோடு கூறினார்கள். அந்தப் பசுமையான நினைவுகளை நான் என்றும் மறக்க முடியாது. அன்று நாங்கள் நடத்திய போராட்டம் நிறைவு பெறவில்லை. ஓரளவிற்குத்தான் வெற்றி பெற்றது. ஆனால் புனிதமான, வரலாற்று சிறப்பு வாய்ந்த 'தமிழ் நாடு' என்ற அந்தப் பெயரை மறைந்த மாமேதை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மிகச் சீர்மையான முறையில், பாரதப் பேரரசினை ஒப்புக்கொள்ள வைத்ததுமல்லாமல், அவர்களைக் கொண்டே புகழவும் வைத்த அந்தப் பெருமைக்கு, நாங்கள் என்றென்றும் தமிழக அரசினைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கிறோம் என்பதை பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இதைப் பற்றி ஆளுநர் அவர்கள் தமது உரையில் குறிப்பிடும்போது, "நமது மாநிலத்தின் இப்பெயர் மாற்றம் தமிழ் மக்களின் நெடுநாளைய வேட்கையை நிறைவேற்றும் வகையில் அமைந்துள்ளது. 'சென்னை மாநிலம்' என்றதுமே இந்நாடு முழுவதிலும், பிற இடங்களிலும் பொது மக்களின் இதயத்தில் சில உயரிய நிர்வாக நெறிமுறைகள், மனத் தூய்மை, செய்வினைத் தூய்மை இயைந்த பொது வாழ்வு—இவை போன்ற நினைவலைகள் இணைந்தெழுகின்றன. இம் மாநிலம் மேற்கூறிய உயர்ந்த மரபுகளை பரிந்தோம்பிக் காப்பதோடு, அது இப்போது புனைந்துள்ள புதிய பெயரோடு இணைந்துள்ள வரலாற்று மாபிற்கிணங்கவும் செயல்படும் என்பதில் எனக்கு ஐயப்பாடில்லை." என்று மிக அருமையாக கூறி இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வார்த்தைகள் மிகப் பொருத்தமுடையதாகும். அந்த வார்த்தைகள் தமிழக அரசின் எதிர்கால செயல் திட்டங்களை சூசனையாக விளக்குவதாகவும் அமைந்துள்ளது என்பதை பார்க்கும் போது அதற்காக நான் நன்றி கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கல்வித்துறையைப் பற்றி ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையில் குறிப்பாக ஏதும் இல்லை என்றாலும், கலைஞர் அவர்களை முதல்வராகக் கொண்ட அமைச்சரவையினர் எல்லாத் துறைகளிலும் தாய்மொழியாகிய தமிழை இடம் பெறச் செய்யும் வகையில் விரைந்து பணியாற்றுவார்கள் என்பதில் எங்களுக்கு நம்பிக்கை உண்டு. பொதுப்பணித் துறை அமைச்சராக கலைஞர் அவர்கள் இருந்த காலத்தில் தமிழுக்கு முதன்மை தேடித் தரும் முறையில் அவர்கள் மிக அருமையாக செயலாற்றி இருக்கிறார்கள். அதை நாங்கள் பார்த்து மகிழ்ச்சியோடு பல கூட்டங்களில் பாராட்டி இருக்கிறோம். எனவே, கல்வித் துறையில் மேலும் தமிழுக்கு முதன்மை தேடித் தரும் வகையில் திராவிட முன்னேற்ற [illegible] சுடர் விளக்காக நின்று ஒளி வீசும் என்பதில் எங்களுக்கு [illegible] ஐயப்பாடில்லை. ஆனால் சுடர் விளக்காக இருந்தாலும் [illegible] ஒன்று வேண்டும் அல்லவா? அதைப் போல

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்ற சுடர் விளக்கிற்கு தமிழரசுக் கழகம் தூண்டுகோலாக விளங்கும் என்பதை அடக்கத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக தாகூர் நாடக அரங்கத்தைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். மத்திய சர்க்கார் உதவியோடு தாகூர் நாடக அரங்கம் தென் மாநிலங்களில் அமைக்கப்பட்டு வந்தது நம் எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆனால், நம்முடைய தமிழகத்தில் தலைநகரான சென்னையில், தாகூர் அரங்கத்திற்கு அடிக்கல் ஏறத்தாழ 8 ஆண்டுகளுக்கு முன் நாட்டப்பட்டது. அடிக்கல் நாட்டி 8 ஆண்டுகள் ஆகிய பிறகும் கூட தாகூர் நாடக அரங்கம் இன்னும் உருவாகவில்லை என்பதைப் பார்க்கும்போது நாடகக் கலைஞர்களாகிய எங்களுக்கெல்லாம் மிகுந்த மன வேதனை ஏற்படுகிறது. முந்தைய ஆட்சியிலிருந்த காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தோடு நாங்கள் எவ்வளவோ கடிதப் போக்குவரத்து வைத்துக்கொண்டும், எத்தனையோ முறை கூட்டங்களில் எடுத்துச் சொல்லியும், எங்கள் வேண்டுகோள் அவர்களுக்கு கேட்கவில்லை. ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தார் அரசுப் பொறுப்பை ஏற்ற பிறகு, கலைஞர்கள் அமைச்சர்களாக வந்துவிட்டார்கள், நிலைமை மாறும், கலை அரங்கம் உருவாகி விடுமென்று நாங்கள் நம்பினோம். ஆனால் ஏறத்தாழ இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும் அது இன்னும் உருவாகவில்லை என்பதை பார்க்கும்போது எங்களுக்கு மிகுந்த கவலை ஏற்படுகிறது. கன்னடம், ஆந்திரம், கேரளம் ஆகிய மாநிலங்களில் எல்லாம் தாகூர் நினைவு அரங்கம் கட்டி முடித்து செயல் பட்டும் வருகின்றன. கன்னடத் தலைநகராகிய பெங்களூரில் உள்ள தாகூர் நாடக அரங்கில் நாங்களே நடித்துமிருக்கிறோம். தமிழகத்தில் மட்டும் ஐந்தாறு அறைகளைக் கட்டியதோடு அரங்கம் அரைகுறையாக நிற்கிறது. சென்னையில் தாகூர் நாடக அரங்கம் உருவாவதில் அரசுக்கு எந்த வகையில் சிரமங்கள் இருக்கின்றன; அது எப்போது உருவாகும் என்பன போன்ற விவரங்களை எல்லாம் இந்த மன்றத்தில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பார்களானால் நாங்கள் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைவோம். ஆறுதல் பெறுவோம் என்பதை கூறிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: தாகூர் நாடக அரங்கத்திற்கான முயற்சிகள் இந்த ஆண்டு தீவிரமாக மேற்கொள்ளப்பட இருக்கின்றன என்பதை அவர்களுக்கு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. டி. கே. சண்முகம்: மிக்க நன்றி.

தமிழரசு கழகம் ஒரு கலாசார இயக்கம். அந்தக் கலாசார இயக்கத்தின் சார்பில் நான் இங்கே அமர்ந்து இருப்பதால் 4-30 p.m.
கலாசாரத் துறையைப் பற்றி நான் ஒன்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தமிழக அரசியலில் தனியாக ஒரு கலாசாரத் துறை இருக்க வேண்டுமென்பதை பணிவன்புடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நம் நாடு புராதனமான நாடு. நம் நாட்டின் கலைச் சிறப்பினை எடுத்துக் காட்டுபவை நம் நாட்டின் [illegible] கோபுரங்களும் பிரம்மாண்டமான ஆலயங்களும். அந்த ஆலயங்களிலே உள்ள சிற்பங்களும் ஆலயச் சுவரிலே [illegible] [illegible] கலைகளுமாகும். அவற்றிலேதான் நமது [illegible]

[திரு. டி. கே. சண்முகம்] [28th February 1969

சிறப்பினை நாம் காண முடிகிறது. அத்தகைய சிறப்பினை நாம் பேணிக் காப்பதோடு இசை, நடனம், நாடகம், சிற்பம், ஓவியம் முதலிய அருங்கலைகளையெல்லாம் சீரிய முறையிலே வளர்க்க வேண்டும். ஆகவே, கலாசாரத் துறைக்கு என்று ஒரு உதவி செயலாளரை நியமித்து அவர் பொறுப்பில் இந்தக் கலாசாரத் துறை செயல்பட்டுவருமானால், சிறப்பாக இருக்க முடியும் என்ற என் கருத்தை இங்கு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மறைந்த மாமேதை அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் நலிந்துவரும் நாடகக்கலை வளர்ச்சி பற்றிக் கூறிய ஒரு கருத்தை நான் இங்கே சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அண்ணா அவர்கள் 1967-ம் ஆண்டு நடந்த சங்கரதாஸ் சுவாமிகள் நூற்றாண்டு விழாவிலே பங்கு பெற்ற போது அங்கே இந்த அரிய கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். அந்தப் பேச்சை டேப்பில் பதிவு செய்து வைத்திருந்தோம். அதை அப்படியே எழுதிக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன்.

"தமிழகத்தில் தயாரிக்கப் படுகின்ற படங்கள் ஒவ்வொரு படம் தயாரிக்கப்படுகின்ற பொழுதும் அதற்கு ஏற்படுகின்ற செலவுத் தொகையோடு தொகையாக, ஒரு பத்தாயிரம் ரூபாயை ஒவ்வொரு படக் குழுவினரும் நாடகக் கலைக்கு என்று ஒதுக்கி வைக்க வேண்டும். வருடத்திலே நூறு படங்கள் அல்லது ஐம்பது படங்களில் வரும் தொகையை அதற்கென்று ஒதுக்கி வைக்கப் பட்டால் எவ்வளவு பணம் அதிலிருந்து திரட்டப்படுகிறதோ அதற்கு ஈடான பணத்தை தமிழக அரசின் சார்பில் நான் தருவ தற்கு இசைகிறேன். நீங்கள் ஐம்பதாயிரம் ரூபாயை ஒரு வருடத் திலே திரட்டினால் தமிழக அரசின் சார்பில் ஒரு ஐம்பதாயிரம் ரூபாயை அதனோடு சேர்த்து நாடகக் கலை வளர்ச்சிக்கு அந்த நிதியை ஒதுக்கலாம். புதிய புதிய நாடகங்களைப் போட்டு வருவாய் காணமல் வறுமையில் தள்ளப்பட்ட நாடகக் குழுக்கள், புதிய நாடகங்களை அரங்கேற்றுபவர்கள் இவர்களுக்கெல்லாம் இந்தத் தொகையில் இருந்து நாம் கொஞ்சம் ஈட்டுத் தொகை கொடுப்போமானால் அவர்கள் புதிய உற்சாகம் பெற்று புதிய புதிய நாடகங்களை நடித்து புதிய புதிய நாடக ஏடுகளைக் கொண்டு வந்து அதன் மூலமாக நாடகக் கலையை உயிருள்ளதாக வைத்திருக்க முடியும். இதைச் செய்யவில்லையானால் நாடகக்கலை வளருவது மிகக் கடினம்."

என்று அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மிக அருமையான கருத்தினைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பேரறிஞருடைய வழி நடக்கும் இன்றைய முதல்வர் கலைஞர் அவர்கள் அண்ணா அவர்களுடைய இந்தக் கருத்தினை நிறைவேற்றி வைப்பதில் எந்த அளவு ஊக்கம் காட்டு கிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்து கொள்வதில் நாங்கள் அனைவரும் ஆவலாக இருக்கிறோம். ஒரு படத்திற்குப் பத்தாயிரம் ரூபாய் வீதம் பட அதிபர்களிடமிருந்து எங்களைப் போன்றவர்கள் திரட்டுவது சாத்தியமில்லை என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆனால் திரைப்பட அதிபர்களுக்கு இது பெரிய காரியமல்ல. ஆகவே இதற்கான வழி வகைகள் காண திரைப்படத்துறையில் [illegible] முதலமைச்சர் அவர்கள் முன் வருவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

28th February 1969] [திரு. டி. கே. சண்முகம்]

அடுத்தபடியாக இரண்டொரு நாடகக் குழுக்களை தமிழக
அரசே முன் நின்று நடத்த முயலலாம் என்பது எனது மற்றொரு
திட்டம். இந்தத் திட்டம் நான் புதிதாக கூறக் கூடியது அல்ல.
ஏற்கனவே சில இடங்களில் இது அமுலில் இருக்கிறது. தில்லி,
குஜராத் போன்ற மாநிலங்களில் இத்தகைய நாடகக் குழுக்கள்
நடந்து கொண்டு வருகின்றன. 1967 இல் தமிழக அரசின்
பரிந்துரையோடு நாங்கள் மத்திய அரசின் தகவல் ஒலிபரப்புத்
துறையினர் நடத்திய நாடகக்கலைவிழாவில் கலந்து கொண்டோம்.
அப்போது தில்லியில் மத்திய செய்தித் துறை நிர்வாகத்தில் நடை
பெற்ற ஒரு இந்தி நாடக ஒத்திகையைக் கூட நான் பார்த்தேன்.
அந்தக் குழுக்களில் சம்பந்தப்பட்டவர்களையும் நான் சந்தித்துப்
பேசினேன். அதில் பங்கெடுத்துக் கொள்ளும் கலைஞர்களுக்கு
மாதச் சம்பளம் கொடுப்பதாக எங்களுக்குச் சொன்னார்கள்.
இந்த நாட்டில் மட்டும் அல்ல. 1957-ம் ஆண்டு எங்கள் நாடகக்
குழு மலேயாவிற்கு போயிருந்தபோது மலேயாவின் தலைநகரான
கோலாலம்பூரில் அரசாங்கத்தின் சார்பில் மலாய், சீனம், தமிழ்
ஆகிய மூன்று மொழிகளிலும் பிரசார முறையில் நாடகங்கள்
நடத்திக் கொண்டு வருவதைப் பார்த்தோம். நம் நாட்டைப்
பொறுத்தவரையில் நம் தமிழக அரசும் ஏன் இத்தகைய நாடகக்
குழுக்களை நடத்தக் கூடாது என்பது தான் என் யோசனை.
தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் குடும்ப நலத் திட்டத்திற்கு
என்றும், மதுவிலக்குத் திட்டத்திற்கு என்றும் நல்ல முறையில்
பிரசார நாடகங்கள் நடத்துவதற்கு இத்தகைய குழுக்கள்
பயனுள்ளதாக இருக்கும். இத்தகைய நாடகக்குழுக்களைப்
பொறுப்பேற்று நடத்த அரசு சிறிதும் தயங்க வேண்டியதில்லை.
அரசின் சார்பில் இந்தப் பணியினைச் செய்யப் பல கலைஞர்கள்
தமிழகத்தில் இருப்பது முதல்வர் அவர்களுக்குத் தெரியும்.
நாடகத் துறையிலேயே நன்கு அனுபவம் பெற்ற பல கலைஞர்கள்
வாழ்வுக்கு வழி இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்
களுக்கு இத்தகைய திட்டத்தின் மூலம் வாழ்வளிக்கலாம். அவர்
களுடைய திறமையையும் நன்கு பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம்
என்பது என் கருத்து. இத்திட்டம் பற்றி அரசு சிந்திக்க
வேண்டுகிறேன்.

சென்ற ஆண்டு தமிழ்த் திரைப்படத் துறைக்குப் பல்வேறு
தரமான பரிசுகள் வழங்கியது மிக மிகப் பாராட்டுதற்கு உரியது. நல்ல
படங்களைத் தயாரிப்பவர்களை ஊக்குவிப்பதற்கு இது ஒரு நல்ல
வாய்ப்பாக இருக்கும். இதுபற்றித் தமிழக அரசுக்கு என் பாராட்
டுக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக, நேற்றைய முன் தினம் இறை வணக்கப் பாடலைப்
பற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதாவது, மனோன்
மணியத்தில் உள்ள "நீராடும் கடல் உடுத்த நில மடந்தைக்
கெழிலொழுகும்" என்ற பாடலில் "ஆரியம் போல் உலக வழக்கு
அழிந்தொழிந்து சிதையா உன்" என்ற பகுதியை நீக்கி விட்டுப்
[illegible] என்று கூறினார்கள். "ஆரியம் போல் . . ." என்ற
[illegible] தெரியவில்லை. அதன்
[illegible] தவறு ஒன்றும் இருப்பதாகத் [illegible] போனால் அதில் ஒன்றும்
[illegible]மையான கருத்தை நாம் [illegible]

ஆவேஷம் இல்லை. எனவே அந்தப் பாடலை அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ளலாம் என்பது என் கருத்து. அதனைத் திருத்த வேண்டும், என்றோ மாற்ற வேண்டுமென்றோ விரும்புவீர்களானால், பாடலையே மாற்றிக்கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: இதில் ஆரியம்-தமிழ் என்கிற பிரச்னையல்ல. ஒரு வாழ்த்துப் பாடலில், அழிந்து, ஒழிந்து என்ற அமங்கலச் சொற்கள் வேண்டாம் என்பதும் கவனிக்கத் தக்கது.

திரு. டி. கே. சண்முகம்: 'அழிந்து' என்ற சொல், உலக வழக்கு அற்று விட்டதாகப் பொருளே தவிர, வேறு பொருளில் குறிப்பிடப் பட்டது அல்ல. எனவே, அதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். அதற்கான முயற்சியை கலைஞர் அவர்கள் எடுத்துக்கொள்வார்களானால் எனக்கு மகிழ்ச்சி. ஆனால், என்னுடைய கேள்வியில் நான் குறிப்பிட்டது இறை வணக்கப் பாடல் அல்ல. கடைசியில் பாடக் கூடிய பாடலைப் பற்றித் தான். ஆனால் கலைஞர் அவர்கள் இறைவணக்கப் பாடலைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். கடைசியில் 'வாழிய செந்தமிழ்' பாடப்படவேண்டுமென்று நான் குறிப்பிட்டபோது 'ஜனகணமன' தேசிய கீதத்தையே எடுத்து விட வேண்டும் என்பது என் கருத்து அல்ல. தேசிய கீதத்திற்கு முன்பு ஒரு மாநில கீதமும் அமைய வேண்டும் என்பது தான் என் கருத்து. அது தமிழரசுக்கே சொந்தமான ஒரு பாடலாக இருக்க வேண்டும். ரஷ்யா போன்ற மேலை நாடுகளிலெல்லாம் ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் மாநில வாழ்த்து பாடப் பட்ட பிறகு மத்திய தேசிய கீதம் பாடப்பட்டு வருகிறது என்பது நமக்கு தெரியும். அதே போல நம் காஷ்மீரத்திலும் அந்த அரசுக்கான நாட்டு வாழ்த்தும் தேசிய கீதமும் சேர்த்துப் பாடப் படுவதைப் பார்க்கிறோம். நம் தமிழகத்திற்கும் அத்தகைய உரிமை இருக்கிறது. தமிழக அரசு நினைத்தால் அதைச் செய்ய முடியும். தமிழகத்திற்கென்று ஒரு நாட்டு வாழ்த்து வேண்டும். அதற்குப் பிறகு தேசிய கீதம் 'ஜனகணமன' பாடி முடிக்கலாம். தமிழகத்திற்குள்ள நாட்டு வாழ்த்தாக 'வாழிய செந்தமிழ் வாழ்க நற்றமிழர்' என்ற பாடலைப் பாடலாம் என்று தான் சொன்னேனே தவிர தேசிய கீதத்தை எடுத்து விட வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. எனவே, என்னுடைய இந்த கருத்துக்களை மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்கள் நன்றாக சிந்தித்து ஆவன செய்யுமாறு பணிவன்போடு கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **திரு. பி. திருஞானசம்பந்தம்**: தலைவரவர்களே, கவர்னர் பெருமான் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் இந்த தீர்மானத்தின் மீது பேசுகிற நேரத்தில் என்னை இந்த சபையில் அமர்த்திய எங்களுடைய தலைவர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கு என்னுடைய வணக்கத்தை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். என்னுடைய மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், குறிப்பாக கிழக்கு ராமநாதபுரத்தைப் பொறுத்த வரையில், இந்த ஆண்டு பருவ மழை [illegible] மிக மிக பாதிக்கப் [illegible]

இந்த சபையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் தங்கபாண்டியன் அவர்கள் ஒரு கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் கொடுத்து அந்த தீர்மானத்திற்கு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிக்கின்ற நேரத்தில், திருப்பத்தூர் தாலுக்காவும் காரைக்குடி உபதாலுக்காவும் விளைந்திருக்கிறது. இவை தவிர மற்ற இடங்களெல்லாம் பஞ்ச பிரதேசமாக அறிவிக்கப்பட வேண்டுமென்று தெரிவித்தார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு இருக்கின்ற நிலைமையில் காரைக்குடி, திருப்பத்தூர் தாலுக்காக்களில் ஒரு சில கிராமங்கள் விளைந்திருக்கின்றன. மற்றவை எல்லாம் விளைவற்று இருக்கின்றன என்பதை இந்த சபையில் நான் கூறிக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதோடு மட்டுமல்லாமல், ராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்கு ரூ. 40 லட்சம் பஞ்ச நிவாரண வேலைகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் 32 பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்கள் இருக்கின்றன. இந்த ரூ. 40 லட்சம் 32 பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களுக்கு ஒதுக்கப்படுகிற நேரத்தில் ஒரு பஞ்சாயத்து ஒன்றியத்திற்கு ரூ. 1½ லட்சம் பங்கிடு விழுகிறது. இந்த 1½, 1¼ லட்சம் போதாது. இன்னும் ரூ. 1 கோடியாவது ஒதுக்க வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் அவர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்லாமல், பல யூனியன்களுக்கு இரண்டு சமுதாயக் கிணறுகள் என்று இருக்கிறது. யூனியன் ஒன்றுக்கு 10 சமுதாயக் கிணறுகளாவது தோண்டப்பட வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் வேண்டிக்கொள்கிறேன். இன்னொன்று, அரிசன மாணவர்கள் இல்லத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு அரிசன மாணவர்கள் இல்லத்திற்கு 100 மாணவர்கள் இருக்க வேண்டுமென்றால் அதில் 70 மாணவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினரும், 30 பேர் பிற்பட்ட வகுப்பினரும் சேர்க்கப்பட வேண்டுமென்று இருக்கிறது. ஆனால் எங்கள் பகுதியில் அந்த 70 தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்கள் சேராத காரணத்தினால், அவர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட சில இடங்கள் நிறைவு பெறாமல் இருக்கின்றன. அந்த இடங்கள் நிறைவு பெறுவதற்கு அதிகாரிகளை நெருங்கிய நேரத்தில், அந்த இடங்களில் தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களைத் தான் சேர்க்க முடியும், மற்ற பிற்பட்ட வகுப்பினரை அந்த காலியான இடங்களுக்கு சேர்க்க முடியாதென்று கூறுகிறார்கள். அதற்கு சட்டம் அப்படி இருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்கள் படிக்காத இல்லங்களில், காலியாக இருக்கிற இடங்களில் பிற்பட்ட வகுப்பினரை சேர்ப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென இந்த சர்க்காரை நான் வேண்டிக்கொள்கிறேன். இன்னொரு முக்கியமான பிரச்னை. எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் தாயில்லா பிள்ளைகள் போல இருக்கிறோம். எங்களுக்கென ஒரு தலைநகர் கிடையாது. ஆகவே ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில்; எந்த ஊரிலாவது எங்கள் மாவட்ட தலைநகரை அமைத்துக் கொடுக்க இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் விரும்பி வேண்டி கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு இந்த பஞ்சாயத்து ஒன்றிய தேர்தலைப் பொறுத்த வரையில் இப்போது இருக்கின்ற முறையை மாற்றி [illegible] சட்டம் [illegible]

கொள்கிறேன். இன்னொரு முக்கியமான பிரச்சனை. இந்த மன்றத் தலைவரை வேண்டிக்கொள்கிறேன். சட்டமன்றத்தில் தலைவரவர்கள் வருகையை இது வரையில் ஆங்கிலத்தில் அறிவித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அதை இப்போது தூய தமிழில் அறிவிக்கிறார்கள். அதே போல இந்த மன்றத் தலைவரவர்கள் வருகின்ற நேரத்திலும் தூய தமிழில் தலைவரவர்கள் வருகையை அறிவிக்க வேண்டுமென கேட்டு எனக்கு இந்த சந்தர்ப்பத்தை அளித்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

*திரு. ஆர். சாம்பசிவம்: தலைவரவர்களே, நமது இதயத்தில் நீக்கமற நிறைந்திருக்கும் அறிஞர் அண்ணாவின் இழப்பை பின்பற்றி அண்ணாவின் வாரிசு என எல்லோராலும் பாராட்டி ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட நமது மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்களுடைய ஆட்சியில் அண்ணாவின் வழியில் மக்களுக்கு வசதி வாய்ப்புகள் பெருகும் என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கெல்லாம் உண்டு. அப்படிப்பட்ட நிலையில் கவர்னர் உரையின் மீது நன்றி தெரிவித்து பேசக் கூடிய வாய்ப்பினை பயன் படுத்தி எங்கள் மாவட்டத்து விவசாயத்தைப் பற்றி சில கருத்துக்கள் தெரிவிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். விவசாயிகளுக்கு இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு மேலாக நன்மை செய்வது இந்த அரசின் கொள்கையாக இருந்தாலும், இன்னும் செய்ய வேண்டியவைகள் இருக்கின்றன. செய்தவைகள் பல பல. கடன் துறையில் விரைவில் கிடைக்க செய்தது, பொறுக்கு விதைகளை ஏராளமாக பெருமளவில் பெருக்கி விநியோகம் செய்தது, உரம், பூச்சி மருந்து இவைகளிலிருந்த கறுப்பு மார்க்கெட்டை தீவிரமாக ஒழித்து தேவையான அளவிற்கு விவசாயிகளுக்கு கிடைக்கச் செய்தது. நிலத்தின் சாகுபடித் திறத்தை அறிந்து அதற்கேற்ற உரத்தை வழங்குவது. இவ்வளவிற்கும் பிறகு இந்த ஆண்டு இயற்கை கொடுமையால் ஓரளவிற்கு பஞ்ச நிலைமை நாட்டில் ஏற்பட்டிருந்தபோதிலும் எல்லோரும் ஒத்துழைத்தால் இந்த நிலைமையை உடனே சமாளிக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கை நமக்கெல்லாம் பிறந்து இருக்கிறது. தீவிர மண் சோதனைக்கு ஒரு திட்டம் தயாரித்து, ஊருக்கு ஊர் மண் வளத்தை தரம் பிரித்து, எந்த மண்ணிற்கு எந்த விதமான உரமிடலாம், எந்த விதமான பயிர் செய்யலாம் என்று ஒவ்வொரு ஊருக்குத் தனித்தனியாக திட்டம் தயாரித்து அந்தந்த பஞ்சாயத்திற்கும், அந்தந்த யூனியனுக்கும் அனுப்ப வேண்டும். எந்த மண்ணுக்கு எந்த உரமிட்டால் நல்லது என்பதை விவசாயிகளுக்கு தெரிவித்து அதற்கேற்ற உரமிட்டால் இன்னும் அதிகமாக உற்பத்தியை பெருக்க மக்களுக்கு நல்ல வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நெல் விற்றால் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாகத்தான் செய்ய வேண்டும் என்பதை நாமெல்லாம் கண்டிப்பாக உணர வேண்டும். மேலும் (Agricultural டிமான்ஸ்டிரேட்டர்கள், உயர்ந்த படிப்பு படித்து விட்டு குமாஸ்தா வேலை பார்ப்பது நமக்கெல்லாம் சங்கடமாக இருக்கிறது. அதற்கு இப்பொழுது திட்டம் ஒன்று இருக்கிறது. ரூ. 25,000-க்கு [illegible] விற்பனையுள்ள டிப்போக்களுக்கு ஒரு யு.டி.சி. போடவும் [illegible] கோடவுன்களுக்கு ஒரு யு.டி.சி. போடுவது [illegible]

போட்டால் அங்கே இருக்கிற ஏ.இ.ஓ.-க்களுக்கு சரியான முறையில் பணியாற்ற வாய்ப்பு ஏற்படும். அவர்கள் படித்த படிப்பிற்கும் பயன் கிடைக்கும். ஆகவே விவசாய டிமான்ஸ்டிரேட்டர்களுக்கு அவர்களுடைய படிப்பிற்கேற்ற வேலை வாய்ப்பை இந்த அரசாங்கம் செய்து கொடுக்குமென்று நம்புகிறேன். ஆர்.இ. அதிகார வரம்பு வேறு டி.ஏ.ஓ. அதிகார வரம்பு வேறு என்பது சங்கடமாக இருக்கிறது. ஆகவே ஆர்.டி.ஓ., டி.டி.ஓ. இவர்களின் அதிகார எல்லையை ஒரே எல்லையாக ஆக்கிவிட்டால் இருக்கின்ற திட்டங்களை நிறைவேற்றவும், விவசாயிகளுடன் அடிக்கடி தொடர்புகொள்ளவும் நல்ல வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

4-50 p.m.

குழாய் கிணறுகளைத் தோண்டும் இயந்திரங்களை நீங்கள் அதிக அளவிலே வரவழைத்து, எங்கு போட்டால் சீக்கிரம் தண்ணீர் வருமோ அந்த இடங்களுக்கு முதலிடம் கொடுத்து, கற்பாறைகள் கடும் மண் இருக்கிற இடங்களில் பிறகு கொடுத்து இருக்கிற தண்ணீர் வசதியை அதிகமாகப் பயன்படுத்த வேண்டிய வாய்ப்பினை அளிக்கும்படியாக திட்டத்தை மாற்றியமைக்கவேண்டும். அதிகமாக இயந்திரங்களைப் பயன்படுத்தச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். உடனடியாகச் செய்யவேண்டியது தேவையாக இருக்கிறது. ஆகாய விமானங்கள் மூலம் இந்த ஆண்டு மருந்து தெளித்ததால் ஏராளமான பயிர் பாதுகாக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்பது எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டிய உண்மையாகும்.

மின்சார இலாகா அதிகமாக விரிவுபடுத்தப்பட்டிருந்தாலும் தரமாக பணியாற்றவில்லை என்பதை மறுக்க முடியாது. விவசாயிகளுக்கு தொல்லை தரும் முறையில் இருக்கிறது. (கன்ஸ்டிரக்ஷன் டி.யிக்கள், மெயின்டெனன்ஸ் டி.யிக்கள் இவர்களின் இருப்பிடம் வெவ்வேறு இடமாக இருப்பதை மாற்றி ஒரே இடமாக செய்யவேண்டும்.) இவர்களைப் பற்றி விவசாயிகள் புரிந்து கொள்ள முடியாத நிலைமையில் தவிக்கிறார்கள். பெரும்பாலான பஞ்சாயத்துகளில் விளக்கு எரிவதில்லை. இதனை பஞ்சாயத்து தலைவர்கள் வேதனையோடு குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். எரியாத விளக்குகளுக்கும் பணம் கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. வெளி மார்க்கட்டில் ஸ்குரு பல்பு ஏராளமாக கிடைக்கிறது. மேட்டூர் மீட்டர் ஸிஸ்டத்தை அமுலாக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதிகாரிகள் ஒத்துழைத்தால் அல்லாமல் பயனிருக்காது என்பதை அதிகாரிகள் உணரும் காலம் எப்போது வருமோ.

வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் பரவி வருகிறது. அதிகமாக அரசாங்கப் பணியாளர்கள் இருக்கிறார்கள். வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்க சிறு பெரும் தொழில்களைப் பரவலாக ஏற்படுத்தவேண்டும். இதற்கு விவசாயிகளுக்கு அடுத்தபடியாக முதலிடம் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். [illegible] நிர்வாகம் சீரான முறையில் நடக்க கண்காணிக்க

[திரு. ஆர். சாம்பசிவம்] [28th February 1969

வேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியன்களானாலும் சரி, உள்ளாட்சித்
துறையானாலும் சரி, இவைகள் சரியாக இயங்கினால் தான்
பரிகாரம் தேட ஏதுவாக இருக்கும்.

மிஸ்டர் சேர்மன் : முக்கியமானதைச் சொல்லுங்கள். எல்லா
வற்றையும் சொல்ல வேண்டாம்.

திரு. ஆர். சாம்பசிவம் : கூட்டுறவுத் துறையிலே அவைகள்
நல்ல முறையிலே லாபமாக இருக்கவேண்டும் என்பது, எனது
முதல் நடவடிக்கையாக இருக்கும் என்று கூட்டுறவு அமைச்சர்
சொன்னது மிகுந்த மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது.

பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலே பி.இ.க்களைப் போடவேண்டும்.
அப்போது வேலை தரமாக சுறுசுறுப்பாக இருக்கும் என்பதைக்
கவனிக்கவேண்டும். இப்போது எல்.இ.க்களை ஜூனியர்
என்ஜினியர்களாக வேலையில் சேர்ப்பது இல்லாமல், எல்.இ.
க்கள் பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் சரியான முறையில் எஸ்டி.
மேட்டுகள் போடுவதில்லை. அதனால் தாமதம் ஏற்படுகிறது. இவர்
களைப் போட்டால் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் சரியாக வேலைசெய்ய
சௌகர்யமாக இருக்கும் என்று சொல்லுகிறேன்.

அதே போன்று சர்க்கரை ஆலை சம்பந்தப்பட்ட மட்டில்
பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் ஒத்துழைப்போடு ஒரு திட்டம்
தயாரித்து கரும்பு உற்பத்தி செய்யும். அப்பேர்ப்பட்ட கிராமங்
களுக்கு ஒத்துழைப்பு தருவது, மூலதனம் தருவது போன்ற
வேலைகளைச் செய்யவேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் ஒத்து
ழைப்போடு ரோடுகள் போடுவதில் கவனம் செலுத்தவேண்டும்
என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

மேலும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள்.
மாற்றான் தோட்டத்து மல்லிகையாக இருந்தாலும் மணம்
இருக்கும் என்று அண்ணா அவர்கள் சொன்னதற்கேற்ப நடக்
கிறோம் என்று. மாண்புமிகு காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் நல்ல
முறையில் எங்கள் அரசோடு ஒத்துழைப்பார்கள் என்று நினைக்
கிறோம். நாங்கள் இதயத்தில் அன்போடு அண்ணா அவர்களிடத்
தில் பழகி வந்தோம் என்றார்கள். அப்படி நாங்கள் நல்லது செய்
தால் அதை வரவேற்று தவறு செய்தால் அதை "கன்ஸ்டிரக்டிவ்
கிரிடிஸிஸம்" என்று சொல்லுவார்களே அதைப்போல் அதை
விமரிசனம் செய்து பாடுபடவேண்டுமேயொழிய குறைகள்
எங்கிருக்கிறது என்று கண்டு பிடித்து எங்களையும் நல்லது செய்ய
விடாமல் நீங்களும் நல்லது செய்யாமல் பாழ்படுத்தவேண்டாம்,
நாட்டு மக்களையும் ஏழை மக்களையும் பாழ் படுத்தவேண்டாம்
என்று சொல்லி நீங்கள் கலைஞர் அரசுக்கு முழு ஒத்துழைப்பு தர
வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, கவர்னர்
[illegible] என் பேச்சைத் தொடருமுன் புதிய முதலமைச்சருக்
[illegible] அவருடைய சக அமைச்சர்களுக்கும் வரவேற்பு [illegible]
[illegible] கொள்கிறேன். இந்த [illegible] அறிக்கை [illegible]

28th February 1969] [திரு என் ஆர். தியாகராஜன்]

களுக்கு நிலைத்திருக்கும் வகையில், நமது முதலமைச்சர் பேச்சு,
செயல், எழுத்து அத்தனையும் இருக்கவேண்டும் என்பதையும்
ஆசைப்பட்டு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

தலைவர் அவர்களே, 1967-ல் பாரத நாட்டில் 18 ராஜ்யங்களில்
தேர்தல் நடந்தது. தேர்தல் நடந்தபோது 7, 8 ராஜ்யங்களில்
காங்கிரஸ் தோற்று விட்டது. ஏழு, 8 ராஜ்யங்களில் காங்கிரஸ்
தோற்று விட்டால் கூட இது ஜனநாயகத்தில் சர்வ சாதாரணம்
என்று ஏற்றுக் கொண்டோம். குறிப்பாக எங்கள் அண்டைப்
பகுதியில் உள்ள கேரள ராஜ்யத்தில் கம்யூனிஸ்டு ராஜாங்கம்
வந்தது. நம்பூதிரிபாட் ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிறார். நம்பூதிரிபாட்
ஆட்சிக்கு வந்தால் கூட என்னைப் பொறுத்த அளவிலே அது
மனதிற்கு சஞ்சலமாகப் படவில்லை. காரணம் என்னவென்று
கேட்டால் கடந்த சுதந்திரப் போராட்ட காலத்தில் நம்பூதிரி
பாடும் நானும் ஒரே சிறையில் இருந்திருக்கிறோம். நாடு விடுதலை
படையவேண்டும் என்ற போராட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும்
சரி, மனிதத் தன்மை என்று எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, நம்பூ
திரிபாட் மிகச் சிறந்த மனிதர், பண்பு நிறைந்தவர் என்பதற்காக
எங்கள் எல்லையிலே 10 ஆவது மைலில் உள்ள கோளத்தில் அவர்
கள் ஆட்சி அமைந்தால்கூட எதிர்க்கவேண்டும் என்ற ஆவல்
எனக்கு வருவதில்லை. பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஒரு முறை
அவர் முதலமைச்சராக அங்கே வந்தார். வந்த நேரத்தில் நான்
மூணாறுக்குப் போயிருந்தேன். டிராவலர்ஸ் பங்களாவில் தங்கி
இருந்தேன். முதலமைச்சர் காலை வருகிறார், ஆகவே காலி செய்து
விடவேண்டும் என்று சொன்னார்கள், நான் முதலமைச்சர் எங்கே
இருக்கிறார் என்று கேட்டேன். அதிகாரிகள் முதலமைச்சர் 15
ஆவது மைலில் இருக்கிறார் என்று கூறினார்கள். என்.ஆர். தியாக
ராஜன், எம்.எல்.சி. டிராவலர்ஸ் பங்களாவில் தங்கியிருக்கிறார்
ஆகவே காலி செய்ய மாட்டார் என்று முதலமைச்சரிடம் சொல்
லுங்கள், என்ன சொல்லுகிறார் பாருங்கள் என்று அவர்களிடம்
சொன்னேன். அதற்கு அந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் இதை எப்படி
நாங்கள் அவரிடம் கூற முடியும், என்றார்கள். இந்த அறையைக்
காலி செய்யமாட்டேன். அவர் வேண்டுமானால் என் அறையில்
இருக்கலாமே தவிர நான் வெளியேறும் பேச்சு இடையாது என்று
சொன்னேன். அவர்கள் 15 ஆவது மைலில் தங்கியிருந்த நம்பூதிரி
பாட்டிடம் சென்று இதைக் கூறி இருக்கிறார்கள். அங்கே இரண்டு
அறைகள் இருக்கின்றன. இரண்டிலும், தியாகராஜனும் அவர்
நண்பரும் தங்கியிருக்கிறார்கள். ஒரு அறையைக் காலி செய்து
கொடுப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். நான் என் அறையைக் காலி
செய்ய மாட்டேன் என்று சொல்லுகிறார், வேண்டுமானால் முதல
மைச்சர் வெளியே வராந்தாவில் தங்கட்டும் என்று சொல்லுகிறார்
என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படிக் கூறியவுடனே, அவர்,
தியாகராஜன் கூறியபடி வராந்தாவில் தங்கியிருக்கிறேன் அல்லது
அவர் அறையில் தங்குகிறேன் என்று கூறினாராம். அவர் வந்த
வுடன் நண்பர் அறையைக் காலி செய்ய வைத்து அதில் அவரைத்
தங்க வைத்தோம். அன்று மாதிரி இன்று இருக்கிறார். அதற்கு
முன்னாலும் கூட சுதந்திரப் போராட்ட காலத்தில் கூட இவர்
[illegible] சாரியாக இருந்தபோதும் கூட 30 ஆண்டு காலத்திலிரு

[திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்] [28th February 1969

முன்பு அவர் செய்த தியாகத்தின் காரணமாக அங்கே வந்திருக்கும் அவர் ஆட்சியை அன்னிய கட்சியின் ஆட்சி என்று நினைக்க எனக்கு எண்ணம் வருவதில்லை. இந்த நிலைக்கு என்ன காரணம் என்பதை யோசிக்கவேண்டும். சுதந்திரப் போராட்ட காலத்தில் பங்கெடுத்துக் கொண்டவர்கள் அவர்கள், சுதந்திரம் வேண்டும் என்று நினைத்தவர்கள். இது கேரளாவில் மட்டுமல்ல, பாக்கியுள்ள 6, 7 ராஜ்யங்களில் கூட யார் யாரோ வந்தார்கள். வங்காளத்தில் அஜாய் முகர்ஜி அவர்கள் மீண்டும் பதவிக்கு வந்திருக்கிறார்கள். அஜாய் முகர்ஜி அவர்கள் அவருடைய சகலத்தையும் நாட்டிற்காக சர்வபரித்தியாகம் செய்தவர்கள். திருமணமே வேண்டாம் என்று வாழ்க்கையை வெறுத்தவர்கள். நாடு தான் எல்லாம் என்று கூறியவர்கள். முன்பு பதவிக்கு வந்தார். இப்

5-00 p.m. போதும் வந்திருக்கிறார். என்னுடைய தலைவர்களுக்கு சஞ்சலம் இருக்கிறதோ என்னவோ என்னைப் பொறுத்தவரையில் சஞ்சலம் இல்லை. உத்திரப் பிரதேசத்தில் ஆகட்டும், அரியானாவில் ஆகட்டும் பீகாரில் ஆகட்டும், அந்த ராஜ்யங்களில் ஆட்சிப் பொறுப்பு ஏற்றுள்ள முதலமைச்சர்கள், 1947-ல் இருந்து இன்று வரை யார் வந்திருந்தாலும் கூட அவர்கள் சுதந்திரப் போராட்டத்தில் பங்கு ஏற்றுக் கொண்டவர்களாக இருப்பதைக் காண்கிறோம். அமெரிக்காவில் கூட பிரிட்டிஷாரிடமிருந்து அமெரிக்காவை விடுதலை அடையச் செய்ததற்காக அந்த நாட்டு மக்கள் ஜார்ஜ் வாஷிங்டனை நீங்கள்தான் முதல் ஜனாதிபதியாக இருக்கவேண்டும் என்று கூறினார்கள். அயர்லாந்தில் திவாலரா வந்தார்கள். ரஷ்யாவில் லெனின் வந்தார். சீனாவில் சென்யாட்சென் வந்தார். சுதந்திரப் போராட்டத்தில் யார் யார் பங்கு ஏற்றார்களோ அவர்கள் தான் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். சுதந்திரப் போராட்டத்தில் யார் யார் போராடினார்களோ அவர்களுக்குத் தான் நாட்டில் மரியாதை கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

மிஸ்டர் சேர்மன் : பீடிகை இன்னும் விளங்கவில்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : கவர்னர் உரையில் என்ன வேண்டுமானாலும் பேசலாம்.

மிஸ்டர் சேர்மன் : எது வேண்டுமானாலும் பேசுவதற்கு இல்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : ஆக, தமிழகத்தை எடுத்துக் கொண்டால் யார் வேண்டுமானாலும் ஆட்சிக்கு வரலாம். அது தவறு இல்லை. முதலமைச்சராக அன்றைய தினம் உட்கார்ந்திருந்த திரு. அண்ணாதுரை அவர்களையும் வரவேற்று பேசி இருக்கிறேன். காரணம் என்ன? 1944-ம் வருஷம் சேலத்தில் நடந்த திராவிடக் கழக மாநாட்டில், இந்தியா முழுவதற்கும் சுதந்திரம் கிடைத்தாலும் கூட சென்னை ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தவரை நேரடி ஆட்சி வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற தீர்மானம் கொண்டு வந்தவர்கள் முன்னாள் முதலமைச்சர் அண்ணா அவர்கள்.

திரு. என். வி. நடராசன் : இதற்கு ஆதாரம் உண்டா?

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : இதற்கு ஆதாரம் இருக்கிறது. சட்டசபையில் சி. சுப்ரமணியம் இதைக் கூறினார். கூறியபோது அண்ணாதுரை எதிர்க் கட்சியில் உட்கார்ந்திருந்தார்.

28th February 1969]

திரு. என். வி. நடராசன் : அப்போதைய நிலை, பெரியாரின் கீழ் இருந்தோம். அந்த காரணத்தால் அவர் என்ன எழுதிக் கொடுக்கிறாரோ, அதைப் படிப்பதைத் தவிர வேறு வழி இல்லை என்ற நிலை.

எதிர்க் கட்சித் தலைவருக்கு ஒன்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 1944-ம் ஆண்டு சேலம் மாநாட்டில் பிரிட்டிஷார் கொடுத்த சர், திவான் பஹதூர் முதலிய பட்டம் உள்ளவர்கள் அந்தப் பட்டங்களை விட்டு விட வேண்டும், இல்லாவிட்டால் கழகத்திலிருந்து வெளியேறி விட வேண்டும், என்று சொன்னோம். அதற்கு ஆதாரம் இருக்கிறது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : ஆதாரம் வேண்டுமானால் லெஜிஸ்லேசர் லைப்ரரியில் தயாராக இருக்கிறது. வேண்டுமானால் ஒரு மணி நேரத்தில் கொண்டு வந்து காட்டுகிறேன். அப்போது இருந்த முதலமைச்சர் அதை ஒப்புக் கொண்டார். இப்போதுள்ள முதலமைச்சர் அவருடன் உட்கார்ந்து கொண்டு இருந்தார்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : சேலம் மாநாட்டில் கொண்டு வரப்பட்ட இந்த தீர்மானத்திற்கு "அண்ணா தீர்மானம்" என்று பெயர். திரு. என். வி. என். எடுத்துச் சொல்லியது போல வெள்ளையர்களால் அளிக்கப்பட்ட திவான் பஹதூர், சர், போன்ற பட்டங்களை துறந்து விட வேண்டுமென்று தீர்மானம் கொண்டு வந்தது மட்டுமல்ல, அப்போதிருந்த ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் பெயர் கூட திராவிடர் கழகம் என்று மாற்றி அமைக்கப்பட்டதன் காரணமாக அந்தப் பட்டங்களை துறந்து விட மனம் இல்லாத சில பேர் ஜஸ்டிஸ் கட்சியிலே இருந்தார்கள்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : சென்னை மாகாணத்தை தனியாக ஆளவேண்டுமென்று பிரேரேபித்தார்கள் அல்லவா? ஒரு மணி நேரம் கழித்தாவது உங்களுக்கு முன் ஆதாரத்தை ஒப்புவிப்பதற்கு தயாராக இருக்கிறேன்.

திரு. என். வி. நடராசன் : அது போன்ற தீர்மானம் கொண்டு வரவில்லை அழுத்தம் திருத்தமாகக் கூறுவேன்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : கொண்டு வந்தார் என்று என்னால் ருசு செய்ய முடியும். 1947-ம் ஆண்டில் காங்கிரஸ்காரன் தான் சுதந்திரம் கொண்டு வந்தான். ஆனால் மாற்றான் தோட்டத்து மல்லிகையும் மணம் வீசும். ஆகவே, மாற்றான் தோட்டத்து மல்லிகையாக இருந்தாலும் சுதந்திர மணம் வீசுகிறது. சுதந்திரம் வேண்டாம் என்று கூறி இருந்தவர் கூட சுதந்திரத்திற்கு ஒப்புக்கொண்டார். அப்படிப்பட்ட ஒருவர் முதலமைச்சராக வந்து இருக்கிறார். இந்தக் காரணத்திற்காக நாங்கள் வரவேற்றோம்.

திரு. என். வி. நடராசன் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் மிக்கப் பொறுப்புள்ள இடத்தில் இருக்கிறார். சுதந்திரம் வேண்டாம் என்று அண்ணா எந்த நேரத்திலும் சொன்னதில்லை. அப்படிச்

சொன்னதாக ஆதாரம் காட்டினால் பொது வாழ்க்கையிலிருந்து நாங்கள் விலகுவதற்கு தயாராக இருக்கிறோம்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : செக்கிழுத்துக் கொண்டு, கல் உடைத்துக் கொண்டு சுதந்திரம் வேண்டுமென்று சொல்லியிருந்தால் என்னுடன் சிறையில் இருந்திருப்பார்.

திரு. சி. பி. சிற்றரசு : சுதந்திரம் வேண்டுமென்று சொன்னால் 34 கோடி மக்களும் சிறையில் இருந்தார்களா ?

மிஸ்டர் சேர்மன் : கவர்னர் உரைக்கு பொருத்தமானதாக உரை இருக்க வேண்டும். கதை எதற்கு ?

திரு. என் ஆர். தியாகராஜன் : ஆக, அண்ணாதுரை அவர்களுடைய மந்திரி சபையை சென்ற இரண்டு ஆண்டு காலத்தில் ஆதரித்து இருக்கிறேன். அதற்கு பல்வேறு காரணங்கள் இருக்கின்றன. பதவி ஏற்ற உடனேயே தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் வீட்டிற்கு அன்று அவர் சென்றார். தலைவர் காமராஜரின் யோசனையை ஏற்றார். சட்டமன்றத்தில் முதல் கூட்டத்தில் நடந்த நிகழ்ச்சியை நான் உங்களுக்கு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அண்ணாதுரை அவர்கள் வாஞ்சி ஐயர் மனைவிக்கு பென்ஷன் கொடுக்க உத்தரவு போட்டார்கள். காங்கிரஸ்காரன் கூட சென்ற 20 ஆண்டுகளாக கொடுக்கவில்லை. தியாகிகளுக்கு ஐம்பது ரூபாய் பென்ஷன் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஒரு விதி இருந்தது. அந்த விதி அமுல் நடக்காதோ என்று நினைத்தேன். தொடர்ந்து அமுல் செய்யப்போகிறேன் என்று அண்ணாதுரை அவர்கள் அறிவித்தார்கள். காங்கிரஸ்காரனுடைய, அவன் நடத்தி வந்த சட்டதிட்டங்களின் வழி இருக்கிறது, அல்லவா? அதைத் தவறாமல் பின்பற்றி வந்த காரணத்தால்தான் அவர்களுடைய சர்க்காரை ஆதரித்து வந்து இருக்கிறேன். பற்றும் பாசமும் வைத்திருந்தேன். இன்றுள்ள முதலமைச்சர் நிலை என்ன என்பதை தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். நம் முதலமைச்சர் சற்று முன்கோபக்காரர். அவசரப்பட்டு எந்த முடிவுக்கும் வருபவர் நானும் முன்கோபி, அவர் கட்சியில் அவருக்கு முன் கோபக்காரர் என்று பெயர். என் கட்சியில் எனக்கு முன்கோபக் காரன் என்று பெயர்.

மிஸ்டர் சேர்மன் : பொறுப்பு ஏற்றபின் அது போய் விட்டது என்று சொல்லிக் கொள்கிறார்கள்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : அவருக்குப் போய் விட்டது என்றால் எனக்கும் போய் விட்டது.

ஜூபிடர் மேகலா பிக்சர்சார் எடுத்த 'நாம்' படத்தில் எனக்கு ஒரு ஷொட்டு. 'தேனிக்கள் கெட்டினாலும் சரி' அதற்குப் பிறகு ஒரு கட்டத்தில், 'கொட்டும் தேனீக்குப் பயந்து நிலையை விட மாட்டோம்'—மீண்டும் ஒரு அடி. இதற்கெல்லாம் சிகரம் வைத்தது போல், 'மனோகரா' படத்தில் தேன் எடுக்க வேண்டுமானால் தேனீக்களை கொன்றாக வேண்டும்.

திரு. சா. கணேசன் : கொல்ல வேண்டாம்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : அவர்களுடைய திட்டம் அப்படி. என்னைப் பின் பற்றுபவர்கள் தேனீக்கள் என்றால் நான் ராணி ஈ.

திரு. சா. கணேசன் : ராஜா ஈ என்று இருக்கலாம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தேனீ என்று வருகின்ற நேரத்தில் அவர் தன்னை என்று எண்ணிக்கொண்டு இருந்தார் போலும். முதல் படம் வந்த பிறகு தெரிந்திருந்தால் மாற்றி இருப்பேன் ; அது மாத்திரம் அல்ல. தேன் எடுக்க வேண்டுமென்றால் தேனிக்களைக் கொன்றாக வேண்டும் என்ற உரையில் அது எந்த கதாபாத்திரம் சொல்கிறது என்று பார்க்க வேண்டும். ஒரு படத்தில் பல கதாபாத்திரங்கள்; எல்லா கதாபாத்திரங்களின் எண்ணங்களும் கதாசிரியரின் எண்ணங்களை பிரதிபலிப்பதில்லை. வில்லனாக வருபவன் இதைச் சொல்கிறான். கதாநாயகன் பாத்திரம் அல்ல, என்று ஞாபகம். அவரைக் கூறியதாக கருதாமல் இருக்க வேண்டும். அப்படி அவரைக் கூறுவதாக இருந்திருந்தால் ராஜா ஈ என்று சொல்லி இருப்பேன். பெண்பாலில் அல்ல.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : ராஜா ஈ கிடையாது. ராணி ஈ தான் உண்டு.

ஒரு கனம் உறுப்பினர் : எங்கள் ஜில்லாவிலுள்ள காங்கிரஸ் ஊழியர்களுக்கு அவர்தான் தலைமை வகித்து செல்லக் கூடியவர்கள் அவரை கொல்ல வேண்டும் என்பது தான் முதலமைச்சரின் கருத்து.

திரு. கே. அறிவழகன் : தலைவர் அவர்களே, முதலமைச்சரின் கருத்து என்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் மிக நீண்ட காலத்திற்கு முன்னால் கதை வசனத்தை எடுத்துச் சொல்லி இன்றைய தினம் அரசுக்கு வந்து இருக்கிற முதலமைச்சரின் கருத்து என்று சொல்வது எப்படி பொறுத்தமாகும் என்பதை ஆராய விரும்புகிறேன்.

5-10 p.m.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இப்போது முதலமைச்சராக உள்ளவருக்கு என்மீது உள்ள மனோ நிலை என்ன என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். இப்போது முதலமைச்சராக வந்திருக்கிறபோது அவர் அதை மாற்றிக் கொள்ளவேண்டும் என்று கூறுகிறேன். இன்னும் நமது முதலமைச்சருக்கு அமைச்சர்களைக் கண்டால் பிடிக்காது. பல இடங்களில் அமைச்சர்களைத் தாக்கியிருக்கிறார். மந்திரி குமாரி என்ற படத்தில் மந்திரியாக வரமாட்டோம் என்று மந்திரிகளைத் தாக்கியிருக்கிறார். பூம்புகார் படத்தில் உறுப்பினர் திரு. ராமகிருஷ்ண ஆச்சாரி மன்னிக்கவேண்டும் பொற்கொல்லரைப் பற்றி இளங்கோ கூறியிருப்பதை இவர்கள் மாற்றிவிட்டார்கள். பொற்கொல்லருக்குப் பதிலாக அமைச்சரை போட்டிருக்கிறார். பொற்கொல்லருக்குப் பதிலாக அமைச்சரை போட்டிருக்கிறார். அரசாங்கத்தில் உத்தியோகம் பார்க்கிறவங்க பிரதானி அவர் இருடியதாக கதையை மாற்றியமைத்தார்.

[28th February 1969

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, பொற் கொல்லர் திருடியதாகவே கதையை விட்டிருக்கவேண்டும் என்பது உறுப்பினர் எண்ணமா ?

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : அதை மாற்றுவதைக் கூட சரியாக மாற்றி இருக்கலாம். படம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போது மற்றவர்கள் மனது புண்படாமல் மாற்றியிருக்கலாம். திருடுவதைத் தொழிலாகக் கொண்டவர்கள் திருடிவிட்டார்கள் என்று மாற்றியிருக்கலாம். அப்படி மாற்றியமைக்காமல் அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர் மீது பிரதானி மீது அந்த குற்றத்தைப் போட்டிருக்கவேண்டாம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : என்ன செய்வது, பட டைரக்டராக திரு. நீலகண்டனைப் போட்டு விட்டேன். தெரிந்திருந்தால் உங்களைப் போட்டிருக்கலாம்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தெரிந்திருந்தால் போட்டிருக்கலாம் என்று சொல்லுகிறார். ஒரு லட்ச ரூபாய் நல்ல படங்களுக்கு பரிசு வழங்குதல் என்பதற்கு ஒதுக்கியிருந்தார்கள். திரு. ஷண்முகம் சினிமாவை எதிர்க்கக் கூடிய மனிதர் இங்கே இருக்கிறாரே என்று ஆச்சரியப்படுகிறேன் என்று சொன்னார்.

திரு. டி. கே. ஷண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, சினிமாவைப் பற்றி எதிர்க்கக்கூடியவர் என்று நான் சொல்லவில்லை. கலைத் துறைக்கு ஆதரவு கொடுக்கக் கூடாது என்று சொல்லும் ஒருவர் இருக்கிறாரே என்றுதான் கூறினேனே தவிர சினிமாவைப் பற்றி பேசவே இல்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : நான் உறுப்பினர் டி. கே. ஷண்முகம் நாடகங்களை 40 வருஷமாகப் பார்த்து வருகிறேன். அப்படிப் பார்க்கிற வகையில் ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் கொடுத்திருப்பேன். அவர் முதல் படம் தமிழ் நாட்டில் மேனகா, அதில் அவர் நயினா முகமத் ஆக ஆக்ட் பண்ணினார். அவர் பாடின பாட்டை பாடிக் காண்பிக்கட்டுமா? ஆக சினிமா படத் தொழிலுக்கு லட்ச ரூபாய் பரிசு கொடுக்கவேண்டும் என்று நிதி ஒதுக்கிய போது திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் எதிர்த்தார்கள். ஆனால் என்னைப் பொறுத்த வரையில் நான் சினிமா ரசிகன்தான். நாடக ரசிகன்தான். அரைக் கலைஞன் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். எனக்கு நடிக்கத் தெரியாது பாடத் தெரியாது. பாக்கியெல்லாம் தெரியும். என்னை டைரக்டராகப் போடுவதற்கு முதலமைச்சர் கூடத் தயாராக இருக்கிறார். பரிசு கொடுத்திருக்கிறார்களே அந்தக் கமிட்டியில் யாரைப் போட்டார்கள்? என்னை ஏன் போடவில்லை? இந்தப் படம் தில்லானா மோகனாம்பாள் வந்ததே பார்த்தீர்களா? மனோரமா அந்த கதாநாயகனுக்கு வேண்டிய பெண் நாதஸ்வரத்தை எவ்வளவு அழகாக வாசித்தார். சிவாஜி கணேசன் அதில் நடித்திருக்கிறாரே? நெற்றிச் சுருக்கங்கள் தெரிய அவயவங்களை நடிக்க வைத்த நடிகச் சக்கிரவர்த்தி சிவாஜி கணேசன். அந்த படத்திற்கு ஏன் பரிசு கொடுக்கவில்லை?

28th February 1969]

திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவர் அவர்களே, பரிசு கொடுத்தது எந்த ஆண்டு படத்திற்கு என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொல்லுவாரா ?

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : அடுத்த ஆண்டு வரவேண்டிய படம் என்றே வைத்துக் கொள்ளுவோம். பணமா பாசமா படத்தில் டி. கே. பகவதி நடத்தார். ஏன் அதற்கு பரிசு கொடுக்கவில்லை ? பரிசு கொடுக்கவேண்டும் என்று திட்டமிட்ட போதே நீங்கள் யாருக்கு பரிசு கொடுக்கவேண்டும் என்று திட்டமிட்டிருக்கிறீர்கள் என்பது தெரியும். காவல்காரன் படம் பரிசு வாங்கத் தகுதியான படம் தானா? ஏ.வி.எம். ராஜனைப் பற்றிக் கவலையில்லை. சிவாஜி கணேசனை விட நடிக்கத் தெரிந்தவர்கள் நடிக்கக் கூடியவர்கள் உலகத்தில் இருக்கிறார்களா? அவருக்கு ஏன் மரியாதை கொடுக்கவில்லை? ஏன் ஒரு பாராட்டுப் பத்திரம் கொடுக்கவில்லை?

திரு. எஸ். ராகவானந்தம் : தலைவர் அவர்களே, திருமதி எம். எஸ். சுப்புலட்சுமி அவர்கள் பாட்டு நன்றாக இருந்தது என்றால் திருமதி கே. பி. சுந்தராம்பாள் அவர்கள் பாட்டு நன்றாக இல்லை என்று அர்த்தமா ? இவர் ஒரு பாத்திரத்தையும் அவர் ஒரு பாத்திரத்தையும் ஏற்று நடிக்கக் கூடியவர்கள்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : எந்தப் பாத்திரத்தை எடுத்து நடித்தால் கூட சிவாஜி கணேசனுக்கு ஈடாக யாரும் நடிக்க முடியாது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நடிகர் திலகம் கணேசனும் மக்கள் திலகம் எம்.ஜி. யாரோ மக்களால் நல்ல புகழ் மிக்க திறமை மிக்க நடிகர்கள் என்று ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டவர்கள். புதிதாக வருகிற திறமை மிக்க நடிகர்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும் என்ற வகையில் இந்த பரிசு திட்டம் அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதையும் உறுப்பினர் புரிந்து கொள்ளவேண்டும்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : அப்படியென்றால் காவல்காரன் படத்திற்கு ஏன் கொடுத்தீர்கள்? பரிசு கொடுத்த கமிட்டியில் அங்கத்தினர்கள் யார் யார்?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, காவல்காரன் படத்திற்கு சிறந்த படம் என்பதற்காகத்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்பட்ட குழு தான் அப்படி தீர்மானித்திருக்கிறது.

வைஸ் சேர்மன் : Shall we come back to the Governor's address?

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : சிறந்த சினிமா படம் எது என்று தேர்ந்தெடுப்பதற்குக் கூட 1300 படங்களில் ஆயிரம் படங்களைப் பார்த்திருக்கிறேன். டி. பி. ராஜலட்சுமி அவர்களுக்கு மேனகைப் பார்த்திருக்கிறேன். [illegible] கோவலன், அப்போது சைலண்டு பிக்சர் படத்திலிருந்து பார்த்திருக்கிறேன். ஆங்கிலப் படத்தை எடுத்தாலும் கூட அனேக படங்களைப் பார்த்திருக்கிறேன்.

[28th February 1969

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த சபையில் அதிக சினிமா படங்களைப் பார்த்ததற்கு அவருக்கு பரிசு வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : அந்தக் கமிட்டியில், எல்லோரைக் காட்டிலும் எனக்கு அனுபவம் இருக்கும்போது என்னை ஏன் போடவில்லை?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : இப்போது தான் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அதிகமாக படம் பார்த்தவர்கள் என்று அறிகிறேன். முன்பே தெரிந்திருந்தால் அந்தக் குழுவில் போட்டிருக்கலாம்.

திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவரை விட நான் அதிகமாக சினிமா படங்களை, நாடகங்களை பார்ப்பதில் ஈடுபட்டிருக்கிறேன் என்பது தமிழ் நாட்டில் பெரும்பாலோருக்கு தெரியும். அனுபவத்தில் அவரா நானா என்பதை நாடகம் வைத்து பார்த்துக் கொள்ளலாம்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : டி. கே. ஷண்முகம் நடித்த முதல் படத்தில் ஹீரோயின் யார் என்று சொல்லுங்க பார்க்கலாம். அவருக்கே தெரியாது.

திரு. வி. தங்கபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, இது கவர்னர் உரை மீது நடத்தப்படுகிற விவாதமா ?

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : சினிமா தான் உலகம்.

திரு. சா. கணேசன் : தலைவர் அவர்களே, சபையின் மரபு என் போன்ற உறுப்பினர்கள் தங்களைப் பார்த்தும் தங்களை விளித்தும் தங்களை நோக்கிப் பேசுவதாக மரபு. அப்படியாயின் உறுப்பினர்கள் ஒருவருக்கொருவர் வாதம் எதிர் விவாதம் செய்து கொள்ளுவது சபையின் கௌரவத்தை பாதிக்கும் என அஞ்சுகிறேன்.

டெபுடி சேர்மன் : Let the Leader of the Opposition speak without interruption.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : ஆக, சினிமாவைப் பற்றி நீண்ட நேரம் பேசி விட்டோம். நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த சினிமா விஷயத்தில் அதிகமாக அக்கறை காட்டியிருக்கிற காரணத்தினால்தான் இந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இங்கே உள்ள கலைஞர்கள் இருவரும் உறுப்பினர் திரு. டி. கே. ஷண்முகம், திரு. நாராயணசுவாமியும் ஆக இவ்விருவருக்கும் கலையில் எவ்வளவு அக்கரை இருக்கிறதோ அந்த அளவிற்குக் குறையாமல் எங்கள் கட்சியில் பலருக்கும் இருக்கிறது. சில பேர் அக்கரை இல்லாமல் இருக்கலாம். ராஜாஜிக்கு, பெரியார் ராமசாமிக்கு அக்கரை கிடையாது. அதனால் அவர்கள் எந்த விதமான உணர்ச்சியும் அற்றவர்கள் என்று கூற முடியாது.

28th February 1969]

திரு. டி. வி. நாராயணசுவாமி : தலைவர் அவர்களே, பெரியார் ராமசுவாமி அவர்களுக்கும் ராஜாஜி அவர்களுக்கும் கலையுணர்வு இல்லை என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொன்னதை நான் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. ஆயிரம் படங்கள் பார்த்ததாகச் சொல்லும் திரு. என். ஆர். தியாகராஜனைவிட அவர்கள் அதிகமாக கலை உணர்வு மிக்கவர்கள். ஆகையினால்தான் கலையுணர்வுமிக்க அண்ணா அவர்களைப் போற்றினார்கள், என்பதை இந்த இடத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

திரு. டி. கே. ஷண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, பெரியாருக்கு கலை உணர்வு இல்லை என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் தெரிவித்தார். பல ஆண்டுகளுக்கு முன், 1934-ம் ஆண்டு முதல் 1943-ம் ஆண்டு வரை, அவரோடு தொடர்பு கொண்டிருந்த காரணத்தினால் எனக்குத் தெரியும், அவர் கலை உணர்வு உள்ளவர் என்று.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : அவர் எத்தனை படம் பார்த்தார் என்று சொல்லுங்க.

திரு. டி. கே. ஷண்முகம் : அவருக்கு கலை உணர்வு இல்லை என்று சொல்லுகிறீர்கள். ஆனால் என்னுடைய நாடகங்களை நாங்கள் நடத்த சிரமப்பட்ட காலத்தில் சுவரொட்டிகள் அடித்துக் கொடுத்தார்கள் என்பதை மிகுந்த நன்றியுணர்வோடு தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நண்பர் திரு. தியாகராஜன் போற்றிப் பாராட்டுகிற சிவாஜி கணேசனுக்கு அந்த சிவாஜி பட்டத்தைக் கொடுத்தவரே பெரியார்தான்.

திரு. என். வி. நடராசன் : பெரியார் சந்திரோதயம் நாடகம் பார்த்து விட்டு முடிவுரை ஆற்றும்போது சொன்னார்கள் எனக்கும் இனிமேல் நடிப்பதற்கு அண்ணா அவர்கள் ஒரு இடம் தர வேண்டும், எனக்கு கலையார்வம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றார்கள். அவருக்கு கலையார்வம் அதிகம் இருக்கிறது என்பது இதனால் தெரியும்.

திரு. டி. வி. நாராயணசுவாமி : தேனித் தொகுதியில் ராஜேந்திரன் அவர்கள் திரு. தியாகராஜனை எதிர்த்து போட்டியிட்டபோது கிராப்பு தலைக்காரனுக்கு ஓட்டா என்று பேசியவர்கள்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, நமது முதலமைச்சர் அவர்களுடைய ஆட்சியை வரவேற்று வாழ்த்தும் அதே நேரத்தில் அவர் புதிதாக வேறு 4 அமைச்சர்களை நியமித்திருக்கிறார்கள். அந்த 4 பேரில் திரு. ஆதித்தனார் அவர்களை எனக்குக் கால் நூற்றாண்டுக்கு மேலாகத் தெரியும். எனக்கு அவர் நண்பர். ஆதியில் ஏதோ ஒரு கட்சியில் இருந்தார். அதற்குப் பிறகு காங்கிரஸ் கட்சியில் வந்தார்கள். பின்னர் 'நாம் தமிழர்' கட்சியை வைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவரைப் பார்க்கும்

[28th February 1969

[திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்]

இடத்திலேயெல்லாம் நான் தமாஷாகப் பேசுவேன். பார்த்தவுடனே 'வாங்க கருவாட்டுக் கொடிக்காரரே' என்று கூப்பிடுவேன். பாண்டிய நாடு என்றால் கருவாட்டுக் கொடி என்று அர்த்தம். தலைவரும் சொல்லுவார். நானும் சொல்லுவேன்.

மிஸ்டர் சேர்மன் : ஞாபகம் இல்லையே.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : ஆக ஏதோ கொடிகள் போட்டுக் கொண்டு வாழ்க்கையின் லட்சியத்தை 63, 64 வயதில் பெற்று மந்திரியாகிவிட்டார். அவர் மந்திரி சபையில் அதிக வயது வந்தவர். சந்தோஷப்படுகிறேன். எங்கள் ஊர்க்காரர். நண்பர் திரு. ஷண்முகம் அவர்கள் மந்திரியாக வந்திருக்கிறார்கள். நான் ஜில்லா போர்டு தலைவராக இருந்தபோது என் போன்ற ஒரு வாலிபர் முனிசிபாலிடியில் எங்காவது இருக்கிறாரா என்று விசாரித்த போது திரு. ஷண்முகம் அவர்கள் திருவண்ணாமலையில் முனிசிபல் சேர்மனாக இருந்தார் என்று தெரிய வந்தது.

5-20 p.m. எனக்குத் தெரிந்தவரையில் அமைச்சர் பதவிக்கு ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடம் ஸ்தல ஸ்தாபனம், ஸ்தல ஸ்தாபனத்திலிருந்து நிர்வாகப் பயிற்சி பெற்றால்தான் அமைச்சர் பதவியை திறமையாக நிர்வகிக்கமுடியும் என்பது என்னுடைய கருத்து மட்டுமல்ல பெரும்பாலான அரசியல்வாதிகளின் கருத்துமாகும். இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அரசியல் அனுபவம் பெற்றவர் திரு. ஷண்முகம் அவர்கள். எங்கள் ஜில்லா ராமனுக்கு மந்திரி பதவி கொடுத்திருக்கிறார்கள். மந்திரி பதவி கொடுப்பதில் முதல் மந்திரி அவர்கள் யோசனை செய்யவேண்டும். ஆதித்தன் போன்ற 62 வயதானவர்களுக்கு மந்திரி பதவி கொடுத்தால் அவர் மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு மந்திரி பதவிக்கு கேட்க வருவது சந்தேகம். ராமனுக்குக் கொடுத்தால் 30 ஆண்டுகளுக்கு அவருக்கு மந்திரி பதவி கொடுக்கும்படியாக இருக்கும்.

திரு. சா. கணேசன் : அமைச்சரைக் குறித்து மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அவர் வருவாரா என்று சொல்வது முறையல்ல என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் வயதையும் ஆயுளையும் இணைத்துப் பேசுவது சரியல்ல.

மிஸ்டர் சேர்மன் : வந்து கேட்க வருவாரா என்று சொல்கிறார்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : அவர்கள்தான் தப்பான அபிப்பிராயத்தில் சொல்வதாகத் தெரிகிறது. அப்படி தவறான கருத்துக்களை சொல்லவேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் நாகர்கோவிலில் தேர்தலுக்கு நின்றார்கள். தேர்தலுக்கு அவர் நின்றதை மந்திரி சபையில் உள்ள அனைவரும் வாழ்த்தி வரவேற்றிருக்க வேண்டும். அதற்கு உதவி செய்திருக்கவேண்டும். கேள்விப்பட்ட வகையில் எனக்குவேண்டிய நண்பர் ஒருவர் அண்ணா அவர்களைச் சந்தித்துப் பேசியபோது

28th February 1969] [திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்]

அவர் சொல்லியிருக்கிறார். தலைவர் காமராஜ் டெல்லி போனால் தான் தமிழகத்திற்கு மரியாதையிருக்கும், அதனால் லாபமிருக்கும் என்று அண்ணா அவர்கள் கூறியதாகச் சொன்னார்கள். அதற்கு மாறாக அங்கு இன்றைய முதலமைச்சர் முகாம் போட்டார். அவ்வளவு தீவிரமாக எதிர்த்துப் போயிருக்கவேண்டியதில்லை. அவருடைய கட்சிக்காரர் கூட அல்ல அங்கே நின்றவர். சுதந்திரா காரர் சுயேச்சை என்ற பெயரில் தேர்தலுக்கு நின்ற ஒருவருக்காக பரிந்து எதிர்த்திருக்க வேண்டியதில்லை. இங்கே பேசிய நண்பர்கள் சொல்லும்போது கலைஞர்கள் பலர் தங்களுக்கு எதிராக ஊர்வலம் நடத்தியதாகக் கூறினார்கள். எனக்கு நெருங்கிய நண்பர் சிவதாணுவை சந்தித்தபோது அவர் கூறினார் அதைப் பற்றி. 'நாங்கள் லாரியில் வந்துகொண்டிருந்தோம். உள்ளே போகக்கூடாது என்று போலீசார் கீழே இறக்கிவிட்டார்கள். அதனால் காங்கிரஸ் ஆபீசுக்கு போகிற வழியில் போனோம். அங்கே தற்செயலாக எதிரே கிட்டுவின் சவ ஊர்வலம் வந்து கொண்டிருந்தது. அவ்வளவு தான். அதை எதிர்க்க வேண்டுமென்று வந்ததாகவும் சட்டமன்றத்தில் பேசியிருந்ததால் அதைத் திருத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்றும் ஊர்வலத்தில் குறுக்கிட வேண்டுமென்ற எண்ணம் யாருக்கும் கிடையாது என்றும் கூறினார். தலைவர் காமராஜ் விஷயத்தில் முதலமைச்சர் எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கை சரியானதல்ல என்பது என்னுடைய கருத்து. இதைப் போன்ற நிலைமை எதிர்காலத்தில் இருக்காது என்று நம்புகிறேன்.

காங்கிரஸ்காரர்கள் கடன் ஆக்கிவிட்டு சென்றுவிட்டதாகக் கூறினார்கள். நாங்கள் கடைசியாக 200 கோடி ரூபாய் பட்ஜெட் போட்டோம். இப்போது 300 கோடிக்கு பட்ஜெட் வருமென்று கேள்விப்படுகிறேன். 300 கோடி ரூபாய் இந்த ராஜ்யத்திற்கு எப்படி வந்தது? 30 வருஷங்களுக்கு முன்பு உள்ள வருமானத்தைப் பார்த்தால் அப்போது ஆந்திராவும் சேர்ந்த சென்னை மாநிலத்துக்கு 15 கோடி வருமானம் வந்தது. தமிழகத்தைத் தனியாகப் பிரித்துப் பார்த்தால் 7 கோடி ரூபாய் தான் இருக்கும். அப்படியிருந்தது இன்று 300 கோடிக்கு வருகிறது என்றால் என்ன காரணம்? கடன் 400 கோடி என்று கூறுகிறார்கள். கணக்கு தவறு. மத்திய சர்க்கார் வாங்கிய கடனில் நமக்கும் பங்குண்டு. அதையும் சேர்த்துக் கொண்டு பார்த்தால் 1,000 கோடி ரூபாய் கடனாக இருந்தாலும் இருக்கலாம். இங்கே 300 கோடி வருமானம் வந்துகொண்டிருக்கிறது. கடன்காரனை ஆக்கிவிட்டார் என்று மகன் கூறும்போது தந்தை தான் வைத்துச் சென்றுள்ள சொத்துக்களை பொருள்களை அவனிடம் கூறுவதற்கு உரிமை உண்டு. காங்கிரஸ் ஆரம்பித்த தொழில்களின் காரணமாக இந்த நாட்டிலே மக்களுடைய கல்வியை பரப்பியதால் இன்று வருமானம் 300 கோடிக்கு வந்திருக்கிறது. கடன்காரர்களாக வைத்துப்போய்விட்டார்கள் என்று சொல்வதை இனிமேலாவது மாற்றிக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்] [28th February 1969

தமிழகத்தில் இன்று பஞ்சநிலை வந்துகொண்டிருக்கிறது. ஜெயராம ரெட்டியார் அவர்கள் சொன்னார்கள், 1930-ல் தான் இத்தகைய நிலை இருந்ததாக நினைவிருக்கிறது என்று. அவ்வளவு காலமாக இப்போதுள்ள நிலை இருந்ததில்லை. நமது நிதியமைச்சர் பேசும்போது கூறினார்கள். 20 ஆண்டுகளாக 10,000 கோடி திட்டம் போட்டு இந்த தமிழகத்தில் தண்ணீர் இல்லாமல் செய்து விட்டார்கள் என்று சொன்னார். அப்போது நான் எதிரில் உட்கார்ந்திருந்தேன். அதனால் அதை சின்ன குரலிலே சொன்னார்கள். நான் கடந்த இரண்டாண்டுகளுக்கு முன்னால் சென்னையிலிருந்து என் ஊருக்குப் போகும்போது வழியில் எல்லாம் எந்தக் குளத்திலும் ஆற்றிலும் தண்ணீர் நிரம்பியிருந்தது. இரண்டு மாதங்களில் ஆட்சி கை மாறியது. நாங்கள் இரண்டு வருஷம் ஸ்டாக் வைத்திருந்த தண்ணீரைத் தான் ஊரிலுள்ள மக்கள் இதுவரை குடித்திருக்கிறார்கள். இப்போது தண்ணீர் இல்லாமல் செய்தது யார்? நீங்களா? நாங்களா? கடவுள் மீது பாரத்தைப் போடுவது உங்களுக்கு வழக்கமாக இருந்தால் பரவாயில்லை. 20 ஆண்டுகளாக காங்கிரஸ்காரர்கள் இருந்தபோது யார் மீது குற்றம் சொன்னீர்கள்? அப்போது கடவுள் எங்கே போய்விட்டார்? இப்போது மட்டும் கடவுள் மீது ஏன் பாரத்தைப் போடுகிறீர்கள்? எங்கள் ஊரில் படி அரிசி ரூ. 3-க்கு இப்போது விற்கிறது. நாங்கள் கேரளா பார்டரில் இருக்கிறோம். தானியங்கள் இன்னும் இரண்டு மாதங்களுக்குத் தான் ஸ்டாக் இருக்கிறது என்கிறார் நிதியமைச்சர். போகப்போக படி அரிசி ரூ. 5 விற்றால் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. இந்தப் பஞ்ச நிலையை நீக்க என்ன செய்யவேண்டுமோ அதைச் செய்வதுதான் அமைச்சருடைய கடமை என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மின்சார வாரியம் பற்றி பேசினார்கள். எனக்கு வந்த கடிதத்தில் ஒருவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். கடன் கொடுத்தால்தான் விவசாயிகளுக்கு மின்சார இணைப்பு கொடுக்கப்படும் என்று சொல்கிறார்கள். கண்டிப்பாக நில அடமான பாங்கியில் நிலத்தை அடமானம் வைத்து பணம் வாங்கித் தரவேண்டுமென்று அதற்கான பாரத்தையும் அனுப்பி கடன் வாங்கிக் கொடுக்கும்படி கேட்டிருக்கிறார்கள். அத்தகைய கண்டிப்பு கூடாது என்று அமைச்சர் மின்சார போர்டுக்கு உத்தரவிடவேண்டும்.

கடைசியாக சர்ச்சைக்கு உரியதென்றாலும் கூட என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மறைந்த முதலமைச்சர் அவர்களுடைய சமாதியை பீச்சிலே வைப்பதாக ஆகிவிட்டது. இப்போது அதற்கு மாற்று யோசனை கூறுவது நல்லதல்ல. அங்கேயே இருக்கட்டும். அதற்கு நினைவு மண்டபம் கட்டும் யோசனை இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதைத்தான் யோசிக்க வேண்டும். துறைமுக விஸ்தரிப்பு வேலை நீண்டுகொண்டே போனால் கல்லறை மண்டபம் என்றால் அதற்கு 10, 15 மைல் விஸ்தீரணத்தில் கட்டவேண்டியிருக்கும். அடையாறு காந்தி மண்டபம் போல அமைக்கும்படியாக இருக்கும், சர்வதேச பொருட்காட்சி

28th February 1969] *[திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்]*

நடத்திய இடத்திலேயே விஸ்தீரணம் இருக்கிறது. அங்கே வைக்க
யோசிக்கலாம். அமெரிக்கா சென்றவர்கள் அங்கே லிங்கன்,
ஜெபர்சன் போன்றவர்கள் நினைவு மண்டபத்தைப் பார்த்திருப்
பார்கள். அதையெல்லாம் பார்த்து இந்த யோசனையைப் பரிசீலிக்க
வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முதலமைச்சர் அவர்களும்
சக அமைச்சர்களும் நாட்டிலுள்ள எதிர்க்கட்சியின் பேரில் நல்ல
எண்ணம் காட்டுவது உண்மையாக இருந்தால் இன்னொன்றும்
செய்யவேண்டும். பழைய முதலமைச்சர் காலத்தில் ஆயிரத்துக்கு
மேலான காங்கிரஸ் ஊழியர்கள் மீது வழக்கு போடப்
பட்டிருக்கிறது. நாகர்கோவிலில் மட்டும் 250-க்கு மேலாக
வழக்குகள் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. மதுரையில் 66 பேர்கள் மீது
வழக்கு போடப்பட்டது. அவை அத்தனையும் உண்மையான
வழக்கு என்று கூற முடியாது. போலீசார் பல தொல்லைகளைத்
தவிர்ப்பதற்காக போடப்பட்டவைதான் அவை. 20 ஆண்டுகள்
எதிர்க் கட்சியில் இருந்த உங்களுக்குத் தெரியும் போலீசார்
எவ்வளவு ஜோடனை செய்வார்கள் என்று. நிச்சயமாக எதிர்க்
கட்சியினர் பேரில் நல்ல எண்ணம் காட்டும் யோசனை
முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு இருக்கிறதென்றால் இந்த வழக்குகளை
பரிசிலனை செய்து விடுதலை செய்வதற்கு உத்தரவு போட்டால்
உண்மையாகவே அவர் நல்ல எண்ணத்தைக் காட்டியிருக்கிறார்
என்பது தெரியும். அதைக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய
வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மன்றத் தலைவர் அவர்களே,
ஆளுநர் அவர்களுடைய உரைமீது நடந்த விவாதத்தில் எதிர்க்
கட்சித் தலைவர் அவர்களும் இம் மாமன்றத்தினுடைய பல்வேறு
உறுப்பினர்களும் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறி
யிருக்கிறார்கள். ஆளுநர் அவர்களுடைய உரை தமிழகத்தினுடைய
முன்னாள் முதலமைச்சர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் உடல்
நலிவுற்று அடையார் மருத்துவ மனையில் இருந்த நேரத்தில்
தொடங்கப்பெற்று அதனுடைய விவாத முடிவுரையைக் கூற
வேண்டிய இந்த நேரத்தில் அவர்கள் இல்லையென்ற நிலையில் முடிவு
பெற்றிருக்கிறது என்பதை நாம் எண்ணாமலும் எண்ணி 5-30 p.m.
வருந்தாமலும் இருக்க முடியாது. அண்ணா அவர்களுடைய
மறைவினை ஒட்டி இந்த மாமன்றத்திலே உள்ள உறுப்பினர்கள்
அத்தனை பேரும் தங்களுடைய ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவித்துக்
கொண்டிருக்கிறார்கள். அண்ணா அவர்கள் பால் அவர்கள்
வைத்திருந்த நிறைந்த பற்றுதலையும், நிகரற்ற பாச
உணர்ச்சியையும் வெளிப்படுத்தி இருக்கிறார்கள். நான் பேரவைக்
கூட்டத்தில் எடுத்துக் கூறியதுபோலவே, அண்ணா அவர்களை
எப்படியும் உயிர் பிழைக்கவைக்க வேண்டும் என்பதற்காக
பாடுபட்ட மருத்துவர்களுக்கும், குறிப்பாக வெளிநாட்டு
மருத்துவர்கள், சென்னை நகர மருத்துவர்கள் அத்தனை பேருக்கும்,
அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பிற்காக நன்றி தெரிவித்துக்
கொள்கிறேன். அதைப் போலவே அண்ணா அவர்களுக்கு இரங்கல்
தெரிவிக்கின்ற வகையில் மத்தியப் பேரரசினுடைய அமைச்சர்கள்,

[திரு. மு. கருணாநிதி] [28th February 1969

குறிப்பாக தலைமையமைச்சர் இந்திரா காந்தி அவர்களும், சாவண் அவர்களும், ஏனைய மாநில அமைச்சர்களும் நேரிலே வந்து வழங்கிய அனுதாபத்திற்கும், காட்டிய இரங்கலுக்கும் அரசின் சார்பாக நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். அது போலவே அண்ணா அவர்களுடைய மறைவு குறித்து இந்தியா தவிர வெளிநாடுகளிலுள்ள ஏடுகளிலே கூட எழுதப்பட்ட கருத்துக்கள், அத்தனைக்கும் தமிழக அரசின் சார்பாக நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

நம் எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் கவர்னர் உரையின் மீது நடத்திய விவாதத்தை வேகமும் இல்லாமல் அதே நேரத்தில் விரசமும் இல்லாமல் ஒரு நகைச்சுவையான ஆரம்பமாக அவர்கள் ஏற்படுத்திக் கொடுத்ததற்கு நான் நன்றி பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். ஏனென்றால் நான் மிகுந்த தாக்குதலோடு தன்னுடைய பேச்சை அவர் தொடங்குவார் என்று எதிர் பார்த்தேன். ஆனால் அவர் எடுத்த எடுப்பிலேயே கலை உலகத்தின் பக்கம் திரும்பி விட்ட காரணத்தால் அவருடைய பேச்சில் பெரும் பகுதி கலாரசனையில் செலவழிக்கப்பட்டு, கவர்னர் உரையின் தரப்பு பகுதி மிகச் சிறிதாக ஆகி விட்டது. ஆகவே பதிலளிக்க வேண்டிய என்னுடைய வேலையையும் அவர் வெகுவாகக் குறைத் திருக்கிறார். என்றாலும் நம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் பலரும் குறிப்பிட்டிருக்கின்ற பல்வேறு கருத்துக்களை நான் தொகுத்துப் பார்த்து அவைகளுக்கு நான் பதிலளிக்க வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார். நான் முன்கோபி, அவசரப்படுகிறவன் என்று சொன்னார். தன்னையும் அப்படியே சொல்லிக்கொண்டார். எப்போதும் முன்கோபம் நல்லது. பின் கோபம் தான் ஆபத்தானது. முன் கோபம் வரும். உடனே போய் விடும். பின் கோபம் நிலைத்து நிற்கும். பிறகு பழி வாங்கும் உணர்ச்சி உண்டாகிறது. அவருடைய கலாரசனைத் துறையிலே பதில் சொல்லவேண்டுமானால், கண்ணகி தெருக் கூத்தில் முன் கண்ணகி. பின் கண்ணகி என்று இரண்டு பாத்திரத்தை ஒரே நடிகர் ஏற்றுக்கொள்வார். அதிலே முன் கண்ணகியாக வருகிறபோது கணவனுக்கு அடக்க ஒடுக்கமாக குடும்பம் நடத்துகிற பத்தினி பெண்ணாக இருப்பாள். பின் கண்ணகி கோபாக்னியாக இருந்து, ஊரை கொள்ளை கொண்டு போகின்ற அளவிற்கு கோர தாண்டவமாடுகின்ற கண்ணகியாக இருப்பாள். ஆகவே பின் கோபத்தை விட முன் கோபம் நல்லது என்பது அவருடைய கலாரசனைத் துறையிலே வைத்துப் பார்த்தால் கூட பொருத்தமாக இருக்கிறது. நான் இந்த அவையிலும் சரி, அல்லது இந்த நாட்டை ஆளுகிற பொறுப்பில், என்னை அமைச்சராக ஆக்கி ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற பதவிக் காலத்திலும் சரி எதிர்க்கட்சியின் நல்லெண்ணத்தையும், பொதுவாக தமிழ்நாட்டுப் பெருமக்களுடைய நல்லெண்ணத்தை யும் எந்த வகையில் பெற முடியுமோ அந்த வகையில் பெறுவதற்கு [illegible] நல்ல முயற்சிகளிலும் நான் நிச்சயமாக ஈடுபடுவேன்.

28th February 1969] [திரு. மு. கருணாநிதி]

நான் அடிக்கடி குறிப்பிடுவது போல, பின் தங்கிய சமுதாயத் திலிருந்து முதலமைச்சர் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருப்பவன் நான். பின்தங்கிய சமுதாயத்திற்கு என்னாலான எல்லா வகையான நன்மைகளையும் செய்வதற்கு நான் ஒரு சிறிதும் பின் வாங்க மாட்டேன் என்பதையும், அதே நேரத்தில் முற்போக்கு அடைந்திருக்கிற சமுதாயங்கள் என்றால் எந்த வித ஆபத்துக் களுக்கும் ஆளாகாதென்ற உறுதியினையும் நான் முன் கூட்டி இங்கே தெரிவிக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிறகு வடநாட்டிலிருந்து வெளி வருகின்ற ஏடுகளிலும், வேறு தமிழ்நாட்டிலிருந்து வெளியிடப் பட்ட சில ஏடுகளிலும், இலங்கை போன்ற இடங்களிலிருந்து வெளிவந்த ஏடுகளிலும், இனிமேல் அண்ணா அவர்கள் இருந்த போது இருந்து வந்த மத்திய அரசு—மாநில அரசு உறவு இருக்குமா என்ற ஒருகேள்வி மிக பலமாக எழுப்பப்பட்டது. நான் அப்போதும் சொல்லி இருக்கிறேன், இப்போதும் சொல் கிறேன், மத்திய அரசைப் பொறுத்த வரையில், தமிழக அரசு உறவுக்கு கை கொடுப்பதாகவும், அதே நேரத்தில் உரிமைகளுக்கு குரல் கொடுப்பதாகவும் இருக்கும் என்பதை நான் இங்கு வலி யுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் மத்திய அரசு, மாநில அரசுகளுடைய கோரிக்கைகளை, வேண்டுகோள்களை, கொஞ்சம் அனுதாபத்தோடு, அதே நேரத்தில் மாநில அரசிற் குள்ள உரிமை என்ன என்ற நினைவோடு அணுகவேண்டும். அதற்கு முன்னோடியாக இருந்த உறவை வளர்க்கவேண்டியவர்கள் மத்தியப் பேரரசைச் சேர்ந்தவர்களே அல்லாமல், மாநில அரசைச் சேர்ந்த வர்களிடம் மாத்திரம் அந்தப் பொறுப்பு இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பொதுவாக இந்தி மொழிப் பிரச்னையில் தமிழ் நாட்டில் மொழிக் கிளர்ச்சி புதியதல்ல. முப்பத்தி இரண்டு ஆண்டு காலமாக பெரும் போராட்டம் நடைபெற்று வருகிறது. அந்த போராட்டம் 1937-38-ல் தொடங்கி அந்த மொழிப் போராட்ட காலத்தில்தான் அரசியலில் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கடைப்பிடித்த கொள் கையை வைத்து பல முறை சிறைச்சாலைக்குச் சென்று அதற்குப் பிறகு மூண்டெழுந்த பல்வேறு போராட்டங்களில் ஈடுபட்டு 1965-ம் ஆண்டு மொழிப் புரட்சி தமிழகத்தில் ஏற்பட்ட நேரத்தில் மொழிபற்றிய கிளர்ச்சி இருக்கலாம், ஆனால் வன்முறைகள் கூடாதென்று அறிக்கைகள் விடுத்து, அதைத் தொடர்ந்து நடை பெற்ற பொதுத் தேர்தலில் காங்கிரஸ் கட்சி மக்களுடைய நம்பிக் கையை இழந்து, திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும், தோழமைக் கட்சிகளும் பெருவாரியான இடங்களைப் பெற்று, அண்ணா அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்ட பிறகு, மொழிப் பிரச்னை யில் தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், வேறு எந்த மாநிலத் திலும் இல்லாத அளவில் ஒரு முடிவு காண வேண்டும் என்ற நிலைமையில், தமிழக சட்ட மன்றத்தை கூட்டி, நாம் தீர்மான [illegible]த்தில், இனிமேல் தமிழ் நாட்டில் ஆங்கிலம், தமிழ் இரண் [illegible]ம் தான் இடம், இந்திக்கு இடமில்லை என்கின்ற தீர்மானத்தை

நிறைவேற்றினோம். அதற்குப் பிறகு தமிழ்நாட்டிலே இருந்த மொழிப் பிரச்னையில் ஏற்பட்டிருந்த கொந்தளிப்பு ஓரளவு அடங்குவதற்கு வழி வகை காணப்பட்டது. ஆனால் சமீப காலமாக டெல்லி பேரரசினர் தேவை இல்லாத ஒன்றிலே தலை கொடுத்துக்கொண்டு வானொலியிலே ஆங்கிலச் செய்தி சொல்லப்பட்டு வந்த அந்த நேரத்தில் இந்திச் செய்தி சொல்லப்பட வேண்டுமென்று ஒரு புதிய நிலையை உருவாக்கி, ஒரு புதிய குழப்பத்தைத் தமிழகத்தில் ஏற்படுத்தினர். அப்படிப்பட்ட நிலையை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் மாத்திரமல்ல, காங்கிரஸ் கட்சியிலுள்ள பெரியவர்களே கூட அது பற்றி விமர்சித்திருக்கிறார்கள். அது தேவை இல்லை என்று கூறி இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்பட்டபோது தமிழகத்தில முதலமைச்சராக இருந்த அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் டெல்லி பேரரசிற்கு ஒரு கடிதம் எழுதினார்கள். அந்தக் கடிதத்தில் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், "இந்த மாற்றம் மக்களுடைய உள்ளத்தில் பெரும் கலக்கத்தைக் கொடுத்துள்ளது. பல்லாண்டு காலமாக 8 மணி அளவில் ஆங்கிலச் செய்தி ஒலிபரப்பப்பட்டு வந்திருக்கிறது. இந்திக்கு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டுமென்ற ஒரே காரணத்திற்காக இந்த மாற்றம் செய்யப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, இந்த ஆங்கிலச் செய்தி ஒலிபரப்பை மாற்றுவதற்கு வேறு எந்த விதமான காரணமும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. தமிழ்நாட்டில் அலுவலகத்திற்குச் செல்லும் மக்கள் அந்த நேரத்தில் ஆங்கிலச் செய்தியினையும் கேட்டு தங்கள் கடிகாரங்களையும் சரி பார்த்துக்கொள்ளும் பழக்கத்தைக் கூட கையாண்டுள்ளார்கள். இந்நிலையில் இந்திக்கு முதலிடம் கொடுத்து ஆங்கிலச் செய்தி ஒலிபரப்பப்படும் நேரத்தில் இந்தி செய்தி ஒலிபரப்ப வேண்டும் என்ற மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்தது மிகவும் வேதனை அளிப்பதாக இருக்கிறது. இது மக்களிடையே ஏற்கனவே உள்ள கொந்தளிப்பையும் எதிர்ப்பையும் அதிகரித்துள்ளது. ஆகவே ஆங்கில ஒலி பரப்பை பழைய நிலையிலேயே கொண்டுவர வேண்டும்" என்று இந்திய தலைமையமைச்சர் திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்களுக்கு அண்ணா அவர்கள் கடிதம் எழுதினார்கள். ஆனால் அதற்கு பதில் எழுதிய அம்மையார் அவர்கள் வசதிக்

5-40 p.m. குறைவு இருக்கலாம் என்று தான் குறிப்பிட்டார்கள். இதற்கு ஏற்ப, போகப் போக சரிக் கட்டிக் கொள்ளலாம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். தமிழகத்தினுடைய உணர்ச்சிகளை அண்ணா அவர்கள் எடுத்து மத்திய பேரரசுக்குக் காட்டினார்களே அல்லாமல், இதில் ஏற்படுகின்ற வசதிக் குறைவு பற்றி அல்ல. ஆங்கிலம் பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டு இந்தியில் பேசும் செய்தி முன்னுக்கு வந்திருக்கிறது என்பதை உணர்ச்சி என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆகவே தான் அப்படி எழுதினார்கள். செய்தி ஒலிபரப்பு முன்பு இருந்ததைப் போலவே தொடர்ந்து ஒலி பரப்பப்படும் என்று வாக்களித்தார்கள். அதற்குப் பிறகு, செய்தித் துறை அமைச்சர் திருமதி சத்தியவாணிமுத்து அம்மையார், மத்தியப் பேரரசு அமைச்சர் திரு. கே. கே. ஷாவை ஹைதராபாத்தில் சந்தித்துப் பேசினார். அவரும் ஆவன செய்வதாக உறுதியளித்தார்.

ஆங்கிலச் செய்தியை 8¼-லிலிருந்து 8-க்கு மாற்றுவது என்பது சாதாரண விஷயம். தமிழக மக்களின் உணர்ச்சியை மதிக்காமல் மத்திய அரசு நடந்தால் உறவு நீடிக்கவேண்டுமென்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்? உறவு நீடிக்கவேண்டுமா என்ற கேள்வி நமது உள்ளங்களில் எழாமல் இல்லை. இன்னொரு முக்கியமான விஷயம். மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்கள் சமீபத்தில் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டார்கள். அந்த வேலை நிறுத்தத்தின் தத்துவங்களையும் தாத்பர்யங்களையும் பற்றி அறிய நான் புகவில்லை. மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்கள் அது நாடு தழுவிய பேரியக்கம். அந்த ஊழியர்கள்மீது வேலைநிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டார்கள். பல இடங்களில் வழக்குகள் போட்டு வழக்குகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் கேரளாவில் இருக்கின்ற நம்முடைய நண்பர் திரு. தியாகராஜன் அவர்களுக்கு வேண்டிய அரசு இந்த வழக்குகளையெல்லாம் மத்திய சர்க்கார் அனுமதியில்லாமலேயே, மத்திய சர்க்காரைப் பொருட்படுத்தாமலேயே வாபஸ் வாங்கியிருக்கிறது என்ற நிலையைப் பார்க்கிறோம்.

திரு. ஆர். என். தியாகராஜன்: தலைவர் அவர்களே, திரு. நம்பூதிரிபாடும், திரு. அஜாய் முகர்ஜியும் எனக்கு வேண்டியவர்கள் என்று சொன்னேனே தவிர அவர்களுடைய அரசு என்று சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: நண்பர் திரு. தியாகராஜனுக்கு வேண்டியவர்கள் ஆளுகின்ற அரசு என்று திருத்திக் கொள்ளுகிறேன். அந்த வழக்குகளையெல்லாம் வாபஸ் பெற்றிருக்கிறார்கள். நாம் டில்லிக்கு அந்த வழக்குகளை வாபஸ் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று எழுதியிருக்கிறோம். அப்போதுதான் உறவு நிலைத்திருக்கும், ஸ்திரமாக இருக்கும் என்று நம்புகிறோம். மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்கள் மீது நம் முழு ஒத்துழைப்போடும் போடப்பட்டிருக்கிற வழக்குகளையெல்லாம் வாபஸ் வாங்குவதற்கு நாங்கள் பரிந்துரை செய்திருக்கிறோம். இதுவரையில் அதற்கான நல்ல பதிலை மத்திய சர்க்காரிடத்திலிருந்து நாம் பெற முடியவில்லை. நான் எழுதிய கடிதங்களுக்கு மேலாக இந்த மாமன்றங்களின் சார்பாக தமிழக அரசின் பெயரால் மத்திய சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அந்த வழக்குகளையெல்லாம் அவர்கள் வாபஸ் பெறவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். திரு. நம்பூதிரிபாத் முறையிலோ அல்லது திரு. அஜாய் முகர்ஜி முறையிலோ நான் இதைக் கையாளவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் இல்லை. அப்படிக் கையாளுகிற சந்தர்ப்பத்தை தமிழக அரசுக்கு மத்திய அரசு தராது, அந்த நெருக்கடி நிலைக்கு இந்த அரசை ஆளாக்காது என்ற நம்பிக்கையோடு நான் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அந்த அளவில் மத்திய அரசோடு என்றென்றைக்கும் உறவு கொள்ளவேண்டும் என்ற நிலைமையிலும் அந்த உறவு கெடாமல் இருக்கவேண்டும் என்ற அளவிலும் இந்தியாவினுடைய பலத்திற்காகவும் எதிரிகளிடமிருந்து இந்தியாவைப் [illegible] திராவிட [illegible]

[திரு. மு. கருணாநிதி] [28th February 1969

முன்னேற்றக்கழக அரசு முன் நிற்கிறது என்பதை நாங்கள் அரசோச்ச வராத அந்த காலத்திலேயே எதிர்க்கட்சியாக இருந்து செயல்பட்ட நேரத்திலேயே அண்ணா அவர்களும் அவரைச் சேர்ந்த 20 ஆயிரம் தொண்டர்களும் விலைவாசிப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு சிறைச்சாலைகளில் இருந்த நேரத்திலே அண்ணா அவர்கள் விடுதலை பெற்று வேலூர் கோட்டை வெளியில் உள்ள மைதானத்தில் பேசுகிறபோது தமிழ் நாட்டு காங்கிரஸ் அரசை காரசாரமாகத் தாக்குவார் என்று எதிர்பார்த்த நேரத்தில் தான் அவர்கள் ஒரு அறிக்கையை வெளியிட்டார்கள். அந்த மேடையில், "நம் மீது விழுந்திருக்கிற அடிகளால் ஏற்பட்ட தழும்புகளையெல்லாம் மறந்துவிடவேண்டும். ரத்தக்கரையைத் துடைத்துக் கொள்ளவேண்டும். நம்முடைய நாட்டிற்கு இந்தியாவிற்கு வந்திருக்கிற பேராபயத்தை உணரவேண்டும். ரத்த தானம் செய்வதற்கு வாலிபர்களே புறப்படுங்கள். படை வீரர்களாகச் செல்லுங்கள், இந்தியாவைக் காப்பதற்கு சீனர்களிடமிருந்து இந்தியாவைக் காப்பதற்கு அத்தனைபேரும் தயாராகுங்கள்" என்ற அத்தகைய அறிக்கையைத் தான் அண்ணா அவர்கள் கொடுத்தார்கள். ஆகவே எந்த வகையிலும் இந்திய நல்லுறவுக்குக் குந்தகம் ஏற்படாத நிலைமையில் தமிழக அரசு நடந்து கொள்ளும். அதே நேரத்தில் என்னுடைய நல்லெண்ணத்தை மதித்து, நாங்கள் கொண்டிருக்கிற இந்தக் கொள்கையை மதித்து, மத்திய அரசும் நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்று அவர்களுக்குக் கோடிட்டுக் காட்ட வேண்டிய உரிமை தமிழக அரசுப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறவன் என்ற அளவிலே எனக்கு இருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பேசிய உறுப்பினர்கள் எல்லாம் தமிழகத்தில் கவர்னர் உரையில் பேசுகிற நேரத்திலே உணவு நிலை, வரட்சி பகுதி நிலை, தொழில் நிலை, வேலைவாய்ப்பு இன்மை, கோவை பஞ்சாலைகள் மூடப்பட்டிருக்கிற நிலைமை, தொழிலாளர்களுடைய அமைதியின்மை, வெண்மணி சம்பவம், நாகர்கோயில் தேர்தல் இப்படிப்பட்ட பல்வேறு தரப்புகளில் அவர்களுடைய எண்ணங்களையெல்லாம் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். உணவு கொள்முதல், வழங்குதல் என்பதைப் பொறுத்தவரையில், நான் சில கருத்துக்களை இந்த மன்றத்திற்கு எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன். 1968-இல் இருந்த நிலைமைக்கும் இப்போது இருக்கிற நிலைமைக்கும் இருக்கிற வேறுபாட்டை நீங்கள் நன்றாக அறிதல் வேண்டும். வரட்சி நிலைமை எங்கு பார்த்தாலும் இருக்கிறது. அதிலும் குறிப்பாக வட ஆற்காடு, செங்கற்பட்டு போன்ற மாவட்டங்களில் பயங்கரமான வரட்சி தோன்றியிருக்கிறது. 1968-ம் ஆண்டு 7.5 லட்சம் டன் அரிசி கொள்முதல் செய்யப்பட்டது. வரும் சம்பா காலத்தில் 1-1-1969 இலிருந்து 31-5-1969 வரையில் மே திங்கள் முடிய 475 ஆயிரம் டன் கொள்முதல் செய்ய திட்டமிட்டிருக்கிறோம். என்றாலும் நிலைமையைப் பார்க்கிற நேரத்திலே இந்தக் கொள்முதல் இலக்கினை நாம் எப்படிப் பிடிப்போமா என்ற சந்தேகம் தான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மொத்த [illegible] 3-இல் [illegible] பகுதி தான் கொள்முதல் செய்கிறோம் என்றாலும் அந்த

28th February 1969] [திரு. மு. கருணாநிதி]

அளவிற்கு இலக்கினை எட்டிப் பிடிக்க முடியாது என்ற ஒரு சூழ் நிலை தான் தோன்றியிருக்கிறது. ஆகவே கொள்முதலுக்கு நிலக்கிழார்கள், விவசாயப் பெருமக்கள் பேருதவியாக இருக்க வேண்டும். கொள்முதல் செய்வது நியாயம் தானா, தாப்படுகிற விலை சரியானது தானா, கொள்முதல் செய்வதற்குச் சட்டம் இருக்கிறதா என்றெல்லாம் சட்டப்பிரச்னைகளை ஆராய்ந்து கொண்டு நீதிமன்ற நெடியப் படிக்கட்டுகளுக்குச் சென்று கொண்டு இருப்பதை வேலையாகக் கொள்ளாமல் நாட்டில் இருக்கிற லட்சோபலட்சம் மக்களின் வயிற்றுப் பிரச்னை, காய்ந்து கிடக்கிற வயிறுகள் பிரச்னை, அந்த வயிற்றுப் பிரச்னைக்கு நம்மாலான தர்மத்தைச் செய்திட வேண்டும் என்ற அளவிலே நிலக்கிழார்கள் கொள்முதலுக்கு உரிய உதவியினை துணையினை அரசுக்குச் செய்திட வேண்டும் என்று மிகுந்த அன்போடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். வட ஆற்காடு, செங்கற்பட்டு ஆகிய மாவட்டங்களில் நமக்கு உபரியாக இது வரையில் உணவு தானியங்களைக் கொடுத்து மற்ற மாவட்டங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டு வந்த நிலை மாறி, இப்போது நாம் அவர்களுக்கு அனுப்பவேண்டிய ஒரு புதிய மாறுபாடு, மாறுபட்ட சூழ்நிலை உருவாகி இருக்கிறது. இதற்காகத் தான் மத்திய அரசிடத்திலே தமிழ் நாட்டினுடைய உணவு தானிய தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக ஒரு லட்சம் டன் அரிசி நாம் கேட்டிருக்கிறோம். அது பற்றி கூட டில்லி வட்டாரத்திலிருந்து வந்திருக்கிற செய்திகளை இன்று பத்திரிகையில் பார்த்தேன். இன்னும் சில தினங்களில் தமிழகத்திற்கு வருகிற மாண்புமிகு மத்திய உணவு அமைச்சர் திரு. ஜகஜீவன்ராம் அவர்களுடன் இது பற்றி நாங்கள் பேசுவதாக இருக்கிறோம். நல்ல பதில் கிடைக்கும் என்று நாங்கள் எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே ஒரு லட்சம் டன் அரிசி நமக்கு மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து கிடைத்தால் தான், வருகிற இரண்டு மூன்று மாதங்களில் ஏற்படுகிற இந்த பயங்கர பஞ்ச நிலையிலிருந்து நல்ல வண்ணமாக தமிழகத்தைக் காப்பாற்ற முடியும், ஓரளவிற்கு சமாளிக்க முடியும். அந்த அளவிலே மத்திய அரசு நிச்சயமாக நமக்கு உதவும் என்கிற நம்பிக்கையை இந்த அரசு கொண்டிருக்கிறது. பருவ மழை தவறினால் உணவு உற்பத்தி பாதிக்கப்படுகிறது. பருவ மழை தவறிவிட்டது என்ற காரணத்தையே பல ஆண்டுகளாகப் பேசி வருகிறோம். இந்தப் பேச்சை விட்டு விட்டு பருவ மழை தவறினாலும் நம் நாட்டு மக்களின் பஞ்சத்தினின்றும் எப்படிக் காப்பாற்றுவது என்று முயலவேண்டும். பல கிராமங்களிலும் பல வேறு மாவட்டங்களிலும் மக்கள் குடி தண்ணீருக்காகப் பரிதவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

5-50 p.m.

இதற்கெல்லாம் காரணம் ஆராய்ந்து கொண்டிருப்பதைவிட, அவர்கள் சொன்னதைப்போல, நாங்கள் நிறைய தண்ணீர் வைத்து [illegible] காலத்தில் குண்டோதரன் [illegible] போனோம், இரண்டு ஆண்டு [illegible] என்று சொல்லும் காரணங்களை [illegible] செய்து விட்டார்கள் [illegible] தேவைப்படுகிற [illegible] ஆராய்ந்த தேவையில்லை. நாம் ஆராய்ந்த [illegible] விட்டாலி கூட சமாளிக்கத் [illegible] பருவ மழையே தவறி [illegible]

தக்க அளவிற்கு சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களை நாம் பெருக்கிட வேண்டும். ஆழமான கிணறுகளைத் தோண்ட வேண்டும். இருக்கிற கிணறுகளை மேலும் ஆழப்படுத்திட வேண்டும். குழாய்க் கிணறுகளைத் தோண்டிட வேண்டும். இப்படிப்பட்ட சிறிய திட்டங்களின் மூலம் குடி தண்ணீர்ப் பிரச்னையைக் கூட நம்மால் சமாளிப்பதற்கு முடியும். இப்போது சென்னை மாநகரத்தில் ஏற்படுகிற தண்ணீர் தட்டுப் பாட்டை நீக்குவதற்காக பெரும் அளவிலே திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டு பல்வேறு கிணறுகள் நூற்றுக் கணக்கில் தோண்டப்பட்டு அந்தக் கிணறுகளின் மூலமாக சென்னை மாநகர தண்ணீர் தட்டுப் பாட்டை நீக்கும் ஏற்பாட்டில் ஈடு பட்டிருக்கிறோம். கோவை நகரத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற குடி தண்ணீர்ப் பிரச்னையை தீர்ப்பதற்கு 6 லட்சம் ரூபாய் செலவில் அங்கே கிணறுகள் தோண்டப்பட்டு குழாய்க் கிணறுகள் அமைக் கப்பட்டு மார்ச்சு திங்கள் 31-ம் தேதிக்குள்ளாக வேலை முடிய முனிசிபல் அதிகாரிகள், பொதுப்பணித்துறையினுடைய அலுவலர் களின் ஒத்துழைப்புடன் காரியத்தை முடிப்பதற்கு நாம் திட்ட மிட்டிருக்கிறோம். இப்படி தாற்காலிகமான நிலைமைகளை உரு வாக்குவதைவிட நிரந்தரமாக பருவ மழை தவறினால் கூட கவலை யில்லை என்ற அளவில் இந்த 3 ஆண்டு காலத்தில் சிறிய சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களை, குழாய்க் கிணறுகளை அதைப் போலவே குடி தண்ணீர்ப் பிரச்னைகளைத் தீர்க்கிற நிலைமைகளை இந்த 3 ஆண்டு காலத்தில் தமிழக அரசு செய்து முடிப்பதற்கான எல்லா வகையான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளும். அதை முதல் கட்டமாக வைத்து வேலைகளை இந்த அரசு தொடங்கும் என்பதையும் நான் இங்கே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். வரட்சி நிலை பகுதிகளில் 1 கோடியே 57 லட்சம் ரூபாய் நிவாரண பணிகளை அளிப்பதற்காக கடந்த 17-ம் நாள் இங்கே அமைச்சர்கள், அதிகாரிகள் கலந்து கொண்ட ஒரு மாநாட்டில் முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வகையில் விரிவாக வேறு ஒரு மன்றத்தில் கூறியிருக்கிற காரணத் தினால் சுருக்கமாக மாத்திரம் இந்த மன்றத்தில் சொல்ல விரும்பு கிறேன். செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் 35 லட்சம் ரூபாயுக்கும், வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் 35 லட்சம் ரூபாயுக்கும், கோவை மாவட்டத்தில் 18 லட்சம் ரூபாயுக்கும், ராமநாதபுரம் மாவட்டத் தில் 40 லட்சம் ரூபாயுக்கும், தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் 10 லட்சம் ரூபாயுக்கும், தர்மபுரி மாவட்டத்தில் 10 லட்சம் ரூபாயுக் கும், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் ராதாபுரம் பகுதியில் 8.5 லட்சம் ரூபாயுக்கும் ஆக மொத்தம் 157 லட்ச ரூபாயுக்கு அங்கெல்லாம் திட்ட வேலைகளை, வேலை வாய்ப்புகளைத் தருகிற அளவிற்கும் நாம் இப்போது ஏற்பாடு செய்து அந்தப் பணிகள் எல்லாம் தொடங்கி நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன.

தொழில் துறையைப் பற்றி இங்கு விரிவாக எடுத்துப் பேசப் பட்டது. தொழில் துறையில் தமிழ் நாடு மந்த நிலைமையில் இருக்கிறது என்று சுதந்திரக் கட்சித் தலைவர் திரு. சா. கணேசன் உள்ளிட்ட பலரும் எடுத்துக் கூறினார்கள். தொழில் துறையில் தமிழ் நாடு மாத்திரம் அல்லாமல், குஜராத் போன்ற ஒரிரு

மாநிலங்களைத் தவிர நாட்டில் பொதுவாக தொழில் மந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. 4-ஆவது 5 ஆண்டுத் திட்டம் கரு கூட பெறாத நிலைமையில் இந்த மந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை மறந்து விடுவதற்கில்லை. இந்த மந்த நிலைமைக்கு இடையில் கூட தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில், கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் மத்தியத் தொழில் துறைத் திட்டங்கள் 3,90 கோடியே 95 லட்சம் ரூபாய் முதலீட்டோடும், 2 மாநில தொழில் திட்டங்கள் 11 கோடியே 82 லட்சம் ரூபாய் முதலீட்டோடும், கூட்டு றவுத் தொழில் திட்டங்கள் 5, 3 கோடியே 85 லட்சம் ரூபாய் முதலீட்டோடும், தனியார் தொழில் திட்டங்கள் 52, 50 கோடியே 67 லட்சம் ரூபாய் முதலீட்டோடும் இந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு தங்களுடைய பணிகளை நிறைவேற்றி வரு கின்றன. மத்திய அரசினுடைய பரிசீலனையில் இருக்கும் தொழில் நிறுவனங்களின் விண்ணப்பங்கள் எண்ணிக்கையைப் பொறுத்த வரையில், மத்திய அரசுத் துறையில் 1, மாநில அரசுத் துறையில் 1, கூட்டுறவுத் துறையில் 3, தனியார் துறையில் 32-ம் 24 கோடியே 92 லட்சம் ரூபாய் முதலீட்டுக்கான திட்டங்களின் விண்ணப்பங்கள் உரிமங்களுக்காக எண்ணிக்கை அளவில் இருக் கின்றன. 1964-ம் ஆண்டில் இருந்த எண்ணிக்கை 2, 1965-இல் 4, 1966-இல் 8, 1967-இல் 8, 1968-இல் 2 என்ற அளவிற்கு உரிமங்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, தொழில் துறையைப் பொறுத்தவரையில் இருக்கிற மந்த நிலைமையை ஒத்துக் கொள்ளு கிறேன். இது தமிழ் நாட்டுக்கு மாத்திரம் அல்ல. இந்தியா முழுமைக்கும் இந்த மந்த நிலைமை இருக்கிறது என்பதையும் நாம் மறந்து விடுவதற்கில்லை. இந்தக் காரணத்தினால் தான் இந்த மன்றத்தில் வேண்டுகோள் விடுக்க இருக்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய அரசின் தொழில் கொள்கை பொதுத் துறை என்றாலும் கூட, நாளைக்கு வருகிற பலாக்காயை விட இன்றைக்கு இருக்கிற களாக்காய் போதுமானது என்ற அளவிற்கு தனியார் துறைத் தொழில்களை தமிழக அரசு வர வேற்கச் சித்தமாக இருக்கிறது. ஏனென்றால், வேலை வாய்ப்பு களைப் பெருக்கி இந்த நாட்டில் இருக்கிற மக்கள் வேலை வாய்ப்பு இல்லாமல் திண்டாடுகிற சங்கடத்திலிருந்து அவர்கள் தவிர்க்கப் பட திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு தொழில் அதிபர்களை வரவேற்கிறது. அது மாத்திரம் அல்ல. ஏதோ தமிழ் நாட்டில் தொழில் அமைதி கெட்டு விட்டது, கெட்டு விட்டது என்று எதிர்க் கட்சியில் இருக்கிற காங்கிரஸ் நண்பர்கள் பேசுவது தொழில் வளம் பெருகுவதற்கு உடன்பாடானது ஆகாது. இப்படிப் பேசுவது ஏடுகளில் வந்து தமிழ் நாட்டில் தொழில் அமைதி கெட்டு விட்டது என்று பார்க்கிற தொழில் அதிபர்கள் இங்கே தொழில் அமைதி கெட்டு விட்டதாமே, இங்கே போக வேண்டாம், திரு. தியாகராஜனுக்கு வேண்டியவர்கள் ஆட்சி நடத்துகிற கேரளத்திற்கும் வங்காளத்திற்கும் செல்லலாம் என்று எண்ணக் கூடும். இங்கே தொழில் அமைதி எந்த வகையிலும் கெடவில்லை. எப்போதும் இந்த அரசு நடைபெற்றாலும் அங்கொன்று இங்

[திரு. மு. கருணாநிதி] [28th February 1969

கொன்று என்று நடைபெறுகிற தொழிலாளர் போராட்டங்கள் இருப்பது போல தமிழ் நாட்டில் இருந்தது. அப்போதிருந்த முதலமைச்சர் அவர்களும் தொழில் அமைச்சர் அவர்களும் மற்ற ஏனைய அமைச்சர்களும் தலையிட்டு சுமுகமான சூழ்நிலைகளை தமிழ் நாட்டில் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். தொழில் அமைதி கெட்டு ஒரு பத்திரிகை நிலையமே மூடப்பட்டு சித்தூருக்குப் போய்விட வில்லையா பழைய ஆட்சியில். தொழில் அமைதி திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் கெட்டு விட்டதாகச் சொல்லப் படுவதானது உண்மைதானா என்று எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். தொழில் அமைதி கிஞ்சித்தும் கெடாத அளவிற்கு தொழிலாளர்த் தலைவர்களும் தொழில் அதிபர்களும் மாநில அரசும் சேர்ந்து நல்ல சுமுகமான ஏற்பாடுகளைச் செய்வதற்கும் தக்க வழிவகைகளைக் காண்பதற்கும் இந்த அரசு தயாராக இருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்லி தமிழகத்தில் தொழில் வளம் பெருகுவதற்கு தனியார் தொழில் அதிபர்களை வருக, வருக என்று இந்த மன்றத்தின் சார்பாக அழைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதே சமயத்தில் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதில் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களும் ஒத்துழைக்கவேண்டும். தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்றால் உதாரணத் திற்குச் சொல்லுகிறேன். வேலையில் இருப்பவர்கள் புதிதாக வேலைக்கு வருபவர்கள் பிரச்னையில், வேலையில் இருப்பவர்களுக்குப் பதவி உயர்வு முக்கியமா, புதிதாக வேலைக்கு வருபவர்களுக்கு இடம் அளிப்பது முக்கியமா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். நான் ஒரு சிறிய உதாரணம் சொல்லுகிறேன். இப்போது இருக்கிற தமிழக அரசு போக்குவரத்து துறையில் கண்டக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த கண்டக்டர்களைப் பதவி உயர்வு செய்து செக்கிங் இன்ஸ்பெக்டர்களாக ஆக்கவேண்டும் என்ற ஒரு வாதம் தொழிற்சங்கச் சார்பில் சொல்லப்படுகிறது. அந்த கண்டக்டர்களில் ஒரு பகுதியினருக்கு பதவி உயர்வு செய்யலாம். இன்னொரு 50 சதவீதத்திற்கு வெளியில் உள்ளவர்களை வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்பது அரசின் வாதம். இதை ஊன்றி கவனிக்கவேண்டும். கண்டக்டர்களுக்கு வேலை உயர்வு கொடுக்கிற காரணத்தினால் அவர்கள் ஏற்கெனவே வேலையில் இருப்பவர்கள். 8-ஆவது வகுப்பு வரை படித்தவர்கள். எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்துவிட்டு வேலையில்லாமல் இருக்கிறவர்கள் செக்கிங் இன்ஸ்பெக்டர் வேலை காலியாகும் இடங்களில் வரமுடிய
6-00 p.m. வில்லை. 100 இடங்கள் காலியாக இருக்கின்றன என்றால் 50 இடங்களை பதவி உயர்விலும் 50 இடங்களை வேலையில்லாதவர் களுக்குக் கொடுப்பதிலும் பயன்படுத்தலாம். இது சிறிய உதாரணம். இதற்குப் பல உதாரணங்கள் சொல்லலாம். தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் இந்த அரசுடன் ஒத்துழைத்தால் எதிர் காலத்தில் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தின் ஒரு பகுதியை நிறைவு செய்தவர்கள் ஆவோம்.

28th February 1969]

திரு. எஸ். ராகவானந்தம்: இந்தப் பிரச்னையைப் பொருத்த
வரையில் அதில் சம்பந்தப்பட்டவன் என்ற முறையில் ஒரு
விளக்கம் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதுவரையில்
அந்த டிபார்ட்மெண்டில் செக்கிங் இன்ஸ்பெக்டர் பதவிக்கும் டைம்
கீப்பர் பதவிக்கும் கண்டக்டர்களை புரமோஷன் செய்து கொண்டி
ருந்தார்கள். அதற்கு மாற்றம் வேண்டுமென்று அரசு கருதும்
போது அங்கீகாரம் பெற்ற தொழிற் சங்கத்தைக் கலந்து ஆலோ
சித்திருக்க வேண்டும். அதைச் செய்யவில்லை. இப்போது கூட
சங்க கோரிக்கை அப்படி வெளியிலிருந்து எடுக்கக் கூடாது என்ப
தல்ல. அவர்கள் நியமித்த ஒரு உயர்மட்டக் குழு அனுப்பிய
கேள்வித்தாளில் இரண்டாவது பகுதி மூன்றாவது பாராவில்
அவர்களுக்கு எப்படி புரமோஷன் கொடுப்பது என்று கேட்டிருக்
கிறது. அண்மையில் நடந்த குழு முன்பாக ஓரல் எவிடன்ஸ்
கொடுத்திருக்கிறோம். அந்தக் குழு அறிக்கை 30-3-1969-க்குள்
வந்துவிடுமென்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.
அது வருகிற வரையில் இந்த முடிவை தள்ளிவைக்க வேண்டு
மென்று கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டது. வேலை வாய்ப்பு என்று
சொல்லும்போது கண்டக்டர்கள் செக்கிங் இன்ஸ்பெக்டராகவோ
அல்லது டைம் கீப்பராகவோ புரமோஷன் ஆகும்போது அதனால்
காலியாகும் இடங்களுக்கு நேரடியாக ஆட்களை எடுக்கும்போது
பரிசீலிக்க வேண்டும். மூன்றாவது பாரம் படித்தவர்கள்,
குறைந்த படிப்புள்ளவர்களை செக்கிங் இன்ஸ்பெக்டர்களாக புர
மோஷன் செய்வதில்லை. 48 பேர் அப்படியிருக்கிறார்கள். இருக்
கிறவர்களுக்கு ஊக்கம் அளித்தால்தான் இலாகா நன்றாக நடக்கு
மென்று சொல்லப்படுகிறது. அதை எடுத்துச் சொல்வது
என்னுடைய கடமையாக இருப்பதால் இப்போதைய முதல
மைச்சர் அவர்கள் அதைக் கவனிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அடுத்து, மூடப்பட்டிருக்கிற
பஞ்சாலைகளின் நிலைமையிருக்கிறது. கோவையில் மூடியிருக்
கிற பஞ்சாலைகளைப் பற்றி கோவையிலே உள்ள தொழிற் சங்கத்
தலைவர்களை சந்தித்துப் பேசியிருக்கிறேன். இன்று கூட ஒரு
நல்ல செய்தி கோவையிலிருந்து கிடைத்திருக்கிறது. மூடப்
பட்டிருக்கிற பஞ்சாலையைத் திறப்பதிலும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற
16 ஆயிரம் பேருக்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்களுடைய துயரத்
தைத் துடைப்பதிலும் இந்த மாநில அரசுக்கு அதிக அக்கறை
யிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் மத்திய அரசினுடைய ஒத்துழைப்பு
நிரம்பத் தேவை. எக்சைஸ் டியூட்டியை அவர்கள் தள்ளிக்
கொடுத்தால் மின்சாரக் கட்டணத்தையும் விற்பனை வரியையும்
குறைப்பதற்கு தமிழக அரசு தயாராக இருக்கிறது என்று நாம்
கூறியிருக்கிறோம். மூடப்பட்டிருக்கிற பஞ்சாலையை எடுத்து
நடத்துவதற்கு பஞ்சாலைக் குழுக்களை நியமிப்பதற்கும் நாம்
தயாராக இருக்கிறோம் என்பதையும் தெரிவித்திருக்கிறோம். அதே
நோக்கில் மத்திய பஞ்சாலைக் குழு 51 சதவீதம் நமக்கு உதவி
அளிக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டிருக்கிறோம். இவைகளையெல்லாம்
மனதில் வைத்து மத்திய அரசு முதலில் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிற

[திரு. மு. கருணாநிதி] [28th February 1969

எக்சைஸ் டியூட்டியிலிருந்து விலக்கு அளித்தால் பஞ்சாலையைத் திறப்பதற்கு நாம் எடுத்துக்கொண்டு இருக்கிற முயற்சியின் முதற்படி வெற்றியாக அமையும். அதற்குப் பஞ்சாலை அதிபர்களையும் தொழிற்சங்க தொழிலாளர்களுடைய பிரதிநிதிகளையும் கலந்து பேசுவதற்கு அண்மையிலே ஒரு தேதியைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அதுவரையில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற தொழிலாளர்களின் இடைக்கால நிவாரணத்திற்கு யோசிக்கப்பட்டது. இன்றைக்குக் காலையில் கோவையிலிருந்து வந்த செய்திப்படி அங்கிருக்கிற யூனியன் தலைவர்கள் ஒன்றுகூடி யோசித்து இரண்டு நாள சம்பளத்தை தமிழ்நாடு முழுவதிலும் உள்ள தொழிலாளிகள் ஒதுக்குவதாக முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். அப்படி ஒதுக்கப்படுகிற பணம் ஏறக்குறைய அவர்கள் கணக்குப்படி 9 லட்சம் இருக்குமென்கிறார்கள். 9 லட்சம் கணக்கிட்டு இலக்கு வைத்தால் 7 லட்சம் கிடைக்குமென்றும் கருதுகிறார்கள். தொழிலாளர்கள் மேலும் 7 லட்சம் முதலாளிகளிடமிருந்து கணிசமான தொகையாக எதிர்பார்க்கிறார்கள். அவர்கள் எவ்வளவு தருவார்கள் என்று தெரியாது. அதற்கு ஈடாக அரசு என்ன செய்யுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். தொழிற் சங்கத் தலைவர்களின் முடிவின் மூலம் தொழிலாளர்களிடமிருந்து இந்த இரண்டு நாள் சம்பளம் எந்த அளவுக்கு வருகிறதோ, அது ஐந்து லட்சமாக இருந்தாலும் ஒன்பது அல்லது பத்து லட்சமாக இருந்தாலும் அதற்கு ஈடாக பத்து லட்சம் ரூபாயை தமிழக அரசு நிச்சயமாக தந்து இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு தொழிலாளர்களுக்கு இடைக்கால நிவாரணம் அளிக்கத் தயாராக இருக்கிறது (கையொலி) என்பதையும் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களிடத்தில் காலையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அவர்கள் இறுதி முடிவு எடுத்து இன்று அல்லது நாளை தெரிவிக்க இருக்கிறார்கள். தொழிலமைச்சர் மாதவன் அவர்கள் கோவைக்குப் போகும் நேரத்தில் அதற்கான முறையில் கலந்து கொண்டு முடிவெடுக்க இருக்கிறார்கள்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : மத்திய அரசு எக்சைஸ் டியூட்டியைக் குறைக்கும் வரையிலும் மின்சாரக் கட்டணம், விற்பனை வரிகளை நம்முடைய அரசு குறைக்க முன் வராததற்கு என்ன கஷ்டங்கள் உள்ளன ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அதைச் செய்யாமல் இதைச் செய்வதால் பலன் ஒன்றுமில்லை என்பதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் கஷ்டமில்லை. அது வந்த பிறகு இதைச் செய்தால் துணையாக இருக்கும். பஞ்சாலைகளுக்கு இன்றுள்ள தடங்கல்கள், தவிர்க்கப்படவேண்டும்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : நாம் முதலில் செய்தால் அதற்கு ஒரு தூண்டுகோலாக இருக்காதா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நாம் முதலில் செய்[illegible] விட்டால் என்ன செய்வது ?

28th February 1969]

திரு. எஸ். ராகவானந்தம் : சென்ட்ரல் கவர்ன்மெண்டின் பொறுப்புதான் அது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அனேகமாக உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்ன கருத்துக்களுக்கு எல்லாம் இயன்ற அளவு பதில் அளித்ததாகக் கருதுகிறேன். திரு. தாமோதரன் அவர்கள் மாணவர்களிடம் ஏற்பட்டிருக்கிற சிற்சில கொந்தளிப்பு பற்றி அழகாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். மாணவர் சமுதாயத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற இந்த நிலைமை ஒரு குறிப்பிட்ட அம்சத்தை அடிப்படையாக வைத்து எழுகிற பிரச்னை அல்ல. 1967-ல் மாணவர்கள் பிரச்னையில் கிளர்ச்சி ஏற்பட்டதென்றால், அது மொழிப் பிரச்னையின் அடிப்படையில் ஏற்பட்டது. ஆகவே, சில பேர் ஒன்றுகூடி மாணவர்கள் தலைவர்களை அழைத்து முடிவு காண வசதியாக இருந்தது. இப்போது ஏற்படுகிற கிளர்ச்சிகள் ஊருக்கு ஊர், கல்லூரிக்குக் கல்லூரி, வகுப்பறைக்கு வகுப்பறை தனித் தன்மை வாய்ந்ததாக இருக்கிறது. இவைகளையெல்லாம் மாணவர்கள் தாங்களே தீர்த்துக் கொண்டு ஒரு நல்ல மனோ நிலையை ஏற்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். இந்த அவையிலுள்ள பெரியவர்கள் அதற்கு ஒத்துழைப்பு நல்கவேண்டும். மாணவர்கள் குறைகளை அதற்கான அமைச்சர்களிடத்தில் எடுத்துப் பேசி குறைகளைத் தவிர்க்க தங்களால் முடிந்த அளவு முயற்சிக்கலாம். அவர்களுக்கு ஒத்துழைப்பு தர இந்த அரசு தயாராக இருக்கிறது. தொடக்கத்தில் குறிப்பிட்டதைப் போல மிக மிகச் சாமான்ய மக்கள் இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். மிகச் சாதாரணமான குடும்பத்தில் பிறந்தவர்கள் இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆரம்பித்த காலத்திலும் சுயமரியாதை இயக்கத்தில் பெரியார் தலைமையில் இருந்த நேரத்திலும் திரு. ஜனார்த்தனம் அவர்கள் கூறியதைப் போல பெரியார் நடத்திய குடியரசு பத்திரிகையில் துணை ஆசிரியராக இருக்கும்போதும் ஒரே நிலைதான். அப்போது எனக்கு ரூ. 40 பெரியார் சம்பளம் தருவார். அதில் சாப்பாட்டுக்கு கணக்கு பார்த்து ரூ. 20 எடுத்துக் கொள்வார். காலையில் பலகாரத்திற்கு ரூ. 10 போக சினிமா, நாடகம் பார்ப்பதற்கு ரூ. 5 போக மீதமுள்ள ஐந்து ரூபாயை மணியார்டர் கமிஷன் போக ஊருக்கு அனுப்பிய காலமும் இருந்தது. அதைப் போல இந்த அமைச்சரவையில் உள்ளவர்கள் எளிய குடும்பத்திலிருந்து வந்தவர்கள். சாதாரணமான மக்களோடு எளியவர்களோடு உறவாடுகிறவர்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள் தான் இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். நாங்கள் காண விரும்புகிற சமுதாயம் எப்படிப்பட்ட சமுதாயம் என்பதை எடுத்துக் கூறினால் " நிர்வாகம் இல்லாத சமுதாயம் " Society without Administration வேண்டுமென்று சொல்வார்கள் சிலர். சுரண்டலற்ற சமுதாயம் Society without exploitation வேண்டும் என்பார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொருத்த வரையில் நாங்கள் விரும்புகிற சமுதாயம் சரிவு இல்லாத சமுதாயம் Society without erosion அதுதான் இந்த அரசின் நோக்கம். அதற்காகத்

[திரு. மு. கருணாநிதி] [28th February 1969]

அவங்கியவர் பேரறிஞர் அண்ணா. அவர் வழியில் நின்று கடமையாற்ற உங்களுடைய பாசம் மிக்க இதயம் தேவை, தேவை என்று கூறி இந்த அளவில் என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆளுநர் உரையின் மீது கொடுக்கப்பட்டுள்ள திருத்தங்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மரபின்படி திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN: Now there are two amendments to the motion of Thanks. I wish to know whether the hon. Members are withdrawing them.

THIRU V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: I withdraw my amendment, Sir.

THIRU S. V. LAKSHMANAN: I withdraw my amendment, Sir.

The amendments were, by leave, withdrawn.

MR. CHAIRMAN: Now, I will put the main motion to the vote of the House.

The question is—

'That an humble Address be presented to the Governor that the Members of the Tamil Nadu Legislative Council thank him for the Address delivered to the Members of the Legislature on the 25th January 1969'.

The motion was put and carried.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet

6 18 p.m. again at 3 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

APPENDIX.

(*Vide* answer to starred question No. 68 on page 7.)

மருத்துவ மனையின் பெயர். (1)	இடவசதியின் வகுப்பு. (2)	நோயாளியின் அல்லது நோயாளி குடும்பத் தலைவரின் மாத வருமானம். (3)	அன்றாட உணவுக் கட்டணம். (4) ரூ. பை.
1 அரசாங்க மருத்துவ மனைகள்.	பொதுப் பிரிவு	ரூ. 100 முதல் ரூ. 149 வரை	0 75
		ரூ. 150 முதல் ரூ. 199 வரை	1 00
		ரூ. 200 அல்லது அதற்கு மேற்பட்டு.	1 50
	சிறப்புப் பிரிவுகள்	ஏ. வகுப்பு ஒரு படுக்கை	4 00
		ஏ. வகுப்பு 2 படுக்கைகள்	3 00
		ஏ. வகுப்பு 3 அல்லது 4 படுக்கைகள்	3 00
		பி. வகுப்பு 1 படுக்கை	3 00
		பி. வகுப்பு 2 படுக்கை	3 00
		சி. வகுப்பு	1 50
2 தலைமைபெண் மனைகள் உட்பட காசநோய் மருத்துவ மனைகள்.	பொதுப் பிரிவுகள்	ரூ. 100 முதல் ரூ. 149 வரை	1 00
		ரூ. 150 முதல் ரூ. 199 வரை	1 25
		ரூ. 200 அல்லது அதற்கு மேற்பட்டு.	1 50
	சிறப்புப் பிரிவுகள்	ஏ. வகுப்பு	3 38
		பி. வகுப்பு	3 38
		சி, வகுப்பு	2 00
3 உதகமண்டலத்திலுள்ள தலைமையிட மருத்துவ மனையும் குன்னூரிலுள்ள அரசாங்க லாலி மருத்துவமனையும்.	..	ஏ. வகுப்பு	4 50
		பி. வகுப்பு	3 50

மருத்துவ மனையின் பெயர். (1)	இடவசதியின் வகுப்பு. (2)	நோயாளியின் அல்லது நோயாளி குடும்பத் தலைவரின் மாத வருமானம். (3)	அரசாங்க அலுவலர்களுக்கு அன்றாடக் கட்டணம். ரூ. பைசா.	அன்றாட உணவுக் கட்டணம். (4) ரூ. பைசா.
4 மனநோய் மருத்துவ மனை	பொதுப் பிரிவு	ரூ. 100 முதல் ரூ. 149 வரை ..		1 25
		ரூ. 150 முதல் ரூ. 199 வரை ..		1 75
		ரூ. 200, அதற்குமேல் ..		3 00
	சிறப்புப் பிரிவுகள்.	ஏ வகுப்பு—		ஏனையோருக்கு அன்றாடக் கட்டணம்.
		குறைந்த அளவு ..	2 50	
		ரூ. 300 முதல் 399 வரை ..	3 00	ரூ. 499 வரைக்கும்— ரூ. 3 50
		ரூ. 400 முதல் 499 வரை ..	3 50	
		ரூ. 500 முதல் 599 வரை ..	4 00	
		ரூ. 600 முதல் 699 வரை ..	4 50	ரூ. 500 முதல் ரூ. 999 வரை— ரூ. 6 00.
		ரூ. 700 முதல் 799 வரை ..	5 00	
		ரூ. 800 முதல் 899 வரை ..	5 00	
		ரூ. 900 முதல் 999 வரை ..	5 50	
		ரூ. 1,000 முதல் 1,099 வரை ..	6 00	
		ரூ. 1,100 அதற்கு மேல் ..	6 50	ரூ. 1,000 அதற்கு மேல்—ரூ. 8 00
		பி வகுப்பு.—		
		குறைந்த அளவு ..	0 63	0 57
		ரூ. 100 முதல் 149 வரை ..	1 38	2 00
		ரூ. 150 முதல் 199 வரை ..	1 75	2 50
		ரூ. 200, அதற்கு மேல் ..	2 50	3 00
5 மலைப்பகுதிகளிலுள்ள மருத்துவ மனைகள்.		ரூ. 100 முதல் 149 வரை		1 25
		ரூ. 150 முதல் 199 வரை		1 50
		ரூ. 200, அதற்கு மேல்		2 00

குறிப்பு :—12 வயதும், அதற்கு குறைந்த வயதும் உள்ள சிறுவர்களுக்கு மேற்சொன்ன கட்டணங்கள் பாதியாக குறைக்கப்படும்.

INDEX TO TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

THIRTY-THIRD SESSION OF THE LEGISLATIVE COUNCIL UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

21ST, 22ND, 24TH TO 26TH AND 28TH FEBRUARY 1969

Volume LXXVIII (Nos. 1 to 6)

A

PAGES.

ABDUL WAHAB, THIRU K. S.—
Condolence Resolution *re* death of Annadurai, Dr. C.N., Chief Minister 9–13
Governor's Address, discussion on 125–128

ACCIDENTS—
See Fire Accidents

ADITANAR, THE HON. THIRU SI. PA.—
Governor's Address, discussion on 225–226, 229
Supplementary Statement of Expenditure for 1968–69 (Second), discussion on 165

ADITYAN, THIRU S. T.—
Governor's Address, discussion on 114–119

AGRICULTURE—
Question *re* Government Agricultural Colleges, extension work done by—to propagate improved agricultural practices 262–263

ALAMELU APPADURAI, THIRUMATHI—
Governor's Address, discussion on 257–259

ANNADURAI, THE HON. DR. C. N.—
Condolence Resolution *re* death of—,Chief Minister. 1–21

AYYANAR SPINNING MILLS, VIRUDHUNAGAR—
Question *re* strike from 11th February 1968 in ... 90–91

PAGES

BILLS—

Agricultural Lands Record of Tenancy Rights Bill, 1968—

Report of Select Committee, laid on the table ... 82

Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Bill, 1969—Message from the Assembly *re* 153

BILLS, AS PASSED BY THE ASSEMBLY, LAID ON THE TABLE—

Essetial Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Bill, 1969 ... 198

BOOKS AND PUBLICATIONS—

Question *re*—

Leaflets prepared by students at Madras Marson Press, confiscation of 265

"The Thoughts of Mao", distribution of book entitled—in Tamil Nadu 25-26

BUILDINGS—

Question *re*—owned by Government in Fort St. George 201-202

BUSINESS OF THE HOUSE—

Change in programme of sittings 153

Change in timing of sitting 274

BUSINESS ADVISORY COMMITTEE—

See Committees

C

CANCER—

Question *re* Government Hospitals with facilities for treatment of 147-149

CAUVERY DELTA—

Question *re* intensive agricultural research by U.N. experts for utilization of sub-soil water for cultivation in—area 31-32

CAUVERY SUGAR MILLS, TIRUCHIRAPPALLI—

Question re strike during October 1967 in ... 212

PAGES

CHAIRMAN, MR.—

Announcement *re*—

Business Advisory Committee's decision ... 36-37

Change in programme of sittings 153

Change in timing of sitting 274

Message from the Assembly *re* Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Bill, 1969 153

Business Advisory Committee, nomination of Shanmugam, the Hon. Thiru P. U. to ... 93

Condolence Resolution *re* death of Annadurai, Dr. C.N., Chief Minister 20-21

Demands for Grants for Excess Expenditure in 1964-65, discussion on 197

"Murasoli", point of order *re* Report in ... 274-275
See Rulings and Observations of the Chair

CHITRARASU, THIRU C.P.—

Governor's Address, discussion on 232-237

CINEMAS (REGULATION) RULES, 1957—

Amendment to—, notification laid on the table 197-198

CITY COMPENSATORY ALLOWANCE—

Question *re* denial of—to teachers of T.V.S. High School, Madurai 209

COLLEGES—

Question *re* Government Agricultural—, extension work done by—to propagate improved agricultural practices 262-263

COMMISSIONER, SIVAKASI MUNICIPALITY—

Question *re* complaints against 272-273

COMMITTEES—

Business Advisory Committee, decision of ... 36-37

Business Advisory Committee, nomination of Shanmugam, the Hon. Thiru P. U., to ... 93

COMMUNISTS—

Question *re* resolution of Swatantra Party Convention at Madras *re* 265-266

C—cont.

PAGES

CONDOLENCE RESOLUTION *Re*—
Death of Annadurai, Dr. C. N., Chief Minister ... 1-21

CO-OPERATIVE SOCIETIES—
Question *re* South Arcot Co-operative Motor Transport Society for Ex-servicemen, Cuddalore, appointment of Special Officer for 151-153

COTTON TRANSPORT ACT, 1923—
Resolution *re* amendment to notification under section 7 215-216

CUMBUM MUNICIPALITY—
Exclusion of certain areas from—, notification laid on the table 132

D

DAMODARAN, THIRU A. R.—
Governor's Address, discussion on 119-125
Supplementary Statement of Expenditure for 1968-69 (Second), discussion on 171-177

DEMANDS FOR GRANTS FOR EXCESS EXPENDITURE IN 1964-65—
Discussion on Statement of 197
Presentation of Statement of 97

DISTRICT MUNICIPALITIES ACT, 1920—
Amendment relating to redivision of wards and reservation of seats in Sankarankoil Municipality, notification laid on the table 82
Quinquennial revision stayed till 31st March 1969 in certain Municipalities and Townships, notification laid on the table 81
Withdrawal of certain roads from operation of—, notification laid on the table 80

DOCTORS—
Question *re* Government—, ban on private practice by 268-269

DROUGHT—
Conditions of—in Chingleput district and need for relief measures, Minister's attention called to 37

E

PAGES

ELECTORAL ROLLS—
Question *re* printing of—in private presses ... 134-135

ELECTRICITY—
Pumpsets in Ramanathapuram district, delay in giving service connections to 153-155
Question *re* street lights of Ramanathapuram Municipality, complaint *re* 273-274

ENCROACHMENTS—
Question *re* pathways, porambokes, etc., in certain Municipalities, encroachment on 139-141

ESSENTIAL ARTICLES CONTROL AND REQUISITIONING (TEMPORARY POWERS) AMENDMENT BILL, 1969—
See Bills

ETHIRAJULU, THIRU M.—
Supplementary Statement of Expenditure for 1968-69 (Second), discussion on 177-186

F

FIRE ACCIDENTS—
Question *re* number of persons arrested in connection with—in Madras City and number of previous prosecutions against them 23-25

FLY ASH—
Question *re* use and dumping of—excreted from Thermal Power Stations in Tamil Nadu ... 92-93

FOOD—
Question *re*—
Paddy, alleged seizure by authorities from houses of agriculturists 142-144
Paddy, permission to farmers to sell—after delivering Government levy paddy 206
Paddy, seizure from smugglers in February 1968 near Jayankondan and result of case filed against lorry-owners 28-29
Paddy stored in Government godown, Tiruvarur, deficiency in, and deterioration of—during 1967-68 27-28
Rice, protest against non-supply to Family Card holders in Erode for October 1968 145-147

F—*cont.*

PAGES

FOOD PRODUCTION—

Question *re* intensive agricultural research by U.N. experts for utilization of sub-soil water for cultivation in Cauvery area 31–32

FORESTS—

Question *re* exodus of elephants from Kandamanaickanur Zamin to Kerala 85–87

G

GANESAN, THIRU SAW—

Condolence resolution *re* death of Annadurai, Dr. C. N., Chief Minister 7–9

Governor's Address, discussion on 216–228

GOVERNMENT AGRICULTURAL COLLEGES—

See Colleges

GOVERNMENT DOCTORS—

See Doctors

GOVERNOR'S ADDRESS—

Discussion on 38–79, 97–132, 216–259, 275–310

GOVINDASWAMY, THE HON. THIRU A.—

Governor's Address, discussion on 246, 247, 248

Resolution *re* Cotton Transport Act, 1923, amendment to Notification under section 7 ... 215–216

H

HOSPITALS (AND DISPENSARIES)—

Question *re* diet charges for different wards in Government 266–268

HOUSE RENT ALLOWANCE—

Question *re* payment of—to Madras Government servants on par with Central Government servants 141–142

I

PAGES

INDIAN STAMP ACT, 1899—

Exemption of deed of gift of vacant land by cork Industries Trust to Vallabhacharaya Vidya Sabha, Madras, from stamp duty, notification laid on the table 81

Exemption of indemnity bonds for disbursement of Provident Fund money to persons on behalf of minors from stamp duty, notification laid on the table 81

Exemption of purchase of certain properties in Coonoor by Bhaktavatsalam Education Trust, Vedachalam Nagar, Chingleput district, from stamp duty, notification laid on the table ... 81

Exemption of purchase of land for Gopalapuram Educational Society Girls High School, Madras, from stamp duty, notification laid on the table 82

Exemption of trust deed to be executed by Bengal Association, Madras, from stamp duty, notification laid on the table 81

IRRIGATION—

Question *re* Palani—Palar—Porandalar and Kudiraiyaru Schemes, stage of 271–272

J.

JAGGERY—

Question *re* ban on export of—to other States ... 261–262

JANARDHANAM, THIRU A. P.—

Governor's Address, discussion on 128–132

JAUNDICE—

Question *re* number of persons affected by—at Thanjavur in May 1968 and reason therefor ... 87–88

JAYARAMA REDDIAR, THIRU S.—

Supplementary Statement of Expenditure for 1968–69 (Second), discussion on 161–164

K.

PAGES

KARUNANIDHI, THE HON. THIRU M.—

Condolence Resolution *re* death of Annadurai, Dr. C. N. Chief Minister 1-3

Governor's Address, discussion on 220, 225, 226 277, 280 287, 290 291, 293 297-310

Point of order *re* continuation of discussion on Governor's Address delivered before change in Ministry 88

Supplementary Statement of Expenditure for 1968-69 (Second), discussion on 182

KRISHNAMOORTHY, THIRU G.—

Supplementary Statement of Expenditure for 1968-69 (Second), discussion on 166-172

KRISHNASWAMY NAIDU, THIRU R.—

Supplementary Statement of Expenditure for 1968-69 (Second), discussion on 186-188

L.

LAKSHMANAN, THIRU S. V.—

Governor's Address, discussion on 39-42

LAKSHMANASWAMI MUDALIAR, DR. A.—

Condolence Resolution *re* death of Annadurai, Dr. C. N., Chief Minister 5-7

LAND IMPROVEMENT SCHEMES ACT, 1959—

Execution of soil conservation work in areas of Salem and Dharmapuri districts, notification laid on the table 81

LANDS—

Question *re*—

Encroachment on pathways, porambokes, etc., in certain Municipalities 139-141

Riverside Poramboke lands in Kozhumam village and other areas of Udumalpet, encroachment by Left Communists on 135-138

PAGES

LEAFLETS—

See Books and Publications

LEVEL CROSSINGS—

Question *re* installation of automatic warning signals at railway— 149-151

M.

MADHAVAN, THE HON. THIRU S.—

Teachers in Radhapuram and three other Panchayat Union Elementary Schools in Tirunelveli district and Mandapam Panchayat Union Schools in Ramanathapuram district, statement *re* non-payment of salary to 214-215

MANI, THIRU K. S.—

Governor's Address, discussion on 252-257

MATHIALAGAN, THE HON. THIRU K. A.—

Demands for Grants for Excess Expenditure in 1964-65, presentation of Statement of 97

Drought conditions in Chingleput district and need for relief measures, statement *re* 37

Supplementary Statement of Expenditure for 1968-69 (Second) ... ...

Discussion on 188-197

Presentation of 93-97

MATTER OF URGENT PUBLIC IMPORTANCE—

Drought conditions in Chingleput district and need for relif measures, calling attention to ... 37

Teachers in Radhapuram and three other Panchayat Union Elementary Schools in Tirunelveli district and Mandapam Panchayat Union Schools in Ramanathapuram district, calling attention to non-payment of salary to ... 214-215

MERCHANTS' ASSOCIATION, CHINNAMANUR—

Question *re* representation in behalf of middle class merchants from 26-27

MILK COLONY, MADHAVARAM—

Question *re* protest notice from licensees against certain levies 204-205

M—*cont.*

	PAGES
MOHANLAL MEHTA, THIRU—	
Governor's Address, discussion on	238–241
MOTOR VEHICLES RULES, 1940—	
Amendment to—, notification laid on the table	80
MUNICIPAL COMMISSIONER, SIVAKASI—	
Question *re* complaints against	272–273
"MURASOLI"—	
Report in—, point of order *re*	274–275
MUTHIAH CHETTIAR, DR. M. A.—	
Condolence Resolution *re* death of Annadurai, Dr. C. N., Chief Minister	15
Governor's Address, discussion on	73–79
MUTHU, THIRU P. T.—	
Governor's Address, discussion on	67–73

N.

NATARAJAN, THIRU N. V.—	
Condolence Resolution *re* death of Annadurai, Dr. C. N., Chief Minister	17–19
Governor's Address, discussion on	97–106, 286–287, 291, 292, 293

O

OBSCENE BADGES AND PICTURES—	
Question *re* sale of—and secret screening of obscene films	83–84

P.

PADDY—

See Food

PALANI, PALAR-PORANDALAR AND KUDIRAIYARD SCHEMES—

See Irrigation

P—*cont.*

PANCHAYAT UNIONS—	
Question *re* constitution of *Ad hoc* Committees for transfer of teachers of	32–36
PANCHAYATS—	
Question *re* Town Panchayats newly constituted from April 1967 to June 1968, number of ...	211–212
PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—	
Bill—Agricultural Lands Record of Tenancy Rights Bill, 1968, Select Committee Report on	82
Bills, as passed by the Assembly—Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Bill, 1969	198
Cinemas (Regulation) Rules, 1957, amendment to—(G.O. Ms. No. 860, Home, dated 26th March 1968)	197–198
Cumbum Municipality, exclusion of certain areas from—(G.O. Ms. No. 744, Rural Development and Local Administration, dated 8th April 1968)	132
District Municipalities Act, 1920—	
Amendment relating to redivision of wards and reservation of seats in Sankarankoil Municipality (Government Memorandum No. 134117/M. 10/68-1, Rural Development and Local Administration, dated 5th November 1968)	82
Quinquennial revision stayed till 31st March 1969 in certain Municipalities and Townships (G.O. Ms. No. 1929, Rural Development and Local Administration, dated 23rd September 1968)	81
Withdrawal of certain roads from operation of—(G.O. Ms. No. 1639, Local Administration, dated 16th August 1968)	80
Indian Stamp Act, 1899—	
Exemption of deed of gift of vacant land by Cork Industries Trust to Vallabhacharya Vidya Sabha, Madras, from stamp duty (G.O. Ms. No. 1752, Revenue, dated 6th September 1968)	81
Exemption of indemnity bonds for disbursement of Provident Fund money to persons on behalf of minors from stamp duty (G.O. Ms. No. 1952, Revenue, dated 8th October 1968)	81

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—*cont.*

Indian Stamp Act, 1899—*cont.*

Exemption of purchase of certain properties in Coonoor by Bhaktavatsalam Education Trust, Vedachalam Nagar, Chingleput District from stamp duty (G.O. Ms. No. 1408, Revenue, dated 17th July 1968) 81

Exemption of purchase of land for Gopalapuram Educational Society Girls High School, Madras, from stamp duty (G.O. Ms. No. 1896, Revenue, dated 28th September 1968) ... 82

Exemption of trust deed to be executed by Bengal Association, Madras, from stamp duty (G.O. Ms. No. 1742, Revenue, dated 4th September 1968) 81

Land Improvement Schemes Act, 1959, execution of soil conservation work in areas of Salem and Dharmapuri districts (G.O. Ms. No. 2621, Agriculture, dated 6th September 1968) 81

Motor Vehicles Rules, 1940, amendment to—(G.O. Ms. No. 1986, Home, dated 11th July 1968) 80

Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959, approved list of parks and play-fields within Tiruchengode Municipal area (G.O. Ms. No. 772, Education, dated 21st May 1968) 80

Private Educational Institutions (Regulation) Rules, 1968, issue of—and date of enforcement of Act (G.O. Ms. No. 1174, Education, dated 19th July 1968) 80

Sales Tax—

Exemption granted to individual institutions continued (G.O. P. No. 1584, Revenue, dated 8th August 1968) 80–81

Exemption of purchase of Canteen stores made by Ex-servicemen from—(G.O. P. No. 2127, Revenue, dated 2nd November 1968) ... 80

State Electricity Board (Term of Office, Reappointment, Remuneration, Allowance and other Conditions of Service of Chairman and Members) Rules, 1958, amendment to—(G.O. Ms. No. 2081, Public Works (Electricity), dated 4th October 1968) 81–82

PARKS, PLAY-FIELDS AND OPEN SPACES (PRESERVATION AND REGULATION) ACT, 1959—

Approved list of parks and play-fields within Tiruchengode Municipal area, notification laid on the table 80

PERIYAR WATERS—

Question *re* agreement between Governments of Tamil Nadu and Kerala on 89–90

POLICE—

Question *re*—Sub-Inspector, misbehaviour towards a lady clerk at Fort St. George, Madras, during October 1967 263–264

PONNAPPA NAIDU, THIRU A.—

Governor's Address, discussion on 63–67

PRIVATE EDUCATIONAL INSTITUTIONS (REGULATION RULES, 1968—

Issue of—and date of enforcement of Act, notification laid on the table 80

PROBATION OFFICERS—

Question *re* qualifications prescribed and number of cases handled by each Officer 213

PUMPSETS—

Delay in giving service connections to—in Ramanathapuram district, Minister's attention called to 153–155

Q

QUESTIONS AND ANSWERS—

CLUBWALA JADHAV, THIRUMATHI MARY C.—

Question *re* Probation Officers, qualifications prescribed and number of cases handled by each Officer 213

DAMODARAN, THIRU A. R.—

Question *re* South Arcot Co-operative Motor Transport Society for Ex-servicemen, Cuddalore, appointment of Special Officer for 151–153

QUESTIONS AND ANSWERS—*cont.*

ISVARMURTI, THIRU V.—

Question re—

Government Agricultural Colleges, extension work done by—to propagate improved agricultural practices 262–263

High Schools for Scheduled Tribes, number of 207–209

KRISHNAMOORTHY, THIRU G.—

Question *re*—

Craft Instructors acquiring Vidwan qualifications, eligibility for appointment as Tamil Pandits 209–210

Secondary grade teachers migrating from one Aided School to another in Madras City, fixation of salary 270

RAJAH IYER, THIRU M.—

Question *re*—

City Compensatory Allowance, denial to teachers of T.V.S. High School, Madurai 209

Teachers, denial of increment to changing over from one Aided Secondary School to another by Inspectors of Girls' Schools, Tirunelveli ... 30

Teachers serving in Aided High Schools in Ramanathapuram Central Educational District, refixation of salaries with reference to past service in elementary schools 269–270

SHANMUGAM, THIRU T. K.—

Question *re* "Vazhia Senthamizh", singing at the conclusion of State Government functions ... 202–203

THIAGARAJAN, THIRU N. R.—

Question *re*—

Ayyanar Spinning Mills, Virudhunagar, strike from 11th February 1968 in 90–91

Buildings owned by Government in Fort St. George 201–202

Cancer, Government Hospitals with facilities for treatment of 147–149

QUESTIONS AND ANSWERS—*cont.*

THIAGARAJAN, THIRU N. R.—*cont.*

Question *re*—*cont.*

Cauvery Sugar Mills, Tiruchirappalli, strike during October 1967 in 212

Commissioner, Sivakasi Municipality, complaints against 272–273

Communists, Resolution of Swatantra Party Convention at Madras *re* 265–266

Electoral Rolls, printing in private presses 134–135

Fire accidents in Madras City, number of persons arrested in connection with and number of previous prosecutions against them 23–25

Fly ash excreted from Thermal Power Stations in Tamil Nadu, use and dumping of ... 92–93

Forest, exodus of elephants from Kandamanaickanur Zamin to Kearla ... 85–87

Government Doctors, ban on private practice by 268–269

Government Hospitals, diet charges for different wards in 266–268

House rent allowance, payment to Madras Government servants on par with Central Government Servants 141–142

Intensive agricultural research by U.N. experts for utilization of sub-soil water for cultivation in Cauvery Delta area 31–32

Jaggery, ban on export to other States ... 261–262

Jaundice, number of persons affected by at Thanjavur in May 1968 and reason therefor 87–88

Leaflets prepared by students at Madras Marson Press, confiscation of 265

Level-Crossing, installation of automatic Warning signals at railway 149–151

Middle class merchants, representation in behalf of—from Merchants' Association, Chinnamanur 26–27

PAGES.

QUESTIONS AND ANSWERS—*cont.*

THIAGARAJAN, THIRU N. R.—

Question *re*—cont.

Milk Colony, Madhavaram, protest notice from licensees against certain levies 204-205

Obscene badges and pictures, sale of—and secret screening of obscene films 83-84

Paddy, alleged seizure by authorities from houses of agriculturists 112-144

Paddy, permission to farmers to sell—after delivering Government levy 206

Paddy, seizure from smugglers in February 1968 near Jayankondan and result of case filed against loory-owners 28-29

Paddy stored in Government Godown, Tiruvarur, deficiency in—and deterioration of during 1967-68 27-28

Palani—Palar—Porandalar and Kudiraiyaru Schemes, stage of 271-272

Periyar Waters, agreement between Governments of Tamil Nadu and Kerala on ... 89-90

Physical Education Teachers of V. S. Boys' High School, Tiruvarur, termination of services of 88-89

Poramboke, pathways, etc., in certain Municipalities, encroachment on 139-141

Reporters' Guild, Madras, allotment of site for 270-271

Rice, protest against non-supply of—to Family Card-holders in Erode for October 1968... 145-147

Riverside poramboke lands in Kozhumam village and other areas of Udumalpet, encroachment by Left Communists on ... 135-138

River Water dispute, clarification on statement of Kerala Chief Minister made in January 1968 211

Sales tax, condemnation by All Dealers' Association, Madras, of levy of higher ... 84-85

PAGES.

QUESTIONS AND ANSWERS—*cont.*

THIAGARAJAN, THIRU N. R.—*cont.*

Question *re*—*cont.*

Sethusamudram Project, receipt of experts' report on—and estimated cost of 210

Street lights of Ramanathapuram Municipality, complaint *re* 273-274

Sub-Inspector, misbehaviour towards a lady clerk at Fort St. George, Madras, during October 1967 263-264

Sugar, sale by South Indian Sugar Factory Owners 205-206

Teachers of Panchayat Unions, constitution of *Adhoc* Committees for transfer of ... 32-36

"The Thoughts of Mao", distribution of book entitled—in Tamil Nadu 25-26

Tiruchendur temple, theft of jewellery and diamonds of 91-92

Tourism, facilities provided at Kancheepuram to tourists and construction of direct road from Kancheepuram to Mahabalipuram ... 207

Town Panchayats newly constituted from April 1967 to June 1968, number of ... 211-212

Water-supply Scheme, Dharmapuri, stage of... 29-30

World Tamil Conference, reasons for stoppage of release of commemoration stamp ... 133-134

R

RAGHAVANANDAM, THIRU S.—

Governor's Address, discussion on 42-49

RAJAGOPAL, THIRU C. V.—

Condolence resolution *re* death of Annadurai, Dr. C.N., Chief Minister 19-20

Governor's Address, discussion on 248-252

RAMAKRISHNA ACHARI, THIRU K.—

Governor's Address, discussion on 108-114

R—cont.

PAGES.

RAMAN, THE HON. THIRU O.P.—
Bill—Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Bill, 1969 ... 155–156
Pumpsets in Ramanathapuram district, statement re delay in giving service connections to— 153–155

RAMASWAMY MUDALIAR, THIRU V.K.—
Drought conditions in Chingleput district and need for relief measures, calling Minister's attention to 37
Governor's Address, discussion on 106–108
Supplementary Statement of Expenditure for 1968–69 (Second), discussion on 164–166

REPORTERS' GUILD, MADRAS—
Question re allotment of site for 270–271

RESOLUTION RE—
Cotton Transport Act, 1923, amendment to notification under section 7 215–216

RIVERSIDE PORAMBOKES—
See Lands.

RIVER WATER DISPUTE—
Question re clarification on statement of Kerala Chief Minister made in January 1968 211

RULINGS AND OBSERVATIONS OF THE CHAIR
Governor's address, discussion on—
With reference to a point raised whether discussion on the Address of the Governor delivered during the term of office of one Ministry could be continued after another Ministry had assumed office, the Chairman ruled that since, the same Governor continued in office and since, though there might be some changes in the personnel of the Ministry, there was no change in policy, discussion on the Address could continue 38–39

S

SALES TAX—
Exemption granted to individual institutions continued, notification laid on the table ... 80–81
Exemption of purchase of Canteen stores made by Ex-Servicemen from—, notification laid on the table 80

S—cont.

PAGES.

SAMBASIVAM, THIRU R.—
Governor's Address, discussion on 282–284

SANKARALINGAM PILLAI, THIRU M.—
Supplementary Statement of Expenditure for 1968–69 (Second), discussion on 160–161
Teachers in Radhapuram and three other Panchayat Union Elementary Schools in Tirunelveli district and Mandapam Panchayat Union Schools in Ramanathapuram district, calling Minister's attention to non-payment of salary to 214

SARASWATHY PANDURANGAM, THIRUMATHI—
Condolence Resolution re death of Annadurai, Dr. C. N., Chief Minister 16–17
Governor's Address, discussion on 228–232

SATHYAVANIMUTHU, THE HON. THIRUMATHI—
Supplementary Statement of Expenditure for 1968–69 (Second), discussion on 184

SCHEDULED TRIBES—
Question re number of High Schools for 207–209

SCHOOLS—
Question re High Schools for Scheduled Tribes, number of 207–209

SETHUSAMUDRAM PROJECT—
Question re receipt of experts' report on—and estimated cost 210

SHANMUGAM, THIRU T.K.—
Condolence Resolution re death of Annadurai, Dr. C. N., Chief Minister 13–15
Governor's Address, discussion on 275–280

SHANMUGAM, THE HON. THIRU P. U.
Nomination of—to Business Advisory Committee ... 93

SOUTH ARCOT CO-OPERATIVE MOTOR TRANSPORT SOCIETY FOR EX-SERVICEMEN, CUDDALORE—
See CO-OPERATIVE SOCIETIES.

STATE ELECTRICITY BOARD (TERM OF OFFICE, RE-APPOINTMENT, REMUNERATION, ALLOWANCE AND OTHER CONDITIONS OF SERVICE OF CHAIRMAN AND MEMBERS) RULES, 1958—
Amendment to—, notification laid on the table ... 81–82

PAGES.

STRIKE (S)—

Question *re*—

Ayyanar Spining Mills, Virudhunagar, strike from 11th February 1968 in 90–91

Cauvery Sugar Mills' Tiruchirappalli, strike during October 1967 212

SUBBIAH, THIRU T. K.—

Governor's Address, discussion on 55–58

Supplementary Statement of Expenditure for 1968–69 (Second), discussion on 172–174

SUB-INSPECTOR—

See Police

SUB-SOIL WATER SCHEMES—

Question *re* assistance by United Nations for intensive agricultural research by United Nations experts for utilization of sub-soil water for cultivation in Cauvery Delta area 31–32

SUGAR—

Question *re* sale of—by South Indian Sugar Factory owners 205–206

SUNDARESA THEVAR, THIRU N.—

Governor's Address, discussion on 241–248

SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE FOR 1968–69 (SECOND)—

Discussion on 156–197

Presentation of 93–97

SWAMINATHAN, THIRU G.—

Governor's Address, discussion on 49–55, 247

Supplementary Statement of Expenditure for 1968–69 (Second), discussion on 157–160

SWATANTRA PARTY CONVENTION, MADRAS—

Qcestions *re* Resolution of—*re* Communists ... 265–266

T

TEACHERS—

Question *re*—

Ad hoc Committees for transfer of Panchayat Union—, constitution of 32–36

PAGES.

TEACHERS—*cont.*

Question *re*.—*cont.*

Aided School Teachers in Ramanathapuram Central Educational District, relaxation of salaries with reference to past service in elementary schools 269–270

Craft Instructors acquiring Vidwan qualifications, eligibility for appointment as Tamil Pandits 209–210

Denial of increment to—changing from one to another Aided Secondary School, by Inspectress of Girls' Schools, Tirunelveli 30

Grant of City Compensatory Allowance to—of T.V.S. High School, Madurai 209

Increment to—changing over from one aided secondary school to another, denial by Inspectress of Girls' Schools, Tirunelveli 30

Physical Education—of V. S. Boys' High School, Tiruvarur, termination of services of 88–89

Secondary grade teachers migrating from one Aided School to another in Madras City, fixation of salary 270

Radhapuram and three other Panchayat Union Elementary Schools in Tirunelveli district and Mandapam Panchayat Union Schools in Ramanathapuram district, Minister's attention called to non-payment of salary to 214–215

TEMPLES—

Question *re* Tiruchendur temple, theft of Jewellery and diamonds of 91–92

THANGAPANDIAN, THIRU V.—

Governor's Address, discussion on ... ... 58–63, 246, 247.

Pumpsets in Ramanathapuram district calling Minister's attention to delay in giving service connection to—, ... 153–155

"THE THOUGHTS OF MAO"—

See Books and Publications.

T—cont.

PAGES.

THIAGARAJAN, THIRU N.R.—

Condolence Resolution *re* death of Annadurai, Dr. C. N., Chief Minister 3-4

Governor's Address, discussion on 284-297

Point of order *re* continuation of discussion on Governor's Address delivered before change in Ministry 38

THIRUGNANASAMBANDAM, THIRU P.—

Governor's Address, discussion on 280-282

TOURISM—

Question *re* facilities provided for tourists at Kancheepuram and construction of direct road from Kancheepuram to Mahabalipuram 207

V

" VAZHIA SENTHAMIZH "—

Question *re* singing of—at the conclusion of State Government functions 202-203

W

WATER-SUPPLY SCHEME(S)—

Question *re* progress of—, Dharmapuri 29-30

WORLD TAMIL CONFERENCE—

Question *re* stoppage of release of commemoration stamps, reasons for 133-134

62983